

3 1761 07062054 7

E. LI

WILI

CI

Presented to the
LIBRARY *of the*
UNIVERSITY OF TORONTO

FROM THE ESTATE OF
THE LATE MRS. W. E.
BENNETT

W. W. Grundy.

K.C.

Cambridge.

Gilbert Knowlton.

ANTIPHONTIS
ORATIONES ET FRAGMENTA

ADIVNCTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTIS

DECLAMATIONIBVS

EDIDIT

FRIDERICVS BLASS.

EDITIO ALTERA CORRECTIOR.

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI.
MDCCXCII.

PA

3869

A2

1892

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEULNERI.

11
[Handwritten signature]

VIRO DOCTISSIMO

DE ELOQVENTIAE ATTICAE MONVMENTIS

INSIGNITER MERITO

CHVRCHILL BABINGTON

DIVINITATIS DOCTORI

MNHMOΣYNON EENIHΣ

PRAEFATIO.

Antiphontis codices, quibus editores adhuc usi sunt, sex sunt numero, quorum nullus vel antiquitate vel bonitate inter Graecos libros excellit. Eorum qui Imm. Bekkero praesto fuerunt optimus iam illi visus est Crippsianus (A), sive Burneianus 95, membranaeus, saec. ut perhibetur XIII, qui Londinii in museo Britannico asservatur. Is codex e Batopedio montis Athonis monasterio olim Constantinopolim, inde in Britanniam delatus est. Continet Andocidem, Isaeum, Dinarchum, Antiphontem, Lycurgum, Gorgiae Helenam et Palamedem, Alcidamantis Ulixem, Lesbonactem, Herodem. Correctus est plurimis locis, saepe ab ipso librario, saepe ab altera manu, quae atramenti praesertim colore distinguitur. Sed is corrector cum incohasset operam suam ab Isaei oratione tertia, non ultra Antiphontis quintam extendit, huius quoque ipsius orationis extremas paragraphos (inde a § 85) non attigit. Contulerunt Crippsianum codicem I. Bekkerus et Dobsonus; ipse quoque passim inspexi; accuratissime deinde J. Siggus et Victor Jernstedt, Petropolitani Antiphontis editor, lectiones Crippsiani exscripserunt. Siggus intra Antiphontem substitit; quae invenerat, cum delectu quodam ab Arnaldo Hugio publici iuris facta sunt.¹⁾ Sed postquam editio Pe-

---

1) V. A. Hug, de arte critica in Antiphontis orationibus factitanda. Index lect. Turic. 1872.

tropolitana prodiit (a. 1880), ita de huius codicis lectionibus edocti sumus, ut de paucissimis locis deque leviusculis tantum rebus dubitatio esse possit. Ego aliquoties meis copiis adhibitis tales dubitationes sustuli.

Inter ceteros Bekkeri codices praestat B Laurentianus (plut. 4 cod. 11), chartaceus, saec. XV, ex Athone monte et ipse oriundus¹⁾; is codex eosdem atque A oratores continet. Sequuntur magno intervallo Marcianus L (append. class. 8 cod. 6), membranaceus, scriptus Florentiae, a Bekkero non ultra orationem tertiam collatus, et Vratislaviensis Z, chartaceus. Dobsonus Britannus editor etiam Burneianum 96 (M) a Bekkero spretum adhibuit, chartaceum, scriptum Florentiae circa finem saec. XV. Sed et hos tres codices et Aldinam principem editionem, quae prodiit a. MDXIII, auctoritate carere facile perspicitur²⁾; aemulum nactus est Crippsianus invento Oxoniensi N, qui in Maetzneri demum usum collatus novum huic editori adiumentum attulit. Bombycinus est, saeculi XIV potius quam XIII, scripturae genere Crippsiano perquam similis, ut ibidem in Athone scriptus esse videri possit. Parisiis olim fuit; a Thoma Gaisfordo Oxonium delatus est. Continet Dinarchum atque Antiphontem integros, Lycurgi Leocrateae dimidiam fere partem. Correctiones in eo rarae sunt, partim ab ipso librario, partim a manu recenti profectae. Lycurgum ipse primus excussi, post me Th. Thalheim in usum editionis suae; in Dinarcho praeter Maetznerum etiam Turicenses editores collationem Oxoniensis praesto habuerunt. Diligentissime autem totum examinavit is quem modo laudavi Victor Jernstedt;

---

1) V. Jernst. praef. p. XVI sq. 2) Per imperitiam ipse olim codicibus LMZ et maxime Aldinae aliquid tribuendum esse opinatus sum.

ita de eius quoque codicis lectionibus nusquam fere dubitari potest.

Sequitur ut de auctoritate horum codicum singulorum quaestionem instituamus. Ea quaestio a multis viris doctis magna cum dissensione pertractata est, cum alii Crippsiani auctoritatem tuerentur, alii Oxoniensem praeferrent. Sed antequam de his codicibus quid sentiam exponam, absolvendum videtur de reliquis libris, quos ex Crippsiano omnes originem traxisse nuper et Th. Thalheim¹⁾ et Jernstedt pronuntiaverunt. Itaque id quidem dubium esse non videtur, quin libri LMZ et Aldina editio, etsi per diversos gradus, e B tamen omnes provenerint: Z quidem ex M descriptum esse demonstravit Thalheim; M atque Aldinam ex L manasse, ipsum L ex B exponit Jernstedt; Hermannus quoque Reutzel²⁾, qui B codici aliquantum auctoritatis concedit, ceteros quos dixi ex illo pendere accurata disputatione comprobat. Itaque hanc quaestionem ad liquidum perductam esse putabimus³⁾; alteram, quae maior est, aggrediemur, utrum sit aliqua B codicis propria auctoritas necne. In univ-ersum B cum A correcto satis fideliter conspirat, idque eo clarius apparuit, quo accuratius lectiones Crippsiani cognovimus; neque vero dubitari potest, quin Laurentiano ipso pariter excusso multo maior etiam consensus proditurus sit. Sint nunc pro exemplo Isaei orationes, in quibus si Bekkero fidem temere habeas, saepe immerito prorsus codici B eiusque asseclis proprias lectiones tribuas.⁴⁾ III, 8 sec. Bk. „τὸν οἶκον om. A“: immo A pr. (corr.¹⁾. — 12 „γεννημένη B“: etiam A corr.² — 18 „παρέσχοντο BL“: etiam A. —

---

1) Annal. Fleckeis. 1877. CXV p. 673 sq.; praefat. edit. Lycurgi. 2) Reutzel Exercitationes criticae in Antiph. orat., Gissae 1879. 3) Etiam Thalheim. praef. Lyc. p. VI iam Reutzelio assentitur. 4) Cf. Thalheim. ibd.

70 „τῆ ante ταύτης add. BL“: etiam A. — 71 „συν-
 εστιᾶσθαι] συνίστασθαι A“: immo A pr.; corr.² sicut
 v. — IV 15 „περὶ om. A“: immo A pr. (add. corr.¹).
 — V, 7 „ἐφ’ ὅλην B, ὑφ’ ὅλην A“: immo A pr.;
 corr.² sicut B. — 12 „τὸν νῦν] τοίνυν A“: immo A
 pr.; corr. sicut v. — 39 „λελειτούργησε A“: immo
 A pr. — Iam videamus, quid demptis his intra tres
 orationes III. IV. V B ceterisque libris proprii rema-
 neat praeter aperta vitia. III, 6 δ’ om. AL; itaque
 habere videtur B. Addere id vocabulum cuiusvis erat,
 qui quidem sentiret quid scriberet; at hoc ipsum libra-
 rius codicis B minime facere solitus est. — 45 γεγε-
 νημένης A pro γεγεννημένην, quod, si silentio Bek-
 kerii fides, habent ceteri. — 49 προσῆκεν, εἰ αὐτὸς]
 προσῆκει αὐτὸς A pr., corr.² εἰ addidit; προσῆκει^{εν} αὐ-
 τὸς B; προσῆκεν, αὐτὸς v. — 56 δῆ] δ’ A, δι’ L. —
 ὑμῖν] ἡμῖν A. — 79 τούτου] τούτων A. — IV, 14
 ὁπότε δὲ] ὁπότε δῆ B. — V inser. πρὸς λεώχαριν
 (corr.² λεωχάρην) καὶ δικαιογένην (διογένην pr., corr.²)
 A, πρὸς λεώχαριν καὶ δικαιογενῆ B. in argum. item
 λεώχαριν A, neque minus § 3, quibus locis ipse nihil
 enotavi; § 25 λεωχαρις intactum mansit, at § 4 et
 20 m. 2 in λεωχάρης correctum est. De B nihil nisi
 silentium Bekkerii habemus. — § 1 διεφερόμεθα pro
 διαφ. A (illud recep. Schoem. Turr. Scheibe). — 6 κη-
 φισιοδότου AZ. — 29 οὔτως] οὔτως A. — 33 Διο-
 πείθης] διοπειθῆς A. — 36 καλῶς] κακῶς A. — 37
 Λέχαιον] λεχίον A, λέχιον BZ. — 43 τούτου] τοῦ-
 τον A. — Haec eadem ratio inter codices A et B
 per totos oratores obtinet: quod cum viderent Jern-
 stedt et Thalheim, merito negaverunt Laurentianum
 sui iuris esse. Sed video quid opponi possit: nimirum
 opera correctoris alterius codicis A eam similitudinem
 effectam esse; eum correctorem adhibuisse codicem
 cum B artissima affinitate coniunctum; itaque quic-

quid A vitiosi praeter Laurentianum habuerit ex eo sublatum esse. Qua in sententia et Hugius est et Reutzel, neque sane fortiter eam oppugnat Jernstedt. Sequitur autem, si vera illi praedicant, ut similitudo illa statim evanescat, ubi desit eius correctoris opera. Atqui iam attigimus talem Crippsiani locum; nam etiam in quintae Isaei altera parte (inde a § 21) manus ea correctrix defuit: quid effectum sit vides. Agedum e duabus primis quoque eiusdem oratoris, quarum eadem est condicio, locos colligamus, quibus veriora vel aequae bona vel denique sua neque prorsus futilia praebeat B. — I arg. φασίν] φησίν A. — 16 κηφήσανδρος A pro Κηφίσανδρος, de qua re tacet Bk.; itaque quid B habeat nescimus. — 26 ὑμῖν] ἡμῖν A. — 28 ἐαυτοῦ] αὐτοῦ B. — 34 αὐτὸν] αὐτῶ A. — 38 θάτερα] θάττερα A. — 43 ὑμῖν] ἡμῖν A Q. — 51 ὑμῖν] ἡμῖν A. — II, 8 δῆλον] δηλοῖ A, quod non commemorat Bk. — 47 καταστῆσαι] καταστήσετε A. — En exiguam messem ex amplo campo! et fortasse non pauca perperam commemoravi, praesertim cum ne A quidem in Isaeo penitus adhuc exhaustus sit. At corrector ille alter in oratione III. plus XXIII locos invenit quos corrigeret, in quarta plus IX, in quintae §§ 1—20 plus XIII. Haec exempli gratia posita sunt, ceterum etiam in Andocide, Lycurgo, Antiphontis sexta, reliquis quae corrector non attigit, nihilo dissimilior est Laurentianus Crippsiani quam in partibus correctis huius. — Sed etiam alia argumenta suppetunt, quae originem codicis B aperte demonstrent. Vide hos locos Andocidis et Isaei. A. I, 22 ᾧ λεωγόρα recte A, sed ita scriptum ut litterae γόρα per unum ductum intricatiorem exaratae sint: quem cum non intellexeret librarius Laurentiani, ᾧ λέω scripsit, pro ceteris lacunam reliquit. — 24 τάγα (pro τὰ γε) A, accentus signo paullulum sinuato; hinc τὰγα B. — 42 παρείη] παρήει pr. A, παρείη corr.;

sed ibi *ει* in eum modum scriptum est, ut ad figuram *οι* litterarum quam proxime accedat; inde *παροίη* B. — 61 *ὄμοι ἦν*] in A vocabula non separata, accentus spiritusque supra *η* negligenter exarati, ut quinam sint discerni nequeat; *ὄμον ἦν* B. — 114 *ἐβουλέσθην* recte A, altero *ε* forte in speciem *ι* litterae attenuato; itaque *ἐβουλίσθην* est in B. — 122 *Ἐπιχάρη*] *ἐπιχάρην* A, ductu obliquo *π* litterae in dextram aliquantum producto, ut etiam proximum *ι* transfixum sit; inde *ἐπεχάρην* B. — II, 17 *δαπάνης*] *ης* in A per compendium supra *ν* scriptum; *δαπαν* supra scripto *οῖς* B. — Is. III, 29 *ὀλίγα διαμένειν*] *ὀλι* supra scripto *γ* A; inde perverse *ὁ λόγος διαμένειν* BLZ. — IV, 14 *μὴ*] ita A corr. (om. pr.), sed quasi per compendium; *μὲν* BZ. — V, 7 *κἀγῶνος*] restitue *Δικαιογένης* (cum Nabero); om. pr. A, *δικαιογέν* add. corr., *καγῶ* B (et rc. A sec. Bk.; itaque non solus librarius Laur. deceptus est), *κἀγῶ* Z. — 11 *δεινότατον*] *δεινότατ*^o A, *δεινότατος* B. — Non dubito quin multo plura eiusdem generis exempla colligi possint, si quis adhibitis codicibus dedita opera in hanc rem inquisierit¹⁾; sed haec quoque sufficere arbitror. — At est ubi consentiant B et pr. A contra corr. A. — Ibi igitur correctio parum apparuit. Velut Din. 1, 97 *διαπεπραγμένους* solus corr.²⁾ A; δὲ *πεπραγμένους* A pr. BMZ. Sed etiam Bk. in A nunc quoque δὲ *πεπρ.* invenire sibi visus est. — Andoc. I, 1 *σχεδόν τι*] *σχεδόν τοι* A corr.; at o minutissima forma supra *τι* appictum est, ut facile oculos fallat.²⁾ —

1) E Lycurgo (§. 48) luculentum exemplum dedit Thalheim praef. p. VI, 1, aliud idem Ann. Fleckeis. 1877 p. 674 (§ 103).

2) Utendum videtur occasione cetera quoque quae ad Andocidem ex A exscripta nunc habeo h. l. apponendi. — I, 1 *τούτων*] *ων* a corr., qui neque librarius ipse neque is fuit qui correxit § 3 et 5. — 3 *γινώσκητε* A pr.; corr. nigro atramento a manu recenti. — 4 *ἔστι δὲ . . . πλεῦσαντι* pr. (*ἀποπλεύσαντι*?). — 5 *γινώσκω* etiam pr. fuisse

Antiph. II α 1 γνωσθῆναι] διαγνωσθῆναι A pr. v. Nimirum litterae δια punctis supra appictis deletae sunt, quae puncta neque librarius Laur. neque Bekkerus vidit. — Itaque cum pro re explorata mihi sit, codicem B ex A descriptum esse, lectiones illius non magis curavi quam fecit Petropolitanus editor.

Relinquuntur Oxoniensis et Crippsianus et huius corrector alter, qui semoto Laurentiano sui iuris fit. Nam Oxoniensis quidem corrector secundus adeo recens est, ut sicubi quae scripsit non possint ex ipsius coniectura profecta esse, librum impressum eum adhibuisse Jernstedt recte suspicari videatur. Contra Crippsiani corrector, id quod libenter nunc et Hugio et Reutzelio affirmantibus concedo, non ex suo ingenio interpolavit codicem sed libro manu scripto usus est. In eo autem non omnia inerant quae insunt in Crippsiano, sed tres tantum oratores eique manci. Nam praeterquam quod deerant Antiphontis sexta quintaque finis, Isaevi primae duae, etiam ex medio Isaeni fallor quaedam folia perierant, in quibus scriptae

videtur; itaque restituit corrector, non mutavit. — 8 παραλ. ἰπεῖν corr. m. pr. — 18 lacuna post ΜΑΡΤΥΡΕΣ exigua est, neque ibi praeter punctum rubrum quicquam unquam fuit. — 23 εἰπόντας statim fuisse videtur. — 24 τάγα] circa γ aliquid in medio imoque versu rasurae esse videtur; diversa manus locum nulla attigit. de accentu v. supra. — 28 et 29 μνησεις et μεμύνηκα statim scripta fuisse possunt. — 31 ἦ μην A pr., ἦ μην corr. — 34 εἰκοσὶ A (lineola fort. a. corr.).

— 40 συγγένῃ pr. (ται erasum est). — 47 ἀναγινώσκετε A pr., ἀναγίνωσκε corr. — 49 post ἀδικεῖν erasum quidem nihil est. — 52 εἰργασμένους A. — 64 δὲ οὐκ ἐμὲ absque lacuna A. — 85 πάντως A pr., quod recipiendum esse videtur. — 112 παρέστημεν videtur ab initio fuisse. — 119 ἀξιοῦμεν pr. — 138 αἰκισθέντα etiam A (posterius α siglo scriptum). — 141 in lacuna post εὐνοίας nihil unquam scriptum fuit. — II, 2 περέστηκεν A. — III, 4 ἡμῖν εἰρήνη A (non ὑμῖν). — 14 σκίρον pr. — 30 βουλόμεθα A. — IV, 7 μακρότερα. — ibd. ποιήσασιν A; correctum esse non videtur. — 13 οἶ, non οἶ. — 19 νόμοις τοῖς πόλεως.

fuerant or. V § 21—47 et or. VI § 19—50; etenim hae quoque in A incorrectae manserunt. Eum igitur codicem, cuius variam lectionem magis minusve integre excerptam corrector Crippsiani nobis servavit, littera C signabo. At manet eadem quaestio ad C ipsum translata, quae is peculiaria habuerit utrum ex grammatici alicuius emendatione nata sint an ex antiquo exemplo fideliter descripta. Qua in quaestione mihi non tanti momenti esse videtur, quod maxima pars earum lectionum sine ullo dubio recipienda est, quanti quod omnes consistunt intra apertarum corruptelarum correctionem. Sume Isaei undecimam, quae est de Hagniae hereditate: in ea correctoris alterius viginti duas correctiones numeravi, praeterquam quod sunt quaedam erasa sive ab hac manu sive a prima, quod dignosci nequit. Plerasque et ipse sine dubitatione receperim; sed et offendere eis locis omnibus lectorem attentum necessarium erat et medelam eam quae inventa est invenire haud difficile: nisi quidem § 21 difficile fuit pro ὥστ' οὐ κοινὴν κοινωνίαν . . ποιήσασθαι reponere ὥστ' οὐκ ἐνῆν κοινων. κτέ., cum praecessisset de eadem re οὐκ ἐνῆν iterumque ἐνῆν, vel § 38 pro βούλομαι δεῖν καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν scribere β. δὴ καὶ κτέ. Bis terve καὶ addidit ubi deerat coniunctio, κατανατὸ mutavit in κατὰ ταύτῃ, καθεστάναι in καθιστάναι, alia id genus fecit quae nemo non probabit. At ego expectabam ut ex libro illo antiquo proferrentur lectiones quae locis non suspectis neque aperte corruptis inopinatam lucem affunderent, adderenturque ea quae etsi nemo desiderasset, tamen genuina se statim probarent, veluti Antiph. I, 10 N addidit τοιαύτην, vel ibid. 22 καὶ ἀνόσια, 27 αἰσχυνθεῖσα οὔτε. Sed quaere per totum Isaeum, Antiphontem, Dinarchum: nihil tale usquam ex C additum suppletumque invenies. Neque magnum mihi videtur quod Antiph. 5, 68 ex ἤξει οὐ corrector

alter effecit ἠξίου; neque enim pronuntiationem mutabat sed tantummodo accentum; itaque nequaquam supra emendatoris mediocris ingenium, docti tamen hominis, eam correctionem esse putaverim.¹⁾ At, quod dicit Hugius²⁾, quaedam correctiones ita sunt comparatae ut nulla nec grammatica subsit ratio neque logica; itaque manifestum eum qui haec scripsit non suum ingenium sed codicis alicuius fidem secutum esse. Esset sane manifestum, si prius illud vere dici posset; at enim exempla quae dedit Hugius aut Jernstedtii collatione redarguuntur aut parum probant. Antiph. 2 γ 5 εἰ γὰρ ἀπεγένετο, τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν ἔμελλε καὶ παρὸν κινδυνεύσειν recte A; corr. 2 (C) οὐ ante τὸν αὐτὸν inseruit. Nimirum propter ea quae inferebantur: πῶς (scribendum πᾶς cum N, quod coniectura invenit Bekkerus) γὰρ [ἀν add. corr. 2] αὐτῶν [ὁ add. corr. 2] ληφθεῖς [λειφθεῖς corr. 2] τοῦτον ἂν τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα; Nam si nemo eum convicturus erat, non idem erat periculum, eamque rem concedi adversario iste corrector putavit. Cur deinde ὁ addiderit perspicuum est; sed in λειφθεῖς Hugius haeret prorsusque absurdam eam correctionem putat. Sed quamvis correctoris ingenium infra Bekkeri fuisse ex hoc ipso loco appareat, tamen non tam hebes fuit ut non videret id absurdum esse quod exstaret πῶς γὰρ αὐτῶν (sicariorum) ὁ ληφθεῖς τοῦτον ἂν . . ἤλεγχεν; immo profecto convicturus erat. Itaque ad occisos pronomen αὐτῶν rettulit scripsitque λειφθεῖς, hoc sensu: tum enim futurum non fuisset ut is qui vivus relictus erat (servus scilicet) illum se cognovisse indi-

---

1) Τῇ τε ἀτυχίᾳ II δ 1 pro ἧ τε ἀτυχίᾳ facile fuit invenire ex ὑποθέσει eius orationis; III γ 8 θεία e τοῦ θεοῦ quod praecedit et θείας quod sequitur; item reliqua. 2) L. c. p. 10 sq.

caret.¹⁾ Tales autem correctiones, quibus malum specie sanetur, augeatur re vera, pro certissimis interpolationis indiciiis habere solemus. Eae et in Isaeo Dinarchoque inveniuntur et in Antiphonte: velut quod Antiph. IV δ 6 pro κρείσσον ὦν (i. e. κρεισσόνως) κρείσσων ὦν ex C invectum est, vel Din. I 89 τέταρα pro τετρακόσια, cum in sequentibus maxime esset vitium²⁾, vel Isae. XI 23 post προστάττει (προστατι pr. A) male deletum δια quod e δια<λύσασθαι> vel alio eiusdem verbi infinitivo supererat. Neque recte restitutum puto ibd. 42 τρεῖς αἰ pro τριακόσια pr. A, cui si addideris <ᾶ>, omnia sanissima sint. Ibid. § 25 πότερον δίκην ἦν μοι λαχεῖν A pr., πότερα δ' οὐκ ἦν μοι λ. C; sed δ' nullum locum habet; restitue πότερον οὐκ ἐνῆν μοι λαχεῖν. — § 34 μήτε μὴ δικάσασθαι pr. A, μήτε μὴν δικ. C; sed μὴν post μήτε valde mirum; μήτε μοι (μήτ' ἐμοὶ) scribendum videtur. — X, 11 ἐξ αὐτοῦ δέαντισαναγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος A pr., — δὲ ἄν τινα ἀγαγεῖν — C Bk., nisi quod ἄν a Bk. tacite omissum est. Quam lectionem cum videret non sufficere Scheibius, legendum proposuit ἐξεῖναι δ' υἱὸν αὐτοῦ ἀντισταγαγεῖν οὐκ ἔστι νόμος. Simplicius ita corrigas: ἐξ αὐτοῦ δέ τιν' ἀντισταγαγεῖν. — Ibid. 23 ἐπιδεικνύναι κελεύετε εἰ δικάως τὰ αὐτοῦ. Offendit Sauppium (Symb. ad emend. orat. att. p. 12), proposuitque — κελεύετε καὶ ὡς τὰ ἑαυτοῦ. Nempe εἰ in A primo defuisse iam Dobsonus

1) Quaerit Hugius p. 10, quid lucratus sit corrector III γ 10 insana illa ὡς δὲ οὐδὲ τῆς ἀμαρτίας τοῦδε τοῦ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι ἀπολύεται in vel insaniora τοῦδε τῷ mutans? Id lucrabatur, ut quae antea ne construi quidem possent inter se, iam posse viderentur: τοῦδε ad ἀμαρτίας adiunxit, ad occisum rettulit; τῷ ἀκουσίως ἀποκτ. erat ei „propterea quod invitatus interfecit“. 2) Non agitur de ea pecunia quae inventa est sed de ea quae de summa deerat; itaque ἤδη εὐρημένα maxime corruptum est, pro τετρακόσια autem secundum Hyperidem (I col. 10 (3)) scribendum videtur τριακόσια.

testatus erat; sed etiam δι defuit; itaque corruptela ex C demum provenit. — VI, 1 ὅτι μὲν — πάντων οἰκειότατα χρώμαι Φανοστράτω nunc ex C scribitur; at pr. A χρώμ..ο. id est χρώμενος; corrige igitur <τυγχάνω> χρώμενος. — Verum haec sufficient. Itaque sic statuo, C descriptum esse ex A ab homine quodam grammatico, deinde aliquo tempore post, cum iam mancus factus esset, collatum cum eo ut emendatiore ipsum archetypum, indeque in hunc correcturas illas in- vectas esse.

Eo iam pervenimus, ut cum ipsis tantum libra- riis codicum N et A et archetypo quo ei usi sunt (α) nobis res sit. Nam ad unum exemplar et A et N redire nunc omnes concedunt, nisi quod putant quidam intermedium quendam librum inter α et N statuendum esse, a docto grammatico scriptum¹⁾, et Jernstedtius etiam inter A et α aliud exemplum intercessisse opi- nari videtur.²⁾ Sed ego haud puto: non enim facile futurum erat ut vel in minutis rebus corruptelisque apertissimis N et A tam saepe consentirent. At dissentiunt eidem in aliis rebus multis atque gravibus. Cuius rei ut origo appareat, id primum demon- strandum mihi est, ipsum archetypum correctoris ma- num expertum fuisse, saepeque in eo infuisse dupli- cem lectionem. Antiph. I, 1 ἔχει μοι, quae vera est lectio, praebent N et pr. A; at ἔχοιμι A corr.¹⁾ Cur correctum est? Nempe quod postmodo vidit librarius A, in α superscriptum esse οἰμι, quod recipere suum esse duxit. Adde cetera eiusdem generis exempla, diductis litteris veriore lectionem indicans. I, 3 ἀπειλημμένω N, ἀπειλειμμένω pr. A: ἀπολελειμμένω A corr.³⁾ — 5 προβολῆς N (in quo corr. m. 2) A pr.:

1) Briegleb, Zur Kritik des Antiphon, Anclam 1861; Rud. Schoell. Ann. Fleckeis. CIII p. 300; assentiuntur Hug et Reutzel. 2) Jernstedt p. XXXIII. 3) A corr.²⁾ sec. Sig- gium; dubitat Jernstedt; sec. meam collationem corr.¹⁾

προβουλήs corr. A. — 12 καταψηφίσεσθε NA pr.: καταψηφίσησθε A corr. — 26 ὡς γ' NA pr.: ὅς γ'. — 30 ἂν ἀπολοῦνται NA pr.: ἀπόλλονται A corr.¹ (neutrum verum videtur, sed ἀπόλλονται). — II γ 10 φανερός NA pr.: φανερώs A corr. — δ 3 μου NA pr.: μοι A corr. — 8 Διπολείοιs N pr. A: Διπολείοιs A corr. — 11 ὡs NA pr.: ὅs A corr. — III β 2 καὶ αὐτός NA pr.: καὶ αὐτός A corr. — 3 ἀλλ' οὐδέίς αὐτόν N et fort. pr. A, qui certe αὐτόν habuit: ἄλλου δ' εἰς αὐτόν A corr. — 7 ἁμαρτών N A pr.: ἁμαρτόν A corr. — γ 3 ἠγήσασθαι N, ἠγήσασθε A pr.: ἠγήσησθε A corr. — 9 πρέπει NA pr.: οὐ πρέπει A corr. — IV α 2 ἀξιωθέντος N (hic sine acc.) et ut vid. pr. A: ἀξιωθεῖs corr. A male (ἀξιωθέντων verum puto). — γ 6 οὕτως NA pr.: οὕτως A corr. — δ 3 ὅτε A pr., ὅ, τε N: ὅ γε A corr.¹) (male puto; deleri debebat τε). — V, 7 διαπράσσονται NA pr.: διαπράσσονται A corr. — 19 ἔλασσωθεῖs N et pr. A: ἔλος σωθεῖs A corr. pessime. — 22 οὐτ' αὐτ' NA pr.: οὐτ' αὐτ' A corr.²) — 28 ὁμολογῶσιν N et pr. A: ὁμολογοῦσιν A corr. — 32 εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν N et pr. A: del. μὲν corr. 1 A (sec. Sigg.). Εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ verum videtur. — 39 ἐξάγει NA pr.: ἐξάγοι A corr. (ἐξαγάγοι verum puto). — 42 εἰρημένοιs N, . . σι A pr. (εἰσι puto): οὔσι A corr. (εἰρημένοιs ut vid. α). — 59 σὺν ἐμοὶ NA pr.: σὺν ἐμοὶ corr. A (m. 1 sec. Sigg.). — VI, 10 καταψηφίσεσθε NA pr. (-σαισθε verum): καταψηφίσησθε A corr.³) — 11 διδασκάλιον NA pr.: διδασκαλεῖον. — 22 εἰ ἐν N, εἰ . . A pr. (εἶεν verum): εἰσὶ A corr. — 23 ἔτοιμός εἰμι διδόναι N, ἔτοιμος εἶεν

1) A corr.² sec. Siggium. 2) Corr.¹ sec. Sigg., neque contradicit J. 3) Sequitur ἀποψηφίσησθε A N perinde ex -σαισθε corruptum; ibi igitur et A statim et N correctionem recepisse videtur.

δίδοναι A pr. (ἔτοιμος ἢ ἐκδιδόναι verum puto):
 ἔτοιμοι εἶεν διδ. A corr. — 30 διδάσκει NA pr.:
 διδάσκει A corr. — Porro est ubi acciderit contra, ut
 A correctionem numquam receperit, N postea (II):
 VI, 25 ἐξείημεν δὲ AN pr.: ἐξείη δὲ N corr.¹⁾ —
 30 παρέχονται AN pr.: παρέχουτο N corr.²⁾ — Tum
 sunt loci quibus uterque postea demum receperit (III):
 I, 23 δίδωσι A pr. N pr.: δῶ A corr. N corr. — II
 α arg. λυσίω^{ov} N, λυσείω A pr., λυσίου (Λυσίου) corr.
 — δ 8 ὀπόσαι A pr. N pr.: ὀπόσοι. — V, 32 οὐτ'
 ἀληθῆ N pr. A pr.: οὐ τὰ ἀληθῆ. — (VI, 27 ἔφενγεν
 N pr. [corr. ft. 2] et A pr. ut vid.: ἔφενγον.)³⁾ —
 Denique quartum genus est locorum, quibus vera ve-
 riorve lectio sit in pr. A, corrupta in N et corr. A;
 casu enim librarium A in veram lectionem incidisse
 non sane probabile est. II δ 7 κυρίων pr. A: κυ-
 ρίως. — III γ 8 οὐδὲ A pr.: οὐ γὰρ NA corr. —
 γ 11 τῶν . . προσηκόντων A, τῶν οὐ προσηκόντων
 verum videtur: τῶν προσηκ. N. — IV γ 5 θαυμάζω
 ὅτι pr. A (οὐ θαυμάζω ὅτι verum videtur): θ. ὅτι
 οὐχ A corr. N. — δ 10 ἀποκτείνειν A pr.: ζητεῖν
 ἀποκτείνειν A corr. N. — V, 13 εἶναι A punctis no-
 tatum, om. N. — 15 τῶν^{ov} κατηγορῶν^{ov} A, pluralem
 veriore puto: τοῦ κατηγοροῦ N. — 16 ὑπολείπε-
 ται A pr.: ἀπολείπεται. — (67 ἔχοι N, ἔχη^{ou} A; ita-
 que ibi vera correctio.) — 76 παρέχε . . . pr. A: παρ-
 ἔχεσθαι Hirschig.: παρέχειν. — 94 πράξεσθ' pr. A:
 πράξεσθ'. — VI, 9 τούτου εἶδει pr. A (τούτου ἰδίᾳ
 Bk.): τουτουὶ δὴ. — (15 ἀγάγω] ἀγάγω ἢ N, ἀγα-
 γεῖν^ω A.) — 28 μαρτυρούντων pr. A: καταμαρ-

1) Antecedit ἐξείη μὲν (ἐξείημεν A). 2) In eo quod se-
 quebatur ἀποφαίνουτο (ἀποφαίνουτο A) N correctionem statim
 recepit. 3) IV δ 9 A pr. N pr. aliqua verba per errorem
 repetita sunt.

τυρούντων. — 42 προδικασίας A pr.: προδιαδικασίας
A corr. (δια supra vers.) N. — 44 ἡμέρας] ἡμέραι
pr. A, ἡμέραις A corr. N. — 47 καταδικάσαι] κατα-
δικάσαι^{εἰν} A, καταδικάσειν N.¹⁾

Enumeravi locorum amplum numerum; nam in primo genere sunt fere 30, in altero duo, in tertio fere quattuor, in quarto 17. Multo autem saepius librum α correctum fuisse necessarium est; nam ubicunque vel uterque librarius correctionem statim recepit, vel semper neglexit, vel alter eorum statim recepit alter nunquam, archetypi duplex lectio nobis obscura facta est. Eodem reedit, sicubi falsa lectio in α primo fuit, eaque ab altero describentium statim prae superscripta vera lectione neglecta est, ab altero postea cum hac commutata; nam id discerni nequit a vitiis librariorum A et N, quae correxerunt ipsi. Codice autem usum esse eiusque fidem secutum correctorem libri α vel ex uno loco manifestum est. Nam lectio pravissima ἔλος σωθεις, quam in V, 19 intulit, origo fuit nominis Ἔλος, quod ab auctore argumenti eius orationis Mytilenaeo reo inditum est.²⁾ Sed is codex (β) nullo modo fide dignior fuit quam α ; immo interpolatum eum iure dixeris, idque nequaquam ab homine tam docto acutoque quam fuit is qui codicem C scripsit. Nam sive recte ex β emendatus est codex α , perfacilis fuit emendatio, sive

---

1) De loco III β 3 ($\mu\acute{\epsilon}\nu$ A pr., $\gamma\omicron\upsilon\nu$ N, $\mu\acute{\epsilon}\nu$ $\omicron\upsilon\nu$ A corr.) dixit Hug p. 13, exponens in archetypo fuisse $\mu\omicron\nu\nu$, quod ab A pr. lectum esset $\mu\acute{\epsilon}\nu$, ab N $\gamma\omicron\upsilon\nu$. Sed fortasse in α potius $\mu\acute{\epsilon}\nu$ ^{$\omicron\upsilon\nu$} fuit, librariusque N $\omicron\upsilon\nu$ litteras correctionem earum quae infra scriptae erant putavit; itaque in $\gamma\omicron\upsilon\nu$ incidit. 2) Etiam Jernstedt (p. XXIII adn. 15), qui ceterum alias explicationes diversitatis quae est inter A et N quaerere mavult, concedit hoc loco in ipso archetypo duplicem scripturam exstitisse, neque eam in illo demum codice ortam, sed propagatam ex antiquiore codice.

prave corruptus, ratio saepe nulla apparet. Quid enim sibi vult *ἔχοιμι* illud or. I, 1, vel *ἔτοιμοι εἶεν* VI, 23? *Διδάσκει* quidem VI, 30 merus error fuisse videtur, item *καταμαρτυρούντων* 28 et illud *ἔλοσ σωθείς*, quod librarius β invenit neque corrigere potuit. De ceterorum oratorum qui in A et N vel in A solo insunt condicione nunc quaerere non possum; e Dinarcho quidem perexiguus mihi suppetit numerus locorum talium, quales sunt quos ex Antiphonte supra adscripsi¹⁾; neque Lycurgus ceterive multum subministrant.²⁾

Itaque ut redeamus ad codices nostros, multas inter eos lectionis diversitates ex duplicibus illis archetypi lectionibus natas esse apparet; aliae multae, quae casu atque errore describentium ortae sunt, longa explicatione nihil indigent. Sed utrum omnes ex his duobus fontibus sint repetendae, an sint quae consulto atque interpolandi studio ducti librarii N et A mutaverint, et quaesitum est iam diu ab hominibus doctis et etiamnunc quaeritur. Postquam enim Ed. Maetzner Oxoniensem in lucem protulit et in constituenda lectione illum plerumque secutus est, adstipulatus quidem est Frid. Franke atque acriter hanc sententiam defendit³⁾; at adversatus est maxime Herm. Sauppis,

1) Din. I, 40 *παρακρούονθ'* et II, 3 *γενήσεσθ'* N et pr. A: *παρακρούονται* et *γενήσεσθαι* A corr.¹⁾. — I, 46 *ῶν* N (corr. rc.) et pr. A: *ὄν* corr.¹⁾ A. — I, 23 *πολλῶν* N pr. A pr.: *πολλῶ*.

2) Lyc. 20 *καὶ μιμείσθαι* A pr. ut vid., *καὶ μὴ μιμείσθαι* corr., *μηδὲ μιμ.* N. Fort. in α fuit *μηδε*. — 107 Tyrt. v. 7 *ἔχθρός γάρ* A pr. N: *ἐ. μὲν γάρ* A corr. Videtur alia potius emendatio quaerenda. — 143 *οἷς οὐ* pr. N (corr.²⁾ corr. A; *οὐς οὐ* pr. A (N corr.²⁾. Omnino delendum relativum. — 144 *ἀφείη* N, *ἀφίει* pr. A: *ἀφήσει* A corr. (quod nollem etiamnum inveniretur vel in Thalheimii editione). — 146 *ἐγὼ τοίνυν μηνύω* pr. A: *ἐγὼ τοίνυν ὑμῖν μηνύω* N et corr. A.

3) Franke rec. edit. Maetzn. Antiph., Neue Jahrb. XXVIII p. 52. — Eiusd. rec. ed. Maetzn. Din., N. Jen. Litteraturztg.

contendens ea quae meliora praeberet N ex interpolatione docti hominis orta esse.¹⁾ Sauppium inde auctoritatem plerique secuti sunt, nisi quod nunc non ipsum librarium N istum interpolatorem fuisse affirmant, sed eum potius qui intermedium quod fingunt exemplum inter α et N scripserit. Quibus ambagibus mihi quidem parum profici videtur; nam tam multae tamque apertae corruptelae codicum A et N communes sunt, ut nulla emendatio nisi singulorum quorundam locorum inter α et N intercessisse possit. Nihilo minus examinandum, num forte hoc ipsum factum sit, sive in N sive in isto eius archetypo. Eorum exemplorum, quibus olim Sauppium suam opinionem firmatum ivit, haud exigua pars iam erepta est, postquam accuratius collato Crippsiano apparuit in hoc quoque easdem lectiones vel inesse vel primo infuisse. Sedecim quae relinqui videbantur exempla composuit Hugius, nova ipse quattuor addidit. At de viginti locorum summa detrahendi statim quattuor, quibus aliter comparatum esse librorum testimonium per Jernstedtium edocti sumus.²⁾ Detrahendi item quibus vera in Oxoniensi lectio vel est vel videri potest; nam hi quoque ad probandum certe inutiles. Hugius eos suo iure quodammodo in ordinem recepit, quippe qui B codicis testimonio aliud in archetypo fuisse evinci crederet; at nobis is codex iam semotus est. Item detrahendi quibus corrigendi ratio nulla fuit, velut III γ 6 ἀποκτείναντα A ἀκοντίσαντα N (mero errore, cum verbum ἀκοντίζειν proxime exstat), vel II γ 2 ἰδόντες A, προῖδόντες N (vel recte, vel errore propter προσιόντας quod proxime exstat,

---

1842 nr. 249 sqq. — Eiusd. rec. epistolae crit. Sauppianae, Ztschr. f. d. Alterthumswiss. 1843 p. 259. 1) Sauppe Epist. crit. p. 26, et Quaestiones Antiphontaeae Gotting. 1861.

2) I, 17. 29. II a 7. γ 6.

quae Frankii est opinio). Detractis detrahendis, iam videamus quid relictum sit. II β 4 ἐγὼ δ' εἰκότως A, ἐγὼ δικαίως N (attamen etiam Jernst. hoc recepit). V, 96 ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκῃ — ἐμοῦ κατηγορήσουσιν A, ἐὰν et κατηγορήσωσιν N. VI, 23 ἔτοιμος ἦ] ἔτοιμος εἶεν A pr., ἔτοιμός εἰμι N. I, 3 ἀπολελειμμένῳ] ἀπειλειμμένῳ A pr., ἀπειλημμένῳ N. II α arg. Μικίνην A, Μυκίνην N.¹⁾ At hercle primum nimis pauci sunt ei loci quam quibus quicquam probetur. Deinde non deest quod de singulis respondeam: quid enim? si II

β 4 in α fuit ^{εικοτως} εγωδικαιως, vel ^{ικαιως} εγωδεικοτως, num in noxia est vel A vel N librarius? At tute tibi haec sumis, inquiet aliquis; nulla enim est causa cur in α hoc quidem loco duplicem lectionem fuisse putemus. Itaque si ea hoc loco non est, ne II β 2 quidem erit, ubi προβέβληκεν i. e. προσβέβληκεν N, ἐμβέβληκεν cum interpolatione manifesta A, neque δ 7, ubi pro ποῦ δίκην δώσει in N est τι οὐ δίκην δώσει, in A omissio τι specie locus sanatus, ipsa re magis depravatus. Item VI, 6 N servavit quod verum est τόν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς, neque curavit librarius quod istud τε, postquam exciderunt in archetypo verba ab Aldo demum addita: αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς (γνώναι scilicet), iam intellectum nullum habebat; at curavit A et γε pro τε reposuit. Quid autem est interpolare, nisi hoc est? Aut igitur, culpa in α codicis correctorem reiecta, utrumque describentium interpolationis crimine absolvamus, aut neutrum. Jernstedt quidem, a quo exempla modo allata sumpsi, ipsum A librarium insimulat; ego utrumque absolvere malo, cum nimis hebes indoctusque mihi fuisse videatur uterque horum et in uni-

1) Primo etiam sextum locum Hugio relicturus eram, V 62 οὐ γὰρ ἔδει A, οὐδὲ ἔδει N. At is locus vel maxime detrahendus fuit; nam in οὐδὲ latet lectio procul dubio vera οὐ δὲ.

versum pingendo magis quam intellegendo intentus. Nam etiam loco V, 96, qui secundus erat inter Hugianos, dormitans N, non sciens, ἐν in ἐάν corruptit, quod postquam fecit etiam κατηγορήσουσι quod recte primo scripserat mutavit in coniunctivum, sensu magis quodam obscuro ductus quam ratione; inde etiam καὶ — διαγνώσῃσθε in proximis posuit, sed id quidem statim correxit. Eodem modo omnes semper librarii, quo hebetiores fuerunt, eo magis libros suos corruerunt, vel si hoc dicere mavis, interpolaverunt. Adde Μυκίην II α arg. pro Μικίην, quod eiusdem est inscitiae: scilicet quod pronuntiabat Mikínin, id Μυκίην scribere consuevit, neque curavit sensum, quem supra se esse intellegebat. Quid enim isti cum Lysiae adversus Micinem oratione unquam rei fuerat? Immo ne cum Lysia quidem ipso; nam ibidem cum τῷ λυσειῶ^{ov} λόγῳ invenisset, dubitavit correctionem accipere, utramque lectionem descripsit. Idem fecit A. En doctos homines, quos credere possis vel ipsius elegantiae causa ea quae tradita acceperant interdum temere mutavisse! At ἀπειλειμένῳ in ἀπειλημένῳ mutavit N (I, 3), et quod maius est, ἔτοιμος εἶεν in ἔτοιμός εἶμι (VI, 23). Scilicet et perfectum verbi ἀπολαμβάνω per η scribi sciebat et primam personam esse εἶμι. Fieri non poterat, quin vel inertissimi librarii, Graeci tamen homines, aliquando nota ignotis, planiora impeditis substituerent, neque quisquam eorum unquam machinae ut ita dicam instar quae acceperat fideliter reddidit. An nolunt interesse aliquid inter hominem et machinam? aut religionem philologicam in istis quaerunt? Si quaerunt, ne in A quidem invenient. Loco pessime corrupto VI, 21 in N quidem est προκάθισται η et in margine adscriptum σφάλμα (sicut etiam Lycurg. 145 ad ἐπιπροστὰ τοῦ, quod non intellegebat esse ἐπὶ προστάτου, adscripsit ὄρα σφάλμα),

at A habet *προκαθῆσθαι*, *εἰ* cum interpolatione manifesta. Sed nolo post Jernstedtium longius de his rebus disputare, ne quis acta agere me dicat.

Quid igitur editori faciendum eis locis, quibus A et N inter se discedunt? nam ea nunc quaestio restat. Utriusque codicis rationem habendam esse perspicuum est; peccat uterque, neque multo pauciora numero in N peccata quam in A. Inutilis igitur de principatu alterius quaestio; melior per se lectio eligenda quaeque minus interpolationem redoleat; nam interpolationem iam in α admissam esse satis constare videtur. Archetypi lectio lectionesve quatenus fieri potest indagandae; inde ratione progrediendum. Duo tamen quasi *γέγρα* ad Oxoniensem in prior editione detuli, unum levissimum atque inane, quod in scripturis vel plenis vel decurtatis (*ἀλλὰ — ἀλλ', τὰ ἄλλα — τὰλλα*) et in addendo *ν ἐφελκυστικῶ* illum ducem secutus sum, alterum paullo gravius, quod etiam collocationem verborum ad N codicis normam cum Maetznero constitui. Namque haud exigua diversitatis inter duos codices pars in ordine verborum immutato consistit. Concedunt autem fere omnes, in N collocationem plerumque elegantiorē melioremque esse; planior eiusdem ordo in Leocratea visus est Thalheimio¹⁾, neque prorsus immerito: at omnino non recte agunt qui ex uno oratore rem aestimant, cum sint tres in communi causa. Sed velim id quoque respiciatur, quod et in Lycurgo et in Dinarcho, quorum utrumque hiatus aliquam rationem habuisse scimus, N saepius tollit hiatus quam infert. Lyc. § 22 *ἀδελφὴν ἔχοντα αὐτοῦ τὴν N, ἀδ. αὐτοῦ ἔχοντα τὴν A*; eo loco etiam planiorem in A ordinem esse ipse dicit Thalheim, neque tamen eo minus id secutus est quod ab interpolatione ipse repetit. — 129 *ὑπέθυ-*

1) Annal. Fleckeis. 1877 p. 678

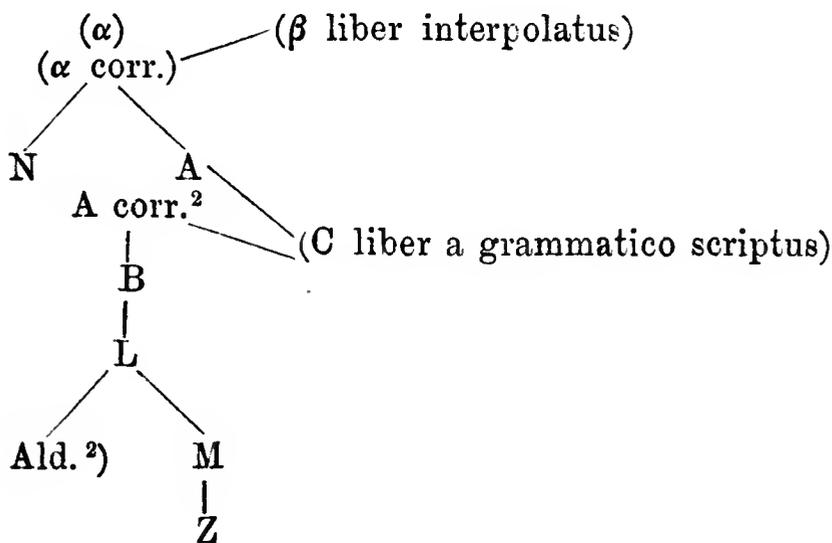
νον ἐποίησαν κινδύνῳ μετ' N, ὑπ. κινδύνῳ ἐποίησαν μετ' A. — Contra sane 123 δοκεῖ ὑμῖν N pro ὑμῖν δοκεῖ. — Adi nunc Dinarchum quoque. I 85 ἐν τῇ πόλει περιένοι N: περιένοι ἐν τῇ πόλει A. — (96 οἰκοδόμημα Δημοσθένους ἐν N: Δημο. οἰκοδόμημα ἐν A.) — 110 ὑπάρχουσαν αὐτῇ, ἀντίθετε N (pausa is hiatus excusatur): αὐτῇ ὑπ. ἀντ. A. — II, 16 δημοσίᾳ κατὰ τῶν πονηρῶν ἀράς N: δημοσίᾳ ἀράς κ. τ. π. A. — 26 οἴεσθε ἐκείνους (cum levissimo hiatu) τοὺς ἄνδρας ποιῆσαι N: οἴεσθε ποιῆσαι ἐκ. τ. ἄ. A. — III, 16 ἀπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει N: τῶν ἐν τῇ πόλει ἀπ. A. His quinque vel sex exemplis duo tantum opponi possunt, I, 96 κόσμος τῇ θεῷ εἰς N pro τῇ θεῷ κόσμος εἰς, et II, 6 ἀφείσθαι ἐστίν N pro ἐστίν ἀφείσθαι A; nam II, 3 et 6 δικαία uterque hiatum hiatusve infert. Ceterum II, 6 ἀφείσθαι ἐστίν cum notis supra utrumque vocabulum pictis habet N, quae nil nisi transpositionem faciendam significare possunt. Itaque non dico N numquam in tali re errasse, sed potiore tamen ducem eum arbitror, neque deserendum nisi ubi adsit ratio. Unde autem id genus vitia? Consulto aliquando illata ex Ant. V, 10 manifestum videtur, quo loco corrector alter codicis A vocabulum ἀνταποθανεῖν insolentius collocatum transposuit ut planior evaderet oratio; sed plerumque casu puto et negligentia librariorum ordinem perversum esse, et A in hac quidem parte negligentiore fuisse quam N.¹⁾ Ceterum in Antiphonte sive auctoritatem N co-

1) Ordo verborum correctus est ab A¹ paucis locis: V, 1 τοῦ προσήκοντος πέρα pr., πέρα τοῦ προσήκ. corr. (N). III β 10 ὑπό τε τῆς ἀληθείας τοῦ νόμου ὑπό τε τῶν πραγμάτων pr., ὑπό τε τ. ἄλ. τῶν πρ. ὑπό τε τοῦ ν. corr. (N). VI, 35 αὐτοῖς vocabulum bis separatim locis in A scriptum posteriore recte ut vid. deletum est.

dicis sequare sive rationem elegantiaeque sensum, idem fere evadet. Quamquam est ubi neutri codici adstipulari praestet: VI 40 *ἐπειδὴ μοι ἐπύθετο προ-*

ειρημένον εἴργεσθαι τῶν νομίμων A, *ἐπ. ἐπύθ. προ. μοι εἴργ. τ. ν.* N. Unde in A prius istud *μοι*? ex archetypo credo.¹⁾ Unde id deletum? nempe ex eodem. Tum autem secundum ea quae supra disputavimus neque A neque N nobis sequendus erit, sed A pr. = α pr. *Μοι* in margine a correctore α adscriptum fuerat; inde diversis locis in utroque apographo receptum.

Sed de codicibus quidem iam satis expositum esse videtur. Stemma igitur eorum quod mihi verisimillimum videtur apponam.

Variam lectionem codicum N et A in adnotatione critica integram adposui, nisi quod accentuum spirituumve diversitates, divisionem vocabulorum, *ν ἐφελκυστικόν* vel omissum vel additum, scripturas vel integras vel per crasin elisionemve decurtatas, deni-

1) Aliter de h. l. sentit Hug p. 15. XIV sqq.

2) V. Jernst. p.

que orthographica quaedam ut *γίνομαι* — *γίγνομαι*, *γινώσκω* — *γιννώσκω* omittenda duxi, item magnam partem eorum vitiorum, quae in A primo per imprudentiam admissa ab ipso librario correctae sunt. Manus correctorum ita distinxī, ut nominarem correctorem alterum („A corr.²“); itaque „A corr.“ correctionem primae manus indicat, nisi quod est ubi sciri nequeat ultra fuerit, ut in lituris. Coniecturas plures apposui quam fecit Jernstedt. Auctores earum hosce nomino: Stephanum (St.), Reiskium (R.), Bekkerum (Bk.), Dobraeum (D.), Maetznerum (Mr.), Sauppium (S.), Frankium (Fr.) Brieglebium (Br.), Hugium, Reutzeliū, Jernstedtium (J.), quorum editiones commentationesve aut in vulgus notae aut iam commemoratae sunt, praeter Jernstedtii commentationem antiquiorem (1878 mens. Jul.), insertam diario Petropolitano quod germanice dicitur „Journal des Ministeriums der Volksaufklärung“. Ea inscribitur „Observationes Antiphontae“. Ceterum, cum adsit occasio, verbo saltem commemorandae laudes Petropolitani editoris, qui non minus coniecturis sagacissimis saepeque evidentissimis quam diligentissima collatione codicum et Antiphonti profuit et proderit, modo eveniat quod optamus, aliis oratoribus. Reliquos ex ordine temporum enumerabo. Bake, Schol. hypomn. vol. I p. 208 (1837). — C. Scheibe (Sch.), Act. societ. Graecae, vol. II fasc. 1, Lipsiae 1838, et Coniecturarum fasciculus, Ztschr. f. Alterthumsw. 1845 p. 212. — L. Spengel (Sp.), Münchener Gel. Anz. 1838 2 p. 367 (rec. edit. Maetzn.); Mus. Rh. XVII (1862) p. 161 (tetralog.). — G. F. Schoemann, Jahrb. für wissenschaftl. Kritik 1839 2 p. 481. — Ad. Emperius, Opusc. phil. p. 269 (1847). — C. G. Cobet in Variis lectionibus (ed. I 1854) ceterisque scriptis passim. — P. R. Müller, Philol. IX (1854) p. 555. — G. A. Hirschig (Hi.), Philol. IX (1854) p. 728, qui

in multis quos tractavit locis semper cum laude, saepe egregio cum fructu versatus est. — L. Kayser (K.), Mus. Rh. XII (1857) p. 224; XVI (1861) p. 72 (tetralog.). — C. H. Funkhänel, Ann. Fleckeis. LXXIX (1859) p. 194. — Car. Guil. Linder (Li.), de rerum dispositione ap. Antiph. et Andocidem, diss. Upsal. 1859. — F. Pahle (P.), „die Reden des Ant.“, Jeverae 1860; „Antiph. orat. crit. ratione perlustravit F. P.“, ibd. 1874. — F. K. Hertlein, progr. Wertheim 1860 (quod mihi praesto non fuit); Herm. XII (1877) p. 182. — H. Frohberger, Philol. XXIX (1870) p. 631. — Rud. Schoell in censura benevola prioris meae editionis, Ann. Fleckeis. CIII (1871) p. 297. — E. Rosenberg, Annal. Fleckeis. CXI (1875) p. 604. — U. de Wilamowitz-Moellendorf, Herm. XI (1876) p. 296; Philol. Untersuch. I p. 48. Is vir acutissimus praeclari ingenii id quoque documentum dedit, quod me inter eos esse affirmavit qui Antiphonti plurimum nocuissent. — C. Fuhr, Animadversiones in orat. Att., diss. Bonn. 1877, et Mus. Rh. XXXIII (1878) p. 565. — G. Gebauer, de hypotact. et paratact. argumenti ex contrario formis, Zwiccaviae 1877, et in commentariis ad or. sel. Lysiae, Lips. 1880. — H. Schaefer, de nonnullarum particularum ap. Antiph. usu, dissert. Gotting. 1877. — H. Weil, Revue de philol. n. s. IV (1880) p. 150. — Denique in priore editione mea A. Weidnerus (W.) tum collega Magdeburgensis, in hac F. Leo gratissimam mihi atque amicissimam opem attulit.

In formis verborum scribendique ratione aliquanto magis quam antea operam dedi ut antiqua genuinaque reducerem, expellerem novicia. Cum Jernstedtio introduxi vel potius reduxi $\tilde{\eta}$ pro $\tilde{\eta}\nu$, $\xi\nu\tilde{\eta}\delta\eta$, similia, porro $\varphi\omicron\nu\tilde{\eta}\varsigma$ pro $\varphi\omicron\nu\epsilon\tilde{\iota}\varsigma$ quaeque eiusdem declinationis sunt; expuli $\acute{\epsilon}\delta\epsilon\delta\epsilon\iota\pi\tilde{\nu}\tilde{\eta}\kappa\epsilon\iota\sigma\alpha\nu$ (I, 18), $\acute{\epsilon}\tilde{\iota}\eta\sigma\alpha\nu$ compluribus locis; restitui augmentum temporale in

formis quales sunt *ἡὺπορεῖτε* et *ἡὺρον*, quamvis ea omnia fere invitis libris facienda essent, neque in ipsis fragmentis a veteribus servatis antiquae formae comparerent. De augmento verborum ab *εὐ* diphthongo incipientium post Weckleinius (Cur. epigr. p. 33) disseruit O. Riemann (Bulletin de correspondance hellénique III p. 500); nempe diphthongus *HT* pariter fere cum *HI* in posteriore lingua Attica abolita est, brevi vocali pro longa priore ingruente.¹⁾ Scripsi *καθῆραι* pro *καθᾶραι* VI, 37, de qua forma idem Riemannus egit (ibid. IV p. 150); porro *οἰκτίρειν* et *οἰκτῖραι*, postquam ex quattuor testimoniis inscriptionum, Atticarum trium, unius Thessalicae²⁾, satis comprobatum est falso diphthongum ei verbo tribui. *Ἡρώδης* id est *Ἡρω-ίδης* verum esse, non *Ἡρώδης*, iam Jernstedt intellexit.³⁾ De aliis quibusdam vel in prioris editionis praefatione dixi vel aliis locis; repetere nunc non possum.

Subiunxi orationibus Antiphontis et fragmenta huius oratoris et declamationes sophistarum quos dicunt: Gorgiae Antisthenis Alcidamantis. Quarum de origine quid sentiam cum alibi exposuerim, nunc summam apponere satis est. Gorgiae utraque mihi genuina videtur, quoque saepius relego, eo firmiter id apud me iudicium stat. Item Antisthenis duae et Alcidamantis altera quae est *περὶ σοφιστῶν*. Prior quae eiusdem esse traditur quamvis sit procul dubio spuria, tamen circa principium quarti a. Chr. n. sae-

1) V. praef. Isocr. vol. II p. III. — Riemann etiam de *ἐπιμέλεισθαι* — *ἐπιμελεῖσθαι* accurate disputavit (III, 496; IV, 152); illam formam Jernstedt Antiphonti (VI, 12. 13) recte fortasse restituit. 2) C. I. Att. I, 463 *οἰκτίρας*. Suppl. 477 c *οἰκτιρ*. Kaibel Mus. Rh. XXXIV 181 sqq. 2^a *οἰκτιρον*. Heuzey, Mission archéol. en Macédoine p. 424 nr. 199 *οἰκτίρας*. 3) Jernst. p. XL, 29, qui addere poterat thessalicum *Εἰρωνίδας* (Heuzey p. 425 nr. 200 v. 50).

culi a nescio quo rhetore conscripta esse videtur. — Codices habemus Palamedis Gorgiae Crippsianum A quique ex eo descripti sunt B L M P Z; idem A et eiusdem Helenam continet cum B et Alcidamantis Ulixem cum L M Z.¹⁾ Sed harum duarum orationum etiam alius fons adest Palatinus X notissimus ille Lysiae codex; itaque ibi semper inter A et X, ubi discedunt inter se, libera optio datur. Solo Palatino innititur Antisthenes et secunda Alcidamantis. Apographa Palatini, quae compluria sunt²⁾, nihili facienda esse libenter nunc concedo, cum antea C codici aliquantum tribuerim; sed non minus is in his sophistis quam in Lysia e Palatino totus pendet. Neque quicquam lucrati sumus collato a Fr. Vaterno codice Moscoviensi (b), qui eiusdem familiae est³⁾, neque vero Helenae lucem attulit Parisinus codex 2955 (a) a Schenklio collatus⁴⁾, quamquam is quidem liber cum aliis quibusdam (H R V W Y) tertiam in illa oratione familiam constituere videtur, quae neque ex A neque ex X certo repeti possit.⁵⁾ At enim nullum est eius familiae pretium. Plus profectum est accuratis Palatini collationibus, quas confecerunt Spyridon Lampros Graecus et Rud. Schoell.⁶⁾ Ceterum viri docti in his declamationibus, quas pro spuris plerique habebant habentque (nisi quod Alcidamantis altera post Vahlenii egregiam operam pro genuina ab omnibus recepta est), haud multum elaboraverunt. Reiskium Bekkerum Sauppium editores non sine magno fructu nactae sunt; praeterea quaedam sunt Dobraei, non

---

1) Vide Jernstedtii praefationem p. XV. 2) C Laurentianus plut. 57 cod. 4; porro E J K M N; etiam P Alcidamantem ex huius generis codice habet (Jernst. p. XVI, 8). 3) Vid. Neue Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq. 4) Vid. Philol. XXVI p. 566. 5) De H codice v. infra p. XLVII (Add.). 6) Lampros quae invenerat publici iuris fecit Herm. X (1876) p. 257; R. Schoell ibd. XI (1876) p. 202.

pauca Vahlenii (Act. acad. Vindob. vol. 43 a. 1863 p. 491, de Alcid.); unum alterumve locum attigerunt Scheibe (Ztschr. f. Alterthumswissenschaft 1845 p. 211, Alcid. Od.), E. Rosenberg (Ann. Fleckeis. CIII, 1871, p. 442; CVII, 1873, p. 744, Gorg. Alcid.), C. Fuhr (Mus. Rhen. XXXIII, 582. 597), G. Gebauer, V. Jernstedt. Maxime ex his sex orationibus corruptae sunt duae Gorgianae; quare gavisus sum quod ad alteram certius emendandam adiumentum haud spernendum mihi se obtulit. Namque sicut Alcidamantem a Benselero edocti scimus in hiatibus arcendis haud minore religione quam Isocratem usum esse, itidem magister eius Gorgias in Palamede fecit, quam orationem aliquanto post Helenam conscripsisse putandus est. Non fugit ea res Benselerum, cui suspectam orationis originem reddidit, neque vero me ipsum fugit; sed sero animadverti quanta severitate scriptor ab hiatibus abstinerit. Traditi sunt in libris graviores fere quattuordecim, qui numerus etsi non magnus sit pro orationis ambitu, tamen non maxime probat id quod dixi. At enim leviores quique vel pausa excusentur vel συναλοιφή tollantur, adeo rari sunt, ut non possit magis scriptoris diligentia in vitandis hiatibus illustrari. Ter καὶ cum vocali concurrit (§ 1. 13. 24), quinquies ταῦτα (3. 5. 11. 19. 31), bis οἶσθα (22. 24), quater γένοιτο vel huiusmodi forma cum ἄν (6. 8. 12. 14), singulis locis exstant ἡ ἀπολογία (1), ὁ ἀνήρ (3), ἡ ἐκείνος (10), κακότητα εἶναι (13); εἶτα ᾧ (24), ἀμφοτέρω ἄν (26), δέομαι οὔν (28; idem apud Isocratem invenitur); οὔνεκα ἄξιός (32). Adde τὰ ἐναντιώτατα, quod bis est § 25, et reliqui tibi erunt hiatus quales sunt δὲ εἰ, ἀλλὰ οὐκ, οὔτε ἐν, praeterea in pausa positi fere novem. Iam compara vel Antisthenis orationes, in quibus et ipsis curam quandam hiatus animadvertit Benseler, vel Gorgiae Helenam: gravium hiatus non multum invenies, at leviorum ingentem

copiam. Quae cum ita sint, in Palamede et circumspectum suspiciosumque esse oportet ubi insolentior hiatus traditus est, et summopere cavendum ab inferendis novis huiusmodi vitiis, quod factum est aliquoties. Eadem ratio in Alcidamantis *περὶ σοφιστῶν* sequenda est, neque me movit sententia viri praeclari Vahlenii auctoritas, qui eos qui traditi sunt hiatus non sollicitandos ducit.

D. Kiliae m. Martio CIOIOCCCLXXXI

Fridericus Blass.

VITA ANTIPHONTIS

EX VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

- 1 Ἀντιφῶν Σωφίλου μὲν ἦν πατρός, τῶν δὲ δήμων
 2 Ῥαμνούσιος. — μαθητεύσας δὲ τῷ πατρὶ (ἦν γὰρ
 σοφιστής, ᾧ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν ἔτι παῖδα ὄντα
 φοιτῆσαι) καὶ δύναμιν λόγων κτησάμενος, <ἦ> ὥς τινες
 νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως, ὥκνησε μὲν πολιτεύε-
 3 σθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε, καὶ Σωκράτει τῷ φιλο-
 σόφῳ διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφοράν, οὐ
 φιλονείκως ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὡς Ξενοφῶν ἰστόρηκεν
 4 ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. — καὶ τινας λόγους
 τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς τοὺς ἐν

Scripserunt de Antiphontis vita Caecilius Calactinus (τὸ περὶ Ἀ. σύνταγμα § 7 cf. 15. 22) et Didymus (Hermogen. π. ἰδ. p. 385 W. 414 Sp.), qui commentarios in hunc quoque oratorem composuisse videtur; nobis praeter hanc Plutarcheam vitam et eam quae in libris Antiphontis praemittitur Philostrati Photii Suidae Eudociae de oratoris rebus scripta servata sunt, qui tamen omnes vel e Plutarcho sua hauserunt vel certe nihil novi afferunt.

§ 1. Patris nomen etiam Σόφιλος scribitur.

2. Ἀλκιβ.] cf. Suid. Ἀλκ. — ἦ ὥς τινες Reiskius. — ὥκνησε] ὥρμησε v., sed παρέπεμψε cod. B.

3. E Xenophonte Memor. I, 6; istud οὐ φιλονείκως contra Aristotelem dictum videtur (ap. Diog. L. II, 46; v. Sauppe de Antiph. soph. p. 7). Alius autem est Ἀ. ὁ σοφιστής, de quo cf. Diog. l. c.; Suid.; Hermog. l. c.

τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας, πρῶτος ἐπὶ τοῦτο τραπεῖς, ὥσπερ τινές φασιν. τῶν γοῦν πρὸ αὐτοῦ γενομένων 5 οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος, ἀλλ' οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τὸ συγγράφειν εἶναι, οὐ Θεμιστοκλέους, οὐκ Ἀριστείδου, οὐ Περικλέους, καίτοι πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας παρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθένειαν ἀπελείποντο τοῦ συγγράφειν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. ὅσους μέντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισαμένους, τούτους εὖροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτη ἤδη ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνον. — πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς 6 τέχνας ἐξήνεγκε γενόμενος ἀρχίνους, διὸ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. — Καικίλιος δ' ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγραφέως καθηγητὴν τεκμαί-

4. cf. Thuc. 8, 68. — πρῶτος Meziriacus: πρῶτον. — Idem referunt Hermog. l. c., Quintilianus III, 1, 11 (*primus omnium orationem scripsit*), Diodorus ap. Clem. Alex. Strom. I, 365 (πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραψάμενον).

5. γοῦν] γὰρ Westerm. e Photio. — τὸ συγγρ. εἶναι Meziriacus: τοῦ συγγρ. εἶναι. — Ἀρχίνον Taylor: Ἀρχίνοον.

6. cf. Quint. l. c.: „*artem et ipse composuit*“; primum fuisse in arte scribenda nemo praeterea dicit. Ceterum quae exstabat Antiphontis nomine τέχνη ῥητορικὴ spuria a quibusdam putabatur, cf. Polluc. 6, 143. — Nestorem appellatum fuisse alii quoque biographi tradunt; at Plato (Phaedr. 261 C) Gorgiam potius eo nomine ornat.

7. καθηγητὴν Wytttenbach: μαθητὴν v. et Photius, διδάσκαλον TVx. Incertum est Plutarchusne an librarii eius in culpa sint. Res a multis traditur: cf. Hermog. l. c., [Tryphon.] Sp. Rh. Gr. III p. 201, Vitt. Thucyd.; ἑταῖρον dicit Thucydidem Antiphontis Aristides (ὕπ. τῶν τεττ. II p. 176 Dd.). Platonis quoque verba (Menex. 236 A): ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδεύθη,

ρεται γεγονέναι ἐξ ὧν ἐπαινεῖται παρ' αὐτῷ ὁ Ἄντι-
 8 φῶν. — ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις ἀκριβῆς καὶ πιθανὸς
 καὶ δεινὸς περὶ τὴν εὐρεσιν καὶ ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνι-
 κὸς καὶ ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδήλου καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ
 τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους, τοῦ εὐπρεποῦς μάλιστα
 9 στοχαζόμενος. — γέγονε δὲ κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γορ-
 γίαν τὸν σοφιστήν, ὀλίγῳ νεώτερος αὐτοῦ, καὶ παρα-
 τέτακεν ἕως καταλύσεως τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τῶν υ'
 10 γενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε μὲν
 δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίν, ὅτε δὲ στρατηγῶν καὶ πολ-
 λαῖς μάχαις νικῶν καὶ συμμαχίας αὐτοῖς μεγάλας προσ-
 αγόμενος καὶ τοὺς ἀκμάζοντας ὀπλίζων καὶ τριήρεις
 πληρῶν ξ', καὶ πρεσβεύων ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτῶν, <καὶ>
 11 εἰς Λακεδαίμονα ἠνίκα ἐτετείχιστο Ἡετιώνεια. μετὰ δὲ
 τὴν κατάλυσιν τῶν υ' εἰσαγγελθεὶς σὺν Ἀρχεπτολέμῳ
 ἐνὶ τῶν υ' ἐάλω, καὶ τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίαις
 ὑπαχθεὶς ἄταφος ἐρρίφη καὶ σὺν τοῖς ἐκγόνοις ἄτιμος

μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθεὶς, ρητορικὴν δὲ ὑπ' Ἄ.
 τοῦ Ῥαμν., vulgo ita interpretati sunt: v. Hermog. — Thuc.
 8, 68.

8. Iudicium de Antiphonte Caecilii sit; sed parum integrum
 nobis traditum est.

9. κατὰ τὰ Π.] μετὰ Reiskius; sed cf. alteram vitam. Se-
 cundum Photium Gorgias minor natus fuit; itaque vel νεώτερον
 in libro suo legit, vel ipsius verba emendanda sunt (ὀλίγῳ
 πρότερον Γοργίου — γεγονότος cum Dryandro pro γεγονώς).
 — ὀλίγῳ scripsi: ὀλίγου (ὀλίγων P).

10. δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίν] haec e Xenophonte petita
 sunt (Hell. 2, 3, 40), qui de alio Antiphonte, eo qui a XXX
 viris occisus est, non de oratore loquitur. Cetera aequae falsa
 unde provenerint ignoro; nisi quod de Theopompo cogitare
 possis, quem alterum illum Antiphontem commemoravisse infra
 (§ 13) legitur. De legatione Spartana e Thucydide constat. —
 ὑπὲρ αὐτῶν Reisk.: ὑπ' αὐτῶν. — καὶ ante εἰς Λ. add. Westerman-
 mann.

ἀνεγράφη. — οἱ δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀνηρῆσθαι αὐτὸν 12
 ἱστοροῦσιν, ὡς περ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντιφῶντος
 θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ αὐτῷ θυγάτριον, οὗ
 Κάλλαισχος ἐπεδικάσατο. — ὅτι δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀπ- 13
 ἔθανεν ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ ιε' τῶν Φιλιπ-
 πικῶν. ἀλλ' οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος, Λυσωνίδου πατρός,
 οὗ καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει.
 πῶς γὰρ ἂν ὁ προτεθνεὼς καὶ ἀναιρεθεὶς ἐπὶ τῶν υ'
 πάλιν ἐπὶ τῶν λ' εἴη; — ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ 14
 τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· πρεσβύτην γὰρ ὄντα αὐτὸν εἰς
 Συρακούσας πλεῦσαι, ἥνικα ἤκμαζεν ἢ τοῦ προτέρου
 Διονυσίου τυραννίς· γενομένης δὲ παρὰ πότον ζητή-
 σεως, τίς ἄριστός ἐστι χαλκός, καὶ τῶν πολλῶν διαφε-
 ρομένων, αὐτὸν εἰπεῖν ἄριστον εἶναι ἐξ οὗ Ἀρμόδιος
 καὶ Ἀριστογείτων πεποίηται· τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν
 Διονύσιον καὶ ὑπονοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθεσιν
 εἶναι τὸ ρηθὲν προστάξαι ἀναιρεθῆναι αὐτόν· οἱ δ'

11. ἀνεγράφη Westermann.: ἐνεργ.. Damnationem Antiphontis cum non commemoret Thucydides, id quoque de familiaritate utriusque argumento fuit, cf. Vit. Thucyd. p. 190 Westerm.

12. λ'] υ' ex Photio Frankius, qui in proximis καὶ ante Θεοπ. deleri iubet. Sed cf. Saupp. O. A. II p. 176.

13. Theopomp. fr. 130 Müll. — οὗτός γ' ἂν εἴη ἕτερος Taylor.: οὗτός τε ἂν ἡμέτερος. — Λυσωνίδου cum EH Saupp. l. c.: al. libri Λυσιδωνίδου vel Λυσωδωνίδου (Μειδωνίδου cī. Keil.). — οὗ καὶ Saupp.: οὗ Taylor., καὶ libr. — ὡς πονηροῦ Taylor.: ὡς οὐ πονηροῦ Meierus; οὐ πον. libr. — γὰρ add. Meziriacus (cum H); καὶ ante ἀναιρ. om. codd. praeter EH. — ἐπὶ τῶν τετρ. Saupp. cum E: ὑπὸ τ. τ. relicui; tria haec verba et praeterea καὶ deleri vult Frankius.

14. Iam Antiphontis tragici res auctor admiscet. — πρεσβύτην Xylander (cf. Vitam alteram): πρεσβευτήν codd. et Phot. — Facete dictum huius Antiphontis ante ipsam mortem refert Aristoteles Rhet. II, 6 p. 1385a (78 Sp.).

- 15 ὅτι τὰς τραγωδίας αὐτοῦ διέσυρε χαλεπήναντα. — φέ-
 16 ρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατεψευσμένους
 17 φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. — λέγεται
 δὲ <καὶ> τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυ-
 18 σίῳ τῷ τυράννῳ. — ἔτι δ' ὧν πρὸς τῇ ποιήσει τέχνην
 ἀλυπίας συνεστήσατο, ὥσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἢ παρὰ
 τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε κατ-
 εσκευασμένος οἴκημά τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προέγραψεν
 ὅτι δύναται τοὺς λυπουμενούς διὰ λόγων θεραπεύειν,
 καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυθεῖτο τοὺς κά-
 μνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάττω ἢ καθ' αὐτὸν
 19 εἶναι ἐπὶ ῥητορικὴν ἀπετράπη. — εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ
 Γλαύκου τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιητῶν βιβλίον εἰς Ἀντι-
 20 φῶντα ἀναφέρουσιν. — ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα
 ὁ περὶ Ἡρώδου καὶ <ὁ> πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν
 ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰσαγγελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέ-

15. Auctor indicis eius quem restituit Studemund (Herm. vol. II, 434) L orationes Antiphonti tribuit. Sane huic indici optimo iure omnem fidem deroges.

16. ἐν Πεισ. ex Photio Casaubonus: σπεισάνδρῳ vel σὺν πεισάνδρῳ. Cf. Philostr. p. 17: καθάπτεται δ' ἡ κωμῳδία τοῦ Ἀ. ὡς δεινοῦ τὰ δεικνικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ δικαίου συγκειμένους ἀποδιδόμενον πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. Hinc etiam φιλαργυρίας crimen, quo cum omnibus sophistis Antiphon petebatur. Mercedem primum pro orationibus eum accepisse perhibent Diodorus l. c. et Ammian. Marc. XXX, 4.

17. δὲ καὶ Frankius ex Photio: δὲ.

18. Haec si quam fidem habent, de sophista A. valent, non de oratore.

19. cf. Müller Hist. Gr. II, p. 23.

20. Ἡρώδου Palmerius: Ἡροδότου. — ὁ add. West. Duebner. — ταῶν Ruhnkenius: ἰδεῶν. — εἰσαγγελίας Xyl.: ἀγγελίας. — Orationem quam in sua causa orator habuit insigni laude prae-

γραφει, καὶ ὁ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρα- 21
νόμων. — ἔγραψε δὲ καὶ κατὰ Ἴπποκράτους τοῦ ἱατροῦ
λόγον καὶ εἶλεν αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ υ' 22
κατελύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ
Καικίλιος παρατέθειται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, μιᾷ καὶ 23
εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἔγραμ-
μάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπεστάτει, Ἄνδρων
εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀποφαίνουσιν οἱ στρατηγοὶ
πρεσβευομένους εἰς Λακεδαίμονα ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως
τῆς Ἀθηναίων καὶ [ἐκ] τοῦ στρατοπέδου πλεῖν ἐπὶ
πολεμίας νεῶς καὶ πεξεῦσαι διὰ Δεκελείας, Ἀρχεπτό-
λεμον καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ
ἀποδοῦναι εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρα-

dicat Thucydides (8, 68): ἄριστα φαίνεται τῶν μέχρι ἐμοῦ ὑπὲρ
αὐτῶν τούτων, αἰτιαθεὶς ὡς ξυγκατέστησε, θανάτου δίκην ἀπο-
λογησάμενος. Quod historici iudicium et a Cicerone (Brut. § 47)
et a Quintiliano (III, 1, 11) commemoratur. Agathonι quoque
oratio illa valde placuit: cf. quae narrantur ap. Aristot. Eth.
Eud. 3, 5: καὶ μᾶλλον ἂν φροντίσειεν ἀνὴρ μεγαλόψυχος τί
δοκεῖ ἐνὶ σπουδαίῳ ἢ πολλοῖς τοῖς τυγχάνουσιν, ὥσπερ Ἀντιφῶν
ἔφη πρὸς Ἀγάθωνα κατεψηφισμένος τὴν ἀπολογίαν ἐπαινέ-
σαντα.

21. ἱατροῦ στρατηγῶν E, ἱατροῦ στρατηγοῦ cett., ἱατροῦ
Photius. Contra ἱατροῦ cum Xyl. delent Westermann et Sauppe
(O. A. II, 139).

22. Psephisma e Crateri συναγωγῇ ψηφισμάτων Caecilius
desumpsit, cf. Harpocrat. s. v. Ἄνδρων: Ἄνδρωνά φησιν εἶναι
Κρατερός ἐν Θ' (ε' Meineke) τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα
τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀ. τοῦ ῥήτορος. — Vocabulum ψήφισμα
iterant libri post κατελύθησαν; em. Duebner. — ἔδοξεν R.:
ἔδοξαν.

23. Decretum initio mutilum est; tribus nomen deesse
monuit Schoemannus de comit. Athen. p. 132 (Westerm.). —
Παλληνεὺς Taylor: Πελληνεὺς. — πρεσβευσομένους vel πρε-
σβευσαμένους Reiskius; id. del. ἐκ.

σχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὔστινας ἂν δοκῆ τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι δέκα, ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένηται ἡ κρίσις· προσκαλεσάσθων δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὖριον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων, ἐπειδὰν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν, εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας. κατηγορεῖν <δὲ> τοὺς ἡρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἄλλος ἂν τις βούληται· ὅτου δ' ἂν καταψηφίσῃται τὸ δικαστήριον, περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς

24 κεῖται περὶ τῶν προδόντων.“ Τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ καταδίκη. „Προδοσίας ὤφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἰπποδάμου Ἀγρυλῆθεν παρῶν, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνούσιος παρῶν. τούτοις ἐτιμήθη τοῖς ἑνδεκα παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὰ οἰκία κατασκάψαι αὐτοῖν, καὶ ὄρους θείναι <ἐπὶ> τοῖν οἰκοπέδοις, ἐπιγράψαντας Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδόταιν· τὸ δὲ δημάρχω ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν αὐτοῖν· καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μὴδ' ὄσης Ἀθηναῖοι κρατοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχε-

δοκῆ Frankius ex H: δοκοῖ. — προσελομένοις Reisk.: προσελομένους. — προσκαλεσάσθωσαν libri. — ἡρημένους T: εἰρ. cett., unde Reiskius: κατηγ. τῶν εἰρημένων τοὺς ἡρημένους κατηγόρους. Inter praetores eius anni eosdemque in illo iudicio accusatores Theramenes quoque fuit, de quo Lysias (in Erat. § 67): Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον φιλιτάτους ὄντας αὐτῶν κατηγορῶν ἀπέκτεινε. — ἄλλος] ἄλλους T.

24. τὰ οἰκία ante κατασκ. cum Frankio Duebnerus: τῶ οἰκία AHP, τῇ οἰκία Ald., τὰς οἰκίας vulg. — αὐτοῖν] αὐτῶν omnes. — προδότοις P, προδόντοις Duebn. — τῷ δὲ δημάρχω ἀποφῆναι τε οἰκίαν ἐς τὸν libri; τὸ δὲ δημάρχω ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν Meier (τὰ οἰκία αὐτοῖν Duebn.), τὴν οὐσίαν αὐτοῖν Westermann.

πτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα, καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοιιν, καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἐάν <τις> ποιήσῃται τινα τῶν ἐξ Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιησάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ, <καὶ> ἥπερ ἂν καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρουνίου, καὶ τοῦτο θεῖσθαι.“

2.

ΓΕΝΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαν- 1
τίδος, Ῥαμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικὰ 2
γενόμενος συνήκμασε Γοργία τῷ σοφιστῇ. καὶ διδα- 3
σκάλῳ τὰ πρῶτα χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι
γράμματα, τῆς ἡλικίας προβαινούσης τὰ περὶ τοὺς
λόγους ἐξεπόνησε· φυσικῇ <δὲ> δεινότητι τὴν ἐκ τῆς 4
ἀσκήσεως μελέτην προσλαβὼν, μηδενὸς μὲν ἀκροασά-
μενος, ὅτι μηδ' ἦν πώ τις τότε μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
δητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστῆς προεστηκὼς δια-
τριβῆς, τοῖς <τῶν> πρὸ αὐτοῦ δὲ ἐντυχῶν βιβλίοις
καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε
δεινότητος, ὥστε Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ

καὶ ante ἥπερ add. R. Westermann. — ἥπερ ἀνάκειται
ψηφ. Reiskius; ἐν ἥπερ ἂν καὶ τὰ Wyttenbach. — τούτου libri,
τοῦτο Reiskius, qui et προθέσθαι pro θεῖσθαι (θεῖναι ex-
spectaveris).

ΓΕΝΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ. Reperitur haec vita in libris Anti-
phontis orationibus praemissa: quamobrem, quamquam tota e Plu-
tarchea pendet nulliusque pretii est, tamen eam recipiendam duxi.

1. μὲν ἦν] μὲν pr. A. — Σωφίλου Westerm.: Σοφίλου. —
τῶν δῆμων Hirschig.

4. δὲ post φυσικῇ add. Saupp. — πώ τις τότε N Fr.: πώ
τις. — ἐπεκαλεῖτο N Westerm. Mr.: ἐκαλεῖτο.

5 λέγειν ἡδονήν. τοῦ πολιτεύεσθαι δὲ ἀποστὰς νέος ὢν
 ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἴκημα εἰς ὑποδοχὴν
 ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας ὅτι τοὺς
 6 λυπουμένους παραμυθεῖται, εἶτα φιλοχρήματος ὢν καὶ
 7 οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγωδίας ἐποίει. ἀπο-
 στὰς δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτράπετο, καὶ συστη-
 σάμενος ἐν Ἀθήναις διατριβὴν Σωκράτει περὶ τῶν
 8 ἐλεγκτικῶν διεφέρετο. πολλοὺς δὲ παιδεύσας ἐπαί-
 9 δευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ
 πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε τὴν δημοκρατίαν καὶ
 ἐποίησε τοὺς υ' μετὰ τῶν περὶ Ἀρχεπτόλεμον. εἰσαγ-
 γελθεὶς δὲ ἐάλω καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπι-
 10 τιμίῳις ἄταφος ἐρρίφη. φασὶ δὲ <τινες> ἐν Σικελίᾳ
 αὐτὸν τελευτῆσαι παρὰ Διονυσίου· ἤδη γὰρ πρεσβύ-
 της ὢν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος ἔσκαπτεν αὐτοῦ
 τοῦ Διονυσίου τὰς τραγωδίας, καὶ διὰ τοῦτο, φασίν,
 11 ἀχθεσθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι
 οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὑποπτεύθη, φασὶ, καταλῦσαι θέ-
 λων τὴν τυραννίδα. ἐρωτηθέντα γὰρ φασιν αὐτὸν
 παρὰ τοῦ Διονυσίου, ποῖος αὐτῷ χαλκὸς ἀρέσκει, εἴ-
 πεῖν, ὅθεν ἐγένοντο Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων.

5. ἀποδοχὴν AB. — παραμυθεῖται] excidisse quaedam videntur, quae continebant apodosin. cf. Plut. § 18.

7. καὶ ante τούτων om. pr. A.

9. πελοποννησιακῷ A. — ἐποίησε καταστῆναι? J. — ἀρχιπτολέμου N pr. corr.². — ἐπαχθεὶς A pr.

10. τινὲς cum Ald. add. Bk. — αὐτὸν τελευτῆσαι et quod sequitur γὰρ om. BLZ Ald.

11. ὑποπτεύθη N.

3.

DE ANTIPHONTIS ELOQUENTIA

CAECILII CALACTINI FRAGMENTUM.

Ὁ μέντοι Σικελιώτης Καικίλιος μὴ κεκοῦσθαι φησὶ τὸν ῥήτορα τοῖς τῆς διανοίας σχήμασιν, ἀλλὰ κατευθῆναι αὐτῷ καὶ ἀπλάστους τὰς νοήσεις ἐκφέρεσθαι, τροπὴν δὲ ἐκ τοῦ πανούργου καὶ ἐξάλλαξιν οὔτε ζητῆσαι τὸν ἄνδρα οὔτε χρῆσασθαι, ἀλλὰ δι' αὐτῶν δὴ τῶν νοημάτων καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἀκολουθίας ἄγειν τὸν ἀκροατὴν πρὸς τὸ βούλημα. „οἱ γὰρ πάλαι ῥήτορες ἱκανὸν αὐτοῖς ἐνόμιζον εὐρεῖν τε τὰ ἐνθυμήματα καὶ τῇ φράσει περιττῶς ἀπαγγεῖλαι. ἐσπούδαζον γὰρ τὸ ὅλον περὶ τὴν λέξιν καὶ τὸν ταύτης κόσμον, πρῶτον μὲν ὅπως εἴη σημαντικὴ τε καὶ εὐπρεπὴς <τοῖς ὀνόμασιν>, εἶτα δὲ καὶ ἐναρμόνιος ἢ τούτων σύνθεσις· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας διαφορὰν ἐπὶ τὸ κρεῖττον περιγίνεσθαι.“ εἶτα εἰπὼν ὡς ἀσχημάτιστος εἴη κατὰ διάνοιαν ὁ τοῦ Ἀντιφῶντος λόγος, ὥσπερ ἐπιδιορθούμενος ἑαυτὸν „οὐ τοῦτο λέγω“, φησὶν, „ὡς οὐδὲν εὐρίσκειται διανοίας παρ' Ἀντιφῶντι

III. Exstat ap. Photium cod. 259 p. 485 b 15 Bekk. De Caecilii libro (περὶ Ἀντιφῶντος σύνταγμα) v. supra. — ἀπλάστως? — ἐξάλλαξιν] ita Longinus Sp. Rh. Gr. I p. 325, 9, qui aperte eodem Caecili loco usus est: ἐνάλλαξιν. cf. etiam Alexandr. π. σχημάτων III, 11 Sp.: σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις λόγου ἐπὶ τὸ κρεῖττον. — τοῖς ὀνόμασιν addidi propter τούτων. — ἐν τούτῳ] an ἐκ τούτων? — ἐπήγεν] ἀπήγεν libri.

Dionysius Halic. Antiphontem non nisi raro breviterque commemorat: v. de Isae. c. 20 (cf. de Dem. c. 8); de comp. p. 53; ibd. p. 150; de Thucyd. c. 51; c. 53; ad Ammae. I c. 2; Art. rhet. XI, 10.

σχῆμα, καὶ γὰρ ἐρώτησίς που καὶ παράλειψις καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐνεισιν αὐτοῦ τοῖς λόγοις· ἀλλὰ τί φημι; ὅτι μὴ κατ' ἐπιτήδευσιν μηδὲ συνεχῶς ἐχρήσατο τούτοις, ἀλλ' ἐνθα ἂν ἡ φύσις αὐτῆ μεθοδείας χωρὶς τινος ἐπῆγεν· ὃ δὴ καὶ περὶ τοὺς τυχόντας τῶν ἰδιωτῶν ἔστιν ὁρᾶν. διὰ τοῦτο καὶ ὅταν τις ἀσχηματίστους εἶναι λέγη λόγους, οὐ καθάπαξ οἰητέον τῶν σχημάτων αὐτοὺς ἀπεστερημένους εἶναι, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον, ἀλλ' ὅτι τὸ ἐμμέθodon καὶ συνεχῆς καὶ ἐρρωμένον τῶν σχημάτων οὐκ ἔστιν ὁρώμενον ἐν αὐτοῖς.“

4.

HERMOGENIS DE ANTIPHONTE
IUDICIUM.

Περὶ δὲ Ἀντιφῶντος λέγοντας ἀνάγκη προειπεῖν, ὅτι καθάπερ ἄλλοι τέ φασιν οὐκ ὀλίγοι καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικός, πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ ἱστορίας φαίνεται, πλείους μὲν γεγόνασιν Ἀντιφῶντες, δύο δὲ οἱ σοφισ-
386 W. στεύσαντες, ὧν καὶ λόγον ἀνάγκη ποιήσασθαι. ὧν εἷς μὲν ἔστιν ὁ ῥήτωρ, οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι

IV. Hermogen. περὶ ἰδεῶν τόμ. Β Sp. Rh. Gr. II p. 414 sq. — οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι κτέ.] dedi locum ex emendatione Saupprii. Codd.: οὗπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι καὶ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι· ἕτερος δὲ — —, οὗπερ οἱ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοίας καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός. Contra Spengel. coniecit (recep. Walz.): — — φέρονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοίας καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός καὶ ὅσοι — — οὗπερ οἱ (deleto τε) περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι. Taylor (Lect. Lys. c. IX) altero loco καὶ οἱ δημ. καὶ ὁ πολ. delet, inserit καὶ ὁ πολ. priore.

καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι, ἕτερος δὲ ὁ καὶ τερατοσκόπος καὶ ὄνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὐπερ οἷ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοῦσας καὶ ὁ πολιτικός. ἐγὼ δὲ ἔνεκα μὲν τοῦ διαφόρου τῶν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ἰδεῶν πείθομαι δύο τοὺς Ἀντιφῶντας γενέσθαι· πολὺ γὰρ ὡς ὄντως τὸ παραλλάττον τῶν ἐπιγραφομένων τῆς ἀληθείας λόγων πρὸς τοὺς λοιπούς· ἔνεκα δὲ τοῦ καὶ παρὰ Πλάτωνι καὶ παρ' ἄλλοις ἱστορουμένου πάλιν οὐ πείθομαι. Θουκυδίδην γὰρ Ἀντιφῶντος εἶναι τοῦ Ῥαμνούσιου μαθητὴν ἀκούω πολλῶν λεγόντων, καὶ τὸν μὲν Ῥαμνούσιον εἰδὼς ἐκείνον οὐπερ εἰσὶν οἱ φονικοί, τὸν Θουκυδίδην δὲ πολλῶ <τούτου> κεχωρισμένον καὶ κεκοινωνηκότα τῷ εἶδει τῶν τῆς ἀληθείας λόγων, πάλιν οὐ πείθομαι. οὐ μὴν ἀλλ' εἴτε εἷς ὁ Ἀντιφῶν³⁸⁷ W. ἐγένετο, δύο λόγων εἶδεσι τοσοῦτον ἀλλήλων διεστηκόσι χρησάμενος, εἴτε καὶ δύο, χωρὶς ἐκάτερος ὁ μὲν τοῦτο ὁ δὲ ἐκείνο μετελθών, ἀνάγκη χωρὶς περὶ ἐκάτερου διελθεῖν· πλεῖστον γὰρ ὡς ἔφαμεν τὸ μεταξύ.

Ὁ τοίνυν Ῥαμνούσιος Ἀντιφῶν, οὐπερ οἱ φονικοὶ φέρονται, πολιτικὸς μὲν καὶ κατὰ τὸ σαφές καὶ κατὰ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ ἄλλως ἠθικόν, ὥστε καὶ πιθανός, ἦττον δὲ ἅπαντα ταῦτα ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ καὶ πρῶτος λέγεται τοῦτο μετελθεῖν τὸ εἶδος καὶ ὅλως εὐρετῆς καὶ ἀρχηγὸς γενέσθαι τοῦ τύπου τοῦ πολιτικοῦ· καὶ γὰρ ἐστὶ τοῖς χρόνοις τῶν δέκα ῥητόρων τούτων πρεσβύτατος ἀπάντων. μεγέθει δὲ χρῆται μὲν οὐκ ὀλίγῳ, καλῶς δὲ πως συνυφασμένῳ καὶ οὐ κατὰ τὸν Ὑπερείδην διεστηκότι τῶν ἄλλων, οὐδ' αὖ κατὰ τὸν

Αἰσχίνην σοφιστικῶ, καίτοι τῆς λέξεως αὐτῶ πολλαχοῦ διηρομένης. ἐπιμελής γε μὴν οὕτως ὡς μὴ εἶναι προσκορῆς· γοργὸς δὲ μετρίως ἐστὶ καὶ δεινὸς ὡσαύτως.

Ὁ δ' ἕτερος Ἀντιφῶν, οὗπερ οἱ τῆς ἀληθείας εἰσὶ λεγόμενοι λόγοι, πολιτικὸς μὲν ἥκιστα ἐστὶ, σεμνὸς δὲ καὶ ὑπέρογκος τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῶ δι' ἀποφάνσεων περαίνειν τὸ πᾶν, ὃ δὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ τε λόγου ἐστὶ καὶ πρὸς μέγεθος ὀρῶντος· ὑψηλὸς δὲ τῇ λέξει καὶ τραχύς, ὥστε μὴ πόρρω σκληρότητος εἶναι. καὶ περιβάλλει δὲ χωρὶς εὐκρινείας, διὸ καὶ συγχεῖ τὸν λόγον καὶ ἔστιν ἀσαφῆς τὰ πολλά. καὶ ἐπιμελής δὲ κατὰ τὴν συνθήκην καὶ ταῖς παρισώσεσι χαίρων· οὐ μὴν ἥθους γέ τι οὐδ' ἀληθινοῦ τύπου μέτεστι τῶ ἀνδρὶ. φαίην δ' ἂν ὡς οὐδὲ δεινότητος πλὴν τῆς φαινομένης μὲν, οὐ μὴν οὔσης γε ὡς ἀληθῶς.

ARGUMENTA ORATIONUM BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Pater eius qui verba facit cum apud amicum quendam Philoneum cenaret, uterque subito morbo correptus est, quo Philoneos statim, alter viginti post diebus periit. Pellex Philonei, quae po-

Hermogenes Antiphonti inter X oratores octavum locum assignat, posthabitis nempe Lycurgo et Andocide. Ordo autem is est, ut eos anteponat qui *πολιτικώτατοι* sint, h. e. maxime perspicue et ad veritatem accommodate ideoque ad persuadendum aptissime loquantur. — Qui tria genera orationis discernunt, grande medium tenue, ei Antiphontem, ut conveniebat, in primo ponunt (Sp. Rh. Gr. III p. 201; Walz. Rh. Gr. VII, 26); ceterum omnino raro apud Graecos, rarius etiam apud Latinos scriptores Antiphontis mentio fit.

cula ministraverat, veneficii damnata et necata est. Sed ipse pater suspicabatur, suae uxoris consilio scelus patratum esse, quae pellici a viro neglectae persuasisset ut potionem illam tanquam amatorium utrique praeberet. Filio igitur, uxoris privigno, mandavit ut mortem suam ulcisceretur. Qui cum adolevisset, patris mandatum exsequitur, noverca *βουλεύσεως γραφή* in ius vocata. Iudicium de his causis exercebatur in Palladio; sedebant tunc temporis heliastae. Rea defenditur a suo filio, accusatoris fratre germano. Tempus incertum. Ceterum oratio multis in partibus rudior num ab Antiphonte profecta sit a quibusdam dubitatur.

Or. II (Tetralogia I). Causa quam sibi finxit orator haec est. Vir quidam a cena rediens noctu una cum servulo interfectus, neque tamen vestimentis spoliatus est. Qui primi advenerunt, servum etiamnum vivum reppererunt: qui interrogatus unum tantum ex interfecto se cognovisse dixit, eum qui iam a cognatis interfecti reus factus est. Is cum mortuo cum antea magnas inimicitias gesserat, tum illo ipso tempore sacrilegii gravissima accusatione ab eo petitus erat, quam cum alio nullo modo effugere posset, scelere inimicum sustulisse arguitur. Negat reus et suspicionem in alios potius, latrones maxime, avertere studet. — De tempore tetralogiarum omnia incerta sunt; auctorem earum alium esse atque verarum orationum Pahlus contendit: sed eius argumenta ad probandum non sufficiunt.¹⁾

Or. III (Tetralogia II). Cum adolescentes quidam in gymnasio iaculando certarent, puer qui adstabat ab uno eorum iaculi ictu forte necatus est. Pater pueri adolescentem caedis imprudenter factae

¹⁾ Cf. praeterea quae exposuit Spengelius Mus. Rh. N. S. XVII p. 166 sqq.

apud Palladium accusat. Reus a suo patre defenditur, qui mortis auctorem illum ipsum fuisse contendit qui necatus est, quippe qui percurrere conatus iaculum recte coniectum corpore exceperit.

Or. IV (Tetralogia III). Vir quidam aetate provector a iuvene male mulcatus ex eis vulneribus aliquot post diebus mortuus est. Iam illius cognati iuvenem homicidii accusant: qui se ita defendit, ut non se mortis auctorem fuisse contendat, sed medicum, qui vulnera perverse curaverit, vel etiam illum ipsum, qui primus pulsaverit eoque omnium eorum quae secuta sunt auctor exstiterit. Ceterum post alteram accusatoris orationem reus, sicuti per legem licebat, defensione deserta iudicio se subtrahit: quam excipit pro eo amicorum quidam.

Or. V. Herodes Atheniensis qui Mytilenis post expugnationem urbis a. 427 factam agrum sorte duxerat, cum illinc Aenum navigaret et in agro Methymnaeo in terram escendisset, neque rediit in navem neque usquam postea comparuit. Cognati Mytilenaeum quendam, divitis hominis filium, qui una in navi fuerat, sceleris in Herodem commissi insimulaverunt, freti maxime servi cuiusdam indicio, de quo quaestionem habuerant, quique cum se ipse adiutorem professus esset, statim ab illis necatus erat. Ceterum Lycino Atheniensi Herodis inimico, qui et ipse Mytilenis habitabat, Mytilenaeum eam operam recepisse arguebant. Itaque Mytilenaeus Athenis ἀπαγωγῆ sive ἐνδείξει reus factus et cum advenisset in carcerem coniectus est, donec apud heliastarum iudicium causam capitis diceret. Reus cum adversariorum argumenta diluere studet, tum eo maxime nititur, quod legibus aliud iudicium, Areopagi nempe, talibus causis constitutum sit; itaque hoc certe iudicio, quo tamquam κακοῦργος causam diceret, absolvi se debere. Oratio, quam in praestantissimas Antiphontis veteres

rettulerunt, habita esse videtur circa annum 415 a. Chr. n.¹⁾

Or. VI. Civi Atheniensi haud ignobili cum munus puerorum chori ad Thargelia exercendi instruendique delatum esset, forte accidit ut puerorum unus, Diodotus nomine, e potione vocis causa oblata exspiraret. Frater eius Philocrates choragum apud Palladium βουλευσεως γραφή postulat, illius consilio (βουλευσει), quamvis non exitii causa, potionem puero datam arguens. Reus et suas partes in ea re omnino nullas fuisse contendit, et adversarium pecunia a quibusdam quorum ipse nomina detulerat corruptum accusationem suscepisse demonstrat. Habita esse videtur oratio Sauppio circa ea tempora quae cladem in Sicilia acceptam insecuta sunt; quae opinio, quamvis minime improbabilis, tamen argumentis certioribus non satis munita est. Primam eo anno prytaniam Erechtheidis fuisse constat. — Epilogum autem deesse orationi Maetznerus et Spengelius recte fortasse contendunt.

¹⁾ Ante cladem Siciliensem orationem habitam esse e § 81 (ἀσφαλῶς διαπράσσεισθε) perspicuum est; at satis longo tempore post captas Mytilenas e § 74 sq. De loco parum integre tradito § 78 v. quae ibi adnotata sunt.

Addenda.

P. 98, Ant. VI § 9 adn. γε iam Schaefer del.

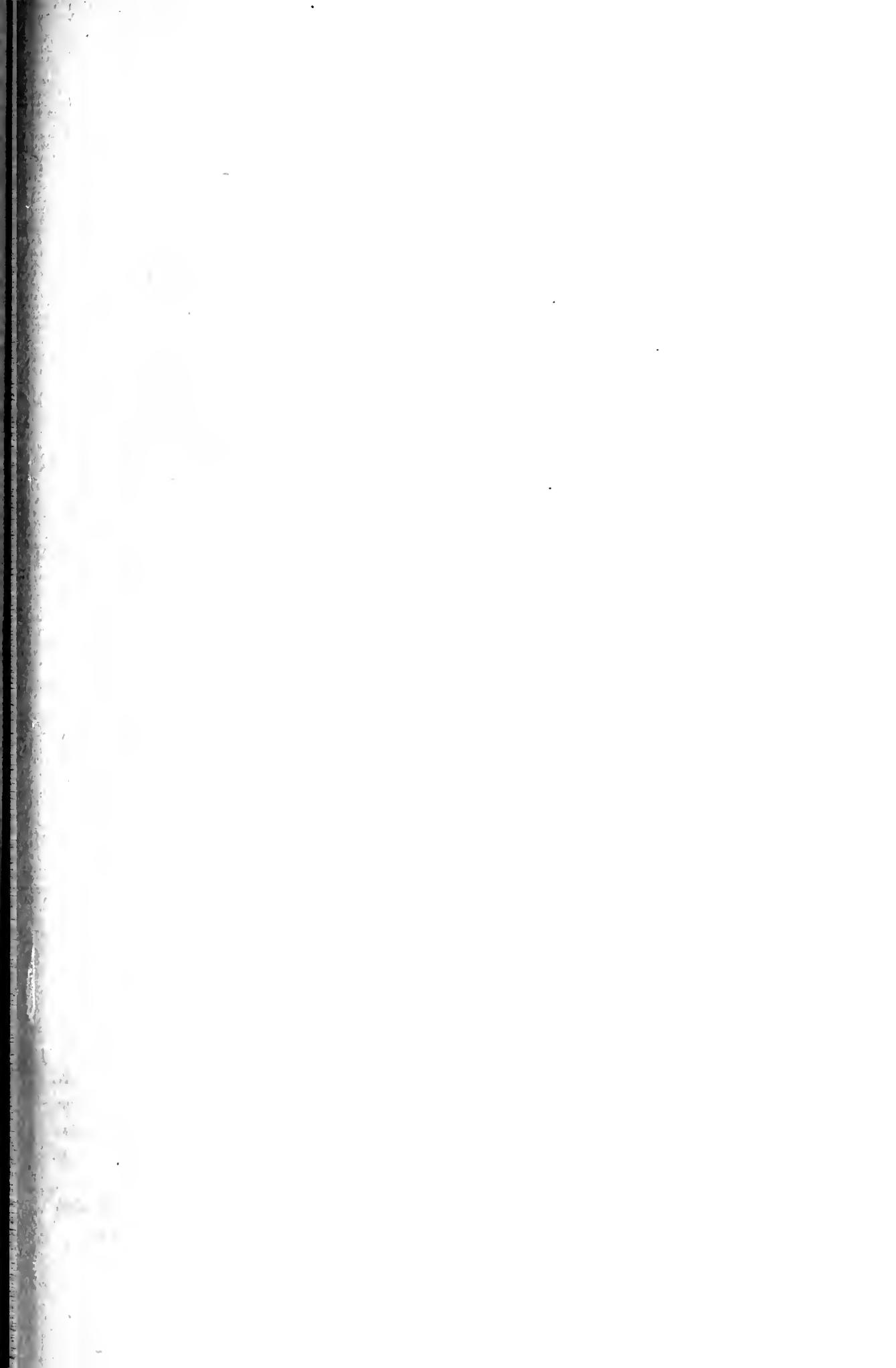
P. 114, ibd. § 50. νν. καὶ παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα del.
Lehman de Lehnfeld (de orat. ad Demonicum, Lugd. Bat. 1879, thes. 14).

P. 150 sqq. (Gorg. Helen.). De cod. H nuper dixit H. Schenkl in „Wiener Studien“ 1881 p. 81 sqq. Is codex ex archetypo codicis X propagatus esse videtur, sed graviter interpolatus est. Lectiones eius hasce addo. § 3 οὐδὲ H cum X. — 9. ἤς τοὺς] ἢ ὡς H (ἤς ὡς A al., non ἤς ὡς, quod corr.). — 12. post τὴν Ἑλένην spatium paullo maius est, post ὁμοίως lacuna fere XL litt. usque ad finem versus.

Ad fragmenta Antiphontis sophistae (p. 130 sqq.) confertur commentatio mea de Antiphonte sophista Iamblichi auctore (Kil. 1889).

A ridiculous speech.

1.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΥΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. 604—605 R.

p. Steph.

Φιλόνεώς τις, ἔχων παλλακὴν τινα, φίλος ἦν τοῦ πατρὸς 111
 τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. οὗτος καταγνοὺς τῆς παλλακῆς εἰς
 πορνείον στήσειν ἠπειλήσεν. ὁ δὲ πατὴρ τοῦ λέγοντος τὸν
 λόγον τελευτησάσης αὐτῷ τῆς γυναικὸς μητριὰν τῷ παιδί
 ἐπεισήγαγε. κοινολογησαμένης δὲ ταύτης τῇ παλλακῇ διὰ τὸ
 γείτονας εἶναι καὶ μηδὲ αὐτὴν πάνυ ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ
 ἀνδρός, ἔδοξεν ἀμφοτέροις φαρμάκῳ ἀνελεῖν τοὺς ἀνδρας.
 κατασκευασάμεναι δὲ ἑορτῆς οὔσης καὶ κοινῇ τῶν ἀνδρῶν
 σπενδομένων — φίλοι γὰρ ἦσαν — δεδώκασιν ἀμφοτέροις τὸ
 φάρμακον ἐν πώματι. καὶ ὁ μὲν Φιλόνεως πλέον λαβὼν πα-
 ραχρῆμα ἀνηρέθη, ὁ δὲ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον πατὴρ ἔλατ-
 τον λαβὼν εἰς νόσον κατέπεσε, καὶ οὕτω τέθνηκεν ἐξ αὐτῆς.
 ὁ δὲ παῖς γράφεται τὴν μητριὰν φαρμακείας. καὶ ἡ μὲν
 ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· σημεῖον δὲ τὸ μὴ
 θέλειν δοῦναι τοὺς οἰκέτας εἰς βάσανον.

Νέος μὲν καὶ ἄπειρος δικῶν ἔγωγε ἔτι, δεινῶς δὲ
 καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος ὧς ἄνδρες,
 τοῦτο μὲν εἰ ἐπισκῆψαντος τοῦ πατρὸς ἐπεξελθεῖν τοῖς

Or. I. Loco inscriptionis ὑπόθεσις ἀντιφῶντος N, ὑπόθεσις τοῦ
 ἐξῆς A. — ΥΠΟΘ.] παλλακὴν et παλλακῆς N. — κοινολογησα-
 μένης N. — καὶ μηδὲ NJ.: καὶ διὰ τὸ μηδὲ. — πώματι pr. A.
 Mr.: πώματι N, ἐκπώματι A corr. 2 v. — πλέονα pr. A. — ἡ
 ante στάσις om. N. — subiciunt NA ἀντιφῶντος: φαρμακείας
 κατὰ τῆς μητριᾶς; quam inscriptionem pro v. κατηγορία φαρμ.
 κ. τ. μ. rec. J.

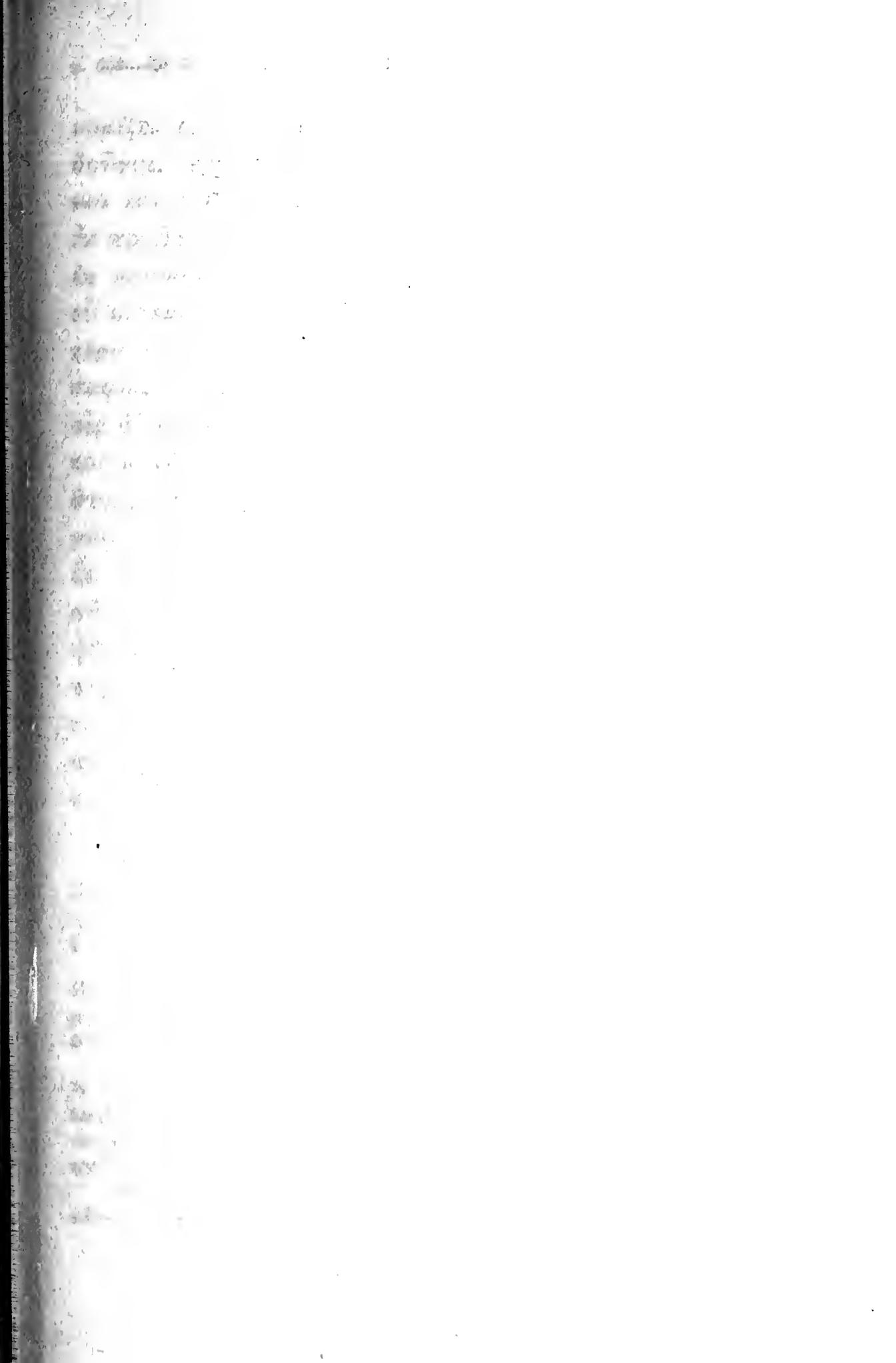
1. μὲν supra versum A. — δικῶν NAMR.: δοκῶν. — ἔχει
 μοι N et pr. ABk. (ci. Gesner): ἔχοιμι A corr. v.

αὐτοῦ φονεῦσι μὴ ἐπέξειμι, τοῦτο δὲ εἰ ἐπεξιόντι ἀναγ-
 καίως ἔχει οἷς ἤμισα ἐχρῆν ἐν διαφορᾷ καταστῆναι,
 2 ἀδελφοῖς ὁμοπατρίοις καὶ μητρὶ ἀδελφῶν. ἡ γὰρ τύχη
 καὶ αὐτοὶ οὗτοι ἠνάγκασαν ἐμοὶ πρὸς τούτους αὐτοὺς
 τὸν ἀγῶνα καταστῆναι, οὓς εἰκὸς ἦν τῷ μὲν τεθνεῶτι
 τιμωροὺς γενέσθαι, τῷ δὲ ἐπεξιόντι βοηθούς. νῦν δὲ
 τούτων τάναντία γεγένηται· αὐτοὶ γὰρ οὗτοι καθεστᾶ-
 σιν ἀντίδικοι καὶ φονῆς, ὡς καὶ ἐγὼ καὶ ἡ γραφὴ λέγει.
 3 Δέομαι δ' ὑμῶν ὡς ἄνδρες, εἰ ἀποδείξω ἐξ ἐπιβουλῆς
 καὶ προβουλῆς τὴν τούτων μητέρα φονέα οὔσαν τοῦ
 ἡμετέρου πατρός, καὶ μὴ ἅπαξ ἀλλὰ πολλάκις ἤδη λη-
 φθεῖσαν τὸν θάνατον τὸν ἐκείνου ἐπ' αὐτοφώρῳ μηχανω-
 112 μένην, τιμωρῆσαι πρῶτον | μὲν τοῖς νόμοις τοῖς ὑμε-
 τέροις, οὓς παρὰ τῶν θεῶν καὶ τῶν προγόνων δια-
 δεξάμενοι κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκείνοις περὶ τῆς καταψηφίσεως
 δικάζετε, δεύτερον δ' ἐκείνῳ τῷ τεθνηκότι, καὶ ἅμα
 4 ἐμοὶ μόνῳ ἀπολελειμμένῳ βοηθῆσαι. ὑμεῖς γὰρ μοι
 ἀναγκαῖοι. οὓς γὰρ ἐχρῆν τῷ μὲν τεθνεῶτι τιμωροὺς
 γενέσθαι, ἐμοὶ δὲ βοηθούς, οὗτοι τοῦ μὲν τεθνεῶτος
 φονῆς γεγένηται, ἐμοὶ δ' ἀντίδικοι καθεστᾶσι. πρὸς
 τίνας οὖν ἔλθῃ τις βοηθούς, ἢ ποῖ τὴν καταφυγὴν
 ποιήσεται ἄλλοθι ἢ πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸ δίκαιον;
 5 Θαυμάζω δ' ἐγώ γε καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, ἦντινᾶ ποτε
 γνώμην ἔχων ἀντίδικος καθέστηκε πρὸς ἐμέ, καὶ εἰ

2. ἠνάγκασαν ἐμὲ — εἰς ἀγῶνα Hi. Cob.; [ἦν.] ἐμοὶ — τὸν ἀγ. κατεσκεύασαν ci. J. — φονῆς J., it. § 4: φονεῖς.

3. ὑμῶν] „ὕμῖν ni fallor N pr. (corr. 2)“ J. — ἀποδείξω NJ.: ἐπιδείξω. — ἀλλὰ πολλάκις N Fr. J.: ἀλλὰ καὶ πολλ. — νν. περὶ τῆς καταψηφ. cum Lehnero del. Mr. — τεθνεῶτι postulant Turr.; it. 4 γ 1 et 5, 10. — ἀπειλειμμένῳ A pr. (corr.² sec. Sigg., corr.¹ sec. me; dubitat J.), ἀπειλημμένῳ N.

4 ἔλθῃ N Mr.: ἔλθοι. — ἄλλοσε Hertl.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

νομίζει τοῦτο εὐσέβειαν εἶναι, τὸ τὴν μητέρα μὴ προδοῦναι. ἐγὼ δ' ἠγοῦμαι πολὺ ἀνοσιώτερον εἶναι ἀφείναι τοῦ τεθνεῶτος τὴν τιμωρίαν, ἄλλως τε καὶ τοῦ μὲν ἐκ προβουλήs ἀκουσίως ἀποθανόντος, τῆs δὲ ἐκουσίως ἐκ προνοίας ἀποκτεινάσης. Καὶ οὐ τοῦτό γ' ἔρει, ὡs 6 εὖ οἶδεν ὅτι γ' οὐκ ἀπέκτεινεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον. ἐν οἷs μὲν γὰρ αὐτῷ ἐξουσία ἦν σαφῶs εἰδέναι, παρὰ τῆs βασάνου, οὐκ ἠθέλησεν· ἐν οἷs δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτο αὐτὸ προῦθυμήθη. καίτοι αὐτὸ τοῦτο ἐχρῆν, ὃ καὶ ἐγὼ προῦκαλούμην, προθυμηθῆναι, ὅπως τὸ πραχθὲν ἦ ἀληθές, ἐπεξελεθεῖν. μὴ 7 γὰρ ὁμολογούντων τῶν ἀνδραπόδων οὗτός τ' εὖ εἰδῶs ἂν ἀπελογεῖτο καὶ ἀντέσπευδε πρὸs ἐμέ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπήλλακτο ἂν ταύτης τῆs αἰτίας. ὅπου δὲ μὴ ἠθέλησεν ἔλεγχον ποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων, πῶs περὶ γ' ὧν οὐκ ἠθέλησε πυθέσθαι, ἐγχαρεῖ αὐτῷ περὶ τούτων εἰδέναι [; πῶs οὖν περὶ τούτων, ὧs δικάζοντες, αὐτὸν εἰκὸs εἰδέναι], ὧν γε τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἴληφε; τί ποτε ἀπολογήσεται μέλει μοι. ἐκ μὲν γὰρ τῆs τῶν 8

5. post ἐμέ plene, post προδοῦναι commate interp. Sp. J.; ille del. δ' post ἐγὼ. — εὐσέβειαν] εὐσεβεῖν Cob. — τεθνεῶτος] „immo πατρὸs“ J. — προβουλήs N pr. (corr.²), A pr. (hic item § 3). — ἀκουσίως NABk. (ci. Tayl.): ἀκουσίως.

6. εὖ] ita codd. et ci. Taylor: ἐν. — γ' post ὅτι add. NA Fr. — σαφῶs om. pr. A. — τοῦτο αὐτὸ] τοῦτ' αὐτὸ D. — προθυμηθῆναι del. S. Schoell.; deinde ille ὅπως τὸ πρ. ἦν καὶ τὸ ἀληθές, ἐπεξελεθεῖν (h. e. investigare), hic ὅπως τὸ πρ. ἦν ἀληθῶs, ἐπ.

7. μὴ γὰρ Bk.: μὲν γὰρ. — ἠθέλησε ποιήσασθαι ἔλεγχον NMr. — γν. πῶs οὖν — εἰδέναι om. N. Antea totam sententiam πῶs οὖν — εἴληφεν ut scholion circumscripsi; Schoellius duplicis recensiois vestigia apparere putat; P. del. περὶ γ' ὧν — πυθέσθαι et πῶs οὖν — εἰδέναι.

8. ἀπολογήσεται N pr. A pr. (corr.² uterque): ἀπολογήσασθαι. — μέλει scr.: μέλλει. cf. § 31; Eur. Tro. 1077.

ἀνδραπόδων βασάνου εὖ ἤδει ὅτι οὐχ οἷόν τ' ἦν αὐτῇ
 σωθῆναι, ἐν δὲ τῷ μὴ βασανισθῆναι ἠγεῖτο τὴν σω-
 τηρίαν εἶναι· τὰ γὰρ γενόμενα ἐν τούτῳ ἀφανισθῆναι
 ᾤθησαν. πῶς οὖν εὖορκα ἀντομωμοκῶς ἔσται φάσκων
 εὖ εἰδέναι, ὃς οὐκ ἠθέλησε σαφῶς πυθέσθαι ἐμοῦ ἐθέ-
 λοντος τῇ δικαιοτάτῃ βασάνῳ χρῆσασθαι περὶ τούτου
 9 τοῦ πράγματος; τοῦτο μὲν γὰρ ἠθέλησα μὲν τὰ τούτων
 ἀνδράποδα βασανίσαι, ἃ συνήδει καὶ πρότερον τὴν γυ-
 ναῖκα ταύτην, μητέρα δὲ τούτων, τῷ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ
 θάνατον μηχανωμένην φαρμάκοις, καὶ τὸν πατέρα εἰλη-
 φότα ἐπ' αὐτοφώρῳ, ταύτην τε οὐκ οὔσαν ἄπαρνον,
 πλὴν οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσιν διδόναι ἀλλ' ἐπὶ φίλ-
 10 τροις. διὰ οὖν ταῦτα ἐγὼ βάσανον τοιαύτην ἠθέλησα
 ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, γράψας ἐν γραμματείῳ ἃ ἐπαι-
 τιῶμαι τὴν γυναῖκα ταύτην, βασανιστάς τε αὐτοὺς τού-
 τους ἐκέλευον γίνεσθαι ἐμοῦ παρόντος, ἵνα μὴ ἀναγκα-
 ζόμενοι ἃ ἐγὼ ἐπερωτῶν λέγοιεν, ἀλλ' ἐξήρκει μοι τοῖς
 ἐν τῷ γραμματείῳ χρῆσθαι· καὶ αὐτό μοι τοῦτο τε-
 κμήριον δίκαιον γενέσθαι, ὅτι ὀρθῶς καὶ δικαίως μετ-
 έρχομαι τὸν φονέα τοῦ πατρός· εἰ δὲ ἄπαρνοι γίννοιτο
 ἢ λέγοιεν μὴ ὁμολογούμενα, <ἢ βάσανος> ἀναγκάζοι τὰ
 γεγονότα κατηγορεῖν· αὕτη γὰρ καὶ τοὺς τὰ ψευδῆ

αὐτῇ] αὐτὴν Mr. tamquam e N. — βασανισθῆναι N pr. (corr.²).
 — post εὖορκα erasum καὶ A. — ἀντομωμοκῶς N. — ὃς <γε> Hi.

9. ἠθέλησα μὲν Bake Fr. S. (Epist. crit. p. 28): ἠθέλη-
 σαμεν. num addendum αὐτός? cf. 11. — μηχανωμένη N pr.
 (corr.²). — τε post ταύτην add. N et pr. A Mr.

10. τοιαύτην add. N Schoem. Fr. — βασανιστάς τε NJ.:
 βασανιστάς δὲ. — ἐπερωτῶν J.: ἐπερωτῶ μὴ codd., ἐπερω-
 τῶμι R. — τοῦτο τεκμήριον NR.: τούτου τεκμ. — γενέσθαι
 J. coll. 6, 27: ἔσται (ἔστιν εἶναι ci. Mr.). — ἢ βάσανος add.
 Turr., ἢ δίκη add. Ald. num <ἵνα ἢ β.>? — ἀναγκάζει codd.,
 em. Steph.

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

παρεσκευασμένους λέγειν τάληθῆ κατηγορεῖν ποιήσει.
 καίτοι εὖ οἶδά γ', εἰ οὔτοι πρὸς ἐμὲ ἐλθόντες, ἐπειδὴ 11
 τάχιστα αὐτοῖς ἀπηγγέλθη ὅτι ἐπεξίοιμι τοῦ πατρὸς τὸν
 φονέα, ἠθέλησαν τὰ ἀνδράποδα ἃ ἦν αὐτοῖς παραδοῦναι,
 ἐγὼ δὲ μὴ ἠθέλησα παραλαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα
 τεκμήρια παρείχοντο ὡς οὐκ ἔνοχοί εἰσι τῷ φόνῳ. νῦν
 δ', ἐγὼ γάρ εἰμι τοῦτο μὲν ὃ θέλων αὐτὸς βασανιστῆς
 γενέσθαι, τοῦτο δὲ τούτους αὐτοὺς κελεύων βασανίσαι
 ἀντ' ἐμοῦ, ἐμοὶ δὴ που εἰκὸς ταῦτα ταῦτα τεκμήρια
 εἶναι ὡς εἰσὶν ἔνοχοι τῷ φόνῳ. εἰ γὰρ τούτων θελόν- 12
 των διδόναι εἰς βάσανον ἐγὼ μὴ ἐδεξάμην, τούτοις ἂν
 ἦν ταῦτα τεκμήρια. τὸ αὐτὸ οὖν τοῦτο καὶ ἐμοὶ γενέ-
 σθω, εἴπερ ἐμοῦ θέλοντος ἔλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγμα-
 τος αὐτοὶ μὴ ἠθέλησαν δοῦναι. δεινὸν δ' ἔμοιγε δοκεῖ
 εἶναι, εἰ ὑμᾶς μὲν ζητοῦσι παραιτεῖσθαι ὅπως αὐτῶν
 μὴ καταψηφίσησθε, αὐτοὶ δὲ σφίσι αὐτοῖς οὐκ ἠξίω-
 σαν δικασταὶ γενέσθαι δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀν-
 δράποδα. Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ ἄδηλον ὅτι αὐτοὶ 13
 ἔφευγον τῶνπραχθέντων τὴν σαφήνειαν πυθέσθαι·
 ἦδεσαν γὰρ οἰκειὸν σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον,
 ὥστε σιωπώμενον καὶ ἀβασάνιστον αὐτὸ εἶσαι ἐβουλήθη-

mal. ποιήσοι (coll. 6, 22).

11. ἀπηγγέλθη NR.: ἐπηγγέλθη. — αὐτὰ ἂν ταῦτα Bk. coll. 6, 27: αὐτά, ἐνταῦθ' ἂν (sed A in ras., „pr. om. ἐνταῦθ' ἂν?“ J.). — ἐγὼ γὰρ ἦ τοῦτο ci. J. — βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ NMr.: ἀντ' ἐμοῦ βασ. — ταῦτα ταῦτα J.: αὐτὰ ταῦτα N Mr., ταῦτα αὐτὰ v., τὰ αὐτὰ ταῦτα ego ed. I. e 6, 27.

12. θελόντων N Fr.: ἐθέλοντων. — ἐγώδε μὴ A. — ζητοῦ-
 σιν ἀτεῖσθαι codd. — καταψηφίσεσθε NMr. (et A pr. teste
 Siggio). — δικασταί] cf. [Dem.] 52, 15 (Geb.); 30, 2 (J.).

13. τούτων . . . οὐκ A, erasis III vel IV litt. — σιωπώμενον
 A pr. (corr.²). — ἐβουλήθησαν pr. A.

113 *σαν. ἀλλ' οὐχ ὑμεῖς | γε ὦ ἄνδρες, ἔγωγ' εὖ οἶδα, ἀλλὰ σαφῆς ποιήσετε.*

Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου· περὶ δὲ τῶν γενομένων πειράσομαι ὑμῖν διηγήσασθαι τὴν ἀλήθειαν· δίκη δὲ κυβερνήσειεν.

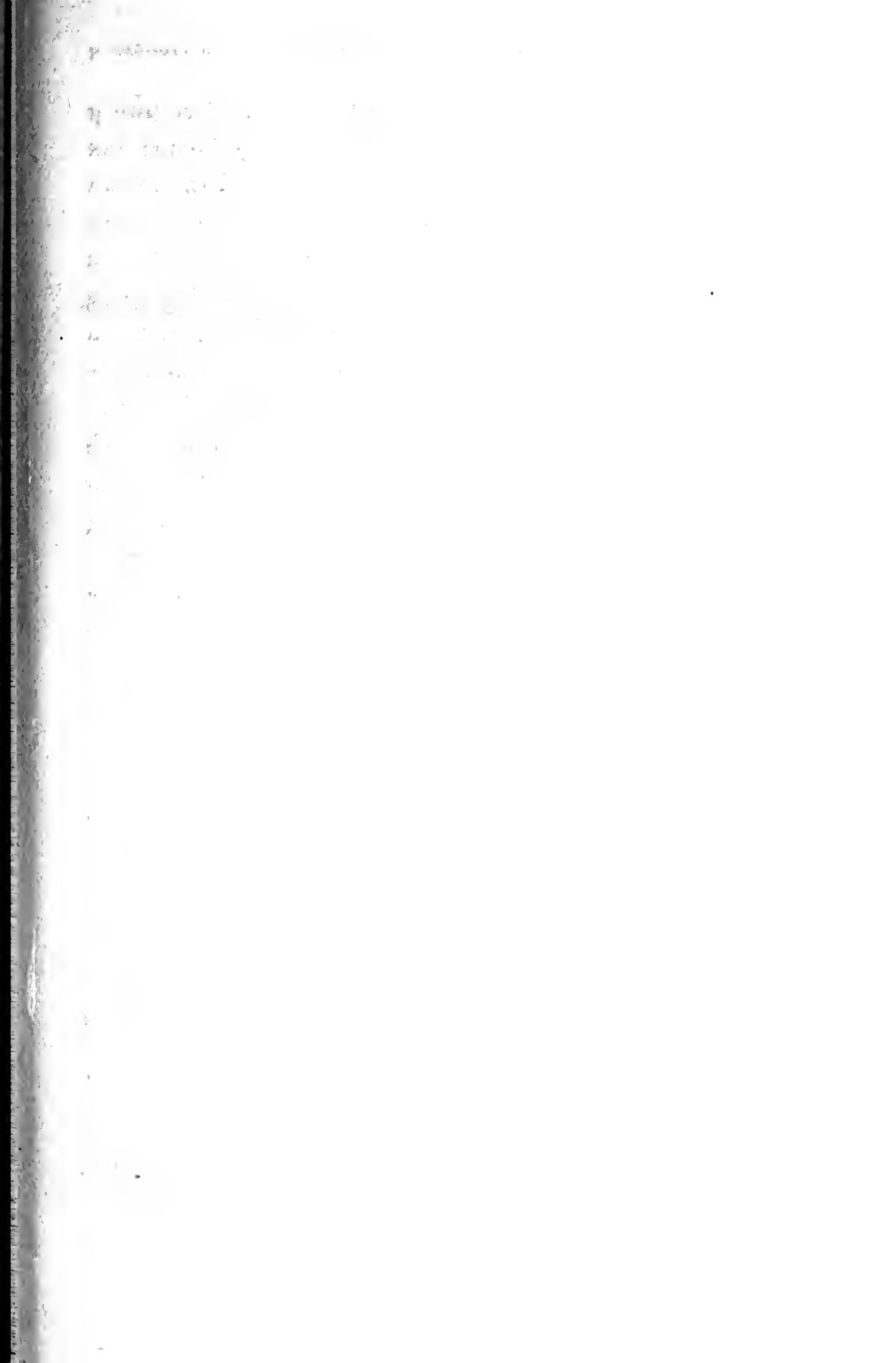
14 *Ἐπερῶόν τι ἦν τῆς ἡμετέρας οἰκίας, ὃ εἶχε Φιλόνεως ὁπότε ἐν ἄστει διατρίβοι, ἀνὴρ καλός τε καὶ ἀγαθὸς καὶ φίλος τῷ ἡμετέρῳ πατρὶ· καὶ ἦν αὐτῷ παλλακή, ἣν ὁ Φιλόνεως ἐπὶ πορνεῖον ἔμελλε καταστήσει. ταύτην οὖν πυθομένη ἢ μήτηρ τοῦ ἀδελφοῦ ἐποίησατο*
 15 *φίλην. αἰσθομένη δ' ὅτι ἀδικεῖσθαι ἔμελλεν ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω, μεταπέμπεται, καὶ ἐπειδὴ ἦλθεν, ἔλεξεν αὐτῇ ὅτι καὶ αὐτὴ ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἡμετέρου· εἰ οὖν ἐθέλοι πείθεσθαι, ἔφη ἱκανὴ εἶναι ἐκείνη τε τὸν Φιλόνεων φίλον ποιῆσαι καὶ αὐτῇ τὸν ἐμὸν πατέρα, εἶναι φάσκουσα αὐτῆς μὲν τοῦτο εὔρημα, ἐκείνης δ'*
 16 *ὑπηρέτημα. ἠρώτα οὖν αὐτὴν εἰ ἐθέλήσοι διακονῆσαι οἱ, καὶ ἢ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα, οἶμαι. μετὰ ταῦτα ἔτυχε τῷ Φιλόνεω ἐν Πειραιεῖ ὄντα ἱερὰ Διὶ Κτησίῳ, ὃ δὲ πατὴρ ὁ ἐμὸς εἰς Νάξον πλεῖν ἔμελλεν. κάλλιστον οὖν ἐδόκει εἶναι τῷ Φιλόνεω τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἅμα μὲν προπέμψαι εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν φίλου ὄντα ἑαυτῷ, ἅμα δὲ θύσαντα τὰ ἱερὰ ἐστιαῖσαι ἐκείνου.*

γε post ὑμεῖς om. NJ. (cf. 23). — Δίκη? J.

14. *καὶ ἀγαθὸς NJ.: κάγαθός. — καταστήσειεν ci. R.; cf. Fuhr. Mus. Rh. XXXIII 576. — πυθομένη del. D. Mr. Bait.*

15. *ἐθέλοι Ald.: ἐθέλει. ἐθέλοι <οἱ> πείθεσθαι Hi.*

16. *ἐθέλήσοι NJ.: ἐθέλήσει A Bk., ἐθέλοι v. — ὡς τάχιστα οἶμαι scr.: τάχιστα ὡς οἶμαι. — πειραεῖ N pr., πειραιεῖ corr.² cf. 17. — post Πειραιεῖ iterumque post ὄντα add. θύειν N corr.², post ἱερὰ Ald. — ἐδόκει εἶναι N Mr.: εἶναι ἐδόκει. — τὰ post θύσαντα om. N.*

EXHIBITION

1911-1912

Department of the Interior
Bureau of Land Management

Washington, D. C.

1911-1912

What a name to give a child!

ἢ οὖν παλλακὴ τοῦ Φιλόνεω ἠκολούθει τῆς θυσίας ἔνεκα. 17
καὶ ἐπειδὴ ἦσαν ἐν τῷ Πειραιεῖ, οἷον εἰκός, ἔθνευ. καὶ
ἐπειδὴ αὐτῷ ἐτέθυτο τὰ ἱερά, ἐντεῦθεν ἐβουλευέτο ἢ
ἄνθρωπος ὅπως ἂν αὐτοῖς τὸ φάρμακον δοίη, πότερα
πρὸ δείπνου ἢ ἀπὸ δείπνου. ἔδοξεν οὖν αὐτῇ βουλευο-
μένη βέλτιον εἶναι μετὰ δεῖπνον δοῦναι, τῆς Κλυται-
μνήστρας τῆς τούτου μητρὸς <ταῖς> ὑποθήκαις ἅμα δια-
κονοῦσαν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα μακρότερος ἂν εἴη λόγος 18
περὶ τοῦ δείπνου ἐμοί τε διηγήσασθαι ὑμῖν τ' ἀκοῦσαι·
ἀλλὰ πειράσομαι τὰ λοιπὰ ὡς ἐν βραχυτάτοις ὑμῖν δι-
ηγῆσασθαι, ὡς γεγένηται ἢ δόσις τοῦ φαρμάκου. ἐπειδὴ
γὰρ ἐδεδειπνήκεσαν, οἷον εἰκός, ὁ μὲν θύων Διὶ Κτησίῳ
κἀκεῖνον ὑποδεχόμενος, ὁ δ' ἐκπλεῖν τε μέλλων καὶ
παρ' ἀνδρὶ ἐταίρῳ αὐτοῦ δειπνῶν, σπουδᾶς τε ἐποι-
οῦντο καὶ λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπετίθεσαν· ἢ δὲ παλ- 19
λακὴ τοῦ Φιλόνεω τὴν σπουδὴν ἅμα ἐγγέουσα ἐκείνοις
εὐχομένοις ἃ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι ὧ ἄνδρες, ἐνέχει τὸ
φάρμακον. καὶ ἅμα οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν πλέον δίδωσι
τῷ Φιλόνεω, ὡς, εἰ δοίη πλέον, μᾶλλον φιλησομένη
ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω· οὐπω γὰρ ἦδει ὑπὸ τῆς μητροῦσ τῆς
ἐμῆς ἐξαπαταμένη, πρὶν ἐν τῷ κακῷ ἦδη ἦν· τῷ δὲ

17. ἔνεκα scr.: ἔνεκεν (ἔνεκε pr. A corr.²). — πειραιεῖ N, forma minime abicienda (cf. 16). — ἔθνευ Orell. Turr.: ἔθνον. — αὐτῷ] αὐτοῖς ci. J. (qui retinet ἔθνον). — ἐτύ ετο vel ἐτύθετο N pr., corr.² ἐθύετο. — τῆς Κλ. τῆς N: τῆς Κλ. ταῖς A pr., corr.² ταῖς Κλ. τῆς (v.). ταῖς addidi. — διακονοῦσαν N J. (ci. R. D.): διακονοῦσα.

18. ἄλλα om. pr. A. — ἐδεδειπνήκεσαν M Z J.: ἐδεδειπνήκεισαν. — αὐτοῦ] αὐτοῦ N, om. A v.

19. ἐγγέουσα R.: ἐκχέουσα. — ἔμελλεν A pr. — ἐγγεῖ ci. J. — δεξιὸν <τι> Hi. Cob. — ὡς Bk.: ἕως (ἕως ὡς P.; ὡς ὅσῳ Hug.). — μᾶλλον] pr. A πλέον ut vid. (sec. J.), vel . α . (sec. me et Sigg.); hinc μᾶλλον καὶ φιλ. Hug. — ὑπὸ τοῦ Φιλ. del. Hi. ἐμῆς] ἡμετέρας N. — ἐν <αὐτῷ> τῷ κακῷ Hi. coll. § 29.

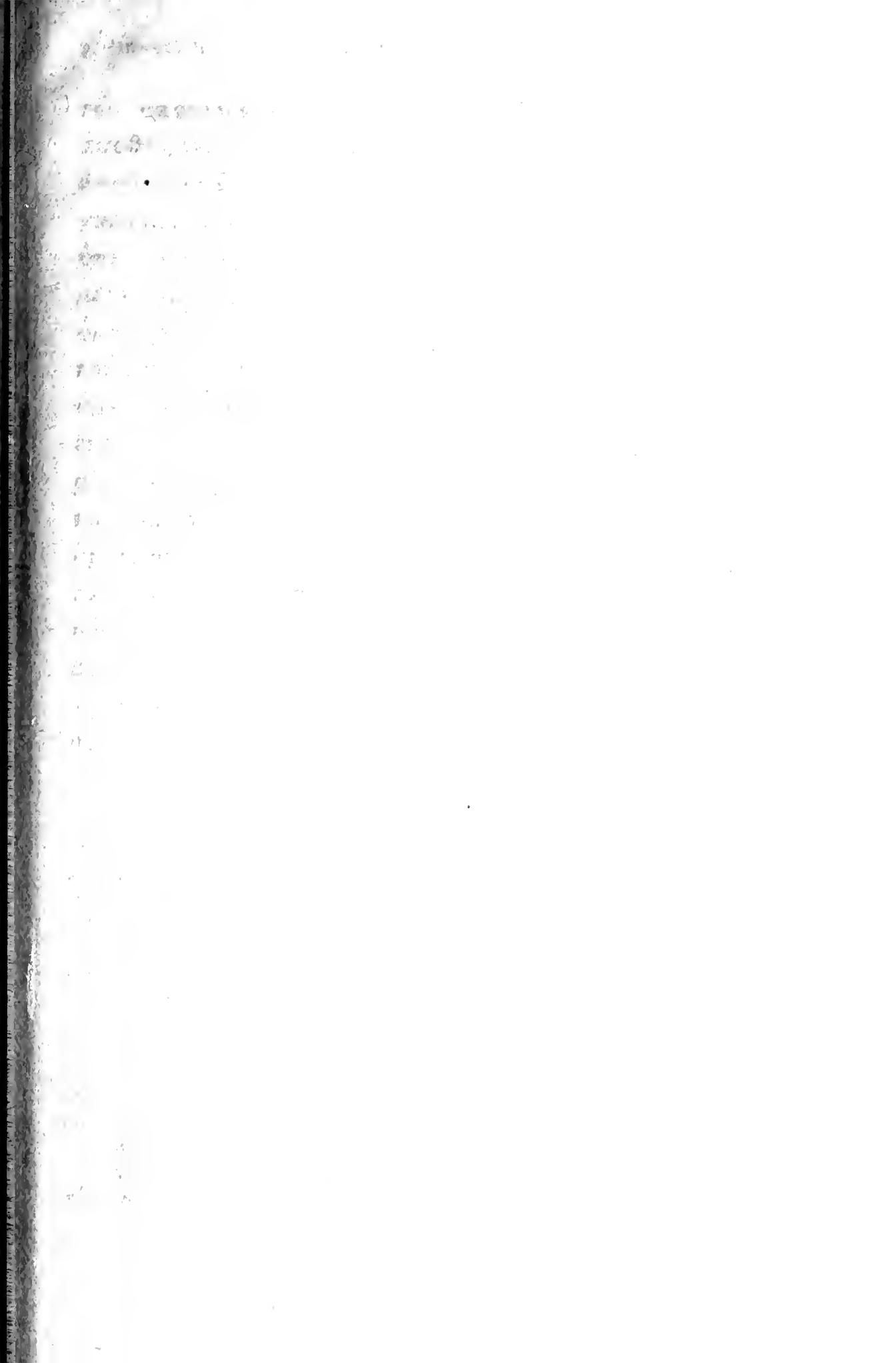
- 20 πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ ἔλασσον ἐνέχει. καὶ ἐκεῖνοι ἐπειδὴ ἀπέσπεισαν, τὸν ἐαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι ἐκπίνουσιν ὑστάτην πόσιν. ὁ μὲν οὖν Φιλόνεως εὐθέως παραχρῆμα ἀποθνήσκει, ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἡμέτερος εἰς νόσον ἐμπίπτει, ἐξ ἧς καὶ ἀπώλετο εἰκοσταῖος. ἀνθ' ὧν ἡ μὲν διακονήσασα καὶ χειρουργήσασα ἔχει τὰ ἐπίχειρα ὧν ἄξια ἦν, οὐδὲν αἰτία οὔσα — τῷ γὰρ δημοκρίτῳ τροχισθεῖσα παρεδόθη —, ἡ δ' αἰτία τε ἤδη καὶ ἐνθυμηθεῖσα ἔξει, ἐὰν ὑμεῖς τε καὶ οἱ θεοὶ θέλωσιν.
- 21 Σκέψασθε οὖν ὅσῳ δικαιότερα ὑμῶν δεήσομαι ἐγὼ ἢ ὁ ἀδελφός. ἐγὼ μὲν γε τῷ τεθνεῶτι ὑμᾶς κελεύω καὶ τῷ ἠδικημένῳ τὸν αἰδίου χρόνον τιμωροῦς γενέσθαι· οὗτος δὲ τοῦ μὲν τεθνεῶτος πέρι οὐδὲν ὑμᾶς αἰτήσεται, ὅς ἄξιος καὶ ἐλέου καὶ βοηθείας καὶ τιμωρίας παρ' ὑμῶν τυχεῖν, ἀθέως καὶ ἀκλεῶς πρὸ τῆς εἰμαρμένης ὑφ' ὧν
- 22 ἦκιστα ἐχρῆν τὸν βίον ἐκλιπῶν, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀποκτενῆς δεήσεται ἀθέμιτα καὶ ἀνόσια καὶ ἀτέλεστα καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν, δεόμενος ὑμῶν . . . . ἀ αὐτὴ ἐαυτὴν οὐκ ἔπεισε μὴ κακοτεχνῆσαι. ὑμεῖς δ' οὐ

ἐνέχεε Cob. J.

20. post φονέα III vel IV litt. erasae A. — καὶ χειρουργήσασα transposui; legebantur post ἐνθυμηθεῖσα. — ἄξια codd. v. (<οὐκ> ἄξια Reutzell). — οὐδὲν αἰτία Steph. R.: οὐδὲν αἰτια N, οὐδ' ἐν αἰτία A, οὐδ' ἐναντία v. — τροχισθεῖσα] cf. Phot. (J.) et B. A. p. 306 (Fuhr): τροχισθεῖσα· βασανισθεῖσα, ἀπὸ τοῦ τροχοῦ ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν διατεῖνον τὰ σώματα (τῶν βασανιζομένων add. B. A.). — ἤδη ante ἔξει legi mal. J.

21. σκέψασται N pr. (corr.²). — ὑμῶν δεήσομαι N Mr.: δεήσ. ὑμῶν. — μὲν γε N Mr.: μέντοι A. — <εἰς> τὸν αἰδ. P. — ἄξιος καὶ] ἄξίως pr. A — ἀκλεῶς] ἀνηλεῶς Hertl.

22. ἀθέμιστα pr. A v. ante Bk. (sicut est IV γ 6). — καὶ ἀνόσια add. N Mr. — post ὑμῶν intercidisse πείθεσθαι susp. Gesner. R., „ut eam ab eo crimine absolvatis“ D., αὐτῷ πειθομέ-

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὲ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν ἐκ προνοίας ἀποθνησκόντων, καὶ ταῦτα ὑφ' ὧν ἤκιστα αὐτοὺς ἐχρῆν ἀποθνήσκειν. ἤδη οὖν ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτ' ὀρθῶς διαγινῶναι, ὃ καὶ ποιήσατε. δεήσεται δ' ὑμῶν οὗτος μὲν 23 ὑπὲρ μητρὸς τῆς αὐτοῦ ζώσης, τῆς ἐκεῖνον διαχρησαμένης ἀβούλως τε καὶ ἀθέως, ὅπως δίκην μὴ δῶ, | ἄν 114 ὑμᾶς πείθῃ, ὧν ἠδίκηκε· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ὑπὲρ πατρὸς τοῦμοῦ τεθνεῶτος αἰτοῦμαι, ὅπως παντὶ τρόπῳ δῶ. ὑμεῖς δέ, ὅπως διδῶσι δίκην οἱ ἀδικοῦντες, τούτου γε ἔνεκα καὶ δικασταὶ ἐγένεσθε καὶ ἐκλήθητε. καὶ ἐγὼ 24 μὲν ἐπεξέρχομαι λέγων, ἵνα δῶ δίκην ὧν ἠδίκηκε καὶ τιμωρήσω τῷ τε πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ καὶ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις· ταύτη καὶ ἄξιόν μοι βοηθῆσαι ὑμᾶς ἅπαντας, εἰ ἀληθῆ λέγω· οὗτος δὲ τάναντία, ὅπως ἢ τοὺς νόμους παριδοῦσα μὴ δῶ δίκην ὧν ἠδίκηκε, ταύτη βοηθὸς καθέστηκε. καίτοι πότερον δικαιοτέρον τὸν ἐκ 25 προνοίας ἀποκτείναντα δοῦναι δίκην ἢ μή; καὶ πότερον δεῖ οἰκτιῖραι μᾶλλον τὸν τεθνεῶτα ἢ τὴν ἀποκτείνασαν; ἐγὼ μὲν οἶμαι τὸν τεθνεῶτα· καὶ γὰρ δικαιοτέρον καὶ

νοὺς μὴ καταψηφίσασθαι ταύτης ἢ *deleto à olim J.* — ἐκ προνοίας ante ἀποκτεινάντων transp. Schoell. — αὐτοὺς ἐχρῆν N Mr.: ἐχρ. αὐτοὺς (αὐτοὺς et ἀποθν. del. Cob., καὶ ταῦτα — ἀποθν. suspecta J.). — ἐστὶ τοῦτ' Fr., ἐστὶ τοῦ N: τοῦτό ἐστίν. — ποιήσατε N corr. et ci. Bk. D. (J.): ἐποιήσατε (ποιήσετε Gesner. R.).

23. μητρὸς τῆς N Fr.: τῆς μ. τῆς A. — post διαχρησ. interpung. Turr.; ἀνόμως vel ἀνοσίως pro ἀβούλως ci. Schoell (coll. IV α 2), προβούλως? D. — δ' post ἐγὼ om. N. — πατρὸς μου N, πατρὸς τοῦμοῦ Fr.: τοῦ π. μου A v. — δῶ] δίδωσι A pr. corr.¹ N pr. corr.¹, in N m. 2 in mg. γρ(?) δῶσιν(?). — γε post τούτου om. N Fr. J. cf. § 13.

24. ἠδίκησε utrobique N.

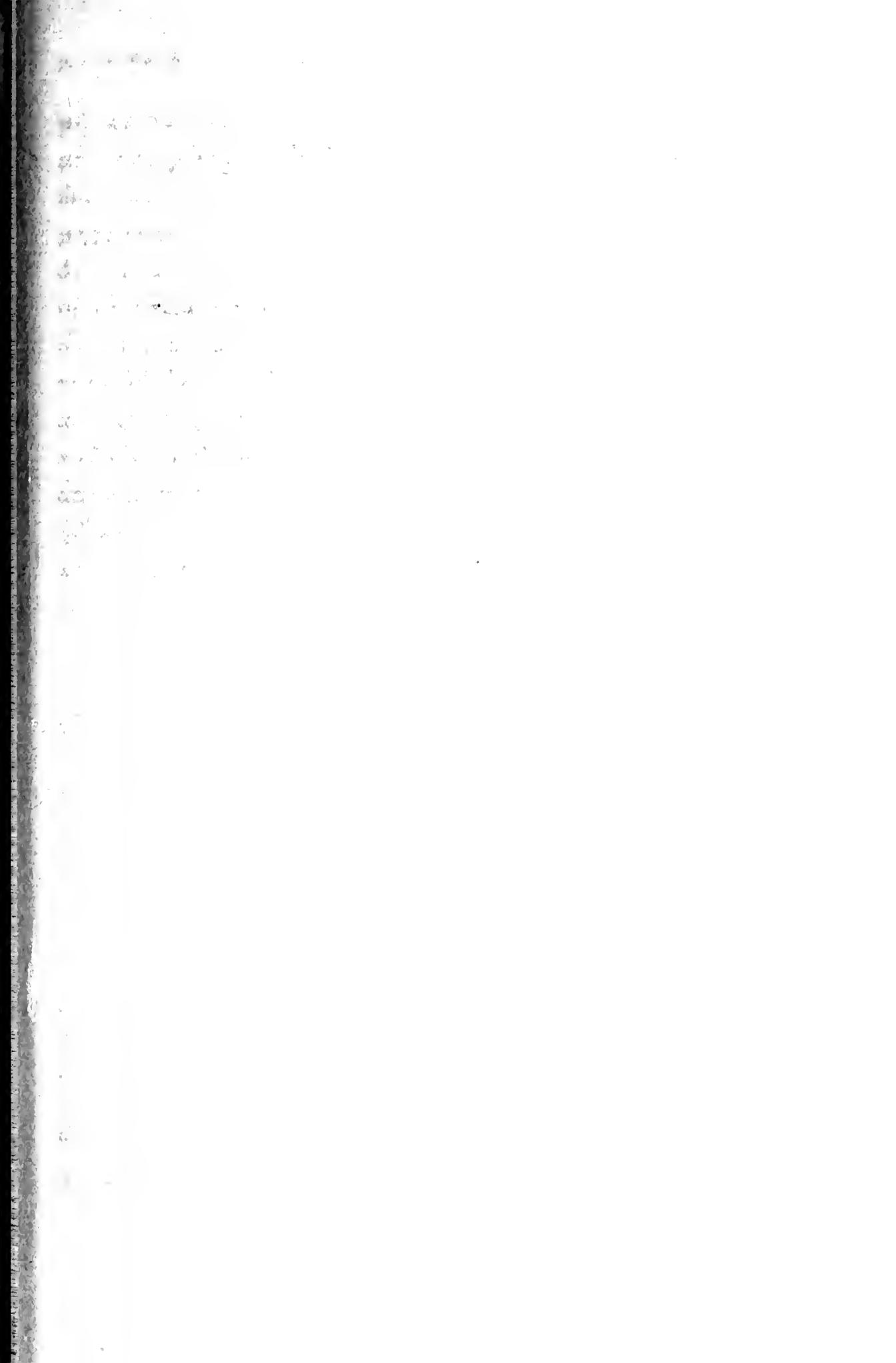
25. καὶ πότερον] καίτοι πότε. N. — δεῖ J.: δικαιοτέρον. — οἰκτιῖραι scr.: οἰκτεῖραι. — ἄν post καὶ γὰρ add. D. Turr.

- ὄσιώτερον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων γίγνοιτο
 <ἂν> ὑμῖν. ἤδη οὖν ἐγὼ ἀξιῶ, ὥσπερ κἀκεῖνον ἀν-
 ελεημόνως καὶ ἀνοικτίστως αὕτη ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ
 αὐτὴν ταύτην ἀπολέσθαι ὑπὸ τε ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου.
 26 ἢ μὲν γὰρ ἐκουσίως καὶ βουλεύσασα τὸν θάνατον
 <ἀπέκτεινεν>, ὁ δ' ἀκουσίως καὶ βιαίως ἀπέθανε. πῶς
 γὰρ οὐ βιαίως ἀπέθανεν ὡς ἄνδρες, ὅς γ' ἐκπλεῖν ἔμελ-
 λεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, παρὰ τε ἀνδρὶ φίλῳ αὐτοῦ εἰστιᾶτο;
 ἢ δὲ πέμψασα τὸ φάρμακον καὶ κελεύσασα ἐκείνῳ δοῦναι
 πιεῖν ἀπέκτεινεν ἡμῶν τὸν πατέρα. πῶς οὖν ταύτην
 ἐλεεῖν ἄξιόν ἐστιν ἢ αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὑμῶν ἢ
 ἄλλου του; ἦτις αὐτὴ οὐκ ἠξίωσε ἐλεῆσαι τὸν ἑαυτῆς
 27 ἄνδρα, ἀλλ' ἀνοσίως καὶ αἰσχροῶς ἀπώλεσεν. οὕτω δέ
 τοι καὶ ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσ-
 ἤκει ἢ τοῖς ἐκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι καὶ
 ἁμαρτήμασι. καὶ ὥσπερ ἐκεῖνον αὕτη οὔτε θεοὺς οὔθ'
 ἥρωας οὔτ' ἀνθρώπους αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ δείσασ'
 ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὐτὴ ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου
 ἀπολομένη, καὶ μὴ τυχοῦσα μῆτ' αἰδοῦς μῆτ' ἐλέου μῆτ'
 αἰσχύνης μηδεμιᾶς παρ' ὑμῶν, τῆς δικαιοσύνης ἂν τύχοι
 τιμωρίας.
- 28 Θαυμάζω δὲ ἔγωγε τῆς τόλμης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ
 τῆς διανοίας, τὸ διομόσασθαι ὑπὲρ τῆς μητρὸς εὖ εἰδέναι

οὖν ἐγὼ] γοῦν N. — ταύτην del. Hi.

26. ἀπέκτεινεν add. R. Mr. coll. § 5. τὸν θάν. del. Fr. — ὅς] ὡς N et pr. A. — φίλῳ αὐτοῦ Mr. c. N (qui αὐτοῦ): αὐτοῦ (αὐτοῦ A) φίλῳ. — κελεύουσα N. — ἐλεεῖν] ἐλέου Cob. J. v. Geb. arg. ex contr. p. 20. 373. — ἑαυτῆς N: αὐτῆς.

27. ante οὕτω lac. statuunt Mr. J. — ἐκουσίοις St.: ἐκουσίως. — αὕτη R.: αὐτὴ codd. Bk. — οὔτ' ἥρωας N. — αἰσχυνθεῖσα οὐδὲ (οὔτε N) Mr. add. e N. — δείσασ' N: δείσασα. — ἀπολλομένη pr. A. — μῆτ' ἐλέου susp. Schoellio. — τύχη A.

1875

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

μὴ πεποιηκυῖαν ταῦτα. πῶς γὰρ ἂν τις εὖ εἰδείη οἷς
 μὴ παρεγένετο αὐτός; οὐ γὰρ δὴ που μαρτύρων γ'
 ἐναντίον οἱ ἐπιβουλεύοντες τοὺς θανάτους τοῖς πέλας
 μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσιν, ἀλλ' ὡς μάλιστα
 δύνανται λαθραϊότατα καὶ ὡς ἀνθρώπων μηδένα εἰδέναι·
 οἱ δὲ ἐπιβουλεύομενοι οὐδὲν ἴσασι, πρὶν γ' ἤδη ἐν αὐτῷ 29
 ᾧσι τῷ κακῷ καὶ γινώσκωσι τὸν ὄλεθρον ἐν ᾧ εἰσί.
 τότε δέ, ἐὰν μὲν δύνωνται καὶ φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν,
 καὶ φίλους καὶ ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους <αὐτῶν>
 καλοῦσι καὶ μαρτύρονται, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ὑφ' ᾧν
 ἀπόλλυνται, καὶ ἐπισκῆπτουσι τιμωρῆσαι σφίσιν αὐτοῖς
 ἡδίκημένοις· ἃ κἀμοὶ παιδὶ ὄντι ὁ πατήρ, τὴν ἀθλίαν 30
 καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν, ἐπέσκηπτεν· ἐὰν δὲ τού-
 των ἀμαρτάνωσι, γράμματα γράφουσι, καὶ οἰκέτας τοὺς
 σφετέρους αὐτῶν ἐπικαλοῦνται μάρτυρας, καὶ δηλοῦσιν
 ὑφ' ᾧν ἀπόλλυνται. κἀκεῖνος ἐμοὶ νέφ' ἔτι ὄντι ταῦτα
 ἐδήλωσε καὶ ἐπέστειλεν ᾧ ἄνδρες, οὐ τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις.

Ἐμοὶ μὲν οὖν διήγηται καὶ βεβοήθηται τῷ <τε> 31
 τεθνεῶτι καὶ τῷ νόμῳ· ἐν ὑμῖν δ' ἔστι σκοπεῖν τὰ λοιπὰ
 πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ δικάζειν τὰ δίκαια. οἶμαι δὲ καὶ
 θεοῖς τοῖς κάτω μέλειν οἷ ἡδίκηνται.

28. *διανοίας*] *ἀνοίας* ci. R., *ἀναιδείας* ci. J. — *πεποιηκυῖαν* Cob. J.: *πεποιηκέναι*. — *κατασκευάζουσιν* A pr.

29. *οὐδέν* . . A. — *γ' ἤδη* post *πρὶν* Mr. e N (*πρὶν γε δὴ* Car. Lüth de usu partic. *πρὶν* ap. or. Att., Rostock 1877): post *κακῷ* A v. — *γινώσκουσι* N et pr. A (corr.² *γινώσκωσι*). — *αὐτῶν* add. Hi. — *μαρτύρονται* N. — *σφίσιν*] *φησὶν* N. *σφίσιν* [αὐτοῖς] Bk.

30. *καὶ* ante *γράμματα* habuit A pr. — *ἀπόλλυνται* MZ Bk.: *ἂν ἀπολοῦνται* N et pr. A, *ἀπόλωνται* A corr.¹ et v. ante Bk.

31. *δεδιήγηται* N Fr. J. — *θεοῖς* N J.: *τοῖς θεοῖς*. — *μέλλειν* A pr. N pr., *hic quidem haud dubie* corr.².

2.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Α.

α.

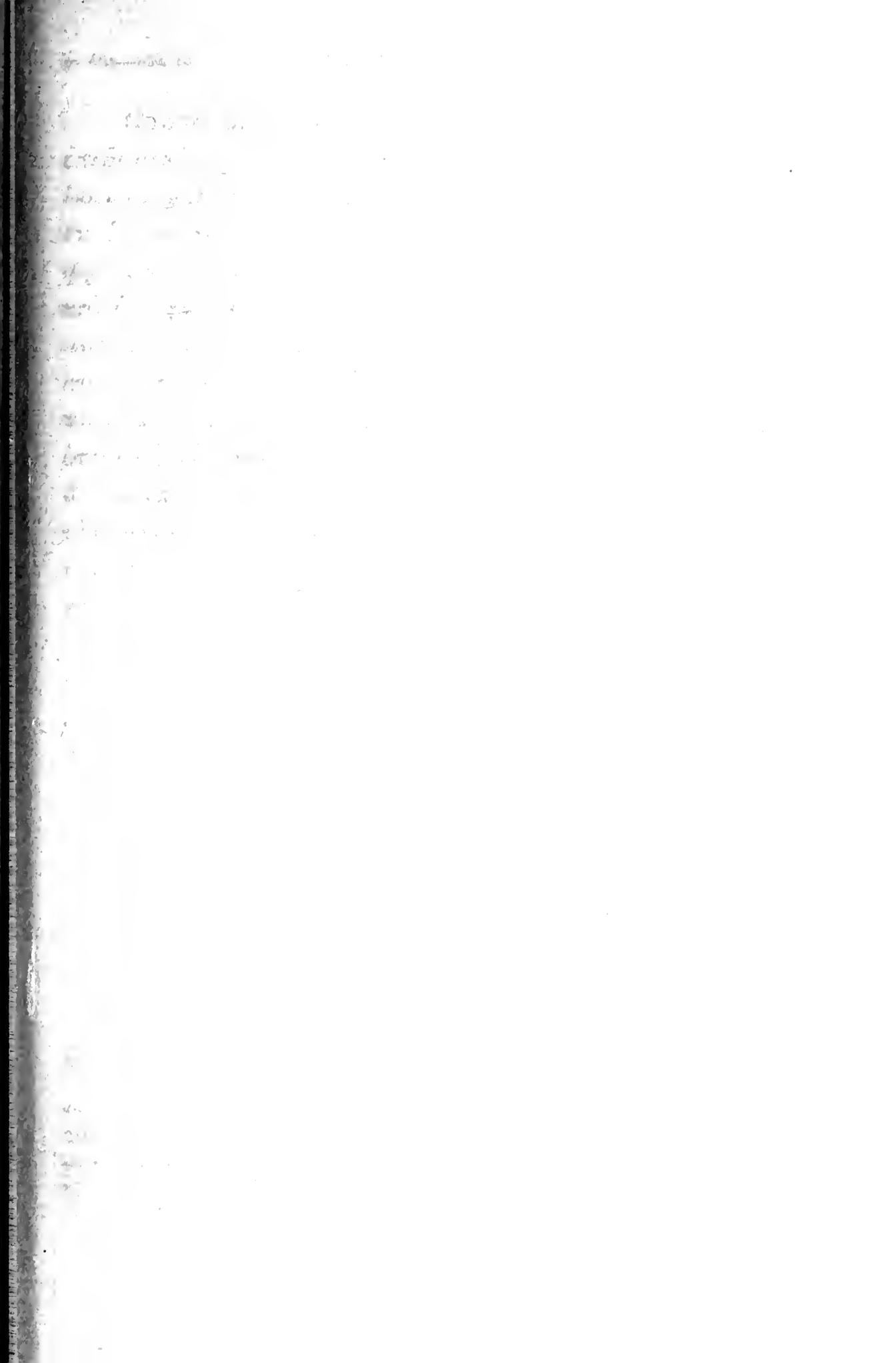
116 | ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πανταχοῦ μὲν τὴν οἰκείαν Ἀντιφῶν ἐνδείκνυται δύναμιν, μάλιστα δ' ἐν ταύταις ταῖς τετραλογίαις ἐν αἷς αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται· δύο γὰρ ὑπὲρ τοῦ κατηγοροῦ λόγους εἰπὼν δύο καὶ ὑπὲρ τοῦ φεύγοντος ἐμελέτησεν, ὁμοίως ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν. ἔοικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῷ Λυσίου λόγῳ τῷ πρὸς Μικίνην γεγραμμένῳ, ἔχει δ' αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως ὡδε. ἀναχωρῶν τις ἀπὸ δείπνου εὐρέθη σὺν τῷ ἀκολούθῳ συγκεκομμένος. μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν συγγενῆς τις αὐτοῦ κατηγορεῖ ἐχθροῦ αὐτοῦ ὡς πεποιηκός τὸν φόνον· ὁ δ' ἀρνεῖται. ὅθεν στοχασμὸς ἢ στάσις ἀτελής, ἐκ μόνου τοῦ προσώπου συνιστάμενος. Ἡ δὲ τοῦ λόγου διαίρεσις αὕτη. ἐν μὲν τοῖς προοιμίοις . . . . κατάστασιν <δ> ὁ λόγος οὐκ ἔχει, διὰ τὸ μήπω τὴν ὅλην ἠκριβῶσθαι τέχνην. ἀρχόμενος δὲ τῶν ἀγῶνων πρώτη ἐχρήσατο ἀναιρέσει αἰτιῶν, δι' ὧν ἀπέδειξεν ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων ὑπονοηθῆναι διέφθειρεν. εἶτα περιίστησι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ δεῖξαι ὅτι ἐξ ἐπιβουλήs ἀπέθανε, καὶ λοιπὸν ἐμβάλλει εἰς τὴν βούλησιν· τὴν δὲ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν λύει τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ δούλου. εἶτα παρέκβασις καὶ ἐπίλογος.

Or. II. Loco inscriptionis ὑπόθεσις τῶν (τοῦ Α) ἐξῆς habent NA. — ΥΠΟΘΕΣΙΣ. ἐνδείκνυται A teste Dobs. — ἐμελέτησεν]

ἐμελέτησε λόγους N. — οὖν om. N. — λυσίῳ N, λυσειῳ A pr. — μυκίην N. — δείπνων N. — τοῦ ante προσώπου et mox τοῖς ante προοιμ. om. N. — lacunae signa et <δ> addidi; κατάστασις est narratio, cf. e. g. schol. Aesch. 1, 8. — δι' ὧν] δι' ἧς ci. Mr.; sed v. Schaefer. App. crit. ad. Dem. IV, 490 (J.). — αὐτὸν] αὐτῷ A pr.(?). — παρεκβάσεις N. — argumento NA subiciunt: κατηγορία φόνου ἀπαράσημος.

Ὅποσα μὲν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων 1
ἐπιβουλεύεται, οὐ χαλεπὰ ἐλέγχεσθαι ἐστίν· ἂν δ' οἱ
ἱκανῶς μὲν πεφυκότες, ἔμπειροι δὲ πραγμάτων ὄντες,
ἐν δὲ τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες ἐν ᾧ κράτιστοι
φρονεῖν αὐτῶν εἰσί, πράσσωσι, χαλεποὶ καὶ γνωσθῆναι
καὶ ἐλεγχθῆναι εἰσι. διὰ γὰρ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐκ 2
πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ᾧ ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες,
οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν ἢ πάσης ὑποψίας φυλακὴν
ποιήσονται. γιννώσκοντας οὖν ὑμᾶς χρὴ ταῦτα, κἂν
ὄτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε, σφόδρα πιστεύειν αὐτῷ. ἡμεῖς
δ' οἱ ἐπεξερχόμενοι τὸν φόνον οὐ τὸν αἴτιον ἀφέντες
τὸν ἀναίτιον διώκομεν· σαφῶς γὰρ οἶδαμεν ὅτι πάσης 3
τῆς πόλεως μαινομένης ὑπ' αὐτοῦ, ἕως ἂν διωχθῆ,
τό τ' ἀσέβημα ἡμέτερον γίννεται, τῆς δ' ὑμετέρας
ἀμαρτίας ἢ ποινῆ εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ δικαίως διώκοντας
ἀναχωρεῖ. ἅπαντος δὲ τοῦ μιάσματος ἀναχωροῦντος
εἰς ἡμᾶς, ὡς ἂν δυνώμεθα σαφέστατα ἐξ ᾧ γιννώ-
σκομεν πειρασόμεθα ὑμῖν δηλοῦν ὡς ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα.

[Οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτεῖναι τὸν ἄν-
θρωπον] . . . ἔχοντες γὰρ τὰ ἱμάτια ἠύρέθησαν· οὐδεὶς 4

1. οἱ ante ἱκανῶς add. NAB Bk. (ci. R.). οἱ καλῶς Hi. —
πραγμάτων N: τῶν πραγμάτων. — αὐτοὶ αὐτῶν Hi., sed cf. 5,
7. — πράσσωσι scr.: πράττωσι AN corr.², πράττουσι N pr. (πα-
νουργῶσι ci. J.). — γνωσθῆναι N corr.² A corr.¹: γνωστῆναι
N pr., διαγνωσθῆναι A pr. Bk. — ἐλεγχθῆναι K.: δειχθῆναι.

2. ποιήσονται N. — παραλάβητε N: παραλάβοιτε A.

3. ἡμέτερον] ὑμέτερον A pr. (corr.²). — ἅπαντος δὲ K. —
ὡς ἂν c. Steph. R.: ἕως ἂν. — ὡς ἀπ.] ὅς ἀπ. N corr.².

4. οὔτε γὰρ — ἄνθρωπον add. Ald., recte fere quod ad
sensum; at, quod K. monuit, ab accusatore semper ὁ ἀνὴρ,
non ὁ ἄνθρωπος dicitur. ceterum vv. οὔτε γὰρ — εὔρέθησαν
post ἀφῆκεν demum inferebantur (ita codd. quoque, quod ad
ἔχ. — εὔρ. attinet); transposuit Bk. (R. in vers. lat.). — ἔχ. γὰρ
ci. R.: ἔχ. γὰρ ἂν. — ἠύρέθησαν J.: εὔρέθησαν.

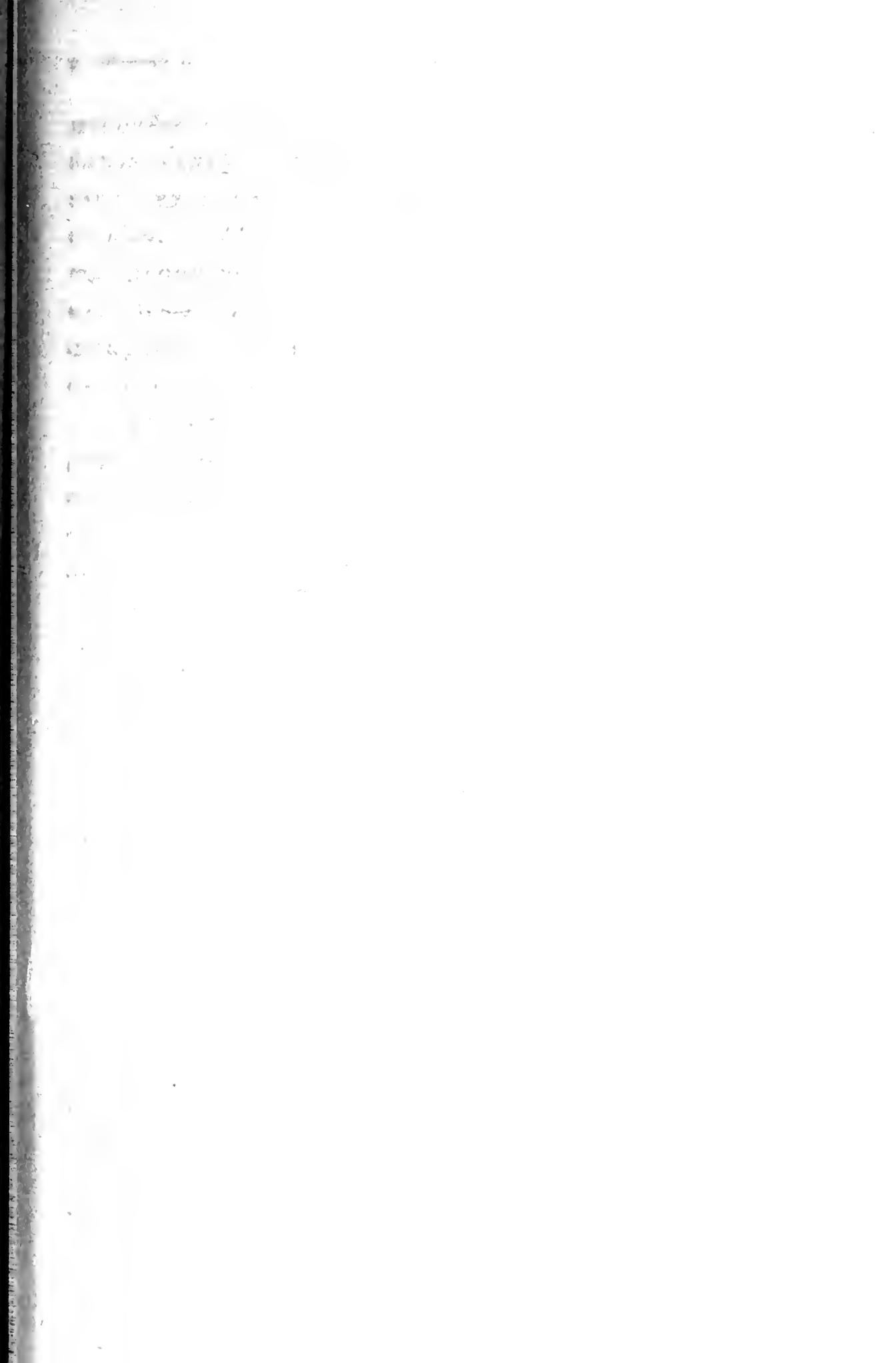
γὰρ ἂν τὸν ἔσχατον κίνδυνον περὶ τῆς ψυχῆς κιν-
 δυνεύων ἐτοίμην καὶ κατειργασμένην τὴν ὠφέλειαν
 ἀφῆκεν. οὐ μὴν οὐδὲ παροινήσας οὐδεὶς διέφθειρεν
 αὐτόν· ἐγιγνώσκετο γὰρ ἂν ὑπὸ τῶν συμποτῶν. οὐδὲ
 μὴν οὐδ' ἐκ λαιδορίας· οὐ γὰρ ἄωρὶ τῶν νυκτῶν οὐδ'
 ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο. οὐδὲ μὴν ἄλλου στοχαζόμενος
 ἔτυχε τούτου· οὐ γὰρ ἂν σὺν τῷ ἀκολούθῳ διέφθειρεν
 5 αὐτόν. ἀπολυομένης δὲ τῆς ὑποψίας ἀπάσης αὐτὸς ὁ
 θάνατος ἐξ ἐπιβουλῆς ἀποθανόντα μηνύει αὐτόν. Ἐπι-
 θέσθαι δὲ τίνα μᾶλλον εἰκὸς ἐστίν, ἢ τὸν μεγάλα μὲν
 κακὰ προπεπονθότα, ἔτι δὲ μείζονα ἐπίδοξον ὄντα πά-
 σχειν; ἐστὶ δ' ὁ διωκόμενος οὗτος· ἐκ παλαιοῦ γὰρ
 ἐχθρὸς ὢν αὐτοῦ πολλὰς μὲν καὶ μεγάλας γραφὰς
 6 διώξας οὐδεμίαν εἶλεν, ἔτι δὲ μείζους καὶ πλείους
 διωχθεὶς οὐδεπώποτ' ἀποφυγὼν ἱκανὸν μέρος τῶν ὄν-
 των ἀποβέβληκε, τὰ δ' ἄγχιστα ἱερῶν κλοπῆς δυοῖν
 ταλάντων γεγραμμένος ὑπ' αὐτοῦ, συνειδὼς μὲν αὐτῷ
 τὸ ἀδίκημα, ἔμπειρος δ' ὢν τῆς τούτου δυνάμεως,
 μνησικακῶν δὲ τῶν ἔμπροσθεν, εἰκότως μὲν ἐπεβού-
 λευσεν, εἰκότως δ' ἀμυνόμενος τὴν ἐχθρὰν ἀπέκτεινε
 7 τὸν ἄνδρα. ἢ τε γὰρ ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα
 τῶν κινδύνων καθίστη αὐτόν, ὃ τε φόβος τῶν ἐπι-

οὐδεὶς] N in mg. ἀναίρεσις αἰτιῶν. — num οὐδεὶς γὰρ ἂν
 <μὴ μαινόμενος>? cf. β 5. — ἂν ante ἄωρὶ add. D. Turr.

5. τῆς <ἄλλης> ὑπ. P. — προπεπονθότα] προ supra ver-
 sum A. — πάσχειν abesse mal. Bait., παθεῖν Valcken. — ἐκ
 παλαιοῦ] N in mg. βούλησις. — εἶλεν codd. (ci. Taylor, R.,
 Valcken.): εἶχεν.

6. οὐπώποτ' N. — εἰκότως μὲν μνησικ. τῶν ἔμπρ. ἐπεβού-
 λευσεν ci. J.; εἰκότως μὲν <ὑπὲρ ἑαυτοῦ φοβούμενος> ἐπεβ. R.;
 contra ἀμυνόμενος τὴν ἔ. del. Sp.

7. καθίστη R. Bk.: καθίστησιν (κατέστησεν Fr.).

φερομένων κακῶν ἐκπλήσων θερμότερον ἐπιχειρεῖν ἐπῆρε. ἤλπιξέ τε τάδε μὲν δράσας καὶ λήσειν ἀποκτείνας αὐτὸν καὶ ἀποφεύξεσθαι τὴν γραφήν· οὐδὲ γὰρ ἐπεξιέναι οὐδένα, | ἀλλ' ἐρήμην αὐτὴν ἔσεσθαι· εἴ τε καὶ ἀλοίη, 8 τιμωρησαμένῳ κάλλιον ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα πάσχειν, ἢ 117 ἀνάνδρως μηδὲν ἀντιδράσαντα ὑπὸ τῆς γραφῆς διαφθαρήναι. σαφῶς δ' ἦδει ἀλωσόμενος αὐτὴν· οὐ γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἐνόμισεν ἀσφαλέστερον εἶναι.

Τὰ μὲν βιασάμενα ταῦτά ἐστιν ἀσεβῆσαι αὐτόν. 9 μάρτυρες δ' εἰ μὲν πολλοὶ παρεγένοντο, πολλοὺς ἂν παρεσχόμεθα· ἐνὸς δὲ τοῦ ἀκολουθοῦ παραγενομένου, οἱ τούτου ἤκουον μαρτυρήσουσιν. ἔμπνους γὰρ ἔτι ἀρθεῖς, ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, τοῦτον μόνον ἔφη γνῶναι τῶν παιόντων αὐτούς. Ἐξελεγχόμενος δ' ὑπὸ τε τῶν εἰκότων ὑπὸ τε τῶν παραγενομένων, οὐδενὶ τρόπῳ οὔτε δικαίως οὔτε συμφερόντως ἀπολύοιτ' ἂν ὑφ' ὑμῶν. οἷ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξέλεγκτοι ἂν 10 εἶεν, εἰ μήτε ὑπὸ τῶν παραγενομένων μήτε ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται· ἀσύμφορόν θ' ὑμῖν ἐστὶ τόνδε μιὰρὸν καὶ ἀναγνον ὄντα εἰς <τε> τὰ τεμένη τῶν θεῶν

ἤλπιξε δὲ mal. S. — οὐδὲ R.: οὔτε.

8. εἰ δὲ ci. R. — expectaveris <μὴ δράσας δὲ> σαφῶς ἦδει.

9. μάρτυρας Scaliger. N in mg. λύσις τῆς τῶν ἐλέγχων ἀπαιτήσεως. — παρειχόμεθα MZ, παρευχόμεθα BL. — ἡμῶν] ὑμῶν N. — τοῦτον Gesner NAB: τοῦτο. — γνῶναι τῶν παρόντων NMr.: τῶν παρόντων γνῶναι. παιόντων ci. Bk. coll. δ 4. τῶν παρόντων αὐτούς Mr. — ἐλεγχόμενος N, qui in mg. addit: ἢ παρέκβασις οἶμαι ἀπὸ τοῦ μέλλοντος. — εἰκότων NAB R.: οἰκετῶν v. — ὑπὸ τε . . . τῶν γενομένων A pr. — ἀπώλυ. τ' A pr. (corr.²).

10. εἶεν J.: εἴησαν. — ἐξελέγχονται AB, idem vel ἐξελέγχονται N pr. (ἐξελέγχοντο ci. R.). — ἀσύμφορόν ὑμῖν A.

εἰσιόντα μιλῖναι τὴν ἀγνείαν αὐτῶν, ἐπὶ τε τὰς αὐτὰς
 τραπέζας ἰόντα συγκαταπιμπλάναι τοὺς ἀναιτίους· ἐκ
 γὰρ τούτων αἴ τ' ἀφορίαί γίνονται δυστυχεῖς θ' αἴ
 11 πράξεις καθίστανται. οἰκείαν οὖν χρῆ τὴν τιμωρίαν
 ἡγησαμένους, αὐτῶ τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀνα-
 θέντας, ἰδίαν μὲν τὴν συμφορὰν, καθαρὰν δὲ τὴν πόλιν
 καταστῆσαι.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ ΠΡΑΓΜΑ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁμολογεῖ μὲν τὴν πρώτην ἔχθραν τὴν πρὸς τὸν τεθνη-
 κότα ὁ ἀπολογούμενος, ἀρνεῖται δὲ τὸν φόνον, καὶ τεκμήριον
 τοῦ μὴ πεφονευκέναι ποιεῖται <αὐτὴν> τὴν ἔχθραν. λέγει γὰρ ὅτι
 ἐχθρὸς ὢν ἤδειν πάντως τὴν αἰτίαν κατ' ἑμαυτοῦ ἤξουσιν·
 διὰ τοῦτο <οὖν> οὐκ ἂν ἐφόνεον. διαβάλλει δὲ καὶ τὴν
 μαρτυρίαν τοῦ οἰκέτου, ὡς ἐκ παρασκευῆς γεγонуῖαν τῶν
 δεσποτῶν. οὐκ ἀπίθανον δὲ φησι κακούργους ἀνελόοντας
 αὐτὸν ἀποδῦσαι τὰ ἱμάτια μὴ φθάσαι.

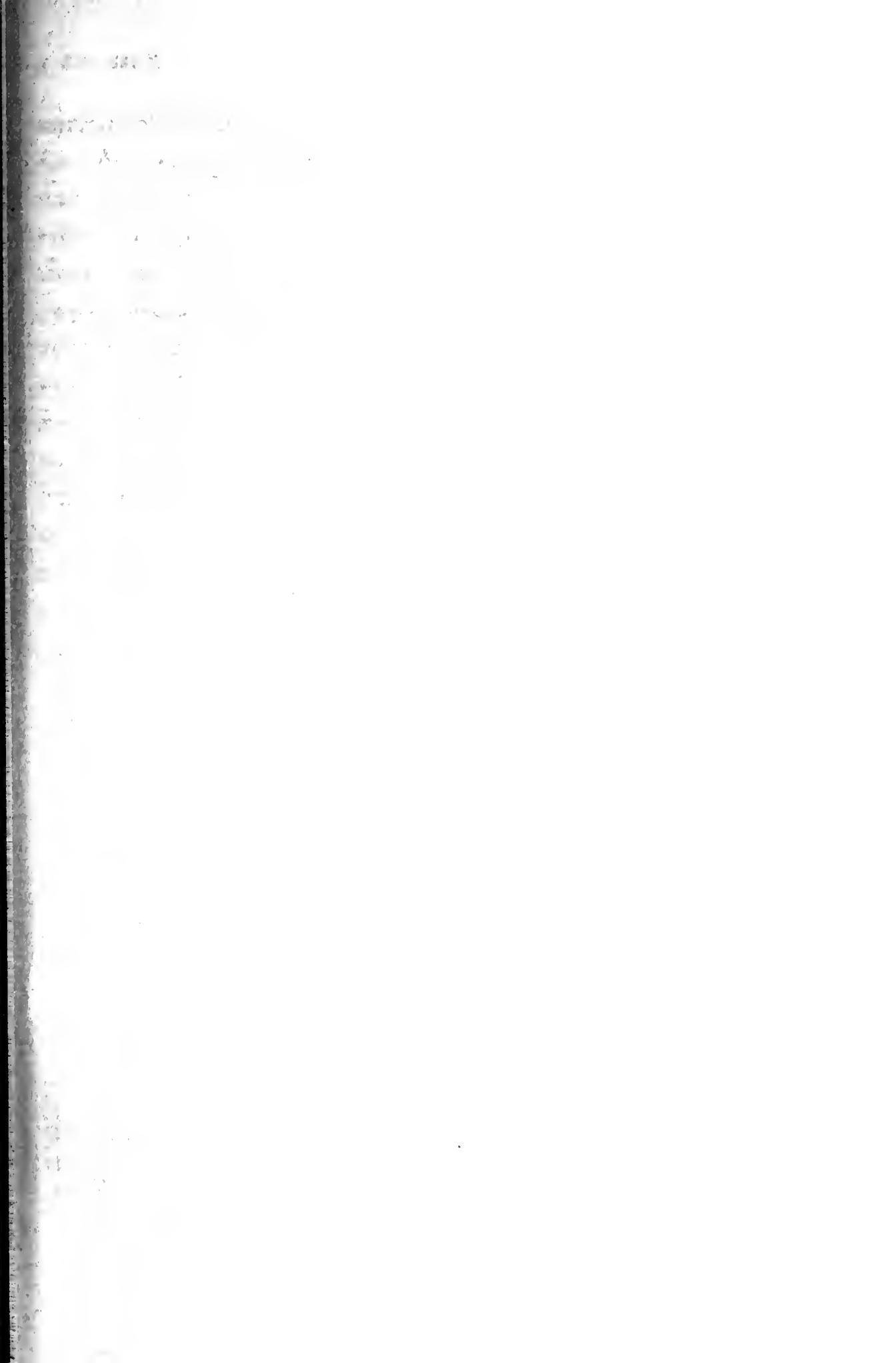
1 Οὗ μοι δοκῶ ἀμαρτάνειν ἀτυχεστάτου ἑμαυτὸν
 ἡγούμενος εἶναι τῶν πάντων ἀνθρώπων. τῶν μὲν γὰρ
 ἄλλων οἱ δυστυχοῦντες, ὅποταν μὲν ὑπὸ χειμῶνος
 πονῶσιν, εὐδίας γενομένης παύονται· ὅταν δὲ νοσήσω-
 σιν, ὑγιεῖς γενόμενοι σώζονται· ἐάν τε τις ἄλλη συμφορὰ

ἐπὶ τε NAB St.: ἐπὶ γε. — συναναπιμπλάναι D. — αἴ τ'
 ἀναφοραὶ A pr., corr. αἴ τε ἀφορίαί.

11. subicit N: κατηγορία φόνον ἀπαράσημος:

β. Loco inscriptionis ὑπόθεσις τοῦ (τῶν A) ἐξῆς NA. —
 ΥΠΟΘΕΣΙΣ. πρώτην del. J. — αὐτὴν add. J. — subiciunt NA:
 ἀπολογία εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

1. τῶν ante πάντων om. A pr. — ἐάν τε N: ἐάν δὲ. —

ANNOUNCEMENT

The following information is being furnished to you for your information and guidance. It is the policy of the Department of Health and Human Services to provide this information to you as soon as it is available. This information is being provided to you for your information and guidance. It is the policy of the Department of Health and Human Services to provide this information to you as soon as it is available.

καταλαμβάνη αὐτούς, τὰ ἐναντία ἐπιγιγνόμενα ὀνύνησιν.
 ἐμοὶ δὲ ζῶν τε ἄνθρωπος ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου ἐγένετο, 2
 ἀποθανών τε, κὰν ἀποφύγω, ἱκανὰς λύπας καὶ φρον-
 τίδας προσβέβληκεν. εἰς τοῦτο γὰρ βαρυδαιμονίας ἦκω,
 ὥστε οὐκ ἀρκοῦν μοί ἐστιν ἐμαυτὸν ὄσιον καὶ δίκαιον
 παρέχοντα μὴ διαφθαρήναι, ἀλλὰ κὰν μὴ τὸν ἀποκτεί-
 ναντα εὐρὼν ἐξελέγξω, ὃν οἱ τιμωροῦντες αὐτῷ ἀδύ-
 νατοι εὐρεῖν εἰσίν, αὐτὸς καταδοχθεὶς φονεὺς εἶναι
 ἀνοσίως ἀλώσομαι. καὶ ἐμὲ ὡς δεινὸν μὲν παρχάλεπόν 3
 φασιν ἐλέγχεσθαι εἶναι, ὡς δ' ἡλίθιον ἐξ αὐτῶν ὧν
 ἔπραξα φανερόν εἶναι ἐργασάμενον τὸ ἔργον. εἰ γὰρ
 νῦν διὰ τῆς ἐχθρας τὸ μέγεθος εἰκότως ὑφ' ὑμῶν κατα-
 δοκοῦμαι, πρὶν ἐργάσασθαι εἰκότερον ἦν προειδότα τὴν
 νῦν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰοῦσαν, καὶ τῶν ἄλλων εἴ τινα
 ἔργων ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ, διακωλύειν μᾶλλον, ἢ αὐτὸν
 ἐργασάμενον εἰς ἐκουσίους καὶ προδήλους ὑποψίας ἐμ-
 πεσεῖν· ἔκ τε γὰρ αὐτοῦ τοῦ ἔργου φανερὸς γενόμενος
 ἀπωλύμην, λαθῶν τε σαφῶς ἤδη τήνδε τὴν ὑποψίαν εἰς
 ἐμὲ ἰοῦσαν. ἄθλια μὲν οὖν πάσχω μὴ ἀπολογεῖσθαι μό- 4
 νον βιαζόμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποκτείναντας φανεροὺς
 καταστῆσαι· ὅμως δὲ καὶ τοῦτο ἐπιχειρητέον· οὐδὲν
 γὰρ πικρότερον τῆς ἀνάγκης ἔοικεν εἶναι. ἔχω δὲ οὐδα-

<ἀεὶ> ἐπιγιγν. ci. J., ἐπιγενόμενα Fr.

2. ἄνθρωπος Turr.: ἄνθρωπος. — προσβέβληκεν S. coll.
 3 β 4; 4 β 4. 8; προσβέβληκεν N, ἐμβέβληκεν v.

3. ὡς δεινὸν post μὲν iterat A pr. — ἐργάσασθαι A pr.
 (corr.²). — προειδότα K. Br.: τὸν εἰδότα codd., τοι εἰδ. ci.
 idem K., τὸν del. Hi. J., αὐτὸν εἰδ. ci. P. — τὴν νῦν ὑποψίαν
 N: τὴν ὑπ. τὴν νῦν. — ἰοῦσαν ci. R. (Turr.): οὔσαν v. sicut infra
 et § 6. — ante διακωλ. una littera erasa in A. — ἀπωλύμην N.
 — ἤδη J.: ἤδειν.

4. πικρότερον] σκληρότερον (3 β 2) D.

μῶς ἄλλως ἐλέγχειν ἢ ἐξ ὧν τοὺς ἄλλους ὁ κατήγορος ἀπολύων αὐτὸν τὸν θάνατόν φησι μηνύειν ἐμὲ τὸν φονέα ὄντα. εἰ γὰρ τούτων ἀναιτίων δοκούντων εἶναι ἐν ἐμοὶ τὰ δίκημα φανεῖται, τούτων ὑπόπτων ὄντων ἐγὼ δικαίως <ἂν> καθαρὸς δοκοίην εἶναι.

- 5 Ἔστι | δὲ οὐκ ἀπεικός, ὡς οὗτοί φασιν, ἀλλὰ
 117 εἰκὸς ἄνωρὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον ἐπὶ τοῖς ἱματίοις
 διαφθαρεῖναι. τὸ γὰρ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν σημειῖον
 ἐστίν· εἰ γὰρ μὴ ἐφθησαν περιδύσαντες αὐτόν, ἀλλὰ
 τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον, ἐσωφρόνουν
 καὶ οὐκ ἐμαίνοντο τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρδους προ-
 6 τιμῶντες. Εἰ δὲ μὴ καὶ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διεφθάρη, ἀλλ'
 ἑτέροισι ἰδὼν ἄλλο τι κακὸν ποιῶντας, ἵνα μὴ μηνυτῆς
 τοῦ ἀδικήματος γένηται, ἀπέθανεν ὑπ' αὐτῶν, τίς
 οἶδε; Τοὺς δὲ μὴ πολὺν ἤσσαν ἐμοῦ μισοῦντας αὐτόν
 — ἦσαν δὲ πολλοί — πῶς οὐκ εἰκὸς ἦν ἂν ἐμοῦ μᾶλ-
 λον διαφθεῖραι αὐτόν; ἐκείνοις μὲν γὰρ φανερὰ ἦν ἢ
 ὑποψία εἰς ἐμὲ ἰούσα, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ ἐκείνων ὑπαίτιος
 7 ἐσόμενος σαφῶς ἤδη. Τοῦ δὲ ἀκολουθοῦ ἢ μαρτυρία
 πῶς ἀξία πιστεῦεσθαί ἐστιν; ὑπό τε γὰρ τοῦ κινδύνου
 ἐκπεπληγμένον αὐτόν οὐκ εἰκὸς ἦν τοὺς ἀποκτείναντας
 γινῶναι, ὑπό τε τῶν κυρίων ἀναγιγνωσκόμενον ἐπινεῦ-

ἐγὼ δικαίως N: ἐγὼ δ' εἰκότως v., ἐγὼ ἂν εἰκότως Bk.

5. ἔστι δὴ A pr. — τὸ γὰρ NA J.: τὸ μὲν γὰρ. — εκδ...
 θῆναι A pr. (ἐκδυνηθῆναι ut vid. J.).

6. εἰ δὲ καὶ μὴ ci. R., prob. K. (ego ed. I.) J.; at ipse J.
 monet adversari ei coniecturae Thuc. VI, 60. — ἕτερον ἰδὼν
 ἄλλους K. coll. γ 2. — μὴ ante μηνυτῆς om. N pr. (corr.²). —
 δὲ post ἦσαν om. A pr. — ἦν ἂν N: ἂν ἦν A corr.¹, ἦν v.
 cf. γ 3. — malim ἐγὼ δὲ <καὶ> ὑπὲρ. — ἤδη J.: ἤδειν. item § 9.

7. τοῦ δὲ ἀκ.] ad haec in mg. διαβολὴ τῆς οἰκέτου μαρ-
 τυρίας N. — γὰρ post ὑπό τε add. NAB Bk. (ci. R.). — cf.
 Harp.: ἀναγιγνωσκόμενος ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος Ἀντιφῶν.

1872

Jan 1st

Feb 1st

Mar 1st

Apr 1st

May 1st

Jun 1st

Jul 1st

Aug 1st

Sep 1st

Oct 1st

Nov 1st

Dec 1st

1873

Jan 1st

Feb 1st

Mar 1st

Apr 1st

May 1st

Jun 1st

Jul 1st

Aug 1st

Sep 1st

Oct 1st

Nov 1st

Dec 1st

1874

Jan 1st

Feb 1st

Mar 1st

Apr 1st

May 1st

ARTISANRY

The following is a list of the names of the
persons who have been appointed to the
positions of the various departments of the
Government of the State of New York.

σαι ἦν εἰκός. ἀπιστουμένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων δούλων ἐν ταῖς μαρτυρίαις — οὐ γὰρ ἂν ἐβασανίζομεν αὐτούς — πῶς δίκαιον τούτῳ μαρτυροῦντι πιστεύσαντας διαφθεῖραί με; Εἰ δέ τις τὰ εἰκότα ἀληθέσιν ἴσα ἠγεῖται κατα- 8 μαρτυρῆσαί μου τοῦργον, ἀντιλογισάσθω ὅτι με εἰκότερον ἦν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα φυλάξασθαι καὶ μὴ παραγενέσθαι τῷ ἔργῳ μᾶλλον ἢ τοῦτον σφαπτόμενον ὀρθῶς γινῶναι. Ὡς δὲ τόνδε τὸν κίνδυνον οὐκ ἀσφαλέστερον τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς ἠγούμην εἶναι, ἀλλὰ πολλαπλάσιον, εἰ μὴ παρεφρόνουν, διδάξω. ἀλοὺς μὲν γὰρ τὴν γραφὴν τῆς μὲν οὐσίας ἤδη ἐκστησόμενος, τοῦ δὲ σώματος καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἀπεστερούμην, περιγενόμενος δὲ καὶ λειφθεὶς, κἂν ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας, οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον· ἐὰν δὲ νῦν καταληφθεὶς ἀποθάνω, ἀνόσια ὀνειδή τοῖς παισὶν ὑπολείψω, ἢ φυγῶν γέρον καὶ ἄπολις ὢν ἐπὶ ξενίας πτωχεύσω.

Οὕτω μὲν ἂ κατηγόρηταί μου, πάντα ἔπιστά ἐστιν· 10 ἀπολύεσθαι δὲ ὑφ' ὑμῶν, εἰ καὶ εἰκότως μὲν ὄντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα τὸν ἄνδρα, πολὺ μᾶλλον δίκαιός εἰμι. ἐγὼ τε γὰρ φανερόν ὅτι μεγάλα ἀδικούμενος ἠμυνόμην· οὐ γὰρ ἂν εἰκότως ἐδόκουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· τοὺς τε

8. τοῦργον scripsi: ταυτὸν (ταῦτ' Mr.), quod ad sequentia trahebant. cf. 4 β 6. — σφαζόμενον J.

9. τόνδε D. coll. a 8; γ 6 (Mr. Turr.): οὐδὲ (οὐδὲ τὸν κ. τοῦτον ἀσφ. ci. R.). — εἰ μὴ] εἰ A pr. — μὲν γὰρ] μὲν A pr. — τῆς δὲ πόλ. καὶ τοῦ σώμ. v.: quam dedi cod. N lectionem prob. Fr. — ἀπεστερούμην N Fr. J.: ἐστερούμην (ἂν ἐστ. pridem J.). — λειφθεὶς (in urbe scil., opp. τῆς πόλεως ἀποστερ.) N et ci. Taylor Gesner (Turr.): ληφθεὶς (καὶ λ. del. D. K. J.). — καταλειφθεὶς pr. A (corr.²). — ἐπὶ ξένης ci. R. et Meier; Plat. Cratyl. 429 E conf. Mr.

10. ἠμυνόμην K.: ἠμυνάμην. — εἰκότως ἐδόκουν NMr.: ἐδ. εἰκ.

- ἀποκτείναντας καὶ οὐ τοὺς αἰτίαν ἔχοντας ἀποκτεῖναι
 11 ὀρθῶς ἂν καταλαμβάνοιτε. Ἐκ δὲ παντὸς τρόπου ἀπο-
 λυόμενος τῆς αἰτίας ἔγωγε οὔτε εἰς τὰ τεμένην εἰσιῶν
 τὴν ἀγνείαν τῶν θεῶν μιανῶ, οὔτε ὑμᾶς πείθων ἀπο-
 λῦσαί με ἀνόσια πράσσω. οἱ δὲ διώκοντες μὲν ἐμὲ τὸν
 ἀναίτιον, τὸν δ' αἴτιον ἀφίεντες, τῆς τε ἀφορίας αἴτιοι
 γίνονται, ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θεοὺς πείθοντες
 καταστήναι πάντων ὧν ἐμὲ ἄξιόν φασι παθεῖν εἶναι
 12 δίκαιοί εἰσι τυγχάνειν. Τούτους μὲν οὖν τούτων ἀξιούς
 ὄντας ἀπίστους ἠγεῖσθε· ἐμὲ δὲ ἐκ τῶν προειρηγασμένων
 γνώσεσθε οὔτε ἐπιβουλεύοντα οὔτε τῶν οὐ προσηκόντων
 ὀρεγόμενον, ἀλλὰ τὰ ἐναντία τούτων πολλὰς μὲν καὶ
 μεγάλας εἰσφορὰς εἰσφέροντα, πολλὰ δὲ τριηραρχοῦντα,
 λαμπρῶς δὲ χορηγοῦντα, πολλοὺς δὲ ἐρανίζοντα, μεγάλας
 δὲ ὑπὲρ πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα, τὴν δὲ οὐσίαν οὐ
 δικαζόμενον ἀλλ' ἐραζόμενον κεκτημένον, φιλοθύτην
 δὲ καὶ νόμιμον ὄντα. τοιούτου δὲ ὄντος μου μηδὲν ἀν-
 13 ὄσιον μηδ' αἰσχρὸν καταγνῶτε. εἰ δὲ ὑπὸ ζῶντος ἐδιω-
 κόμην, οὐκ ἂν μόνον ὑπὲρ ἑμαυτοῦ ἀπελογούμην, ἀλλ'
 αὐτόν τε τοῦτον καὶ τοὺς τούτῳ μὲν <οὐ> βοηθοῦντας,
 παρ' ἐμοῦ δὲ ὠφελεῖσθαι ζητοῦντας ἐφ' οἷς κατηγορεῖτέ

καταλαμβάνοιτε N (Bk. Turr. Mr.): καταλαμβάνητε A.

11. πράσσω scr.: πράττω. — ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς τε εἰς N (ἀσε-
 βεῖς τὸ εἰς W.). — αὐτοὶ post εἶναι add. Hi.

12. μὲν οὖν ex μὲν A. — ἐκ τε τῶν NAB; ἐκ γε τῶν Fr. J.
 Fort. lacuna sit (ἐκ τε τῶν . . . ἐκ τε τῶν προ.), quae etiam
 Spengelii est sententia. — προειρηγασμένων A. — τὰ ἐναντία N:
 τὰναντία. — πολλὰ] πολλάκις mal. Bk., πολλὰς δὲ τριηραρχίας
 τρ. Scheibe. — πολλοῖς Salmas. (Mr. Turr.); cf. ad Dem. 39, 18
 (πολλοὺς δὲ ἐράνους ἐρανίζοντα Scheib.). — τὴν δὲ οὐσ. Schaef.:
 τὴν τε οὐσ. — καὶ κεκτημ. A pr. — φιλοθύτην τὲ N. — τοιούτου
 codd. Bk (ci. Steph.): τούτου

13. κατηγορεῖ μου Sp.; κατηγορεῖτό μου K. J. Ipse potius οὐ
 ante βοηθ. addidi (cf. δ 2).

1907

1908

1909

1910

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

1931

1932

1933

1934

1935

1936

1937

1938

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

μου, ἐπέδειξα ἂν . . . . ἀδικοῦντας. ταῦτα μὲν οὖν ἐπι-
εικέστερον ἢ δικαιότερον παρήσω· δέομαι δ' ὑμῶν, ὧ
ἄνδρες τῶν μεγίστων κριταὶ καὶ κύριοι, ἐλεήσαντας τὴν
ἀτυχίαν μου ἰατροῦς γενέσθαι αὐτῆς, καὶ μὴ συνεπι-
βάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει περιδεῖν με ἀδίκως καὶ
ἀθέως διαφθαρέντα ὑπ' αὐτῶν.

γ.

118

| ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου λύει ἐνταῦθα, ὡς
οὔτε ἄπιστος ἢ μαρτυρία τοῦ οἰκέτου, οὔτε ἀπίθανον πλού-
σιον ὄντα καὶ ἔνδοξον ποιῆσαι τὸν φόνον, διακινδυνεύειν
μέλλοντα ὑπ' αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι. τὰς προτάσεις δὲ
λύει κατὰ περιτροπὴν· ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ὅτι ἀτυχῆς εἰμι,
περιτρέπει λέγων ὅτι ἡ ἀτυχία παρ' αὐτοῦ ἀδικεῖται.

Ἡ τε ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ, ἣν προϊστάμενος
τῆς κακουργίας ἀφανίσει τὴν αὐτοῦ μιανίαν ζητεῖ· ὑπό-
τε ὑμῶν οὐκ ἄξιος ἐλεεῖσθαι ἔστιν, ἀκούσιον μὲν τῷ
παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν, ἐκουσίως δὲ αὐτὸς εἰς
τοὺς κινδύνους καταστάς. ὡς μὲν οὖν ἀπέκτεινε τὸν
ἄνδρα, ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπεδείξαμεν· ὡς δὲ οὐκ
ὀρθῶς ἀπελογήθη, νῦν πειρασόμεθα ἐλέγχοντες.

Εἴτε γὰρ προσιόντας τινὰς προῖδόντες οἱ ἀποκτείν- 2

ἐπέδειξα NJ.: ἀπέδειξα. — ante ἀδικ. intercidisse quaedam
suspicio (πολλὰ καὶ μεγάλα vel simile quid). — συμβάντας Nauck.
— περιδεῖν με NMr.: με post διαφθ. demum v. — subicit N
ἀπολογία φόνου ἀπαρασήμου.

γ. inscriptionis loco ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς NA. — argumento
subiectum κατηγορία (A per compend. sine acc.) ὕστερος AN.

1. Poll. II, 119: Ἀντιφῶν δὲ καὶ ἀπελογήθη.

2. προῖδόντες NMr.: ἰδόντες.

ναυτες αὐτοὺς ἀπολιπόντες ὄχοντο φεύγοντες πρότερον
 ἢ ἀπέδυσαν, οἱ ἐντυχόντες ἂν αὐτοῖς, εἰ καὶ τὸν δε-
 σπότην τεθνεῶτα ἠῦρον, τὸν γε θεράποντα, ὃς ἔμπρους
 ἀρθεῖς ἐμαρτύρει, ἔτι ἔμφρονα εὐρόντες, σαφῶς ἀνα-
 κρίναντες τοὺς ἐργασαμένους ἠγγειλαν ἂν ἡμῖν, καὶ
 οὐχ οὗτος ἂν τὴν αἰτίαν εἶχεν· εἴτε ἄλλοι τινὲς ἕτερόν
 τι τοιοῦτον κακουργοῦντες ὀφθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἵνα
 μὴ γνωσθῶσι διέφθειραν αὐτούς, ἅμα τῷ τούτων φόνῳ
 τὸ κακούργημα ἂν ἐκηρύσσετο καὶ εἰς τούτους ἂν ἡ ὑπ-
 3 οψία ἦκεν. οἳ τε ἦσσαν κινδυνεύοντες τῶν μᾶλλον ἐν
 φόβῳ ὄντων οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν μᾶλλον ἐπεβούλευσαν
 αὐτῷ· τοὺς μὲν γὰρ ὅ τε φόβος ἢ τε ἀδικία ἱκανὴ ἦν
 παῦσαι τῆς προμηθίας, τοῖς δὲ ὅ τε κίνδυνος ἢ τε αἰ-
 σχύνη μείζων οὐσα τῆς διαφορᾶς, εἰ καὶ διενοήθησαν
 ταῦτα προᾶξαι, ἀρκοῦσα ἦν σωφρονίσει τὸ θυμούμενον
 4 τῆς γνώμης. Οὐκ ὀρθῶς δὲ τὴν τοῦ ἀκολούθου μαρτυ-
 ρίαν ἀπιστον λέγουσιν εἶναι. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύταις
 μαρτυρίαις βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίενται· ὀπό-
 ταν δὲ ἢ κλέψαντες ἀπαρνῶνται ἢ συγκρούπτωσι τοῖς
 δεσπότης, τότε βασανίζοντες ἀξιούμεν τ' ἀληθῆ λέγειν
 5 αὐτούς. Οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι ἢ παραγενέσθαι εἰκό-
 τερον αὐτόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἀπεγένετο, τὸν μὲν κίνδυνον

αὐτοῖς R. Turr.: αὐτῶ. — ἠῦρον J.: εὔρον. — ἔμφρονα codd.
 Steph.: εὔφρονα. — οὗτος ἂν NMr.: om. ἂν v. — ὑπ' αὐτῶν
 N A Bk. (ci. R.): ὑπ' αὐτοῦ.

3. οἳ τε] οἳ δὲ Schaef. — προμηθίας Bk. Turr.: προθυμίας.
 contra οὐχ ante ἱκανὴ cum R. add. Mr., μὴ ante παῦσαι Sp.;
 πληῆσαι τῆς προθ. ci. Linder. — σωφρονῆσαι N.

4. λέγουσιν] φησιν J. — ἢ κλέψαντες N A B R.: οἳ κλ. — ἢ
 συγκρ.] εἰ (οἳ sec. J.) συγκρ. A pr. (corr.²). — post λέγειν inter-
 cidisse ἀναγκάζειν susp. R.; ἀναγκάζομεν pro ἀξιούμεν pridem ci. J.

5. μὲν om. pr. A.

They did

Topic? In fact, it is a topic

This too!

τὸν αὐτὸν ἔμελλε καὶ παρῶν κινδυνεύειν, πᾶς γὰρ αὐτῶν ληφθεὶς τοῦτον ἂν τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα, τὸ δ' ἔργον ἦσσον πράσσειν· οὐδεὶς γὰρ ὅστις τῶν παρόντων οὐκ ἂν ὀκνηρότερος εἰς τὴν προᾶξιν ἦν. Ὡς δ' οὐκ ἐλάσσω ἀλλὰ πολὺ μείζω τὸν ἀπὸ τῆς γρα- 6 φῆς κίνδυνον ἢ τόνδε ἠγείτο εἶναι, διδάξω. τὸ μὲν ἀλῶναι καὶ ἀποφυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἴσαις ἐλπίσι θῶμεν αὐτῷ εἶναι. μὴ παραχθῆναι δὲ τὴν γραφὴν οὐδεμίαν ἐλπίδα εἶχε τούτου γε ζῶντος· οὐ γὰρ ἂν ἐπέθετο αὐτῷ· εἰς δὲ τόνδε τὸν ἀγῶνα ἤξειν οὐκ ἠλπισε· λήσειν γὰρ ἐδόκει ἀποκτείνας αὐτόν. Ἀξιῶν 7 δὲ διὰ τὸ φανερὰν εἶναι τὴν ὑποψίαν αὐτῷ μὴ καταδοκεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, οὐκ ὀρθῶς ἀξιοῖ. εἰ γὰρ τοῦτον ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ὄντα ἱκανὴ ἦν ἡ ὑποψία ἀποτρέψαι τῆς ἐπιθέσεως, οὐδεὶς ἂν ἐπεβούλευσεν αὐτῷ· πᾶς γὰρ ἂν τις τῶν ἦσσον κινδυνευόντων, τὴν ὑποψίαν μᾶλλον τοῦ κινδύνου φοβούμενος, ἦσσον ἢ οὗτος ἐπέθετο αὐτῷ. Αἱ δ' εἰσφοραὶ καὶ χορηγίαι εὐδαιμονίας 8

τὸν αὐτὸν NA pr. Bk.: οὐ τὸν αὐτὸν A corr.². — πᾶς N Bk.: πῶς. — γὰρ αὐτῶν ληφθεὶς NA pr. Bk.: γὰρ ἂν αὐτῶν ὁ λειφθεὶς A corr.². ceterum τις post πᾶς γὰρ add. Hi. coll. § 7. — γὰρ post οὐδεὶς add. codd. R.

6. τόνδε] τότε A pr. (corr.²), τότε N, „sed alterum τ ni fallor a m. 2“ (J.). — γὰρ post τὸ μὲν auct. R. add. Mr. cf. 3 δ 5; 4 β 7, δ 6. — καὶ] ἢ Hi. — παραχθῆναι NA Scalig. R.: παραχοῆναι (μὴ ὑπαχθῆναι δὲ τῇ γραφῇ ci. J.). — εἶχε τούτου γε N Mr.: γ' εἶχε τούτου. — ἐπέθετο D. Turr.: ἐπέειθετο. — ἀγῶνα NW. J. coll. α 8: κίνδυνον.

7. μὴ ante φανερὰν add., om. ante καταδ. pr. A. — αὐτῷ del. J. — εἰ γὰρ R. Turr.: οὐ γὰρ. — ἀποτρέψαι R. Turr.: ἀποστρέψαι. — οὐδεὶς ἂν] οὐδεὶς γὰρ codd. (οὐδ. γ' ἂν ci. R., οὐδ. ἄρ' S. Turr., οὐδ. γε Frohberger, οὐδεὶς K. J.). — ἐπεβούλευεν pr. A. — πᾶς NA Bk. (ci. R.): πῶς. — ἐπέθετο ci. Mr. S.: ἠγείτο.

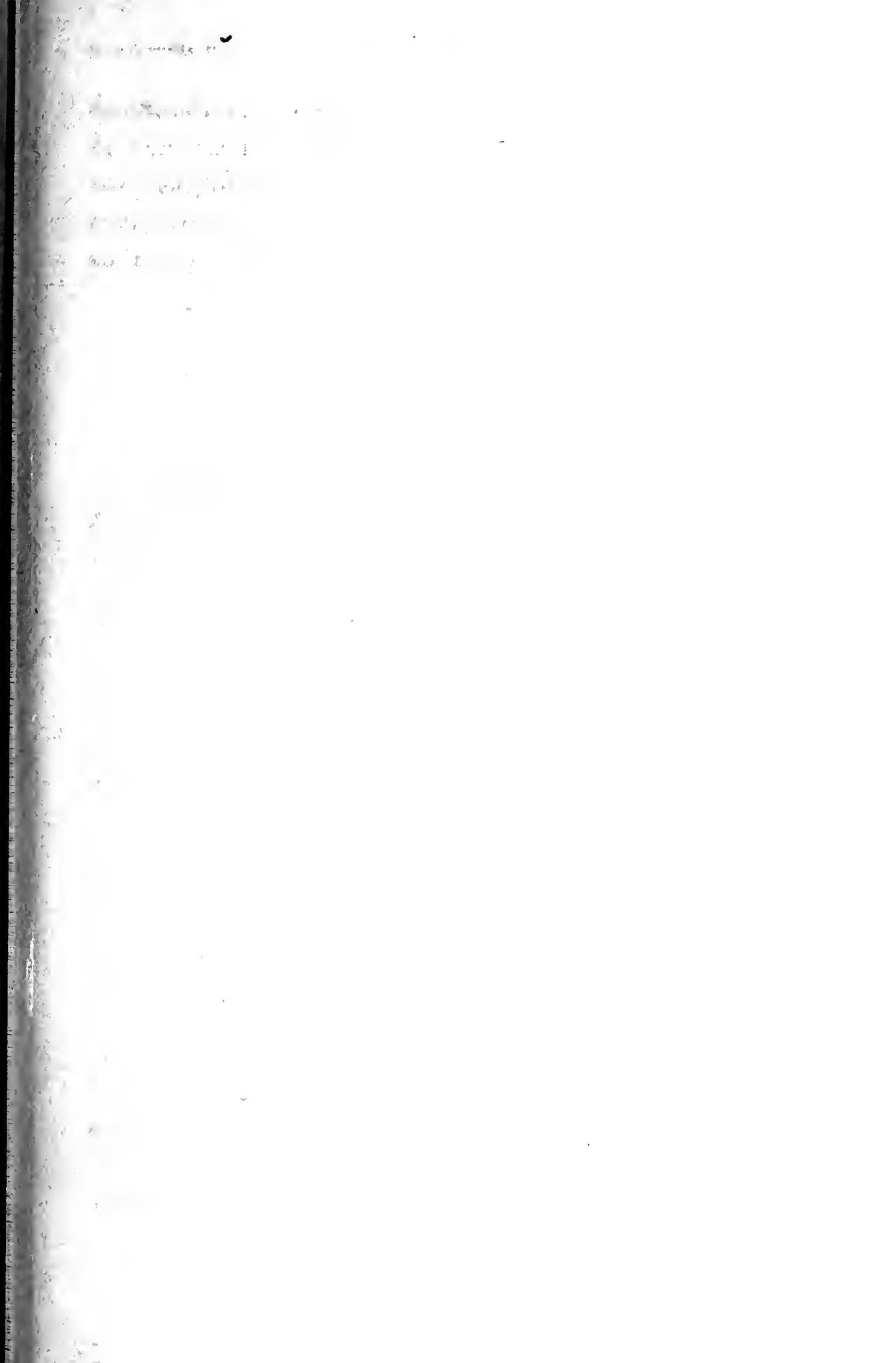
μὲν ἱκανὸν σημεῖόν ἐστι, τοῦ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι τάναντία·
περὶ γὰρ αὐτῆς τῆς εὐδαιμονίας τρέμων μὴ ἀποστερηθῆ,
εἰκότως μὲν ἀνοσίως δὲ ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. Φάσκων
δὲ οὐ τοὺς εἰκότως ἀλλὰ τοὺς ἀποκτείναντας φονέας
εἶναι, περὶ μὲν τῶν ἀποκτεινάντων ὀρθῶς λέγει, εἶπερ
ἐγένετο φανερὸν ἡμῖν τίνες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες αὐ-
τόν· μὴ δεδηλωμένων δὲ τῶν ἀποκτεινάντων, ὑπὸ τῶν
εἰκότων ἐλεγχόμενος οὗτος ἂν καὶ οὐδεὶς ἕτερος <ὁ>
119 ἀποκτείνας | αὐτὸν εἶη. οὐ γὰρ ἐπὶ μαρτύρων ἀλλὰ
κρυπτόμενα πράσσεται τὰ τοιαῦτα.

- 9 Οὕτω δὲ φανερῶς ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπολογίας ἐλεγ-
χθεὶς διαφθείρας αὐτόν, οὐδὲν ἕτερον ὑμῶν δεῖται ἢ
τὴν αὐτοῦ μιανίαν εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκτρέψαι. ἡμεῖς
δὲ ὑμῶν δεόμεθα μὲν οὐδέν, λέγομεν δ' ὑμῖν, εἰ μήτε
ἐκ τῶν εἰκότων μήτε ἐκ τῶν μαρτυρουμένων οὗτος νῦν
ἐλέγχεται, οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν διωκομένων ἐλεγχος οὐδεὶς.
10 σαφῆ μὲν γὰρ τὸν θάνατον γινώσκοντες, φανερῶς δὲ
τὰ ἔχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέροντα, πιστῶς δὲ
τοῦ ἀκολούθου μαρτυροῦντος, πῶς ἂν δικαίως ἀπολύοιτε
αὐτόν; ἀδίκως δ' ἀπολυομένου τούτου ὑφ' ὑμῶν, ἡμῖν
μὲν προστρόπαιος ὁ ἀποθανὼν οὐκ ἔστι, ὑμῖν δὲ ἐν-
11 θύμιος γενήσεται. ταῦτα οὖν εἰδότες βοηθεῖτε μὲν τῶ

8. εὐδ. μὲν ἱκανὸν NMr.: ἱκ. μὲν εὐδ. — ἀποστερηθείη
fort. A pr. (ἀποστερηθῶ . . . sec. Sigg.). — τοὺς <ὄντως> ἀπο-
κτείναντας R., ἀλλ' ὄντως ἀποκτ. Funkh. Schoell coll. β 10;
δ 10. — ἡμῖν mal. abesse J. — ὁ add. W. — εἶη] . . ἴη A pr. —
ἐπὶ Ald.: ὑπὸ codd. — τὰ τοιαῦτα NMr.: ταῦτα.

9. φανερός NA pr.

10. νν. ἀδίκως — γενήσεται huc transposuit J.; legebantur
ante σαφῆ μὲν γὰρ. — μὲν post ἡμῖν add. NA corr.¹ Bk. — cf.
Ammon. de diff. v. ἐνθύμημα: ὁ γοῦν Ἀ. ἐν τοῖς φονικοῖς φησί·
Τεθνεὼς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

...

ἀποθάνοντι, τιμωρεῖσθε δὲ τὸν ἀποκτείναντα, ἀγνεύετε δὲ τὴν πόλιν. τρία γὰρ ἀγαθὰ πράξετε· ἐλάσσους μὲν τοὺς ἐπιβουλεύοντας καταστήσετε, πλείους δὲ τοὺς τὴν εὐσέβειαν ἐπιτηδεύοντας, ἀπολύεσθε δ' αὐτοὶ τῆς ὑπὲρ τούτου μιαρίας.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

[Ἴδου, φησίν, ἐγὼ καὶ ἡ ἀτυχία μου. δεικτικῶς δὲ λέγει, ἑαυτὸν αἰνιττόμενος. — οὗτος, φησίν, ἐγὼ παραδίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τῇ ἀτυχίᾳ μου καὶ τῇ τούτων κακουργίᾳ.] Τεκμήριον τοῦ μὴ πεπονημέναι τίθησιν ὁ ἀπολογούμενος τὸ μηδαμοῦ προελθεῖν ἐκείνης τῆς νυκτός, καὶ περὶ τούτου πάντας τοὺς παῖδας εἰς βάσανον παραδίδωσιν.

Ἴδου ἐγὼ τῇ τε ἀτυχίᾳ, ἣν οὐ δικαίως αἰτιῶμαι, ὡς οὗτοι φασιν, ἐκὼν ἑμαυτὸν ἐγχειρίζω, τῇ τε τούτων ἐχθρᾷ, δεδιῶς μὲν τὸ μέγεθος τῆς διαβολῆς αὐτῶν, πιστεύων δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ τῇ τε ἀληθείᾳ τῶν ἐξ

11. cf. Harp.: ἀγνεύετε (τε add. cod. A) τὴν πόλιν Ἀ. ἐν τῷ β' ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε. B. A. I p. 338: ἀγνεύετε (ἀγνεύεται cod.) τὴν πόλιν Ἀ. (ἀντὶ τοῦ cod.) ἐκ κατηγορίας <φόνου ἀ>παρασήμου ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε (ἀγνίζεται cod.), quam glossam corr. Mr. Utrobique J. fuisse ci. Ἀ. ἐν τῷ β' ἐκ κατηγ. φ. ἀπαρασ.; similiter Maussacus. — ἀπολύεσθε S. Turr.; sed cf. 3 γ 11. — subicit N: ἐκκατηγορίας ὁ ὕστερος.

δ. inscr. loco est in NA ἡ ὑπόθεσις (A om. artic.) τοῦ ἐξ ἀπολογίας ὕστερον τοῦ ἐξῆς. — ΥΠΟΘΕΣΙΣ] vv. ἰδου — κακουργία scholia duo diversa continent primis verbis orationis adscripta. — τεκμήριον NA pr.: τεκμ. δὲ A corr.². — πεφονευκέναι J.; vel hoc vel πεπονηκ. <τὸν φόνου> requiritur. — subiciunt NA ἐξ ἀπολογίας ὁ ὕστερος.

1. ἡ τε ἀτ. N, A pr. (corr.²), scholii prioris auctor (v. ad Ἰπόθ.). τῇ τε ἀδικίᾳ Ald., corr. Steph. R. — τῇ <θ'> ὑμετέρᾳ Sp.

9
 ἐμοῦ πραχθέντων. ἀποστερούμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν μηδὲ
 τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, ἀπορῶ
 2 εἰς ἣντινα ἄλλην σωτηρίαν χρή με καταφυγεῖν. καινό-
 τατα γὰρ δὴ, εἰ χρή καινότατα μᾶλλον ἢ κακουργότατα
 εἶπειν, διαβάλλουσί με. κατήγοροι γὰρ καὶ τιμωροὶ
 φόνου προσποιούμενοι εἶναι, ὑπεραπολογούμενοι τῆς
 ἀληθοῦς ὑποψίας ἀπάσης, διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτεί-
 ναντος αὐτὸν ἐμὲ φονέα φασὶν εἶναι, δρῶντες δὲ
 τάναντία ὧν προστέτακται αὐτοῖς, φανερὸν ὅτι ἀδίκως
 ἐμὲ μᾶλλον ἀποκτεῖναι ζητοῦσιν ἢ τὸν φονέα τιμωρεῖ-
 3 σθαι. ἐμὲ δὲ προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς τὴν μαρ-
 τυρίαν τοῦ ἀκολούθου ἀπολογηθῆναι· οὐ γὰρ μηνυ-
 τῆς οὐδ' ἐλεγκτῆρ τῶν ἀποκτεινάντων εἰμί, ἀλλὰ διωκό-
 μενος ἀποκρίνομαι. ὅμως δὲ περιεργαστέον, ἵνα ἐκ
 παντὸς τρόπου τούτους τε ἐπιβουλεύοντάς μοι ἐμαυτὸν
 τε ἀπολυόμενον ἐπιδείξω τῆς ὑποψίας.

4 Τὴν μὲν οὖν ἀτυχίαν ἣ με διαβάλλουσιν, εἰς εὐτυ-
 χίαν αἰτοῦμαι μεταστῆναι· ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἀπολύσαντάς
 με μακαρίσαι μᾶλλον ἢ καταλαβόντας ἐλεῆσαι. Φασὶ δὲ
 τῶν μὲν ἐντυχόντων παιομένοις αὐτοῖς οὐδένα ὄντινα
 οὐκ εἰκότερον εἶναι σαφῶς πυθόμενον τοὺς διαφθει-
 ραντας αὐτοὺς εἰς οἶκον ἀγγεῖλαι, ἢ ἀπολιπόντα οἴχε-
 5 σθαι. ἐγὼ δὲ οὐδένα οὕτω θερμὸν καὶ ἀνδρεῖον ἄνθρω-
 πον εἶναι δοκῶ, ὄντινα οὐκ ἂν ἄωρὶ τῶν νυκτῶν

2. τῆς ἀληθ. ὑπ. ἀπάσης NMr.: τῆς ὑπ. πάσης τῆς ἀλη-
 θοῦς. — δὲ post δρῶντες delendum, γὰρ post φανερὸν add. ci. J.

3. μοι] μου NA pr.

4. ἐλεῆσαι] ἀσεβῆσαι (coll. 3 β 11) non recte J. Κρείσσω
 γὰρ οἰκτιροῦ φθόνος. — ἐντυχ.] εὐτυχούντων pr. A Ald. (corr.
 St.). — παιομένοις in mg. A. — αὐτοὺς] αὐτὸς A pr., αὐτοῖς
 (h. e. cognatis) Sp. — ἀπολιπόντα Gesner Bk.: ἀπολιπόντας.

5. τῶν νυκτῶν NMr.: τῆς νυκτὸς.

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυχόντα πάλιν ὑποστρέψαντα
 φεύγειν μᾶλλον ἢ πυνθανόμενον τοὺς κακούργους περὶ
 τῆς ψυχῆς κινδυνεῦσαι. τούτων δὲ ἂ μᾶλλον εἰκὸς ἦν
 δρασάντων, οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθείραντες αὐ-
 τοὺς οὐκ ἂν ἔτι εἰκότως ἀφίοντο, ἐγὼ δὲ ἀπήλλαγμα
 τῆς ὑποψίας. Εἰ δὲ ἐκηρύσσοντο ἢ μὴ ἄλλοι τινὲς κα- 6
 κοῦργοι ἅμα τῷ τούτων φόνῳ, τίς οἶδεν; οὐδενὶ γὰρ
 ἐπιμελὲς ἦν σκοπεῖν ταῦτα. ἀφανοῦς δὲ ὄντος τοῦ
 κηρύγματος, οὐδὲ ὑπὸ τούτων τῶν κακούργων ἄπι-
 στον διαφθαρεῖν αὐτόν. Τοῦ | δὲ θεράποντος πῶς 7
 χρὴ πιστοτέραν τὴν μαρτυρίαν ἢ τῶν ἐλευθέρων ἡγεῖ- 120
 σθαι; οἱ μὲν γὰρ ἀτιμοῦνται τε καὶ χρήμασι ζημιοῦν-
 ται, ἐὰν μὴ τάληθῇ δοκῶσι μαρτυρῆσαι· ὁ δὲ οὐκ
 ἔλεγχον παρασχὼν οὐδὲ βάσανον ποῦ δίκην δώσει; ἢ
 τίς ἔλεγχος ἔσται; ἀκινδύνως δὲ μέλλων μαρτυρεῖν
 οὗτός τε οὐδὲν θαυμαστὸν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν κυρίων
 ἐχθρῶν μοι ὄντων πεισθεῖς καταψεύδεσθαι μου· ἐγὼ
 τε ἀνόσι' ἂν πάσχοιμι, εἰ μὴ πιστῶς καταμαρτυρηθεῖς
 διαφθαρεῖν ὑφ' ὑμῶν. Μὴ παραγενέσθαι δέ με τῷ 8
 φόνῳ ἀπιστότερον ἢ παραγενέσθαι φασὶν εἶναι. ἐγὼ δ'
 οὐκ ἐκ τῶν εἰκότων ἀλλ' ἔργῳ δηλώσω οὐ παραγενό-
 μενος. ὅποσοι γὰρ δοῦλοί μοι ἢ δοῦλαί εἰσι, πάντας

ἀσπαίρουσιν A (ἀπαίρουσι Ald. corr. St.). — μᾶλλον ἂ codd.
 (μᾶλλον ὃ μᾶλλον Sp.). — ἀφίοντο A pr. sec. J. et me (corr.²),
 ἀφίοντο N et pr. A sec. Sigg.

6. ἐκηρύσσετο — ἄλλο τι κακούργημα ci. J., recte fortasse.

7. πιστοτέραν NA (sec. J.) R.: πιστότερον. — ἐὰν] . . . v A
 pr. — ποῦ ci. R. S.: τι οὐ N (τινα h. e. τίνα m. 2), οὐ rell. —
 ἢ τίς ci. R. S. (coll. § 10): εἴ τις. — ἀκινδ. τε codd.; δὲ A pr.
 sec. Sigg. et mal. R. — οὗτός γε (τε ci. R. Sp.) μέλλων μαρτυρεῖν
 codd.; transposui ipse. — κυρίων A pr. R.: κυρίως NA corr. Ald.
 — πάθοιμι MZ. — ὑφ' ὑμῶν] ὑπ' αὐτῶν A pr.

8. ὅποσαι A pr. N pr. — μοι ἢ δοῦλαί N Mr.: ἢ δοῦλαί μοι.

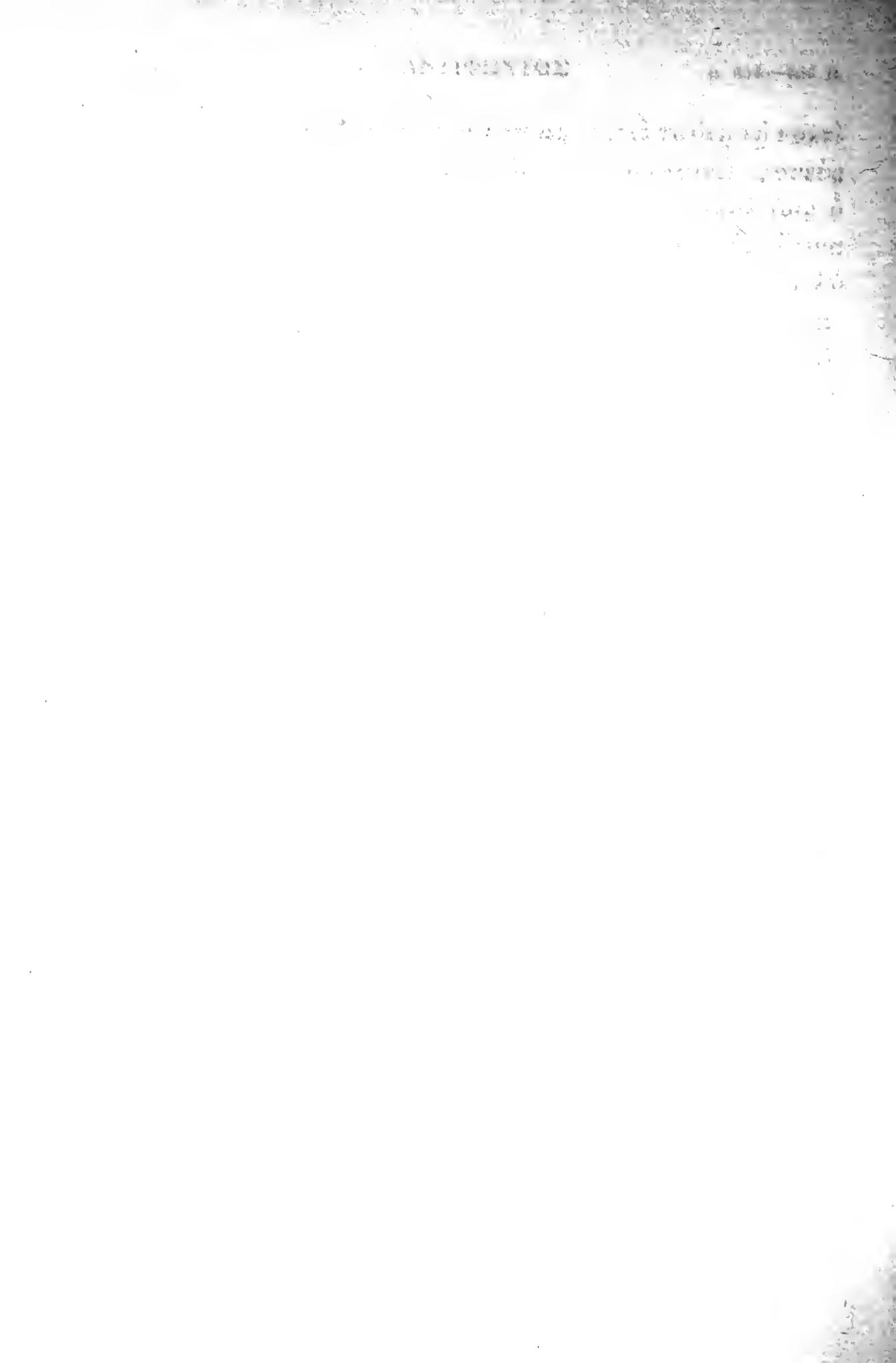
παραδίδωμι βασανίσαι· καὶ ἐὰν μὴ φανῶ ταύτη τῇ νυκτὶ
 ἐν οἴκῳ καθεύδων ἢ ἐξελθὼν ποι, ὁμολογῶ φονεὺς
 εἶναι. ἢ δὲ νύξ οὐκ ἄσημος· τοῖς γὰρ Διπολείοις ὁ
 9 ἀνὴρ ἀπέθανε. Περὶ δὲ τῆς εὐδαιμονίας, ἧς ἕνεκα
 τρέμοντά μέ φασιν εἰκότως ἀποκτεῖναι αὐτόν, πολὺ
 τὰναντία ἐστί. τοῖς μὲν γὰρ ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμ-
 φέρει· ἐκ γὰρ τῶν μεταβολῶν ἐπίδοξος ἢ δυσπραγία
 μεταβάλλειν αὐτῶν ἐστί· τοῖς δ' εὐτυχοῦσιν ἀτρεμίζειν
 καὶ φυλάσσειν τὴν παροῦσαν εὐπραγίαν· μεθισταμένων
 γὰρ τῶν πραγμάτων δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθ-
 10 ἴστανται. Ἐκ δὲ τῶν εἰκότων προσποιούμενοί με ἐλέγ-
 χειν, οὐκ εἰκότως ἀλλ' ὄντως φονεὰ μέ φασι τοῦ ἀνδρὸς
 εἶναι. τὰ δὲ εἰκότα ἄλλα πρὸς ἐμοῦ μᾶλλον ἀπο-
 δέδεικται ὄντα. ὅ τε γὰρ καταμαρτυρῶν μου ἄπιστος
 ἐλήλεκται ὢν, ὅ τε ἔλεγχος οὐκ ἔστι· τὰ τε τεκμήρια
 ἐμά, οὐ τούτων ὄντα ἐδήλωσα· τὰ τε ἵχνη τοῦ φόνου
 οὐκ εἰς ἐμὲ φέροντα, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀπολυομένους ἀπο-
 δέδεικται ὑπ' αὐτῶν. Πάντων δὲ τῶν κατηγορηθέντων
 ἀπίστων ἐλεγχθέντων, οὐκ ἐὰν ἀποφύγω οὐκ ἔστιν ἐξ
 ὧν ἐλεγχθήσονται οἱ κακουργοῦντες, ἀλλ' ἐὰν κατα-
 ληφθῶ, οὐδεμία ἀπολογία τοῖς διωκομένοις ἀρκοῦσά ἐστιν.

ἢ ἐξελθ.] ἀλλ' ἐξ. M; μηδ' ἐξ. Hug. — ποι c. R. Bk.: πον.
 — Διπολείοις N et pr. A (corr.¹) Mr.: Διπολίοις (Διπολιεῖοις
 C. Lugebil ap. J. in Add.).

9. μὲν γὰρ N Mr.: γὰρ. — ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν Ald.: ἀτυ-
 χοῦσιν ἐταιρίζειν. — καὶ ante ἢ δυσπρ. add. K. — μεταβαλεῖν
 αὐτοῖς ci. R. — γὰρ ante τῶν πραγμ. N R.: δὲ. — πραγμάτων
 Steph.: πραγματειῶν.

10. τὰ δὲ τ' εἰκότα τὰ τ' ἄλλα Sp.; τὰ δὲ εἰκότα — ἀλλὰ S.;
 ἅπαντα pro ἄλλα Schoell. — τούτων J.: τούτου. — ὑπ' αὐτῶν
 ἀποδέδεικται Schoell. J. — καταληφθῶ conicere vid. Sp.; ἐλεγ-
 χθῶ codd. (ἐλεγχῶ A pr. corr.²), quod def. J. coll. γ 9, α 10. ληφθῶ
 vel ἀλῶ ci. Bk., ἀλῶ ἐγώ Hug.

Οὕτω δὲ ἀδίκως διώκοντές με, αὐτοὶ μὲν ἀνοσίως 11
ἀποκτεῖναι ζητοῦντες καθαροὶ φασιν εἶναι, ἐμὲ δὲ ὃς
εὐσεβεῖν ὑμᾶς πείθω, ἀνόσια δρᾶν λέγουσιν. ἐγὼ δὲ
καθαρὸς ὢν πάντων τῶν ἐγκλημάτων ὑπέρ <τε> ἑμαντοῦ
ἐπισκῆπτω αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μηδὲν ἀδικούντων εὐσε-
βειαν, ὑπέρ τε τοῦ ἀποθανόντος ἀναμιμνήσκων τὴν
ποινὴν παραινῶ ὑμῖν, μὴ τὸν ἀναίτιον καταλαμβάνοντας
τὸν αἴτιον ἀφείναι· ἀποθανόντος γὰρ ἐμοῦ οὐδεὶς ἔτι
τὸν αἴτιον ζητήσῃ. ταῦτα οὖν σεβόμενοι ὀσίως καὶ δι- 12
καίως ἀπολύετε με, καὶ μὴ μετανοήσαντες τὴν ἁμαρτίαν
γνώτε· ἀνίατος γὰρ ἡ μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστίν.

3.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Β.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΥΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δύο παῖδες ἐν γυμνασίοις ἠκόντιζον, συνέβη δὲ τὸν
μὲν ἐντέχνως ἀφείναι τὸ βέλος, τὸν δὲ ἕτερον ὑπὸ τὴν φορὰν
τοῦ ἀκοντίου δραμόντα πληγῆναι. τελευτήσαντος δὲ τοῦ παι-
δὸς ὁ τούτου πατὴρ κατηγορεῖ τοῦ βαλόντος ὡς ἀνδροφόνου·

11. ὃς] ὡς NA pr. — ὑπέρ <μὲν> ἑμαντοῦ ci. Bk. — ὑπέρ
τε τοῦ] ὑπέρ δὲ τοῦ codd. — vv. ἀναμιμνήσκων — ἀποθανόντος
om. N. — μὴ τὸν ἀν. κτέ.] cf. Suid. s. v. καταλαβεῖν: οἱ δὲ
ῥήτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. A.: μὴ ἀναίτιον καταλαμβάνοντας τὸν
αἴτιον.

12. subicit N: ὁ ὕστερος ἐξ ἀπολογίας.

Or. III α Ἰπόθ.] ὑπόθεσις τῆς ἐξῆς τετραλογίας: NA. —
ἐν γυμνασίῳ mal. Mr. — ἐπὶ τὸν <ὑπο>δραμόντα F. Leo. —
ἀντέκλημα A pr. corr.². — argumento subiectum κατηγορία
φόνου ἀκουσίου NA.

ὁ δὲ μετατίθησι τὴν αἰτίαν τῆς πληγῆς ἐπὶ τὸν δραμόντα. ὄθεν οἱ μὲν ἀντέγκλημα τὴν στάσιν, οἱ δὲ μετάστασιν λέγουσιν.

- 1 Τὰ μὲν ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων ὑπό τε τοῦ νόμου κατακέκριται ὑπό τε τῶν ψηφισαμένων, οἱ κύριοι πάσης τῆς πολιτείας εἰσὶν· ἐὰν δέ τι ἀμφισβητήσιμον ᾗ, τοῦτο ὑμῖν ὡς ἄνδρες πολῖται προστέτακται διαγνῶναι. οἶμαι μὲν οὖν οὐδὲ ἀμφισβητήσειν πρὸς ἐμὲ τὸν δικώμενον· ὁ γὰρ παῖς μου ἐν γυμνασίῳ ἀκοντισθεὶς διὰ
 121 τῶν πλευρῶν ὑπὸ τούτου τοῦ μειρακίου παραχρῆμα | ἀπέθανεν. ἐκόντα μὲν οὖν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτεῖναι,
 2 ἄκοντα δέ. ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἐκόντος ἄκων τὴν συμφορὰν κατέστησε. τῷ δὲ ἀποθανόντι αὐτῷ μὲν οὐδὲν ἐνθύμιον, τοῖς δὲ ζῶσι προσέθηκεν. ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ ἐλεοῦντας μὲν τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων, οἰκτιρόντας δὲ τὴν ἄωρον τοῦ ἀποθανόντος τελευτήν, εἴργοντας ὧν ὁ νόμος εἴργει τὸν ἀποκτείναντα μὴ περιορᾶν ἅπασαν τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου μαινομένην.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΥΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ τοῦ ἀκοντίσαντος πατήρ ἐαυτῷ φησὶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἀποθανόντα τοῦ φόνου· φερομένου γὰρ τοῦ ἀκοντίου

1. ἃ κύρια . . ἐστὶ ci. J. — οὖν om. A pr.
 2. οὐδὲν ἐνθ.] οὐδὲν add. NAB Bk. (ci. Hemsterhuis, οὐκ Valcken.). ceterum contrarium prorsus dicit Plat. Leg. θ' 865 DE. In edit. I. scripsi *οὐδέν, ἐνθ. δὲ τοῖς (οὐδὲν πλέον, τοῖς δὲ ζ. ἐνθ. vel οὐχ ἦσον ἐνθ. ci. Schoell). — οἰκτιρόντας scripsi: οἰκτιρόντας. — εἴργοντας et εἴργει pr. A (Turr.), et sic ubique. εἴργει] εἴργειν N. — κατηγορία φόνου ἀκουσίου: add. N.

β. Ὑπόθ.] ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς: NA.

1871

1871

...

...

...

Thucydides

ὑπέδραμεν ὑπὸ τὸν σκοπόν, ὅθεν <δικαίως> ἂν αὐτὸν ἑαυτοῦ
φονέα νομίζεσθαι. ἔστιν οὖν ἡ στάσις μετάστασις, οὐ συγγνώμη
ὥς τινες ἐνόμιζον.

Νῦν δὴ φανερόν μοι ὅτι αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ 1
χρεῖαι τοὺς τε ἀπράγμονας εἰς ἀγῶνας <καταστῆναι>
τοὺς τε ἡσυχίους τολμᾶν τὰ τε ἄλλα παρὰ φύσιν λέγειν
καὶ δραῖν βιάζονται. ἐγὼ γὰρ ἥκιστα τοιοῦτος ὢν καὶ
βουλόμενος εἶναι, εἰ μὴ πολὺ γε ἔψευσμαι, ὑπ' αὐτῆς
τῆς συμφορᾶς ἠναγκάσθην νῦν παρὰ τὸν ἄλλον τρόπον
ὑπὲρ πραγμάτων ἀπολογεῖσθαι, ὢν ἐγὼ χαλεπῶς μὲν
τὴν ἀκριβειαν ἔγνω, ἔτι δὲ ἀπορωτέρως διάκειμαι
ὅπως χρὴ ὑμῖν ἐρμηνεῦσαι ταῦτα. ὑπὸ δὲ σκληρᾶς 2
ἀνάγκης βιαζόμενος, καὶ αὐτὸς εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον
ὧ ἄνδρες δικασταὶ καταπεφευγῶς δέομαι ὑμῶν, ἐὰν
ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύνηθες ὑμῖν δόξω εἰπεῖν, μὴ διὰ
τὰ προειρημένα δυσχερῶς ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπο-
λογίαν δόξη καὶ μὴ ἀληθείᾳ τὴν κρίσιν ποιήσασθαι· ἡ
μὲν γὰρ δόξα τῶνπραχθέντων πρὸς τῶν λέγειν δυνα-
μένων ἐστίν, ἡ δὲ ἀλήθεια πρὸς τῶν δίκαια καὶ ὅσια
πρασσόντων.

ὑποδραμεῖν ci. J. — δικαίως (s. εἰκότως, ὀρθῶς) addi mal. Mr.
— οὖν add. N. — post argum. ἀπολογία φόνου ἀκουσίου NA.
1. μοι om. pr. A. — καταστῆναι auct. R. add. Mr. Turr.
— τολμᾶν] cf. γ 2. καὶ ante παρὰ φύσιν add. Scheib. S. (Turr.);
τὰ τε ἄλλα παρά τε ci. Schaefer. Longe melius ἅπαντάς τε
pro τὰ τε ἄ. ci. J. coll. γ 1. — <οὐχ> ἥκιστα ci. R. — νῦν
pr. A J.: ἂν N, om. v. — ὑπὲρ τῶν πραγμ. pr. A. — ὅπως
scripsi: ὡς.

2. καὶ αὐτὸς NA pr. — ὑμῖν om. pr. A (prob. S.). — διὰ
τὰς προειρημένας τύχας ἀποδεξ. codd.; <δύσως> ἀποδ. K. et
similiter iam R.; <δυσχερῶς> ἀποδ. suggerit Geb. coll. Plat.
Euthyphr. 6 A; in eis quae praecedunt tale adverbium latere
susp. J. Προειρημένα scil. ab adversario; cf. λέγειν δυναμένων.

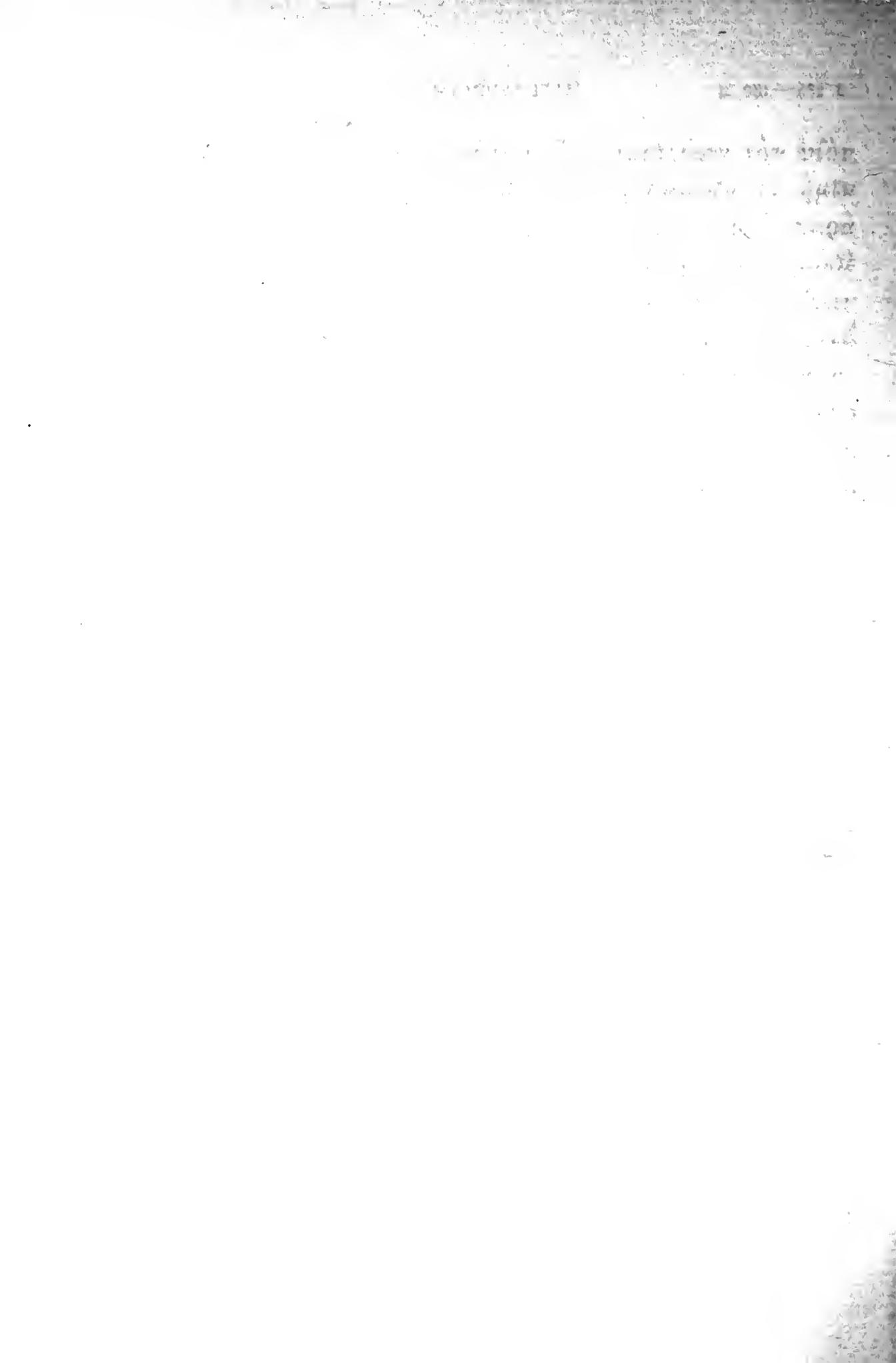
3 Ἐδόκουν μὲν οὖν ἔγωγε ταῦτα παιδεύων τὸν υἱὸν
 ἐξ ὧν μάλιστα τὸ κοινὸν ὠφελείται, ἀμφοῖν τι ἡμῖν
 ἀγαθὸν ἀποβήσεσθαι· συμβέβηκε δέ μοι πολὺ παρὰ
 γνώμην τούτων. τὸ γὰρ μειράκιον οὐχ ὕβρει οὐδὲ
 ἀκολασία, ἀλλὰ μελετῶν μετὰ τῶν ἡλικίων ἀκοντίζειν
 ἐν τῷ γυμνασίῳ, ἔβαλε μὲν οὐδένα οὐδ' ἀπέκτεινε κατὰ
 4 γε τὴν ἀλήθειαν ὧν ἔπραξεν, ἄλλου δ' εἰς αὐτὸν ἀμαρ-
 τόντος εἰς ἀνοσίους αἰτίας ἦλθεν. τοῦ γὰρ παιδὸς ὑπὸ
 τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑποδραμόντος καὶ τὸ σῶμα
 προστήσαντος, <ὁ μὲν ἐκωλύθη> τοῦ σκοποῦ τυχεῖν, ὁ
 δὲ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθὼν ἐβλήθη, καὶ τὴν αἰτίαν
 οὐχ ἡμετέραν οὔσαν προσέβαλεν ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ τὸ
 ἀκόντιον ἔξω τῶν ὄρων τῆς αὐτοῦ πορείας ἐπὶ τὸν
 παῖδα ἐξενεχθὲν ἔτρωσεν αὐτόν, οὐδεὶς <ἂν> ἡμῖν
 5 λόγος ὑπελείπετο μὴ φονεῦσιν εἶναι· διὰ δὲ τὴν ὑπο-
 δρομὴν βληθέντος τοῦ παιδὸς, τὸ μὲν μειράκιον οὐ
 δικαίως ἐπικαλεῖται, οὐδένα γὰρ ἔβαλε τῶν ἀπὸ τοῦ
 σκοποῦ ἀφεστώτων· ὁ δὲ παῖς εἶπερ ἔστῶς φανερός
 ὑμῖν ἐστὶ μὴ βληθεὶς, ἐκουσίως <δ'> ὑπὸ τὴν φορὰν
 τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν, ἔτι σαφεστέρως δηλοῦνται διὰ
 τὴν αὐτοῦ ἀμαρτίαν ἀποθανών· οὐ γὰρ ἂν ἐβλήθη

3. μὲν οὖν] μὲν A pr., γοῦν N. — ἀποβήσεται A pr. —
 πολὺ τάναντία τούτων ci. J. — ἐν τῷ γυμν. ci. Bk. (Mr. Turr.):
 ἐπὶ τ. γ. — μὲν οὐδένα οὐδ' ἀπέκτεινε scr.: μὲν, οὐκ ἀπ-
 ἐκτεινε δὲ οὐδένα (οὐδένα om. pr. A). cf. γ 5. — ἀνοσίους scripsi
 coll. 4 β 4; 2 β 9: ἀκουσίους (ἀλλοτριίας Schoell).

4. ὁ μὲν ἐκωλύθη add. R. (Turr.); ὁ μὲν διενεωλ. Mr. —
 Transposui vv. εἰ μὲν γὰρ — εἶναι, quae v. leguntur post
 αἰτίας ἦλθεν, mutato praeterea τοῦ δὲ παιδὸς in τοῦ γὰρ
 παιδὸς. v. Rh. M. XXI p. 274. — ἂν add. D. — φονεῦσιν ci.
 Bk. (Turr.): φονεὺς.

5. φανερῶς NA pr. — ὑμῖν suspectum J. — μὴ <ἂν> βλη-
 θεὶς K.; ipse δ' potius addendum duxi.

ἀτρεμίζων καὶ μὴ διατρέχων. Ἀκουσίου δὲ τοῦ φόνου 6
 ἐξ ἀμφοῖν ὑμῖν ὁμολογουμένου γενέσθαι, ἐκ τῆς ἀμαρ-
 τίας, ὁποτέρου αὐτῶν ἐστίν, ἔτι γε σαφέστερον <ἂν>
 ὁ φονεὺς ἐλεγχθεῖη. οἷ τε γὰρ ἀμαρτάνοντες ὧν ἂν
 ἐπινοήσωσί τι δοῦναι, οὗτοι πράκτορες τῶν ἀκουσίων
 εἰσίν· οἷ τε ἐκούσιόν τι δοῦντες ἀμαρτόντες, οὗτοι τῶν
 παθημάτων αἴτιοι γίνονται. τὸ μὲν τοίνυν μειράκιον 7
 περὶ οὐδένα οὐδὲν ἤμαρτεν. οὔτε γὰρ ἀπειρημένον
 ἀλλὰ προστεταγμένον ἐξεμελέτα, οὔτε ἐν γυμναζομένοις
 ἀλλ' ἐν τῇ τῶν ἀκουτιζόντων τάξει ἠκόντιζεν, οὔτε τοῦ
 σκοποῦ ἀμαρτῶν, εἰς τοὺς ἀφεστῶτας ἀκουτίσας, τοῦ
 παιδὸς ἔτυχεν, ἀλλὰ πάντα ὀρθῶς ὡς ἐπενόει δοῦν
 ἔδρασε μὲν οὐδὲν ἀκούσιον, ἔπαθε δὲ διακωλυθεὶς τοῦ 122
 σκοποῦ τυχεῖν. ὁ δὲ | παῖς βουλόμενος προδραμεῖν, 8
 τοῦ καιροῦ διαμαρτῶν ἐν ᾧ διατρέχων οὐκ ἂν ἐπλήγη,
 περιέπεσεν οἷς οὐκ ἤθελεν, ἀκουσίως δὲ ἀμαρτῶν εἰς
 ἑαυτὸν οἰκείαις συμφοραῖς κέχρηται, τῆς δ' ἀμαρτίας
 τετιμωρημένος ἑαυτὸν ἔχει τὴν δίκην, οὐ συνηδομένων
 μὲν οὐδὲ συνεθελόντων ἡμῶν, συναλγούντων δὲ καὶ
 συλλυπουμένων. τῆς δὲ ἀμαρτίας εἰς τοῦτον ἠκούσης,
 τό <τ'> ἔργον οὐχ ἡμέτερον ἀλλὰ τοῦ ἐξαμαρτόντος

6. ἐξ ἀμφοῖν suspectum J. — ὑμῖν del. J. (ἡμῖν St., ἡμῶν antea conieci). — ἔτι γε S. Turr.: ἔτι δὲ (δὲ del. D. K. J.). — ἂν add. D. Turr. — τι secl. Mr. Sed ὧν . . τι est pro τινὸς ὧν (R.), cf. Dem. Lept. 117. 120, Aesch. 2, 107. — οἷ τε Sp.: οἷ δὲ. — ἐκούσιον] ἀκούσιον P. J.; iidem del. ἢ πάσχοντες cum Sp., quod ego in ἀμαρτόντες mutavi. Nempe ἔδρασε μὲν οὐδὲν ἀκούσ. § 7 referendum ad πράκτορες τῶν ἀκ. 6.

7. οὐδὲν ἤμαρτεν N Mr.: ἡμ. οὐδέν. — ἐξεμελέτα] ἐμελέτα N. — <τοῖς> γυμν. ci. R. — ἀμαρτὸν A corr. — ἐφεστῶτας pr. A corr.².

8. num προδιαδραμεῖν? — καιροῦ Sp.: χώρου (χρόνον auct. R. Turr.). — τοῦτον ci. R. (Mr. Turr.): τοῦτο. — τό <τ'> ἔργον Sp.

- ἐστί, τό τε πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἐλθὸν ἡμᾶς μὲν ἀπολύει τῆς αἰτίας, τὸν δὲ δράσαντα δικαίως ἅμα τῇ
 9 ἁμαρτία τετιμώρηται. Ἀπολύει δὲ καὶ ὁ νόμος ἡμᾶς, ὃ πιστεύων, εἴργοντι μήτε ἀδίκως μήτε δικαίως ἀποκτείνειν, ὡς φονέα με διώκει. ὑπὸ μὲν γὰρ τῆς αὐτοῦ τοῦ τεθνεῶτος ἁμαρτίας ὅδε ἀπολύεται μηδὲ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι αὐτόν· ὑπὸ δὲ τοῦ διώκοντος οὐδ' ἐπικαλούμενος ὡς ἐκὼν ἀπέκτεινεν, ἀμφοῖν ἀπολύεται τοῖν ἐγκλημάτοιν, <μῆτ' ἄκων> μήτε ἐκὼν ἀποκτεῖναι.
 10 Ἀπολυόμενος δὲ ὑπὸ τε τῆς ἀληθείας τῶνπραχθέντων ὑπὸ τε τοῦ νόμου καθ' ὃν διώκεται, οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων εἵνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιούσθαι ἐσμεν. οὗτός τε γὰρ ἀνόσια πείσεται τὰς οὐ προσηκούσας φέρων ἁμαρτίας, ἐγὼ τε μᾶλλον μὲν οὐδέν, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναμάρτητος ὢν, εἰς πολλαπλασίους τούτου συμφορὰς ἤξω· ἐπὶ τε γὰρ τῇ τούτου διαφθορᾷ ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διάξω, ἐπὶ τε τῇ ἐμαντοῦ ἀπαιδία ζῶν ἔτι κατορυχθήσομαι.
 11 Ἐλεοῦντες οὖν τοῦδε μὲν τοῦ νηπίου τὴν ἀναμάρτητον συμφορὰν, ἐμοῦ δὲ τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀθλίου τὴν ἀπροσδόκητον κακοπάθειαν, μὴ καταψηφισάμενοι δυσμόρους ἡμᾶς καταστήσητε, ἀλλ' ἀπολύοντες εὖσε-

9. φονέα με] φονέας ἡμᾶς? — τῆς αὐτοῦ] . . . . τ . . . A pr. (αὐτῆς τῆς fuisse ci. J.). — οὐδ' ἐπικαλ. ὡς] ὡς ἐπικαλούμενος A pr. — μῆτ' ἄκων inserit Ald.

10. ἀπολυόμενοι ci. R. — ὑπὸ τε τῆς ἀλ. τῶν πρ. ὑπὸ τε τοῦ νόμου N et corr. A (Bk., et ci. R.): ὑπὸ τε τῆς ἀλ. τοῦ ν. ὑπὸ τε τῶν πρ. — διαφθορᾷ NAR.: διαφορᾷ. — ἔτι κατορυχθήσομαι R. Bk.; ἐπικατορ. codd., quod tuetur Hi. ἔτι κατορωρύξομαι K. coll. γ 12.

11. ἐλ. μὲν οὖν NJ. — τοῦδε] οὗδε (sic) N pr. corr.². — νηπίου] νέον καὶ ἀναιτίου K. — γηραιοῦ] Pollux II, 13: γηραιός, ὡς Θεουκυδίδης καὶ Ἀντιφῶν (affert J.).

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

1901

1902

1903

1904

1905

1906

ENTRADA

... de ...
... de ...
... de ...

βεῖτε. ὅ τε γὰρ ἁμαρτῶν συμφοραῖς περιπεσὼν οὐκ ἀτιμώρητός ἐστιν, ἡμεῖς τε οὐ δίκαιοι τὰς τούτων ἁμαρτίας συμφέρειν ἐσμέν. τὴν τε οὖν εὐσέβειαν τούτων τῶν πραχθέντων καὶ τὸ δίκαιον αἰδούμενοι ὁσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε ἡμᾶς, καὶ μὴ ἀθλιωτάτῳ δύο πατέρα καὶ παῖδα ἄωροις συμφοραῖς περιβάλητε.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Ἵτι μὲν αὐτὴ ἡ χρεία παρὰ φύσιν καὶ λέγειν καὶ 1
 δοῶν ἅπαντας ἀναγκάζει, ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ δοκεῖ μοι
 σημαίνειν οὗτος· ἦκιστα γὰρ ἐν γε τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ
 ἀναιδῆς καὶ τολμηρὸς ὢν, νῦν ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς
 ἠνάγκασται λέγειν οἷα οὐκ ἂν ποτε ᾤμην ἐγὼ τοῦτον
 εἶπειν. ἐγὼ τε γὰρ πολλῇ ἀνοίᾳ χρώμενος οὐκ ἂν 2
 ὑπέλαβον τοῦτον ἀντειπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἓνα λόγον
 ἀντὶ δυοῖν λέξας τὸ ἡμισυ τῆς κατηγορίας ἐμαυτὸν ἂν
 ἀπεστέρησα· οὗτός τε μὴ τολμῶν οὐκ ἂν προεῖχε τῷ
 διπλασίῳ μου, ἓνα μὲν πρὸς ἓνα λόγον ἀπολογηθεῖς, ἃ
 δὲ κατηγόρησεν ἀναποκριτίως εἰπών. τοσοῦτον δὲ προ- 3

ἁμαρτῶν] ita etiam J.; ἀποθανῶν codd. v. (τῆ αὐτοῦ ἁμαρ-
 τία add. K.; ἁμ. <οἰκείαις> Schöll).

12. τε post τὴν del. J. propter usum tetralogiarum (de
 quo v. Schaefer. p. 14). — καὶ τὴν ἀλήθειαν post εὐσέβ. add.
 S.; in τούτων τῶν πρ. offendit P.; sed spectantur vv. ὅ τε
 γὰρ — ἐστιν. — ὁσίως NAB Bk. (ci. R.): ὁμοίως. — ἡμᾶς A.
 — δύο corr. A. — περιβάλοιτε ABLMZ. — subicit N ἀπο-
 λογία φόνου ἀκουσίον.

γ. ὁ ὕστερος ἐκ κατηγορίας NA.

1. γε] τε pr. A.

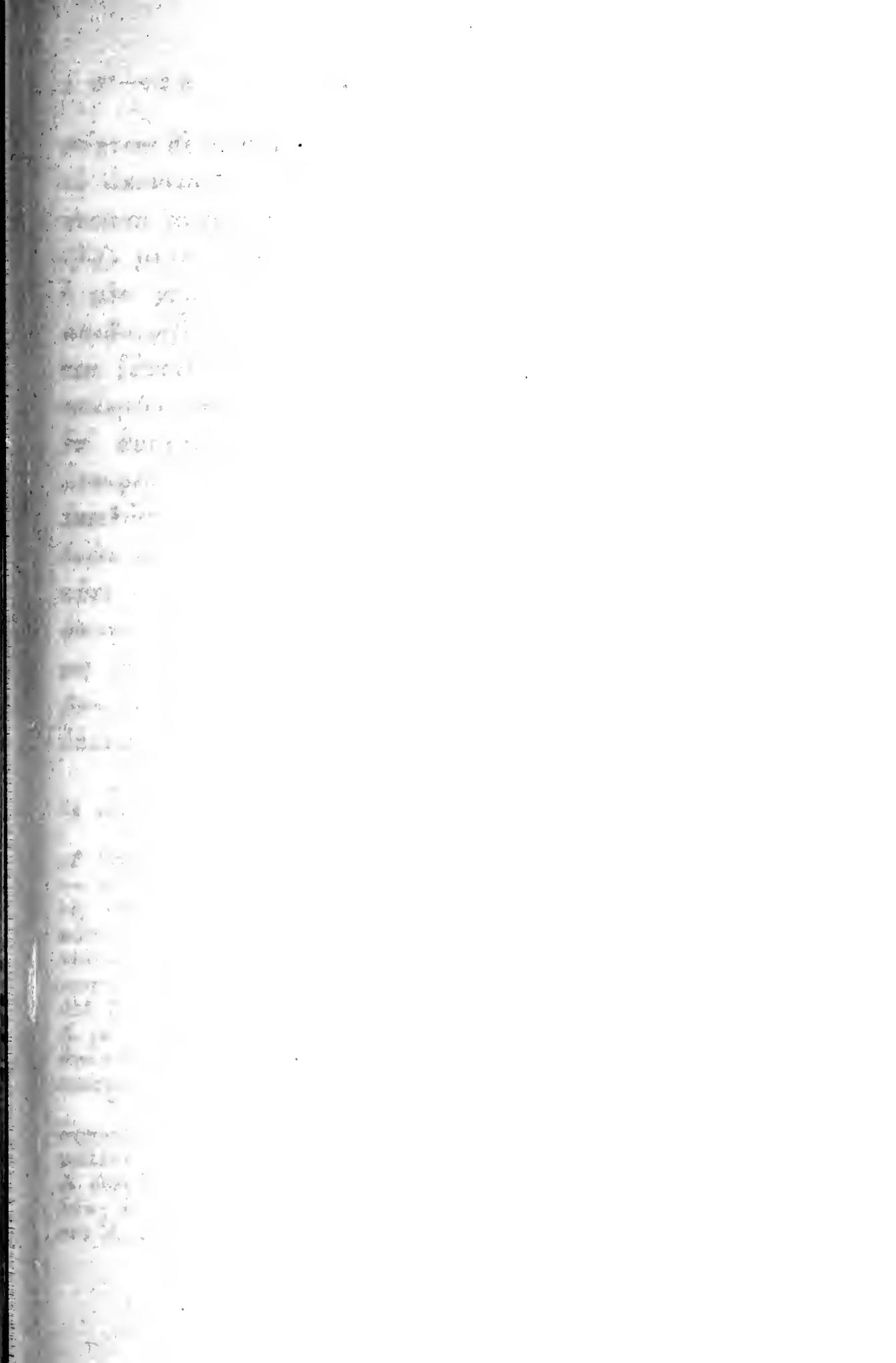
2. ἀντὶ δυοῖν λέξας auctore R. Bk.: ἀντιδουὸς ἢ λέξας NA
 (ἀντιδ. [ἢ λέξας] Mr.).

έχων ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν, ἔτι δὲ ἐν οἷς ἔπρασσε πολλα-
 πλάσια τούτων, οὗτος μὲν οὐχ ὁσίως δεῖται ὑμῶν
 συχνῶς τὴν ἀπολογία ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ
 δράσας μὲν οὐδὲν κακόν, παθῶν δὲ ἄθλια καὶ δεινά,
 καὶ νῦν ἔτι δεινότερα τούτων ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, εἰς
 τὸν ὑμέτερον ἔλεον καταπεφευγὼς δέομαι ὑμῶν, ὡς ἄν-
 δρες ἀνοσίων ἔργων τιμωροί, ὁσίων δὲ διαγνώμονες,
 μὴ ἔργα φανερὰ ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πει-
 σθέντας, ψευδῆ τὴν ἀλήθειαν τῶνπραχθέντων ἡγή-
 4 σασθαι· ἢ μὲν γὰρ πιστότερον ἢ ἀληθέστερον σύγκει-
 ται, ἢ δ' ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται.
 τῷ μὲν οὖν δικαίῳ πιστεύων ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας·
 τῇ δὲ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν ὀρρωδῶ, μὴ
 οὐ μόνον τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ, ἀλλὰ καὶ
 123 αὐθέντην προσκαταγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν | ἐπίδω αὐ-
 5 τόν. εἰς τοῦτο γὰρ τόλμης καὶ ἀναιδείας ἤκει, ὥστε
 τὸν μὲν βαλόντα καὶ ἀποκτείναντα οὔτε τρωῶσαι οὔτε
 ἀποκτεῖναί φησι, τὸν δὲ οὔτε ψαύσαντα τοῦ ἀκοντίου
 οὔτε ἐπινοήσαντα ἀκοντίσαι, ἀπάσης μὲν γῆς ἁμαρτόντα,

3. ἔπρασσε] „quae (oratione sua) efficere studebat“; cf. infra καὶ νῦν ἔτι δεινότερα . . ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ. Opponitur δράσας μὲν οὐδὲν κακόν. — συχνῶς] εὐμενῶς R., εὐνως K., del. P. ut ortum ex οὐχ ὁσίως. — δὲ δράσας mal. R.: δ' ἔδρασα. — δεινότερα τούτων <παθεῖν κινδυνεύων>, ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ εἰς J. — post πεισθ. add. ἀφανίσαι S., ἄπιστα νομίσαι K.; contra del. ἔργα φανερὰ Fr. J., μὴ πρὸς ἔργα φ. ci. Schoell, ψ. παρὰ τὴν ἀλήθ. Reutzel. — πεισθέντας N et A pr. (sec. J.) Mr.: πεισθέντες A corr.² v. — ἡγήσασθαι N Mr.: ἡγήσασθε A pr. (sec. Sigg. A corr.), ἡγήσησθε A corr. (sec. Sigg. A pr.) v.

4. καὶ ἀδυν.] ἢ δυνατώτ. ci. Mr. Sch. (J.), εἰ καὶ ἀδ. R., ἅμα post ἢ δ' add. W. — αὐθέντην codd. et ci. Valck. R.: αὐτὴν τὴν. — προσκαταγν. codd. et ci. R.: προκαταγν.

5. ἀποκτείναντα] ἀκοντίσαντα N. — ἁμαρτόν ci. R.

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

πάντων δὲ σωμάτων, διὰ τῶν ἑαυτοῦ πλευρῶν διαπῆξαι τὸ ἀκόντιον λέγει. ἐγὼ δὲ ἐκουσίως κατηγορῶν ἀποκτεῖναι αὐτὸν πιστότερος ἂν μοι δοκῶ εἶναι ἢ οὗτος, <ὅς> μῆτε βαλεῖν μῆτε ἀποκτεῖναί φησι τὸ μειράκιον. ὁ μὲν γὰρ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ καλούμενος ὑπὸ τοῦ 6 παιδοτρίβου, ὡς ὑποδέχοιτο τοῖς ἀκοντίζουσι τὰ ἀκόντια [ἀναιρεῖσθαι], διὰ τὴν τοῦ βαλόντος ἀκολασίαν πολεμίῳ τῷ τούτου βέλει περιπεσῶν, οὐδὲν οὐδ' εἰς ἓν' ἁμαρτῶν, ἀθλίως ἀπέθανε· ὁ δὲ περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελήσας, οὐ τοῦ σκοποῦ τυχεῖν ἐκωλύθη, ἀλλ' ἄθλιον καὶ πικρὸν σκοπὸν ἐμοὶ ἀκοντίσας, ἐκῶν μὲν οὐκ ἀπέκτεινε, μᾶλλον δὲ ἐκῶν ἢ οὔτε ἔβαλεν οὔτε ἀπέκτεινε. Ἀκουσίως δὲ οὐχ ἤσσον ἢ ἐκουσίως ἀποκτείναντές μου τὸν παῖδα, τὸ παράπαν δὲ ἄρνούμενοι 7 μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν, οὐδ' ὑπὸ τοῦ νόμου καταλαμβάνεσθαι φασιν, ὅς ἀπαγορεύει μῆτε δικαίως μῆτε ἀδίκως ἀποκτείνειν. ἀλλὰ τίνος μᾶλλον ἔστιν ὁ φόνος;

ἀπάντων R. J. — τὸ ἀκόντιον λέγει NMr.: λέγει τὸ ἀκ. — ὅς add. Ald. — φασὶ N, unde φάσκων om. ὅς W.

6. ὡς ὑποδέχοιτο scr.: ὅς ὑπεδέχετο (ὑπ. . ἔχετο N litteris ed evanidis). — ἀναιρεῖσθαι del. Fr. (v. etiam R.), ὅς ὑπεδέχετο — ἀναιρεῖσθαι et in proximis τῆς ἀναιρέσεως del. J. — οὐδ' εἰς ἓν' Fr.: οὐδ' εἰς ἓν codd., εἰς οὐδὲν v. — ἢ post ἐκῶν addidi cum NA pr. (corr.²). „Meliore cum iure dici possit, voluntariam caedem fuisse, quam, quod iste dicit, omnino neque e. q. s.“ Cf. 5 extr. (Verba μᾶλλον δὲ — ἀπέκτεινε del. K.). — ἐκουσίως δὲ — ἢ ἀκουσίως NA pr. corr.². — ἤσσον A pr. corr.². — ἀποκτείναντές scr.: ἀποκτείναντός NA pr.; ἀπέκτεινέ A corr.² rell. Pluralis etiam § 9. 10. 11 similiter usurpatur. ἀποκτείνας J.

7. δὲ del. J. — ἄρνούμενοι scr.: ἄρνούμενον NA pr.; ἄρνούμενος A corr.² v. (J.). — φασιν scr.: φησιν. — τίνος μᾶλλον ἔ. ὁ φ.; πότερον ἀνήκει ci. J.: τίς ὁ βάλλον (βαλὼν A corr.² v.) ἔστιν; ὁ φ. ὃν (οὖν Ald.) ἀνήκει codd. (τίς ὁ βαλὼν; ἔς τίν' ὁ φ. ἀνήκει Bk. in add.). Cf. B. A. p. 403: ἀνήκει A. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, et Suid. s. v.

<πότερ>ον ἀνήκει εἰς τοὺς θεωμένους ἢ εἰς τοὺς παι-
 δαγωγούς; ὧν οὐδείς οὐδὲν κατηγορεῖ· οὐδὲ ἀφανῆς
 ἀλλὰ καὶ λίαν φανερός ἔμοιγε αὐτοῦ ὁ θάνατός ἐστιν.
 ἐγὼ δὲ τὸν νόμον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημι τοὺς ἀποκτεί-
 ναντας κολάζεσθαι· ὅ τε γὰρ ἄκων ἀποκτείνοντας ἀκουσίους
 κακοῖς περιπεσεῖν δίκαιός ἐστιν, ὅ τε διαφθαρεῖς οὐδὲν
 ἤσσον ἀκουσίως ἢ ἐκουσίως βλαφθεῖς ἀδικοῖτ' ἂν ἀτι-
 8 μώρητος γενόμενος. Οὐ δίκαιος δὲ ἀποφυγεῖν ἐστὶ διὰ
 τὴν ἀτυχίαν τῆς ἁμαρτίας. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ . . . . μηδὲ
 δι' ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἢ ἀτυχία γίγνεται, ἁμάρτημα
 οὔσα τῷ ἁμαρτόντι συμφορὰ δικαία γενέσθαι ἐστίν· εἰ
 δὲ δὴ θεία κηλὶς τῷ δράσαντι προσπίπτει ἀσεβοῦντι,
 οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίνεσθαι.
 9 Ἐλεξαν δὲ καὶ ὡς οὐ πρόπει χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας
 αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι· ἡμεῖς δὲ πῶς ἂν πρόποντα
 πάσχοιμεν, εἰ μηδὲν ὑποδεέστερα τούτων μελετῶντες
 θανάτῳ ζημιούμεθα; Φάσκων δὲ ἀναμάρτητος εἶναι,
 καὶ ἀξιῶν τὰς συμφορὰς τῶν ἁμαρτόντων εἶναι καὶ μὴ
 εἰς τοὺς ἀναμαρτήτους ἐκτρέπεσθαι, ὑπὲρ ἡμῶν λέγει.
 ὅ τε γὰρ παῖς μου εἰς οὐδένα οὐδὲν ἁμαρτῶν, ὑπὸ
 τούτου τοῦ μειρακίου ἀποθανών, ἀδικοῖτ' ἂν ἀτιμώρητος
 γενόμενος· ἐγὼ τε τοῦδε μᾶλλον ἀναμάρτητος ὧν δεινὰ

οὐδείς οὐδενός ci. R., οὐδενός οὐδὲν Sch. J., qui etiam
 κατηγορῶ proposuit. — οὐδὲ A pr.: οὐ γὰρ. „mortuum autem
 esse patet“, cf. 2 γ 10 σαφῆ μὲν γὰρ κτέ.; 4 γ 7. — ἀκουσίους
 NA Bk. (ci. R.): ἀκουσίως. — ὅ τε δὲ φθαρεῖς N et ut videtur
 A pr. (corr.²). — ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως NA pr. (corr.²).

8. μηδὲ δι' N, μηδὲ . . A pr., μηδεμιᾶς A corr.² rell. Ex-
 ciderit aliquid velut μηδενός τῶν ἕξωθεν. — εἰ δὲ δὴ θεία
 scr.: ἢ δὲ ἀλήθεια N, . δὲ . . . θεία A pr., εἰ δὲ θεία A corr.²
 rell. (εἰ δὲ αὐθία ci. J.).

9. οὐ ante πρόπει supra v. A, om. N. — ζημιούμεθα mal. R.

1870

1870

1870

1870

1870

1870

πείσομαι, ἃ ὁ νόμος ἀποδίδωσί μοι μὴ τυχῶν παρ' ὑμῶν. Ὡς δὲ οὐδὲ τῆς ἁμαρτίας οὐδὲ τοῦ ἀκουσίως 10
 ἀποκτεῖναι, ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἀπολύεται, ἀλλὰ
 κοινὰ ἀμφότερα ταῦτα ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐστὶ, δηλώσω.
 εἶπερ ὁ παῖς διὰ τὸ ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου
 ὑπελθεῖν καὶ μὴ ἀτρέμας ἐστάναι φονεὺς αὐτὸς αὐτοῦ
 δίκαιος εἶναι ἐστίν, οὐδὲ τὸ μειράκιον καθαρὸν τῆς
 αἰτίας ἐστίν, ἀλλ' εἶπερ τούτου μὴ ἀκοντίζοντος ἀλλ'
 ἀτρέμα ἐστῶτος ἀπέθανεν ὁ παῖς. ἐξ ἀμφοῖν δὲ τοῦ
 φόνου γενομένου, ὁ μὲν παῖς εἰς αὐτὸν ἁμαρτῶν μᾶλλον
 ἢ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν αὐτὸν τετιμῶρηται, τέθνηκε γάρ,
 ὁ δὲ συλλήπτωρ καὶ κοινωνὸς εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας
 τῆς ἁμαρτίας γενόμενος πῶς δίκαιος ἀζήμιος ἀποφυγεῖν
 ἐστίν;

Ἐκ δὲ τῆς αὐτῶν τῶν ἀπολογουμένων ἀπολογίας 11
 μετόχου τοῦ μειρακίου τοῦ φόνου ὄντος, οὐκ ἂν δικαίως
 οὐδὲ ὀσίως ἀπολύοιτε αὐτόν. οὔτε γὰρ ἡμεῖς, οἱ διὰ
 τὴν τούτων ἁμαρτίαν διαφθαρέντες, ἀυθένται κατα-
 γνωσθέντες ὅσια ἀλλ' ἀνόσι' ἂν πάθοιμεν ἰφ' ὑμῶν.
 οὔθ' οἱ θανατώσαντες ἡμᾶς μὴ εἰργόμενοι τῶν οὐ
 προσηκόντων εὐσεβοῦντ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀπολυσάντων
 τοὺς ἀνοσίους. πάσης δ' ὑπὲρ πάντων τῆς κηλίδος
 εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης, πολλὴ εὐλάβεια ὑμῖν τούτων

ἀποδίδωσι NMr.: δίδωσι. — μοι in marg. A.

10. οὐδὲ τοῦ S. Turr.: τοῦδε τοῦ NA pr., τοῦδε τῶ A corr.²
 rell., οὐδὲ τῶ c. R. Mr. — vv. ἐξ ὧν — λέγουσιν ante δηλώσω
 transp. Fuhr J. — εἶπερ] εἰ γὰρ Ald. Mr. (εἶπερ γὰρ Baiter).
 cf. 2 γ 6. — ὑπελθεῖν NMr.: ἐλθεῖν. cf. β 4. — ἀλλ' εἶπερ]
 ἀλλ' εἰ K.; πλὴν εἰ requirit J. — αὐτὸν τετ. NJ.: ἑαυτὸν τετ.

11. τοῦ φόνου ὄντος NMr.: ὄντος τοῦ φ. — οὐ προσηκόν-
 των Fr. S.: . . προσηκο . . των A pr. (acc. et v add. corr.²),
 προσηκόντων N v. — εἰς ἡμᾶς A pr. corr.². — εὐλάβεια ὑμῖν]
 εὐσέβεια ἡμῖν A pr. (corr.²), εὐσέβ. ὑμῖν N.

ποιητέα ἐστί· καταλαβόντες μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ εἵρξαν-
 τες ὧν ὁ νόμος εἶργει καθαροὶ τῶν ἐγκλημάτων ἔσεσθε,
 12 ἀπολύσαντες δὲ ὑπαίτιοι καθίστασθε. τῆς οὖν | ὑμε-
 τέρας εὐσεβείας ἔνεκα καὶ τῶν νόμων ἀπάγοντες
 τιμωρεῖσθε αὐτόν, <καὶ> αὐτοὶ τε μὴ μεταλάβητε τῆς
 τούτου μιαρίας, ἡμῖν τε τοῖς γονεῦσιν, οἳ ζῶντες
 κατορωρύμεθα ὑπ' αὐτοῦ, δόξῃ γοῦν ἐλαφροτέραν
 τὴν συμφορὰν καταστήσατε.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

1 Τοῦτον μὲν εἰκὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν
 προσέχοντα τὸν νοῦν μὴ μαθεῖν τὴν ἀπολογία μου,
 ὑμᾶς δὲ χρεῖ, γινώσκοντας ὅτι ἡμεῖς μὲν οἱ ἀντίδικοι
 κατ' εὐνοίαν κρίνοντες τὸ πρᾶγμα εἰκότως δίκαια
 ἑκάτεροι αὐτούς οἴομεθα λέγειν, ὑμᾶς δὲ ὁσίως ὁρᾶν
 2 προσήκει τὰ πραχθέντα· ἐκ τῶν λεγομένων γὰρ ἢ
 ἀλήθεια σκεπτέα αὐτῶν ἐστίν. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν τι ψεῦδος
 εἴρηκα, ὁμολογῶ καὶ τὰ ὀρθῶς εἰρημένα προσδιαβάλλειν
 ἄδικα εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ μὲν, λεπτὰ δὲ καὶ ἀκριβῆ, οὐκ
 ἐγὼ ὁ λέγων ἀλλ' ὁ πράξας τὴν ἀπέχθειαν αὐτῶν
 δίκαιος φέρεσθαι ἐστί.

12. ἡμετέρας pr. A (corr.²). — τιμωρεῖσθαι A pr. (corr.²).
 — τε] δὲ A pr. — κατορωρύμεθα Ald.: κατωρύμεθα NA
 Mr. — subicit N ὁ ὕστερος ἐκ κατηγορίας.

δ] numero carent libri.

1. ἀπογίαν A pr. (corr.² sec. J., corr.¹ sec. me). — χρεῖ,
 γινώσκοντας NA pr. J.: χρεῖ γινώσκειν A corr.² rell. — αὐτούς]
 αὐτούς NA pr. (corr.²) et v. ante R.

2. ἐπάχθειαν NJ. — ἐστίν A pr. sec. J. (A corr.² sec. me).

How rare in each section? See the way

ANNOUNCEMENT

1917-18

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Θέλω δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν, ὅτι οὐκ ἐάν τις 3
 φάσκη ἀποκτεῖναι, τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἐάν τις ἐλεγχθῆ.
 οὔτος δὲ ὁμολογῶν τὸ ἔργον ὡς ἡμεῖς λέγομεν γενέσθαι,
 περὶ τοῦ ἀποκτείναντος ἀμφισβητεῖ, ὃν ἀδύνατον ἀλ-
 λαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦσθαι. Σχετλιάζει 4
 δὲ κακῶς ἀκούειν φάσκων τὸν παῖδα, εἰ μήτε ἀκοντίσας
 μήτε ἐπινοήσας ἀνθέντης ὧν ἀποδείκνυται, καὶ οὐ
 πρὸς τὰ λεγόμενα ἀπολογεῖται. οὐ γὰρ ἀκοντίσαι οὐδὲ
 βαλεῖν αὐτόν φημι τὸν παῖδα, ἀλλ' ὑπὸ τὴν πληγὴν
 τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα οὐχ ὑπὸ τοῦ μειρακίου ἀλλ'
 ὑφ' ἑαυτοῦ διαφθαρήναι· οὐ γὰρ ἀτρεμίζων ἀπέθανε.
 τῆς δὲ διαδρομῆς αἰτίας ταύτης γενομένης, εἰ μὲν ὑπὸ
 τοῦ παιδοτρίβου καλούμενος διέτρεχεν, ὁ παιδοτρίβης
 ἂν <ὁ> ἀποκτείνας αὐτόν εἴη, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ πεισθῆις
 ὑπῆλθεν, αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ διέφθαρται. Θέλω δὲ μὴ 5
 πρότερον ἐπ' ἄλλον λόγον ὀρμηῆσαι, ἢ τὸ ἔργον ἔτι
 φανερώτερον καταστήσαι, ὁποτέρου αὐτῶν ἐστί. τὸ
 μὲν μειράκιον οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετώντων
 ἐστὶ τοῦ σκοποῦ ἁμαρτόν, οὐδὲ τῶν ἐπικαλουμένων τι
 διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν δέδρακεν· ὁ δὲ παῖς οὐ ταῦτὰ

3. πρῶτον ὑμᾶς NMr.: ὑμᾶς πρῶτον. — τις φάσκη] τινα
 interponi mal. R., ante τις add. W. V. Frohberger ad Lys. X,
 6 (J.). — ἐλέγχῃ Hi. (ἐλεγχῆ B), supra legens ἐάν τις (τι) φάσκη
 [ἀποκτεῖναι]. — περὶ τοῦ scr.: ὑπὲρ τοῦ.

4. κακῶς ἀκ.] ἀνόσι' ἂν πάσχειν postulat J. — μήτ'
 (μήτε N) ἐπινοήσας NA corr.¹ Bk. (ci. Valcken. R.): μήθ'
 ὑπονοήσας A pr., μήτε πονήσας v. — ἀποδείκνυται NMr. (cf.
 § 9): ἀποδέδεικται. — αὐτόν A corr.² Hi.: αὐτόν. — ὑπελ-
 θόντα]..... A pr. (ὑπελθόν in rasura legi dicit J.). —
 οὐ γὰρ <ἂν> ἀτρ. ἀπ. Fr. K. cf. β 5. — αἰτίας ταύτης] αἰτίας
 αὐτῶ inter alia ci. R., αἰτιωτάτης ci. J. — γενομένης scr.:
 γινομένης. — καλούμενον NA pr. (corr.²). — ὁ c. R. add. J.

5. τι] τίς A pr. (corr. τί), τίς v. ante R.

τοῖς συνθεωμένοις δρωῶν, ἀλλ' εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀκου-
 τίου ὑπελθῶν, σαφῶς δηλοῦται παρὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρ-
 τίαν περισσοτέροις παθήμασι τῶν ἀτρεμιζόντων περι-
 πεσῶν. ὁ μὲν γὰρ εἰς οὐδέν' ἂν ἤμαρτε, μηδενὸς ὑπὸ
 τὸ βέλος ὑπελθόντος αὐτῷ· ὁ δ' οὐκ ἂν ἐβλήθη μετὰ
 6 τῶν θεωμένων ἐστῶς. Ὡς δ' οὐδενὸς μᾶλλον τῶν
 συνακουτιζόντων μέτοχός ἐστι τοῦ φόνου, διδάξω. εἰ
 γὰρ διὰ τὸ τοῦτον ἀκουτίζειν ὁ παῖς ἀπέθανε, πάντες
 ἂν οἱ συμμελετῶντες συμπράκτορες εἶεν τῆς αἰτίας·
 οὔτοι γὰρ οὐ διὰ τὸ μὴ ἀκουτίζειν οὐκ ἔβαλον αὐτόν,
 ἀλλὰ διὰ τὸ μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθεῖν· ὁ δὲ
 νεανίσκος οὐδὲν περισσὸν τούτων ἁμαρτῶν, ὁμοίως
 τούτοις οὐκ ἂν ἔβαλεν αὐτόν ἀτρέμα σὺν τοῖς θεωμέ-
 7 νοις ἐστῶτα. Ἔστι δὲ οὐδὲ τὸ ἁμάρτημα τοῦ παιδὸς
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀφυλαξία. ὁ μὲν γὰρ οὐδένα ὄρων
 διατρέχοντα, πῶς ἂν ἐφυλάξατο μηδένα βαλεῖν; ὁ δ'
 ἰδὼν τοὺς ἀκουτίζοντας, εὐπετῶς ἂν ἐφυλάξατο μὴ βλη-
 8 θῆναι· ἐξῆν γὰρ αὐτῷ ἀτρέμα ἐστάναι. Τὸν δὲ νόμον
 ὃν παραφέρουσιν, ἐπαινεῖν δεῖ. ὀρθῶς γὰρ καὶ δικαίως
 τοὺς ἀκουσίως ἀποκτείναντας ἀκουσίοις παθήμασι κο-
 λάζει. τὸ μὲν οὖν μειράκιον ἀναμάρτητον ὄν, οὐκ ἂν
 δικαίως ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτόντος κολάζοιτο· ἱκανὸν γὰρ

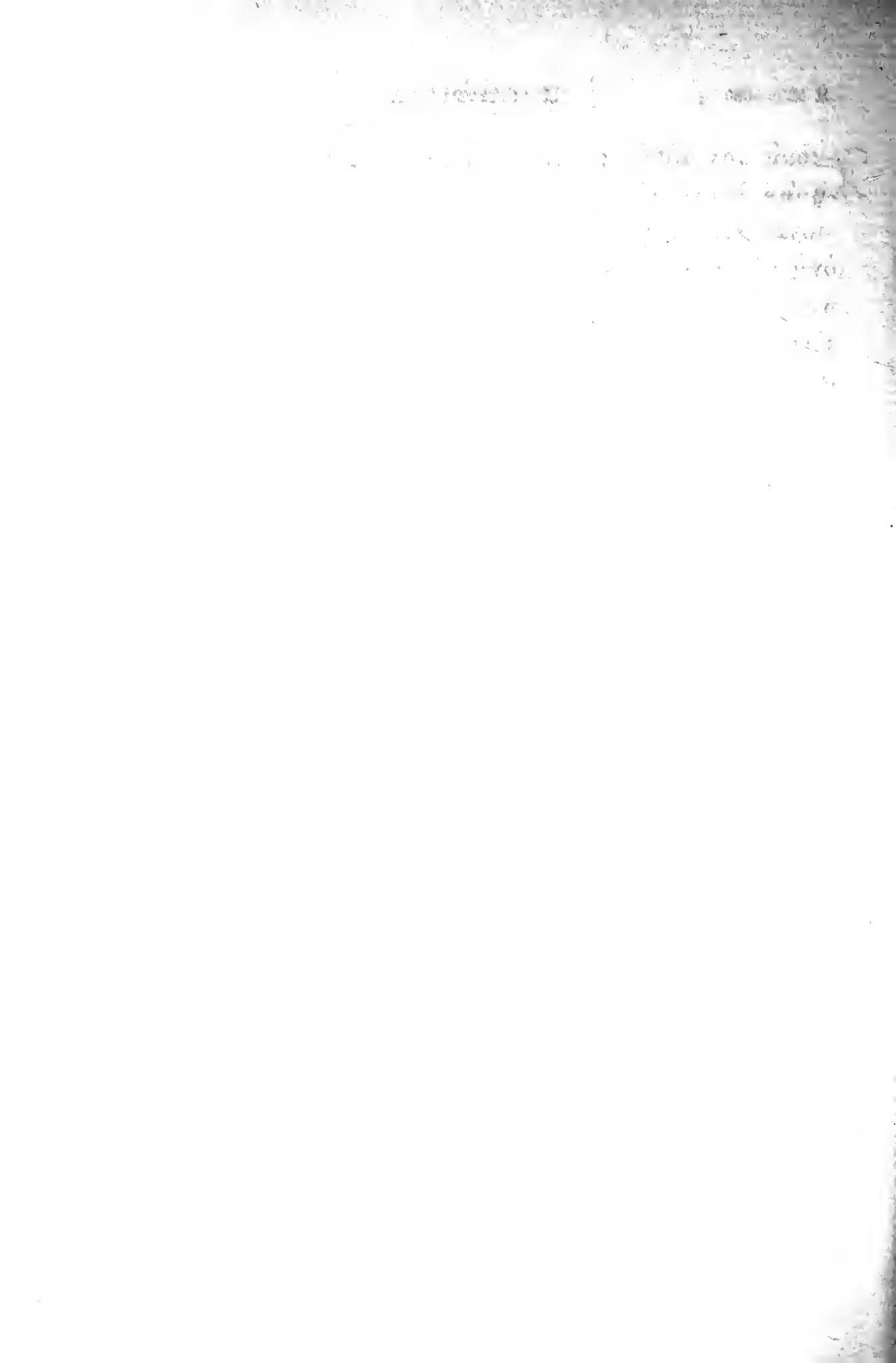
ὑπελθόν N pr. (corr.²); ἐπελθῶν A pr. (corr.²). — παθήμασι
 J.: ἁμαρτήμασι NA pr., ἀτυχήμασι A corr.² v. — ὁ μὲν γὰρ
 εἰς οὐδέν' J.: ὁ μὲν γὰρ ἀφεις οὐδέν. — αὐτῷ· ὁ δ' scr.: ὁ
 δ' J., αὐτὸς δ' codd.

6. εἶεν J.: εἶσαν codd., ἦσαν W. — οὐ post γὰρ add. R.
 codd. — αὐτόν] m. 2 add. in mg. ἢ μὴν ἄλλον N. — μηδενὶ
 R. Turr.: μηδένα. — ἁμαρτῶν] δρωῶν mal. J.

7. ἔστι] ἔτι A pr. — μὴ βληθῆναι K.: μηδένα μὴ βαλεῖν
 (μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον [s. τὸ βέλος] ὑπελθεῖν J.; μηδενὶ ὑπο-
 δραμεῖν Fuhr; μὴ del. Bait. Fr.). — ἀτρέμα NAMr.: ἀτρέμας.

Thin.

All this is rather good
in its general way: very
like human light forces.

αὐτῷ ἐστὶ τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας φέρειν· ὁ δὲ παῖς ταῖς αὐτοῦ ἁμαρτίαις διαφθαρεῖς, ἅμα ἡμαρτέ τε καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκολάσθη. κεκολασμένου δὲ τοῦ ἀποκτείναντος, οὐκ ἀτιμώρητος ὁ φόνος ἐστί. Ἐχοντός γε δὴ τὴν 9 δίκην τοῦ φονέως, οὐκ ἔαν ἀπολύσητε | ἡμᾶς, ἀλλ' ἔαν καταλάβητε, ἐνθύμιον ὑπολείψεσθε. ὁ μὲν γὰρ 125 αὐτὸς τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας φέρων, οὐδενὶ οὐδὲν προστρόπαιον καταλείπει· ὁ δὲ καθαρὸς τῆς αἰτίας ὅδε ἔαν διαφθαρεῖ, τοῖς καταλαμβάνουσι μεῖζον τὸ ἐνθύμιον γενήσεται. εἰ δὲ αὐθέντης ἐκ τῶν λεγομένων ἐπιδείκνυται, οὐχ ἡμεῖς αὐτῷ οἱ λέγοντες αἰτιοί ἐσμεν, ἀλλ' 10 ἡ προᾶξις τῶν ἔργων. ὀρθῶς δὲ τῶν ἐλέγχων ἐλεγχόντων τὸν παῖδα αὐθέντην ὄντα, ὁ νόμος ἀπολύων ἡμᾶς τῆς αἰτίας τὸν ἀποκτείναντα καταλαμβάνει. μήτε οὖν ἡμᾶς εἰς μὴ προσηκούσας συμφορὰς ἐμβάλητε, μήτε αὐτοὶ ταῖς τούτων ἀτυχίαις βοηθοῦντες ἐναντία τοῦ δαίμονος γνῶτε, ἀλλ' ὥσπερ ὄσιον καὶ δίκαιον, μεμνημένοι τοῦ πάθους ὅτι διὰ τὸν ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα ἐγένετο, ἀπολύετε ἡμᾶς· οὐ γὰρ αἰτιοὶ τοῦ φόνου ἐσμέν.

8. αὐτῷ] ἐκάστῳ Nauck.

9. δὴ add. NMr.; γε secl. J., qui primus vv. ἐχ. — φονέως recte ad epilogum rettulit. — οὐκ ἔαν NA pr. J.: οὐκ ἔαν οὖν A corr.² v., οὐκ οὖν ἔαν S. — καταλάβοιτε A. — γὰρ om. N. — ἑαυτοῦ N: αὐτοῦ. — ὅδε ἔαν διαφθ. scr. (cf. β 11): ὅς δὲ ἔαν φθαρῆ NA pr., ὅς ἔαν διαφθαρεῖ A corr.², ὧν ἔαν διαφθ. Scheibe J., ἔαν διαφθ. R. Bk. — num καταλαμβάνουσιν ἀείζων τὸ ἐνθ.? cf. Aesch. Suppl. 988.

10. post ἐγένετο add. ἀπολέσθαι NA pr. (corr.²). — subicit N ὁ ὕστερος ἐξ ἀπολογίας.

4.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Γ.

α.

ΦΟΝΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΓΟΝΤΟΣ
ΑΜΥΝΑΣΘΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νέος καὶ πρεσβύτης ἐκ λαιδορίας ἀλλήλοις συμπεσόντες ἐμάχοντο, ἰσχυρότερον δὲ τοῦ νέου πλήξαντος τέθνηκεν ὁ πρεσβύτης· καὶ περὶ τούτου κατηγορεῖ τις τοῦ νέου ὡς τὸν φόνου πεποιηκός. ὁ δὲ πρῶτον τὸν πρεσβύτην ἀδίκων ἄρξαι λέγει χειρῶν. ὅθεν ἀντέγκλημα ἢ στάσις γίνεται.

- 1 Νενόμισται μὲν ὀρθῶς τὰς φονικὰς δίκας περὶ πλείστου τοὺς κρίνοντας ποιεῖσθαι διώκειν τε καὶ μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον, μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφιέντας
2 μήτε τοὺς καθαρὸς εἰς ἀγῶνα καθιστάντας. ὅ τε γὰρ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον φῦλον τοὺς πρώτους γενομένους ἔφυσεν ἡμῶν, τροφέας τε παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἵνα μὴ σπάνει τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκωμεν τῆς γηραιῶν τελευτῆς. ὅστις

Or. IV α. Inscr. loco N: ὑπόθεσις τῆς ἐξῆς τετραλογίας (haec A quoque). περὶ φόνου ὃν ὡς ἀμυνόμενος ἔδρασεν. — ΥΠΟΘΕΣΙΣ] ἀλλήλοις συμπ. N Mr.: συμπ. ἄλλ. — ἀντέγκλημα A. — orationi praemittunt NA: φόνου κατηγορία (κατ. φόν. A) κατὰ τοῦ λέγοντος ἀμύνασθαι.

1. φονικὰς] καὶ in ras. A.

2. ὅτε γὰρ θεὸς — — τροφέας τε καὶ (ita NA pr. et v. ante Bk.) <τροφούς?> παρέδωκε Sp., retinens γὰρ § 3 init. (ποριστὰς vel συνεργούς R. post τε καὶ addendum ei.). — φῦλον N Mr.: γένος. — πρώτους N Mr.: πρῶτον. — τὴν ante θάλ. om. N.

Why do we know?

οὖν τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιοθέντων τοῦ βίου ἡμῶν
 ἀνόμως τινὰ ἀποκτείνει, ἀσεβεῖ μὲν περὶ τοὺς θεούς,
 συγγχεῖ δὲ τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων. Ὅ τε [γὰρ] ἀπο- 3
 θανῶν, στερόμενος ὧν ὁ θεὸς ἔδωκεν αὐτῷ, εἰκότως
 θεοῦ τιμωρίαν ὑπολείπει τὴν τῶν ἀλιτηρίων δυσμένειαν,
 ἣν οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρίνοντας ἢ μαρτυροῦντες, συν-
 ασεβοῦντες τῷ ταῦτα δρῶντι, οὐ προσῆκον μίασμα εἰς
 τοὺς ἰδίους οἴκους εἰσάγονται· ἡμεῖς τε οἱ τιμωροὶ τῶν 4
 διεφθαρμένων, εἰ δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν τοὺς ἀναιτίους
 διώκοιμεν, τῷ μὲν ἀποθανόντι οὐ τιμωροῦντες δεινοὺς
 ἀλιτηρίους ἔξομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστρο-
 παίους, τοὺς δὲ καθαρὸς ἀδίκως ἀποκτείνοντες ἔνοχοι
 τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἐσμέν, ὑμᾶς δὲ ἄνομα δρᾶν
 πείθοντες καὶ τοῦ ὑμετέρου ἁμαρτήματος ὑπαίτιοι
 γιγνόμεθα. ἐγὼ μὲν οὖν δεδιὼς ταῦτα, εἰς ὑμᾶς παρ- 5
 ἄγων τὸν ἀσεβήσαντα καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων εἰμί·
 ὑμεῖς δὲ ἀξίως τῶν προειρημένων τῇ κρίσει προσσχόντες
 τὸν νοῦν, ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ εἰργασμένῳ
 ἐπιθέντες, ἅπασαν τὴν πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος
 καταστήσετε. εἰ μὲν γὰρ ἄκων ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, 6
 ἄξιός ἂν ἦν συγγνώμης τυχεῖν τινός· ὕβρει δὲ καὶ ἀκολα-

τῶν — ἀξιοθέντων ser.: τούτων — ἀξιοθέντος N et ut
 vid. pr. A (Mr.); τούτων — ἀξιοθεῖς A corr.¹ rel., qua lect.
 servata ἀποστερεῖ pro ἀποκτείνει ci. R. K. coll. β 7; τούτων
 — ἀξιοθέντων [τοῦ βίου] S. (τοῦ βίου iam antea Bait. del.).

3. γὰρ del. S. Fr. — <τοῦ> θεοῦ P. — ἦν . . μίασμα] ὧν . .
 μὴνιμα P. coll. δ 10.

4. ἡμεῖς] ὑμεῖς A pr. (corr.²). — cf. Poll. 8, 21: καὶ ὡς
 Ἄ. ἐπιτίμιον (quem locum ad δ 7 refert J.). — ὑμᾶς δὲ Schaef.:
 ὑμ. τε.

5. malim ἀξίως <μὲν> — ἀξίαν <δὲ>. — προσσχόντες
 Nauck. J.: προσεχόντες N, προσέχοντες v. — τῶν εἰργασμένων
 (ita etiam Z et v. ante R.) om. τοῦ πάθους A pr. (corr.¹). —
 malim καταστήσατε.

σία παροινῶν εἰς ἄνδρα πρεσβύτην, τύπτων τε καὶ
 πνίγων ἕως τῆς ψυχῆς ἀπεστέρησεν αὐτόν, ὡς μὲν
 ἀποκτείνας τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἔνοχός ἐστιν, ὡς
 δὲ συγγέων ἅπαντα τῶν γεραιότερων τὰ νόμιμα οὐδενὸς
 7 ἁμαρτεῖν, οἷς οἱ τοιοῦτοι κολάζονται, δίκαιός ἐστιν. ὁ
 μὲν τοίνυν νόμος ὀρθῶς ὑμῖν τιμωρεῖσθαι παραδίδωσιν
 αὐτόν· τῶν δὲ μαρτύρων ἀκηκόατε, οἱ παρῆσαν παρ-
 οinouῦντι αὐτῷ. ὑμᾶς δὲ χρὴ τῇ τε ἀνομίᾳ τοῦ παθή-
 ματος ἀμύνοντας, τὴν τε ὕβριν κολάζοντας ἀξίως τοῦ
 πάθους, τὴν βουλευσασαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι αὐτόν.

126

| ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ, ΩΣ ΑΜΥΝΟΜΕΝΟΣ
 ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ στάσις μετάστασις· μεταφέρει γὰρ ἐπὶ τὸν θερα-
 πεύσαντα ἰατρὸν τὸν φόνον. τὸ γὰρ ἀντεγκληματικὸν ὡς
 παρεπόμενον ἔλαβεν.

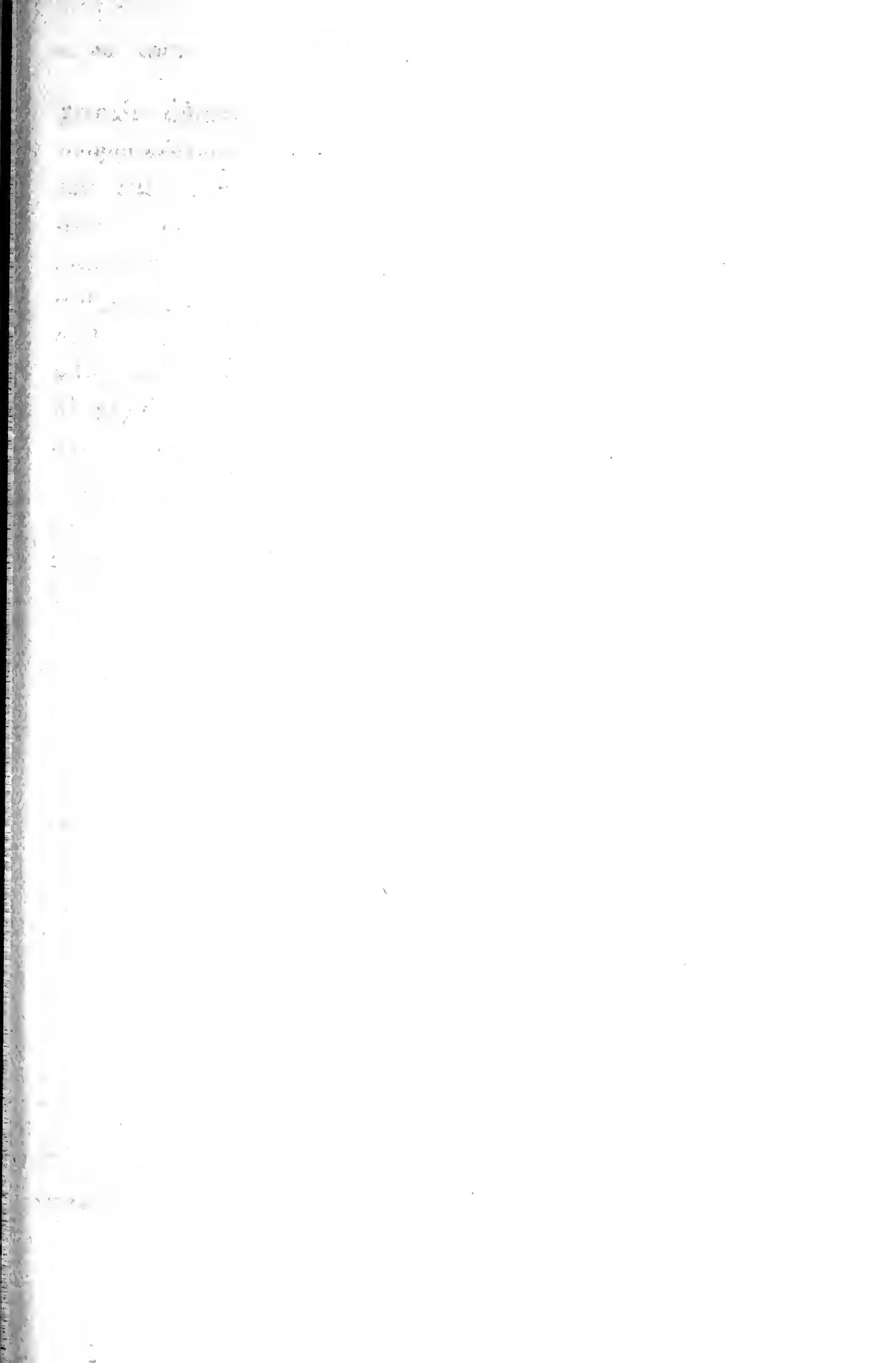
ἽΟτι μὲν βραχεῖς τοὺς λόγους ἐποίησαντο, οὐ θαυ-
 μάξω αὐτῶν· οὐ γὰρ ὡς μὴ πάθωσιν ὁ κίνδυνος αὐτοῖς
 ἐστίν, ἀλλ' ὡς ἐμὲ μὴ δικαίως δι' ἔχθραν διαφθείρωσιν.
 ὅτι δ' ἐξισοῦν τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασιν ἠθέλον τὸ
 πρᾶγμα, οὐ ὁ ἀποθανὼν αὐτῷ αἷτιος καὶ μᾶλλον ἢ ἐγὼ
 ἐγένετο, εἰκότως ἂν ἀγανακτεῖν μοι δοκῶ. ἄρχων γὰρ

6. τὸν γηραιότερον N, τῶν γεραιετέρων A pr., corr. τῶν
 γεραιότερων. del. haec v. Hi.

7. οἱ — νόμοι N corr.². — παραδιδούσιν N. — add. N φόνου
 κατηγορία κατὰ τοῦ λέγοντος ἀμύνασθαι.

β. Loco inscr. NA: τοῦ (τῶν A) ἐξῆς ὑπόθεσις; post argum.
 eidem habent: ἀπολογία φόνου, ὃν ὡς ἀμννόμενος ἀπέκτεινεν.
 ὃν del. S. Turr.

1. αὐτῷ post ἀποθανῶν om. pr. A (corr.¹ αὐτῷ, corr.²
 αὐτῷ). αὐτός αὐτῷ Pahlé.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

χειρῶν ἀδίκων, καὶ παροινῶν εἰς ἄνδρα πολὺ αὐτοῦ
σωφρονέστερον, οὐχ αὐτῷ μόνον τῆς συμφορᾶς, ἀλλὰ
καὶ ἐμοὶ τοῦ ἐγκλήματος αἴτιος ἐγένετο. Οἶμαι μὲν 2
οὖν ἔγωγε οὔτε δίκαια τούτους οὔθ' ὅσια δρᾶν ἐγ-
καλοῦντας ἐμοί. τὸν γὰρ ἄρξαντα τῆς πληγῆς, εἰ μὲν
σιδήρῳ ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἠμυνάμην αὐτόν, ἠδίκουν μὲν
οὐδ' <ἄν> οὕτως — οὐ γὰρ ταῦτ' ἀλλὰ μείζονα καὶ
πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρχοντες ἀντιπάσχειν εἰσί — ταῖς
δὲ χερσὶ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ταῖς χερσὶν ἄπερ ἔπα-
σχον ἀντιδρῶν, πότερα ἠδίκουν; Εἶεν· ἐρεῖ δέ „ἀλλ' ὁ 3
νόμος εἴργων μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν
ἔνοχον τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἀποφαίνει σε ὄντα·
ὁ γὰρ ἀνὴρ τέθνηκεν“. ἐγὼ δὲ δεύτερον καὶ τρίτον οὐκ
ἀποκτεῖναί φημι. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ὁ ἀνὴρ
παραχορῆμα ἀπέθανεν, ὑπ' ἐμοῦ μὲν δικαίως δ' ἄν
ἔτεθνήκει — οὐ γὰρ ταῦτ' ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα
οἱ ἄρξαντες δίκαιοι ἀντιπάσχειν εἰσί — νῦν δὲ πολλαῖς 4
ἡμέραις ὕστερον μοχθηρῶ ἰατρῶ ἐπιτρεφθεὶς διὰ τὴν
τοῦ ἰατροῦ μοχθηρίαν καὶ οὐ διὰ τὰς πληγὰς ἀπέθανε.
προλεγόντων γὰρ αὐτῷ τῶν ἄλλων ἰατρῶν, εἰ ταύτην
τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο, ὅτι ἰάσιμος ὢν διαφθα-
ρήσοιτο, δι' ὑμᾶς τοὺς συμβούλους διαφθαρεὶς ἐμοὶ
ἀνόσιον ἐγκλημα προσέβαλεν. Ἀπολύει δέ με καὶ ὁ νόμος 5

τοῦ ἐγκλήματος αἴτ. ἐγένετο NMr.: αἴτιος τοῦ ἐγκλ. γέγονεν.

2. ἐμοί] ἐμοῦ pr. A. — ἄν (Dem. 29, 2) addidi. „si necessarium
ἄν, praetulerim οὐδ' ἄν“ J. — ὑπ'] . . . pr. A („ταῖς?“ J.). —
πότερα ἄν ἠδίκουν NA pr.

3. καὶ ante δεύτερον add. A corr.² v. (om. J.). — vv. οὐ
γὰρ — εἰσί del. Muret.

4. μοχθηρῶ NMr.: πονηρῶ: — εἰ] εἰς N. — διαφθαρεὶς]
ἐπιτρεφθεὶς J. coll. γ 5. — ἐγκλημα om. N.

καθ' ὃν διώκομαι. τὸν γὰρ ἐπιβουλεύσαντα κελεύει
 φονέα εἶναι. ἐγὼ μὲν οὖν πῶς ἂν ἐπεβούλευσά τι αὐτῷ,
 ὅ,τι μὴ καὶ ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτοῦ; τοῖς γὰρ αὐτοῖς
 ἀμυνόμενος αὐτὸν καὶ τὰ αὐτὰ δρωῶν ἄπερ ἔπασχον,
 6 σαφές ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα καὶ ἐπεβουλεύθην. Εἰ
 δέ τις ἐκ τῶν πληγῶν τὸν θάνατον οἰόμενος γενέσθαι
 φονέα με αὐτοῦ ἡγεῖται εἶναι, ἀντιλογισάσθω ὅτι διὰ
 τὸν ἄρξαντα αἱ πληγαὶ γενόμεναι τοῦτον αἴτιον τοῦ
 θανάτου καὶ οὐκ ἐμὲ ἀποφαίνουσιν ὄντα· οὐ γὰρ ἂν
 ἡμυνάμην μὴ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ. Ἀπολυόμενος δὲ
 ὑπό τε τοῦ <νόμου ὑπό τε τοῦ> ἄρξαντος τῆς πληγῆς,
 ἐγὼ μὲν οὐδενὶ τρόπῳ φονεὺς αὐτοῦ εἰμί, ὁ δὲ ἀπο-
 θανῶν, εἰ μὲν ἀτυχία τέθνηκε, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχία κέ-
 χρηται — ἠτύχησε γὰρ ἄρξας τῆς πληγῆς —, εἰ δ'
 ἀβουλία τινί, τῇ ἑαυτοῦ ἀβουλία διέφθαρται· οὐ γὰρ
 εὖ φρονῶν ἔτυπτέ με.

7 Ὡς μὲν οὖν οὐ δικαίως κατηγοροῦμαι, ἐπιδέδεικται
 μοι· ἐθέλω δὲ τοὺς κατηγοροῦντάς μου πᾶσιν οἷς ἐγκα-
 λοῦσιν ἐνόχους αὐτοὺς ὄντας ἀποδειῖξαι. καθαροῦ μὲν
 μοι τῆς αἰτίας ὄντι φόνον ἐπικαλοῦντες, ἀποστεροῦντες
 δέ με τοῦ βίου ὃν ὁ θεὸς παρέδωκέ μοι, περὶ τὸν θεὸν

5. ἐπιβουλεύοντα pr. A. — φονέα] . . . . . έα pr. A (τὸν φονέα?) — ἐπεβούλευσα K. (coll. δ 5 et 2 γ 3), τι add. W.: ἐπιβουλεύσαιμι. — ὃ μὴ scr. ed. I., ὅ,τι μὴ c. Schoell. J.: εἰ μὴ (K. post μὴ add. τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα). — τὰ αὐτὰ ἐπεβ.] τὰ αὐτὰ ἐβούλευσα N.

6. εἶναι om. N. — ὑπό τε codd. R.: ὑπό γε (ὑπό N corr.²). — νόμου ὑπό τε τοῦ add. R. Turr. — ἄρξαντος A pr. corr.².

7. μου om. A pr., quod prob. S. — οἷς <ἐμοὶ> ἐγκαλοῦσιν Hi. — ἀποδειῖξαι NA Mr.: ἐπιδειῖξαι. — μὲν <γάρ> e R. conī. Mr. — μοι] τοι N. — ἐπικαλοῦντες K.: ἐπιβουλεύοντες. — δέ με] δέ μου A. δέ del. ci. J.

ἀσεβοῦσιν· ἀδίκως δὲ θάνατον ἐπιβουλεύοντες τὰ τε νόμιμα συγγέουσι φονῆς τέ μου γίννονται· ἀνοσίως δ' ἀποκτεῖναι ὑμᾶς με πείθοντες καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας αὐτοὶ φονῆς εἰσί.

Τούτοις μὲν οὖν ὁ θεὸς ἐπιθεῖη τὴν δίκην· ὑμᾶς 8 δὲ χρὴ τὸ ὑμέτερον σκοποῦντας ἀπολῦσαι με μᾶλλον ἢ καταλαβεῖν βούλεσθαι. ἀδίκως μὲν γὰρ ἀπολυθεῖς, διὰ τὸ μὴ | ὀρθῶς ὑμᾶς διδαχθῆναι ἀποφυγῶν, τοῦ μὴ ¹²⁷ διδάξαντος καὶ οὐχ ὑμέτερον τὸν προστρόπαιον τοῦ ἀποθανόντος καταστήσω· μὴ ὀρθῶς δὲ καταληφθεῖς ὑφ' ὑμῶν, ὑμῖν καὶ οὐ τούτῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρέψομαι. ταῦτ' οὖν εἰδότες, τουτοισὶ τὸ ἀσέβημα 9 τοῦτο ἀναθέντες, αὐτοὶ τε καθαροὶ τῆς αἰτίας γένεσθε ἐμέ τε ὀσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε· οὕτω γὰρ ἂν καθαρῶτατοι πάντες οἱ πολῖται εἴημεν.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τούτῳ φησὶ [θανμάζω] ὅτι οὐκ εἰκὸς ἄρξαι χειρῶν ἀδίκων τὸν πρεσβύτερον. εἶτα ὅτι εἰ καὶ οὕτως ἔχει,

φονῆς J.: φονεῖς. — αὐτοὶ (i. e. οἱ αὐτοὶ) scr. (coll. 5, 32; Soph. O. R. 457): αὐτοὶ (ed. I ἀσεβείας <αἵτιοι ὄντες> αὐτοὶ post Fr.). Totam sententiam ἀνοσίως — εἰσί del. J.

8. τὸ ἡμέτερον A pr. (corr.²). — ὑμᾶς διδαχθῆναι N Mr.: διδαχθ. ὑμᾶς. — μὴ ante διδάξ. del. J. — τούτῳ] τούτοις?

9. γενέσθε pr. N (corr.²). — εἴμεν J. — subicit N ἀπολογία φόνου ὃν ὡς ἀμυνόμενος ἀπέκτεινεν.

γ. inscr. loco ὑπόθεσις N, ὑπόθεσις τῶν ἐξῆς A. — ΤΠΟΘ.] θανμάζω del. S., pro ἐν τούτῳ N habet ἐκ τούτων, ex quo etiam manifestius principium orationis hic temere admixtum esse. — εἶτα ὅτι εἰ] εἰ.αει A pr. („εἰσαεῖ?“ J.); ὅτι est supra v. — εἶχεν J.

ὁ μέχρι φόνου ἀμυνόμενος ὑπεύθυνος. καὶ περὶ τοῦ ἱατροῦ,
ὡς δι' ἀπειρίαν ἐσφάλη, ἀνεύθυνος ὢν.

Τοῦτόν τε οὐ θαυμάζω ἀνόσια δράσαντα ὅμοια
οἷς εἴργασται λέγειν, ὑμῖν τε συγγιγνώσκω βουλομένοις
τὴν ἀκρίβειαν τῶνπραχθέντων μαθεῖν τοιαῦτα ἀνέχε-
σθαι ἀκούοντας αὐτοῦ, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιά ἐστι. τὸν
γὰρ ἄνδρα ὁμολογῶν τύπτειν τὰς πληγὰς ἐξ ὧν ἀπ-
έθανεν, αὐτὸς μὲν τοῦ τεθνηκότος οὐ φησι φονεὺς εἶναι,
ἡμᾶς δὲ τοὺς τιμωροῦντας αὐτῷ ζῶν τε καὶ βλέπων
φονεὺς αὐτοῦ φησὶν εἶναι. θέλω δὲ καὶ τὰ ἄλλα παρα-
πλήσια ἀπολογηθέντα τούτοις ἐπιδειξαι αὐτόν.

- 2 Εἶπε δὲ πρῶτον μὲν, εἰ καὶ ἐκ τῶν πληγῶν ἀπ-
έθανεν ὁ ἀνὴρ, ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν· τὸν γὰρ ἄρ-
ξαντα τῆς πληγῆς, τοῦτον αἴτιον τῶνπραχθέντων
γενόμενον καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου, ἄρξαι δὲ
τὸν ἀποθανόντα. μάθετε δὴ πρῶτον μὲν ὅτι ἄρξαι καὶ
παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶνπρεσβυτέρων εἰκότερόν
ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ ἢ τε μεγαλοφροσύνη τοῦ γένους ἢ
τε ἀκμὴ τῆς ῥώμης ἢ τε ἀπειρία τῆς μέθης ἐπαίρει τῷ
θυμῷ χαρίζεσθαι, τοὺς δὲ ἢ τε ἐμπειρία τῶν παροι-
νουμένων ἢ τε ἀσθένεια τοῦ γήρωσ ἢ τε δύναμις τῶν
3 νέων φοβοῦσα σωφρονίζει. Ὡς δὲ οὐδὲ τοῖς αὐτοῖς

praemittunt NA ἐκ κατηγορίας ὁ ὕστερος.

1. δι' ἃ ἐκβ. ἄξιός ἐστι Hi. — οὐ φησιν A. — τὰ ἄλλα N:
τᾶλλα.

2. vv. εἶπε — αὐτόν in mg. habet A. — καὶ παροινεῖν] τοῦ
παρ. ci. R., sed cf. β 1. — vv. ἢ τε μεγαλοφρ. τοῦ γένους, τῷ
θυμῷ χαρίζεσθαι, ἢ τε δύν. τῶν νέων φοβοῦσα del. K. —
ῥώμης] ὦ . . s pr. A („ῥώρας ni fallor“ J., quod verum putat
F. Leo). — παροινουμένων R. Turr.: παρανομουμένων.

3. οὐδὲ NMr.: οὐ.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ἀλλὰ τοῖς ἐναντιωτάτοις ἡμύνατο αὐτόν, αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ ἀκμαζούσῃ τῇ ῥώμῃ τῶν χειρῶν χρώμενος ἀπέκτεινεν· ὁ δὲ ἀδυνάτως τὸν κρείσσονα ἀμυνόμενος, οὐδὲ σημεῖον οὐδὲν ὦν ἡμύνατο ὑπολιπὼν ἀπέθανεν. Εἰ δὲ ταῖς χερσὶν ἀπέκτεινε καὶ οὐ σιδήρῳ, ὅσον αἱ χεῖρες οἰκειότεραι τοῦ σιδήρου τούτῳ εἰσί, τοσούτῳ μᾶλλον φονεύς ἐστίν. Ἐτόλμησε δὲ εἰπεῖν ὡς ὁ 4 ἄρξας τῆς πληγῆς καὶ μὴ διαφθείρας μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναντος φονεύς ἐστίν· τοῦτον γὰρ βουλευτὴν τοῦ θανάτου φησὶ γενέσθαι. ἐγὼ δὲ πολὺ τάναντία τούτων φημί. εἰ γὰρ αἱ χεῖρες ἂν διανοοῦμεθα ἐκάστῳ ἡμῶν ὑπουργοῦσιν, ὁ μὲν πατάξας καὶ μὴ ἀποκτείνοντας τῆς πληγῆς βουλευτῆς ἐγένετο, ὁ δὲ θανασίμως τύπτων τοῦ θανάτου· ἐκ γὰρ ὦν ἐκεῖνος διανοηθεὶς ἔδρασεν, ὁ ἀνὴρ τέθνηκεν. Ἔστι δὲ ἡ μὲν ἀτυχία τοῦ πατάξαντος, ἡ δὲ συμφορὰ τοῦ παθόντος. ὁ μὲν γὰρ ἐξ ὦν ἔδρασεν ἐκεῖνος διαφθαρεῖς, οὐ τῇ ἑαυτοῦ ἀμαρτίᾳ ἀλλὰ τῇ τοῦ πατάξαντος χρησάμενος ἀπέθανεν· ὁ δὲ μείζω ὦν ἤθελε πράξας, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ ὃν οὐκ ἤθελεν ἀπέκτεινεν. Ὑπὸ δὲ τοῦ ἱατροῦ φάσκων αὐτόν 5 ἀποθανεῖν, <οὐ> θαυμάζω ὅτι ὑφ' ἡμῶν τῶν συμβουλευσάντων ἐπιτρεφθῆναι φησιν αὐτόν διαφθαρῆναι. καὶ γὰρ ἂν εἰ μὴ ἐπετρέψαμεν, ὑπ' ἀθεραπειᾶς ἂν ἔφη

ὦν ἡμύνατο ὑπολείπων N; ὑπολιπὼν ὦν ἡμύνατο A. ἡμύνατο J., ὑπολείπων Mr.; in collocatione verborum uterque cum N facit. — οἰκειότεραι τοῦ σιδήρου NMr.: τοῦ σιδ. οἰκ. — εἰσί] ἐστὶ pr. A.

4. ἀπέθανεν] ἔπαθεν N.

5. <οὐ> θαυμάζω ὅτι ὑφ' Hi. coll. β 4: θ. ὅτι οὐχ ὑφ' (οὐχ om. pr. A). — ἐπιτρέψαμεν N pr. (corr.²). — ἀθεραπεισίας (R.) J.

διαφθαρῆναι αὐτόν. εἰ δέ τοι καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ἀπέθανεν, ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὁ μὲν ἰατρὸς οὐ φονεὺς αὐτοῦ ἐστίν, ὁ γὰρ νόμος ἀπολύει αὐτόν, διὰ δὲ τὰς τούτου πληγὰς ἐπιτρεψάντων ἡμῶν αὐτῷ, πῶς ἂν ἄλλος τις ἢ ὁ βιασάμενος ἡμᾶς χρῆσθαι αὐτῷ φονεὺς εἴη ἄν;

6 Οὕτως δὲ φανερῶς ἐκ παντὸς τρόπου ἐλεγχόμενος ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα, εἰς τοῦτο τόλμης καὶ ἀναιδείας ἦκει, ὥστ' οὐκ ἀρκοῦν αὐτῷ ἐστίν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, οἳ τὸ τούτου

28 μιάσμα ἐπεξερχόμεθα, ἀθέμιστα καὶ | ἀνόσια δραῖν φησι.

7 τούτῳ μὲν οὖν πρόπει καὶ ταῦτα καὶ ἔτι τούτων δεινότερα λέγειν, τοιαῦτα δεδρακότι· ἡμεῖς δὲ τὸν <τε> θάνατον φανερόν ἀποδεικνύντες, τὴν τε πληγὴν ὁμολογουμένην ἐξ ἧς ἀπέθανε, τὸν τε νόμον εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνον ἀνάγοντα, ἀντὶ τοῦ παθόντος ἐπισκῆπτομεν ὑμῖν, τῷ τούτου φόνῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀκεσαμένους πᾶσαν τὴν πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος καταστῆσαι.

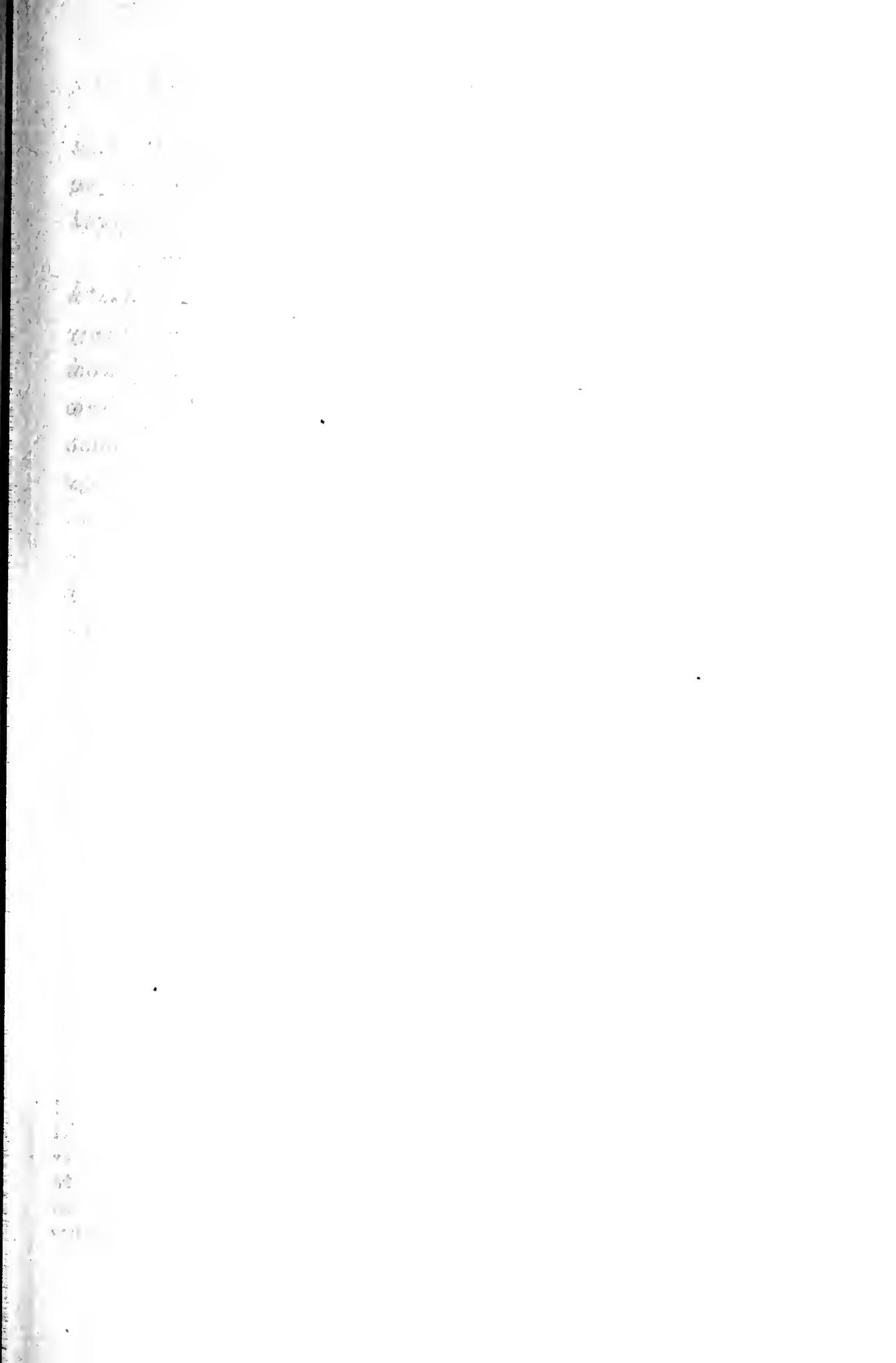
δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ μὲν ἀνὴρ, οὐ καταγνοὺς αὐτὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν σπουδὴν τῶν κατηγορῶν φοβηθεὶς, ὑπαπέστη· ἡμῖν δὲ τοῖς φίλοις ζῶντι ἢ ἀποθανόντι εὐσεβέστερον ἀμύνειν αὐτῷ. ἄριστα μὲν οὖν αὐτὸς ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπελογεῖτο·

6. οὕτως A corr. Mr. Turr.: οὕτω Bk., οὗτος cet. — δὲ in ras. A. — ἐκ παντὸς τρ. ἐλεγχ. NMr.: ἐλεγχ. ἐκ π. τρ. — τούτων NABR: τούτου.

7. παθόντος] ἀποθανόντος N. contrarium accidit § 4. — subicit ἐκ κατηγορίας ὁ ὕστερος N, in quo sequitur spatium vacuum VII fere versuum capax.

STATE OF TEXAS

COUNTY OF ...

...

...

...

...

...

...

...

...

ἐπεὶ δὲ τάδε ἀκινδυνότερα ἔδοξεν εἶναι, ἡμῖν, οἷς μέγιστον ἂν πένθος γένοιτο στερηθεῖσιν αὐτοῦ, ἀπολογητέον.

Δοκεῖ δέ μοι περὶ τὸν ἄρξαντα τῆς πληγῆς τὸ 2 ἀδίκημα εἶναι. ὁ μὲν οὖν διώκων οὐκ εἰκόσι τεκμηρίοις χρώμενος τοῦτον τὸν ἄρξαντά φησιν εἶναι. εἰ μὲν γὰρ ὥσπερ βλέπειν μὲν τοῖν ὀφθαλμοῖν, ἀκούειν δὲ τοῖς ὠσίν, οὕτω κατὰ φύσιν ἦν ὑβρίζειν μὲν τοὺς νέους, σωφρονεῖν δὲ τοὺς γέροντας, οὐδὲν ἂν τῆς ὑμετέρας κρίσεως ἔδει· αὐτὴ γὰρ ἡ ἡλικία τῶν νέων κατέκρινε· νῦν δὲ πολλοὶ μὲν νέοι σωφρονοῦντες, πολλοὶ δὲ πρεσβῦται παροينوῦντες, οὐδὲν μᾶλλον τῷ διώκοντι ἢ τῷ φεύγοντι τεκμήριον γίνονται. κοινοῦ δὲ τοῦ τεκμηρίου 3 ἡμῖν ὄντος <καὶ> τούτῳ, τῷ παντὶ προέχομεν· οἱ γὰρ μάρτυρες τοῦτόν φασιν ἄρξαι τῆς πληγῆς. ἄρξαντος δὲ τούτου, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων <τῶν> κατηγορουμένων ἀπολύεται τῆς αἰτίας. εἴ τε γὰρ ὁ πατάξας, διὰ τὴν πληγὴν βιασάμενος ὑμᾶς ἐπιτρεφθῆναι ἰατρῷ, μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναντος φονεύς ἐστίν, ὁ ἄρξας τῆς

δ. 1. ἀκινδυνότερα Mr. S., ἀκινδυνότερα N, ἀκινδυνό^{το} A, ἀκινδυνότερον v. — εἶναι, ἡμῖν Hi.: ἡμῖν εἶναι (praeivit R. in vers. lat., cuius rei admonet P.).

2. post οὖν II vel III litt. erasae A. — μὲν post βλέπειν om. N. — τοῖν ὀφθαλμοῖν NW.: τοῖς ὀφθαλμοῖς. — οὕτω <καὶ> ci. R. — num αὐτὴ γὰρ ἂν? οὐδὲν τῆς — γὰρ ἂν ci. Geb. — τῶν νέων N et pr. A (corr.²) Mr.: τὸν νέον. — γίνονται N A B Bk. (ci. Steph.): γίνεται.

3. τούτῳ] τούτου ci. S., οὕτω W.; ἐκείνου ante τοῦ add. Pahle; ἡμῖν del. J. Ipse καὶ addere maluit. — ἀπάντων <τῶν> Bk. in Add. Mr.; κατηγ. ἀπ. ci. J.; κατηγορημένων Fuhr. — εἴ τε γὰρ] εἰ γὰρ ci. R.; idem ἐπιτρέψαι pro ἐπιτρεφθῆναι (χορηγεῖσθαι, aut add. συμβουλεύσαι post βιασ. ci. K.). Sed ὑμᾶς etiam mortuum complectitur. — μᾶλλον τοῦ ἀποκτ. post φονεύς ἐστίν transp. K.

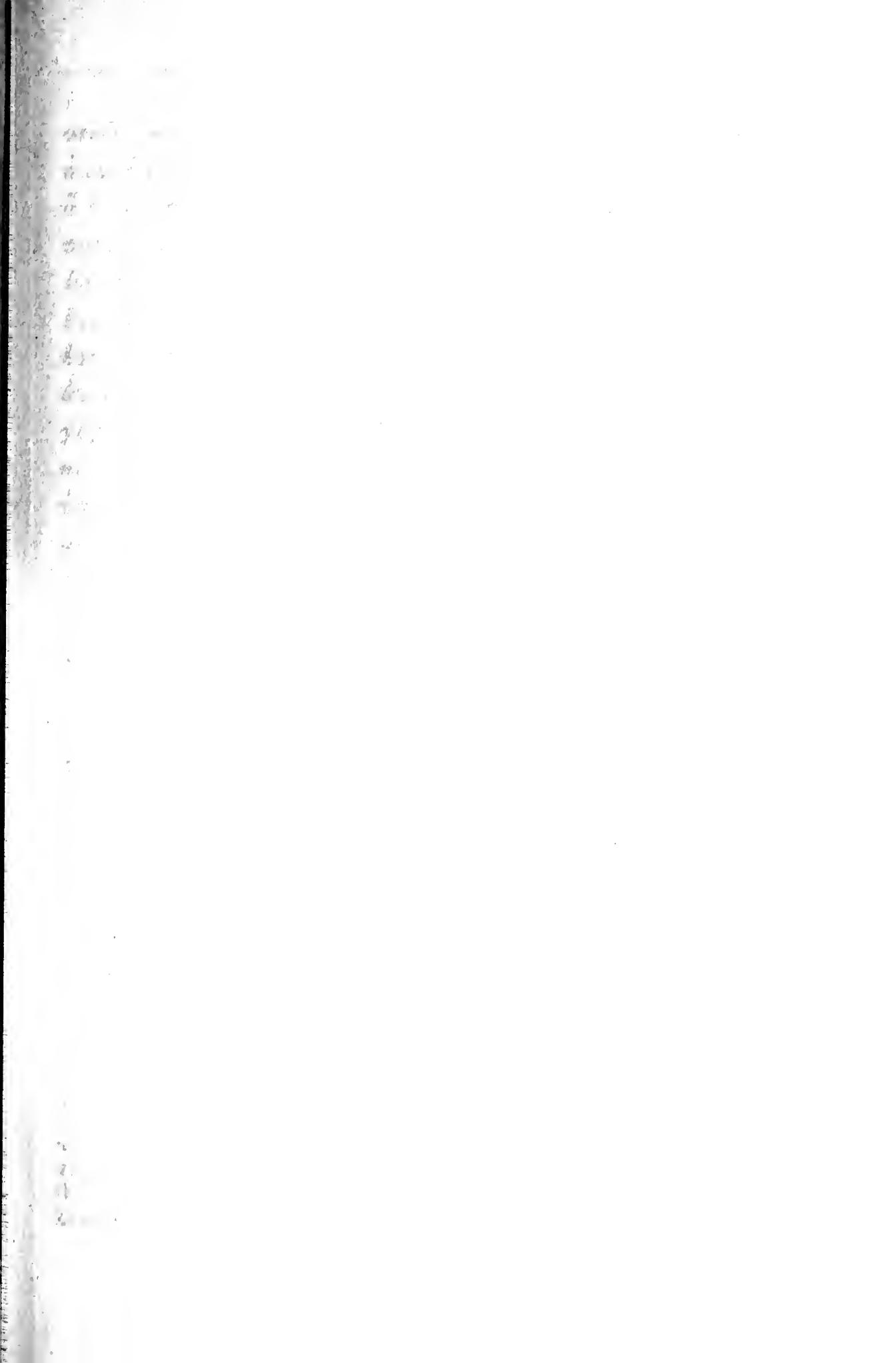
πληγῆς φονεὺς γίγνεται. οὗτος γὰρ ἠνάγκασε τὸν τε
 ἀμυνόμενον ἀντιτύπτειν τὸν τε πληγέντα ἐπὶ τὸν
 ἱατρὸν ἐλθεῖν. ἀνόσια γὰρ <ἂν> ὁ διωκόμενος πάθοι,
 εἰ μήτε ἀποκτείνας ὑπὲρ τοῦ ἀποκτείναντος μήτε ἄρξας
 4 ὑπὲρ τοῦ ἄρξαντος φονεὺς ἔσται. Ἔστι δὲ οὐδὲ ὁ
 ἐπιβουλεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώ-
 κοντος. εἰ <μὲν> γὰρ ὁ μὲν ἄρξας τῆς πληγῆς τύπτειν
 καὶ μὴ ἀποκτείνειν διανοήθη, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ἀπο-
 κτεῖναι, οὗτος ἂν ὁ ἐπιβουλεύσας εἴη. νῦν δὲ καὶ ὁ
 ἀμυνόμενος τύπτειν καὶ οὐκ ἀποκτεῖναι διανοηθεὶς
 5 ἤμαρτεν, εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξας. τῆς μὲν οὖν
 πληγῆς βουλευτῆς ἐγένετο, τὸν δὲ θάνατον πῶς ἂν
 ἐπεβούλευσεν, ὅς γε ἀκουσίως ἐπάταξεν; Οἰκεῖον δὲ
 καὶ τὸ ἀμάρτημα τῷ ἄρξαντι μᾶλλον ἢ τῷ ἀμυνο-
 μένῳ ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἂ ἐπασχεν ἀντιδρῶν ζητῶν, ὑπ'
 ἐκείνου βιαζόμενος ἐξήμαρτεν· ὁ δὲ διὰ τὴν ἑαυτοῦ
 ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσχων, καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ
 τῆς ἐκείνου ἀμαρτίας <αἴτιος ὢν> δίκαιος φονεὺς εἶναι
 6 ἔστιν. Ὡς δὲ οὐδὲ κρείσσονως ἀλλὰ πολὺ ὑποδεεστέρωσ
 ὢν ἐπασχεν ἠμύνετο, διδάξω. ὁ μὲν ὑβρίζων καὶ παρ-

ἀνόσ. γὰρ] ἀ. δ' J. — ἂν add. Turr. — ὁ ex conji. R. Mr.:
 ὃ γε A corr. (corr.² sec. Sigg.) et ci. R.; ὅτε A pr. B; ὅ,τε N;
 ὅδε v. — ἄρξας ὑπὲρ] ἄρξας ὑπὸ NA pr. (corr.²).

4. ἢ post μᾶλλον inser. NA pr. — ἀποκτείνειν] ἀποκτεῖναι
 ci. J. — ἠβούλετο NMr.: ἐβούλετο.

5. ὅς γε S. Turr.: ὄν γε (ῶ γε ἀκ. ἐπάτ. vel ὄν γε ἀκ.
 ἐπραξεν Sch.). num post ἀκουσ. excidit θανασίμως? cf. γ 4. —
 καὶ post οἰκ. δὲ add. NMr. — ἑαυτοῦ ἀκολ. N: αὐτοῦ ἀκ. —
 καὶ τῆς ἑαυτοῦ om. NJ. — αἴτιος ὢν add. Mr. (αἴτιος add. St.,
 αἴτ. γενόμενος J. coll. γ 2, 3 γ 10). — δικαιοτέρος MZ v. ante
 Bk. (ipse ed. I).

6. κρείσσονως R. Bk.: κρείσσον ὢν NA pr., κρείσσων ὢν A
 corr.² rell. — ὑποδεεστέρωσ R. Bk.: ὑποδεέστερος. — ὁ μὲν <γὰρ>
 auctore R. Mr.

1951

1952

1953

1954

1955

1956

1957

1958

1959

1960

οινῶν πάντ' ἔδρα καὶ οὐδὲν ἡμύνατο· ὁ δὲ μὴ πάσχειν ἀλλ' ἀπωθεῖσθαι ζητῶν, ἅ τε ἔπασχεν ἀκουσίως ἔπασχεν, ἅ τ' ἔδρασε τὰ παθήματα βουλόμενος διαφυγεῖν ἐλασσόνως ἢ κατ' ἀξίαν τὸν ἄρξαντα ἡμύνετο, καὶ οὐκ ἔδρα. Εἰ δὲ κρείσσων ὢν τὰς χεῖρας κρείσσόνως ἡμύνετο ἢ 7 ἔπασχεν, οὐδ' οὕτω δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαι ἔστι. τῷ μὲν γὰρ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλα ἐπιτίμια ἐπίκειται, τῷ δὲ ἀμυνομένῳ οὐδαμοῦ οὐδὲν ἐπιτίμιον γέγραπται. Πρὸς δὲ τὸ μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀπο- 8 κτείνειν ἀποκρίεται· οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ὁ ἀνὴρ ἀπέθανεν, ὡς οἱ μάρτυρες μαρτυροῦσιν. Ἔστι δὲ καὶ ἡ τύχη τοῦ ἄρξαντος καὶ οὐ τοῦ ἀμυνομένου. ὁ μὲν γὰρ ἀκουσίως πάντα δράσας καὶ παθῶν ἀλλοτρία τύχη κέχρηται· ὁ δὲ ἐκουσίως πάντα δράσας, ἐκ | τῶν αὐτοῦ ἔργων τὴν τύχην προσ- αγαγόμενος, τῇ αὐτοῦ ἀτυχία ἤμαρτεν.

Ὡς μὲν οὖν οὐδενὶ ἔνοχος τῶν κατηγορημένων ὁ 9 διωκόμενός ἐστιν, ἀποδέδεικται. εἰ δέ τις κοινήν μὲν τὴν πρᾶξιν κοινήν δὲ τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν ἡγούμενος εἶναι, μηδὲν ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψιμον ἐκ τῶν λεγομένων γιννώσκει αὐτὸν ὄντα, καὶ οὕτως ἀπολύειν

οὐδὲν ἡμύνετο S. — ἐκουσίως A pr. — ἔδρασε] ἔδρα ci. J. 7. εἰ δὲ] οὐδὲ A pr. — ἐπιτίμιον] cf. Poll. VIII, 21.

8. vv. πρὸς δὲ — μαρτυροῦσιν del. J. — μήτε δικ. auct. R. Bk.: μὴ δικαίως. — ὁ μὲν γὰρ] γὰρ om. pr. A? — προσαγαγόμενος scr.: προσαγόμενος e conl. R. Turr., προαγόμενος v. — ἤμαρτεν] διέφθαρται ci. J. coll. β 6, γ 4.

9. οὖν om. N. — οὕτως] οὐ τοῦ NA pr. (corr.²). — post ἀπολύειν μᾶλλον vv. ἢ καταλήψιμον — ἀπολύειν μᾶλλον iteraverat N pr., ἢ καταλήψ. — αὐτὸν ὄντα iterav. A pr. corr.¹ (sed ibi pro καταλήψιμον ἐκ τῶν λεγομένῳ primo fuerat καταλαμβάνειν δίκαιόν ἐστι).

μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν δίκαιός ἐστι. τὸν τε γὰρ διώ-
 κοντα οὐ δίκαιον καταλαμβάνειν, μὴ σαφῶς διδάξαντα
 ὅ,τι ἀδικεῖται· τὸν τε φεύγοντα ἀνόσιον ἀλῶναι, μὴ
 10 φανερωῶς ἐλεγχθέντα ἃ ἐπικαλεῖται. οὕτως δὲ ἐκ παντὸς
 τρόπου τῶν ἐγκλημάτων ἀπολυομένου τοῦ ἀνδρός, ἡμεῖς
 ὀσιώτερον ὑμῖν ἐπισκῆπτομεν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ τὸν φονέα
 ζητοῦντας κολάζειν τὸν καθαρὸν ἀποκτείνειν. ὅ τε γὰρ
 ἀποκτείνας τούτου ἀποθανόντος οὐδὲν ἤσσον τοῖς αἰτίοις
 προστρόπαιος ἐστίν, οὗτός τε ἀνοσίως διαφθαρεῖς δι-
 πλάσιον καθίστησι τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων τοῖς ἀπο-
 11 κτείναςιν αὐτόν. ταῦτα οὖν δεδιότες, τὸν μὲν καθαρὸν
 ὑμέτερον ἠγεῖσθε εἶναι ἀπολύειν τῆς αἰτίας, τὸν δὲ
 μιαρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι τοῖς ἔγγιστα τιμωρεῖ-
 σθαι ὑπολείπετε· οὕτω γὰρ ἂν δικαιοτάτα καὶ ὀσιώτατα
 πράξαιτ' ἂν.

5.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΩΙΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἔλος τις Μιτυληναῖος ἀνὴρ ἐξ Ἀθηνῶν κατὰ ταῦτόν
 ἀνήγετο Ἡρώδη εἰς τὴν Αἴνον· ὡς δὲ πλείοντες ἐγένοντο ἐν

δίκαιός NMr.: δίκαιόν. — ὅ,τι scr.: ὅτι.

10. οὕτως δὲ] δὲ in ras. A. — ὑπὲρ] περὶ A pr. — ἀπο-
 κτείνειν Bk. A pr.: ζητεῖν ἀπ. NA corr.¹ rell. — ἀποκτείνας
 corruptum est; ἀποθανῶν Emp. W., deletis quae sequuntur
 verbis τοῦ ἀποθ., pro quibus τούτου ἀποθ. restit. S. Turr.
 Num παθῶν τούτου ἀποθ.? ἀποθανῶν τούτου καταληφθέντος
 οὐδ. ἤσσον τοῖς ἀναγκαίοις ci. J. — ἐστίν K.: ἐστίν. idem et
 καταστήσει; sed cf. 3 γ 11: ἔσεσθε — καθίστασθε. — μήνιμα Br.
 coll. β 8; γ 7: μίασμα.

11. τὸν μὲν] τὸ μὲν N. — ἠγεῖσθαι NA pr. (corr.²). —
 ἔγγιστα A pr., ἄγγιστα ci. Mr., sicut 2 α 6. — ὑπολείπετε A pr.
 — γὰρ ἂν NMr.: γὰρ. — subicit N: τέλος τῶν τετραλογιῶν.

Or. V. ΗΡΩΙΔΟΥ scribendum esse J. vidit: ΗΡΩΔΟΥ. —
 inscr. loco ὑπόθεσις τοῦ Ἡρώδου φόνου NA.

March 105

ALPHABETIC

INDEX

1. ... ..
2. ... ..
3. ... ..
4. ... ..
5. ... ..
6. ... ..
7. ... ..
8. ... ..
9. ... ..
10. ... ..

τῆ Μηθύμνη τῆς Λέσβου, ἐπειδὴ ^{undecked} ἀστέγαστον ἦν τὸ πλοῖον, εὐρόντες ἕτερον ἐστεγασμένον μετέβησαν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἐξῆλθε περὶ τὴν ἐσπέραν ὁ Ἡρώδης καὶ οὐκέτι εἰσῆλθεν. ἐπανελθόντος οὖν αὐτοῦ τοῦ Ἐλου μόνου, οἱ συγγενεῖς τοῦ τελευτήσαντος ἐγράψαντο μὲν τὸν Ἐλον ὡς κακοῦργον, ἐν δὲ τῷ δικαστηρίῳ ἀγωνιζόμενοι εἶπον, ὅτι καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὁ δὲ τὸ μὲν τῆς κακουργίας ἔγκλημα ἀπολύεται παραγραφικῶς, λέγων κακούργους εἶναι τοὺς κλέπτας καὶ λωποδύτας, ὧν οὐδὲν ἀπέδειξάν με ποιήσαντα· μεταβαίνει δ' ἐπὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου ἀπολογία, καὶ στοχαστικῶς ἀγωνίζεται. τὰ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους κοινά.

Ἐβουλόμην μὲν ᾧ ἄνδρες τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου μοι καθεστάναι τῆ τε συμφορᾶ καὶ τοῖς κακοῖς τοῖς γεγενημένοις· νῦν δὲ τοῦ μὲν πεπείραμαι πέρα τοῦ προσήκοντος, τοῦ δὲ ἐνδεῆς εἰμι μᾶλλον τοῦ συμφέροντος. οὗ μὲν γὰρ με ἔδει κακοπαθεῖν τῷ σώματι μετὰ τῆς 2 αἰτίας τῆς οὐ προσηκούσης, ἐνταυθοῖ οὐδὲν με ὠφέλησεν ἢ ἐμπειρία· οὗ δέ με δεῖ σωθῆναι μετὰ τῆς ἀληθείας εἰπόντα τὰ γενόμενα, ἐν τούτῳ με βλάπτει ἢ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. πολλοὶ μὲν γὰρ ἤδη τῶν οὐ δυναμένων 3 λέγειν ἄπιστοι γενόμενοι τοῖς ἀληθέσιν, αὐτοῖς τούτοις

Ἐλος nomen e vitiosa lectione ἔλος σωθεῖς § 19 fluxisse viderunt Turr. — λωποδίτας N. — ipsi or. praemittit N ἀντιφῶντος ὑπὲρ τοῦ ἠρώδου φόνου.

1. καθιστάναι BMZ et v. ante R. — τοῦ προσήκοντος πέρα pr. A.

2. ἐνταῦθα L. Dindorfius. — ἐμπειρία] ἀπειρία ci. S. — vv. μετὰ τῆς ἀληθ. bis ponit pr. N. — τοῦ λέγειν] τοῦ λέγοντος A pr. — ἀδυνασία S. J. coll. B. A. p. 345, 26: ἀδυνασία ὡς Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

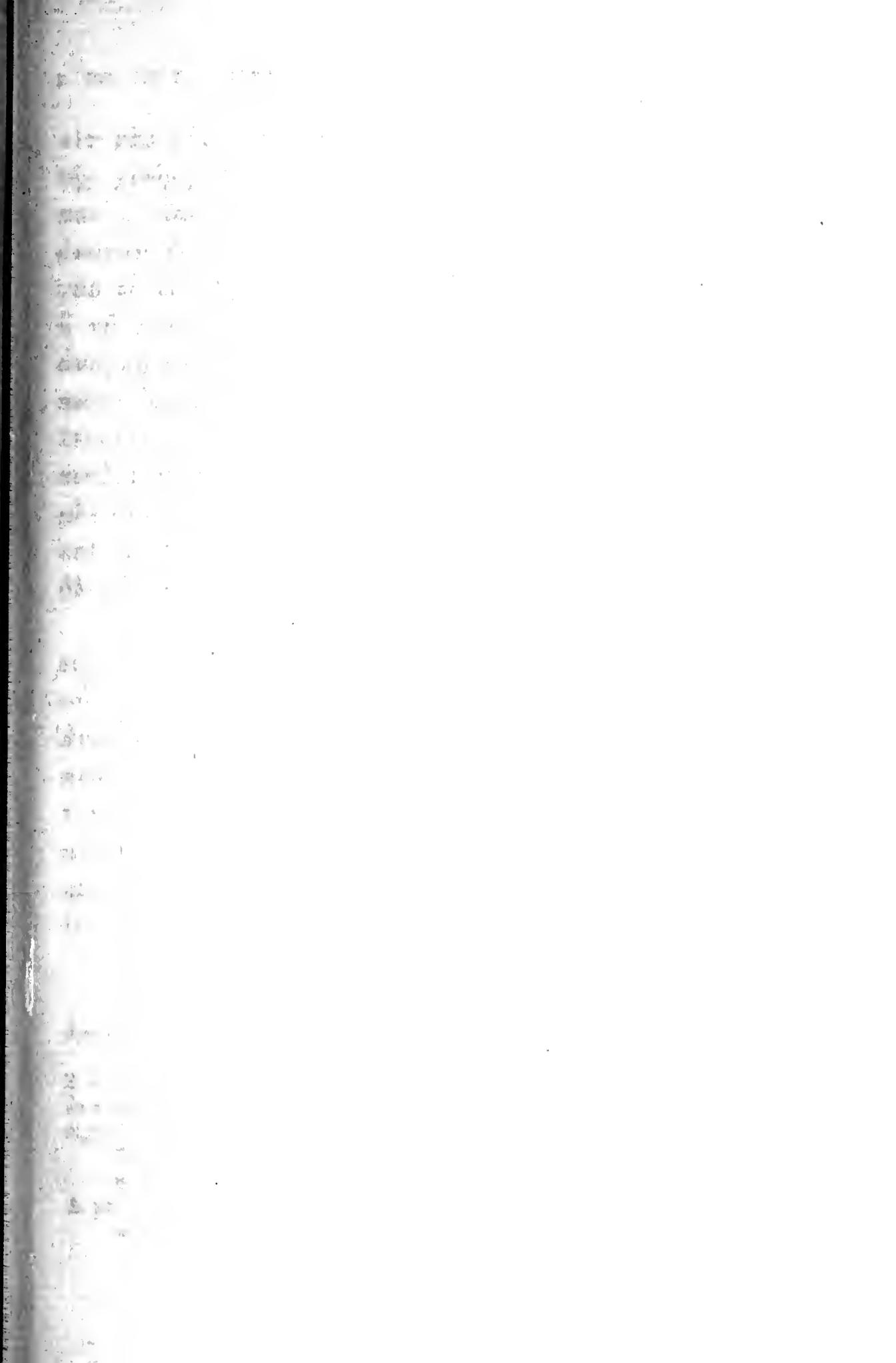
3. μὲν γὰρ NMr.: γὰρ. — τοῖς ἀληθέσιν] τῷ ἀληθεύειν Taylor J.

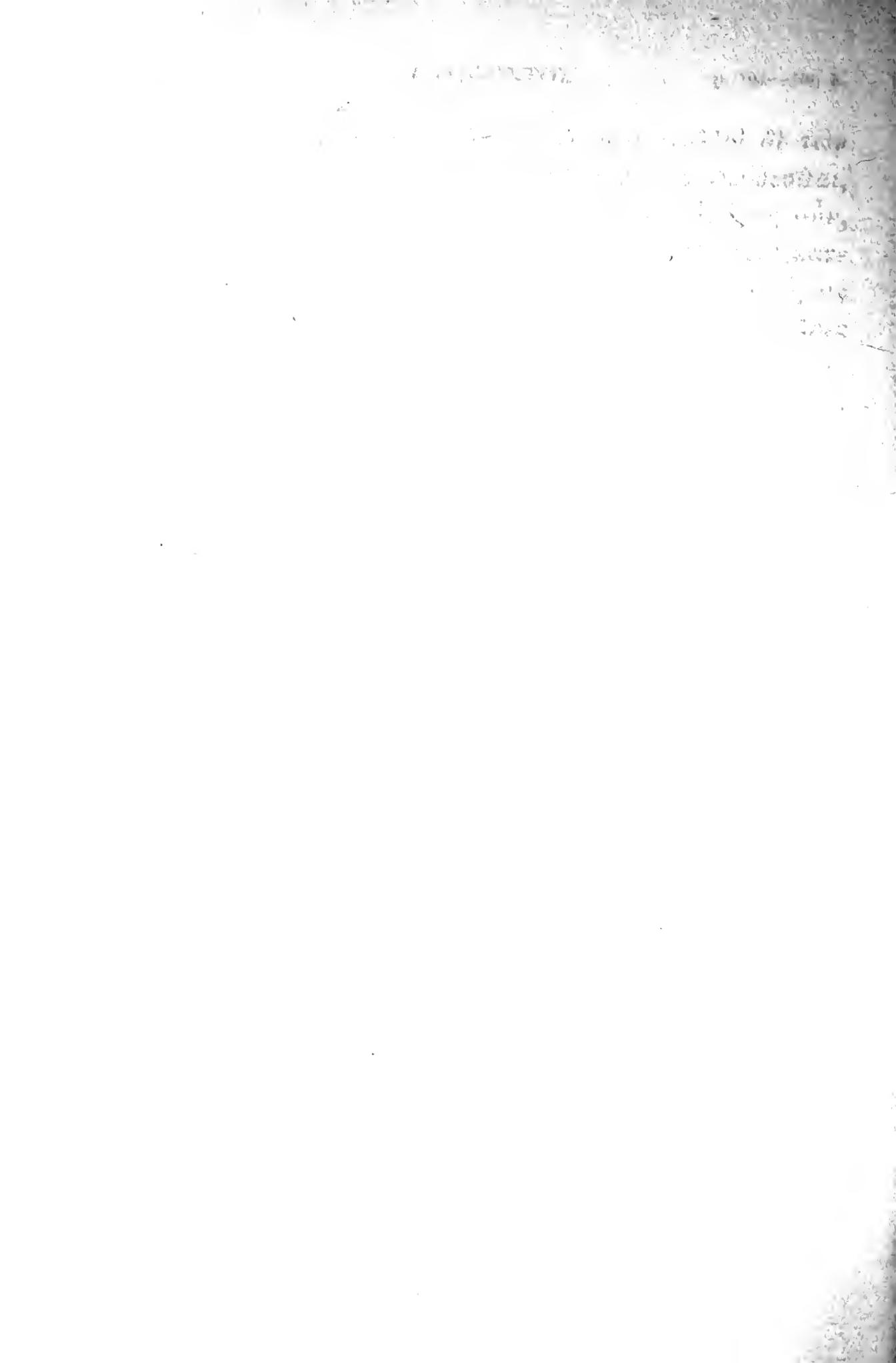
ἀπώλοντο, οὐ δυνάμενοι δηλῶσαι αὐτά· πολλοὶ δὲ τῶν
λέγειν <δυναμένων> πιστοὶ γενόμενοι τῷ ψεύδεσθαι,
τούτῳ ἐσώθησαν, διότι <εὖ> ἐψεύσαντο. ἀνάγκη οὖν,
ὅταν τις ἄπειρος ἢ τοῦ ἀγωνίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς τῶν κατ-
ηγόρων λόγοις εἶναι μᾶλλον ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις
4 καὶ τῇ ἀληθείᾳ τῶν πραγμάτων. ἐγὼ οὖν ὧ ἄνδρες
αἰτήσομαι ὑμᾶς, οὐχ ἅπερ οἱ πολλοὶ τῶν ἀγωνιζομένων
ἀκροᾶσθαι σφῶν αὐτῶν αἰτοῦνται, σφίσι μὲν αὐτοῖς
ἀπιστοῦντες, ὑμῶν δὲ προκατεγνωκότες ἀδικόν τι —
εἰκὸς γὰρ ἐν ἀνδράσι γε ἀγαθοῖς καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως
τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν τοῖς φεύγουσιν, οὔπερ καὶ οἱ
5 διώκοντες ἔτυχον ἄνευ αἰτήσεως —· τάδε <δὲ> δέομαι
ὑμῶν, τοῦτο μὲν εἴαν τι τῇ γλώσῃ ἀμάρτω, συγ-
γνώμην ἔχειν μοι, καὶ ἠγεῖσθαι ἀπειρία αὐτὸ μᾶλλον
ἢ ἀδικία ἠμαρτηθῆσθαι, τοῦτο δὲ εἴαν τι ὀρθῶς εἶπω,
ἀληθείᾳ μᾶλλον ἢ δεινότητι <εὖ> εἰρηθῆσθαι. οὐ γὰρ
δίκαιον οὔτ' ἔργῳ ἁμαρτόντα διὰ ῥήματα σωθῆναι, |
130 οὔτ' ἔργῳ ὀρθῶς πράξαντα διὰ ῥήματα ἀπολέσθαι· τὸ

αὐτῷ τούτῳ D. J. — οὐ δυν. δηλ. αὐτά et διότι ἐψεύσαντο
del. D. J.; ego nunc εὖ addidi. — δυναμένων om. NA pr. (add.
m. 2). τῶν <δυναμένων> λέγειν J., τῶν λ. ἐπισταμένων vel τῶν
<δεινῶν> λ. Fuhr. — <αὐτῷ> τούτῳ Bait.

4. post αἰτήσομαι add. δὲ NA pr. J. (qui — signum post
ἄνδρες ponit). Aliquando conieci αἰτ. τάδε; nunc variam olim
lectionem fuisse puto ἐγὼ δὲ (sicut est Andoc. 1, 1) pro ἐγὼ
οὖν. — ἀπιστ.] πιστεύοντες S.

5. δὲ post τάδε om. NA (add. m. 2). — γλώσῃ A pr. (corr.²).
— συγγν. ἔχειν μοι ante τοῦτο μὲν exstat in codd.; transp.
Bait. (post τοῦτο μὲν transp. R.). — αὐτὸ μᾶλλον ἢ NMr.:
μᾶλλον αὐτὸ ἢ. — εὖ inser. Hi. — οὐ γὰρ δίκ. κτέ.] cf. Stob.
flor. 46, 65, qui pro διὰ ῥήμ. σωθῆναι habet ῥήματι σωθ., pro
διὰ ῥήμ. ἀπολέσθαι autem διὰ ῥήμα ἀπολ. Quae lectiones haud
scio an praeferendae sint. — ἀπολειθῆσθαι N et pr. A (corr.²).

μὲν γὰρ ῥῆμα τῆς γλώσσης ἀμάρτημά ἐστι, τὸ δὲ ἔργον
 τῆς γνώμης. ἀνάγκη δὲ κινδυνεύοντα περὶ αὐτῶ καὶ 6
 πού τι καὶ ἐξαμαρτεῖν. οὐ γὰρ μόνον τῶν λεγομένων
 ἀνάγκη ἐνθυμεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐσομένων· ἅπαντα
 γὰρ τὰ ἐν ἀδήλῳ ἔτ' ὄντα ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται
 ἢ τῇ προνοίᾳ. ταῦτ' οὖν ἐκπληξιν πολλὴν παρέχειν
 ἀνάγκη ἐστὶ τῶ κινδυνεύοντι. ὁρῶ γὰρ ἔγωγε καὶ τοὺς 7
 πάνυ ἐμπείρους τοῦ ἀγωνίζεσθαι πολλῶ χειρὸν ἑαυτῶν
 λέγοντας, ὅταν ἐν τινι κινδύνῳ ὦσιν· ὅταν δ' ἄνευ
 κινδύνων τι διαπράσσωνται, μᾶλλον ὀρθομένους. ἡ
 μὲν οὖν αἰτησις ὧ ἄνδρες καὶ νομίμως καὶ ὀσίως ἔχουσα,
 καὶ ἐν τῶ ὑμετέρῳ δικαίῳ οὐχ ἦσσον ἢ ἐν τῶ ἐμῶ· περὶ
 δὲ τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσομαι καθ' ἕκαστον.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς παρανομώτατα καὶ βιαιότατα 8
 εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκα, τοῦτο ὑμᾶς διδάξω,
 οὐ τῶ φεύγειν ἂν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, ἐπεὶ κἂν
 ἀνωμότοις ὑμῖν καὶ μὴ κατὰ νόμον μηδένα ἐπιτρέψαιμι
 περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσασθαι, ἐνεκά γε
 τοῦ πιστεύειν ἐμοί τε μηδὲν ἐξημαρτηῆσθαι εἰς τόδε τὸ
 πρᾶγμα καὶ ὑμᾶς γνώσεσθαι τὰ δίκαια, ἀλλ' ἵνα ἡ τε-
 κμήρια ὑμῖν καὶ τῶν ἄλλων πραγμάτων τῶν εἰς ἐμὲ ἢ
 τούτων βιαιότης καὶ παρανομία. πρῶτον μὲν γὰρ κα- 9

γλώσσης] γνώσης A pr. (corr.²). — ῥῆμα et ἔργον del. Weil.,
 ἀμάρτημα del. Hug. J.

6. περὶ αὐτοῦ (quod in mentem venit R.) scr. ed. I; cf. § 62;
 2 α 4; δ 5; 6, 1 (Mr.). contra Mr. ante καὶ που intercidisse
 ἐκπληχθῆναι vel simile quid ci., J. ante περὶ αὐτῶ lacunae
 signa ponit, intercidisse ratus ὀρθωδεῖν vel aliud verbum timendi.

7. διαπράσσονται N et A pr. — ὀρθομένους A pr. (corr.²).

8. τεκμήριον ci. R.; Thuc. VI, 28 conf. J. — ὑμῖν] ἐμοί
 A pr. — τῶν εἰς S. Turr.: καὶ τῶν εἰς.

9. πρῶτον μὲν γὰρ] ad haec in mg. τὸ παραγραφικόν N.

κοῦργος ἐνδεδειγμένος φόνου δίκην φεύγω, ὃ οὐδείς
 πάποτ' ἔπαθε τῶν ἐν τῇ γῆ ταύτῃ. καὶ ὡς μὲν οὐ κα-
 κοῦργός εἰμι οὐδ' ἔνοχος τῷ τῶν κακούργων νόμῳ,
 αὐτοὶ οὗτοι τούτου γε μάρτυρες γεγένηται. περὶ γὰρ
 τῶν κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν ὁ νόμος κεῖται, ὧν οὐδὲν
 ἐμοὶ προσὸν ἀπέδειξαν. οὕτως εἰς γε ταύτην τὴν ἀπ-
 10 τὴν ἀποψήφισίν μου. φασὶ δὲ αὐτὸ γε <τὸ> ἀποκτείνειν
 μέγα κακούργημα εἶναι, καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ μέγιστόν γε,
 καὶ τὸ ἱεροσυλεῖν καὶ τὸ προδιδόναι τὴν πόλιν· ἀλλὰ
 χωρὶς περὶ αὐτῶν ἐκάστου οἱ νόμοι κεῖνται. ἐμοὶ δὲ
 πρῶτον μὲν, οὗ τοῖς ἄλλοις εἴργεσθαι προαγορεύουσι
 τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δίκας, ἐνταυθοῖ πεποιή-
 κασι τὴν κρίσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἔπειτα τίμησίν μοι ἐποί-
 ησαν, ἀνταποθανεῖν τοῦ νόμου κειμένου τὸν ἀπο-
 κτείναντα, οὐ τοῦ ἐμοὶ συμφέροντος ἕνεκα, ἀλλὰ τοῦ
 σφίσιν αὐτοῖς λυσιτελοῦντος, καὶ ἐνταῦθα ἔλασσον
 ἐνειμαν τῷ τεθνηκότι τῶν ἐν τῷ νόμῳ [κειμένων]. οὗ δ'
 11 ἕνεκα, γνῶσεσθε προϊόντος τοῦ λόγου. ἔπειτα δέ, ὃ

τούτου γε NMr.: τούτου. — ἐμοὶ] μοι Mr. (οὐδ' ἐν ἐμοὶ
 W.). — εἰς γε] εἰς τε A pr. (corr.²?).

10. αὐτό γε τὸ ἀπ. Schoem.: αὐτό τε ἀ. codd., αὐτό τε
 τὸ ἀ. Ald., αὐτό γε ἀ. S., αὐτὸ τὰπ. J., quod fort. praestat. —
 μέγα Ald.: με codd. — ὁμολογῶ. <καίτοι> μέγ. γε καὶ ci. J.;
 ὥσπερ post μέγ. γε addidi ed. I („sicuti sacrilegium“ R. in vers.
 lat.). — πρῶτον] πρὸς A pr. — ἐνταυθὶ Ald. — κρίσιν in ras.
 A („pr. ἀγορᾶν?“ J.). — ἀνταπ. τοῦ νόμου κειμ. τὸν ἀποκτ.
 N et pr. A Mr.: τοῦ νόμ. κειμ. τ. ἀπ. ἀντ. A corr.² rell. —
 ἐνειμαν ἂν N, ἂν, ἐνειμαν ἂν pr. A, „in quo m. 1 ni fallor
 prius ἂν, erasit et invita spiritum vocis sequ. sustulit. hunc
 restituit m. 2, quae etiam alterum ἂν delevisse putanda est“
 (J.). ἐλάσσονα ἐν. αὐτῷ τῷ τεθν. aliquando conieci, ἐνειμαν
 αὐτοὶ W. — κειμένων del. ci. J.; cf. Dem. 37, 20.

1922

Sound showing procedure. No one else ... ? ? ?
system. - usno (??) must be a technical

πάντας οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ἅπαντα τὰ δικαστήρια ἐν ὑπαίθρῳ δικάζει τὰς δίκας τοῦ φόνου, οὐδενὸς ἄλλου ἔνεκα ἢ ἵνα τοῦτο μὲν οἱ δικασταὶ μὴ ἴωσιν εἰς τὸ αὐτὸ τοῖς μὴ καθαροῖς τὰς χεῖρας, τοῦτο δὲ ὁ διώκων τὴν δίκην τοῦ φόνου ἵνα μὴ ὁμωρόφιός γίγνηται τῷ αὐθέντῃ. σὺ δὲ τοῦτο μὲν παρελθὼν τοῦτον τὸν νόμον τούναντίον τοῖς ἄλλοις πεποίηκας· τοῦτο δὲ δέον σε διομόσασθαι ὄρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον, ἐξωλίαν σαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῆ ἔπαρώμενον, ἢ μὴν μὴ ἄλλα κατηγορήσειν ἐμοῦ ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον, ὡς ἔκτεινα, ἐν ᾧ οὐτ' ἂν κακὰ πολλὰ εἰργασμένος ἠλισκόμην ἄλλῳ ἢ αὐτῷ τῷ πράγματι, οὐτ' ἂν πολλὰ ἀγαθὰ εἰργασμένος τούτοις ἂν ἐσφρζόμην τοῖς ἀγαθοῖς· ἃ σὺ παρελθὼν, αὐτὸς σεαυτῷ νόμους ἐξ- 12
 ευρών, ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κατηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι, δέον αὐτούς τὸν αὐτὸν ὄρκον σοὶ διομοσαμένους καὶ ἀπτομένους τῶν σφαιγίων καταμαρτυρεῖν ἐμοῦ. ἔπειτα κελεύεις τοὺς δικαστὰς ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι φόνου δίκην καταγνῶναι, οὓς σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέστησας παρελθὼν τοὺς κειμένους νόμους, καὶ ἠγῆ χρῆναι αὐτοῖς τὴν σὴν παρανομίαν κρείσσω γενέσθαι αὐτῶν τῶν νόμων. Λέγεις δὲ ὡς οὐκ ἂν παρέμεινα εἰ ἐλελύμην, ἀλλ' 13

11. ἰσχυρότατον N pr. (corr.²). — ἐξωλίαν N pr. A pr. (utroque corr.²). — σαυτῷ NJ.: αὐτῷ (αὐτῷ Mr.). — οἰκία N pr. (corr.²). — ἐν ᾧ] ἐγὼ N corr.². — κακὰ] κατὰ A pr. (corr.²), ... α N pr., οὐκ corr.². — οὐτ' αὖ πολλὰ susp. R.; sed cf. Gebauer. Lys. p. 312.

12. σὺ παρελθὼν] συμπαραελθὼν N. — εὐρών N. — ἀνωμότοις pr. A (corr.²) — ἠγεῖ (ἠγῆ) Dryander (diss. Hal. 1838 thes. 8) et P. R. Müller: ἦ γε N, εἴ γε ABZ (οἶσι Schoem. Fr., οἶσι γε S.).

ὠχόμην ἂν ἀπιών, ὥσπερ εἰ ἄκοντά με ἀναγκάσας εἰσ-
 ελθεῖν εἰς τὴν γῆν ταύτην. καίτοι ἐμοὶ εἰ μὴδὲν
 131 διέφερε στéρεσθαι τῆσδε τῆς πόλεως, ἴσον ἦν | μοι καὶ
 προσκληθέντι μὴ ἐλθεῖν, ἀλλ' ἐρήμην ὀφλεῖν εἶναι τὴν
 δίκην, τοῦτο δ' ἀπολογησαμένῳ τὴν προτέραν ἐξεῖναι
 ἐξελεθεῖν· ἅπανσι γὰρ τοῦτο κοινόν ἐστι. σὺ δέ, ὃ τοῖς
 ἄλλοις Ἑλλησι κοινόν ἐστιν, ἰδίᾳ ζητεῖς με μόνον ἀπο-
 14 στερεῖν, αὐτὸς σαυτῷ νόμον θέμενος. καίτοι τοὺς γε
 νόμους οἱ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων, πάντας ἂν οἴμαι
 ὁμολογῆσαι κάλλιστα νόμων ἀπάντων κεῖσθαι καὶ ὀσιώ-
 τατα. ὑπάρχει μὲν γε αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν
 τῇ γῆ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν,
 ὅπερ μέγιστόν ἐστι σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων· ὁ
 γὰρ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα ἐκδιδά-
 σκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστε οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ τῶν τοῦ
 κατηγοροῦ λόγων τοὺς νόμους καταμανθάνειν, εἰ καλῶς
 ὑμῖν κεῖνται ἢ μή, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τῶν κατ-
 ηγόρων λόγους, εἰ ὀρθῶς καὶ νομίμως ὑμᾶς διδάσκουσι
 15 τὸ πρᾶγμα ἢ οὐ. Οὕτως οἱ γε νόμοι κάλλιστα κεῖνται
 οἱ περὶ φόνου, οὓς οὐδεὶς πώποτε ἐτόλμησε κινῆσαι·
 σὺ δὲ μόνος δὴ τετόλμηκας γενέσθαι νομοθέτης ἐπὶ τὰ

13. Totam § post § 18 transp. P. Foerster (ap. S.) J. — ἂν
 ἀπιών] ἀνάπτων N et pr. A sec. J. (corr.²), ἀναπιων A pr. sec.
 Sigg. — ἐμοὶ, εἰ cum Bernhardyo Mr. — μοι] οἴμαι W. —
 εἶναι post ὀφλ. inserui ex A (ubi punctis a m. 1 notatum est):
 „aequum erat licere mihi“. — τὴν δίκην om. N Schoem. Fr. J.
 — ἐξεῖναι del. D., ἐξῆν ci. R. Fr., ἐξεῖναι ἂν S. — σὺ δὲ ὃ κτέ.]
 si contuleris § 17 extr. ὥστε καὶ οὗτος κτέ., videas perperam
 hanc § post 18 transponi. — με] ἐμὲ Bk.

14. Hanc § praeter primum verbum del. S., tamquam illa-
 tam ex or. VI § 2; del. etiam οὕτως § 15 init. — ὑμᾶς] ἡμᾶς
 N. — τῶν κατηγορῶν pr. A S.: τοῦ κατηγοροῦ. — διδάσκουσι
 ci. R.: διδάξουσι A v., διδάξει N (διδάσκει W. J.).

ALBANY, N. Y., 1864.

THE UNIVERSITY OF THE STATE OF NEW YORK
THE STATE EDUCATION DEPARTMENT
THE STATE COLLEGE OF ALBANY
THE STATE NORMAL SCHOOL
THE STATE SCHOOL OF DESIGN
THE STATE SCHOOL OF MUSIC
THE STATE SCHOOL OF ARTS AND CRAFTS
THE STATE SCHOOL OF AGRICULTURE
THE STATE SCHOOL OF MECHANICAL ARTS
THE STATE SCHOOL OF MINING
THE STATE SCHOOL OF FORESTRY
THE STATE SCHOOL OF FISH AND GAME
THE STATE SCHOOL OF MARINE AND FISHERY
THE STATE SCHOOL OF NAVAL ARCHITECTURE
THE STATE SCHOOL OF NAVAL ENGINEERING
THE STATE SCHOOL OF NAVAL MEDICINE
THE STATE SCHOOL OF NAVAL SURVEILLANCE
THE STATE SCHOOL OF NAVAL SIGNAL SERVICE
THE STATE SCHOOL OF NAVAL STORES
THE STATE SCHOOL OF NAVAL TRANSPORTATION
THE STATE SCHOOL OF NAVAL VEGETABLE GARDENING
THE STATE SCHOOL OF NAVAL WOODWORKING
THE STATE SCHOOL OF NAVAL YACHTING

πονηρότερα, καὶ ταῦτα παρελθὼν ζητεῖς με ἀδίκως ἀπολέσαι. ἃ δὲ σὺ παρανομεῖς, αὐτὰ ταῦτά μοι μέγιστα μαρτύριά ἐστιν· εὖ γὰρ ἤδεις ὅτι οὐδεὶς ἂν ἦν σοι ὃς ἐκειῖνον τὸν ὄρκον διομοσάμενος ἐμοῦ καταμαρτύρησεν. Ἔπειτα δὲ οὐχ ὡς πιστεύων τῷ πράγματι ἀναμφισβη- 16 τήτως ἔνα τὸν ἀγῶνα περὶ τοῦ πράγματος ἐποιήσω, ἀλλὰ ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ὑπελίπου ὡς καὶ τοῖσδε τοῖς δικασταῖς ἀπιστήσω. ὥστε μηδὲν μοι ἐνθάδε [μηδὲ] πλέον εἶναι μηδ' ἀποφυγόντι, ἀλλ' ἐξεῖναι σοι λέγειν ὅτι κακοῦργος ἀπέφυγον, ἀλλ' οὐ τοῦ φόνου τὴν δίκην· ἐλὼν δ' αὖ ἀξιόσεις με ἀποκτεῖναι ὡς τοῦ φόνου τὴν δίκην ἀφληκότα. καίτοι πῶς ἂν εἶη τούτων δεινότερα μηχανήματα, εἰ ὑμῖν μὲν ἅπαξ τουτουσὶ πείσασι κατείργασται ἃ βούλεσθε, ἐμοὶ δ' ἅπαξ ἀποφυγόντι ὁ αὐτὸς κίνδυνος ὑπολείπεται; Ἔτι δὲ μάλ' ἐδέθη ὧ ἄνδρες 17 παρανομώτατα ἀπάντων ἀνθρώπων. ἐθέλοντος γὰρ μου ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναι κατὰ τὸν νόμον, οὕτως οὔτοι διεπράξαντο ὥστε τοῦτο μὴ ἐγγενέσθαι μοι ποιῆσαι. τῶν δὲ ἄλλων ξένων ὅστις πώποτε ἠθέλησε καταστῆσαι ἐγγυητὰς, οὐδεὶς πώποτε ἐδέθη. καίτοι οἱ

15. πονηρότερα N Schoem. J.: πονηρότατα. — καὶ ταῦτα] offendit R. — μέγιστη N corr.², μαρτυρία N. — ἤδησθ' J.

16. περὶ τοῦ <αὐτοῦ> πρ. susp. R. — ὑπελείπου N et pr. A. — τοῖσδε τοῖς P.: τοῖς τότε (ὡς κἂν τοῖς τότε δικ. ἀμφισβήτησαν S., perperam, nam opponuntur inter se ὡς πιστεύων — ὡς ἀπιστήσων). — ἀπιστῶν P. — μηδὲ post ἐνθάδε del. R. J. (ὧ. μηδὲ πλέον μοι ἐ. μηδὲν εἶναι c. Mr. Schoem.). — κακουργίας ci. R. — αὖ Bk.: ἂν. — ἀξιόσης N et pr. A (corr.²). ἂν ἀξιόσαις ci. S. (post G. Hermannum de ἂν partic. p. 185). — ἀπολείπεται N, pr. A, BZ.

17. καθιστάναι A pr. sec. J. et me (καθιστάναι sec. Sigg.); καθιστᾶναι corr.². — ὥστε τοῦτο ci. R.: τοῦτο ὥστε. — μοι] με N. — ὅστις πώποτε] ὅστις ποτε N. — ἐδέθη] ἐδέ . . . A pr.

ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων τῷ αὐτῷ χρῶνται νόμῳ
τούτῳ. ὥστε καὶ οὗτος κοινὸς τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ὧν
18 ἐμοὶ μόνῳ ἐπέλιπε μὴ ὠφελῆσαι *τοῦδε κόσμου. τού-
τοις γὰρ ἦν τοῦτο συμφέρον, πρῶτον μὲν <ὡς> ἀπαρα-
σκευότατον γενέσθαι με, μὴ δυνάμενον διαπράσσει-
σθαι αὐτὸν τὰμαντοῦ πράγματα, ἔπειτα κακοπαθεῖν
τῷ σώματι, τοὺς τε φίλους προθυμοτέρους ἔχειν τοὺς
ἐμαντοῦ τούτοις τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν ἢ ἐμοὶ τὰληθῆ
[λέγειν], διὰ τὴν τοῦ σώματος κακοπάθειαν. ὄνειδός τε
αὐτῷ τε ἐμοὶ περιέθεσαν καὶ τοῖς ἐμοῖς προσήκουσιν
εἰς τὸν βίον ἅπαντα.

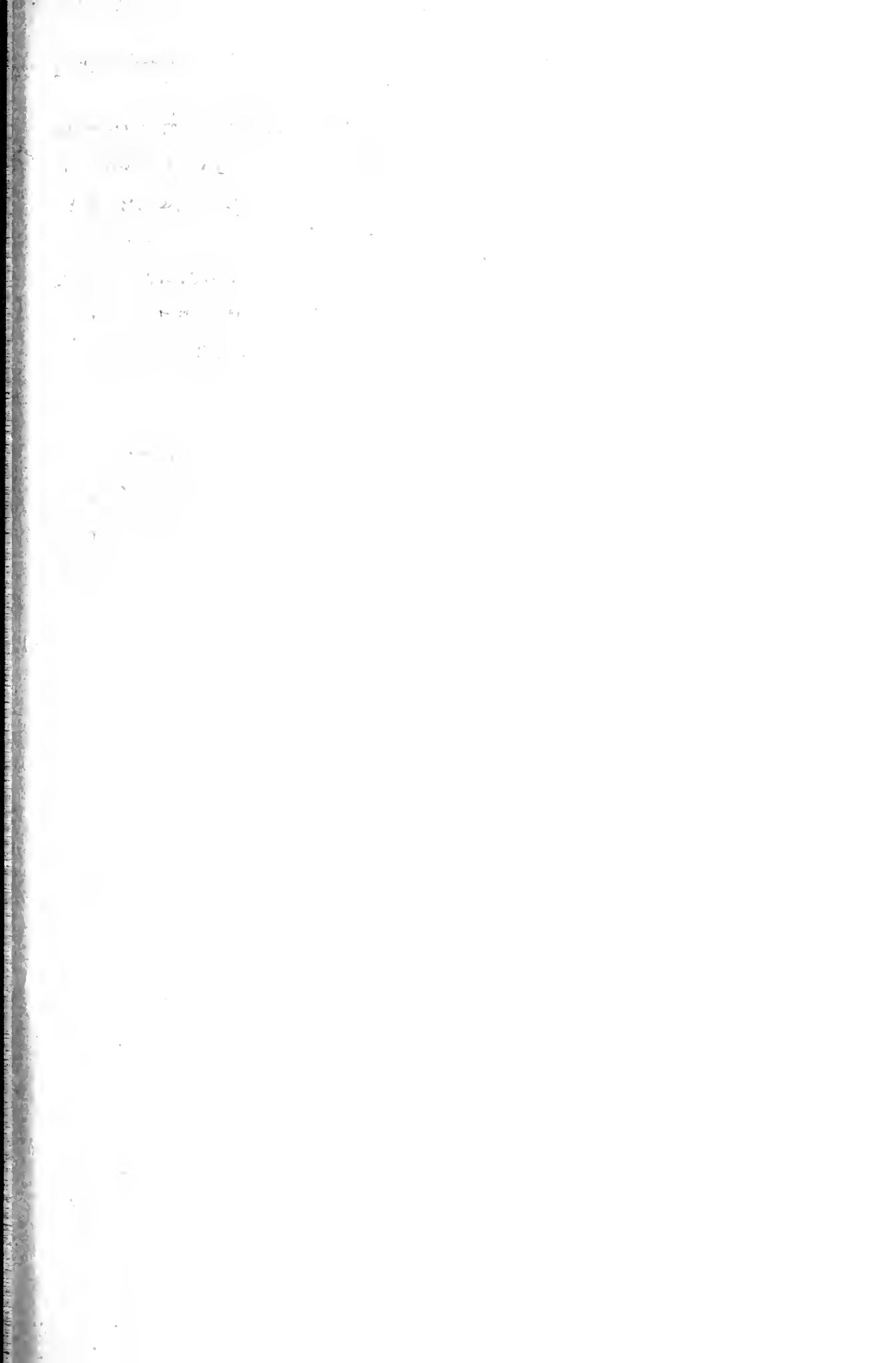
19 Οὕτωςί μὲν δὴ πολλοῖς ἐλασσωθεὶς τῶν νόμων
τῶν ὑμετέρων καὶ τοῦ δικαίου καθέστηκα εἰς τὸν ἀγῶνα·
ὅμως μέντοι γε καὶ ἐκ τούτων πειράσομαι ἐμαντὸν
ἀναίτιον ἐπιδείξαι. καίτοι χαλεπὸν γε τὰ ἐκ πολλοῦ
κατεψευσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα, ταῦτα παραχοῆμα
ἀπελέγχειν· ἃ γὰρ τις μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φυλάξα-
σθαι ἐγχωρεῖ.

Ἐγὼ δὲ τὸν μὲν πλοῦν ἐποησάμην ἐκ τῆς Μυ-

ἐπέλειπε pr. N, ὑπέλειπε pr. A. ἐνέλιπε Bait., <ἐπ'> ἐμοὶ
— ἐπέλ. ci. R. — ὠφελῆσαι N et pr. A: ὠφελείσθαι A corr.² v.
Pro τοῦδε κόσμου (N et pr. A, h. e. τοῦ δεσμοῦ ut vid.) A corr.²
rell. habent τοῦδε τοῦ νόμου, quod del. Bait.; mihi lacuna
esse videtur. Ὁφελεῖν c. dat. est 6, 38.

18. συμφέρον] συμφέρο in rasura A. — ὡς ante ἀπαρ. add.
Hi. — αὐτὸν τὰμ. Bk.: ἐμαντὸν τὰμ. (om. ἐμαντὸν Ald.). —
προθυμοτέρως (R.) Hi. Cob. J. Sed tum ἐμοὺς scribendum
erit. — τούτοις A corr.² Ald.: τοῖς. — λέγειν secl. J., διὰ τὴν
τ. σ. κακοπάθ. del. D. J. — ὄνειδος γὰρ ci. J. — αὐτῷ τε R.:
αὐτῷ γε. — ἐμοὶ προσήκ. Hi. coll. § 59.

19. πολλὰ D., <ἐν> πολλοῖς S. — ἐλασσωθεὶς conii. in-
venit D., praebent N et pr. A: ἔλος σωθεὶς A corr.¹, ἔλος σω-
θεὶς cett. libri, ἂν σωθεὶς v. — μέντοι γε] γε del. J. cf. 6, 3.

OF AMERICA

FROM 1492 TO 1876

BY

CHARLES A. BEAN

AND

WILLIAM B. EGGERTS

EDITORS

NEW YORK

1876

τιλήνης ὧ ἄνδρες, ἐν τῷ πλοίῳ πλέων ῶ Ἡρώδης οὔτος, 20
 ὃν φασιν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν· ἐπλέομεν δὲ εἰς τὴν
 Αἴνον, ἐγὼ μὲν ὡς τὸν πατέρα — ἐτύγχανε γὰρ ἐκεῖ
 ὢν τότε —, ὁ δ' Ἡρώδης ἀνδράποδα Θραξὶν ἀνθρώ-
 ποις ἀπολύσων. συνέπλει δὲ τὰ τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει
 αὐτὸν ἀπολύσαι, καὶ οἱ Θραῖκες οἱ λυσόμενοι. τούτων
 δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἡ μὲν πρόφασις ἑκατέρῳ τοῦ πλοῦ αὕτη· ἐτύχο- 21
 μεν δὲ χειμῶνί τινι χρησάμενοι, ὑφ' οὔ ἠναγκάσθημεν
 κατασχεῖν εἰς τῆς Μηθυμναίας τι χωρίον, οὔ τὸ πλοῖον
 ὥρμει τοῦτο εἰς ὃ μετεκβάντα φασὶν ἀποθανεῖν αὐτόν
 [τὸν Ἡρώδη]. καὶ πρῶτον μὲν αὐτὰ ταῦτα | σκο-
 πεῖτε, ὅτι <οὐ τῇ ἐ>μῇ προνοίᾳ μᾶλλον ἐγίγνετο ἢ
 τύχῃ. οὔτε γὰρ πείσας τὸν ἄνδρα οὐδαμοῦ ἀπελέγχομαι
 σύμπλουν μοι γενέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς καθ' αὐτὸν τὸν
 πλοῦν πεποιημένος ἔνεκα πραγμάτων ἰδίων· οὔτ' αὖ 22
 ἐγὼ ἄνευ προφάσεως ἱκανῆς φαίνομαι τὸν πλοῦν ποιη-
 σάμενος εἰς τὴν Αἴνον, οὔτε κατασχόντες εἰς τὸ χω-
 ρίον τοῦτο ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμιᾶς, ἀλλ' ἀνάγκη
 χρησάμενοι· οὔτ' αὖ ἐπειδὴ ὥρμισάμεθα, ἢ μετέκβασις

20. Μυτιλήνης hic et alibi J.: libri constanter Μιτυλ., nisi quod § 24 μυτιλήνη est in N. — ἐν τῷ <αὐτῷ> πλ. Li.; ῶ <καὶ> Ἡρ. R.

21. μετεκβάντα A pr. — φησὶν N et pr. A (corr.²). — ἀποκτανεῖν A pr. — τὸν Ἡρώδη del. R. D. (aut οὔτοι pro αὐτόν R.), uncis incl. Mr. cf. § 77. — σκοπεῖτε] extr. litteram a m. 2 hab. N. — ὅτι οὐ τῇ ἐμῇ Jebb: ὅτι μῆ. — καθ' αὐτόν St.: κατ' αὐτόν.

22. αὖ ἐγὼ] αὐτ' ἐγὼ N et pr. A. — ὥρμισάμεθα pr. N (corr.²). — μετέκβασις N et corr.¹ A Mr. Turr.: μετάβασις pr. A v.

ἐγένετο εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον οὐδενὶ μηχανήματι οὐδ' ἀπάτη, ἀλλ' ἀνάγκη καὶ τοῦτο ἐγίγνετο. ἐν ᾧ μὲν γὰρ ἐπλέομεν, ἀστέγαστον ἦν τὸ πλοῖον, εἰς ὃ δὲ μετέβημεν, ἐστεγασμένον· τοῦ δὲ ὑετοῦ ἔνεκα ταῦτ' ἦν. τούτων δ' ὑμῖν μάρτυρας παρῆξομαι.

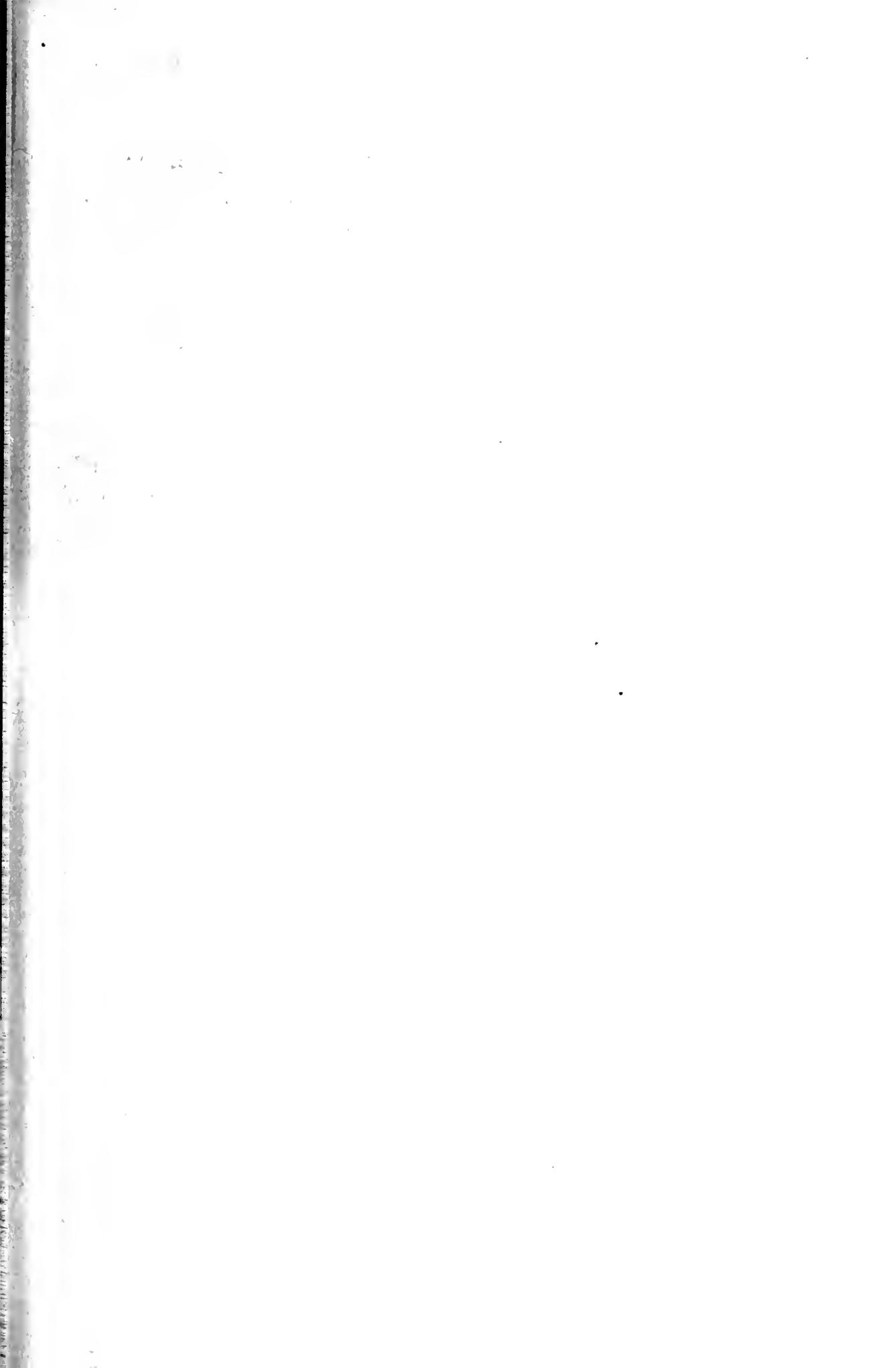
ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 23 Ἐπειδὴ δὲ μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον, ἐπινομεν. καὶ ὁ μὲν ἐστὶ φανερός ἐκβὰς ἐκ τοῦ πλοίου καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν· ἐγὼ δὲ τὸ παράπαν οὐκ ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου τῆς νυκτὸς ἐκείνης. τῇ δ' ὑστεραία, ἐπειδὴ ἀφανῆς ἦν ὁ ἀνὴρ, ἐζητεῖτο οὐδέν τι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἢ καὶ ὑπ' ἐμοῦ· καὶ εἴ τῳ τῶν ἄλλων ἐδόκει δεινὸν εἶναι, καὶ ἐμοὶ ὁμοίως. καὶ εἰς τε τὴν Μυτιλήνην ἐγὼ αἴτιος ἢ πεμφθῆναι ἄγγελον, καὶ τῇ
- 24 ἐμῇ γνώμῃ ἐπέμπετο· καὶ ἄλλου οὐδενὸς ἐθέλοντος βαδίζειν, οὔτε τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου οὔτε τῶν αὐτῷ τῷ Ἡρώδη συμπλεόντων, ἐγὼ τὸν ἀκόλουθον τὸν ἐμαυτοῦ πέμπειν ἔτοιμος ἦ· καίτοι οὐ δήπου γε κατ' ἐμαυτοῦ μηνυτὴν ἐπεμπον εἰδώς. ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνὴρ οὔτε ἐν τῇ Μυτιλήνῃ ἐφαίνετο ζητούμενος οὔτ' ἄλλοθι οὐδαμοῦ, πλοῦς τε ἡμῖν ἐγίγνετο, καὶ τᾶλλα ἀνήγετο πλοῖα ἅπαντα, ὠρόμην κἀγὼ πλέων. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρασχῆσομαι.

μετεξέβημεν P. — μάρτυρας ci. R. (ita semper Antiphon): μαρτυρίας. Τοὺς μάρτ. Reutzell, quia in hac quidem formula alias semper articulus additur.

23. μετεξέβημεν AB Bk.: μετέβημεν. — ἐκβὰς ἐκ AB Bk.: ἐκβὰς. — ἐξέβην ἐκ NMr.: ἐξέβην. — καὶ εἰς γε ci. J. — ἢ J.: ἦν. item § 24. 29.

24. οὐ δήπου γε NMr.: γε οὐ δήπου. — μυτιλήνη N. — ἄλλοθι NA Bk. (ci. Steph.): ἄλλοθεν. — πλέων] πλέον A pr. (corr.²).

The first part of the year was spent in
 the study of the history of the
 country and the habits of the
 people. The second part was spent
 in the study of the natural history
 of the country. The third part was
 spent in the study of the
 government of the country.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τὰ μὲν γινόμενα ταῦτ' ἐστίν· ἐκ δὲ τούτων ἤδη 25
σκοπεῖτε τὰ εἰκότα. πρῶτον μὲν γὰρ πρὶν ἀνάγεσθαι
με εἰς τὴν Αἴνου, ὅτε ἦν ἀφανὴς ὁ ἀνὴρ, οὐδεὶς
ἠτιάσατό με ἀνθρώπων, ἤδη πεπυσμένων τούτων τὴν
ἀγγελίαν· οὐ γὰρ ἄν ποτε ὠχόμην πλέων. ἀλλ' εἰς μὲν
τὸ παραχρῆμα κρεῖσσον ἦν τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ γεγενη-
μένον τῆς τούτων αἰτιάσεως, καὶ ἅμα ἐγὼ ἔτι ἐπεδή-
μουν· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ τε ὠχόμην πλέων καὶ οὔτοι ἐξ
ἐπιβουλῆς συνέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμηχανήσαντο κατ'
ἐμοῦ, τότε ἠτιάσαντο. Λέγουσι δὲ ὡς ἐν μὲν τῇ γῆ 26
ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ, καὶ ἐγὼ λίθον αὐτῷ ἐνέβαλον εἰς τὴν
κεφαλήν, ὃς οὐκ ἐξέβην τὸ παράπαν ἐκ τοῦ πλοίου.
καὶ τοῦτο μὲν ἀκριβῶς οὔτοι ἴσασιν· ὅπως δ' ἠφανίσθη
ὁ ἀνὴρ, οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δύνανται ἀποφαίνειν. δῆ-
λον γὰρ ὅτι ἐγγύς που τοῦ λιμένος εἰκὸς ἦν αὐτὸ
γίγνεσθαι, τοῦτο μὲν μεθύοντος τοῦ ἀνδρός, τοῦτο δὲ
νύκτωρ ἐκβάντος ἐκ τοῦ πλοίου· οὔτε γὰρ αὐτοῦ κρα-
τεῖν ἴσως ἄν ἐδύνατο, οὔτε τῷ ἀπάγοντι νύκτωρ μα-
κρὰν ὁδὸν ἢ πρόφασιν ἄν εἰκότως ἐγίγνετο· ζητουμένου 27
δὲ τοῦ ἀνδρός δύο ἡμέρας καὶ ἐν τῷ λιμένι καὶ ἄποθεν
τοῦ λιμένος, οὔτε ὀπτῆρ οὐδεὶς ἐφάνη οὔτε αἷμα οὔτε
ἄλλο σημεῖον οὐδέν. κατ' ἐγὼ συγχωρῶ τῷ τούτων
λόγῳ, παρεχόμενος μὲν τοὺς μάρτυρας ὡς οὐκ ἐξέβην
ἐκ τοῦ πλοίου· εἰ δὲ καὶ ὡς μάλιστα ἐξέβην ἐκ τοῦ
πλοίου, οὐδενὶ τρόπῳ εἰκὸς ἦν ἀφανισθέντα λαθεῖν

25. συνέθεσαν] σαν in ras. A.

26. ἐνέβαλον αὐτῷ AB Bk. — οὐκ infra versum (in ima pag.) A. — αὐτὸ NJ.: τοῦτο. — αὐτοῦ Taylor R.: αὐτοῦ.

27. καὶ ἐν NMr.: ἐν. — ἄποθεν N. — ὀπτῆρ] resp. Poll. 2, 57. — εἰ δὲ — πλοίου in mg. scripta eadem m. N.

τὸν ἄνθρωπον, εἶπερ γε μὴ πάνυ πόρρω ἀπῆλθεν ἀπὸ
 28 τῆς θαλάσσης. Ἄλλ' ὡς κατεποντώθη λέγουσιν. ἐν
 τίνι πλοίῳ; δῆλον γὰρ ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ λιμένος ἦν τὸ
 πλοῖον. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἐξηυρέθη; καὶ μὴν εἰκός γε
 ἦν καὶ σημείον τι γενέσθαι ἐν τῷ πλοίῳ ἀνδρὸς
 τεθνεῶτος (ἐντιθεμένου) καὶ ἐκβαλλομένου νύκτωρ.
 νῦν δὲ ἐν μὲν ᾧ ἔπινε πλοίῳ καὶ ἐξ οὗ ἐξέβαινε, ἐν
 τούτῳ φασὶν εὔρειν σημεία, ἐν ᾧ αὐτοὶ μὴ ὁμολογοῦσιν
 ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα· ἐν ᾧ δὲ κατεποντώθη, οὐχ
 ἠῦρον οὔτ' αὐτὸ τὸ πλοῖον οὔτε σημείον οὐδέν. τού-
 των δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρασχήσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

29 Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ μὲν φροῦδος ἦ πλέων εἰς τὴν
 Αἴνον, τὸ δὲ πλοῖον ἦκεν εἰς τὴν Μυτιλήνην ἐν ᾧ ἐγὼ
 133 καὶ ὁ Ἡρώδης | ἐπίνομεν, πρῶτον μὲν εἰσβάντες εἰς
 τὸ πλοῖον ἠρεύνων, καὶ ἐπειδὴ τὸ αἶμα ἠῦρον, ἐνταῦθα
 ἔφασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς τοῦτο
 οὐκ ἐνεχώρει, ἀλλ' ἐφαίνετο τῶν προβάτων ὄν αἶμα,
 ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου συλλαβόντες ἐβα-

εἶπερ γε N Sp.: εἶπερ.

28. ἐξηυρέθη J.: ἐξευρέθη. item ἠῦρον J. pro εὔρον paullo
 infra et § 29. — ἐντιθεμένου addidi coll. § 45; an delendum
 καί? — ἐν μὲν ᾧ N Mr.: μὲν ᾧ pr. A, ἐν ᾧ μὲν A corr.² v.
 — αὐτοὶ ὁμολ. μὴ Fr. J. — ὁμολογῶσιν codd. praeter A corr.¹.
 — αὐτὸ τὸ N A R.: αὐτὸ. — παρασχήσομαι Bk. coll. § 24:
 παραστῆσομαι.

29. φροῦδος] cf. Harp.: φρ. Ἄντ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρ. φό-
 νου ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν. — μὲν φροῦδος N Mr.: φροῦδος μὲν
 AB, φροῦδος v. — ὁ Ἡρ. N Mr.: Ἡρώδης. — ἐπίνομεν Weil:
 ἐπλέομεν. — τὸ αἶμα codd. Mr.: τι αἶμα Ald. — τῶν ante προ-
 βάτων del. R. J.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

σάνιζον τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ὃν μὲν τότε παραχοῆμα 30
 ἐβασάνισαν, οὗτος μὲν οὐδὲν εἶπε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον·
 ὃν δ' ἡμέραις ὕστερον πολλαῖς ἐβασάνισαν, ἔχοντες
 παρὰ σφίσιν αὐτοῖς τὸν πρόσθεν χρόνον, οὗτος ἦν ὁ
 πεισθεὶς ὑπὸ τούτων καὶ καταψευδόμενος ἐμοῦ. παρ-
 ἔξομαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ὡς μὲν ὕστερον τοσοῦτῳ χρόνῳ ὁ ἀνὴρ ἐβα- 31
 σανίσθη, μεμαρτύρηται ὑμῖν· προσέχετε δὲ τὸν νοῦν
 αὐτῇ τῇ βασάνῳ, οἷα γεγένηται. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος, ᾧ
 ἴσως οὗτοι τοῦτο μὲν ἐλευθερίαν ὑπέσχοντο, τοῦτο δ'
 ἐπὶ τούτοις ἦν παύσασθαι κακούμενον αὐτόν, ἴσως
 ὑπ' ἀμφοῖν πεισθεὶς καταψεύσατό μου, τὴν μὲν ἐλευθε-
 ρίαν ἐλπίσας οἴσεσθαι, τῆς δὲ βασάνου εἰς τὸ παρα-
 χοῆμα βουλόμενος ἀπηλλάχθαι. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἐπί- 32
 στασθαι τοῦτο, ὅτι ἐφ' οἷς ἂν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς
 βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι λέγειν
 ὅτι ἂν ἐκείνοις μέλλωσι χαριεῖσθαι· ἐν τούτῳ γὰρ
 αὐτοῖς ἐστὶν ἡ ὠφέλεια, ἄλλως τε κἂν μὴ παρόντες
 τυγχάνωσιν ὧν ἂν καταψεύδωνται. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ
 ἐκέλευον αὐτὸν στρεβλοῦν ὡς οὐ τάληθῆ λέγοντα,
 ἴσως ἂν ἐν αὐτῷ τούτῳ ἀπετρέπετο μηδὲν κατ' ἐμοῦ
 καταψεύδεσθαι, νῦν δὲ αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανισταὶ καὶ

30. καὶ ante καταψ. abesse mal. R. Bait. (om. fort. A pr.);
 ante alterum τούτων inserendum ci. R. (πεισθεὶς — καὶ del. F. Leo).

31. τοσοῦτῳ ci. R.: τούτῳ τῷ. — γὰρ supra vers. A. —
 ὑπ'] ἐπ' pr. A (corr.²). — εἰς <γε> τὸ παρ. ci. J.

32. ἢ post πλεῖστον addendum ci. R., post βασάνου D.,
 post ἂν (si sit necessarium) J. — ὅτι ἂν Ald.: ὅταν codd. —
 τούτῳ S.: τούτοις. — εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ Gebauer Lys. p. 402 (vel
 ἐγὼ μὲν γὰρ εἰ): εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν N et pr. A (Mr. Turr.), om.
 μὲν rell. — αὐτοὶ scripsi (cf. 4 β 7): αὐτοὶ.

33 ἐπιτιμηταὶ τῶν σφίσιν αὐτοῖς συμφερόντων. ἕως μὲν
οὖν μετὰ χρηστῆς τῆς ἐλπίδος ἐγίγνωσκέ μου καταψευ-
σάμενος, τούτῳ δυσχυρίζετο τῷ λόγῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐγί-
γνωσκεν ἀποθανούμενος, ἔνταῦθ' ἤδη τῇ ἀληθείᾳ
ἐχρῆτο, καὶ ἔλεγεν ὅτι πεισθείη ὑπὸ τούτων ἐμοῦ
34 καταψεύδεσθαι. διαπειραθέντα δ' αὐτὸν τὰ ψευδῆ
λέγειν, ὕστερον δὲ τάληθῆ λέγοντα, οὐδέτερα ὠφέλησεν,
ἀλλ' ἀπέκτειναν ἄγοντες τὸν ἄνδρα, τὸν μηνυτήν, ᾧ
πιστεύοντες ἐμὲ διώκουσι, τούναντίον ποιήσαντες ἢ οἱ
ἄλλοι ἄνθρωποι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοῖς μηνυταῖς τοῖς
μὲν ἐλευθέροις χρήματα διδόασιν, τοὺς δὲ δούλους ἐλευ-
θεροῦσιν· οὗτοι δὲ θάνατον τῷ μηνυτῇ τὴν δωρεάν
ἀπέδωκαν, ἀπαγορευόντων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν μὴ
35 ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα πρὶν [ἂν] ἐγὼ ἔλθοιμι. δῆλον
οὖν ὅτι οὐ τοῦ σώματος αὐτοῦ χρεία ἦν αὐτοῖς, ἀλλὰ
τῶν λόγων· ζῶν μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς αὐτῆς βα-
σάνου ἰὼν ὑπ' ἐμοῦ κατήγορος ἂν ἐγίγνετο τῆς τού-
των ἐπιβουλῆς, τεθνεὼς δὲ τὸν μὲν ἔλεγχον τῆς ἀλη-
θείας ἀπεστέρει δι' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολλυμένου,
τοῖς δὲ λόγοις τοῖς ἐψευσμένοις ὑπ' ἐκείνου ὡς ἀλη-
θέσιν οὔσιν ἐγὼ ἀπόλλυμαι. τούτων δὲ μάρτυράς
μοι κάλει.

ἐπιτιμηταὶ] ἐπιμεληταὶ Hug. — σφίσι N.

33. τῆς post χρηστῆς om. N Mr. J. (etiam R. abesse mal.;
τινὸς W.). — καταψευσάμενος N pr. (corr.²); καταψευσόμ. R. D.
— ἔνταῦθ' pr. A (corr.²). — πεισθείη N pr. (corr.²). — κατ-
εψεύδεσθαι N.

34. ὕστερον μὲν A pr. — ὠφέλησεν R. Turr.: ὠφέλησαν.
— ἀπάγοντες ci. R. — ἄνθρωποι A pr. (corr.²). — δωρεάν J.
— ἀπογορευόντων A. — πρὶν ἂν] ἂν del. D., πρὶν ἢ ci. W.

35. αὐτοῦ post σώμ. om. pr. A. — δι' del. S., ἀπεστέρει
ἐμὲ διὰ τοῦ σώμ. ci. R., ἀπολλυμένου del. Schoell. — ἐγὼ
ἀπόλλ in ras. maiore A.

〈ΜΑΡΤΥΡΕΣ.〉

Ἐχοῖν μὲν γὰρ αὐτούς, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἐνθάδε 36
 παρέχοντας τὸν μηνυτὴν αὐτὸν ἀπελέγχειν ἐμέ, καὶ
 αὐτῷ τούτῳ χρῆσθαι ἀγωνίσματι, ἐμφανῆ παρέχοντας
 τὸν ἄνδρα καὶ κελύοντας βασανίζειν, ἀλλὰ μὴ ἀποκτείναι.
 φέρε γὰρ δὴ ποτέρῳ νῦν χρήσονται τῶν λόγων;
 πότερα ᾧ πρώτῳ εἶπεν ἢ ᾧ ὕστερον; καὶ πότερ' ἀληθῆ
 ἐστίν, ὅτ' ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον ἢ ὅτ' οὐκ ἔφη;
 εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξετασθῆναι δεῖ τὸ πρᾶγμα, 37
 οἱ ὕστεροι λόγοι ἀληθέστεροι φαίνονται. ἐψεύδετο μὲν
 γὰρ ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἐπειδὴ δὲ 〈διὰ〉 τὸ ψεύ-
 δεσθαι ἀπώλλυτο, ἠγγήσατο τ' ἀληθῆ κατειπὼν διὰ τοῦτο
 σωθῆναι ἄν. τῆς μὲν οὖν ἀληθείας οὐκ ἦν αὐτῷ
 τιμωρὸς οὐδείς· οὐ γὰρ παρῶν ἐγὼ ἐτύγγανον, ὥπερ
 σύμμαχος ἦν ἢ ἀλήθεια τῶν ὑστέρων λόγων· τοὺς δὲ
 προτέρους λόγους τοὺς κατεψευσμένους ἦσαν οἱ ἀφα-
 νιοῦντες ὥστε μηδέποτε εἰς τὸ ἀληθὲς καταστῆναι. καὶ 38
 οἱ μὲν ἄλλοι, καθ' ὧν ἂν μηνύη τις, οὗτοι κλέπτουσι
 τοὺς μηνύοντας κατ' ἀφανίζουσιν· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ
 ἀπάγοντες καὶ | ζητοῦντες τὸ πρᾶγμα τὸν κατ' ἐμοῦ 134
 μηνυτὴν ἠφάνισαν. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἠφάνισα
 ἢ μὴ ἠθέλον ἐκδοῦναι τούτοις ἢ ἄλλον τινὰ ἔφευγον
 ἔλεγχον, αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πρά-

titulum add. R. Mr. Turr.

36. ἐχοῖν μὲν] μὲν om. N. — αὐτὸν] οὕτως ci. J. — τῶν λόγων pr. A (corr.²). — ᾧ posterius supra vers. A.

37. εἰκότως A pr. (corr.² sec. Sigg.). — 〈διὰ〉 τὸ ψεύδ. J. (διὰ τοῦ ψ. St.): τῷ ψεύδ. A corr.² (ci. R.), ψεύδ. Ald. — διὰ τοῦτο N et pr. A (corr.²) Mr.: διὰ τούτου. — ἢ ante ἀλήθ. om. pr. A. — verba ἦσαν οἱ ἀφ. post καταστῆναι transp. S. (ἀφαν. scil. αὐτόν). cf. 59 extr.

38. ἂν μηνύη N Mr.: μηνύη ἄν. — οὗτοι κλ. ci. R. (Gebauer): αὐτοὶ κλ. — ἐκκλέπτουσι Hi. — οὗτοι δὲ αὐτοὶ Gebauer. — αὐτοῖς ἂν τούτοις Sp.: αὐτοὶ δὴ τούτοις. cf. § 84; 1, 11; 6, 27.

γματα ἐχρῶντο, καὶ ἦν ταῦτα αὐτοῖς μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ· νῦν δέ, ὅποτε αὐτοὶ οὗτοι προκαλουμένων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν ταῦτ' ἔφυγον, ἐμοὶ δήπου κατὰ τούτων εἶναι χρὴ ταῦτά ταῦτα τεκμήρια, ὡς οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἢν ἠτιῶντο.

- 39 Ἔτι δὲ καὶ τάδε λέγουσιν, ὡς ὁμολόγει ὁ ἄνθρωπος βασανιζόμενος συναποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐγὼ δέ φημι ταῦτα μὲν οὐ λέγειν αὐτόν, ὅτι δὲ ἐξαγάγοι ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ὅτι ἤδη τεθυεῶτα αὐτόν ὑπ' ἐμοῦ συνανελὼν καὶ ἐνθεις εἰς τὸ
40 πλοῖον καταποντώσειε. καίτοι σκέψασθε ὅτι πρῶτον μὲν, πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι, ὁ ἀνὴρ μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης τῆ ἀληθείᾳ ἐχοῖτο καὶ ἀπέλυέ με τῆς αἰτίας· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀνέβη, τῆ ἀνάγκῃ χρώμενος ἤδη κατεψεύδετό μου, βουλόμενος ἀπηλ-
41 λάχθαι τῆς βασάνου· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύσατο βασανιζόμενος, οὐκέτι ἔφη με τούτων εἰργάσθαι οὐδέν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον ἀπώμωξεν ἐμέ τε καὶ αὐτόν ὡς ἀδίκως ἀπολλυμένους, οὐ χάριτι τῆ ἐμῆ — πῶς γάρ; ὅς γε κατεψεύσατο —, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς καὶ βεβαιῶν τοὺς πρώτους λόγους ὡς ἀληθεῖς εἰρημέ-
42 νους. ἔπειτα δὲ ὁ ἕτερος ἄνθρωπος, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ

38. ἂν deesse etiam S. iudicavit; servandum δὲ addito ἂν censet Schaefer. — ταῦτά ταῦτα Fuhr coll. 6, 27: ταῦτα Bk., ταῦτα τὰ codd. — ἠτιῶντο D. coll. 6, 27 (Turr.): ὦντο.

39. ὁμολογεῖ N. — ἐξαγάγοι Bait. Turr.: ἐξάγει N et A pr., ἐξάγοι A corr. v. — συνανελὼν καὶ add. Mr. e N, qui συνελὼν (sicut § 42) καὶ. etiam A . . . ἐνθεις, eraso ut Jernst. videtur καὶ (συνενθεις omissis συναν. καὶ ci. S.).

40. πρῶτον μὲν om. pr. A.

41. ἀλλὰ τὸ τελευταῖον] ἀλλ' αὐτὸ τούναντίον ci. J. — ἀδίκους N.

42. ὁ ἐν τῷ NMr.: om. ὁ v.

πλοίῳ πλέων καὶ παρῶν διὰ τέλους καὶ συνῶν μοι, τῇ
 αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος τοῖς μὲν πρώτοις καὶ τοῖς
 ὕστερον λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώπου συνεφέρετο ὡς
 ἀληθέσιν εἰρημένοις, διὰ τέλους γὰρ με ἀπέλυε, τοῖς
 δὲ ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις, οὓς ἐκεῖνος ἀνάγκη
 μᾶλλον ἢ ἀληθείᾳ ἔλεγε, τούτοις δὲ διεφέρετο. ὁ μὲν
 γὰρ ἐκβάντα μ' ἔφη ἐκ τοῦ πλοίου ἀποκτεῖναι τὸν ἄν-
 δρα, καὶ αὐτὸς ἤδη τεθνεῶτα συνανελεῖν μοι· ὁ δὲ τὸ
 παράπαν οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη ἐκ τοῦ πλοίου. Καίτοι 43
 τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοί ἐστιν. οὐ γὰρ δήπου οὕτω
 κακοδαίμων ἐγώ, ὥστε τὸ μὲν ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα
 προὔνοησάμην μόνος, ἵνα μοι μηδεὶς συνειδείῃ, ἐν ᾧ
 μοι ὁ πᾶς κίνδυνος ἦν, ἤδη δὲ πεπραγμένου μοι τοῦ
 ἔργου μάρτυρας καὶ συμβούλους ἐποιοῦμην. καὶ ἀπ- 44
 ἔθανε μὲν ὁ ἀνὴρ οὕτως ἐγγὺς τῆς θαλάσσης καὶ τῶν
 πλοίων, ὡς ὁ τούτων λόγος ἐστίν· ὑπὸ δὲ ἐνὸς ἀνδρὸς
 ἀποθνήσκων οὔτε ἀνέκραγεν οὔτ' αἰσθησιν οὐδεμίαν
 ἐποίησεν οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῆ οὔτε τοῖς ἐν τῷ πλοίῳ;
 καὶ μὴν πολλῶ <ἐπὶ> πλέον γεγωνεῖν ἔστι νύκτωρ ἢ
 μεθ' ἡμέραν, ἐπ' ἀκτῆς ἢ κατὰ πόλιν· καὶ μὴν ἔτι
 ἐρηγορότων φασὶν ἐκβῆναι τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου.
 ἔπειτα ἐν τῇ γῆ μὲν ἀποθανόντος, ἐντιθεμένου δὲ εἰς 45

ὕστεροις mal. R., ὕστατον P. — εἰρημένοις NJ.: . . . σι A pr.,
 οὔσι A corr. v. — συνανελεῖν N. — οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη N Mr.:
 ἔφη οὐκ ἐκβῆναί με.

43. μόνος in ras. A („pr. fuit ni fallor ὁμως“ J.).

44. ὁ ἀνὴρ N Mr.: ἀνὴρ (ἀνῆρ S.). — οὔτως omnes. —
 ἀνδρὸς om. Bk. Turr. — ἐν τῷ πλοίῳ] „in navibus“ vertit R.
 — πολλῶ <ἐπὶ> πλέον Schoem., γεγωνεῖν Cob.: πολλῶ πλέον
 γε ἀγνοεῖν (π. ἐ. πλ. γε δὴ νοεῖν S., πολλῶ ἤσσαν γε ἀγνοεῖν
 ipse aliquando proposui). — καὶ μὴν ἔτι . . . πλοίου post ἐν τῷ
 πλοίῳ; transp. Schöm., post πλοίου pergens: καὶ [μὴν] πολλῶ.

τὸ πλοῖον, οὔτε ἐν τῇ γῆ σημεῖον οὐδὲ αἶμα ἐφάνη
οὔτε ἐν τῷ πλοίῳ, νύκτωρ μὲν ἀναιρεθέντος, νύκτωρ
δ' ἐντιθεμένου εἰς τὸ πλοῖον. ἢ δοκεῖ ἂν ὑμῖν ἄν-
θρωπος δύνασθαι ἐν τοιούτῳ πράγματι ὡν τὰ τε
ἐν τῇ γῆ ὄντα ἀναξύσαι καὶ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἀπο-
σπογγίσαι, ἃ οὐδὲ μεθ' ἡμέραν <ἂν> τις οἴός τε
ἐγένετο, ἔνδον ὡν αὐτοῦ καὶ μὴ πεφοβημένος, τὸ
παράπαν ἀφανίσαι; ταῦτα ὦ ἄνδρες πῶς εἰκότα
46 ἐστίν; Ὁ δὲ καὶ μάλιστα ἐνθυμεῖσθε, καὶ μὴ μοι
ἄχθεσθε, ἂν ὑμᾶς πολλάκις ταῦτ' ἀντιθέσω· μέγας γὰρ
ὁ κίνδυνός ἐστιν, καθ' ὅτι δ' ἂν ὑμεῖς ὀρθῶς γινώτε,
κατὰ τοῦτο σώζομαι, καθ' ὅτι δ' ἂν ψευσθῆτε τάλη-
θοῦς, κατὰ τοῦτο ἀπόλλυμαι· μὴ οὖν ἐξέλῃται τοῦτο
ὑμῶν μηδεὶς, ὅτι τὸν μηνυτὴν ἀπέκτειναν, καὶ διετεί-
ναντο αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς, μηδ' ἐμοὶ ἐγγενέ-
σθαι παρόντι ἄξιαι τὸν ἄνδρα καὶ βασανίσαι αὐτόν.
47 καίτοι πρὸς τούτων ἦν τοῦτο. νῦν δὲ πριάμενοι τὸν
ἄνδρα, ἰδίᾳ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέκτειναν, τὸν μηνυ-
τὴν, οὔτε τῆς πόλεως ψηφισαμένης, οὔτε αὐτόχειρα
135 ὄντα τοῦ | ἀνδρός. ὃν ἐχρῆν δεδεμένον αὐτοῦς φυ-

45. σημεῖον <οὐδὲν> Hi., qui deinceps delet οὐδὲ αἶμα
(ita J.). — δ' ἐντιθεμένου NAMZR. Bk.: δὲ τιθεμένου. —
ὄντα] ἴχνη πάντα ci. R. — ἀνασπογγίσαι NMr. — ἂν post
ἡμέραν add. Bait.; ἐγένετ' ἂν D.

46. ἐνθυμεῖσθαι A pr. teste Siggio, ἐνθυμεῖσθαι N.: δεῖ
ἐνθυμεῖσθαι A corr.² v. cf. 1, 22. — ταῦτ' R.: ταῦτα. — ἐξ-
ελεῖται N et pr. A (corr.²). — διετείναντο] cf. Harp.: διετείνοντο.
ἰδίως A. τοῦτ' ἔταξεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡ. φόνου, ἀντὶ τοῦ διὰ
συντόνου σπουδῆς ἀπηρησάντο. Igitur Harp. quoque, ut vidit
Bk., διετείναντο legit: quamquam impf. exstat etiam ap. Suid.
Zonar. Cram. Anecd. Oxon. II, p. 492, 33. — ἄξιαι] ἐλέγξει D.,
ἐξαιτεῖν Bait.

47. τὸν ante θάνατον abesse mal. Nauck. J.

implicative almost certainly

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

1917

λάσσειν, ἢ τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς ἐξεγγυῆσαι, ἢ τοῖς ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις παραδοῦναι, καὶ ψῆφον περὶ αὐτοῦ γενέσθαι. νῦν δὲ αὐτοὶ καταγνόντες τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς ἀπεκτείνετε· ὃ οὐδὲ πόλει ἔξεστιν, ἄνευ Ἀθηναίων οὐδένα θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ τῶν μὲν ἄλλως λόγων τῶν ἐκείνου τουτουσι κριτὰς ἤξιώσατε γενέσθαι, τῶν δὲ ἔργων αὐτοὶ δικασταὶ ἐγένεσθε. καίτοι οὐδὲ οἱ τοὺς δεσπότας ἀποκτείναντες, ἐὰν 48 ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῶσιν, οὐδ' οὗτοι ἀποθνήσκουσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν προσηκόντων, ἀλλὰ παραδιδόασιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ κατὰ νόμους ὑμετέρους πατρίους. εἶπερ γὰρ καὶ μαρτυρεῖν ἔξεστι δούλῳ κατὰ τοῦ ἐλευθέρου τὸν φόνον, καὶ τῷ δεσπότῃ, ἂν δοκῇ, ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου, καὶ ἡ ψῆφος ἴσον δύναται τῷ δοῦλον ἀποκτείναντι καὶ τῷ ἐλεύθερον, εἰκὸς τοι καὶ ψῆφον γενέσθαι περὶ αὐτοῦ ἦν, καὶ μὴ ἄκριτον ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν. ὥστε πολλῶ ἂν δικαιότερον ὑμεῖς ἐκρίνεσθε ἢ ἐγὼ νῦν φεύγω ὑφ' ὑμῶν ἀδίκως.

Σκοπεῖτε δὲ ὧ ἄνδρες καὶ ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν 49 ἀνδροῖν ἐκατέροιν τοῖν βασανισθέντοιν τὸ δίκαιον καὶ τὸ εἰκός. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος δύο λόγοις ἔλεγε· τοτὲ μὲν ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον, τοτὲ δὲ οὐκ ἔφη· ὁ δὲ ἐλεύθερος οὐδέπω <καὶ> νῦν εἶρηκε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον οὐδέν, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος. τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ 50

ἄλλως scr.: ἄλλων (del. D. J.). — ἐγένεσθε Schoell. J.: γίνεσθε (γίνεσθαι Z Turr., ἐγίνεσθε R.).

48. ἀποθνήσκουσιν NMr.: θνήσκουσιν. — κολασθῆναι post ἀρχῇ desider. R. — <τούς> ὑμετέρους ci. J. — τῷ ἐλεύθερον ci. R., recep. Bk.: τὸν ἐλ. — δικαιοτ. ὑμεῖς NMr.: ὑμεῖς δικ. — κρίνεσθε codd.; κρίνοισθε v.

49. σκοπεῖτε δὴ NAB. — δύο A Ald. (Turr.). cf. 3 β 12; 6, 31. — καὶ post οὐδέπω add. Weil.

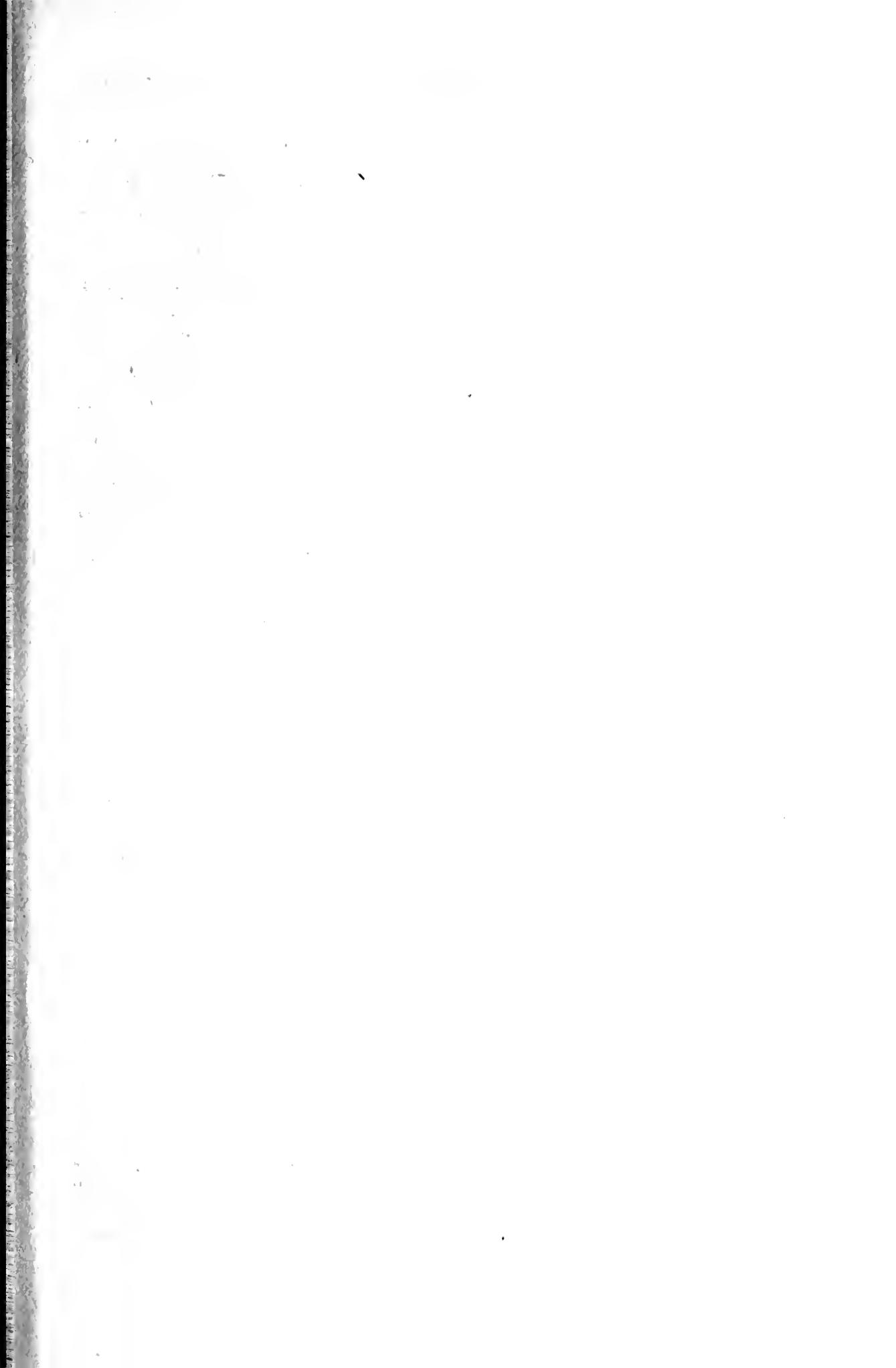
ἦν αὐτῷ ἐλευθερίαν προτείναντας ὥσπερ τὸν ἕτερον πείσαι· τοῦτο δὲ μετὰ τοῦ ἀληθοῦς ἐβούλετο κινδυνεύων πᾶσχειν ὅτι δέοι, ἐπεὶ τό γε συμφέρον καὶ οὗτος ἠπίστατο, ὅτι τότε παύσοιτο στρεβλούμενος, ὁπότε εἴποι τὰ τούτοις δοκοῦντα. ποτέρῳ οὖν εἰκός ἐστι πιστεῦσαι, τῷ διὰ τέλους τὸν αὐτὸν ἀεὶ λόγον λέγοντι, ἢ τῷ τοτὲ μὲν φάσκοντι τοτὲ δ' οὐ; ἀλλὰ καὶ ἄνευ βασάνου τοιαύτης οἱ τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λόγους λέγοντες πιστότεροί εἰσι τῶν διαφερομένων σφίσιν
 51 αὐτοῖς. ἔπειτα δὲ καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν τοῦ ἀνθρώπου μερὶς ἑκατέρων ἐγεγόνει, τούτων μὲν τὸ φάσκειν, ἐμὴ δὲ τὸ μὴ φάσκειν, ἐκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδροῖν τοῖν βασανισθέντων· ὁ μὲν γὰρ ἔφησεν, ὁ δὲ διὰ τέλους ἔξαρκος ἦν. καὶ μὲν δὴ τὰ ἐξ ἴσου γενόμενα τοῦ φεύγοντός ἐστι μᾶλλον ἢ τοῦ διώκοντος, εἴπερ γε καὶ τῶν ψήφων ὁ ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γενόμενος τὸν φεύγοντα μᾶλλον ὠφελεῖ ἢ τὸν διώκοντα.

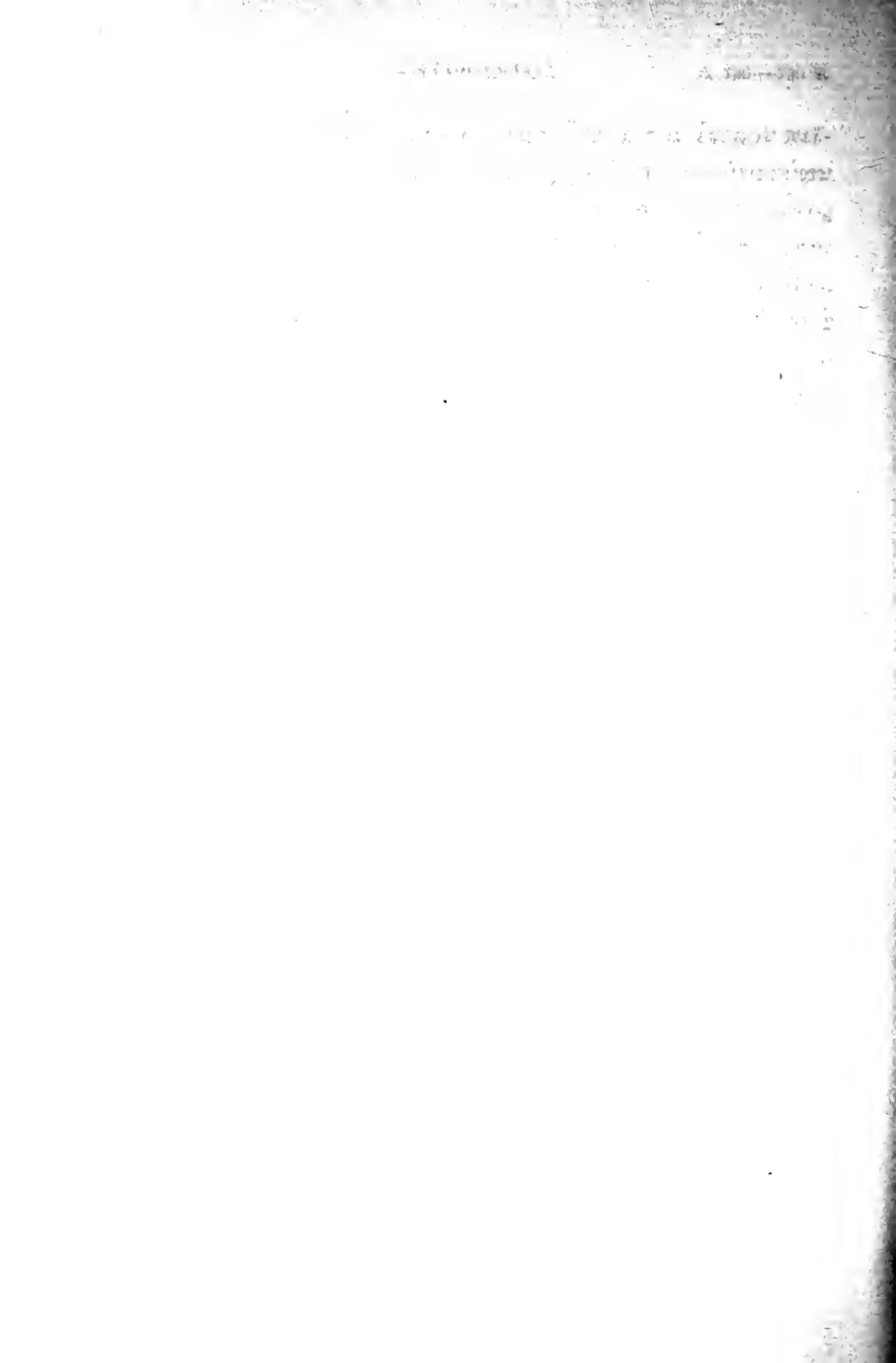
52 Ἡ μὲν βᾶσανος ὧ ἄνδρες τοιαύτη γεγένηται, ἢ οὗτοι πιστεύοντες εὖ εἰδέναί φασὶν ὑπ' ἐμοῦ ἀπο-

50. προτείναντας NA sec. Bk. et ci. R.: προτείνοντας A teste Siggio, προτείναντι v. ante Bk. — πᾶσχειν] παρασχεῖν A pr. — παύσοιτο Madvig: παύσαιτο. — ἀεὶ λόγον NMr.: λόγον A pr. et Z, quod prob. S.; λόγον ἀεὶ A corr. v. — τῶν αὐτῶν] τῶν ἄλλων A pr.

51. καὶ ἐκ <τε> τῶν S. ap. Schaeferum. — τοῦ <ἕτερον> ἀνθρώπου Hi., qui del. vv. ἐκ τε ἀμφ. — ἔξαρκος ἦν. — μερὶς ἑκατέρων ἐγεγόνει scripsi (antea ἑκατέροις [c. W.] ἂν εἴη): μ. ἑκατέρῳ ἴσον, εἰ N, μ. ἑκατέρῳ ἴσον εἰς A pr., μ. ἑκατέρῳ ἴση ἐστὶ A corr.² v. — τούτων μὲν τὸ φ. ἐμὴ δὲ scr.: τοῦτον μέντοι φ. ἐμοὶ δὲ NA pr., τούτοις μὲν τὸ φ. ἐμοὶ δὲ A corr.² v. — <πρὸς> τοῦ φεύγοντος Hi. J. — γενόμενος] γιγνόμενος NJ. (ego ed. I).

52. γεγένηται N: ἐγένετο.

θανόντα τὸν ἄνδρα. καίτοι τὸ παράπαν ἔγωγ' ἂν εἴ τι
 συνήδη ἔμαντῶ καὶ εἴ τί μοι τοιοῦτον εἴργαστο, ἠφάνισ'
 ἂν τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτε ἐπ' ἐμοὶ ἦν τοῦτο μὲν εἰς τὴν
 Αἴνον ἀπάγειν ἅμα ἐμοί, τοῦτο δὲ εἰς τὴν ἥπειρον
 διαβιβάσαι, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι μηνυτὰς κατ' ἔμαν-
 τοῦ τοὺς συνειδότας. φασὶ δὲ γραμματείδιον εὔρεῖν 53
 ἐν τῷ πλοίῳ, ὃ ἔπεμπον ἐγὼ Λυκίῳ, ὡς ἀποκτείναιμι
 τὸν ἄνδρα. καίτοι τί ἔδει με γραμματείδιον πέμπειν,
 αὐτοῦ συνειδότος τοῦ τὸ γραμματείδιον φέροντος;
 ὥστε τοῦτο μὲν σαφέστερον αὐτὸς ἔμελλεν εἶρεῖν ὃ
 εἰργασμένος, τοῦτο δὲ οὐδὲν ἔδει κρύπτειν αὐτά· ἃ
 γὰρ μὴ οἶόν τε εἰδέναί τὸν φέροντα, ταῦτ' ἂν τις μά-
 λιστα συγγράφας πέμπειεν. ἔπειτα δὲ ὅτι μὲν μακρὸν 54
 εἶη πρᾶγμα, τοῦτο μὲν ἂν τις ἀναγκασθεῖη γράψαι τῷ
 μὴ διαμνημονεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλήθους·
 τοῦτο δὲ βραχὺ ἦν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι τέθνηκεν ὁ ἀνὴρ.
 ἔπειτα ἐνθυμεῖσθε ὅτι διάφορον <μὲν> ἦν τὸ γραμ-
 ματείδιον τῷ βασανισθέντι, διάφορος δ' ὁ ἄνθρωπος
 τῷ γραμματείδιῳ· ὃ μὲν γὰρ βασανιζόμενος αὐτὸς ἔφη
 ἀποκτεῖναι, τὸ δὲ γραμματείδιον ἀνοιχθὲν ἐμὲ τὸν

συνήδη J.: συνήδειν. — εἴ τι μοι A corr.² sec. Sigg.: εἴ τ' ἐμοὶ N et pr. A, εἴ τι ἐμοὶ A corr.² sec. J. rell. — ἀπάγων N et pr. A (corr.²). — ἅμα ἐμοὶ] ἐμοὶ pro ἅμα ἐ. A pr.

53. γραμματείδιον Bk.: γραμματίδιον ubique libri. — post φέροντος codd. inserunt: τίνος γε δὴ ἔνεκα — ἐμοὶ κἀκείνῳ (§ 57 init.), quae verba suo loco omissa sunt. Transposuit Aldus. — αὐτὸς R. Turr.: αὐτοῖς. — εἶρεῖν] εὔρεῖν N. — αὐτὰ codd. Fr.: αὐτόν.

54. τοῦτο μὲν] μὲν add. NMr.; τούτου N et pr. A [sec. J.; τοῦ sec. Dobs. et me] corr.². — τῷ μὴ corr.² A sec. Sigg. et J. v.: τὸ μὴ A corr. sec. Dobs. et me, τοῦ μὴ N et pr. A Fr. J. — διάφορον R. Turr.: διαφέρων. — μὲν add. J. — γραμματείδιῳ (-τιδίῳ) ci. R.: γραμματεῖῳ N (-τείῳ Bk.), γραμματίῳ v. — γραμματίδιον NMZMr.: γραμματίον (γραμματεῖον Bk.).

55 ἀποκτείναντα ἐμήνυε. καίτοι ποτέρῳ χρῆ πιστεῦσαι;
 τὸ μὲν γὰρ πρῶτον οὐχ ἠὔρον ἐν τῷ πλοίῳ ζητοῦντες
 τὸ γραμματείδιον, ὕστερον δέ. τότε μὲν γὰρ οὕτω οὐ-
 τῶ ἐμεμηχάνητο αὐτοῖς· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁ πρό-
 τερος βασανισθεὶς οὐδὲν ἔλεγε κατ' ἐμοῦ, τότε εἰσβάλ-
 λουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματείδιον, ἵνα ταύτῃ γ'
 56 ἔχοιεν ἐμοὶ τὴν | αἰτίαν ἐπιφέρειν· ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνωσθῆ
 136 τὸ γραμματείδιον καὶ ὁ ὕστερος βασανιζόμενος οὐ
 συνεφέρετο τῷ γραμματείδίῳ, οὐκέτι οἷόν τ' ἦν ἀφανί-
 σαι τὰ ἀναγνωσθέντα. εἰ γὰρ ἠγήσαντο τὸν ἄνδρα
 πείσειν ἀπὸ πρώτης καταψεύδεσθαι μου, οὐκ ἂν ποτ'
 ἐμηχανήσαντο τὰ ἐν τῷ γραμματείδίῳ. Καί μοι μάρ-
 τυρας τούτων κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

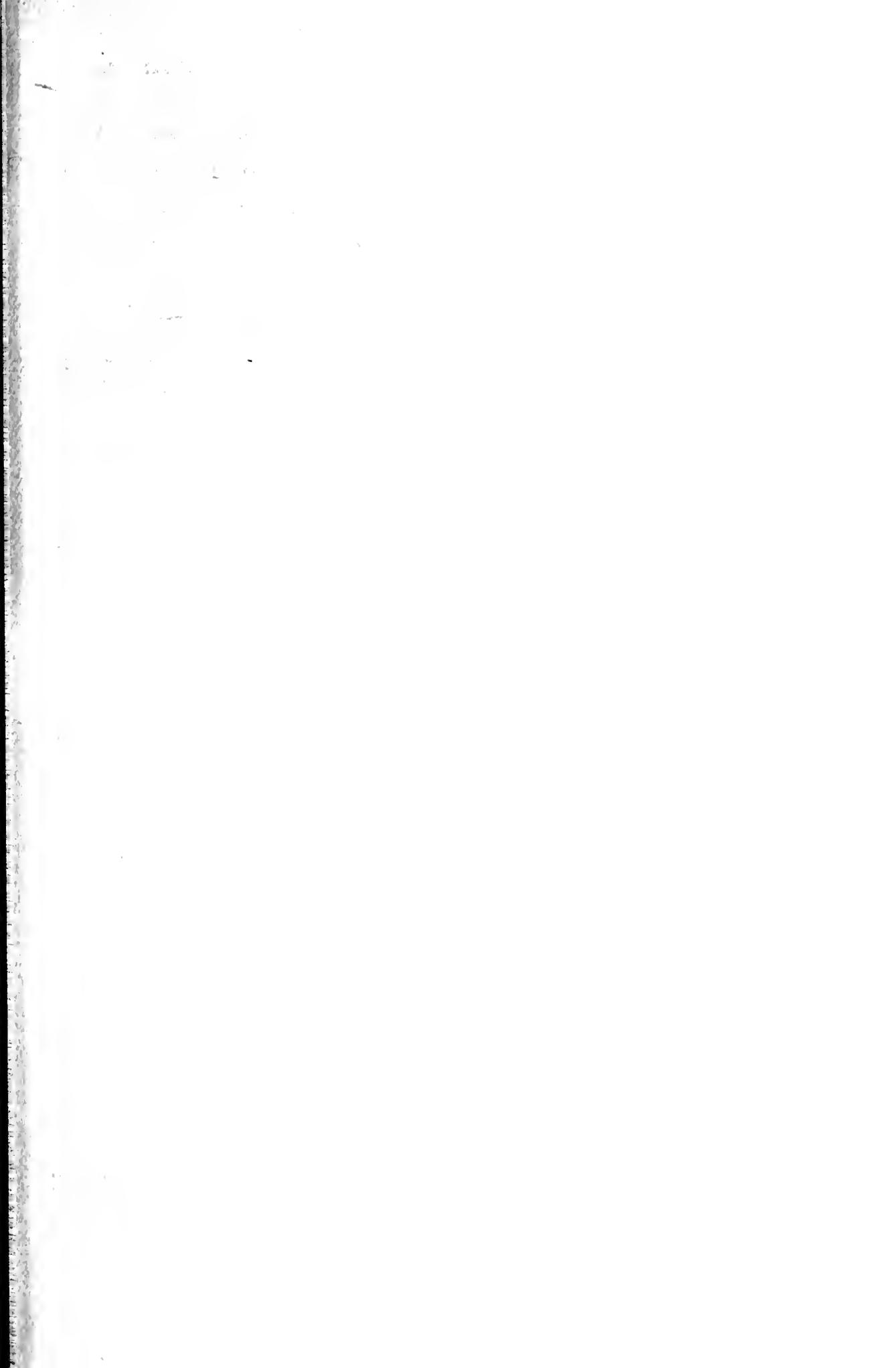
57 Τίνος γε δὴ ἔνεκα τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα; οὐδὲ γὰρ
 ἔχθρα οὐδεμία ἦν ἐμοὶ κἀκείνῳ. λέγειν δὲ τολμῶσιν
 ὡς ἐγὼ χάριτι τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα. καὶ τίς πώποτε
 χαριζόμενος ἑτέρῳ τοῦτο εἰργάσατο; οἶμαι μὲν γὰρ
 οὐδένα, ἀλλὰ δεῖ μεγάλην τὴν ἔχθραν ὑπάρχειν τῷ
 τοῦτο μέλλουσι ποιήσειν, καὶ τὴν πρόνοιαν ἐκ πολλοῦ
 φανερὰν εἶναι ἐπιβουλεομένην. ἐμοὶ δὲ κἀκείνῳ οὐκ
 58 ἦν ἔχθρα οὐδεμία. Εἶεν, ἀλλὰ δείσας περὶ ἑμαντοῦ μὴ

ἀποκτείναντα <όντα> ci. J.

55. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον] haec parum integra videntur. —
 ἠὔρον J.: εὔρον. — οὕτω NJ.: οὕτως. — πρότερος NMr. (sicut
 ὕστερος § 56): πρότερον. — ταύτῃ γ' J.: ταύτην.

56. συνεφέρετο NAR.: συνεπεφέρετο.

57. τίνος γε δὴ κτέ.] v. ad § 53. — οὐδὲ Ald.: οὔτε codd.
 J. — κἀκείνῳ NMr.: καὶ ἐκείνῳ. — ἀπέκτεινα W.: ἔκτεινα. —
 ἐκ πολλοῦ P. J.: ἐκ πολλῶν. — φανερὰν εἶναι NMr.: εἶναι
 φανερὰν (Pahle del. φανερὰν et ci. ἐπιβεβουλευμένην).

αὐτὸς παρ' ἐκείνου τοῦτο πάθοιμι; καὶ γὰρ ἂν τῶν
 τοιούτων ἔνεκά τις ἀναγκασθεῖη τοῦτο ἐργάσασθαι.
 ἀλλὰ οὐδέν μοι τοιοῦτον ὑπῆρκετο εἰς αὐτόν. Ἄλλὰ
 χρήματα ἔμελλον λήψεσθαι ἀποκτείνας αὐτόν; ἀλλ' οὐκ
 ἦν αὐτῷ. ἀλλὰ σοὶ μᾶλλον ἐγὼ τὴν πρόφασιν ταύτην 59
 ἔχοιμ' ἂν εἰκότως μετὰ τῆς ἀληθείας ἀναθεῖναι, ὅτι
 χρημάτων ἔνεκα ζητεῖς ἐμὲ ἀποκτεῖναι, μᾶλλον ἢ σὺ
 ἐμοὶ ἐκείνον· καὶ πολὺ ἂν δικαιότερον ἀλοίης <σὺ> τοῦ
 φόνου ἐμὲ ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν ἐμοὶ προσηκόντων, ἢ
 ἐγὼ ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ἐκείνου ἀναγκαίων. ἐγὼ μὲν γὰρ
 σοῦ φανερὰν τὴν πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδείκνυμι, σὺ δ'
 ἐμὲ ἐν ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι.

Ταῦτα μὲν ὑμῖν λέγω, ὡς αὐτῷ μοι πρόφασιν 60
 οὐδεμίαν ἔχει ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα· δεῖ δέ με καὶ
 ὑπὲρ Λυκίνου ἀπολογήσασθαι, ὡς ἔοικεν, ἀλλ' οὐχ
 ὑπὲρ αὐτοῦ μόνον, ὡς οὐδὲ ἐκείνον εἰκότως αἰτιῶν-
 ται. λέγω τοίνυν ὑμῖν ὅτι ταῦτα ὑπῆρχεν αὐτῷ εἰς
 ἐκείνον ἅπερ ἐμοί· οὔτε γὰρ χρήματα ἦν αὐτῷ ὁπόθεν
 ἂν ἔλαβεν ἀποκτείνας ἐκείνον, οὔτε κίνδυνος αὐτῷ
 ὑπῆρχεν οὐδεὶς ὄντινα διέφευγεν ἀποθανόντος ἐκείνου.
 τεκμήριον δὲ μέγιστον ὡς οὐκ ἐβούλετο αὐτόν ἀπολέσαι· 61
 ἐξὸν γὰρ αὐτῷ ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ κατα-

58. νν. ἀλλὰ χρήματα — οὐκ ἦν αὐτῷ *legebantur post*
ἔχθρα οὐδεμία (§ 57 extr.): transp. D. Mr.

59. σὺ ἐμοί] *σὺν ἐμοί* N, pr. A, MZ. — <ὅτι> ἐκείνον *ci.*
 R. — σὺ τοῦ φόνου *Ald.*: τοῦ φόνου *codd. Bk.*, σὺ φόνου
 Mr. J. — γὰρ σοῦ (*γὰρ σου*) J.: γὰρ σοι. — δ' ἐμὲ *scr.*:
 δέ με.

60. ἔχει <ἀναθεῖναι> *Bait.*; εἶχε <τὸ> ἀποκτ. K., πρόφασις
 οὐδεμία ὑπῆρχεν *ci. J.* — δεῖ δέ με] *δὲ om. N.* — αὐτοῦ] *ita*
iam R.; αὐτοῦ *etiam A pr. et ft. N pr.* — αὐτῷ *post ἦν su-*
spectum Nauckio. — ὄντιν' ἂν? *cf. D. Mr.*

στήσαντι μετὰ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων ἀπολέσαι ἐκεῖνον, εἶπερ προωφείλετο αὐτῷ κακόν, καὶ τό τε ἴδιον τὸ αὐτοῦ διαπράξασθαι καὶ τῇ πόλει τῇ ὑμετέρα χάριν καταθέσθαι, εἰ ἐπέδειξεν ἀδικοῦντα ἐκεῖνον, οὐκ ἤξιωσεν, ἀλλ' οὐδ' ἤλθεν ἐπὶ τοῦτον. καίτοι καλλίων γε ἦν ὁ κίνδυνος αὐτῷ. ....

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

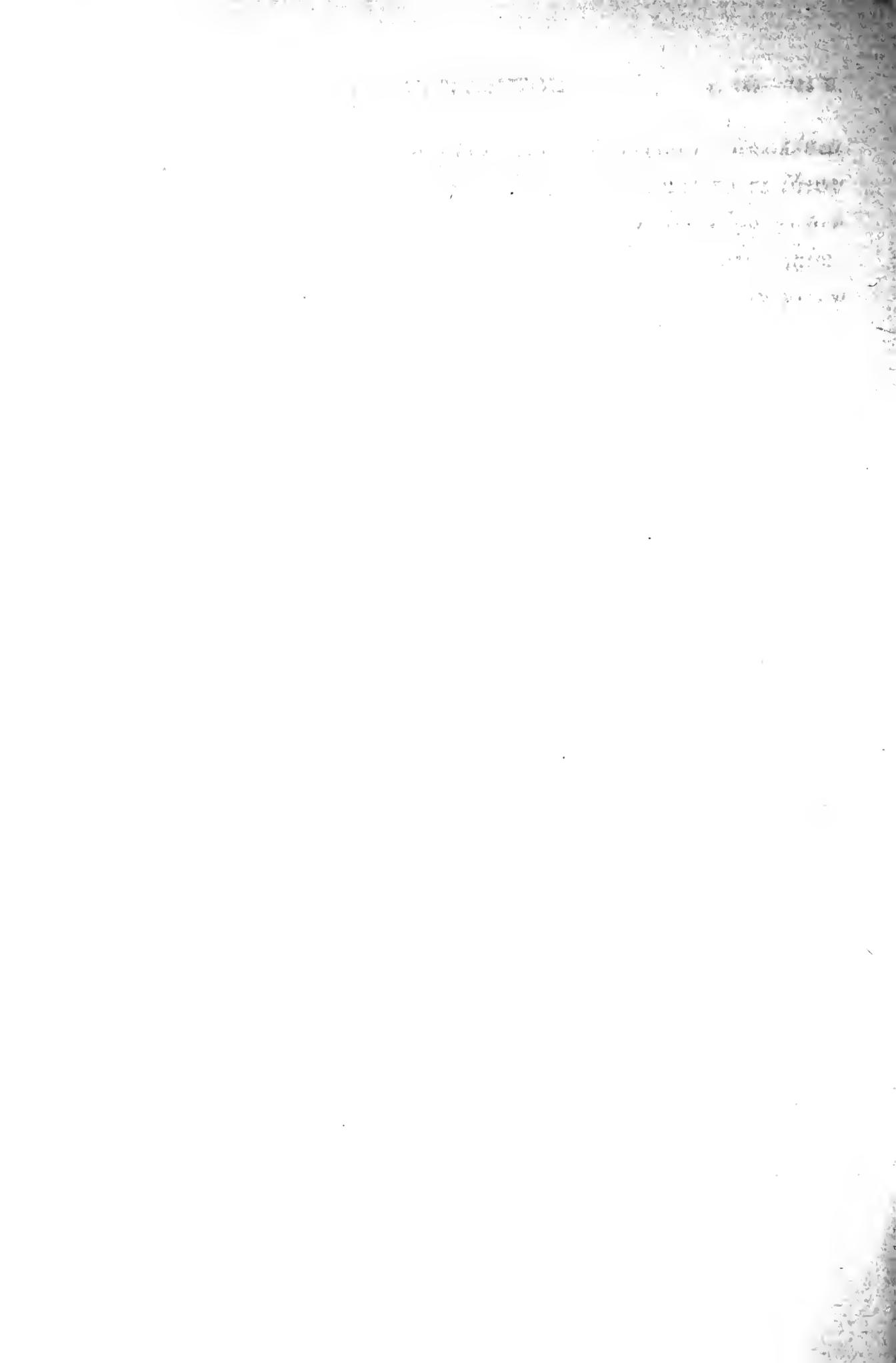
- 62 Ἀλλὰ γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἀφῆκεν αὐτόν· οὗ δὲ ἔδει κινδυνεύειν αὐτὸν περὶ τε αὐτοῦ καὶ περὶ ἐμοῦ, ἐνταῦθα δ' ἐπεβούλευεν, ἐν ᾧ γνωσθεὶς ἂν ἀπεστέρει μὲν ἐμὲ τῆς πατρίδος, ἀπεστέρει δὲ αὐτὸν ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ τῶν ἄλλων ἅπερ μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. Ἐπειτα δ' εἰ καὶ ὡς μάλιστα ἐβούλετο αὐτὸν ὁ Λυκῖνος τεθνάναι — εἶμι γὰρ καὶ ἐπὶ τὸν τῶν κατηγορῶν λόγον —, οὗ αὐτὸς οὐκ ἤξιου αὐτόχειρ γενέσθαι, τοῦτο τὸ ἔργον ἐγὼ ποτ' ἂν ἐπέισθην αὐτ' ἐκείνου
63 ποιῆσαι; πότερα ὡς ἐγὼ μὲν ἢ τῷ σώματι ἐπιτήδειος διακινδυνεύειν, ἐκεῖνος δὲ χρήμασι τὸν ἐμὸν κίνδυνον ἐκπρίασθαι; οὐ δῆτα· τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἦν χρήματα, ἐμοὶ δὲ ἦν· ἀλλ' αὐτὸ τούναντίον ἐκεῖνος τοῦτο θᾶσσον ἂν ὑπ' ἐμοῦ ἐπέισθη κατὰ γε τὸ εἰκὸς ἢ ἐγὼ ὑπὸ τούτου,

61. προώφειλέ τι D., προωφείλετό <τι> ci. Mr. — ἐπὶ τοῦτον N et pr. A (τὸν ἀγῶνα scil.) Mr. J.: ἐπὶ τοῦτο A corr. (m. 2 ut vid.) v. — post αὐτῷ deesse videtur παρέξομαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας vel simile quid. idem accidit 6, 15 (cf. etiam 5, 83).

62. ἀφῆκεν] ἀφ in ras. III vel IV litt. A. — οὗ δὲ scr.: οὐδὲ N, οὐ γὰρ ABMZ, οὐπερ οὐκ Ald., <ἴν'> οὐδὲ ci. J. — περὶ ἐμοῦ] περὶ add. NMr.

63. ἢ J.: ἦν. — αὐτὸ τούναντίον S.: αὐτὸ τοῦτο ἐν. N et pr. A, αὐτὸ τὸ ἐν. A corr.² rell. — vv. τῷ μὲν γὰρ — ἐμοὶ δὲ ἦν cum R. post ὑπὸ τούτου transposita mal. Bait.

ἐπεὶ ἐκεῖνός γ' ἑαυτὸν οὐδ' ὑπερήμερον γενόμενον ἑπτὰ
 μνῶν δυνατὸς ἦν λύσασθαι, ἀλλ' οἱ φίλοι αὐτὸν ἐλύ-
 σαντο. καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς χρείας τῆς ἐμῆς καὶ τῆς
 Λυκίνου τοῦτο ὑμῖν μέγιστον τεκμήριόν ἐστιν, ὅτι οὐ
 σφόδρα ἐχρώμην ἐγὼ Λυκίνῳ φίλῳ, ὡς πάντα ποιῆσαι
 ἂν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα· οὐ γὰρ δὴ πού ἑπτὰ μὲν μνᾶς
 οὐκ ἀπέτεισα ὑπὲρ αὐτοῦ δεδεμένου καὶ λυμαινομένου,
 κίνδυνον δὲ τοσοῦτον ἀράμενος ἄνδρα ἀπέκτεινα δι'
 ἐκεῖνον.

Ὡς μὲν οὖν οὐκ αὐτὸς αἰτιός εἰμι τοῦ πράγματος 64
 οὐδὲ ἐκεῖνος, ἀποδέδεικται καθ' ὅσον ἐγὼ δύναμαι | 137
 μάλιστα. τούτῳ δὲ χρῶνται πλείστῳ λόγῳ οἱ κατήγοροι,
 ὅτι ἀφανῆς ἐστὶν ὁ ἀνὴρ, καὶ ὑμεῖς ἴσως περὶ τούτου
 αὐτοῦ ποθεῖτε ἀκοῦσαι. εἰ μὲν οὖν τοῦτο εἰκάξειν με
 δεῖ, ἐξ ἴσου τοῦτό ἐστι καὶ ὑμῖν καὶ ἐμοί· οὔτε γὰρ
 ὑμεῖς αἰτιοὶ τοῦ ἔργου ἐστὲ οὔτε ἐγώ· εἰ δὲ δεῖ τοῖς
 ἀληθέσι χρῆσθαι, τῶν εἰργασμένων τινὰ ἐρωτῶντων·
 ἐκείνου γὰρ ἄριστ' ἂν πύθοιντο. ἐμοὶ μὲν γὰρ τῷ μὴ 65
 εἰργασμένῳ τοσοῦτον τὸ μακρότατον τῆς ἀποκρίσεώς
 ἐστὶν, ὅτι οὐκ εἰργασμαι· τῷ δὲ ποιήσαντι ῥαδίᾳ ἐστὶν
 ἢ ἀπόδειξις, καὶ μὴ ἀποδείξαντι εὖ εἰκάσαι. οἱ μὲν
 γὰρ πανουργοῦντες ἅμα τε πανουργοῦσι καὶ πρόφασιν
 εὐρίσκουσι τοῦ ἀδικήματος· τῷ δὲ μὴ εἰργασμένῳ χαλε-
 πὸν περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάξειν. οἴμαι δ' ἂν καὶ ὑμῶν

num τεκμ. ἔσται? — ἀπέτεισα scr.: ἀπέτιστα (ἐπέτιστα N).
 — ὑπὲρ αὐτοῦ Meier (mal. etiam Bk.) Mr.: περὶ αὐτοῦ.

64. αἰτιός εἰμι] αἰτιός μοι A pr. — δύναμαι A pr. — περὶ
 τούτου αὐτοὶ R. — με δεῖ NMr.: δεῖ με. — ἄριστ' ἂν Hi. J.:
 ἄριστα (ἂν ἄριστα D. Turr.).

65. μακρότατον R. NMr.: μακρότερον. — τῷ δὲ μὴ εἰργασμ.]
 τ. δ. μ. ἐργασαμένῳ N.

- ἕκαστον, εἰ τίς τινα ἔροιτο ὅτι μὴ τύχοι εἰδώς, τοσοῦτον ἂν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ οἶδεν· εἰ δέ τις περαιτέρω τι κελεύοι λέγειν, ἐν πολλῇ ἂν ἔχεσθαι ὑμᾶς ἀπορία δοκῶ.
- 66 μὴ τοίνυν ἐμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον τοῦτο, ἐν ᾧ μὴδ' ἂν αὐτοὶ ἠὺπορεῖτε· μὴδὲ ἐὰν εὖ εἰκάξω, ἐν τούτῳ μοι ἀξιοῦτε τὴν ἀπόφευξιν εἶναι, ἀλλ' ἐξαρκεῖτω μοι ἐμμαντὸν ἀναίτιον ἀποδείξαι τοῦ πράγματος. ἐν τούτῳ οὖν ἀναίτιός εἰμι, οὐκ ἐὰν ἐξεύρω ὅτῳ τρόπῳ ἀφανῆς ἐστὶν ἢ ἀπόλωλεν ἀνὴρ, ἀλλ' εἰ μὴ προσήκει μοι μὴδὲν ὥστ' ἀποκτεῖναι αὐτόν. Ἦδη δ' ἔγωγε καὶ πρότερον ἀκοῆ ἐπίσταμαι γεγονός, τοῦτο μὲν τοὺς ἀποθανόντας, τοῦτο δὲ τοὺς ἀποκτείναντας οὐχ εὖρεθέντας· οὐκ οὖν καλῶς ἔχοι, εἰ τούτων δέοι τὰς αἰτίας ὑποσχεῖν τοὺς συγγενομένους. πολλοὶ δέ γ' ἤδη σχόντες ἐτέρων πραγμάτων αἰτίας, πρὶν τὸ σαφὲς αὐτῶν γνωσθῆναι, 68 προαπώλοντο. αὐτίκα Ἐφιάλτην τὸν ὑμέτερον πολίτην οὐδέπω <καὶ> νῦν ἠϋρηνται οἱ ἀποκτείναντες· εἰ οὖν τις ἡξίου τοὺς συνόντας ἐκείνῳ εἰκάξειν οἵτινες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες Ἐφιάλτην, εἰ δὲ μὴ, ἐνόχους εἶναι τῷ

εἶπεν N et pr. A (corr.²). — τι (τί) post περαιτέρω add. NJ. (εἰ δέ τι καὶ περαιτ. R.). — κελεύοι R.: κελεύει. — ἔχεσθαι ὑμᾶς NMr.: ὑμᾶς ἔχεσθαι.

66. ἠὺπορεῖτε J.: εὖπορεῖτε A pr. (ut vid.) BBk.; εὖποροῖτε A corr., εὖπορηῖτε Nv. — μοι] με A pr. — ἀξιοῦται A pr. (corr.²). — ἐὰν ἐξεύρω R. Turr.: ἐὰν μὴ ἐξεύρω (ἐξεύρω om. pr. A). — ἢ ἀπόλωλεν cum R. del. Mr. — ἀνὴρ S. Turr.: ἀνὴρ. — προσήσκει N.

67. ἔχη^{οι} A. — τούτων] τούτῳ BZ et v. ante R. — προαπώλοντο A pr.

68. οὐδέπω <καὶ> νῦν cf. § 49. — ἠϋρηνται J.: εϋρηνται. — ἡξίου] ἡξει οὐ A pr. (corr.²). — Ἐφιάλτην post ἀποκτ. del. D.

1. 1000
2. 1000
3. 1000
4. 1000
5. 1000
6. 1000
7. 1000
8. 1000
9. 1000
10. 1000

φόνῳ, οὐκ ἂν καλῶς εἶχε τοῖς συνοῦσιν. ἔπειτα οἱ γε Ἐφιάλτην ἀποκτείναντες οὐκ ἐζήτησαν τὸν νεκρὸν ἀφανίσαι, οὐδ' ἐν τούτῳ κινδυνεύειν μηνῦσαι τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οἶδε φασὶν ἐμὲ τῆς μὲν ἐπιβουλῆς οὐδένα κοινωνὸν ποιήσασθαι τοῦ θανάτου, τῆς δ' ἀναιρέσεως. τοῦτο δ' ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου παῖς ἐζήτησεν οὐδὲ 69 δώδεκα ἔτη γεγυῶς τὸν δεσπότην ἀποκτεῖναι· καὶ εἰ μὴ φοβηθεῖς, ὡς ἀνεβόησεν, ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ σφαγῇ ᾧχετο φεύγων, ἀλλ' ἐτόλμησε μείναι, ἀπώλουτ' ἂν οἱ ἔνδον ὄντες ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾧχετο τὸν παῖδα τολμησαί ποτε τοῦτο· νῦν δὲ συλληφθεὶς αὐτὸς ὕστερον κατεῖπεν αὐτοῦ. τοῦτο δὲ περὶ χρημάτων αἰτίαν ποτὲ σχόντες οὐκ οὔσαν, ὥσπερ ἐγὼ νῦν, οἱ Ἑλληνοταμίαι οἱ ὑμέτεροι, ἐκεῖνοι μὲν ἅπαντες ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ, πλὴν ἐνός, τὸ δὲ πρᾶγμα ὕστερον καταφανὲς ἐγένετο. τοῦ δ' ἐνός τού- 70 του — Σωσίαν ὀνομά φασιν αὐτῷ εἶναι — κατέγνωστο μὲν ἤδη θάνατος, ἐτεθνήκει δὲ οὔπω· καὶ ἐν τούτῳ ἐδηλώθη τῷ τρόπῳ ἀπωλώλει τὰ χρήματα, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου παραδεδομένος ἤδη τοῖς ἔνδεκα, οἱ δ' ἄλλοι ἐτέθνασαν οὐδὲν αἰτιοὶ ὄντες. ταῦθ' 71 ὑμῶν αὐτῶν ἐγὼ οἶμαι μεμνηῆσθαι τοὺς πρεσβυτέρους, τοὺς δὲ νεωτέρους πυνθάνεσθαι ὥσπερ ἐμέ. οὕτως

τοῖς συνοῦσιν del. Nauck. J. — τοῦ θανάτου susp. R.

69. ἐν post τὴν μάχαιραν add. NMr.; item ὄντες post ἔνδον. — τολμησαί ποτε τοῦτο NMr.: ποτε τ. τολμ. — ἀπέθανον] ἀποθανόντες N et A pr. (corr.²).

70. τούτου in mg. A. — ὅτῳ τρόπῳ Hi. — ἀπολώλει N. — ἀπελύθη K.: ἀπήχθη pr. A, ἀπήχθη v. (ἀνήχθη D., ἀπηλλάχθη Bait.). Poll. VIII, 68 (Antiph. frg. 153) dubitanter confert J. — ἐτέθν. σαν A pr. (ἐτέθνησαν sec. Sigg.), corr.².

71. πυνθάνεσθαι N.

ἀγαθόν ἐστὶ μετὰ τοῦ χρόνου βασανίξειν τὰ πρά-
 γματα. καὶ τοῦτ' ἴσως φανερόν γένοιτ' ἂν ὕστερον,
 ὅτῳ τρόπῳ τέθνηκεν ὁ ἄνθρωπος. μὴ οὖν ὕστερον
 τοῦτο γνῶτε, ἀναίτιόν με ὄντα ἀπολέσαντες, ἀλλὰ
 πρότερόν γ' εὖ βουλευσασθε, καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ
 διαβολῆς, ὡς τούτων οὐκ ἂν γένοιντο ἕτεροι πονηρότεροι
 72 σύμβουλοι. οὐ γὰρ ἔστιν ὅτι ἂν ὀργιζόμενος ἄνθρωπος
 εὖ γνοίη· αὐτὸ γὰρ ᾧ βουλεύεται, τὴν γνώμην διαφθεί-
 ρει τοῦ ἀνθρώπου. μέγα τοι ἡμέρα παρ' ἡμέραν γιγνο-
 μένη γνώμην ᾧ ἄνδρες ἐξ ὀργῆς μεταστήσαι καὶ τὴν ἀλή-
 73 θειαν εὐρεῖν τῶν γεγενημένων. | Εὖ δὲ ἴστε ὅτι ἐλεηθῆναι
 138 ὑφ' ὑμῶν ἀξιός εἰμι μᾶλλον ἢ δίκην δοῦναι· δίκην
 μὲν γὰρ εἰκός ἐστι διδόναι τοὺς ἀδικοῦντας, ἐλεεῖσθαι
 δὲ τοὺς ἀδίκως κινδυνεύοντας. κρεῖσσον δὲ χρὴ γίγνε-
 σθαι ἀεὶ τὸ ὑμέτερον δυνάμενον ἐμὲ δικαίως σῶξιν, ἢ
 τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλόμενον ἀδίκως με ἀπολλύναι. ἐν
 μὲν γὰρ τῷ ἐπισχεῖν ἔστι καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ποιῆσαι
 ἃ οὔτοι κελεύουσιν· ἐν δὲ τῷ παραχρῆμα οὐκ ἔστιν
 ἀρχὴν ὀρθῶς βουλεύεσθαι.

ἴσως N Sp. J.: ἴσως ἂν (ἴ. ἄρα S.). — ὅτῳ N J. (v. ante Bk.): καὶ ὅτῳ (<ὑπὸ τοῦ>) καὶ ὅτῳ S. vix recte; nam reus haud putat omnino caedem factam esse). — μήτε οὖν NAB.

72. vv. οὐ γὰρ ἔστιν — τοῦ ἀνθρώπου affert Stob. flor. 20, 44. — ὅτι ἂν ὀργ. ἄνθρ. εὖ γνοίη Stob.: ὅτι ὀργ. ἄνθρ. ἂν γν. codd. — ᾧ βουλ.] ὁ βουλ. Stob. et ci. St. (ᾧ βουλεύο.ται A pr.). — τοι NMr.: τι A Bk., τε v. — ἡμέρα et γιγνομένη ci. St. R. (Bk.): ἡμέραν — γιγνομένην. — γνώμην· ὦ ἀνδρὸς N. num igitur γν. ἀνδρὸς? — μεταστήσειν codd., em. St. (Bk.).

73. ἀδίκως] ἀδί in ras. A. — δὲ χρὴ] δὴ χρὴ N. — γίγν. ἀεὶ NMr.: ἀεὶ γίγν. — ἐχθρῶν A pr. — οὔτοι] οὔτε A pr. — παραχρῆμα] ἐπειχθῆναι valde speciose J. coll. § 94, Herod. VII 10 ζ, Isocr. 4, 175. παραχρ. <ἐξεργάσασθαι> ipse ed. I conieci. — ἀρχὴν Ald.: ἀρχὴ ἦ.

Thucyd. style

The first part of the report
 deals with the general
 conditions of the country
 and the progress of the
 work during the year.
 It is followed by a
 detailed account of the
 various expeditions
 and the results obtained.
 The report concludes
 with a summary of the
 work done and the
 prospects for the future.

Δεῖ δέ με καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀπολογήσασθαι. 74
καίτοι πολλῶ γε μᾶλλον εἰκὸς ἦν ἐκείνον ὑπὲρ ἐμοῦ
ἀπολογήσασθαι πατέρα ὄντα· ὁ μὲν γὰρ πολλῶ πρε-
σβύτερός ἐστι τῶν ἐμῶν πραγμάτων, ἐγὼ δὲ πολλῶ
νεώτερος τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ
τούτου ἀγωνιζομένου κατεμαρτύρουν ἂ μὴ σαφῶς ἤδη
ἀκοῇ δὲ ἠπιστάμην, δεινὰ ἂν ἔφη πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ·
νῦν δὲ ἀναγκάζων ἐμὲ ἀπολογεῖσθαι ὧν ἐγὼ πολλῶ 75
νεώτερός εἰμι καὶ λόγῳ οἶδα, ταῦτα οὐ δεινὰ ἠγεῖται
εἰργάσθαι. ὅμως μέντοι καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα, οὐ προ-
δώσω τὸν πατέρα κακῶς ἀκούοντα ἐν ὑμῖν ἀδίκως.
καίτοι τάχ' ἂν σφαλείην, ἂ ἐκείνος ὀρθῶς ἔργῳ ἔπραξε,
ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μὴ ὀρθῶς εἰπῶν· ὅμως δ' οὖν κειν-
δυνεύσεται. Πρὶν μὲν γὰρ τὴν ἀπόστασιν τὴν Μυτι- 76
ληναίων γενέσθαι, ἔργῳ τὴν εὐνοίαν ἐδείκνυε τὴν εἰς
ὑμᾶς· ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλεύσατο ἀπο-
στᾶσα καὶ ἡμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, μετὰ τῆς πό-
λεως ὅλης ἠναγκάσθη συνεξαμαρτεῖν. τὴν μὲν οὖν
γνώμην ἔτι καὶ ἐν ἐκείνοις ὅμοιος ἦν εἰς ὑμᾶς, τὴν δὲ
εὐνοίαν οὐκέτι ἦν ἐπ' ἐκείνῳ τὴν αὐτὴν εἰς ὑμᾶς παρ-
έχεσθαι. οὔτε γὰρ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν εὐρόπως εἶχεν
αὐτῷ· ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ ἐνέχυρα ἂ εἶχετο αὐτοῦ, οἷ τε

74. γε πολλῶ μ. omnes; „aut delendum γε aut post πολλῶ collocandum“ J. — πατέρα ὄντα susp. Nauckio. — ἤδη J.: ἠδεν.

75. κεινδ.] καὶ κινδυν. N et pr. A (corr.²).

76. τῶν M. omnes; de scriptura Μυτιλ. v. ad § 20. — ἀποστᾶσα del. Hi. et deinceps τῆς ὑμετ. γνώμης, pro quibus τῆς ἀσφαλεστερας (ὑγιεστ. F. Leo) sive τῆς ἀμείνονος γν. rescribi vult D. num ἐβ. καὶ ἡμ. ἀποστᾶσα τ. ὑμ. γν.? — prius εἰς ὑμᾶς del. F. Leo. — ἐπ' in ras. A. — παρέχεσθαι Hi., παρέχε ... pr. A: παρέχειν. — εὐρόπως] εὐρ' ὅπως N et pr. A („corr.² ni fallor“ J., corr.¹ sec. Sigg.). εὐπόπως Schoem.

παῖδες καὶ τὰ χρήματα· τοῦτο δ' αὖ μένουσι πρὸς τὴν
 77 πόλιν αὐτῷ ἀδυνάτως εἶχεν ἰσχυρίζεσθαι. ἐπεὶ δ' ὑμεῖς
 τοὺς αἰτίους τούτων ἐκολάσατε, ἐν οἷς οὐκ ἐφαίνετο
 ὦν ὁ ἐμὸς πατήρ, τοῖς δ' ἄλλοις Μυτιληναίοις ἄδειαν
 ἐδώκατε οἰκεῖν τὴν σφετέραν αὐτῶν, οὐκ ἔστιν ὅτι
 ὕστερον αὐτῷ ἠμάρτηται, [τῷ ἐμῷ πατρί,] οὐδ' ὅτι οὐ
 πεποιήται τῶν θεόντων, οὐδ' ἤς τινος λητουργίας ἢ
 πόλις ἐνδεὴς γεγένηται, οὔτε ἢ ὑμετέρα οὔτε ἢ Μυτι-
 ληναίων, ἀλλὰ καὶ χορηγίας χορηγεῖ καὶ τέλη κατατίθη-
 78 σιν. εἰ δ' ἐν Αἴνῳ χωροφιλεῖ, τοῦτο οὐκ ἀποστερωῶν
 γε τῶν εἰς τὴν πόλιν ἑαυτὸν οὐδενὸς οὐδ' ἑτέρας πό-
 λεως πολίτης γεγεννημένος, ὥσπερ ἑτέρους ὄρω τοὺς μὲν
 εἰς τὴν ἠπειρον ἰόντας, <τοὺς> δὲ οἰκοῦντας ἐν τοῖς
 πολεμίοις τοῖς ὑμετέροις καὶ δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῖν
 δικαζομένους, οὐδὲ φεύγων τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον,
 79 τοὺς δ' οἴους ὑμεῖς μισῶν συκοφάντας. ἂ μὲν οὖν
 μετὰ τῆς πόλεως ὅλης ἀνάγκη μᾶλλον ἢ γνώμη ἔπραξε,
 τούτων οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ ἐμὸς πατήρ ἰδίᾳ δίκην δι-
 δόναι. ἅπανσι γὰρ Μυτιληναίοις ἀείμνηστος ἢ τότε
 ἁμαρτία γεγένηται· ἠλλάξαντο μὲν γὰρ πολλῆς εὐδαι-
 μονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν, ἐπεῖθον δὲ τὴν ἑαυτῶν

77. τῷ ἐμῷ πατρί del. D.; cf. § 21. (αὐτῶν pro αὐτῷ R., αὐθις ci J.) — λειτουργίας omnes. — ἐχορήγει libri. — κατατίθησιν N: κατετίθει.

78. χωροφιλεῖ] cf. Poll. 9, 13: χωροφιλεῖν παρὰ Ἀντιφῶντι; Dion. Hal. de comp. p. 43 R. — τοῦτο οὐκ κτέ.] ποιεῖ desider. R., ἀλλὰ add. W., ἀλλὰ pro τοῦτο ci. J. — ἑαυτὸν bis A pr. — τοὺς δὲ inserebat R. post ὑμετέροις; ipse post ἰόντας addidi, mutato καὶ quod sequebatur in δὲ. Πολέμιοι sunt Lacedaemonii eorumque socii, quibuscum tunc temporis verbo pax erat Atheniensibus. — ἠμέτερον A pr. (corr.²). — οἴους ὑμᾶς Pahle, „quales vos (adversarii) estis“.

1875-1876

1876-1877

1877-1878

1878-1879

1879-1880

1880-1881

1881-1882

1882-1883

1883-1884

1884-1885

1885-1886

1886-1887

1887-1888

1888-1889

1889-1890

1890-1891

1891-1892

1892-1893

1893-1894

1894-1895

1895-1896

1896-1897

1897-1898

1898-1899

1899-1900

1900-1901

1901-1902

1902-1903

PHYSICS 551
LECTURE 10
THERMODYNAMICS

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

10/10/10

πατρίδα ἀνάστατον γενομένην. ἃ δὲ ἰδίᾳ οὔτοι δια-
βάλλουσι τὸν ἐμὸν πατέρα, μὴ πείθεσθε· χρημάτων γὰρ
ἔνεκα ἢ πᾶσα παρασκευὴ γεγένηται ἐπ' ἐμοὶ κἀκείνω.
πολλὰ δὲ ἔστι τὰ συμβαλλόμενα τοῖς βουλομένοις τῶν
ἄλλοτριῶν ἐφίεσθαι. γέρον μὲν ἐκεῖνος ὥστ' ἐμοὶ
βοηθεῖν, νεώτερος δ' ἐγὼ πολλῶ ἢ ὥστε δύνασθαι ἐμαν-
τῶ τιμωρεῖν ἱκανῶς. ἀλλ' ὑμεῖς βοηθήσατέ μοι, καὶ 80
μὴ διδάσκετε τοὺς συκοφάντας μείζον ὑμῶν αὐτῶν
δύνασθαι. ἔαν μὲν γὰρ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς ἃ βούλονται
πράσσωσι, δεδειγμένον ἔσται τούτους μὲν πείθειν, τὸ
δ' ὑμέτερον πλῆθος φεύγειν· ἔαν δὲ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς
πονηροὶ μὲν αὐτοὶ δοκῶσιν εἶναι, πλέον δ' αὐτοῖς μηδὲν
γίγνηται, ὑμετέρα ἢ τιμὴ καὶ ἢ δύναμις ἔσται, ὥσπερ
καὶ τὸ δίκαιον ἔχει. ἱμεῖς οὖν ἐμοί τε βοηθεῖτε καὶ τῶ
δικαίῳ.

Ὅσα | μὲν οὖν ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων καὶ 81
μαρτυριῶν οἷά τε ἦν ἀποδειχθῆναι, ἀκηκόατε· χρὴ δὲ 139
καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις εἰς τὰ τοι-
αῦτα οὐχ ἥμισυ τεκμηραμένους ψηφίζεσθαι. καὶ γὰρ
τὰ τῆς πόλεως κοινὰ τούτοις μάλιστα πιστεύοντες
ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε, τοῦτο μὲν τὰ εἰς τοὺς κιν-
δύνους ἦκοντα, τοῦτο δὲ εἰς τὰ ἔξω τῶν κινδύνων.

79. ἰδίᾳ δίκην codd. R. (ιδ. om. pr. A): ἰδίαν δ. — πολῆς
A. — πείθεσθαι N pr. — ὑπ' ἐμοὶ N. — τοῖς βουλ.] τούτοις β.
ci. J. — γέρον μὲν γὰρ mal. Mr. — ἐμαντῶ] ἐκείνω J. specio-
sius quam verius.

80. γὰρ add. NAB Bk. (ci. R.). — δεδογμένον ci. J.; ipse
malim cum Pahljo <δεῖν> πείθειν (μὲν μὴ πείθειν Z et v. ante
R.). — γίγνηται scr.: γένηται. — τε om. pr. AMZ.

81. τοῖς τῶν ἀπὸ τῶν A pr. — διαπράσσεσθε N. — εἰς ante
τὰ ἔξω del. Bk. Respondet εἰς locutioni τὰ εἰς — ἦκοντα („quod
attinet ad“).

- 82 *χρη* δὲ καὶ εἰς τὰ ἴδια ταῦτα μέγιστα καὶ πιστότατα ἠγεῖσθαι. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὅτι πολλοὶ ἤδη ἄνθρωποι μὴ καθαρὸν χεῖρας ἢ ἄλλο τι μίασμα ἔχοντες συνεισβάντες εἰς τὸ πλοῖον συναπώλεσαν μετὰ τῆς αὐτῶν ψυχῆς τοὺς ὁσίως διακειμένους τὰ πρὸς τοὺς θεούς· τοῦτο δὲ ἤδη ἑτέροισι ἀπολομένοις μὲν οὐ, κινδυνεύσαντας δὲ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους διὰ τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους· τοῦτο δὲ ἱεροῖς παραστάντες πολλοὶ δὴ καταφανεῖς ἐγένοντο οὐχ ὅσοι ὄντες, [καὶ] διακωλύοντες
- 83 τὰ ἱερὰ μὴ γίνεσθαι τὰ νομιζόμενα. ἐμοὶ τοίνυν ἐν πᾶσι τούτοις τὰ ἐναντία ἐγένετο. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοις συνέπλευσα, καλλίστοις ἐχρήσαντο πλοῖς· τοῦτο δὲ ὅπου ἱεροῖς παρέστην, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐχὶ κάλλιστα τὰ ἱερὰ ἐγένετο. ἃ ἐγὼ ἀξιῶ μεγάλα μοι τεκμήρια εἶναι τῆς αἰτίας, ὅτι οὐκ ἀληθῆ μου οὗτοι κατηγοροῦσι . . . . τούτων μάρτυρες.

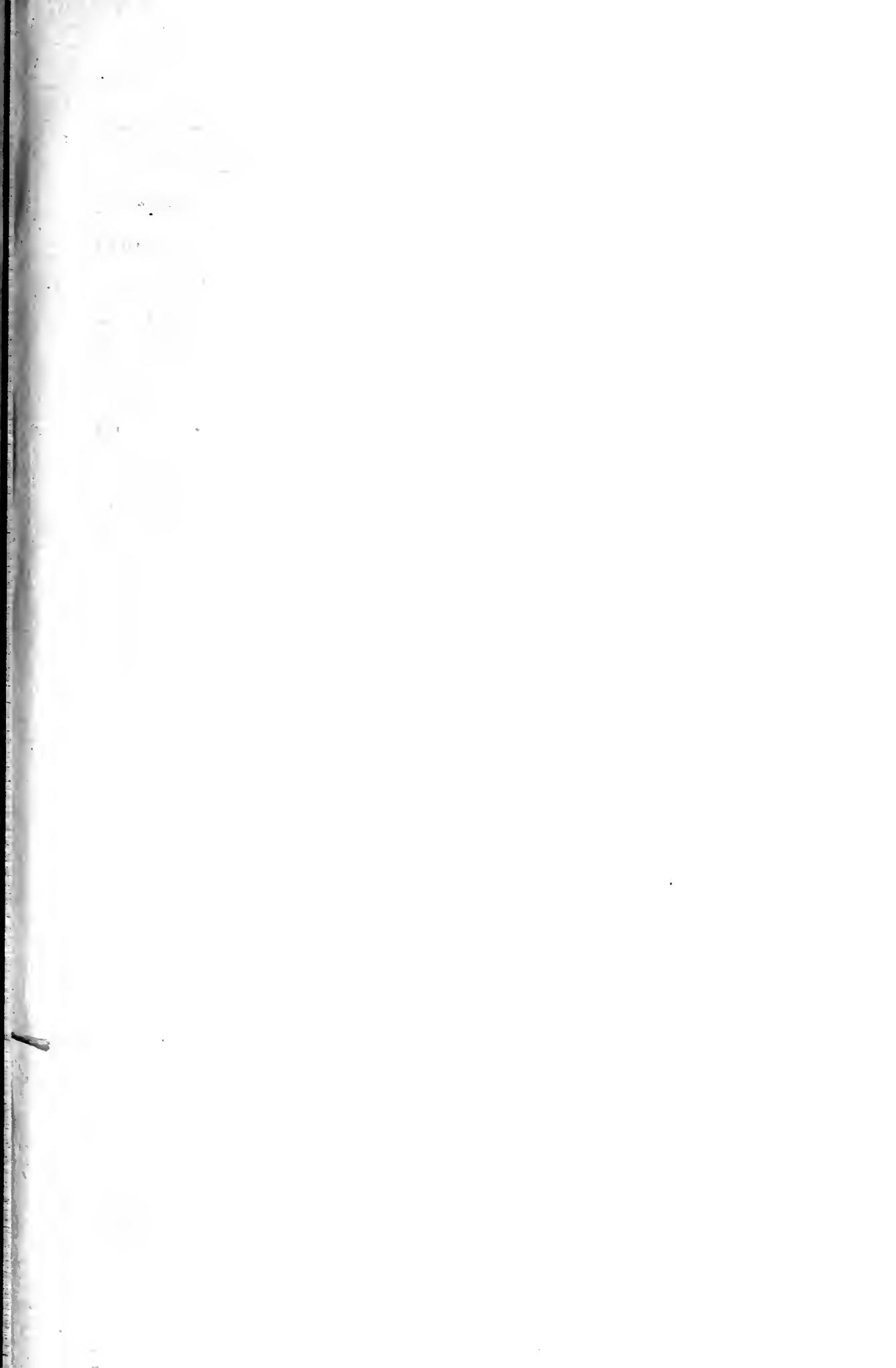
ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 84 Ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι εἰ μὲν ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες, ὧς τι ἀνόσιον γεγένηται ἐμοῦ παρόντος ἐν πλοίῳ ἢ ἐν ἱεροῖς, αὐτοῖς γε τούτοις ἰσχυροτάτοις ἂν ἐχρῶντο, καὶ πίστιν τῆς

82. χεῖρας <ὄντες> P., <ὄντες τὰς> χεῖρας Fuhr. — [τὸ] πλοῖον D. J. — <καὶ> τοὺς ὁσίως ci. R. — τοῦτο δὲ ἱεροῖς] τοῦ δὲ ἱεροῖς N. — καὶ ante διακωλ. del. S. — γίνεσθαι N pr., γίνεσθε A pr. (corr.²). — τὰ νομιζόμενα del. Hi. sed loquitur or. de eis tantum sacris, quae more fiunt; in aliis si quid infausti accideret, id potius concludendum erat, rem ob quam litabatur dis non placere.

83. ὅσοις] ὁσίοις A pr. (corr.²). — <καὶ μοι ἀνάβητε> τούτων μάρτυρες Steph.; vel hoc vel εἰσὶ δέ μοι καὶ inser. ci. R.

84. ἀνόσιον] ἀπαίσιον Dobr.; del. ci. J.

The first part of the book is devoted to a general
 description of the country and its resources.
 It is followed by a detailed account of the
 various tribes and their customs.
 The author then describes the
 different kinds of animals and plants
 which are found in the country.
 The book is written in a simple and
 plain style, and is well adapted for
 the use of students and travellers.
 It is a valuable work, and one
 which should be read by every
 student of the subject.

αίτίας ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τὰ σημεῖα τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν· νῦν δὲ τῶν τε σημείων ἐναντίων τοῖς τούτων λόγοις γεγενημένων, τῶν τε μαρτύρων ἃ μὲν ἐγὼ λέγω μαρτυροῦντων ἀληθῆ εἶναι, ἃ δ' οὔτοι κατηγοροῦσι ψευδῆ, τοῖς μὲν μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς κελεύουσι, τοῖς δὲ λόγοις οὓς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς φασὶ χρῆναι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐλέγχουσιν, οὔτοι δὲ τοῖς λόγοις τὰ ἔργα ζητοῦσιν ἀπίστα καθιστάναι.

“Ὅσα μὲν οὖν ἐκ τῶν κατηγορηθέντων μέμνημαι 85
 ᾧ ἄνδρες, ἀπολελόγημαι· οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν . . . . ἀποψηφίσασθαι. ταῦτὰ γὰρ ἐμέ τε σώζει, καὶ ὑμῖν νόμιμα καὶ εὖορκα γίνεται. κατὰ γὰρ τοὺς νόμους ὠμόσαστε δικάσειν· ἐγὼ δὲ καθ’ οὓς μὲν ἀπήχθην, οὐκ ἔνοχός εἰμι τοῖς νόμοις, ᾧν δ’ ἔχω τὴν αἰτίαν, ἀγῶν μοι νόμιμος ὑπολείπεται. εἰ δὲ δύο ἐξ ἐνὸς ἀγῶνος γεγένησθον, οὐκ ἐγὼ αἴτιος, ἀλλ’ οἱ κατήγοροι. καίτοι οὐ δῆπου οἱ μὲν ἔχθιστοι οἱ ἐμοὶ δύο ἀγῶνας περὶ ἐμοῦ πεποιήκασιν, ὑμεῖς δὲ οἱ τῶν δικαίων ἴσοι κριταὶ προκαταγνώσεσθέ μου ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι τὸν φόνον. μὴ 86
 ὑμεῖς γε ᾧ ἄνδρες· ἀλλὰ δότε τι καὶ τῷ χρόνῳ, μεθ’ οὔ ὀρθότατα εὐρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες

ἐναντίον pr. A (corr.²). — γεγενημένων W.: γιγνομένων. — ἐμοὶ μαρτυροῦσιν Ald. num τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς ἐμοὶ μαρτυροῦσιν? cf. 6, 28; Gebauer. arg. ex contr. p. 243. — φασὶ χρῆναι NJ.: χρ. φ. — τὰ ἔργα ζητοῦσιν NMr.: ζητοῦσι τὰ ἔργα.

85. καὶ ante ὑμῶν om. N. — οἶμαι δ’ εἶναι ὑμῶν ἀποψ. Scheibe; lacunam post ὑμῶν esse statuit Schoem. (οἶμαι δὲ καὶ ὑμ. αὐτῶν ἔνεκα δεῖν ὑμᾶς ἐμοῦ ἀπ.); <πρὸς> ὑμῶν <εἶναι> K.; δέομαι pro οἶμαι D. — ἀγῶνος] ἀγῶνε Cob. — ἔχθιστοί μοι δ. ἄ. πρὸς ἐμοῦ Hertl. — κριταὶ] κριτοὶ A. — μου] με N. — ἀγῶνι ci. Mr.: λόγῳ, quod def. Fr.

τῶν πραγμάτων. ἤξιουν μὲν γὰρ ἔγωγε περὶ τῶν τοιούτων ὡς ἄνδρες εἶναι τὴν δίκην κατὰ τοὺς νόμους, κατὰ μέντοι <τούτους> τὸ δίκαιον ὡς πλειστάκις ἐλέγχεσθαι. τοσοῦτῳ γὰρ ἄμεινον ἂν ἐγιννώσκετο· οἱ γὰρ πολλοὶ ἀγῶνες τῇ μὲν ἀληθείᾳ σύμμαχοί εἰσι, τῇ δὲ
 87 διαβολῇ πολεμιώτατοι. φόνου γὰρ δίκη καὶ μὴ ὀρθῶς γνωσθεῖσα ἰσχυρότερον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς ἐστίν· ἀνάγκη γάρ, εἰ ὑμεῖς [μου] καταψηφίσθησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδ' ἔνοχον τῷ ἔργῳ χρῆσθαι τῇ δίκη καὶ τῷ νόμῳ· καὶ οὐδεὶς ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαίνειν πιστεύσας αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστιν, οὔτε ξυνειδῶς αὐτῷ τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς <τε> δίκης νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ
 88 ἀληθοῦς, ἄλλως τε καὶ εἰ μὴ ἦ ὁ τιμωρήσων. αὐτῶν δὲ τούτων εἵνεκα οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ αἱ προρρήσεις, καὶ τὰλλα ὅποσα γίνεται τῶν δικῶν ἔνεκα τοῦ φόνου, πολὺ διαφέροντά ἐστιν ἢ [καὶ] ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίνδυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν ὀρθῶς γιννώσκεσθαι·
 140 | ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶ τῷ ἀδικηθέντι, φονέα δὲ τὸν μὴ αἴτιον ψηφισθῆναι ἁμαρτία καὶ ἀσέβειά ἐστίν εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ εἰς τοὺς νόμους.

86. τῶν ante τοιούτων om. pr. A. — τούτους add. S. — ἄμεινον ἂν NMr.: ἂν ἄμεινον.

87. γὰρ] δὲ R. — καὶ ante μὴ ὀρθῶς om. Ald. (cf. 6, 3); del. etiam Fr. — ἰσχυροτέρα Ald. (cf. 6, 3). — μου del. J. (cf. 6, 4). — τε ante δίκης add. Br. coll. 6, 5, quo loco duce (cf. etiam 6, 4) etiam ἄλλως τε del Sp.

88. εἵνεκα NMr.: ἔνεκα sicut 6, 6. — τὰλλα ὅσα N J. sicut exstat 6, 6; τὰλλ' ὅποσα cett. — καὶ post ἦ del. Mr. Turr. coll. 6, 6.

99
'

Out from the ...
Mystery.

1914-1915

...

...

...

...

...

καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς αἰτιάσα- 89
σθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς γινῶναι. ἡ μὲν
γὰρ τούτων αἰτίσεις οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ
καὶ τῇ δίκῃ· ὅτι δ' ἂν ὑμεῖς ἐν αὐτῇ τῇ δίκῃ μὴ ὀρθῶς
γινῶτε, τοῦτο οὐκ ἐστὶν ὅποι ἂν τις ἀνευεγκῶν τὴν
ἀμαρτίαν ἀπολύσαιτο. πῶς ἂν οὖν ὀρθῶς δικάσαιτε 90
περὶ αὐτῶν; εἰ τούτους τε ἐάσετε τὸν νομιζόμενον
ὄρκον διομοσαμένους κατηγορῆσαι, καὶ μὲ περὶ αὐτοῦ
τοῦ πράγματος ἀπολογῆσθαι. πῶς δὲ ἐάσετε; ἐὰν
νυνὶ ἀποψηφίσησθέ μου. διαφεύγω γὰρ οὐδ' οὕτω τὰς
ὑμετέρας γνώμας, ἀλλ' ὑμεῖς ἔσεσθε οἱ κάκει περὶ ἐμοῦ
διαψηφιζόμενοι. καὶ φεισαμένοις μὲν ὑμῖν ἐμοῦ νῦν
ἔξεστι τότε χρῆσθαι ὅτι ἂν βούλησθε, ἀπολέσασι δὲ
οὐδὲ βουλευσασθαι ἔτι περὶ ἐμοῦ ἐγκωρεῖ. καὶ μὴν εἰ 91
δέοι ἀμαρτεῖν τι, τὸ ἀδίκως ἀπολύσαι ὀσιώτερον ἂν εἴη
τοῦ μὴ δικαίως ἀπολέσαι· τὸ μὲν γὰρ ἀμάρτημα μόνον
ἐστὶ, τὸ δὲ ἕτερον καὶ ἀσέβημα. ἐν ᾧ χρὴ πολλὴν πρό-
νοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκεστον ἔργον ἐργάζεσθαι. ἐν

89. αἰτιᾶσθαι A pr. Fuhr. — τούτων] τούτου J. — αἰτίσεις] cf. Poll. 3, 138: Ἄ. δὲ καὶ αἰτίσεις εἴρηκεν. — ἀμαρτίαν] αἰτίαν 6, 6.

90. δικάσαιτε Bk.: δικάσητε. — διομοσομένους N. — κάκει Ald.: κακοὶ codd. — φεισαμένοις NJ.: ψηφισαμένοις cett. codd., ἀποψηφισ. Ald. — ἂν βούλησθε D. (?) J.: ἂ δὴ βούλεσθαι NA, δὴ βούλεσθε Bk. — ἀπολέσασι δὲ Dobr. (Mr. Turr.): ἀπολο- γήσασθαι.

91. νν. εἰ δέοι — ἀσέβημα affert Stob. flor. 46, 19. — ἀμαρτεῖν τι, τὸ ci. Mr.: τι ἄμ. τὸ Stob., ἄμ. ἐπὶ τῷ Bk., ἄμ. ἐπὶ τῷ codd. — ἂν εἴη τοῦ Dobr. (Mr.): ἂν ἢ τὸ codd. (ἂν ἢ τοῦ ν.), τοῦ Stob. AB rc., ἢ τὸ Stobaei rell. (ἂν ἢ τὸ S. Turr.; ἀμαρτ., ἐπὶ τῷ ἀδ. ἀπ. ὅς. ἂν ἢ τῷ Emp.). — μὴ δικαίως] ἀδίκως Stob. — ἄμ. μόνον NMr.: μόνον ἀμαρτ. ν., om. μόνον MZ Stob. — τὸ δὲ ἕτερον καὶ] τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτεῖναι Stob. (καὶ om. etiam A pr.). — ἀνήκεστον c. Steph. R.: ἀνηκέστερον.

μὲν γὰρ ἀκεστῶ πράγματι καὶ ὀργῇ χρησαμένους καὶ
 διαβολῇ πιθομένους ἔλασσόν ἐστιν ἔξαμαρτεῖν· μετα-
 γνοὺς γὰρ ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλευσάιτο· ἐν δὲ τοῖς ἀνη-
 κέστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν καὶ γνῶναι ἐξ-
 ημαρτηκότας. ἤδη δὲ τισιν ὑμῶν καὶ μετεμέλησεν
 ἀπολωλεκόσι. καίτοι ὅπου ὑμῖν τοῖς ἔξαπατηθεῖσι με-
 τεμέλησεν, ἧ καὶ πάνυ τοι χρῆν τούς γε ἔξαπατῶντας
 92 ἀπολωλέναι. ἔπειτα δὲ τὰ μὲν ἀκούσια τῶν ἀμαρτη-
 μάτων ἔχει συγγνώμην, τὰ δὲ ἐκούσια οὐκ ἔχει. τὸ μὲν
 γὰρ ἀκούσιον ἀμάρτημα ὦ ἄνδρες τῆς τύχης ἐστί, τὸ δὲ
 ἐκούσιον τῆς γνώμης. ἐκούσιον δὲ πῶς ἂν εἴη μᾶλλον
 ἢ εἴ τις, ὦν βουλὴν ποιοῖτο, ταῦτα παραχρῆμα ἐξερ-
 γάζοιτο; καὶ μὴν τὴν ἴσην γε δύναμιν ἔχει, ὅστις τε ἂν
 93 τῇ χειρὶ ἀποκτείνῃ ἀδίκως καὶ ὅστις τῇ ψήφῳ. εὖ δ'
 ἴστε ὅτι οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, εἴ τι ξυν-
 ἤδη ἐμαυτῶ τοιοῦτον· νῦν δὲ πιστεύων τῷ δικαίῳ, οὗ
 πλέονος οὐδέν ἐστιν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι, μηδὲν
 αὐτῷ συνειδῶτι ἀνόσιον εἰργασμένῳ μηδ' εἰς τοὺς θεοὺς
 ἠσεβηκότι· ἐν γὰρ τῷ τοιούτῳ ἤδη καὶ τὸ σῶμα ἀπειρη-
 κὸς ἢ ψυχὴ συνεξέσωσεν, ἐθέλουσα ταλαιπωρεῖν διὰ

ἀκεστῶ cum Steph. R.: ἐκάστω. cf. B. A. p. 202: ἀκεστῶ
 τῷ ἰασίμῳ καὶ θεραπενσίμῳ πράγματι (J.). — πιθομένους Cob.
 J.: πειθομένους. — ἔλαττον ἐστι Bk.; ἔλασσον ipse restitui. —
 ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλ.] <ἂν τις τὸ γεγονός> ἐπανορθώσαιο
 speciose Cb. — ἀπολεωκόσι N. — ὅπου — ἧ καὶ suppeditavit
 F. Leo, cum scripsissem εἰ οὕτω — καί: οὕπω — εἰ καὶ codd.
 — τοι codd. Fr.: τι. — χρῆν scr.: χρῆ. — ἀπολωλέναι NMr.:
 ἀπωλωλέναι A, ἀπολωλεκέναι v.

92. γὰρ om. N. — post γνώμης add. ἐστίν N. — ἐξεργά-
 ζοιτο NMr.: ἐργάζοιτο.

93. ξυνῆδη J.: ξυνῆδειν. — ἐστι ἄξιον NJ. — εἰργασμένον
 ABZM. — μηδ' Fr.: μῆτ' (<μῆτ'> ἀνόσ. — μῆτ' P.). — συν-
 εξέσωσεν N, συνεξ.σωσεν A pr. („erasum ai aut ω“ J.).

What drove?

One begins to get the idea!

τὸ μὴ ξυνειδέναί ἐαυτῆ· τῷ δὲ ξυνειδότι τοῦτο αὐτὸ
 πρῶτον πολέμιόν ἐστιν· ἔτι γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἰσχύ-
 οντος ἢ ψυχὴ προαπολείπει, ἴγνουμένη τὴν τιμωρίαν
 οἱ ἦκειν ταύτην τῶν ἀσεβημάτων· ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τοι-
 οὔτον οὐδὲν ξυνειδὼς ἦκω εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ τοὺς κατ- 94
 ηγόρους διαβάλλειν οὐδὲν ἐστὶ θαυμαστόν. τούτων γὰρ
 ἔργον τοῦτο, ὑμῶν δὲ τὸ μὴ πείθεσθαι τὰ μὴ δίκαια.
 τοῦτο μὲν γὰρ ἐμοὶ πειθομένοις ὑμῖν μεταμελῆσαι ἐστίν,
 καὶ τούτου φάρμακον τὸ αὐτίς κολάσαι, τοῦ δὲ τούτοις
 πειθομένους ἐξεργάσασθαι ἃ οὔτοι βούλονται οὐκ ἐστίν
 ἴασις. οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφέρων, ἐν ᾧ ταῦτα
 νομίμως πράξεθ' ἃ νῦν ὑμᾶς παρανόμως πείθουσιν οἱ
 κατήγοροι ψηφίσασθαι. οὔτοι τῶν ἐπειγομένων ἐστὶ
 τὰ πράγματα, ἀλλὰ τῶν εὖ βουλευομένων. νῦν μὲν οὖν
 γνωρισταὶ γίνγεσθε τῆς δίκης, τότε δὲ δικασταὶ τῶν
 μαρτύρων· νῦν μὲν δοξασταὶ, τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀλη-
 θῶν. Ῥᾶστον δὲ τοί ἐστὶν ἀνδρὸς περὶ θανάτου φεύ- 95
 γοντος τὰ ψευδῆ καταμαρτυρῆσαι. ἐὰν γὰρ τὸ παρα-
 χρῆμα μόνον πείσωσιν ὥστε ἀποκτεῖναι, ἅμα τῷ σώματι

ἐστὶν ὅτι [γὰρ] Nauck. — καὶ post γὰρ om. pr. A. — τὴν
 ante τιμωρ. del. Mr. S. J., def. Schoem. Linder. — ἀσεβημάτων
 NBk.: ἀσεβηκότων cett. codd.

94. τὸ δὲ Ald.: τῷ (τῶ) codd. — τούτων <μὲν> dubitanter
 ci. Li. — ἔργῳ AB. — μὴ δίκαια NAB Bk. (ci. R.): δίκαια. —
 ἐμοὶ] ὑμῖν pr. A. — πειθομένοις et mox πειθομένους? — ὑμῖν]
 ἡμῖν A. — τοῦ δὲ NAB R.: τοὺς δὲ. — πράξεσθ' N, corr. A,
 B. — ἃ νῦν] ἄν νῦν N. — οὔτοι NABZ Bk. (ci. R.): οὔτι. —
 τῶν μαρτύρων post δοξασταὶ transp. S. (E. cr. p. 118), del. J.;
 γν. γ. τῶν μαρτ., τότε δὲ δικ. τῆς δίκης ci. Mr.; τῆς δίκης del.
 Emp.; add. τῶν ἀδῆλων post δοξ. R., τῶν εἰκότων K. — δοξα-
 σταί] Hesychius: δοξασταί· δικασταί (J.).

95. ῤᾶστον δὲ τοι Dobrei est coniectura (Mr. Turr.): om.
 N in lacuna VIII fere litt. capaci; ἀραιστῶνδετοι A rell.

καὶ ἡ τιμωρία ἀπόλωλεν. οὔτε γὰρ οἱ φίλοι ἔτι θελή-
 σουσιν ὑπὲρ ἀπολωλότος τιμωρεῖν· ἐὰν δὲ καὶ βου-
 96 ληθῶσιν, τί ἔσται πλεον τῷ γε ἀποθανόντι; νῦν μὲν
 οὖν ἀποψηφίσασθέ μου· ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκη οὔτοι
 τε τὸν νομιζόμενον ὄρκον διομοσάμενοι ἐμοῦ κατηγο-
 ρήσουσι, καὶ ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ κατὰ τοὺς κειμένους
 νόμους διαγνώσεσθε, καὶ ἐμοὶ οὐδεὶς λόγος ἔσται ἔτι,
 141 ἐάν τι | πάσχω, ὡς παρανόμως ἀπωλόμην. ταῦτά τοι
 δέομαι ὑμῶν, οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρῆς οὔτε
 ἐμαντὸν ἀποστερῶν τὸ δίκαιον· ἐν δὲ τῷ ὑμετέρῳ ὄρκῳ
 καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἔνεστι. πειθόμενοι δὲ τούτων ὅτῳ
 βούλεσθε, ἀποψηφίσασθέ μου.

6.

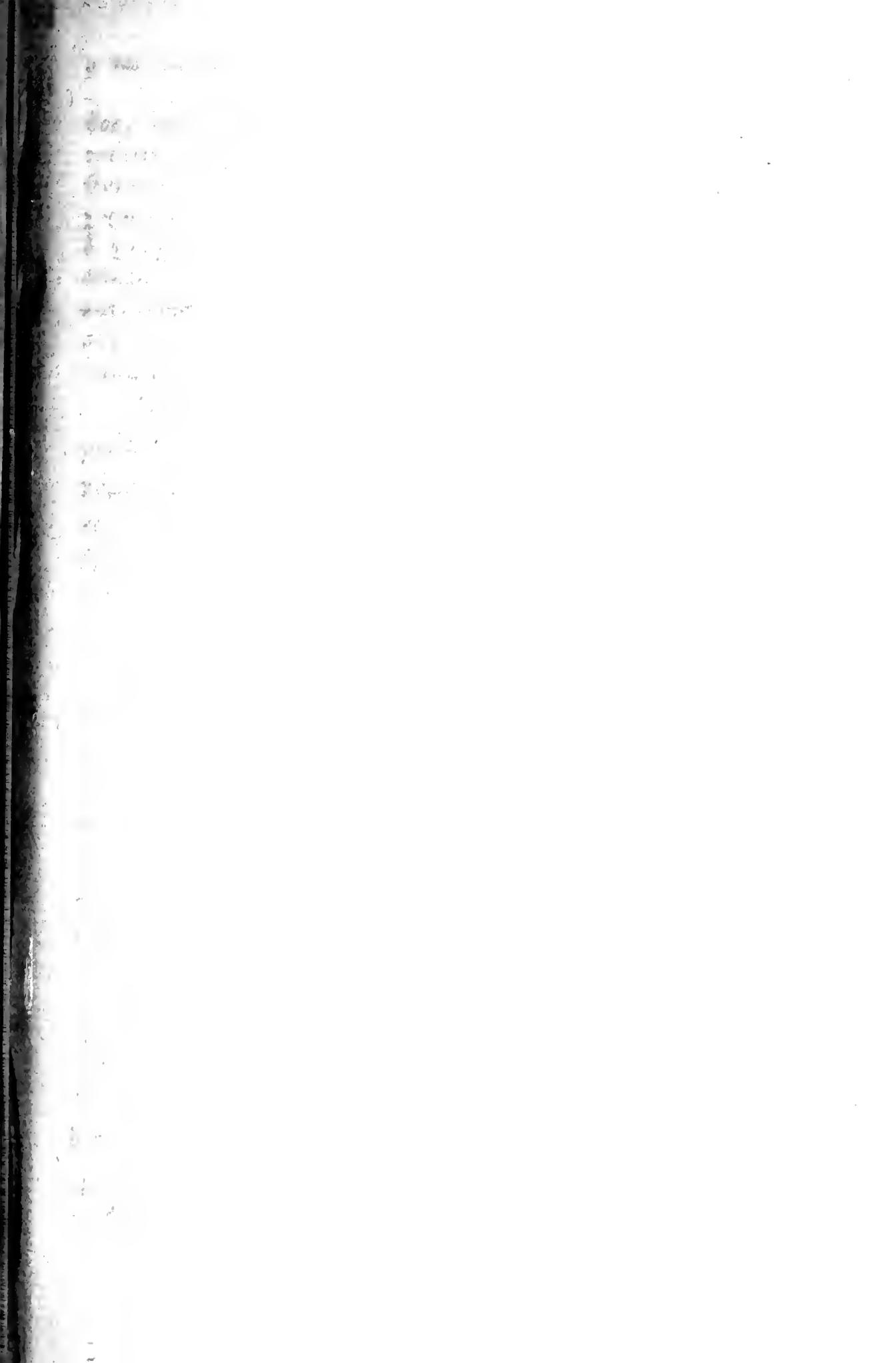
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΟΡΕΥΤΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πόσοι μὲν εἰσιν Ἀθήνησι χορηγοί, καὶ τίνος προβαλ-
 λονται χάριν, καὶ πόσους τρέφειν ἀναγκάζονται παῖδας, ἐκ
 τῶν Δημοσθένους ἀκριβῶς ἔγνωμεν λόγων. τὸ μέντοι νῦν
 ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος χορηγός τις εἶναι
 λαχὼν τῆς αὐτοῦ φυλῆς Ἐρεχθίδος, καὶ προσέτι Κεκροπί-

96. μου] με pr. A. — ἐν δὲ] ἐὰν δὲ N. — κατηγορήσωσι N
 corr. — διαγνώσεσθε N pr. — ἔσται AB Bk.: ἐστὶ N, om. v. —
 ἐάν τι Bk.: ἐάν γε. — πάσχω NAB Bk. (ci. R.): πάσχων. —
 παρανόμως R.: παράνομος. — ἀπωλόμην NA Bk.: ἀπόλωμαι v.,
 ἀπόλλυμαι ci. Bk. Hi. — παρῆς Fuhr. — πιθόμενοι? — ὅτῳ]
 ὀποτέρῳ? — subicit N ὑπὲρ τοῦ Ἡρώδου φόνου.

Or. VI. Inscriptionis loco ὑπόθεσις τοῦ ἐξῆς A. — ΥΠΟΘ.]
 τὸ μέντοι νῦν scr.: ὁ μέντοι νῦν NA (ὁ μὲν τοίνυν v., ἐν τοίνυν
 τοῖς χρ. ci. J.). — ἐν ante τοῖς χρ. om. N. — Ἐρεχθίδος Scalig.:
 Ἐρεχθίδος.

ANTHONY

at ... of ...

29.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

δος, τοὺς χορεύειν μέλλοντας ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔτρεφε παῖδας. τούτων εἷς εὐφωσίας χάριν ἔπιε φάρμακον, καὶ πιῶν τέθνηκεν. ὁ οὖν πατήρ τοῦ τεθνεῶτος παιδὸς κατηγορεῖ τοῦ χορηγοῦ ὡς αὐτοῦ πεποιηκός τὸν φόνον. ἀπολογεῖται δὲ ὁ χορηγὸς ἀρνούμενος τὸν φόνον. Ἡ στάσις στοχασμός. ἀδήλου <γὰρ> τοῦ ἐγκλήματος ὄντος, σημεῖον φανερόν ὁ κατήγορος λαμβάνει τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ χορηγοῦ γυμνάζεσθαι τοὺς παῖδας· ὅπερ ἐστὶν ἀνεύθυνον μὲν, πιθανὸν δ' εἰς ὑποψίαν.

Ἡδιστον μὲν ᾧ ἄνδρες δικασταὶ ἀνθρώπῳ ὄντι μὴ γενέσθαι μηδένα κίνδυνον περὶ τοῦ σώματος, καὶ εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὔξαιτο· εἰ <δ'> ἄρα τις καὶ ἀναγκάζοιτο κινδυνεύειν, τοῦτο γοῦν ὑπάρχειν, ὅπερ μέγιστον ἐγὼ νομίζω ἐν πράγματι τοιούτῳ, αὐτὸν ἑαυτῷ συνειδέναι μηδὲν ἐξημαρτηκότι, ἀλλ' εἰ τις καὶ συμφορὰ γίγνοιτο, ἄνευ κακότητος καὶ αἰσχύνῃς γίγνεσθαι, καὶ τύχῃ μᾶλλον ἢ ἀδικίᾳ. καὶ τοὺς μὲν νόμους οἳ κεῖνται 2 περὶ τῶν τοιούτων πάντες ἂν ἐπαινέσειαν κάλλιστα νόμων κεῖσθαι καὶ ὀσιώτατα. ὑπάρχει μὲν γὰρ αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ὅπερ μέγιστον σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων· ὁ χρόνος γὰρ καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστ' οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ τῶν λόγων τοῦ κατηγοροῦντος τοὺς νόμους μαθεῖν εἰ

χορηγοῦ et ὁ χορηγὸς Spanh.: χορευτοῦ et χορευτῆς libri, vitio etiam prooemiographi inscitiam superante. sic et infra χορευτοῦ libri, χορηγοῦ postul. Turr. — vv. ἀπολογεῖται — τὸν φόνον om. N. — praemittitur orationi ἀντιφῶντος (hoc om. A) περὶ τοῦ χορευτοῦ NA.

1. ᾧ om. N. — δ' ante ἄρα add. Ald. — ὅπερ NMr.: ὁ A, ὁ v. — συνειδότη pr. A.

2. ἐπαινέσειαν N (R. Bk.): ἐπαινέσειεν (ἐπαινέσαιεν Turr.). cf. § 51. — νόμων ἀπάντων 5, 14. — ἡ ante ἐμπειρία om. N. — δεῖ ὑμᾶς NMr. (sicut est 5, 15): ὑμ. post κατηγοροῦντος v.

- καλῶς ἔχουσιν ἢ μὴ, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τούτων λόγους, εἰ ὀρθῶς ὑμᾶς καὶ νομίμως διδάσκουσιν ἢ οὐ.
- 3 Ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ἐμοὶ μέγιστος τῷ κινδυνεύοντι καὶ διωκομένῳ ἠγοῦμαι μέντοι γε καὶ ὑμῖν τοῖς δικασταῖς περὶ πολλοῦ εἶναι τὰς φονικὰς δίκας ὀρθῶς διαγιγνώσκειν, μάλιστα μὲν τῶν θεῶν ἕνεκα καὶ τοῦ εὐσεβοῦς, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῶν αὐτῶν. ἔστι μὲν γὰρ περὶ τοῦ τοιούτου [αὐτοῦ] μία δίκη· αὕτη δὲ μὴ ὀρθῶς καταγνωσθεῖσα ἰσχυροτέρα ἐστὶ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς.
- 4 ἀνάγκη γάρ, ἐὰν ὑμεῖς καταψηφίσθησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδὲ ἔνοχον τῷ ἔργῳ χρήσασθαι τῇ δίκῃ, καὶ νόμῳ εἴργεσθαι πόλεως ἱερῶν ἀγώνων θυσιῶν, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς ἀνθρώποις. τοσαύτην γὰρ ἀνάγκην ὁ νόμος ἔχει, ὥστε καὶ ἂν τις κτείνῃ τινὰ τῶν αὐτὸς κρατεῖ καὶ μὴ ἔστιν ὁ τιμωρήσων, τὸ νομιζόμενον καὶ τὸ θεῖον δεδιῶς ἀγνεύει τε ἑαυτὸν καὶ ἀφέξεται τῶν εἴρηται ἐν τῷ νόμῳ, ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξῃ.
- 5 ἔστι μὲν γὰρ τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐν ταῖς ἐλπίσιν· ἀσεβῶν δὲ καὶ παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θεοὺς καὶ αὐτῆς ἂν τῆς ἐλπίδος, ὅπερ μέγιστόν ἐστι τοῖς ἀν-

3. γε del. J. (cf. 5, 19). — δίκας om. Ald., add. ci. R. — τοῦ τοιούτου NA Dobs. Mr. Turr.: τοιούτου. — <τοῦ> αὐτοῦ Scheibe (i. e. eiusdem hominis); del. αὐτοῦ Mr.

4. γὰρ post ἀνάγκη in ras. A („pr. δὲ ut vid.“ J.). — νόμῳ NAB Bk.: τῷ νόμῳ v. (Turr.), ut est or. 5, 87. νόμῳ del. Wilam. — ἱερῶν ἀγώνων θυσιῶν NA: ἀγ. ἱερ. θυς. B; θυς. ἱερ. ἀγ. Ald. pro θυσιῶν mal. ὁσίων D., ἱερ. καὶ ὁσίων καὶ τῶν ἄλλων coll. 5, 62 ci. J. cf. Dem. 23, 37. — παλαιότατα] τιμιώτατα Valck., σπουδαιότατα ci. J. (coll. Lyc. Leocr. 131), κἀναγκαιότατα Wilam. (Philol. Unters. I p. 48). περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις est 5, 62; cf. etiam 6, 25. — ἀγνεύσει ci. R. — τε αὐτὸν N pr. — πράξαι J. („vel del. ἂν vel l. πράξαι“ D.).

5. μέγιστόν ἐστι NMr., τοῖς add. NJ.: ἐστὶ μέγ. (ἐστὶ del. Wilam.).

pedicels are not in the same class.

II Oh? But are they...
What was the...
class?

III Why thing...
Edwards on Sp...
...

I had 15 lbs. It occurs in the
 presence of ... of ... & ...
 ... of a ... of ...
 ...

θρώποις ἀγαθόν, αὐτὸς αὐτὸν ἀποστεροίη. καὶ οὐδεὶς
 ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παρα-
 βαίνειν πιστεύσας ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστι τῷ ἔργῳ, οὔτ'
 αὖ συνειδῶς αὐτὸς αὐτῷ ἔργον εἰργασμένος τοιοῦτον
 μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς τε δίκης νικᾶ-
 σθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀληθοῦς, κἂν μὴ
 ὁ τιμωρήσων ἦ. αὐτῶν δὲ τούτων ἔνεκα οἳ τε νόμοι 6
 καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ αἱ προορήσεις, καὶ
 τᾶλλα ὅσα γίνυται τῶν δικῶν τοῦ φόνου ἔνεκα, πολὺν
 διαφέροντά ἐστιν ἢ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, | ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ 142
 πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίνδυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν
 ὀρθῶς γινώσκεισθαι· ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τι-
 μωρία ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ ἀδικηθέντος, φονέα δὲ τὸν μὴ
 αἴτιον ψηφισθῆναι ἁμαρτία καὶ ἀσέβεια εἰς τε τοὺς
 θεοὺς καὶ τοὺς νόμους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώ-
 κοντα μὴ ὀρθῶς <αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς
 μὴ ὀρθῶς> γινῶναι. ἢ μὲν γὰρ τούτου αἰτίας οὐκ
 ἔχει νῦν τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ· ὅτι δ'
 ἂν ὑμεῖς μὴ ὀρθῶς γινῶτε, τοῦτο οὐκ ἐστὶν ὅποι ἂν
 ἀνευεγκῶν τις τὴν αἰτίαν ἀπολύσαιτο.

Ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω περὶ 7
 τῆς ἀπολογίας, ἣν περ οἱ κατήγοροι περὶ τῆς κατηγορίας.
 οὔτοι <μὲν> γὰρ τὴν μὲν δίωξιν εὐσεβείας ἔνεκά φασι

οὔτ' ἂν τὴν N. — δεδικασμένην cum St. Bk. coll. 5, 87:
 δεδοκιμασμένην (δεδοκιμασμένην A.). — νικᾶσθαι] δικᾶσθαι
 N. — <καὶ> παρὰ τὸ ἀλ. F. Leo. — ἄλλως τε καὶ ἔαν ex 5, 87
 leg. ci. R.

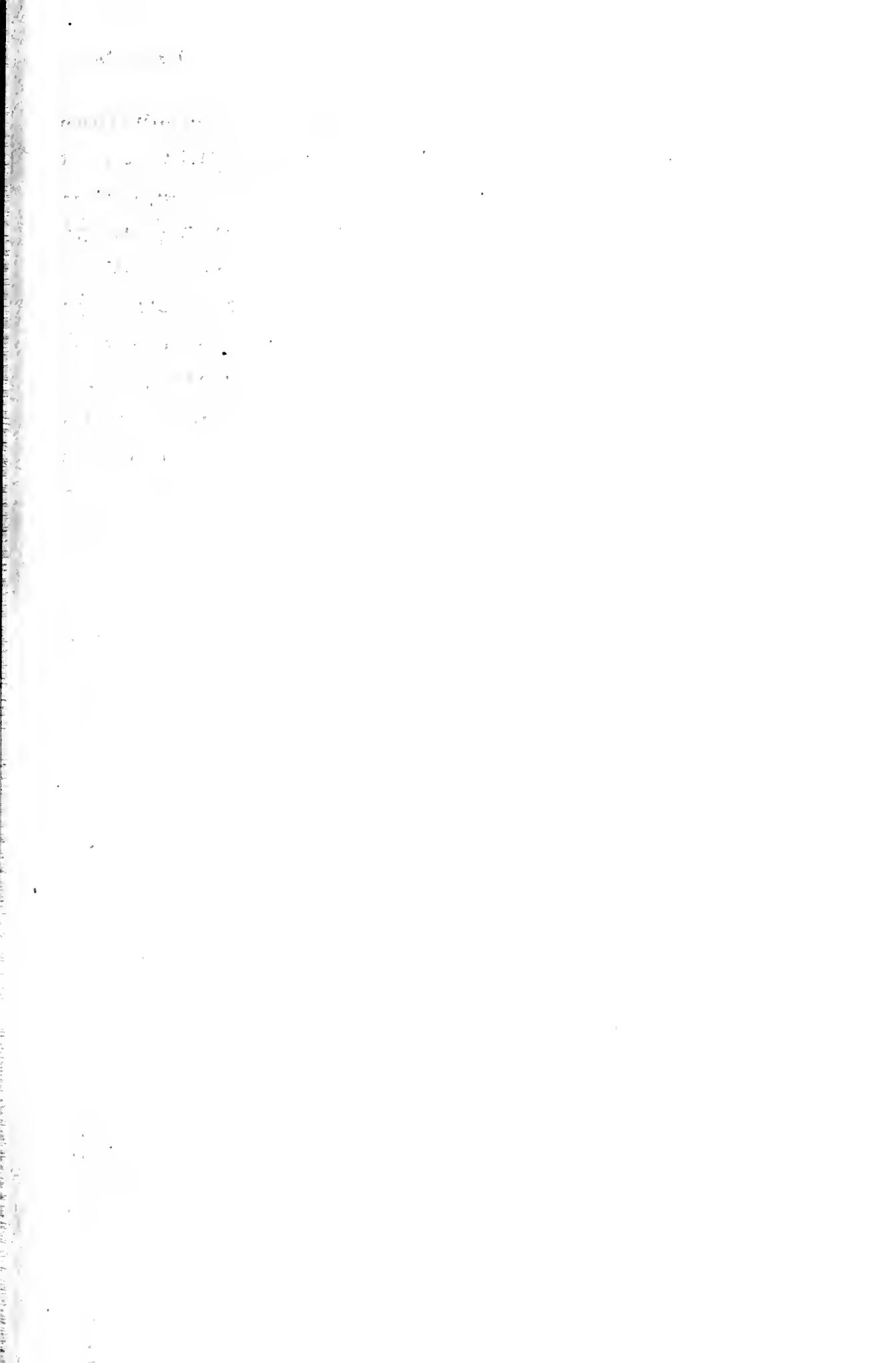
6. διωμοσίαι] δημοσίαι N. — αὐτὰ τὰ Ald.: αὐτὰ ταῦτα. —
 ὀρθῶς μὲν γὰρ] γὰρ om. N. — τὸν τε διώκοντα NR. Bk.: τὸν
 γε διώκ. — αἰτιάσασθαι Bk. coll. 5, 89: αἰτιᾶσθαι Ald., qui
 add. vv. αἰτ. — ὀρθῶς, in codd. omissa. — νῦν uncis incl. R.
 J. coll. 5, 89. — ἂν ἀνευεγκῶν R. coll. 5, 89: ἂν ἐνεγκῶν (ἀν-
 ενεγκῶν Bk.). — αἰτίαν] ἁμαρτίαν or. 5.

ποιεῖσθαι καὶ τοῦ δικαίου, τὴν δὲ κατηγορίαν ἅπασαν
 πεποιήνται διαβολῆς ἔνεκα καὶ ἀπάτης, ὅπερ ἀδικιώτατόν
 ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ οὐκ ἐλέγξαντες, εἴ τι ἀδικῶ,
 δικαίως με βούλονται τιμωρεῖσθαι, ἀλλὰ διαβαλόντες,
 καὶ εἴ μηδὲν ἀδικῶ, ζημιῶσαι καὶ ἐξελάσαι ἐκ τῆς γῆς
 8 ταύτης. ἐγὼ δὲ ἀξιῶ πρῶτον μὲν περὶ αὐτοῦ τοῦ πρά-
 γματος ἀποκρίνεσθαι, καὶ διηγήσασθαι ἐν ὑμῖν τὰ γε-
 νόμενα πάντα· ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων ὧν οὗτοι κατη-
 γοροῦσιν, ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις, βουλήσομαι ἀπολογήσα-
 σθαι. ἡγοῦμαι γάρ μοι τιμὴν καὶ ὠφέλειαν αὐτὰ οἴσιν,
 τοῖς δὲ κατηγοροῖς καὶ τοῖς ἐπηρεάζουσιν αἰσχύνην·
 9 ἐπεὶ τοί γε καὶ δεινὸν ᾧ ἄνδρες· ἵνα μὲν ἐξῆν αὐτοῖς,
 εἴ τι ἡδίκουν ἐγὼ τὴν πόλιν ἢ ἐν χορηγίᾳ ἢ ἐν ἄλλοις
 τισίν, ἀποφήνασι καὶ ἐξελέγξασιν ἄνδρα τε ἐχθρὸν
 τιμωρήσασθαι καὶ τὴν πόλιν ὠφελῆσαι, ἐνταῦθα μὲν
 οὐδεὶς πώποτε οἷός τε ἐγένετο αὐτῶν οὔτε μικρὸν οὔτε
 μέγα ἐξελέγξαι ἀδικοῦντα τόνδε τὸν ἄνδρα τὸ πλῆθος
 τὸ ὑμέτερον· ἐν δὲ τούτῳ τῷ ἀγῶνι, φόνου διώκοντες
 καὶ τοῦ νόμου οὕτως ἔχοντος, εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα
 κατηγορεῖν, μηχανῶνται ἐπ' ἐμοὶ λόγους ψευδεῖς συν-
 τιθέντες καὶ διαβάλλοντες τὰ εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ
 μὲν πόλει, εἴπερ ἀδικεῖται, κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας

7. εἴ τι Bk. coll. 9. 10: εἴ γ'. — διαβαλόντες Bait.: δια-
 βάλλοντες (διαβαλλόντες A pr.).

8. <ἀπο>κρίνεσθαι (h. e. ἀπολογεῖσθαι cf. 14. 18) R.; ἀπο-
 κρίνασθαι Reutz. — κατηγοροῦσιν NAB Tayl.: κατηγορήσουσιν.
 — ἡδομένοις <ἦ> Ald. Bk. — μοι om. pr. A.

9. γε post τοι del. J. — ἐξῆν Ald.: ἐξῆ libri. — εἴ τι] ὅτι
 A pr. — ἡδίκουν ἐγὼ NMr.: ἐγὼ ἡδίκουν. — τιμωρήσεσθαι
 codd.; em. Ald. — οἷος ἐγένετο ci. J. — ἐξελέγξαι NMr.: ἐλέγ-
 ξαι. — <πᾶν> μηχαν. vel διαβάλλουσι D. — ἐπ' ἐμοὶ scr. (cf.
 36. 48): ἐπ' ἐμέ. — εἴπερ scr.: εἴ μὲν.

ἀπονέμουσιν, αὐτοὶ δὲ ὦν τὴν πόλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι, τούτων ἰδίᾳ ἀξιοῦσι δίκην λαμβάνειν. καίτοι αὐταὶ αἱ 10 κατηγορίαι οὔτε χάριτος ἄξιαι οὔτε πίστεως. οὔτε γὰρ δὴ οὐ ἢ πόλις ἐλάμβανεν ἂν δίκην εἴ τι ἠδίκητο, ἐνταῦθα τὴν κατηγορίαν ποιεῖται, ὥστε χάριτος ἄξιον εἶναι τῇ πόλει· οὔτε ὅστις [οὐκ] ἄλλα κατηγορεῖ ἢ ἃ διώκει ἐν πράγματι τοιούτῳ, πιστεῦσαι δήπου αὐτῷ ἀξιώτερόν ἐστιν ἢ ἀπιστῆσαι. ἐγὼ δὲ σχεδὸν ἐπίσταμαι τὴν ὑμετέραν γνώμην, ὅτι οὔτ' ἂν καταψηφίσαισθε οὔτ' ἂν ἀποψηφίσαισθε ἐτέρου τινὸς ἔνεκα μᾶλλον ἢ αὐτοῦ τοῦ πράγματος· ταῦτα γὰρ καὶ ὅσια καὶ δίκαια. ἄρξομαι δὲ ἐντεῦθεν.

Ἐπειδὴ χορηγὸς κατεστάθην εἰς Θαργήλια καὶ 11 ἔλαχον Παντακλέα διδάσκαλον καὶ Κεκροπίδα φυλὴν πρὸς τῇ ἑμαυτοῦ, [τουτέστι τῇ Ἐρεχθίδι,] ἐχορήγουν ὡς ἄριστα ἐδυνάμην καὶ δικαιότατα. καὶ πρῶτον μὲν διδασκαλεῖον <ἢ> ἦν ἐπιτηδειότατον τῆς ἐμῆς οἰκίας κατεσκεύασα, ἐν ᾧπερ καὶ Διονυσίοις ὅτε ἐχορήγουν ἐδίδα-

ὦν ser.: ᾧ (ἐν ᾧ R.). — τούτων ἰδίᾳ ser., τούτου ἰδίᾳ Bk.: τούτου εἶδει A pr., τουτουὶ δὴ NA corr. v.

10. mal. καίτοι αἱ τοιαῦται. — δὴ] δὴ που Schaefer. — ἠδικεῖτο ci. J. — ἐνταῦθα . . . (ἐστιν ἰδίᾳ vel simile quid) τ. κατ. ποιεῖσθαι J. non recte. — ἄξιον] num ἄξιαν? — οὐκ del. Tayl. Bk., οὐν Dobs. Turr., εἰς F. Leo coll. § 9. — ὅτι οὔτ' Turr.: ὅτι οὐκ. — καταψηφίσαισθε et ἀποψηφίσαισθε Bk.: — εσθε N et pr. A, — ησθε v. — οὔτ' αὖ ἀποψ. ci. R. — τινὸς om. pr. A, item καὶ post γὰρ. — ὅσια καὶ δίκαια N Mr.: δίκαια καὶ ὅσια.

11. ἔλαχον] ἔλεγχον N. — Παντ.] cf. Harpocr. διδάσκαλος: Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ „ἔλαχον“ φησὶ „Παντακλέα διδάσκαλον“. „vid. Kirchhoff C. I. Att. I p. 179“ J. — post ἑμαυτοῦ in A XII vel XIII litt. erasae („ni fallor πρὸς τῇ ἑμαυτοῦ“ J.), et deinde πρὸς τῇ ἐμ. repetitum punctis notatum est. — τουτέστι τῇ Ἐρεχθ.] scholium hoc esse (cf. § 13) iam R. suspicatus est. — διδασκάλιον N et pr. A. — ἢ ἦν Bk.: ἦν (ἢ Ald.). — ἐδίδασκεν scil. ὁ διδάσκαλος?

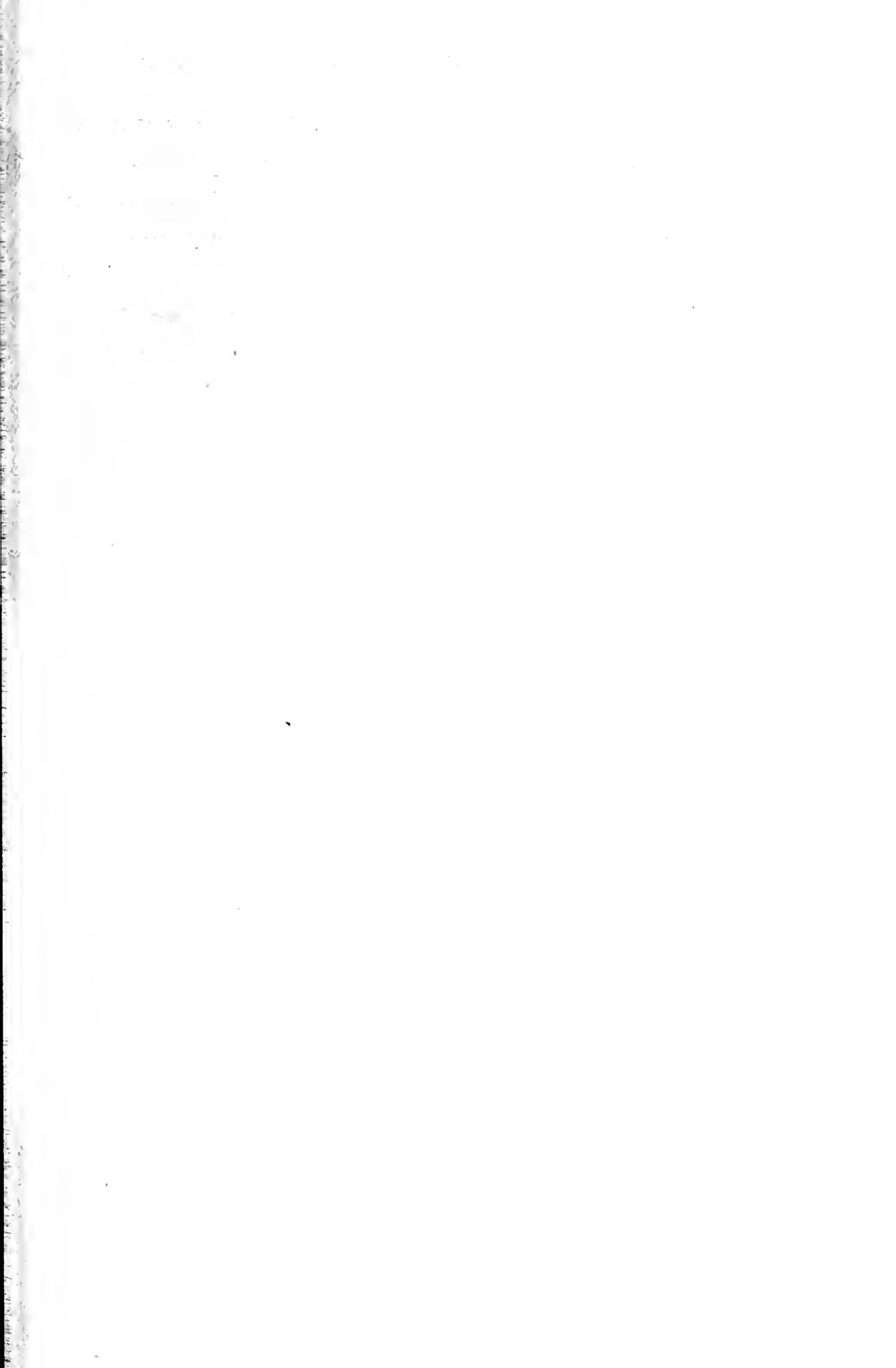
σκον· ἔπειτα τὸν χορὸν συνέλεξα ὡς ἐδυνάμην ἄριστα, οὔτε ζημιώσας οὐδένα οὔτε ἐνέχυρα βία φέρων οὔτ' ἀπεχθανόμενος οὐδενί, ἀλλ' ὥσπερ ἂν ἥδιστα καὶ ἐπιτηδειότατα ἀμφοτέροις ἐγίννετο, ἐγὼ μὲν ἐκέλευον καὶ
 12 ἠτούμην, οἱ δ' ἐκόντες καὶ βουλόμενοι ἔπεμπον. ἐπεὶ δὲ ἤκον οἱ παῖδες, πρῶτον μὲν μοι ἀσχολία ἦν παρεῖναι καὶ ἐπιμελεῖσθαι· ἐτύγγανε γάρ μοι πράγματα ὄντα πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον, ἃ ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἐποιούμην, ἐπειδὴ περ εἰσήγγειλα, ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀποδείξαι τῇ βουλῇ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀθηναίοις. ἐγὼ μὲν οὖν τούτοις προσεῖχον τὸν νοῦν, κατέστησα δὲ ἐπιμελεῖσθαι, εἴ τι δέοι τῷ χορῷ, Φανόστρατον, δημότην μὲν τουτωνὶ τῶν διωκόντων, κηδεστὴν δ' ἐμαντοῦ, ᾧ ἐγὼ δέδωκα τὴν θυγατέρα, καὶ ἠξίουν αὐτὸν <ὡς> ἄριστα ἐπιμελεῖσθαι·
 13 ἔτι δὲ πρὸς τούτῳ δύο ἄνδρας, τὸν μὲν Ἐρεχθίδος
 143 Ἀμυνίαν, ὃν αὐτοὶ οἱ φυλέται ἐψηφίσαντο | συλλέγειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι τῆς φυλῆς ἐκάστοτε, δοκοῦντα χρηστὸν εἶναι, τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος, ὅσπερ ἐκάστοτε εἶωθεν ταύτην τὴν φυλὴν συλλέγειν· ἔτι δὲ τέταρτον Φίλιππον, ᾧ προσετέτακτο ὠνεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν εἴ τι φράζοι ὁ διδάσκαλος ἢ ἄλλος τις τούτων, ὅπως <ὡς> ἄριστα χορηγοῖντο οἱ παῖδες καὶ μηδενὸς ἐνδεεῖς εἶεν
 14 διὰ τὴν ἐμὴν ἀσχολίαν. καθειστήκει μὲν ἡ χορηγία οὔτω. καὶ τούτων εἴ τι ψεύδομαι προφάσεως ἕνεκα, ἔξεστι τῷ κατηγόρῳ ἐξελέγξαι ἐν τῷ ὑστέρῳ λόγῳ ὅτι

ἠτούμην ci. Bk. (Turr.): ἠγούμην.

12. ἐπιμελέσθαι ubique J.; item § 13.

13. Ἐρεχθίδος scr.: Ἐρεχθίδος. — Ἀμυνίαν ὃν] ἀμηνιανὸν NA. posse etiam Ἀμεινίαν fuisse monet J. — ἕτερον] „nomen aut excidit aut latet in ἕτερον“ Turr. — τούτων in ras. III fere litt., ὅπως in mg. A. — καθ. μὲν] οὖν add. ci. R.

14. ἕνεκα in mg. A.

The first part of the transition is the
 period of the transition from the old
 to the new. This is the period of
 the transition from the old to the new
 and is the period of the transition
 from the old to the new.

1911

ἂν βούληται [εἰπεῖν]· ἐπεὶ τοι οὕτως ἔχει ὦ ἄνδρες· πολλοὶ τῶν περιεστῶτων τούτων τὰ μὲν πράγματα ταῦτα πάντα ἀκριβῶς ἐπίστανται, καὶ τοῦ ὄρκωτοῦ ἀκούουσι, καὶ ἐμοὶ προσέχουσι τὸν νοῦν ἅττα ἐγὼ ἀποκρίνομαι, οἷς ἐγὼ βουλοίμην ἂν δοκεῖν αὐτός τε εὖορκος εἶναι καὶ ὑμᾶς τάληθῆ λέγων πείσαι ἀποψηφίσασθαι μου. πρῶτον μὲν οὖν ἀποδείξω ὑμῖν ὅτι οὔτε ἐκέλευσα πιεῖν 15 τὸν παῖδα τὸ φάρμακον οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα καὶ οὐδὲ παρῆ ὅτ' ἔπιεν. καὶ οὐ τούτου ἔνεκα ταῦτα <οὔτω> σφόδρα λέγω, ὡς ἐμαντὸν ἔξω αἰτίας καταστήσω, ἕτερον δέ τινα εἰς αἰτίαν ἀγάγω· οὐ δῆτα ἔγωγε, πλήν γε τῆς τύχης, ἥπερ οἶμαι καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἀνθρώπων αἰτία ἐστὶν ἀποθανεῖν· ἦν οὔτ' ἂν ἐγὼ οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς οἷός τ' ἂν εἶη ἀποτρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι ἦντινα δεῖ ἐκάστω. . . . .

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μεμαρτύρηται μὲν οὖν ὦ ἄνδρες περὶ τοῦ πρά- 16 γματος ἃ ἐγὼ ὑμῖν ὑπεσχόμην· ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων χρῆσκοπεῖν ἃ τε οὗτοι διωμόσαντο καὶ ἃ ἐγώ, πότεροι ἀληθέστερα καὶ εὖορκότερα. διωμόσαντο δὲ οὗτοι μὲν ἀποκτεῖναι με Διόδοτον βουλευόμενα τὸν θάνατον, ἐγὼ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι, μήτε χειρὶ ἐργασάμενος μήτε

εἰπεῖν ut ex ἐπεὶ natum del. D. (εἰπών? S.) — βουλοίμην D.: ἐβουλόμην.

15. πιεῖν τὸν παῖδα N (cf. § 17): τὸν παῖδα πιεῖν. — καὶ οὐδὲ R. S. (Ep. cr.): οὔτε ZM Bk., καὶ οὔτε NAB et v. ante Bk. — παρῆ J.: παρῆν. — ἔπιεν mal. W. — οὔτω σφόδρα ci.

R. — ἀγάγω] ἀγάγω ἢ N, ἀγάγειν A. — ἀποτρέψαι Dobr.: ἀποστρέψαι. — post ἐκάστω intercidisse videtur καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες; cf. ad 5, 61.

16. ἐργασάμενος Dobr. (ἐργασάμενον Valck.) coll. Andoc. 1, 94: ἀράμενος codd. Bk. nisi, quod idem Dobr. ci., χειρα ἀράμενος fuit.

- 17 βουλεύσας. αἰτιῶνται δὲ οὗτοι μὲν ἐκ τούτων, ὡς
 *οὗτος ἐκέλευσε πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρμακον ἢ ἠνάγκασεν ἢ ἔδωκεν· ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν τούτων ὧν αἰτιῶνται
 οὗτοι ἀποφαίνω ὅτι οὐκ ἔνοχός εἰμι· οὔτε γὰρ ἐκέλευσα
 οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα· καὶ ἔτι προστίθημι αὐτοῖς
 ὅτι οὐδὲ παρεγενόμην πίνοντι. καὶ εἴ φασιν ἀδικεῖν
 εἴ τις ἐκέλευσεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἐκέλευσα. καὶ
 εἴ φασιν ἀδικεῖν εἴ τις ἠνάγκασεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ
 γὰρ ἠνάγκασα. καὶ εἰ τὸν δόντα τὸ φάρμακόν φασιν
 18 αἴτιον εἶναι, ἐγὼ οὐκ αἴτιος· οὐ γὰρ ἔδωκα. αἰτιάσα-
 σθαι μὲν οὖν καὶ καταψεύσασθαι ἕξεστι τῷ βουλομένῳ·
 αὐτὸς γὰρ ἕκαστος τούτου κρατεῖ· γενέσθαι μέντοι τὰ
 μὴ γενόμενα καὶ ἀδικεῖν τὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐκ ἐν τοῖς
 τούτων λόγοις ἠγοῦμαι εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ δικαίῳ καὶ
 τῷ ἀληθεῖ. ὅποσα μὲν γὰρ λάθρα πράττεται καὶ ἐπὶ
 θανάτῳ βουλευθέντα, ὧν μὴ εἰσι μάρτυρες, ἀνάγκη
 περὶ τῶν τοιούτων ἐξ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν τε τοῦ
 κατηγοροῦ καὶ τοῦ ἀποκρινομένου τὴν διάγνωσιν ποιεῖ-
 σθαι καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν τὰ λεγόμε-
 να, καὶ εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ σάφα εἰδότας ψηφίζεσθαι
 19 περὶ τῶν πραγμάτων· ὅπου δὲ πρῶτον μὲν αὐτοὶ οἱ

17. ὡς] καὶ pr. A. — οὗτος] αἴτιος ὅς S., οὗτος ἔνοχος ὅς Fuhr, ὡς οὗτος ἔνοχός ἐστι τῷ φόνῳ ὅς ci. J.; ipse mal. ὡς <ἔνοχός ἐστι τῷ φ.> εἴ τις. — ἐκέλευσε Bait.: κελεύσειε. — ἀποφαίνω scr.: ἀποφωνῶ N, ἀποφανῶ A rell. — οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα Dobr. (Turr. Mr.): οὔτ' ἔδωκα οὔτ' ἠνάγκασα. — ἔτι προστ. Ald.: ἐπιπρ. cf. 3 β 10. — ὅτι οὐδὲ scr.: ὅτι οὐ. cf. 15; Dem. 19, 45, quem locum comp. W. — vv. ἐκέλευσεν — εἴ τις add. A Bk.

18. τούτου NAB Bk. (ci. R.): τοῦτο. — καὶ τῷ ἄλ. NJ.: καὶ ἐν τῷ ἄλ. — λάθρα scr.: λάθρα. — ἐπὶ θαν. βουλ. del. D. — τοῦ κατηγο.] τοῦ supra vers. A. — ὑπονοεῖν] ὑπο om. pr. A.

19. οἱ post αὐτοὶ om. pr. A.

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

... ..
... ..
... ..

No

Exhibit

Exhibit

κατήγοροι ὁμολογοῦσι μὴ ἐκ προνοίας μηδ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θάνατον τῷ παιδί, ἔπειτα τὰ πραχθέντα φανερώς ἅπαντα πραχθῆναι καὶ ἐναντίον μαρτύρων πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν καὶ παίδων, καὶ ἐλευθέρων καὶ δούλων, ἐξ ὧνπερ καὶ εἴ τις τι ἠδίκηκε, φανερώτατος ἂν εἴη, καὶ εἴ τις μὴ ἀδικοῦντα αἰτιῶτο, μάλιστα' ἂν ἐξελέγχοιτο.

Ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι ὅτι ἄνδρες ἀμφοτέρω καὶ 20 τῆς γνώμης τῶν ἀντιδίκων καὶ οἷω τρόπῳ ἔρχονται ἐπὶ τὰ πράγματα. ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐδὲν ὁμοίως οὔτοί τε πρὸς ἐμὲ πράττουσι καὶ ἐγὼ πρὸς τούτους. ἔλεξε μὲν 21 γὰρ Φιλοκράτης οὔτοσὶ ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιαίαν τὴν τῶν θεσμοθετῶν, τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ παῖς ἐξεφέρετο, ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ, φάρμακον ἀναγκάσας πιεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὔτος ταῦτα ἔλεγεν, ἀναβὰς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς ἔλεξα ὅτι *τὸν μὲν νόμον οὐ δίκαιον οὐ προκαθιστάιη Φιλοκράτης κατηγορῶν καὶ διαβάλλων εἰς τὸ δικαστήριον, μελλόντων ἔσεσθαι μοι ἀγώνων πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον αὔριον <καὶ> τῇ ἔνῃ, ὧνπερ ἔνεκα τοὺς λόγους

ἅπαντ' ἐπράχθη ci. J. (sed cf. 29). — ἂν εἴη] τ' ἂν εἴη N. num τὰν εἴη vel γ' ἂν εἴη? — μὴ om. pr. A. — μάλιστα' ἂν S. Turr.: μάλιστα. — apodosin deesse putavit R.

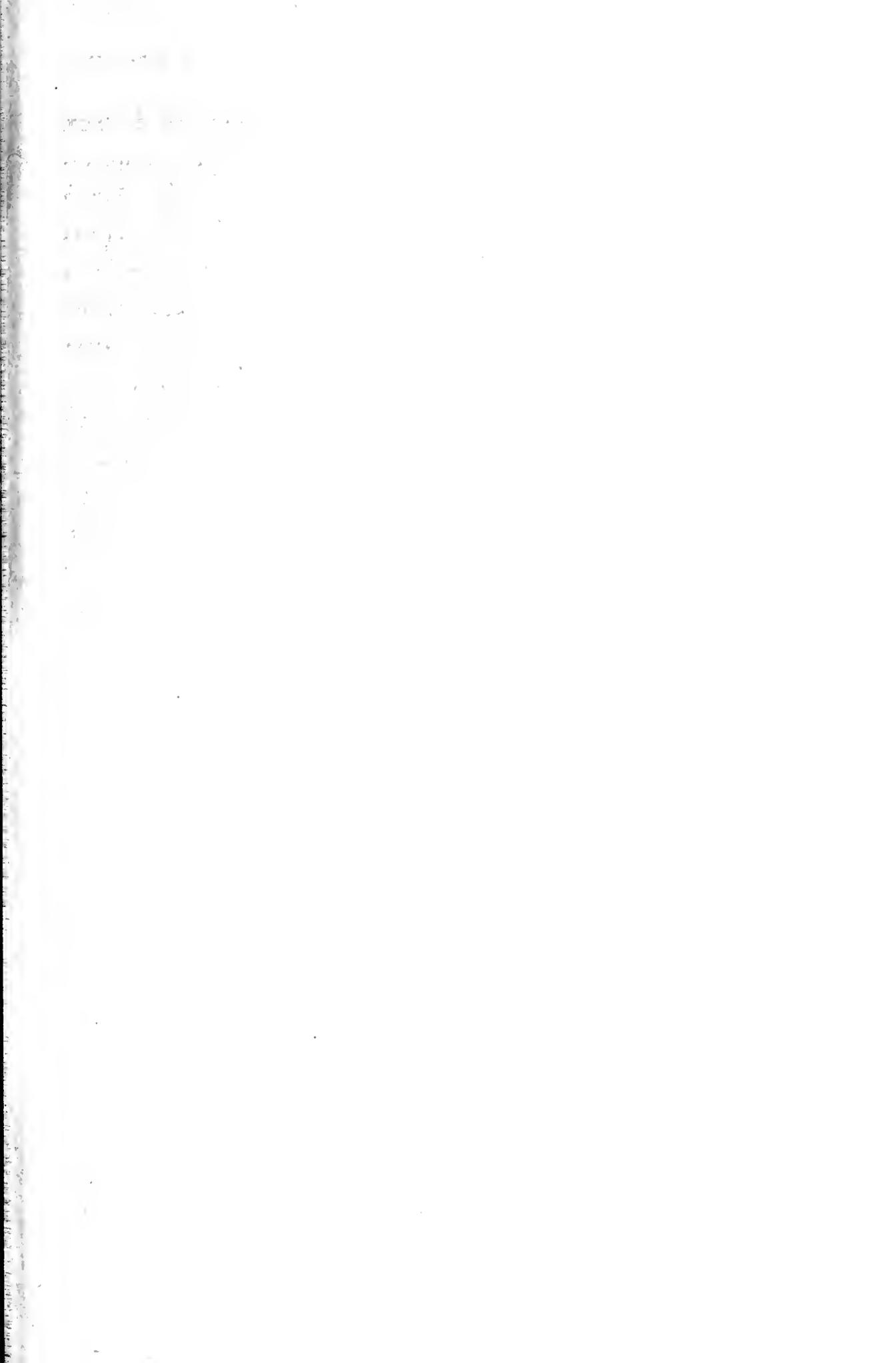
21. ἡλιαίαν Taylor J.: ἡλιακὴν. C. I. Att. IV 27 a v. 75 conf. J. — πιεῖν] ποιεῖν N pr. — δὲ post ἐπειδὴ add. codd. Bk. (ci. R.). — τὸν μὲν νόμον κτλ.] dedi lectionem corruptam codicis N, nisi quod ibi est προκαθίσται ἢ et alterum οὐ in οὐ mutatum est. A hoc οὐ supra vers. habet, deinde προκαθίσθαι εἰ. R.: τὸ μὲν ὅλον οὐ δίκαιον οὐδὲ προσῆκον ποιεῖ Φιλ.; D. fere: τῶν μὲν νομίμων οὐ δικαίως προαγορεύοι εἰργεσθαι Φιλ.; S.: τὸν μὲν ν. οὐ δίκαιον εἰ προφασίζεται Φιλ., atque alii aliter. fort. latet verbum προσταίη, cf. προῖστασθαι et προστασία 2 γ 1; Dem. 30, 5. 30, et οὐ προῖκα, quod ci. Bake. — ἔσεσθαι pr. N (corr.²). — καὶ ante τῇ ἔνῃ (ἔννη A, ἔνη Tayl. J.) c. R. add. Turr.

- 22 τούτους | λέγοι· ἃ μέντοι αἰτιῶτο καὶ διαβάλλοι, ῥαδίως
 144 ἐξελεγχθῆσοιτο ψευδόμενος. εἶεν γὰρ οἱ συνειδότες
 πολλοί, καὶ ἐλεύθεροι καὶ δοῦλοι, καὶ νεώτεροι καὶ
 πρεσβύτεροι, σύμπαντες πλείους ἢ πεντήκοντα, οἱ τοὺς
 τε λόγους τοὺς λεχθέντας περὶ τῆς πόσεως τοῦ φαρμά-
 κου καὶ τὰ πραχθέντα καὶ τὰ γενόμενα πάντα ἠπίσταντο.
 23 καὶ εἶπόν τε ταῦτα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ προῦκαλού-
 μην αὐτὸν εὐθύς τότε, καὶ αὐθις τῇ ὑστεραίᾳ ἐν τοῖς
 αὐτοῖς δικασταῖς, καὶ ἰέναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας
 ὁπόσους βούλοιο ἐπὶ τοὺς παραγενομένους, λέγων
 αὐτῷ ὄνόματι ἕκαστον, τούτους ἐρωτᾶν καὶ ἐλέγχειν,
 τοὺς μὲν ἐλευθέρους ὡς χρὴ τοὺς ἐλευθέρους, οἱ σφῶν
 <τ' αὐτῶν> ἔνεκα καὶ τοῦ δικαίου ἔφραζον ἂν τάληθῆ
 καὶ τὰ γενόμενα, τοὺς δὲ δούλους, εἰ μὲν αὐτῷ ἐρω-
 τῶντι τάληθῆ δοκοῖεν λέγειν, εἰ δὲ μὴ, ἔτοιμος ἦ ἐκ-
 διδόναι βασανίζειν τοὺς τε ἑαυτοῦ πάντας, καὶ εἴ τινας
 τῶν ἀλλοτρίων κελεύοι, ὡμολόγουν πείσας τὸν δεσπό-
 την παραδώσειν αὐτῷ βασανίζειν τρόπῳ ὁποῖῳ βούλοιο.
 24 καὶ ταῦτα ἑμοῦ προκαλουμένου καὶ λέγοντος ἐν τῷ δι-
 καστηρίῳ, οὗ καὶ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ καὶ ἕτεροι ἰδιῶται

λέγοι N Mr.: λέγει.

22. εἶεν Mr., εἰ ἔν N, εἰ . . A pr. (super εἰ fort. accentus circumfl. erasus): εἰσὶ A corr. v. — οἱ ante σύμπαντες cum R. add. Mr. V. Krueger ad Thuc. I, 107, 4. — τοὺς τε] τούτους ut vid. pr. A. — γενόμενα ci. R. (aut del. καὶ τὰ λ.): λεγόμενα. — ἐπίσταντο (hoc rec. J.) vel ἐπίστανται mal. Mr.

23. αὐτῷ ὄνόματι codd. et defend. Turr. coll. § 40: αὐτῶν ὀνομαστὶ cum R. Bk., αὐτῷ ὀνομαστὶ Mr. — καὶ ante τούτους addi mal. S. — τ' αὐτῶν add. S., αὐτῶν R. — διδόναι post ἐρωτῶντι add. codd., om. Ald. — ἔτ. ἢ ἐκδιδόναι scripsi, ἔτ. ἢ διδ. J.: ἔτ. εἶμι διδόναι N, ἔτοιμος εἶεν διδόναι A pr., ἔτοιμοι εἶεν δ. corr. A rell., ἔτοιμος εἶην δ. Taylor Bk., ἔτ. εἶναι δ. D. cf. § 38. — κελεύοι Bk. in Add. Mr.: κελεύει.

πολλοὶ μάρτυρες παρῆσαν, οὔτε τότε παραχορῆμα οὔτε ὕστερον ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ οὐδεπώποτε ἠθέλησαν ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτο τὸ δίκαιον, εὖ εἰδότες ὅτι οὐκ ἂν τούτοις κατ' ἐμοῦ ἔλεγχος ἐγίγνετο οὗτος, ἀλλ' ἐμοὶ κατὰ τούτων, ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἠτιῶντο. ἐπίστασθε δὲ ὡς ἄνδρες, ὅτι αἱ ἀνάγκαι αὗται ἰσχυρό- 25
 τатаι καὶ μέγισταί εἰσι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἔλεγχος ἐκ τούτων σαφέστατος καὶ πιστότατος περὶ τοῦ δικαίου, ὅπου εἶεν μὲν ἐλεύθεροι πολλοὶ οἱ συνειδότες, εἶεν δὲ δοῦλοι, καὶ ἐξείη μὲν τοὺς ἐλευθέρους ὄρκους καὶ πί-
 στεσιν ἀναγκάζειν, ἃ τοῖς ἐλευθέροις μέγιστα καὶ περὶ πλείστου ἐστίν, ἐξείη δὲ τοὺς δούλους ἐτέραις ἀνάγκαις, ὑφ' ὧν καὶ ἦν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι κατειπόντες, ὅμως ἀναγκάζονται τὰ ληθῆ λέγειν· ἢ γὰρ παροῦσα ἀνάγκη ἐκάστῳ ἰσχυροτέρα ἐστὶ τῆς μελλούσης ἔσεσθαι. εἰς πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα προῦκαλεσάμην τούτους, 26
 καὶ ἐξ ὧν γε χρὴ ἄνθρωπον ὄντα τὰ ληθῆ καὶ τὰ δίκαια πυνθάνεσθαι, ἐξῆν αὐτοῖς πυνθάνεσθαι, καὶ πρόφασις οὐδεμία ὑπελείπετο. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων καὶ ἀδικῶν, ὡς οὗτοί φασιν, ἔτοιμος ἦ αὐτοῖς κατ' ἐμαυτοῦ παρέχειν ἔλεγχον τὸν δικαιοτάτον· οἱ δ' αἰτιώ-
 μενοι καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλοντες ἐλέγχειν εἴ τι ἠδικοῦντο. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ 27
 τούτων προκαλουμένων μὴ ἠθέλησα τοὺς παραγενο-

24. τῷ post παντὶ om. pr. N et v. ante Bk. (add. ci. R.).

25. μὲν ἐλεύθεροι NMr.: ἐλεύθ. μὲν. — ἐξείη μὲν N: ἐξείημεν cett. cod. — ἐξείη δὲ N corr.: ἐξείημεν δὲ N pr. et cett. cod.

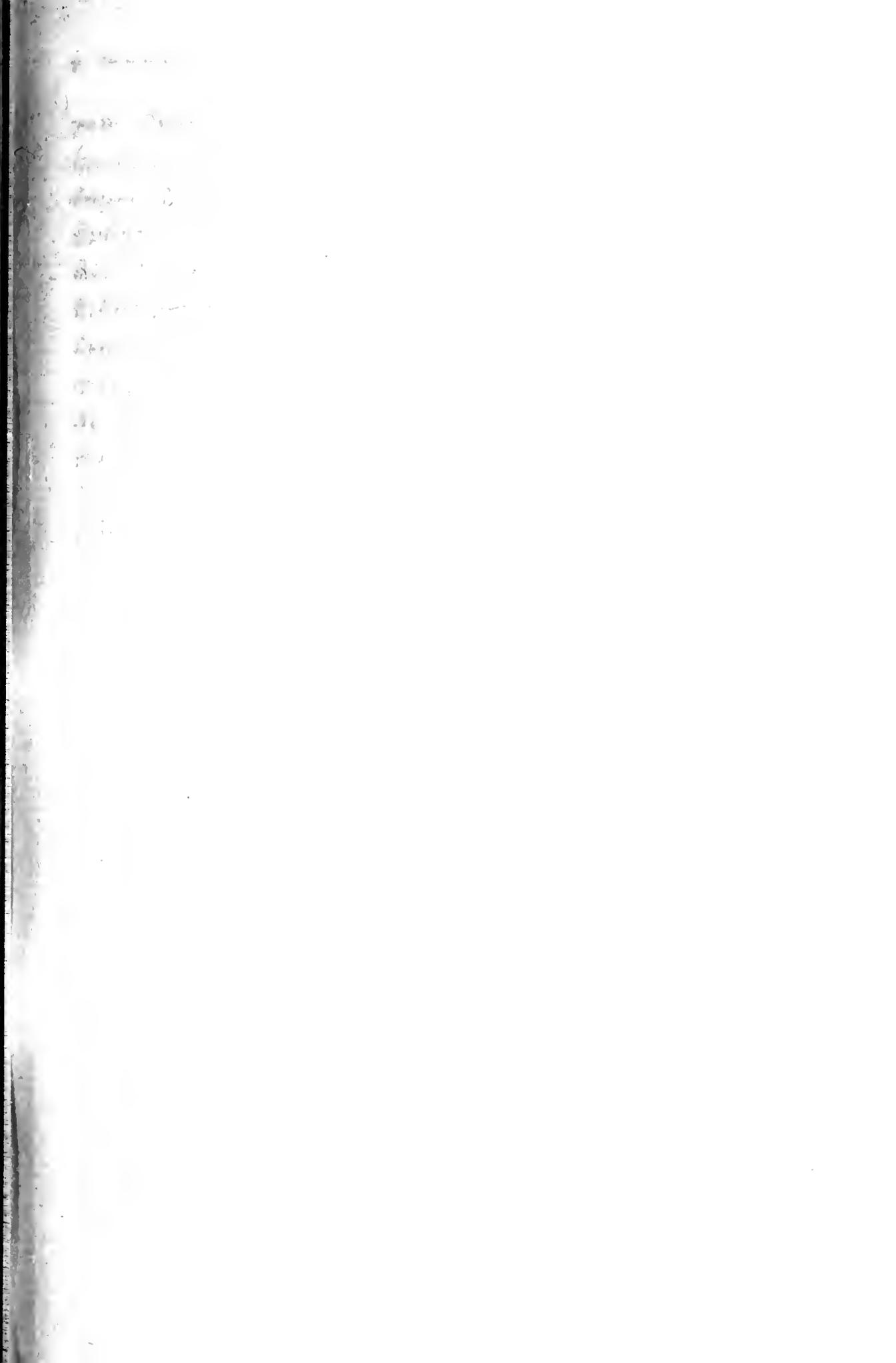
26. εἰς πάντα scr.: εἰς πᾶν. — γε Ald.: σε. — πυνθάνεσθαι καὶ προ in ras. A (pr. om. πυνθάν.). — ἦ J.: ἦν. — αὐτοῖ] οὔτοι Hertl. coll. § 27.

μένους ἀποφῆναι, <ἦ> θεράποντας ἐξαιτοῦσι μὴ ἤθελον ἐκδιδόναι, ἢ ἄλλην τινὰ πρόκλησιν ἔφευγον, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ ἐποιοῦντο ὅτι ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία· ἐπεὶ δ' ἐμοῦ προκαλουμένου οὔτοι ἦσαν οἱ φεύγοντες τὸν ἔλεγχον, ἐμοὶ δήπου δίκαιον κατὰ τούτων τὸ αὐτὸ τοῦτο τεκμήριον γενέσθαι, ὅτι
 28 οὐκ ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία ἢν αἰτιῶνται κατ' ἐμοῦ. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε ὧ ἄνδρες, ὅτι εἰ μὲν τούτοις ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες οἱ παραγενόμενοι, αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις ἐχρῶντο καὶ πίστιν ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τοὺς μάρτυρας τοὺς καταμαρτυροῦντας· τῶν αὐτῶν δὲ τούτων μαρτυρούντων, ἃ μὲν ἐγὼ λέγω, ἀληθῆ εἶναι, ἃ δὲ οὔτοι λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ, τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς <ἐμοὶ> μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς διδάσκουσι, τοῖς δὲ λόγοις οἷς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς φασι χρῆναι, οὓς ἐγὼ εἰ ἔλεγον
 29 ἄνευ μαρτύρων, ψευδεῖς ἂν κατηγοροῦν εἶναι. καίτοι δεινὸν εἰ οἱ αὐτοὶ μάρτυρες τούτοις μὲν ἂν μαρτυροῦντες πιστοὶ ἦσαν, ἐμοὶ δὲ μαρτυροῦντες ἄπιστοι ἔσονται. καὶ εἰ μὲν πάνυ μὴ παρεγένοντο μάρτυρες, ἐγὼ δὲ παρειχόμεν, ἢ τοὺς παραγενομένους μὴ παρειχόμεν, ἑτέρους δὲ τινας, εἰκότως ἂν οἱ τούτων λόγοι πιστότεροι ἦσαν τῶν ἐμῶν μαρτύρων· ὅπου δὲ μάρτυράς τε ὁμολογοῦσι παραγενέσθαι, καὶ ἐγὼ τοὺς παρα-

27. ἀποφῆνασθαι pr. A. — ἦ add. Bk. — ἔφευγον] ἔφευγεν N pr. (corr. ft. 2) et A pr. ut vid. — ἡ αἰτία· ἐπεὶ δ'] om. ἡ AB. — in extr. § aut ἦν del. aut leg. ἦτιῶντο J.

28. μαρτυρούντων pr. A Bk.: καταμαρτυρούντων. — ἐμοὶ auctore R. add. Bk.

29. μάρτυρες τούτ. μὲν NMr.: μὲν μάρτ. τούτοις. — μὴ παρειχόμεν Steph.: μὴ παρεσχόμεν N, μὴ παρευχόμεν A, μὴ παρεχόμεν M Ald.

γενομένους παρέχομαι, <καὶ> εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης
 ἡμέρας καὶ αὐτὸς ἐγὼ καὶ οἱ μάρτυρες ἅπαντες φανεροί
 ἔσμεν λέγοντες ἅπερ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς, πόθεν χρῆ ᾧ
 ἄνδρες ἢ τὰληθῆ πιστὰ ἢ τὰ | μὴ ἀληθῆ ἄπιστα ποιεῖν
 ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῶν τοιούτων; ὅπου μὲν γὰρ λόγῳ τις 30
 διδάσκει περὶ τῶνπραχθέντων, μάρτυρας δὲ μὴ πα-
 ρέχοιτο, μαρτύρων ἂν τις τοὺς λόγους τούτους ἐνδεεῖς
 φαίη εἶναι· ὅπου δὲ μάρτυρας μὲν παρέχοιτο, τεκμήρια
 δὲ αὖ τοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια μὴ ἀποφαίνοι, τοιαῦτα
 ἂν τις ἔχοι εἰπεῖν, εἰ βούλοιο. ἐγὼ τοίνυν τοὺς τε 31
 λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίνω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς
 μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα, καὶ
 τεκμήρια ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις
 δύο τῶ μεγίστω καὶ ἰσχυροτάτῳ, τούτους μὲν αὐτούς
 τε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἐξελεγκομένους καὶ ὑπ' ἐμοῦ, ἐμὲ
 δὲ ὑπὸ τε τούτων καὶ ὑπὸ ἑμαντοῦ ἀπολυόμενον· ὅπου 32
 γὰρ ἐμοῦ ἐθέλοντος ἐλέγχεσθαι περὶ ὧν ἠτιῶντο οὗτοι
 μὴ ἤθελον ἐλέγχειν <εἴ τι> ἠδικοῦντο, ἐμὲ μὲν δήπου
 ἀπέλυνον, αὐτοὶ δὲ κατὰ σφῶν αὐτῶν μάρτυρες ἐγένοντο,
 ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἠτιῶντο. καίτοι εἰ πρὸς
 τοῖς ἑμαντοῦ μάρτυσι τοὺς ἀντιδίκους αὐτοὺς μάρ-

<καὶ> εὐθὺς R. Turr. — τῆς supra vers. A. — ἅπαντες
 NMr.: πάντες.

30. διδάσκει A corr., B, Ald. — num τοὺς τούτου λόγους? —
 μὲν παρέχοιτο (ita etiam N pr.) et ἀποφαίνοιντο ABMZ; ἀπο-
 φαίνοιο N v., ἀποφαίνοι R. (in ind. gr.) J. — αὖ τοῖς R.: αὐ-
 τοῖς. — τοιαῦτα scripsi, ταῦτα codd. J. (scil. τὸ τεκμήρια τοῦ-
 τον μὴ ἀποφ.): ταῦτά. nempe ΑΠΟΦΑΙΝΟΙΤΟΙΑΥΤΑ abiit in
 ΑΠΟΦΑΙΝΟΙΤΟΤΑΥΤΑ.

31. δύο A Turr., cf. 5, 49.

32. ἐμοῦ ἐθέλ. ἐλέγχ. NMr.: ἐθ. ἐλ. ἐμοῦ. — νν. οὗτοι μὴ
 — ἠτιῶντο om. N. — εἴ τι ἠδικοῦντο] ἠδίκουν καὶ. (ἀδικοῦντα
 S.; cf. § 26).

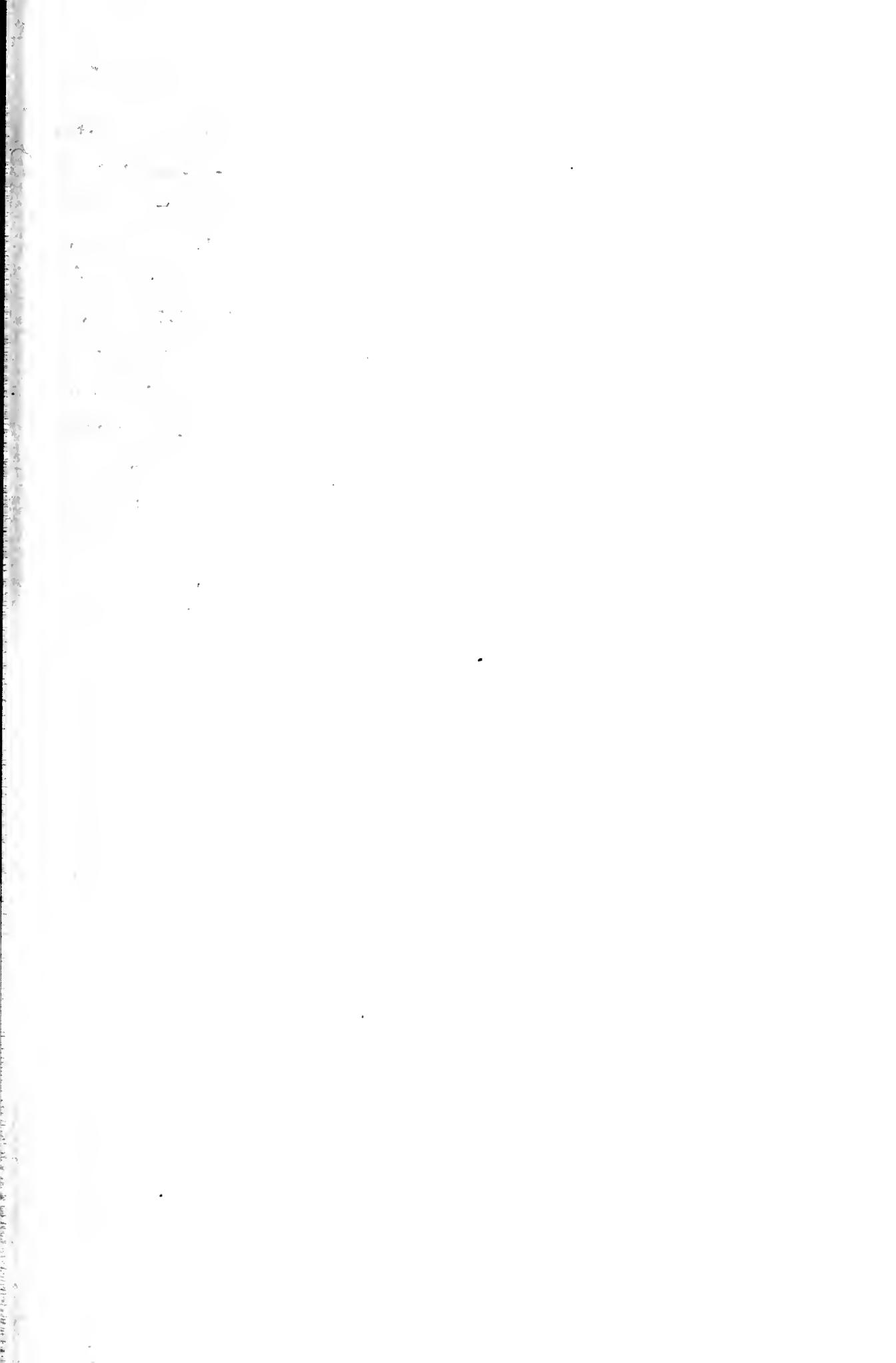
τυρας παρέχομαι, ποῖ ἔτι ἐλθόντα δεῖ ἢ πόθεν ἀποδείξαντα τῆς αἰτίας ἀπολελύσθαι;

- 33 Ἡγοῦμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ἀποδεδειγμένων ὧ̄ ἄνδρες δικαίως ἄν μου ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς, καὶ ἐπίστασθαι ἅπαντας ὅτι οὐδέν μοι προσήκει τῆς αἰτίας ταύτης. ἵνα δ' ἔτι καὶ ἄμεινον μάθητε, τούτου ἕνεκα πλείω λέξω, καὶ ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγοροὺς τούτους ἐπισημοτάτους ὄντας καὶ ἀσεβεστάτους ἀνθρώπων, καὶ ἀξιούς οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν πάντων καὶ τῶν ἄλλων πολιτῶν
- 34 τῆς δίκης ἕνεκα ταυτησί. Οὗτοι γὰρ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἧ̄ ἀπέθανεν ὁ παῖς, καὶ τῇ ὑστεραία ἧ̄ προέκειτο, οὐδ' αὐτοὶ ἠξιῶσθαι ἐμὲ οὐδ' ἀδικεῖν ἐν τῷ πράγματι τούτῳ οὐδέν, ἀλλὰ συνῆσαν ἐμοὶ καὶ διελέγοντο· τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἧ̄ ἐξεφέρετο ὁ παῖς, ταύτῃ δὲ πεπεισμένοι ἦσαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, καὶ παρεσκευάζοντο αἰτιᾶσθαι καὶ προαγορεύειν εἶργεσθαι τῶν νομίμων. τίνες οὖν ἦσαν οἱ πείσαντες αὐτούς; καὶ τίνος ἕνεκα καὶ πρόθυμοι ἐγένοντο πείσαι [αὐτούς];
- 35 δεῖ γὰρ με καὶ ταῦτα ὑμᾶς διδάξαι. κατηγορήσειν ἔμελλον Ἀριστίωνος καὶ Φιλίνου καὶ Ἀμπελίνου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τῶν θεσμοθετῶν, μεθ' οὗπερ συνέκλεπτον, περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν βουλήν. καὶ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν πεπραγμένων οὐδεμία ἦν ἐλπίς ἀποφεύξε-

33. μάθητε] πάθητε Z et vett. ed. (corr. Taylor).

34. ὑστερα N. — οὐδ' (οὐτ') αὐτοὶ ἠξ. ἀδικεῖσθαι οὐδ' (οὐτ') ἐμὲ ἀδικεῖν ci. J. — ταύτῃ] ταύτῃ N, ταυτὶ ABMZ. — δὴ NAB Taylor: δὲ. — post πεπεισμ. ἦσαν v. τινες addebat, quod del. D. Mr. Turr. — τίνος codd. Tayl.: τίνος.

35. καὶ ante τοῦ ὑπογρ. susp. J. — αὐτοῖς ante ἐλπίς iterat A pr.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

σθαι — τοιαῦτα ἄρ' ἦν τὰ ἡδίκημένα —· πείσαντες δὲ τούτους ἀπογράφεσθαι καὶ προαγορεύειν ἔμοι εἴργεσθαι τῶν νομίμων, ἡγήσαντο ταύτην σφίσιν ἔσεσθαι σωτηρίαν καὶ ἀπαλλαγὴν τῶν πραγμάτων ἀπάντων. ὁ 36 γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπειδὴν τις ἀπογραφῆ φόνου δίκην, εἴργεσθαι τῶν νομίμων· καὶ οὗτ' ἂν ἐγὼ οἶός τ' ἦ ἐπεξελθεῖν εἰργόμενος τῶν νομίμων, ἐκεῖνοί τε ἐμοῦ τοῦ εἰσαγγείλαντος καὶ ἐπισταμένου τὰ πράγματα μὴ ἐπεξιόντος ῥαδίως ἔμελλον ἀποφεύξεσθαι καὶ δίκην οὐ δώσειν ὑμῖν ὧν ἡδίκησαν. καὶ τοῦτο οὐκ ἐπ' ἐμοὶ πρῶτον ἐμηχανήσαντο Φιλῖνος καὶ οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Λυσιστράτῳ πρότερον, ὡς αὐτοὶ ὑμεῖς ἠκούσατε. καὶ οὗτοι τότε μὲν πρόθυμοι ἦσαν ἀπογράφεσθαί με 37 εὐθὺς τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ὁ παῖς ἐθάπτετο, πρὶν τὴν οἰκίαν καθῆραι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, αὐτὴν ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἔμελλεν ὁ πρῶτος ἐκείνων κριθήσεσθαι, ὅπως μὴδὲ καθ' ἐνὸς αὐτῶν οἶός τε γενοίμην ἐπεξελθεῖν μὴδ' ἐνδειξαι τῷ δικαστηρίῳ τὰ δικάσματα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τοὺς τε νόμους 38 ἀνέγνω, καὶ <τὸν> χρόνον ἐπέδειξεν ὅτι οὐκ ἐγχωροίη ἀπογράψασθαι καὶ τὰς κλήσεις καλεῖσθαι ὅσας ἔδει, καὶ ἐγὼ τοὺς ταῦτα μηχανωμένους εἰσάγων εἰς τὸ δικα-

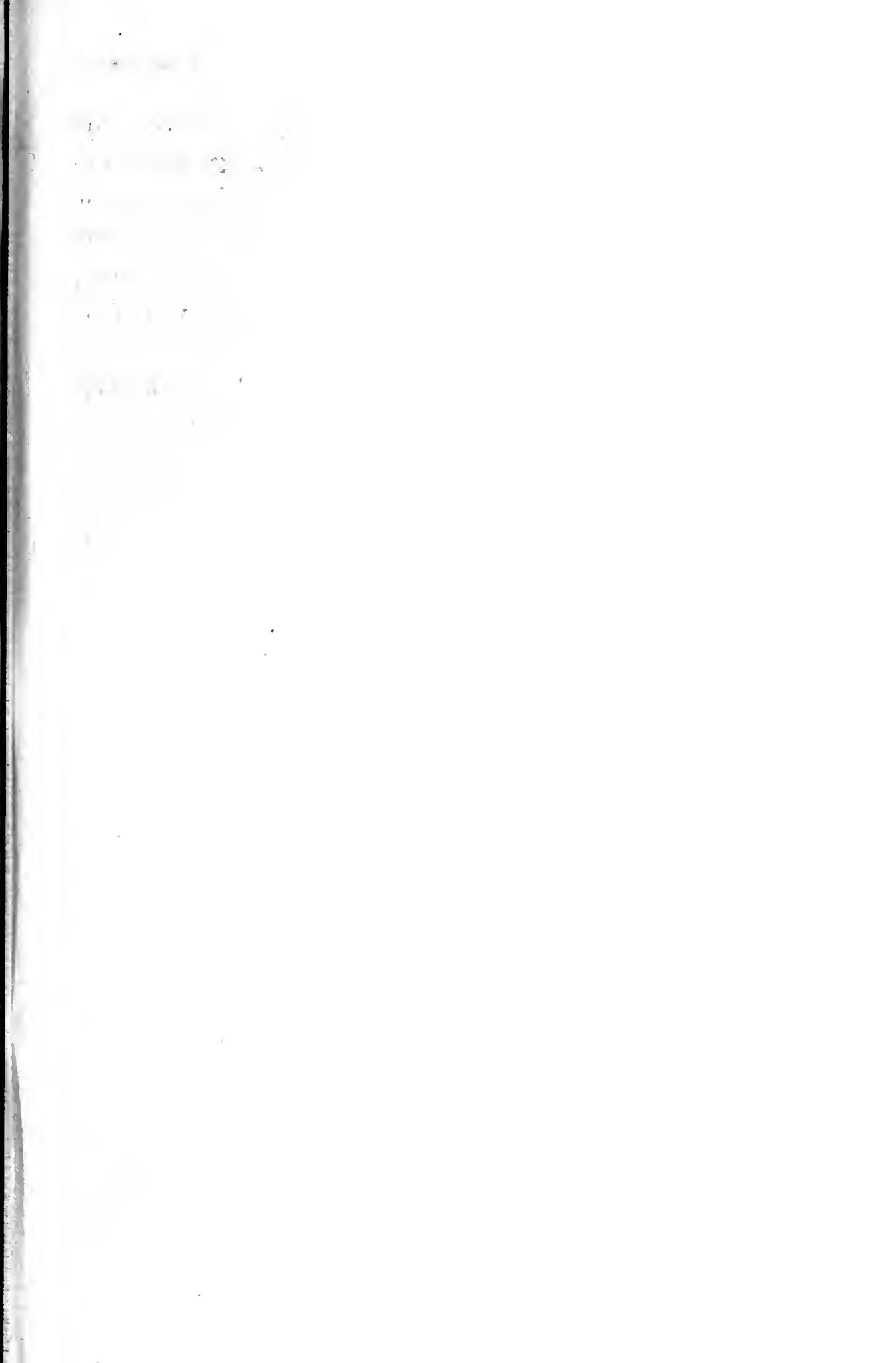
ἄρ'] γὰρ Bait. — νν. καὶ προαγορ. — νομίμων suspecta D.

36. ἦ J.: ἦν. — ὑμῖν] ἐμοὶ A pr. — πρῶτον] μόνον A pr.

37. τότε μὲν πρόθυμοι NMr.: μὲν πρόθ. τότε. — ὑστεραία ἢ ἦ Bait. cf. Turr. ad Lys. 19, 22. — καθῆραι S.: καθᾶραι. — οἶός τε codd. R.: οἶός τε με. — ἐγενόμην A pr. — ἐνδειξαι] ἐπιδειξαι?

38. αὐτοῖς in mg. A, αὐτ... N pr., m. 2 αὐτὸς. — τοὺς τε] τούτους A pr. — χρόνον Steph., <τὸν> χρ. Mr.: χρόνους. — ἐπέδειξε NJ.: ἀπέδειξε. — ὅτι D. Mr.: τί.

1. El alumno debe leer y comprender el texto.
 2. Debe identificar los personajes y el lugar.
 3. Debe describir el ambiente.
 4. Debe explicar el motivo de la acción.
 5. Debe analizar el desarrollo de la trama.
 6. Debe identificar el clímax y el desenlace.
 7. Debe hacer un resumen de la obra.
 8. Debe hacer un análisis crítico.
 9. Debe hacer un análisis estilístico.
 10. Debe hacer un análisis sociológico.

δρες· ταῦτα γὰρ οὐ μόνον μάρτυσιν ὑμῖν ἀποδείξω, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων ἃ τούτοις πέπρακται ῥαδίως γνώσεσθε ὅτι ἀληθῆ λέγω. καὶ πρῶτον ἃ τοῦ βασιλέως κατηγοροῦσι καὶ διὰ τὴν ἐμὴν σπουδὴν οὐ φασιν ἐθέλειν αὐτὸν ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην, τοῦτο δὲ κατ' αὐτῶν τούτων ἔσται τεκμήριον ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγουσι. ἔδει μὲν γὰρ τὸν βασιλέα, ἐπειδὴ ἀπεγράφατο, 42 τρεῖς προδικασίας ποιῆσαι ἐν τρισὶ μηνσί, τὴν δίκην δ' εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί, ὥσπερ νυνί· τῆς δ' ἀρχῆς αὐτῶ λοιποὶ δύο μῆνες ἦσαν, Θαρρηλιῶν καὶ Σκιροφοριῶν. καὶ οὗτ' εἰσάγειν δήπου οἷός τ' ἂν ἦν ἐφ' ἑαυτοῦ, οὔτε παραδοῦναι φόνου δίκην ἔξεστιν, οὐδὲ παρέδωκεν οὐδεὶς πώποτε βασιλεὺς ἐν τῇ γῆ ταύτῃ. ἦν τινα οὖν μήτε εἰσάγειν μήτε παραδοῦναι ἔξῃν αὐτῶ, οὐδ' ἀπογράφεσθαι ἠξίου παρὰ τοὺς ὑμετέρους νόμους. καὶ 43 ὅτι οὐκ ἀδικεῖ αὐτούς, μέγιστον σημεῖον· Φιλοκράτης γὰρ οὕτωσὶ ἑτέρους <μὲν> τῶν ὑπευθύνων ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει, τούτου δὲ τοῦ βασιλέως, ὃν φασὶ δεινὰ καὶ σχέτλια εἰργάσθαι, οὐκ ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνας. καίτοι τί ἂν ὑμῖν τούτου μείζον τεκμήριον ἀποδείξαιμι, ὅτι οὐκ ἠδίκηίτο οὐθ' ὑπ' ἐμοῦ οὐθ' ὑπ'

41. μὲν post πρῶτον add. Dobr., contra dicit Geb. Lys. p. 297. — ἐθέλειν αὐτὸν NMr.: αὐτὸν ἐθέλειν. — τοῦτο δὲ Bait.

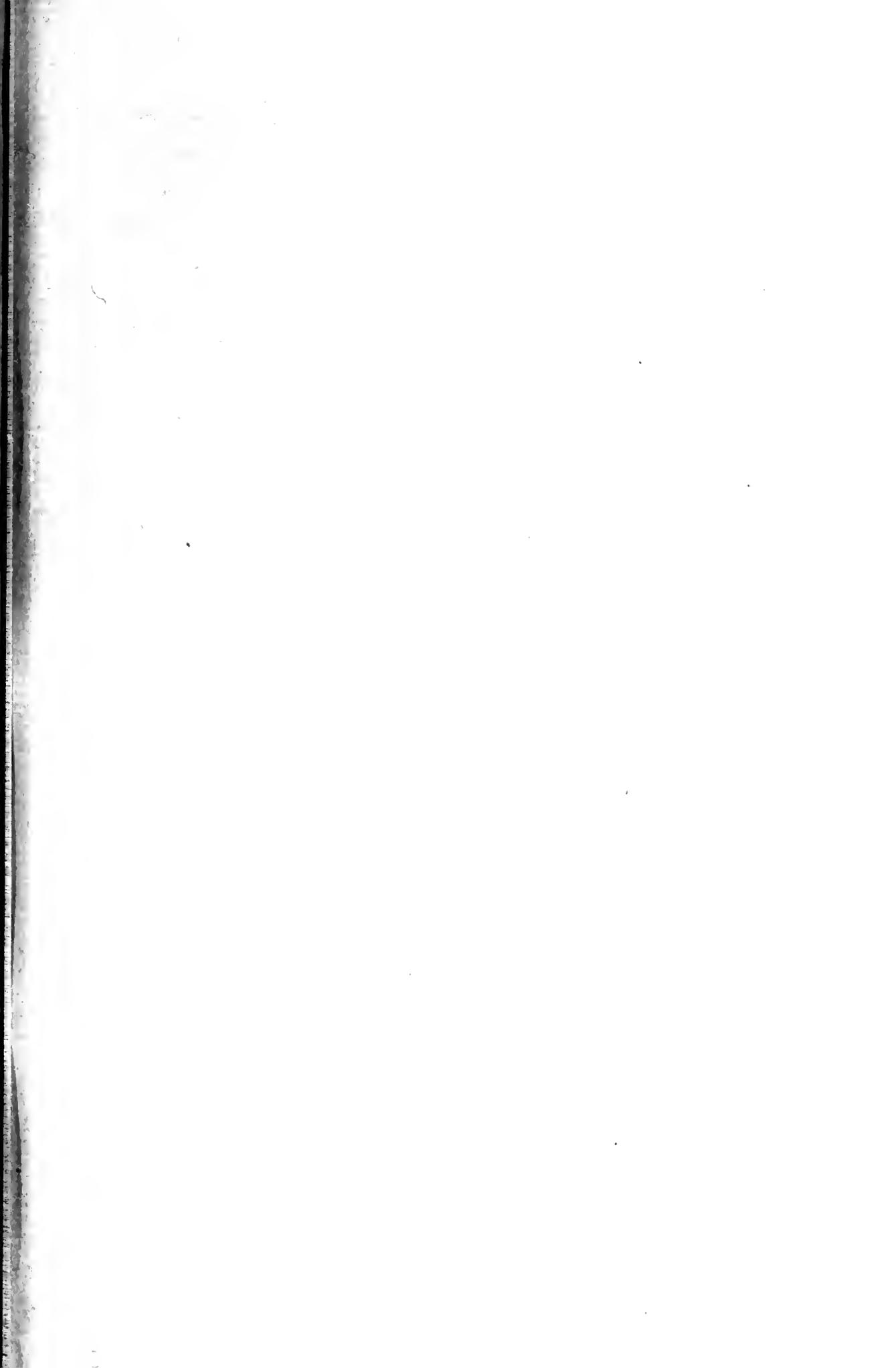
42. εἰ δὲ ἀπεγρ. W. — προδικασίας] cf. Poll. 8, 24: προδικασία ὡς Ἀντιφῶν (Phot. p. 452 conf. Schoell). προδιαδικασίας NA, προδικασίας A pr. (Bk.); διαδικασίας v. — γαρθηλιῶν AB. — Σκιροφοριῶν NABMr.: Σκιροφοριῶν. — οἷός τ' ἂν ἦν] ἦν om. pr. A; ἂν del. Bk. Dobs. Turr. — οὔτε παραδοῦναι c. R. Bk.: οὐδὲ παρ. — δίκην post φόνου add. NMr. — ὑμετέρους NADobs. Mr.: ἡμετέρους.

43. ἠδίκηει cum R. Bk. Turr. — τούτου μείζον NMZMr.: μείζ. τούτου.

44 ἐκείνου; ἐπειδὴ δὲ οὕτως ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν, ἐξὸν
 αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρχαμένοις τοῦ Ἑκα-
 τομβαιῶνος μηνὸς τριάκονθ' ἡμέρας συνεχῶς τού-
 των ἢ τινι ἐβούλοντο ἀπογράφεσθαι, ἀπεγράφοντο
 οὐδεμιᾶ· καὶ αὖθις τοῦ Μεταγειντιῶνος μηνὸς ἀπὸ τῆς
 πρώτης ἡμέρας ἀρχαμένοις ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι
 ἢ τινι ἐβούλοντο, οὐδ' αὖ πω ἐνταῦθα ἀπεγράψαντο,
 ἀλλὰ παρεῖσαν καὶ τούτου τοῦ μηνὸς *εἴκοσιν ἡμέρας·
 ὥστε αἱ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλεόν ἢ
 *πεντήκοντα ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς ἐξὸν αὐ-
 45 τοῖς ἀπογράψασθαι οὐκ ἀπεγράψαντο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι
 ἅπαντες ὅσοις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ὁ χρόνος μὴ
 ἐγχωρεῖ . . . ., οὗτοι δ' ἐπιστάμενοι μὲν τοὺς νόμους
 ἅπαντας, ὁρῶντες δ' ἐμὲ βουλευόντα καὶ εἰσιόντ' εἰς
 τὸ βουλευτήριον — καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ Διὸς
 βουλαίου καὶ Ἀθηνᾶς βουλαίας ἱερὸν ἐστὶ, καὶ εἰσιόν-
 τες οἱ βουλευταὶ προσεύχονται, ὧν κἀγὼ εἷς ἢ, ὃς ταῦτα
 πράττων, καὶ εἰς τᾶλλα ἱερὰ πάντα εἰσιὼν μετὰ τῆς
 βουλῆς, καὶ θύων καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύ-

44. δὲ Geb. arg. ex contr. 295: γὰρ. — ἀρχαμένους pr. A. — τριάκονθ' ἡμέρας] τρ. ἡμέραι ὁ (i. e. ΗΜΕΡΑΙC) NA, τρ. ἡμέρας ὁ B. — ἀπογρ. ἢ τινι] ἢ om. NAB. — αὖ πω scripsi, αὖ Bk.: αὐτῷ NA, αὐτὸ v. — παρεῖσαν ND. Turr.: παρῆσαν. — εἴκοσιν et πλεόν ἢ πενήκοντα corrupta esse viderunt Sam. Petitus (Comm. in leg. Att. p. 49) et Mr., coll. § 45 πρωτανεύσας κτέ. Fort. πέντε ἢ ἕξ (h. e. ε' ἢ 5') et πλεόν ἢ πέντε καὶ τριάκοντα rescribenda sint. — ἡμέρας] ἡμέραις N et corr. A, ἡμέραι pr. A. — πλεῖν ἢ Fr.

45. ὅσοις] ult. littera in ras. A, ὅσοι N. — ὁ χρόνος om. pr. A. — ἐγχωρεῖ D. (Geb. p. 178) J.: ἐχώρει N, ἐνεχώρει A v. Lacunam indic. R. — εἰσιόντ' εἰς NMr.: εἰσιόντ' εἰς AR. (similiter Scal.?) Bk., εἰσιόντες v. — ἢ J.: ἦν. — ὃς ταῦτα scripsi (καὶ τ. S.): ὁ ταῦτα. — ἱερὰ πάντα NMr.: πάντα ἱερὰ.

της, καὶ πρὸς τούτοις πρυτανεύσας τὴν πρώτην πρυτανείαν ἅπασαν πλὴν δυοῖν ἡμέραιν, καὶ ἱεροποιῶν καὶ θυῶν ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, καὶ ἐπιψηφίζων καὶ λέγων γνώμας περὶ τῶν μεγίστων καὶ πλείστου ἀξίων τῇ πόλει φανερὸς ἦ· καὶ οὗτοι παρόντες καὶ ἐπιδημοῦντες, 46 ἐξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι καὶ εἶργειν ἐμὲ τούτων ἀπάντων, οὐκ ἠξίουν ἀπογράφεσθαι· καίτοι ἱκανά γ' ἦν ὑπομνησάσθαι καὶ ἐνθυμηθῆναι, εἶπερ ἠδικοῦντο, ἀμφοτέρω καὶ σφῶν αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῆς πόλεως. διὰ τί οὖν οὐκ ἀπεγράφοντο; δι' ὅτι συνῆσαν καὶ διελέγοντο· συνῆσάν τε γάρ μοι οὐκ ἀξιοῦντες φονέα εἶναι, καὶ οὐκ ἀπεγράφοντο τούτου αὐτοῦ ἔνεκα, οὐχ ἠγούμενοί 147 με ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα οὐδ' ἔνοχον εἶναι τοῦ φόνου οὐδὲ προσήκειν μοι τούτου τοῦ πράγματος οὐδέν. καίτοι πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετλιώτεροι ἢ ἀνομώτεροι 47 γένοιοντο; οἳ τινες ἅπερ αὐτοὶ σφᾶς αὐτοὺς οὐκ ἔπεισαν, ταῦθ' ὑμᾶς ἀξιούσι πείσαι, καὶ ἃ αὐτοὶ ἔργῳ ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐξελέγχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα ἄπιστα καταστῆσαι. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο μῆτε εἶπον μῆτε 48 ἀπέφηνα μῆτε μάρτυρας παρεσχόμεν, ἀλλὰ <αὐτὰ>

πρυτανεύων ci. Mr. — ἦ J.: ἦν.

46. ἐξὸν] ἐξ ὧν AB. — καίτοι auct. R. Bk.: καὶ. — ὑπομνησθῆναι P. — αὐτῶν om. pr. A. — οὖν οὐκ ἀπεργ. R. Bk.: ὅπου κατέργ. — διὰ τί συνῆσαν R. Bk., δι' ὅτι συν. D.: διὰ τί συνήεσαν.

47. γένοιοντο; Gebauer (erat γένοιτο, et mox καταδικάσαι;). — αὐτοὺς om. pr. A. — καταδικάσειν N, καταδικάσαι A. — ἄπιστα R. Bk.: πιστά.

48. καίτοι εἰ] καίτοι οἱ N pr. (corr.²).

ταῦτα ὑμῖν ἀπέδειξα, τούτους ὅπου μὲν χρήματα λαμβάνοιεν ἐπ' ἐμοί, αἰτιωμένους καὶ προαγορεύοντας, ὅπου δὲ μὴ εἶη ὁ δῶσων, συνόντας καὶ διαλεγομένους, ἱκανὰ ἦν καὶ αὐτὰ ταῦτα ἀκούσαντας ἀποψηφίσασθαι καὶ τούτους νομίζειν ἐπιорκοτάτους καὶ ἀνοσιωτάτους
 49 πάντων ἀνθρώπων. οὗτοι γὰρ ποίαν δίκην οὐ δικάσαιντ' ἂν ἢ ποῖον δικαστήριον οὐκ ἐξαπατήσειαν ἢ τίνας ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσειαν παραβαίνειν, οἳ τινες καὶ νῦν τριάκοντα μνᾶς ἐπ' ἐμοὶ λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν καὶ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν ὑπογραμματέων οἱ τούτοις ὑπεγραμμάτενον, ἐξελάσαντές με ἐκ τοῦ βουλευτηρίου, ὄρκους τοιούτους διωμόσαντο, ὅτι πρυτανεύων πυθόμενος αὐτούς δεινὰ καὶ σχέτλια ἐργάζεσθαι εἰσῆγον εἰς τὴν βουλήν, καὶ
 50 ἐδίδαξα ὡς χρὴ ζητοῦντας ἐπεξελθεῖν τῷ πράγματι. καὶ νῦν δίκην διδόασιν ὧν ἡδίκηκασιν αὐτοὶ τε καὶ οἱ μεσεγγυησάμενοι, [καὶ] παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα, καὶ τὰ πραχθέντα φανερὰ γεγένηται, ὥστ' οὐδ' ἂν οὗτοι βούλωνται ἀρνεῖσθαι ῥαδίως οἷοί τ' ἔσονται.
 51 οὕτως αὐτοῖς πέπρακται τὰ πράγματα. ποῖον οὖν δικαστήριον οὐκ ἂν ἔλθοιεν ἐξαπατήσοντες, ἢ τίνας

μόνον post ταῦτα add. R. — τούτους Ald.: τούτοις. — ἱκανὰ ἂν ἦν D. — ante vel post ἀκούσ. add. πείθειν ὑμᾶς ἐμοῦ R.; μου post ἀποψ. etiam J. desiderat.

49. πωλητῶν R.: πολιτῶν. — ἐγραμμάτενον A pr. sec. Sigg. (sec. J. τούτοις ὑπεγραμμ. ex τούτουςέγραμτ A). — διωμόσαντο R.: διομόσαντος A et pr. N, corr.² διομόσαντες. — εἰσῆγον] εἰσῆγγελλον Bake. — πράγματι AB.

50. μεσεγγυησάμενοι N et corr. ABk.: μετεγγυησ. A pr. rell. — καὶ post μεσ. del. Platner (Proc. u. Klag. II p. 364).

51. totam hanc § del. esse susp. Philippi (d. Areop. u. d. Epheten p. 32 sq.).

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

1901

1902

1903

1904

1905

* In the case of the ...
 ...
 ...
 ...
 ...

ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσαιεν παραβαίνειν οὗτοι οἱ ἀνοσιώτατοι, οἵτινες καὶ ὑμᾶς εἰδότες εὐσεβεστάτους τῶν Ἑλλήνων δικαστὰς καὶ δικαιοτάτους καὶ ἐφ' ὑμᾶς ἤκουσιν ἐξαπατήσοντες εἰ δύναιντο, ὄρκους τοιούτους διομοσάμενοι.

ὄντας post δικαιοτ. in ed. I addidi. — ἐφ' del. Geb. (arg. ex contr. p. 20). — τοιούτους Mr. coll. § 49 (cf. etiam 5, 15): τοσούτους. — subicit N φόνον ἀπολογία. deesse quaedam recte suspicari videtur Mr.

FRAGMENTA.

A. FRAGMENTA ANTIPHONTIS ORATORIS.

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

V. Plutarch. V. Antiph. §§ 11. 20 quaeque ad hunc locum adnotavi.

1. Στασιώτης Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· περὶ τοίνυν ὧν Ἀπόληξις κατηγορήκεν, ὡς στασιώτης ἢ <καὶ> ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. ἔοικεν νῦν ὁ ῥήτωρ ἰδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρηῆσθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησιν ὅτι· οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν. Harp.

2. διαστῆσαι ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἶον ἀδύνατον ποιῆσαι Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harp.

3. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστ.· καὶ τοὺς ἐμποδῶν ἐκολάσατε, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμπεσόντας. Harp. s. v. ἐμποδῶν, cf. Etym. M. p. 336, 35.

4. ἐπεσκήψατο — — λέγεται δὲ ἐνίοτε κατὰ τὸ σπάνιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harp. cf. Etym. M. p. 355, 36.

5. Ἡετιώνεια· Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

1. ἢ scripsi: ἦν. — κολάσαι D. S.: καλέσαι. — 5. ἡετιωνεία A Ald., ἡετιονεία D, ἡετιωνία cett., ἡετιωνεια Phot., Ἡετιώνεια Suid. Steph. Byz.

6. τετρακόσιοι Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.
Ad eandem orationem frg. 77 (fort. etiam 79) re-
ferendum esse videtur.

II. ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟΥ.

7. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπωκίσθην Ἀθήναζε καὶ
ἀπηλλάγην τῆς κληρουχίας. B. A. p. 352, 29 (Bachm.
Anecd. p. 40, 19).

III. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20: ὁ πρὸς Δημοσθένην
τὸν στρατηγὸν παρανόμων.

8. Ἄλλος δέ ἐστιν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει
Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφῆν ἀπο-
λογία — — ἐστι δὲ Φηγούσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος.
Harp. s. v. Ἀλκιβ.; cf. Bekker. Anecd. p. 378, 22.

9. ἀποτειχίσαι τὸ ἀπολαβεῖν τεῖχει καὶ ἀπο-
κλειῖσαι τῆς ἐξόδου, ἀποτετειχισμένος δὲ ὁ ἀπει-
λημένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τεῖχει Ἀντιφῶν ἐν
τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ Θουκυδίδης. Harp.;
cf. Bekk. Anecd. p. 437, 28.

10. δεκατευτὰς ἀντὶ τοῦ τελῶνας τοὺς τὴν δε-
κάτην ἐκλέγοντας Ἄ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. Harp.

11. κελέοντες Ἄ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ.:
ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν. κυρίως μὲν κελέ-

7. ἀπωκίσθην S.: ἀπώκεις τὴν. — 8. τὴν om. BCFH. —
γραφῆς BCH. — ξένος] ἀνεψιός suo iure ci. S. et Naberus
coll. Xen. Hell. 1, 2, 13. — 9. τὴν om. CF. — δημοσθένην C,
δρόμους F. — γραφῆν ἀπολ. om. ABCF Ald. (add. Maussacus).
— 10. δημοσθένην γραφῆ om. ἀπολ. ABC; γραφῆ etiam Ald.;
om. ἀπολ. etiam J Ald. — 11. πρὸς (τὸν add. Phot. Suid.)
Δημοσθένην γραφῆ (om. ἀπολ.) Phot. Suid.

οντές εἰσιν οἱ ἰστόποδες — —· μεταφορικῶς δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ λέγει ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα. Harp.

12. σκαφίον· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουρᾶς, καὶ Ἀριστοφάνης Γήρα. Harp.

13. συνήγοροι· Ἀντ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp.

14. Ἄνδρων· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γραφὴν ἀπολογία. Ἄνδρονά φησιν εἶναι Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ εἷς τῶν υ' ὁ Ἄνδρων. Harp.

IV. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ <ΚΑΤΑ> ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

15. ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῶον οἶκον οὐκ ἤσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου, Ἀ. ἐπιτροπικῶ <κατὰ> Καλλιστράτου καὶ Σόλων ἐν κα' Νόμων. Harp.

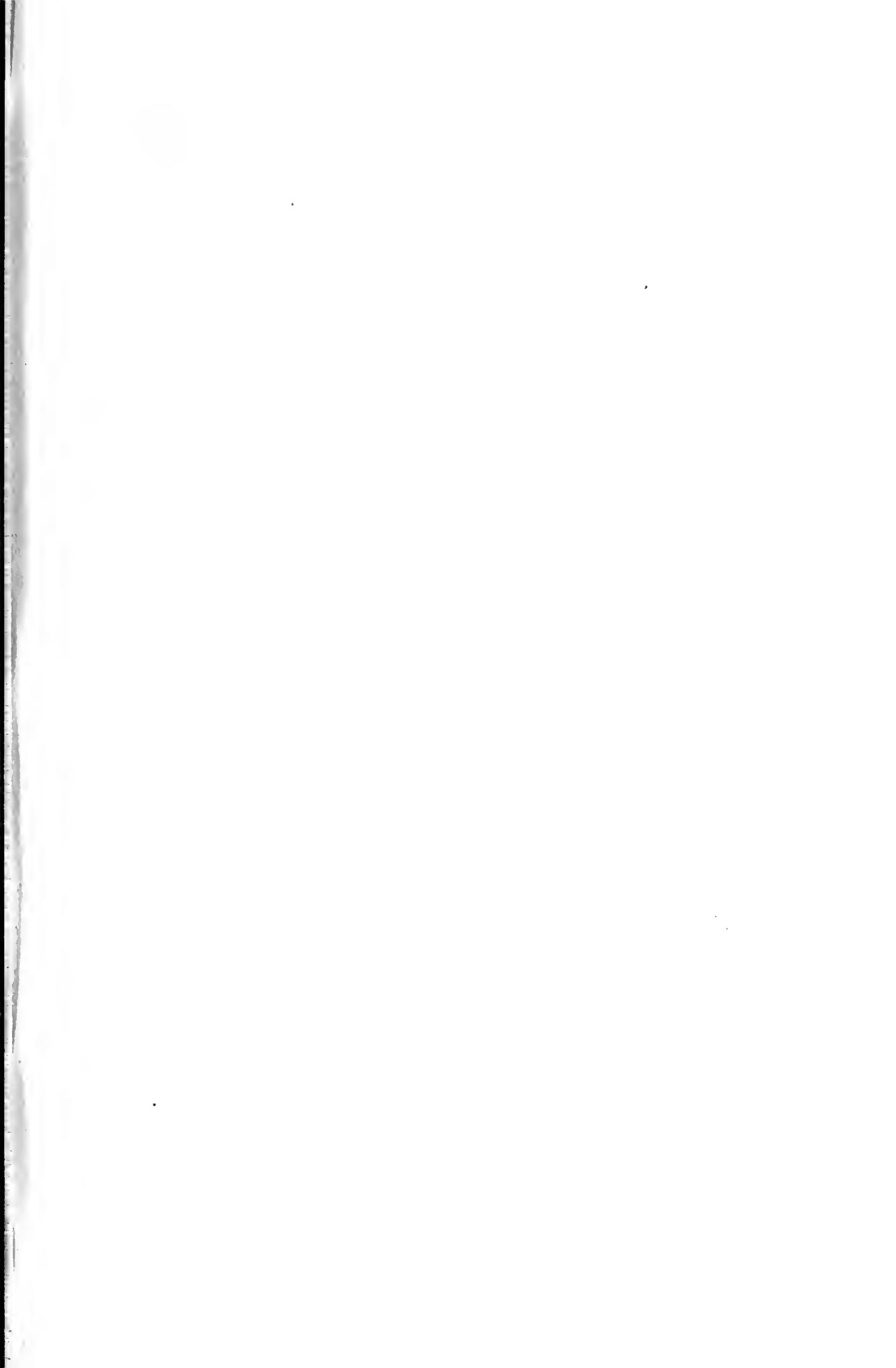
V. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙ.

16. Σπάρτωλος· Ἀ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιτροπικὸς Τιμοκράτει. Harp.

VI. ΚΑΤΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 21 quaeque ad eum locum

ἰστόποδες Maussac.: ἰνόποδες (ἰνοπώλιδες vel sim.). — 12. τὴν Δημ.] διογένους BCG. — 13. ἐν τῇ] ἐν τῷ C, om. BG. — ἀπολ. om. BCG Ald. (A?); add. Maussacus. — 14. τῇ C: τῷ. — γραφὴν ἀπολογία cum S. Dd.: om. A, ἀντιγραφὴν v. — θ'] ε' Meineke. — 15. κατὰ add. S.: nisi Καλλιστράτου ut Τιμοκράτει legendum est. — 16. τιμοκράτης A Ald., τιμοκράτω B.

STATE OF NEW YORK

IN SENATE,
January 15, 1902.

REPORT
OF THE
COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

1902

de lectione codicum (τοῦ ἰατροῦ στρατηγοῦ) et virorum doctorum dissensione adnotavi.

VII. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΟΥ ἘΝΔΕΙΞΙΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

17. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποδεδόμεθα διεθέμεθα εἶπεν 18
'Α. ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν. Harp. s. v.
διάθεσις.

18. ἔρμα ἢ ὕφαλος πέτρα· 'Α. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου 19
ἐνδειξιν ἀπολογία. Harp.

19. ἦσμεν ἀντὶ τοῦ ἠδαιμεν. 'Α. πρὸς τὴν Καλλ. 20
ἐνδ. ἀπολογία· ἡμεῖς μὲν οὖν οὔτε ναυτικὸν
ἦσμεν ὀπόσον δέοι. Harp.

20. μοιρολογηῆσαι ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν 21
'Α. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδ. ἀπολ. Harp. cf. Phot.
p. 275, 11; Poll. 4, 176.

VIII. ΚΑΤΑ ΛΑΙΣΠΟΔΙΟΥ.

21. ἀπιστεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖν 'Α. κατὰ Λαι- 22
σποδίου. Harp.

22. Γαληψός· 'Α. κατὰ Λαισποδίου. Harp. 23

23. ἐπίσκοπος· 'Α. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φό- 24
ρου καὶ ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. εἰκόασιν ἐκπέμπεσθαί
τινες ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις ἐπισκε-
πτόμενοι τὰ παρ' ἐκάστοις. Harp.

17. ἀπεδόμεθα? — διεθέμεθα] διὰ θέμεθα Ald., δοάμεθα
B, δὴ διώμεθα AJ. — 18. ἔρμα ἢ Blomfield S. (ἔρμα Vales.):
ἔρμᾶν (ἔρμιᾶν, ἔρμᾶν) codd. — 19. ἦσμεν Valcken. S.: ἦσμεν
B, cet. ἦμεν vel ἦμεν. — ἀπολογίαν A Ald. — ὀπόσον ro-
stulat S.; nisi verbum post δέοι excidit. — 20. μοιροδικῆσαι
codd. Harp., μοιροδοκῆσαι Suid. Phot.; ap. Poll. μοιρολογῆσαι
A (quod Harpocratiōni restit. Vales.), μοιρολαχῆσαι alii, μοι-
ρολογηῆσαι Valck. et ap. Harp. Dd. — 21. λαισπονδίου A,
λαισπονδίου cett.

25 24. Οἰσύμη· Ἀ. ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. Harp.

x IX. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΙΝΔΙΩΝ ΦΟΡΟΥ.

26 25. Ἀμφίπολις· Ἀ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου.
Harpocr.

27 26. ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνατῆ-
σαι Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου, καὶ ἀντὶ τοῦ
ἀπαρνήσασθαι παρὰ τῷ αὐτῷ. Harp.

28 27. ἄττα (h. l. ἄττα scil.) ἀντὶ μὲν τοῦ ὅσα ἢ
ἄτινα Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp.

29 28. δι' ἐνιαυτοῦ ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ Ἀ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp.

30 29. ἐπαγγελία· — — λέγεται δὲ — τὸ ἐπαγ-
γέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς
παρὰ τε Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου καὶ
Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. Harp.

31 30. ἐπίσκοπος. V. fr. 23.

32 31. προσφορά ἀντὶ τοῦ πρόσδοδος Ἀ. ἐν τῷ περὶ
τοῦ Λινδίων φόρου. Harp.

33 32. συνήγοροι. V. fr. 13.

34 33. τριβωνεούμενοι· Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λιν-
δίων φόρου. ἦτοι ἀντὶ τοῦ τριβᾶς ἐμποιοῦντες, ἢ ἀντὶ
τοῦ τεχνάζοντες ἀπὸ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.
Harp.

24. λαισπουδίου C (B?), λαισποδίου A. — 25. ληναίων φόρου M,
ληναίου (ληναίου Ald.) φόρου A, ληναιοφόρου C, ληναιφόρου BF;
Λινδίων φ. Valesius. At Λιμναίων φόρου S., novam orationem (IX)
inde efficiens. — 26. Ante καὶ ἀντὶ S. e collatione Suidae s.
v. ἀπείπατο et Cramer. Anecd. IV p. 490, 5 aliquid excidisse
suspiciatur, in hunc modum ut τῷ αὐτῷ ad Lysiam iam re-
ferendum sit. — 27. τοῦ] τῶν ABF Ald. — λιδίων F. — φό-
ρον A. — 28. λινδῶν ABJN Ald. — 31. προσφορά A. — 32.
τοῦ] τῶν A Ald. — 33. λινδίου C.

IN THE STATE OF NEW YORK

In SENATE, January 15, 1891.

REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE

IN ANSWER TO A RESOLUTION PASSED BY THE SENATE

APRIL 18, 1890.

ALBANY: J. B. LIPPINCOTT & COMPANY, PRINTERS.

X. ΥΠΕΡ ΜΥΡΡΟΥ.

XI

34. 35. Ἀντιφῶν τῷ ἅττα κέχρηται ἀντὶ τοῦ 35
 ἅτινα ἐν τῇ ἀπολογία τοῦ Μύρρου· οὐ γὰρ πω ἐπε-
 πόνθη ταῦτα, ἅττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τούτου.
 καὶ αὐτίς· Οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἅττα ἂν ὁρῶσι τῇ 36
 ὄψει πιστότερα ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς ἀφανὲς ἤκει
 ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας. Suid. 1, 1 p. 822, 15
 Bernh.

XI. ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ὈΡΩΝ.

XII

36. ἀργυροκοπεῖον· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 37
 ὅπου κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν σημαντήριόν τινες
 καλοῦσι. Harp.

37. διὰ μέσου τείχους· Ἀ. πρὸς Νικοκλέα. τριῶν 38
 ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ — —, τοῦ τε βορείου καὶ
 τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέσου τῶν παρ'
 ἐκάτερα ἐλέγετο τὸ νότιον. Harp.

38. ὅτι δὲ καὶ Ἑρμῶν στοά τις ἐλέγετο, δεδή- 39
 λωκε καὶ Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Harp. s. v. Ἑρμαῖ.

39. εὐθύωρον τὸ κατ' εὐθειᾶν Ἀ. ἐν τῷ πρὸς 40
 Νικ. Harp.

40. Κεραμεικός· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὄρων. 41
 ὅτι δύο εἰσὶ Κεραμεικοί, ὡς καὶ ὁ ῥήτωρ φησὶν, ὁ μὲν
 ἔνδον τῆς πόλεως, ὁ δὲ ἕτερος ἔξω — —, δηλοῖ Καλ-
 λικράτης ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν. Harp.

34. Μύρου E et Med. — οὐ γὰρ πω Cob. N. L. p. 277:
 οὐ γὰρ ἐγὼ. — ἐπεπόνθειν v., πέπονθα E; ἐπεπόνθη Cob. —
 ταῦτα] τότε mal. S. — 36. cf. Poll. 2, 57 ex Antiphonte: τῇ
 ὄψει, ἡγουν τοῖς ὀφθαλμοῖς. — ἀφανὲς] ἀσφαλὲς B. — 37. τεί-
 χους (τοῦ τείχους A) codd., quod defendit S.; τείχος post Brun-
 ckium Dindorf. et Bergk. (sed Dd. in ed. Harp. τείχους). —
 38. Ἑρμῶν Sluiter S.: Θρακῶν.

- 42 41. λέσχαι· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. Harp.
- 43 42. παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰα'. Ἄ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὄρων. Harp.
- 44 43. πρυτανείας· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἢ πρυτανεία ἥτοι λς' ἢ λε', ἃς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει. Harp.
- 45 44. Στεφανηφόρος· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Στεφανηφόρου ἡρώου, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. Harpocr.
- 46 45. Ὑπέρβολος· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν δὲ δημαγωγός. Harp.

XIII

XII. ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

- 47 46. Ναυμάχους ὡς περὶ δωρεῶν μὲν εἶπεῖν κατάγειν δεῦρο. Suid. 1, 1 p. 1217, 16.

XIV

XII. ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΤΕΚΤΟΝ.

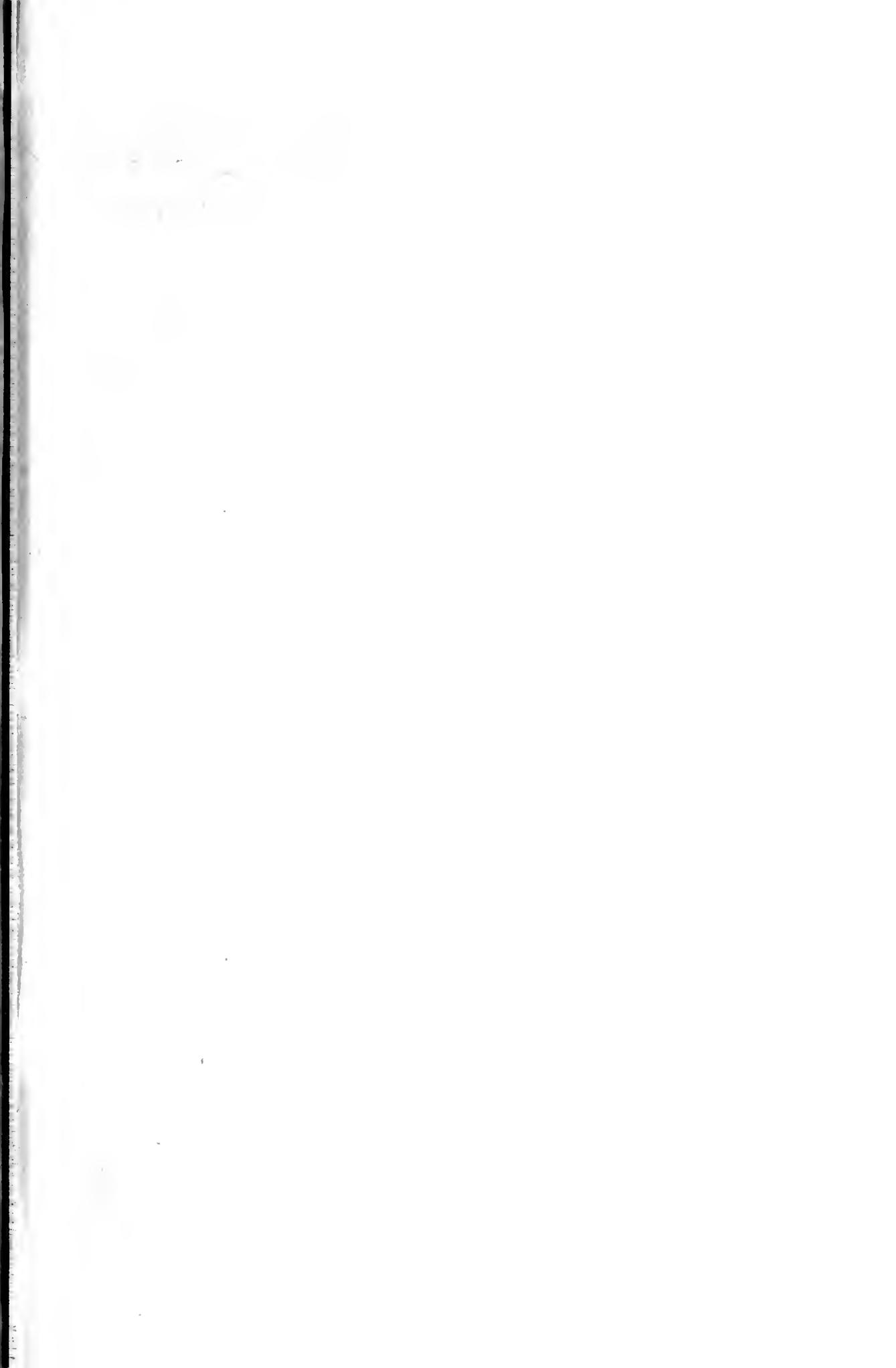
- 48 47. ἀνάδεξαι· οἶον ἐγγύησαι. Ἄ. πρὸς Πολύεκτον. Antiattic. B. A. 82, 29.

XV

XIV. ΚΑΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ (ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ).

- 49 48. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο ῥητορικαὶ γραφαὶ τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ <κατὰ>

41. οἱ πολλοί Toupius S. — 43. λς'] λῆ A. — ἃς S.: καὶ. — 45. τῷ] τῆ A. — XII. Recte Saupp. hanc orationem discernit ab ea quae fuit πρὸς Δημοσθένην παρανόμων, quacum confudit Westermannus. — 46. frg. corruptum. S. ci.: ἐκ ναυμαχίας ὡς περὶ δωρ. συνειπεῖν κατάγει δεῦρο. — XIV. an Πρυτάνεως? — 48. κατὰ ante τῶν ῥητ. add. Petitus.

ANTI-CORRUPTION PRINCIPLES

1. The Government shall not be a party to any contract or transaction involving the use of public funds, unless the contract or transaction is in the best interests of the public and is subject to the approval of the appropriate authorities.

τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὡς Ἄ. ἐν τῷ κατὰ πρυτάνεως, εἰ γνήσιος, ὑποσημαίνει. Harp. s. v. ῥητορικὴ γραφή.

XV. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΩΝ ΦΟΡΟΥ.

XIV

49. Σαμοθράκη — φασὶ δὲ Σαμίους οἰκίσαντας 50 αὐτὴν τὸ ὄνομα θεῖσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατωκίσθησαν δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐπιθυμία τῆς νήσου· ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ ** καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. Suid.

*50. Ἡ <μὲν> γὰρ νῆσος, ἣν ἔχομεν, δῆλη 51 μὲν καὶ πόρρωθεν <ὅτι> ἐστὶν ὑψηλὴ καὶ τραχεῖα· καὶ τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ἐστὶ, τὰ δ' ἀργὰ πολλά, μικρᾶς αὐτῆς οὔσης. Demetr. π. ἐρμην. § 53, orationis nomine non addito.

51. Καίτοι οὐκ ἂν τῆς μὲν τῶν ἄλλων πο- 52 λιτῶν ταλαιπωρίας προὔσκέψαντο, τῆς δὲ σφε-

49. Ante καὶ γὰρ haec fere antecesserunt: <ἡμεῖς γὰρ καλούμεθα μὲν Σαμοθράκες>. — οἰκίσαντες Boeckh. cum E corr. et B. A. p. 305, 10 (S.): οἰκήσαντες. — Asteriscos post ταύτῃ posuit S. — καὶ ante λείαν om. AVE Med. — ὑπὸ pro ἀπὸ A. — 50. Frg. huc rettulit Victorius. — μὲν post ἣ add. Capperonierius; hoc enim adicit rhetor: τρισὶ (δυσὶ margo cod. b) γὰρ τοῖς μὲν συνδέσμοις εἰς ὃ δὲ ἀνταποδίδονται. — ἣν ἔχομεν libri m b Victorii: ceteri ἣν ἐχομένη vel ἀνεχομένη. — ὅτι add. S. (ἐστὶν ὅτι Spengel.). — 51. Ἐκλογεῖς dici videntur; cf. fr. 52.

τέρας αὐτῶν σωτηρίας οὐκ ἐνεθυμήθησαν.
Priscian. 18 § 280 (Ἄ. Σαμοθρακικῶ).

53 52. ἐκλογεῖς οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες τὰ
ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμ. φό-
ρου· ἠρέθησαν γὰρ ἐκλογῆς παρ' ἡμῖν οἷς πλεῖ-
στα ἐδόκει χρήματα εἶναι. Harp.

54 53. ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως παρ' Ἀντιφῶντι Σαμο-
θρακικῶ. Harp.

55 54. ἀποδιδόμενοι Ἄ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου
ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. ἐξῆς δέ φησιν ἀποδιδόμεθα
ἦτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.
Harp. cf. B. A. p. 427, 18.

56 55. ἀπόταξις τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον
ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑποτελεῖν τὸν ὠρι-
σμένον φόρον· Ἄ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου. Harp.

57 56. συντελεῖς οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεισφέρον-
τες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται, ὡς ἔστιν εὐρεῖν
ἐν τῷ Ἀντιφῶντος π. τ. Σαμ. φόρου. Δημοσθένης ἐν
τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Harp.

XVII XVI. ΠΡΟΣ ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΑΩΝ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20.

58 57. Ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται

Σαμοθρακικῶ (Boeckh) VR.: σιμοεοακικων M sec. Sp. (σα-
μοερακικαι sec. Heyn.), ὀλιγαρχικῶ C Putsch. — προυσκέψαντο
Spengel: πουσκεψαντο RM, πουσκαντο V. — σφετέρας Sp. et
RV: φετερας M, ουτερας C. — σωτηρίας Sp.: ατηρίας RM,
ατιρίας corr. ex ατ..ρίας V, ἀγερίας C. — ἐνεθυμήθησαν
Krehlius: ενεθυμνθησαν M, ενεθυμησησαν R, ενεθυμήθη C,
ενθυμησησαν V. — 52. ἐκλογῆς scr.: ἐκλογεῖς. — 53. δεῦρ' ἀεὶ
vel tale quid ap. Ant. exstitit, v. Dd. — 56. συντελεῖς est apud
Dem. § 104; ex Antiphonte nihil nisi συντέλεια affertur.

INTERNATIONAL TELEGRAPHIC UNION

CONVENTION OF 1934 AT BRNO

ARTICLE 1

1. The Union shall be known as the International Telegraphic Union.

2. The Union shall have its headquarters in Bern.

ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία μνεῖα τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποικίλους πολ- λάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους τρέφειν Δῆ- μον τὸν Πυριλάμπους, καὶ πολλοὺς παραγίνεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θεάς ἕκ τε Λακεδαίμονος καὶ Θετταλίας καὶ σπουδῆν ποιεῖσθαι τῶν ῥῶν μεταλαβεῖν. περὶ δὲ τῆς ιδέας αὐτῶν λέγων γράφει· εἴ τις ἐθέλοι καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὄρνιθας, οἰχήσου- ται ἀναπτόμενοι· ἐὰν δὲ τῶν πτερούγων ἀποτέμῃ, τὸ κάλλος ἀφαιρήσεται· τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν τὸ κάλλος ἐστίν, ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα. ὅτι δὲ καὶ περι- σπούδαστος ἦν αὐτῶν ἡ θεά, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησὶν· ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βουλόμενος εἰσήει· τὰς δ' ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλό- μενος θεάσασθαι, οὐκ ἔστιν ὅστις ἔτυχε. καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθρὸς οὐδὲ πρῶην, ἀλλ' ἔτη πλέον ἢ τριάκοντά ἐστιν. Ath. IX p. 397 CD.

58. ἐτιμῶντο δὲ τὸν ἄρρενα καὶ τὸν θῆλυν δρα- 59
 χμῶν χιλίων, ὡς Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Ἑρασίστρατον λόγῳ
 φησί. Aelianus H. A. 5, 21.

59. εὐοφθάλμως ἀντὶ τοῦ εὐπρεπῶς Ἀ. ἐν τῷ 60
 περὶ ταῶνων. Harp.

57. Δῆμον τὸν Πυριλάμπους] huc referenda Harp. glossa (fr. 61 S.): Πυριλάμπης· Ἀ. ἐν τῷ περὶ τῶν ταῶν. ὄνομα κύ- ριον. — ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας κτέ.] Saupp. conferrī iubet Ael. H. A. 5, 21; Eustath. ad Iliad. 2, 782. — 58. χιλίων] μυ- ρίων Mc et mg. v. (Hercher), ὡρίων bv. Μυρίων post ἄρρενα addendum esse ci. S. — 59. ταῶν Dd.

XVIII XVII. ΠΕΡ ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΠΑΙΔΑ
ΤΥΒΡΕΩΣ. (?)

62 60. ἀξιοὶ ἀντὶ τοῦ νομίζει Ἄ. ὑπὲρ τῆς εἰς τὸν
ἐλ. παῖδα <ὑβρεως>. Harp. cf. B. A. 412, 28.

XIX XVIII. ΚΑΤΑ ΦΙΛΙΝΟΥ.

Cf. or. VI § 12. 21. 35.

63 61. θῆτες καὶ θητικόν Ἄ. ἐν τῷ κατὰ Φιλίνου
φησί· τούς τε θῆτας ἅπαντας ὀπλίτας ποιῆσαι.
Harp.

64 62. ἀκροᾶσθαι ἀντὶ τοῦ ὑπακούειν Ἄ. ἐν τῷ
κατὰ Φιλ. Harp.; cf. B. A. p. 366, 28.

65 63. ἀπολαχεῖν ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ λαχεῖν Ἄ. ἐν τῷ
κατὰ Φιλ. Harp.; cf. B. A. p. 430, 9; Bachm. Anecd. 1
p. 127, 9.

66 64. διάληξις. διαλαγχάνειν μὲν ἐστὶ τὸ κλήρω
διαριεῖσθαι, διάληξις δὲ τὸ προᾶγμα Ἄ. ἐν τῷ κατὰ
Φιλίνου. Harp.

XX XIX. ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ.

67 65. δημοτευόμενος. δημοτεύεσθαι ἐστὶ τὸ τοῦδε
τινος δήμου κοινωνεῖν καὶ χρηματίζειν ἀπ' αὐτοῦ Ἄ.
ἐν τῇ πρὸς Φίλιππον ἀπολ., εἰ γνήσιος. Harp.

60. Lysiae nomen ante orationis inscriptionem intercidisse putat Meierus: nempe epitome et B. A. ita hanc glossam exhibent: ἀξιοὶ Ἄντ. καὶ Λυσίας ἀντὶ τοῦ νομίζει. Itaque iam incertum fit, Antiphontisne an Lysiae haec oratio fuerit. — ὑβρεως add. anonym. ap. Gronovium, om. codd. — 62. φιλοῖνον F. — 63. φιλοῖνον F. — 64. cf. fr. 138. μὲν ἐστὶ add. epit. Ald. — 65. δημοτευόμενοι BC, om. Ald. — XX. Secundum Plutarchum (cf. extrema eius verba) haec fuit orationis inscriptio: (κατ') Ἀλκιβιάδου λαιδορίαί, et hoc praefert S.; secundum autem Athenaei codices: κατ' Ἀλκιβ. λαιδορίας, id quod Meiero magis placet. U. de Wilamowitz-Moellendorf (Herm. XI, 296) eandem orat. etiam Πολιτικόν vocatam esse censet (v. nr. XXVI).

ADMINISTRATIVE REPORT

REPORT ON THE PROGRESS OF THE WORK

FOR THE YEAR 1957

1957

XX. ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΛΟΙΔΟΡΙΑΙ.

XXI

66. Ἐν δὲ ταῖς Ἀντιφῶντος λοιδορίαις γέγραπται, 68
ὅτι παῖς ὢν ἐκ τῆς οἰκίας ἀπέδρα πρὸς Δημοκράτη
τινὰ τῶν ἐραστῶν, βουλομένου δ' αὐτὸν ἀποκηρύττειν
Ἀρίφρονος Περικλῆς οὐκ εἶασεν εἰπῶν, εἰ μὲν τέθνη-
κεν, ἡμέρα μιᾷ διὰ τὸ κήρυγμα φανεῖσθαι πρότερον,
εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἔσε-
σθαι· καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθούντων τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ
Σιβυρτίου παλαιστρα ξύλῳ πατάξας. ἀλλὰ τούτοις μὲν
οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεύειν, ἅ γε λοιδορεῖσθαι τις αὐτῷ
δι' ἐχθραν ὁμολογῶν εἶπεν. Plut. Alcib. c. 3.

67. Ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθης ὑπὸ τῶν ἐπιτρό- 69
πων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαυτοῦ χρή-
ματα, ᾧχου ἀποπλέων εἰς Ἀβυδον, οὔτε χρέος
ἴδιον σαυτοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας
οὐδεμιᾶς ἔνεκα, ἀλλὰ τῇ σαυτοῦ παρανομίᾳ καὶ
ἀκολασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους
μαθησόμενος παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν,
ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ σαυτοῦ ἔχοις χρῆσθαι
αὐτοῖς. Ath. XII p. 525 B (Ἀ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.
λοιδορίας).

XXI. ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΙ.

XXII

68. Ἐγραψάμην ταύτην τὴν γραφὴν ἡδι- 70
κημένος ὑπὸ τούτου νῆ Δία πολλά, ἔτι δὲ καὶ
πλείω ὑμᾶς ἡσθημένος ἡδικημένους καὶ τοὺς

66. ἄσωστον] ἀβίωτον Cob. — 67. fort. ἐδοκ. <καὶ ἀπηλ-
λάγης> ἀπὸ τ. ἐπ. — ἔνεκα scripsi: ἔνεκεν. — παρανομία] male
παροινία Ruhnken; v. Thuc. VI, 15. — βίῳ <τῷ> σαυτοῦ? an
σαυτοῦ βίῳ? — 68. ἔτι δὲ <μείζω> καί? an del. καί?

ἄλλους πολίτας. Suid. 1, 2 p. 54, 10 (Ἄ. ἐν προοιμίοις), cf. B. A. p. 359, 6.

71 69. ἄλλ' εἰ τό τε προᾶγμά μοι κρεῖττον φαίνεται ἅμα τε μαρτυρίας ἀκριβεῖς παρέξομαι. Suid. 1, 1 p. 255 (ἐν Προοιμίοις).

72 70. Ἀντιφῶν δὲ — τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξεν· καὶ φησιν οὕτως ἐν Προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις· καὶ γὰρ μὲν ὁ μοχθηρός, ὄντινα ἐχρῆν τεθνηκένοι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως. Photius p. 278, 1; Suid. 2, 1 p. 896.

XXIII

XXII. ΡΗΤΟΡΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΑΒΓ
ΕΙ ΓΝΗΣΙΑΙ.

73 71. Ἄ. τε ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις τὸ μὲν τὰ παρόντα ἔφη καὶ ὑπάρχοντα καὶ παρακείμενα αἰσθάνεσθαι κατὰ φύσιν εἶναι ἡμῖν· παρὰ φύσιν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτῶν ἐκποδῶν γενομένων ἐναργῆ τὸν τύπον. Longin. Sp. Rh. Gr. I p. 318, 9 (IX, 576 W.).

74 72. σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Ἄ. ἐν τῇ τέχνῃ τὰ μὲν παροιχόμενα σημείοις πιστοῦσθαι, τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις. Ammon. π. διαφ. λέξ.

69. τό τε Spengel. S.: τότε. — μαρτυρία ἀρετῆς πράξομαι codd.; μαρτυρίαν τῆς ἀρετῆς παρέξομαι Bernhardt; μαρτυρίας S., ἀκριβεῖς A. Schaeferus probante S. Sed παρέξομαι cum φαίνεται male convenit; alterutrum mutandum esse puto. — 70. οὕτως Suid.: οὗτος Phot. — 71. καὶ τὰ ὑπάρχ. BC Bodl. Ven. A. — τὸν τύπον Finckhius: τὸν πόθον. — 72. μὲν add. Eranius. — παρωχημένα Eranius S. — πιστοῦσθαι Eran. S.: πιστεῦεσθαι Ammonius.

CONFIDENTIAL

SECRET

SECRET

SECRET

p. 127 Valck. cf. Eranius Philo p. 173 Valck., qui nomen scriptoris omisit.

73. ἀστοργία, φιλοστοργία, στοργή· Ἄ. ἐν 75 δευτέρῳ π. τῆς ῥητ. τέχνης. Antiattic. B. A. p. 78, 6.

74. ἀπαρασκευάστον· Ἄ. τρίτῳ ῥητορικῆς τέχνης. 76 Antiatt. B. A. 79, 1. ἀπαρασκευάστον δὲ ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις· δοκοῦσι δ' οὐ γνήσιαι. Poll. VI § 143.

75. ὀλιγοφιλίαν· Ἄ. τρίτῳ. Antiattic. B. A. 110, 77 33. πολυφιλίαν δὲ καὶ ὀλιγοφιλίαν Ἀντιφῶν. Poll. III § 63.

*76. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους 78 ἔχοντων ἡξίου ποιεῖν ὀνόματα καινά, δηλοῖ μὲν καὶ Ἄ. Ικανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει. Galen. ἐξήγ. τῶν Ἰπποκρ. γλωσσῶν 19, p. 66 Kühn.

XXIII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

77. Περὶ τοῦ μὴ ἔλεειν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδεήθη, 137 δείσας μὴ ἐγὼ δάκρυσι καὶ ἱκετεῖαις πειρῶμαι ὑμᾶς ἀναπεῖθειν. Suid. 1, 2 p. 977.

78. Τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδῶς πατρίους 139 καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. Suid. 2, 2 p. 146.

79. Τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου 142 πιστότερος ἦν. Suid. 2, 2 p. 1073, 16.

76. Ad artem rettulit J. Jonsius. — XXIII. Huc ea tantum fragmenta rettuli, quae certis indiciis oratori Antiphonti vindicarentur; contra in quibus dubitationi locus relinqueretur glossasque omnes ad fragm. ambigua (C) reieci. — 77. Ad or. I referendum puto; cf. frg. 1. — μὴ ante ἔλεειν add. Bernhardy cum *V. — 79. μὲν γὰρ] μὲν οὖν E, om. γὰρ V. Duo quae apud Suid. sequuntur exempla: καὶ αὐθις· ἀποκαλύψαντες τὰ ὄπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὐθις· καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας, non videntur Antiphontis esse (Saupp.).

B. FRAGMENTA ANTIPHONTIS SOPHISTAE.

XXIV. ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΛΟΓΟΙ Β΄.

Cf. de his et de eis quae sequuntur sive orationibus seu potius libellis philosophicis Hermog. π. ἰδεῶν B p. 414 Sp. In libris ἀληθείας, quos cum protagoreo libro, cui inscriptum erat Ἀλήθεια ἢ περὶ τοῦ ὄντος, apte componit Sauppium, de rerum natura sermonem institutum fuisse ex fragmentis apparet. Atque in primo quidem libro generales quaestiones pertractatae erant, alter in explicandis singulis quae in rerum natura fiunt versabatur.

98 80. ἀδέητος ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἀ. ἐν α' Ἀληθείας· διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται, οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος. Suid. 1, 1 p. 94; cf. Harp. s. v. ἀδέητος; B. A. p. 341, 3; Phot.

99 81. μέμνημαι δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς γνώμης ὀνόματος εἰπὼν ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν ἴσῳ εἴτε τῷ διανοίας εἴτε καὶ ἐννοήσεως ἐλέγετο· — — ὥσπερ καὶ ὁ Ἀντ. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς Ἀληθείας· [ἐν τῷ λόγῳ]

80. οὐδὲ Bernhardy: οὔτε. — ἄπειρος] εὔπορος Ruhnken., ἄπηρος ci. S. — De Deo haec dicta esse uterque suspicatur. — 81. περὶ post πρώτῳ om. ed. basil., ἐν τῷ περὶ τε habet cod. paris. 1849. S., quum antea περὶ sustulisset et ἐν τῷ λόγῳ delenda esse coniecisset, nunc (de Antiph. sophista p. 10) proponit ἐν τῷ π. τ. Ἀ. πρώτῳ λόγῳ. Bernays pro ἐν τῷ λ. κτέ.: ἐνὶ τε λόγῳ, ταυταδὶ νοῦς εἴσεται· ἐν τε οὐδὲν αὐτῷ· οὔτε οὖν ὄψει ὀρᾶ μακρ. οὔτε ἂν γνώμη γιγνώσκῃ ὁ μακρ. γιγν. (Rh. Mus. IX, p. 256). S. nunc: ταῦτα δὲ (τοῦ τάδε ed. basil.) γνώσει ἐν τε οὐδὲν τὸ αὐτό· οὔτε οὖν (οὔτε ἢν antea) ὄψει

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

1950

ταῦτα δὲ γνοῦς εἰς ἓν τε οὐδὲν αὐτῷ οὐτέων
 ὄψει ὄρα μακρότητα οὐτέην γνώμη γιγνώσκει ὁ
 μακρότητα γιγνώσκων. καὶ πᾶσι γὰρ ἀνθρώ-
 ποις ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγίει-
 αν καὶ νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα. Galen. 18, 2
 p. 656 Kühn.

82. καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ 100
 τοῦ διοικῆσαι. Ἀ. Ἀληθείας α'. γυμνωθεῖσα δὲ
 ἀφορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο.
 Harp. v. διάθεσις.

83. ἔμβιος. Ἀ. Ἀληθείας α'. καὶ ἡ σηπεδῶν 101
 τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ξῆν,
 τουτέστι ζήσειε καὶ μὴ ξηρανθεῖη μηδ' ἀποθάνοι.
 Harp. — δοκεῖ δ' ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν φύσει ὄν-
 των ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστῳ ἀρρῦθ-
 μιστον καθ' ἑαυτό, οἷον κλίνης φύσις τὸ ξύλον, ἀνδρι-
 άντος δ' ὁ χαλκός. σημεῖον δέ φησιν Ἀντιφῶν ὅτι εἴ-
 τις κατορύξειε κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδῶν
 ὥστ' ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην ἀλλὰ
 ξύλον, ὡς τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχον, τὴν κατὰ
 νόμον διάθεσιν καὶ τὴν τέχνην, τὴν δ' οὐσίαν οὔσαν
 ἐκείνην ἢ καὶ διαμένει ταῦτα πάσχουσα συνεχῶς. εἰ
 δὲ καὶ τούτων ἕκαστον πρὸς ἕτερόν τι ταῦτὸ τοῦτο
 πέπονθεν, οἷον ὁ μὲν χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς πρὸς ὕδωρ,

ὄρα ὁ ὄρων (ὄψει ὄραν Basil., ὄπι ὄρων cod. paris.) μακρ. οὔτε
 οὖν (οὔτε ἦν antea) γν. γ. ὁ γιγνώσκων, supplens et ad ὄρων
 et ad γιγνώσκων vocem ταῦτα h. e. res singulas. Comparat
 Bernays Diog. L. VI, 53. ὄψει] cf. frg. 35 et 174. — καὶ πᾶσι
 S.: καὶ πᾶσι. — εἰς ante τὰ add. basil. — 82. δὲ] οὖν B. —
 καλὰ om. B. — διαθεοῖτο J. Ald. — 83. ἡ σηπεδῶν] ἡ γῆ σηπ.
 Harp. A; ἡ ἔμπεδῶν G. — γένοιτο om. C. — ap. Aristot. pro
 κατὰ νόμον praebent κατὰ ῥυθμὸν Simplic. (γρ) et Philop. (γρ).

τὰ δ' ὅστ' αἰ καὶ ξύλα πρὸς γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὀτιοῦν, ἐκεῖνα τὴν φύσιν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν. Aristot. φυσ. ἀκρ. 2 p. 193a 9 Bk.

102 84. ἀναποδιζόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. — καὶ ἀναποδιζόμενα Ἄ. τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Poll. 2 § 196.

103 85. ἀνήκει παρ' Ἄ. Ἀληθείας α' ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ ἦκει, ἢ οἶον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν. Harp. — ἀνήκει Ἄ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ ἀνήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα ἔφη. B. A. p. 403, 5 et Suid.

104 86. ἄοπτα ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα ἀλλὰ δόξαντα ὀραῖσθαι Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. B. A. p. 414, 6 cf. Pollux 2, 58.

105 87. ἀπαθῆ ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp.

106 88. Ἀφροδίτης ἀντὶ τοῦ ἀφροδισίων. οὕτως Ἄ. ἐν Ἀληθείας πρώτῳ. B. A. p. 472, 14.

107 89. δεήσεις ἀντὶ τοῦ ἐνδείας Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. cf. fr. 80.

108 90. ἐπαλλάξεις ἀντὶ τοῦ συναλλαγῆς ἢ μίξεις Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp.

109 91. ὀριγνηθῆναι ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp.

110 92. Ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῷ ἀέρι ὄμβροι τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις, τότε συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται κατὰ πολλά.

91. ὀριγνησθῆναι A Ald.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT
5300 S. DICKINSON DRIVE
CHICAGO, ILL. 60637

1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

ὅτι γὰρ ἂν τῶν ξυμπιπτόντων κρατηθῆ, τοῦτ' ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπό τε τοῦ πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς βίας. Galen. XVII, 1 p. 681 Kühn. (παρ' Ἀ. κατὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀληθείας).

93. γρουπάνιον· Ἀ. Ἀληθείας β'. καῖον γὰρ¹¹¹ τὴν γῆν καὶ συντηῆκον γρουπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελλάνθιος ἐν β' Ἀτθίδος εἰπὼν σεισμὸν γεγόνεναι φησὶ „καὶ ἔγρουπεν ἡ γῆ“. Harp. cf. E. M. p. 242, 11. — γρουπανίζειν· σείεσθαι τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὡσπερ ῥυσοῦσθαι ἀπὸ σειμοῦ. οὕτως Ἀντιφῶν. E. M. p. 242, 7.

94. διάστασις· Ἀ. Ἀληθ. β'. περὶ τῆς νῦν¹¹³ κρατούσης διαστάσεως, ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεως τῶν ὄλων. Harp. cf. Suid. s. v. διάθεσις (1, 1 p. 1279), ubi in fine haec adduntur: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως. V. ad frg. 160.

95. δίνῳ ἀντὶ τοῦ δινήσει Ἀ. Ἀληθείας β'.¹¹⁴ Harp. p. 53, 3 Bk. 85, 17 Dd.

96. φορίνης· Ἀ. Ἀληθείας β'. ὅτι καὶ ἐπ' ἀν-¹¹⁵θρωπείου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη, καὶ Ἀριστομένης ἐν Γόησι δῆλον ποιεῖ. Harp. — ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλον ποιεῖ Ἀ.

92. De grandine sermonem fuisse recte statuit S. — ὅτι S.: ὅτι. — γὰρ] δ' codd. — κρατηθῆ S.: κρατήση. — 93. καίων et συντήκων epitom. (Suid.) et E. M. Subiectum sententiae τὸ πῦρ fuerit. — ἦν ante τὴν add. Suid. — 94. Ad ipsum initium libri secundi refert S. — 95. δεινῳ (sic Toup. pro δεινῳ) — δεινήσει v.; δινῳ — δινῆσω N.; δίνῳ — δινήσει post Dd. S. — 96. φορίνης] φορίνη CG et epitome Dd.

ἐν β' Ἀληθείας. Harp. v. πεφοριῶσθαι cf. E. M. p. 798, 34.

116 97. ἀειεστώ· Ἀ. τὴν ἀϊδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἐστάναι. — — ἡ λέξις παρὰ τῷ Διογενιανῷ. ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ. Suid. 1, 1 p. 124, 5 cf. 1, 2 p. 22, 13 et Harp. v. ἀειεστώ, qui extrema verba ἡ λέξις κτέ. omittit.

117 98. κἄν Ἀντιφῶν, ἄλλος ῥήτωρ νομιζόμενος εἶναι, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις περὶ Ἀληθείας παραπλησίως τῇ Κέλσου ἐπιγραφῇ. Origen. adv. Cels. IV c. 25, vol. I p. 518 D Delarue.

118 99. ἄγειν. — — Ἀ. δ' ἐν τῷ περὶ ἀληθείας φησί· τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι, ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο. Harp. v. ἄγοι cf. B. A. 330, 2.

119 100. ἄβιος· πλούσιος, ὡς Ἀ. ἐν Ἀληθεία. Hesychius 1 p. 17. ἄβιος. τὸν ἄβιον Ἀ. ἐπὶ τοῦ πολὺν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν πολύξυλον. Harp. Pollux 6, 196.

101. Ἀντιφῶν δ' ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας καὶ ἀνάπηρα εἴρηκεν. Poll. 2, 61.

120 102. ἀπαρασκευῶ γνῶμη ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας Ἀ. εἶπεν. Poll. 6, 143.

*103. ἅμα δ' οὐδὲ λύειν ἅπαντα προσήκει, ἀλλ' ἢ ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνὺς ψεύδεται, ὅσα δὲ

s. v. πεφορ. B habet ἐν β' περὶ ἀλ. — 97. altero loco ap. Suid. ἐν Ἀλ. δευτ. τοῦ Ἀντιφῶντος exstat. — 98. ἀναιρῶν S.; erat ἀναίρων. — 99. τοὺς] καὶ τοὺς K. — μεγάλως Suid. — ἄγει B. — ἡγεῖτο F, ἡγεῖται BCGH. — 100. ap. Harp. πολὺν τὸν βίον epit. Dd. — 103. cf. S. ad frg. 101 S., de Antiph. soph. p. 13, qui cum Zellero ad librum sec. refert.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 309

LECTURE 10

STATISTICAL MECHANICS

ENTROPY

μή, οὐ· οἶον τὸν τετραγωνισμόν τὸν μὲν διὰ τῶν τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλύσαι, τὸν δ' Ἀντιφῶντος οὐ γεωμετρικοῦ. Aristot. φυσ. ἀκρ. 1 p. 185 a 17 cf. Soph. el. p. 172 a 3. — πολλοὶ πολλαχῶς περὶ τοῦ τετραγωνισμοῦ διέλαβον — — ὁ δ' Ἀντιφῶν διὰ τῆς διχοτομίας τοῦ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸν κύκλον τετραγώνου τῶν πλευρῶν. Simplic. Waitz praef. ad Aristot. Org. p. 50. Rectius Themistius ad φυσ. ἀκρ. 1. c. (IV p. 327 b 36): πρὸς Ἀντιφῶντα δὲ οὐκέτι ἂν ἔχοι λέγειν ὁ γεωμέτρης, ὅς ἐγγράφων τρίγωνον ἰσόπλευρον εἰς τὸν κύκλον, καὶ ἐφ' ἐκάστης τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελὲς συνιστὰς πρὸς τῇ περιφερείᾳ τοῦ κύκλου, καὶ τοῦτο ἐφεξῆς ποιῶν, ὥστε ποτε ἐφαρμόσειν τοῦ τελευταίου τριγώνου τὴν πλευρὰν εὐθείαν οὔσαν τῇ περιφερείᾳ. cf. Simpl. ibd. p. 327 a 36: ὁ δὲ Ἀ. γράψας κύκλον ἐνέγραψέ τι χωρίον εἰς αὐτὸν πολύγωνον τῶν ἐγγράφεσθαι δυναμένων .... (sequitur lacuna).

*103a. Ἀντιφῶν (scil. τὸν ἥλιόν φησιν εἶναι) πῦρ ἐπινεμόμενον μὲν τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἀέρα, ἀνατολὰς δὲ καὶ δύσεις ποιούμενον τῷ τὸν μὲν ἐπικαιόμενον αἰὲ προλείπειν, τοῦ δ' ὑπουνοτιζομένου πάλιν ἀντέχεσθαι. Stob. Ecl. I, 25, 1.

*104. Ἀντιφῶν ἰδίῳ φέγγει λάμπειν τὴν σελήνην·¹²¹ τὸ δὲ ἀποκρουπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκότος τοῦ ἰσχυροτέρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὲ συμβαίνειν καὶ

ap. Themist. ἐκάστης S.: erat ἐκάστου. — 103a. add. S. de Ant. soph. p. 11, recte eidem libro vindicans. — 104. ἰδίῳ μὲν φέγγει Lyd., ἰδιοφεγγῆ μὲν (om. λάμπειν) Stob. — πυρὸς] φωτὸς cod. Plut. Marcianus et Lydus; om. Stob. S. — συμβαίνει Lydus, Eusebii C, Gal., Plut.

περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα. Plut. mor. p. 891 D, Galen. de hist. phil. 19 p. 281 Kühn., Stob. Ecl. I, 26, 1; Io. Lyd. de mens. 3, 8. — Ἀλκμέων Ἡράκλειτος Ἀντιφῶν (scil. τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις γίνεσθαι φασιν) κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφὴν καὶ τὰς περικλίσεις. Stob. Ecl. I, 26, 1.

*105. Ἀ. δὲ (τὴν θάλασσαν φησιν εἶναι scil.) ἰδρωῶτα τοῦ θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιληφθὲν ὑγρὸν ἀπεκρίθη, τῷ καθεψηθῆναι παραλυκίσαν, ὅπερ ἐπὶ παντὸς ἰδρωῶτος συμβαίνειν. Plut. moral. p. 897 A et Galen. de hist. philos. 19, p. 299 Kühn.

*105a. Ἀντιφῶν καὶ Κριτόλαος νόημα ἢ μέτρον τὸν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν. Stob. Ecl. I, 8, 40.

XXV

XXV. ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Cf. Philostr. V. Soph. p. 500 Ol.: λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους —, σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτατος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι, σεμνὴ τε ἀπαργελία καὶ ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι, καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις. In hoc autem libro, sicut fragmenta docent, de mo-

altero loco ἀντίφαντος A Stobaei; corr. Heeren. — Et 104 et 105 ad sec. librum referenda cum S. — 105. τοῦ ante θερμοῦ ex Euseb. add. Diels; sed idem τοῦ θερμοῦ vix sanum putat. — περιλειφθὲν Plutarchi AB Euseb. Galen. — παραλυκίσασα AB Plutarchi Gal. Euseb., παρακνυλίσασα Plutarchi C, παραλυκίσαντα Xyl. S.; παραλυκίσαν corrector Vossiani. „debebant certe παραλυκισθῆναι“ Diels. — συμβαίνειν S.: συμβαίνει. cf. fr. 104. — 105a. add. S. de Antiph. soph. p. 12. — Ἀντιφῶν cod. Farnes. (ci. Meineke): Ἀντιφάνης. — οὐχ] οὐδ' A. — de locis quibusdam Pollucis, qui ad artem medicam spectant, cf. adnot. infra post frg. 182.

ATTENTION SOCIÉTÉ

Le 10 Mars 1870
M. Galon, de Paris
M. Lyd, de
M. de
M. de

ribus sophista disserebat deque vitae brevitare et aerumnis, rempublicam vero civiumve concordiam nusquam attigit.

106. ἀναθέσθαι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας· ἀνα- 84
θέσθαι δὲ ὡσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν,
ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προ-
τέρῳ βίῳ. Harp.

107. διάθεσις· — — καὶ ἀντὶ τοῦ διοίκησις ὁ 85
αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας· ἀλλὰ εἰδότες τὴν διά-
θεσιν ἀκούουσιν. Harp.

108. θεαιδέστατον· θεοῦ ιδέαυ ἔχον. εἶπε δὲ 86
Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμον. οὕτως· ἄνθρωπος, ὅς φησι
μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατον γενέσθαι.
Photius lex. p. 81, 19. Suid. 1, 2 p. 1120, 5. E. M.
p. 444, 14. Eustath. ad Hom. Il. 3, 36.

109. Πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γιγνώ- 87
σκουσιν, ἀλλ' ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας πλού-
του καὶ τύχης κόλακας. Suid. 1, 2 p. 1199, 8.

110. ἵνα· ἔπον. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμοιοίας· 88
ὀκνεῖν, ἵνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν. Phot. p. 108, 5;
Suid. 1, 2 p. 992, 9.

111. ἀθεώρητος ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἀντι- 89
φῶντι ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας. Harp.

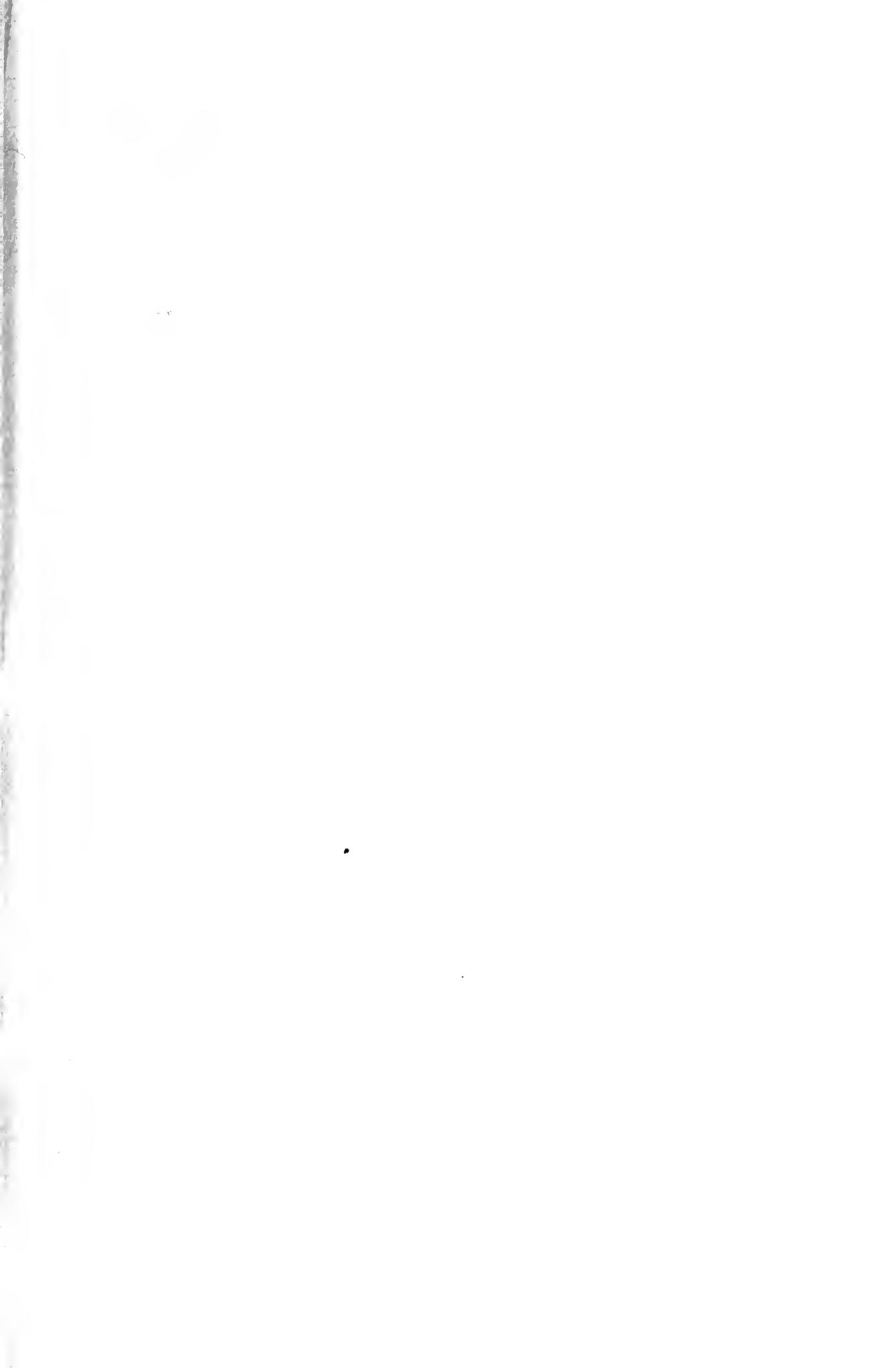
106. ἐν τῷ add. epit. — προνοίας epit. Suid. — πεττὸν
τὸν] ἐπὶ τὸν περιττὸν BC. — 107. διοικήσας A, διοικήσεις BJ.
— 108. θεαιδέστατος Suid. (praeter BVE), E. M. — ἔχων
Suid. (praeter B m. sec.), E. M., Eustath., B. A. p. 263, 31. —
μὲν om. Phot., E. M., Eust. — θεαιδέστατον S.: θεαιδέστατος.
— 109. θῶκας BE. comma post h. v. del. W. — 110. ὀκνεῖν
priori loco om. Phot.

- 90 112. ἀνδρεία ἢ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία· Ἄ. ἐν τῷ
περὶ ὁμοιοίας. Harp. Suid.
- 91 113. ἀύλιζόμενοι ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἄ. περὶ
ὁμοιοίας. Harp. cf. B. A. p. 463, 24.
- 92 114. βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς· Ἄ. περὶ
ὁμοιοίας. Harp.
- 93 115. εὐηνιώτατα· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας. εὐή-
νιος ὁ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης. Harp.
- 94 115. Μακροκέφαλοι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας.
ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Harp.
- 95 117. Σκιάποδες· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας. ἔθνος
ἐστὶ Λιβυκόν. Harp.
- 96 118. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ
Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ
τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Κατουδαίους ὀνο-
μαζομένους. Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιοίας. Harp.
- 97 119. φηλώματα· Ἄ. ἐν τῷ π. ὁμοιοίας ἑξαπάτας·
φηλοῦν γὰρ τὸ ἑξαπατᾶν. Harp. cf. Schol. Aristophanis
Pac. 1165.

XXVI. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

Comparat Saupprius hunc librum cum Protagoreis qui fuerunt περὶ πολιτείας et περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ καταστάσεως.

112. ἐν τῷ add. Saupp. Dd. cum epit. — 114. ita S.: βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς omisso scriptoris nomine epitome, E. M., βαλβίς· Ἄ. περὶ ὁμον. ἢ ἀρχή vulgo. — 116. μακροκεφάλους BC et Phot. — 119. Ἀντιφῶν] ἀντὶ τοῦ C, qui om. ἑξαπάτας. — XXVI. U. de Wilamowitz hunc librum Antiphonti oratori vindicat, alteramque eiusdem inscriptionem fuisse putat Ἀλκιβιάδου λοιδορία (nr. XX).

ANNALS OF THE ENTOMOLOGICAL SOCIETY OF AMERICA

Volume 52, Number 1, February 1961

CONTENTS

1961

120. Ὅτι δὴ τὰ πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ 79
τῶν φίλων κατηρίστηκεν. Ath. X p. 423 A.

121. Μῆτε φιλοπότην κληθῆναι καὶ δοκεῖν 80
τὰ πράγματα καταμελεῖν ὑπὸ οἴνου ἡσσωμένον.
Prisc. 18 § 230.

122. ἀπειθαρχία· Ἄ. Πολιτικῶ. Antiatt. B. A. 81
78, 20.

123. εὐσύμβολος ἀντὶ τοῦ ῥαδίως καὶ εὖ συμ- 82
βάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν· Ἄ. Πολιτικῶ.
Harp. cf. E. M. p. 398, 27.

124. ἡμιολιασμός· Ἄ. Πολιτικῶ· διπλασια- 83
σμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ, ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι
ἐν τοῖς λογισμοῖς. Harp. — διπλασιασμοῦ δὲ Ἄ.
εἶπεν. Poll. 4, 164.

XXVII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

Cum ex Hermogenis loco iure concludatur, nihil praeterea Antiphontis sophistae exstitisse orationis simile, sequitur ut haec fragmenta aut ad librum de concordia aut ad Politicum referenda sint; nam de libris Ἀληθείας cogitari nequit.

125. Νόσος δειλοῖσιν ἐορτή· οὐ γὰρ ἐκπο- 125
ρεύονται ἐπὶ προᾶξιν. Stob. floril. 8, 18.

126. Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδόμενοι 126

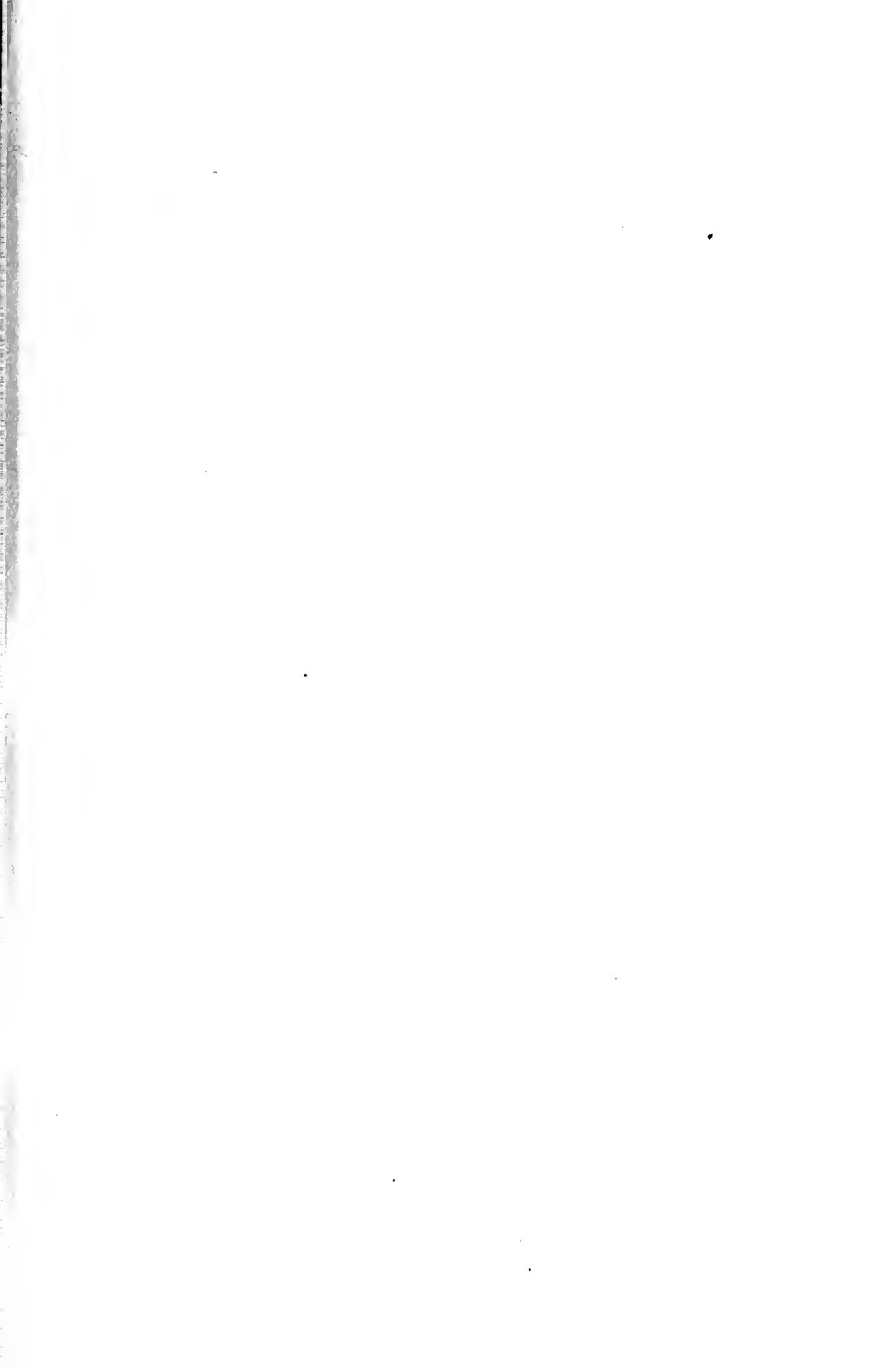
120. ὅτι δὴ τὰ Meineke: ὅτ' ἄν τι codd., ὅστις τὰ G. Dindorf, ὅς δὴ τὰ nunc S. — πράγματα] χρήματα mal. Meineke. — ἢ τὰ] καὶ τὰ C. Müller. — 124. πολιτικῶν B. — ἡμιολιασμοῦ Schneiderus Saxo S.: ἡμιολίστου. — τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι S. (nunc τοῦ τὸ διπλάσιον καὶ τὸ ἡμ. δοῦναι vel potius θεῖναι): τοῦ (τοῦ τῶν A) ἡμιολίων v., τοῦ ἡμιόλιον (ἡμιόλια D, τὰ ἡμιόλια Phot. Suid.) δοῦναι epit. — 125. Novem priora frg. libri π. ὁμοιοίας fuisse conicio; S. et ipsa ad Πολιτικὸν refert.

καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προστιθέντες ἡδονται, οἷα δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἡδυσθαι· ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν, ὥσπερ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι. Stobae. floril. 10, 40.

127 127. Εἰσί τινες οἱ τὸν παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπουδῇ, ὡς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν παρόντα, καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται. Stob. floril. 16, 19. Cf. π. ὄμον. frg. 106.

128 128. Ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ἄρα ἰδῶν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺ ἐδεῖτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ, ὁ δ' οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ μὴ ὠφελεῖν μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετο ὅποι δὴ καὶ τις καταμαθὼν τοῦτο ποιοῦντα ὑφείλετο, ὑστέρῳ δὲ χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ ἠῦρισκε τὰ χρήματα ὁ καταθέμενος. περιαλγῶν οὖν τῇ συμφορᾷ τὰ τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν αὐτῷ καὶ σῶον ἦν καὶ ἕτερον προσέφερεν, ἀπαντήσας δὴ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ ἀπωλοφύρετο τὴν συμφορὰν, ὅτι ἐξήμαρτε καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὡς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς

128. ὅποι δὴ scripsi: ποι δὴ. — ἠῦρισκε ser.: εὔρισκε. — malim σῶν. — ἀπαντήσας δὲ codd.; del. δὲ S., δὴ ci. Meineke. — ἀχαριστήσαντι] cf. Harp. B. A. p. 473, 17: ἀχαριστεῖν ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν. — ὡς πάντως] καὶ πάντως codd. — ἐκέλευσε B. — αὐτῷ εἶναι S.: αὐτῷ εἶναι AB m. sec., αὐτὸ εἶναι v. — καὶ μὴ ἀπολωλ. om. Trinc.

CLASSIFICATION

SECRET

CONFIDENTIAL

TOP SECRET

SECRET

τὸ αὐτὸ χωρίον· πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μηδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός. ὅτω γάρ τις μὴ ἐχρήσατο μηδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούληται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρί, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ φρονεῖν δὲ καλῶς πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἐκατέρων ἀπεστέρησεν. Stob. floril. 16, 29 cf. 104, 19.

129. Ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς¹²⁹ ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἂ θέλει ποιῆσαι, ἀμαρτῶν τούτων, ἂ μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν . . . . ., ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται γενέσθαι. ὅστις δὲ δράσειν μὲν οἶεται τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὔ, οὐ σωφρονεῖ. ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς, ἂ δ' ἐδόκουν τοὺς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί. σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλο ὀρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ

ὅταν.. βούληται] ὅτω.. βούλεται S., τῷ γὰρ (ita A Voss. Trinc., ᾧ γὰρ v.) .. βούλεται Stob. flor. 104, 19. — φρονεῖν δὲ καλῶς S.: καλῶς φρ. (φθονεῖν A) 104; φρ. καλῶς v. — ἐκατέρων] ἀμφοτέρων 104. — 129. νοῦν S.: νόον. — οὐκ ἔνεστι <μὴ γενέσθαι> ci. S. — πείσεσθαι δὲ οὔ, οὐ Jacobs S.: π. δὲ μηδέν, οὐ Gesner, π. δὲ μὴ, οὐ Gaisford., π. δι' ἂ οὐ (π. δ' οὐ Vindob.) codd. — τοὺς πέλας Meineke: τοῖς πέλας. — οὐκ ἂν ἄλλο S.: οὐκ ἂν ἄλλος.

ὅστις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν· ὅς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ θυμῷ παραχρῆμα, θέλει τὰ κακῖω ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων. Stob. floril. 20, 66.

124 130. Ὅστις δὲ τῶν αἰσχροῶν ἢ τῶν κακῶν μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἤψατο, οὐκ ἔστι σώφρων· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται. Stob. floril. 5, 53 et S. Maximus ἀπομνημ. p. 167 ed. turic.

130 131. Φέρε δὴ προσελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω. αὕτη ἢ ἡμέρα, αὕτη ἢ νύξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου· μέγας γὰρ ἄγων γάμος ἀνθρώπων. εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτηδεῖα γενόμενα, τί χρὴ τῇ συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομπαί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιῆσαι, ἴσα φρονοῦντας ἴσα πνέοντας, ἀξιώσαντα καὶ ἀξιοθέντα· χαλεπὸν δὲ κεκτῆσθαι κτήμα τοιοῦτον, δοκοῦν-

τὰς παραχρ. ἡδονὰς ἐμφράσσειν [αὐτὸς ἑαυτὸν] κρατεῖν nunc S. — τῷ θυμῷ, παραχρ. S.; sed cf. supra τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς. Malim autem τῷ παραχρ. θυμῷ. — 130. δὲ om. A; ἢ τῶν κακῶν ex A accessit. — ὅπου S.: ὅτου. cf. fr. 129: κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν. sed praeterea παρέσχετο scribendum videtur. — 131. Ἀντιφάνους Trinc. — προσελθέτω S.: προσελθέτω. — καινοῦ δαίμονος ἄρχει καινοῦ πότμου] versus anapaesticos agnosc. Gaisford et Nauck (fr. trag. adesp. 456); etiam υυ — γὰρ ἄγων γάμος ἀνθρώπων eundem numerum praebent. ceterum ἀρχή Salmas. — τύχοι] τύχη A. — γενόμενα] γενομένη codd.; ἢ γαμουμένη et ἐπιτηδεῖα S.; hoc et ἢ ἀγομένη Meineke. — ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν antea, ἴσα φρονοῦντας ἴσα βαίνοντας nunc S. — ἀξιώσαντα AB Gesn. mg.: ἐξιώσ. (ἐξώσαντα καὶ ἐξωσθέντα Jacobs).

ΑΝΤΙΦΩΝΙΟΝ ΣΟΛΙΣΤΩΝ

Ὁ ἄρχιεπίσκοπος ἡμεῖς ἡμεῖς ἐμ
καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς

καὶ ἡμεῖς

τα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι. φέρε δὴ, μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν, γενέσθω τὰ πάντων ἐπιτηδειότατα. τί γὰρ ἡδιον ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον, ἄλλως τε καὶ νέω; ἐν τῷ αὐτῷ δέ γε τούτῳ, ἔνθα τὸ ἡδύ, ἔνεστι πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι. ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονῖκαι καὶ πυθιονῖκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ σοφίαι καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίγνεσθαι· τιμαὶ γὰρ καὶ ἄθλα, δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ ἰδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν. ἐγὼ γάρ, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον οἷον ἐγὼ ἐμαυτῷ, οὐκ ἂν δυναίμην ξῆν, οὕτως ἐμαυτῷ πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας τοῦ σώματος ὑπὲρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπὲρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐκλείας καὶ τοῦ

ἄγεσθαι] ἄδεσθαι B. — φέρε δὲ nunc S. — γενέσθω] λέγέσθω codd. cf. supra εἰ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενόμενα. — νέας A, νέας B; unde νεάζοντι ci. Meineke. — νν. ἔνθα τὸ ἡδύ usque ad λῦπαι καὶ πόνοι exstant etiam 6, 7. — ἔνεστι] ἐστι 6. — ἐπὶ σφῶν] ἐκ σφῶν 6. — ἐμπορεύονται 6. — τιμαὶ γὰρ καὶ S.: τ. γὰρ superscripto καὶ A; om. γὰρ B, om. καὶ vulg. — δελέατα, ἃ] ἃ δελέατα ci. Meineke. — καθιστᾶσιν S.: καθιστῶσιν. — post ἐγὼ γάρ verba εἴ μοι γένοιτο usque ad ἐμαυτῷ delent S. Meineke; eidem ante οὕτως addunt μὴ. Sed hanc esse sententiam puto: Ego enim si mihi alterum corpus contigerit, vivere non possim, quippe qui nunc quoque tam multa mihi negotia praebeam e. q. s. Quid igitur, si, quemadmodum dixi, alterum quoque corpus mihi contigerit e. q. s. — οἷον ἐγὼ] οἷον ἔχω W. num οἷον ἔχω τὸ ἐμαυτοῦ? — ὑγείας utrobique codd. — ἐς τὴν ξυλλογὴν del. S. Mein. — καὶ τοῦ εὐ

εὖ ἀκούειν. τί οὖν, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον, ὃ γέ μοι οὕτως ἐπιμελὲς εἶη; οὐκοῦν δῆλον, ὅτι γυνὴ ἀνδρὶ, εἰ ἢ καταθυμία, οὐδὲν ἐλάσσους τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὀδύνας ἢ αὐτὸς αὐτῷ ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας δισσῶν σωμάτων ὑπὲρ τε τοῦ βίου τῆς συλλογῆς ὑπὲρ τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας. φέρε δὴ καὶ παῖδες γενέσθωσαν· φροντίδων ἤδη πάντα πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα ἐκ τῆς γνώμης καὶ <τὸ> πρόσωπον οὐκέτι τὸ αὐτό. Stob. floril. 68, 37.

131 132. *Εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θαυμαστῶς ὠ<ς> [μακάριε], καὶ οὐδὲν ἔχων περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνόν, ἀλλὰ πάντα σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀναμειγμένα λύπαις μεγάλαις. Stob. flor. 98, 56.*

132 133. *Τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρῳ, τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέρα μιᾷ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἦν ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις. Stob. flor. 98, 63.*

133 134. *Πρῶτον οἶμαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ παιδείυσις· ὅταν γάρ τις πράγματος κἂν ὄτου-*

ἀκούειν del. vult Mein. — τί οὖν] τι ἂν AB (τί οὖν ἂν W). — εἴ μοι] εἴ μὴ AB. — ὀδύνας] ὀδίνας B. — συλλογῆς καὶ ὑπὲρ codd.; delet καὶ S. — καὶ <τὸ> πρόσωπον S. — 132. *Ἀντιφάνης* A. — θαυμαστῶς ὦ μακάριε codd.; θαυμαστὸν ὦ μακάριε οὐδὲν ἔχων καὶ περιττὸν antea ci. S.; θαυμαστῶς del. Meineke; θαυμαστῶς ὡς ὦ μακάριε nunc S. — πάντα S.: ταῦτα. — 133. τό τε μῆκος. . μιᾷ nunc del. S. — ἦν] ἦ B, ἦ Gaisf. — 134. τῶν ἐν ἀνθρώποις J. Pflugk S.: τῶν ἐν οὐρανοῖς. — Hoc et sequens frg. ad Politicum refero; ex eodem loco utrumque petitum esse apparet.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΕΙΡΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΚΟΝΣΤΕΡΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΚΟΝΣΤΕΡΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΚΟΝΣΤΕΡΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΚΟΝΣΤΕΡΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΚΟΝΣΤΕΡΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΚΟΝΣΤΕΡΟΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΡΟΚΟΝΣΤΕΡΟΝ

οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσεται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι. καὶ γὰρ τῇ γῆ οἶον ἄν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν, καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅταν τις τὴν παιδείυσιν γενναίαν ἐναρόσῃ, ξῆ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται. Stob. flor. append. flor. 16, 36 (4 p. 37 Gaisf.).

135. Ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις¹³⁴ τοῦτο γιννώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰθίζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο. Stob. ibid. 37.

*135a. Αἱ νέαι φιλῖαι ἀναγκαῖαι μὲν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι. Exc. Vindob. 44 (Stob. Mein. IV p. 293), ubi Ἀντιφάνης praemittitur; Antiphontis nomen et Meinekios et Sauppius reponendum ducunt (cf. quae adnotata sunt ad frg. 131. 132).

136. Γηροτροφία γὰρ προσέοικε παιδοτροφία. Clem. Alex. Strom. 6 p. 265, 45 Sylb. (III, 141 Dd.); Schol. Ar. Nub. 1419.

137. Οὕτω δ' οὖν τὸν Ἀντώνιον ἤρπασεν (Cleo¹⁴⁴ patra) ὥστε — — μειρακίου σχολὴν ἄγοντος διατριβαῖς καὶ παιδιαῖς χρώμενον ἀναλίσκειν καὶ καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον, ὡς Ἀντιφῶν εἶπεν, ἀνάλωμα, τὸν χρόνον. Plutarch. Anton. c. 28.

135. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ τῆς πρώτης (h. e. ἀπὸ τῆς ατῆς) Meineke.

C. FRAGMENTA AMBIGUA.

- 136 138. Διαλαχεῖν δὲ τὸ διανείμασθαι οἱ ῥήτορες εἰρήκασι. Ἀντιφῶν· ὁπότε ἄνθρωποι βούλοιντο χρήματα διαλαγχάνειν. Suid. 1, 1 p. 611, 16.
- 138 139. Κακὸς δ' ἀεὶ ἐπ' ἀποῦσι μὲν καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις τῆ γλώττη θρασύνεται καὶ τῷ θέλειν ἐπείγει, τὸ δ' ἔργον ἂν παρῆ, ὀκνεῖ. Suid. 2, 1 p. 1074, 19.
- 140 140. Κλαζομένιον (σχῆμα scil.) ὡς τὸ πορεύομαι σὺν ἀγῶνι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα. — — ὡς τὸ σὺν πατρίδι ἔβη ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα· οὕτως Ἀντιφῶν. Lesbomax π. σχημ. p. 180 Valck.
-
141. ἀγλωττίαν δὲ Ἀ. εἶρηκεν. Poll. 2, 109.
- 145 142. Ἀ. δὲ ἐπὶ τούτου (ἀγνοίας) καὶ ἀγνωμοσύνην λέγει. Poll. 4, 9. — ἀγνοῶν. Ἀ. δὲ καὶ ἀγνώμων λέγει. id. 5, 145.
- 146 143. ἀδυναμία ἐρεῖς ὡς Δημοσθένης, καὶ ἀδυνασία ὡς Ἀντ. καὶ Θουκυδίδης. B. A. p. 345, 26.
- 147 144. ἀδιάστατον τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀ. εἶπεν. Harp. B. A. 341, 27.

138. ὁπότε Bernhardy S.: ὁπότεν. — διαλαχεῖν S. — num ex orat. κατὰ Φιλίνον haec afferuntur? cf. frg. 64. ubi fort. restituendum: διάληξις <καὶ διαλαγχάνειν>. διαλαγχάνειν μὲν κτέ. — 139. κακὸς AB, κακῶς cett., κακῶν cum Hermanno S. — ἀεὶ ἐπ'] ἂν εἰ codd.; ἀεὶ Gaisford.; οὖν, ἐν Hermann.; ἂν εἶη ἐπ' Saupp. — θρασύνεσθαι cum Hermann. S. — ἐπείγειν codd. S., καὶ ἐπ. Hermann. — ὀκνεῖν ABE et cum Hermann. S. — 140. ἔβη Salmas. S.: ἔση. — 143. ἀδυναμία habet Antiphon or. 5, 2, ubi ἀδυνασία postulat Sauppis. — 144. ad libros π. Ἀληθείας suo iure refert Saupp., coll. fr. 94.

But when the tide rises, and stands, we can see

ARTICULO 102

ARTICULO 103

ARTICULO 104

ARTICULO 105

145. ἀθυμοῦσιν ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 2, 230. 148
146. ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ' Ἀν-149
τιφῶντι. Harp. B. A. p. 363, 31.
147. ἀκόλουθα Ἀ. τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα.150
B. A. p. 367, 31.
148. καὶ ἄμβλωμα, ὡς Ἀ. Poll. 2, 7. 151
149. Ἀ. δὲ ἀντιλογούμενοι. Poll. 2, 120. 152
150. ἀπάλαμνον, ἀμήχανον· οὕτως Ἀ. B. A. p.153
418, 6.
151. Ἀ. δὲ ἀπαρτιλογία, ὥσπερ καὶ Ἡρόδοτος.154
Poll. 2, 120. sed Harp.: ἀπαρτ. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς
Ἀρέσανδρον καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ
πλήρης ἀριθμός. cf. Suid. s. v. ἀπαρτίαν B. A. p. 416, 20.
152. ἀπεγέμετο ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἀ.155
καὶ Θουκυδίδης. B. A. 419, 18. Suid. 1, 1 p. 537, 9.
153. ἀπελύθη, ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 8, 68. 156
154. ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία· οὕτω Λυσίας καὶ
Ἀντιφῶν. Suid. 1, 1 p. 609, 13. B. A. 429, 18.
155. τὸ πρᾶγμα ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη,145
καὶ ὡς Ἀ. ἀποστέρησις (scil. χάριτος). Poll. 5, 141.

146. ἀκαρῆ S. cum NT et rc. E: ἀκαρεί cett., ἀκαρ cum spatio pr. E, ἄκαρ Suid. Zonar. B. A. — 149. „ad ll. ἀληθείας retulerim“ S. — 153. ἀπελογήθη, cum praecedat ἀπελογήσατο, ci. Saupp., coll. 2, 119 Antiph. 2 γ 1. Sed sequuntur ἀπέφυγεν, ἀπελύσατο τὰς αἰτίας; itaque incerta res. cf. ad or. 5, 70. — 154. Glossa ex Harpocr. petita, qui om. καὶ Ἀντιφῶν. — Addit S. fr. 157: ἀποδικεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν (B. A. 427, 9 Suid.; sed ubique Ἀντιφάνης scriptum reperitur); porro 158: ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτεῖναι· σημαίνει τὸ οἶον οὐκ ἤνεγκαν ψῆφον. τὸ ἀτίμως (Ἀντιφῶν ci. S.) χρῶ πανταχοῦ (Phrynich. B. A. 9, 21), et 159: ἀρρησία παρὰ Ἀντιφῶντι (ita cod. A, sed ceteri Bekkeri Νικοφῶντι) ἢ σιωπή (Poll. 2, 128).

- 160 156. ἀφήκοντος· Ἄ. ἀντὶ τοῦ διήκοντος. B. A. p. 470, 25.
- 161 157. βάσανος· Ἀντιφῶν. λίθος οὕτω καλεῖται, ἧ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. Harp.
- 162 158. καὶ Ἄ. βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου. Poll. 7, 169.
- 163 159. βιομήχανοι ὡς Ἄ. Poll. 7, 189.
- 165 160. Ἄ. δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαί τι. Suid. 1, 1 p. 1279; Ulpian. ad Dem. 2, 16.
- 165^a 161. καὶ διοπτρεύειν Κριτίας καὶ Ἀντιφῶν, Ἀντιφῶν δὲ καὶ εἴσοπτοι. Poll. 2, 58.
162. δοκησίσοφος, ὡς Ἄ. ἔφη. Poll. 4, 9.
- 166 163. δυσάνιος· Ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦ. Harp.
- 167 164. εἰσφρήσειν ἀντὶ τοῦ εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι· Ἄ. καὶ Δημοσθένους ἐν ἡ Φιλιππικῶ. Harp.
- 168 165. ἔμβραχυν ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ Ἄ. Harpocr.
- 169 166. καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐγίνοντο σίτου ἐπιγραφεῖς, ὡς Ἄ. Poll. 8, 103.
- 170 167. Ἄ. δὲ ἐπιθύμημα. Poll. 6, 183.

157. ad ll. Ἀληθ. refert S. p. 277. — 159. βιομηχανία vulgo ante Bk. — fr. 164 S. (e Poll. 2, 129) post Bekkeri curas iam evanuit. — 160. Sequitur ap. Suid.: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κτέ. (v. fr. 94). S. verba ἐν τῷ δευτέρῳ τ. Ἄ., sicuti exstat ap. Ulp., cum prioribus coniungit, novum inde frg. libro secundo de Veritate vindicans. — 165. ἔμβραχυν Dd. cum N corr.: ἐν βραχεῖ (ἐμβραχεῖ iam S. propter ordinem litterarum restituerat). — fr. 172 S. ex eisdem rationibus atque 164 delendum erat.

AMERICAN

... .. B A

... ..

...

168. ὡς Ἄ. ἐπινόημα. Poll. 2, 228. 171
169. κακόνους ὡς Ἄ. Poll. 6, 169. 173
170. τὸ δὲ λιθοκόπος ἀδόκιμον, εἰ καὶ Ἄ. λέγει. 174
Thom. Mag. p. 221, 7 R. — λιθουργοὺς Θουκυδίδης,
λιθοκόπους Ἄ. Moeris p. 203, 2 Bk.
171. μεθέορτοι ἡμέραι κατὰ Ἀντιφῶντα. 175
Poll. 1, 34.
172. καὶ ὡς Ἄ. ἠδυλόγος καὶ μετριολόγος. 176
Poll. 2, 123.
173. παρὰ δὲ Ἀντιφῶντι μόνῳ ὀδμᾶς καὶ εὐ-177
οδμίαν εὗροι τις ἄν. Poll. 2, 76.
174. Ἄ. δὲ καὶ τὸ ὀψόμενον εἶπε. Poll. 2, 57. 178
175. Ἄ. δὲ καὶ ἐξεληλάσθαι πανοικεσία ἔφη. 141
Poll. 6, 163.
176. ὁ τῶν ναυτῶν ἄρχων, ὁ ἐπὶ τοῖς οἶαξιν 179
ἐστῶς, καὶ κατ' Ἀντιφῶντα ὁ ποδοχῶν, ἢ μᾶλλον
κατ' ἐμὲ ὁ ποδηγῶν. Poll. 1, 98.
177. καὶ πολιτοκοπεῖν παρ' Ἀντιφῶντι. 180
Poll. 9, 26.
178. καὶ συμμετρίας Ἄ. — καὶ δυσμέτρον 182
Ἄ. Poll. 4, 167.

172. ἠδυλόγως — μετριολόγως cod. Jungermannii. — 173.
ὀδμ. et εὐοδμ. restit. L. Dindorf., erat ὀσμᾶς et εὐοσμίαν. —
174. ὀψόμενον Bk.; ὀψόμενος S. Quae apud Pollucem adduntur:
τῇ ὄψει, ὀπτῆρ, ἄοπτα, ea reperiuntur frg. 35; or. 5, 27, fr.
86. — 175. ἐξεληλάσθαι S.: ἐξαλαῶσθαι Bk. — fr. 181 Saupp.
(προδικασίας) exstat or. 6, 42. — fr. 186: τρίτῳ καὶ τετάρτῳ
ἔτει· ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τετάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν
(Phot. 605, 23) ap. Suidam Antiphani tribuitur, idemque nomen
corrector antiquus Photio restituit. Sane si ipsa verba scri-
ptoris afferri statuendum esset, Antiphonti, non Antiphani
poëtae frg. vindicari deberet.

- 183 179. ἡ μὲν γὰρ Ἀντιφῶντος ταλάντωσις τὸ βάρος δηλοῖ. Poll. 9, 53.
- 184 180. τελεσθῆναι τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως Ἀ. Phot. p. 574, 13. B. A. 114, 28. Suid. 2, 2 p. 1061, 2.
- 185 181. τίμιον ἀντὶ τοῦ ἔντιμον· οὕτως Ἀ. Phot. 590, 11.
- 143 182. καὶ ὡς Ἀ. φιλοχρηματεῖν. Poll. 3, 113.
- 187 183. χρημάτων· — κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου, ὡς Ἀντιφῶν. Suid. 2, 2 p. 1669, 3.

p. 91 R. ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

1 Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος,
 679 Bk. ψυχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετή, λόγῳ δὲ ἀλήθεια·

182. φιλοχρ. Bk., μὴ φιλοχρ. S (φιλοχρηματεῖσθαι cod. A). Saupprii exemplum in hoc quoque secutus sum, quod ea fragmenta in ordinem non recepi, quae vel ad artem medicam spectarent (Poll. 2, 41. 215. 223. 224) vel ad agriculturam (Ἀ. περὶ γεωργικῶν, Ath. XIV p. 650 E) vel denique ad librum περὶ κρίσεως ὀνείρων; haec enim cum oratore nullam communionem habent neque inter eius opera antiquitus exstabant. Nisi quod id sane pro certo affirmari nequit, fragmenta illa quae sunt apud Pollucem in libris de Veritate nullum locum habuisse; nempe sicut Plato in Timaeo, ita Antiphon quoque corporis humani partes in tali libro describere potuit. Quod autem Saupprius Ruhnkenium secutus e peculiari libro qui inscriptus esset: *σύνοψις τῶν κατ' ἄνθρωπον*, haec fragmenta petita dicit, ea res dubitationi maxime obnoxia est. Leguntur Ruhnkenio teste in Pollucis codice Antwerpiensi II, 224 post verba Ἀντιφῶν δὲ αὐτὸν καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ, addita haec: *ἐν τῶνθα σύνοψις τῶν κατ' ἄνθρωπον*, h. e. *ἐνταῦθα σύν. κτέ.* (ἐν τῷ θ' συνόψεως Meineke probante S.). Quae cum prope finem descriptionis quam corporis humani exhibet Pollux adscripta sint, vereor ne ad hanc potius referre debeamus.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Codd. Bekkeri A et ex eo derivatus B (cuius rationem non habeo); X et ex eo derivati CEJKMN, quibus post Bk. ac-

Strange he should see his stomach & spine with his eyes

Act - activity :

INSTITUTIONAL INVESTMENT

Section 4.
That

τὰ δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ γυναῖκα
καὶ λόγον καὶ ἔργον καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα χρὴ τὸ μὲν
| ἄξιον ἐπαίνου ἐπαίνῳ τιμᾶν, τῷ δὲ ἀναξίῳ μῶμον 680
ἐπιτιθέναι· ἴση γὰρ ἁμαρτία καὶ ἁμαθία μέμφεσθαι τε
τὰ ἐπαινετὰ καὶ ἐπαινεῖν τὰ μωμητὰ. τοῦ δ' αὐτοῦ 2
ἄνδρὸς λέξαι τε τὸ δέον ὀρθῶς καὶ ἐλέγξαι . . . . .
<ἐλέγξαι> τοὺς μεμφομένους Ἑλένην, γυναῖκα περὶ ἧς
ὁμόφωνος καὶ ὁμόψηφος γέγονεν ἢ τε τῶν ποιητῶν
. . . . <ἢ τε τῶν> ἀκουσάντων πίστις, ἢ τε τοῦ ὀνόμα-
τος φήμη τῶν συμφορῶν μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βού-
λομαι λογισμὸν τινα τῷ λόγῳ δοῦς τὴν μὲν κακῶς
ἀκούουσιν παῦσαι τῆς αἰτίας, τοὺς δὲ μεμφομένους
ψευδομένους ἐπιδείξας καὶ δείξας τὰληθῆς παῦσαι τῆς
ἁμαθίας.

Ὅτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν πρῶ- 3
των ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἢ γυνὴ περὶ ἧς ὅδε ὁ λόγος,

cessit Mosquensis (b); porro HRVWY, quibus accessit Par. 2955 (a). (x = X et codd. ex eo derivati vel omnes vel plerique; h = H ceterique tertiae classis codd. vel omnes vel plerique.) Aldina editio ex altera classe derivata est.

1. λόγῳ codd. R.: λέγῳ Ald. — καὶ post πόλιν om. x (praeter CJ) h (praeter Y). — ἐπαίνου ἐπαίνῳ A Bk.: ἐπαίνων. — ἐπιτιθέναι x et v. ante Bk.: ἐπιθεῖναι. — μέμφεσθαι] μωμᾶσθαι Weidner.

2. mal. τοῦ αὐτοῦ (ταύτοῦ) δ' ἄνδρὸς (propter hiatum). — lacunam post ἐλέγξαι vidit D., qui addit τὸ ψεῦδος . . . (τὸ ἄδικον ὁσίως add. Weidn.). — ὁμόφωνος καὶ ὁμόψυχος A: ὁμόψυχος καὶ ὁμόφωνος, sed pro ὁμόψυχος x ὁμόψηφος (X pr. ὁμόψυχος, corr.¹); ὁμόφ. καὶ ὁμόψηφος Bk. — prius γέγονεν om. WEJN Ald. (S.). — ἀκουσάντων] ἀπάντων S. sine lacuna, quam significavit D. (ποιητῶν [. . . . ἢ τῶν] ἀκουσ.). — φήμη ὃ τῶν σ. A; φ. γέγονεν ἢ τε τῶν S., om. γέγονεν in fine sententiae. — ἐπιδείξας καὶ δείξας scripsi: ἐπιδείξαι καὶ δείξαι. — παῦσαι ser.: ἢ παῦσαι (καὶ π. JMW b).

3. τε post ἀνδρῶν add. H (ci. R.). — καὶ γυναικῶν om. pr. A.

οὐκ ἄδηλον οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ ὡς μητρὸς μὲν
 Λήδας, πατρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου θεοῦ, λεγομένου
 δὲ θνητοῦ, Τυνδάρεω καὶ Διός, ὧν ὁ μὲν διὰ τὸ εἶ-
 ναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ τὸ φάναι ἐλέχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν
 4 ἀνδρῶν κράτιστος, ὁ δὲ πάντων τύραννος. ἐκ τοιού-
 των δὲ γενομένη ἔσχε τὸ ἰσόθεον κάλλος, ὃ λαβοῦσα
 [καὶ] οὐ λαθοῦσα ἔσχε, πλείστας δὲ πλείστοις ἐπιθυ-
 μίας ἔρωτος ἐνειργάσατο, ἐνὶ δὲ σώματι πολλὰ σώματα
 συνήγαγεν ἀνδρῶν ἐπὶ μεγάλοις μεγάλα φρονούντων,
 ὧν οἱ μὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας παλαιᾶς
 εὐδοξίαν, οἱ δὲ ἀλκῆς οἰκείας εὐεξίαν, οἱ δὲ σοφίας
 ἐπικτήτου δύναμιν ἔσχον, καὶ ἦκον ἅπαντες ὑπ' ἔρω-
 5 τός τε φιλονίκου φιλοτιμίας τε ἀνικῆτου. ὅστις μὲν
 οὖν καὶ δι' ὅτι καὶ ὅπως ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα τὴν
 Ἑλένην λαβῶν, οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδόσιν ἂ ἴσασι
 λέγειν πίστιν μὲν ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὸν χρό-
 νον δὲ τῷ λόγῳ τὸν τότε <τῷ> νῦν ὑπερβὰς ἐπὶ τὴν
 ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προβήσομαι, καὶ προθήσο-
 μαι τὰς αἰτίας δι' ἃς εἰκὸς ἦν γενέσθαι τὸν τῆς Ἑλέ-
 νης εἰς τὴν Τροίαν στόλον.

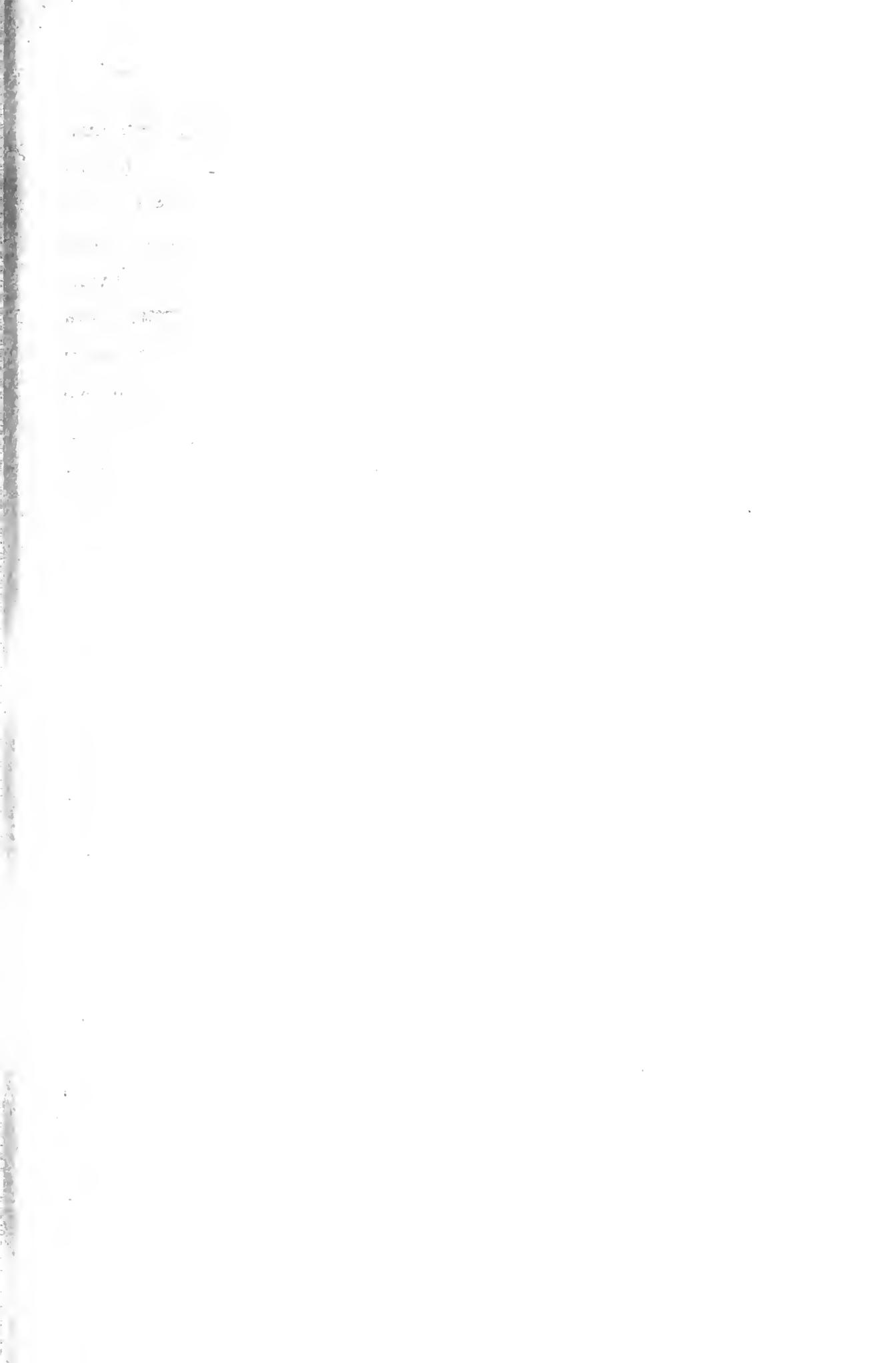
6 Ἡ γὰρ τύχης βουλήμασι καὶ θεῶν βουλευμάσι καὶ

οὐκ ἄδ. οὐδ' (οὐδὲ X) ὀλίγοις δῆλον. <δῆλον> γὰρ ci. R.
 — λεγομένου δὲ A S.: τοῦ δὲ λεγομ. — φάναι ἔδοξεν et εἶναι
 ἠλέγχθη ci. S. (ed. I); ἠλέγχθη codd. praeter K, qui ἠλέχθη,
 et corr. N, qui ἐλέχθη. Perpetuus chiasmus, sicut h. l., etiam
 Palam. § 1 sq. reperitur.

4. δὲ post τοιούτων om. A. — καὶ post λαβοῦσα del. S. —
 μεγάλα] μέγα A Bk. — οἰκείας] ἰδίας A. — φιλονίκου Bait.:
 φιλονείκου.

5. ἂ ἴσασι] καὶ ἴσασι A. — προβήσομαι] προ..ομαι A pr.
 — τὴν ante Τροίαν om. pr. A.

6. βουλήμασι A (η a corr.) K S.: βουλήματι. — βουλευμάσι
 A (ευ a corr.) S.: κελεύσματι.

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

THE END OF THE WORLD

ἀνάγκης ψηφίσμασιν | ἔπραξεν ἢ ἔπραξεν, ἢ βία ἄρπα- 681
σθειῖσα, ἢ λόγοις πεισθειῖσα, ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα. Εἰ μὲν
οὖν διὰ τὸ πρῶτον, ἄξιός αἰτιᾶσθαι ὁ αἰτιώμενος·
θεοῦ γὰρ προθυμίαν ἀνθρωπίνῃ προμηθεΐα ἀδύνατον
κωλύειν. πέφυκε γὰρ οὐ τὸ κρείσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος
κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἥσσον ὑπὸ τοῦ κρείσσονος ἄρχε-
σθαι καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὸ μὲν κρείσσον ἡγεῖσθαι, τὸ
δὲ ἥσσον ἔπεσθαι. θεὸς δ' ἀνθρώπου κρείσσον καὶ
βία καὶ σοφία καὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ
θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, τὴν Ἑλένην τῆς δυσκλείας
ἀπολυτέον.

Εἰ δὲ βία ἠρπάσθη καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδί- 7
κως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ <μὲν> ἄρπάσας ὡς ὑβρίσας
ἠδίκησεν, ἡ δὲ ἄρπασθειῖσα ὡς ὑβρισθειῖσα ἐδυστύχη-
σεν. ἄξιός οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον
ἐπιχείρημα καὶ λόγῳ καὶ νόμῳ καὶ ἔργῳ λόγῳ μὲν
αἰτίας, νόμῳ δ' ἀτιμίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· ἡ
δὲ βιασθειῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθειῖσα καὶ τῶν
φίλων ὀρφανισθειῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθεῖη
μᾶλλον ἢ κακολογηθεῖη; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινά,

ψηφίσμασιν AS.: ψηφίσματι. — ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα add. mg.
Y Bk. — ἄξιός] οὐκ ἄξιός CBk. fort. et αἰτιᾶσθαι (ita iam
R.) et αἰτιώμενος (scil. ὁ θεός; αἴτιος ci. D.) passive accipienda
sunt. — τὸ ἥσσον] τὸ ἴσον A. — κρείσσονος AY Bk.: κρείτ-
τονος. — ἄρχεσθαί τε καὶ HW (cf. § 3). — τὸ δὲ ἥσσον CH
Bk.: τὸ δὲ ἴσον A, τὸ δὲ ἥττον v. — εἰ οὖν cum R. S.: ἢ οὖν.
— ἀναθετέον] prius ε a corr. A. — τὴν Ἑλ. D. S.: ἢ τὴν Ἑλ.
(καὶ τὴν Ἑλ. R.). — τῆς.. κλείας pr. A.

7. ὡς ὑβρισθειῖσα A h: ἢ ὑβρισθειῖσα. quare et ὡς ὑβρίσας
scripsi pro ἢ ὑβρίσας. cf. § 12. — λόγῳ καὶ νόμῳ AS.: νόμῳ
καὶ λόγῳ. — λόγῳ μὲν αἰτίας νόμῳ δ' ἀτ. AS.: νόμῳ μὲν ἀτ.,
λ. δ' αἰτίας. — ἢ κακολ.] . πολ. . . θεῖη pr. A. — ἡ δὲ ἔπαθεν
<ἐλεεινά> bene ci. W.

ἢ δὲ ἔπαθεν· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

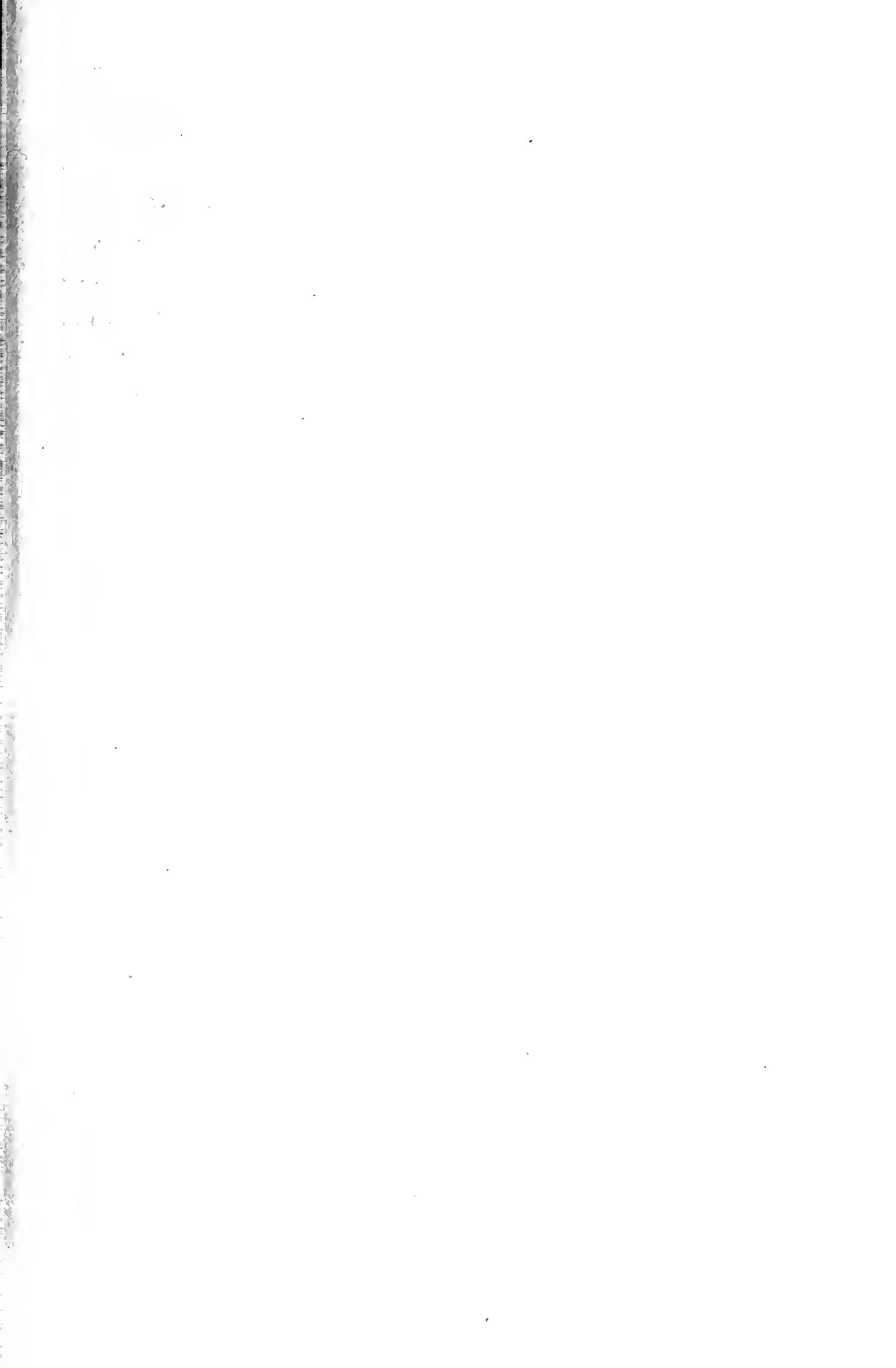
- 8 Εἰ δὲ λόγος ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογήσασθαι καὶ τὴν αἰτίαν ἀπολύσασθαι, ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὃς σμικροτάτῳ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ θειότατα ἔργα ἀποτελεῖ· δύναται γὰρ καὶ φόβον παῦσαι καὶ λύπην ἀφελεῖν καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι καὶ ἔλεον ἐπαυξῆσαι.
- 9 ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει δεῖξω· δεῖ δὲ καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν ποιήσιν ἄπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περίφοβος καὶ ἔλεος πολύδακρυς καὶ πόθος φιλοπενθήσ, ἐπ' ἀλλοτριῶν τε πραγμάτων καὶ σωμάτων εὐπραγίαις καὶ δυσπραγίαις ἰδιὸν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων ἔπαθεν ἢ ψυχῆ. φέρε δὲ πρὸς ἄλλον
- 10 ἀπ' ἄλλου μεταστῶ | <λόγου> λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι
682 διὰ λόγων ἐπῶδαί ἐπαγωγοὶ ἡδονῆς, ἀπαγωγοὶ λύπης γίνονται· συγγιγνομένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἢ δύναμις τῆς ἐπῶδῆς ἔθελξε καὶ ἔπεισε καὶ μετέστησεν αὐτὴν γοητεία. γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχνηαι

οἰκτεῖραι scr., οἰκτεῖραι CJVWY a Ald. Bk.: οἰκτεῖρειν (οἰκτεῖρειν Fuhr).

8. λόγος ἦν ὁ Ald. (cf. § 15). — σμικροτάτῳ AX al.: μικροτάτῳ v. Bk. — τῷ σώματι HW (ed. I). — ἔλεον] τὸ θαρσαλέον bene ci. W. (cf. § 14).

9. καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι scr.: καὶ δόξῃ δεῖξαι (δόξῃ om. Y a). — ἧς τοὺς X al. Ald. Bk.: ἧς ὡς A al. — ἀκούοντας κτέ.] Aristot. Poët. c. 14 p. 1453 b 4 sq. confert C. Reinhardt. — πόθος A Bk.: φίλος (ξῆλος CY a, om. Ald.). — εὐτυχίαις καὶ δυσπραγίαις A Bk.; εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας v.

10. ἐπῶδαί A Bk.: ἡδοναί. — μὲν et δὲ post ἐπαγωγοὶ et ἀπαγωγοὶ (ἐπαγωγοὶ A) cum codd. om. Bk. — αὐτὴν add. A Bk. — γοητεία num del.? nam ab ἐπῶδαῖς hic γοητεία et μαγεία discernuntur.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

ηῦρονται, αἷ εἰσι ψυχῆς ἀμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατή-
 ματα. ὅσοι δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἐπεισαν καὶ πεί- 11
 σουσι δὲ ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες
 περὶ πάντων εἶχον τῶν <τε> παροιχομένων μνήμην
 τῶν τε παρόντων <ἐννοίαν> τῶν τε μελλόντων πρό-
 νοίαν, οὐκ ἂν ὁμοίως ὁμοίος ᾦν ὁ λόγος ἡπάτα· νῦν
 δὲ οὔτε μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι
 τὸ παρὸν οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως ἔχει,
 ὥστε περὶ τῶν πλείστων οἱ πλείστοι τὴν δόξαν σύμ-
 βουλον τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ
 ἀβέβαιος οὔσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις τύχαις περιβάλ-
 λει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ 12
 τὴν Ἑλένην ὕμνος ἦλθεν ὁμοίως ἂν οὐ νέαν οὔσαν
 ὥσπερ εἰ βιατήριον βία ἠρπάσθη. τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς
 ἐξῆν ὁ δὲ νοῦς καίτοι εἰ ἀνάγκη ὁ εἰδὼς ἔξει μὲν οὖν,

ηῦρονται scr.: εὔρονται.

11. πείσουσι scr.: πείθουσι. — ἐννοίαν add. R. — ὁμοίος
 ᾦν] ὅμ. ἦν AS. (δεινὸς ἦν ci. S.). — ἡπάτα· νῦν δὲ (hoc post
 D.) scr.: ἡ τὰ (ἦτα X corr.¹, εἶτα pr.) νῦν γε (ἐπεὶ τὰ νῦν γε
 S.). — τύχαις scr.: ἀτυχίαις v.; εὐτυχίαις Fuhr e Lex. Vindob.
 149, 13: σφ. καὶ ἀβ. εὐτυχίαις παραβάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους.
 Γοργίας.

12. reliqui librorum scripturam corruptissimam, cuius cer-
 tam medelam non invenio. καὶ post κωλύει om. H. ὕμνος ἦλθεν]
 λόγον ἐλθόντα C; idem pro ἂν οὐ habet ἄνουν; om. ἂν οὐ
 νέαν οὔσαν W, ἂν οὐ νέαν in lac. om. H. βιατήριον] βατήριον
 HW, βιαστήριον M. ἠρπάσθη] ἄρπάσαι C. Haec fere inesse
 putaverim: τί οὖν κωλύει καὶ τὴν Ἑ. ὁμοίως ἐλθεῖν ἄκουσαν
 ὥσπερ εἰ βία ἠρπάσθη; Dittographiarum omnia plena videntur
 (ὕμνος — ὁμοίως, ανουνεαν — ανουσαν). — ἐξῆν A: ἐξειν
 (ἔσχεν C). ὁ δὲ νοῦς om. pr. A, δὲ om. C. εἰ] ἡ vel ἡ h. μὲν
 post ἀνάγκη add. RY a. ὁ εἰδὼς A: ὄνειδος. ἔξει ὁ μὲν X.
 οὔν] οὔ CE. Aperta est dittographia (πειθοῦς)εξεινοδενουο —
 (εἰδωο)εξεινομενουο; numi igitur: τὸ γὰρ τῆς πειθοῦς (τ. γ. τ.
 πειθ. εἶδος) ἔχει μὲν ὄνομα ἐναντίον ἀνάγκη, τὴν δὲ δύναμιν
 κτέ. ?

τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν ἔχει. λόγος γὰρ ψυχὴν ὁ
 πείσας, ἣν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ πιθέσθαι τοῖς λεγο-
 μένοις καὶ συναινέσαι τοῖς ποιουμένοις. ὁ μὲν οὖν
 πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ, ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκα-
 13 σθεῖσα τῷ λόγῳ μάτην ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ πειθὼ
 προσοῦσα τῷ λόγῳ καὶ τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως
 ἐβούλετο, χρὴ μαθεῖν πρῶτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρο-
 λόγων λόγους, οἵτινες δόξαν ἀντὶ δόξης τὴν μὲν ἀφ-
 ελόμενοι τὴν δ' ἐνεργασάμενοι τὰ ἄπιστα καὶ ἄδηλα
 φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν ἐποίησαν· δεύτερον
 δὲ τοὺς ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγῶνας, ἐν οἷς εἷς λό-
 γος πολὺν ὄχλον ἔτερψε καὶ ἔπεισε τέχνη γραφεῖς, οὐκ
 ἀληθείᾳ λεχθεῖς· τρίτον φιλοσόφων λόγων ἀμίλλας,
 633 ἐν αἷς | δείκνυται καὶ γνώμης τάχος <καὶ . . . .> ὡς
 14 εὐμετάβολον ποιοῦσι τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν
 δὲ λόγον ἔχει ἢ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς
 ψυχῆς τάξιν ἢ τε τῶν φαρμάκων τάξις πρὸς τὴν τῶν
 σωμάτων φύσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν φαρμάκων ἄλλους
 ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου

γὰρ ψυχὴν A: γὰρ τὴν ψ. — ἣν Y Bk.: ἣν. — πιθέσθαι
 scr.: πείθεσθαι. — ἀναγκασθεῖσα] ἀ . . . . . θεῖσα pr. A. τῷ
 ante λόγῳ add. A Bk.

13. προσοῦσα scr.: προσιοῦσα. — καὶ ante τὴν ψ. om. C.
 — ἐργασ. CW Ald. (ἐνεργ. ci. R.); ἐνεργασάμενος X. —
 ἄπιστα καὶ ἄδηλα AS.: ἄδηλα καὶ ἄπιστα (ἄπειστα Ald.; ἄπι-
 στα R.). — δεύτερον δὲ . . . τοὺς A pr. — ἀναγκαίως A. διὰ]
 . . . A. pr. — ἔτερψε] ἔτρεψε pr. A, ἔτρεψε Ald. (ed. I). —
 τρίτον] τρίτον δὲ C. — ante vel post καὶ γν. τάχος lacuna esse
 videtur (καὶ γλώσσης . . . ?). — ὡς om. HW (ci. R.); ὡς . . A
 pr. — μετὰβολον X pr. (corr.¹). — ποιοῦσι ser.: ποιοῦν (ποιεῖ
 S.). — τὴν] τ. ν A pr.

14. τοῦ λόγου] τοῦ νόμου xRV. — τῆς om. XEK. —
 τάξιν] ἔξιν D. — τάξις] στάξις ci. W., κρᾶσις ci. R. — ἄλλα
 χυμοὺς C Bk.: ἀλλαχοῦ cett. codd. — ἐκ ante τοῦ σώμ. om. C.

1. *dithyrambests?*

2. *fordenii ovelos?*

3. *sophists?*

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

* Eur. Proades

τὰ δὲ βίου παύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἔτερψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρσος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ πειθοῖ τιμι κακῆ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν καὶ ἐξεγοήτευσαν.

Καὶ ὅτι μὲν, εἰ λόγῳ ἐπείσθη, οὐκ ἠδίκησεν ἀλλ' 15
 ἠτύχησεν, εἴρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῷ τετάρτῳ
 λόγῳ διεξιμι. εἰ γὰρ ἔρωσ ἦν ὁ ταῦτα πάντα πράξας,
 οὐ χαλεπῶς διαφεύξεται τὴν τῆς λεγομένης γεγυνομένης
 ἁμαρτίας αἰτίαν. ἂ γὰρ ὁρῶμεν, ἔχει φύσιν οὐχ ἦν
 ἡμεῖς θέλομεν, ἀλλ' ἦν ἕκαστον ἔτυχε· διὰ δὲ τῆς ὄψεως
 ἡ ψυχὴ κὰν τοῖς τρόποις τυποῦται. αὐτίκα γὰρ ὅταν 16
 πολέμια σώματα [καὶ] πολέμιον ἐπὶ πολεμίοις ὀπλισθῆ
 κόσμον χαλκοῦ καὶ σιδήρου, τοῦ μὲν ἀλεξιτήριον τοῦ
 δὲ προβλήματα, εὐθέως ἡ ὄψις ἐταράχθη καὶ ἐτάραξε
 τὴν ψυχὴν, ὥστε πολλάκις τοῦ κινδύνου μέλλοντος
 [ὄντος] φεύγουσιν ἐκπλαγέντες ἰσχυρῶς· ἡ γὰρ ἀλήθεια
 τοῦ νόμου διὰ τὸν φόβον ἐξωκίσθη τὸν ἀπὸ τῆς ὄψεως,
 ἥτις ἐλθοῦσα ἐποίησεν ἀμελῆσαι καὶ τοῦ καλοῦ τοῦ διὰ
 τὸν νόμον κρινομένου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ τοῦ διὰ τὴν

ἐκ ante τῶν λόγων add. A. — ἔτερψαν A. — ἐξεφαρμάκ. καὶ ἐγοήτευσαν A.

15. λόγοις ἐπείσθη? cf. § 6. — πάντα add. A. — γεγυνομένη om. HW. — ἂ γὰρ A h Bk.: καὶ γὰρ. — ἔχει φύσιν add. A Bk. (ἔχει... φύσιν A pr.). — ἕκαστον Bk.: ἕκαστος. — ἡ ψυχὴ] ἡ om. XR Va.

16. ἐπὶ πολεμίοις A h, ἐπὶ πολεμί X, ἐ. πολεμίᾳ S. — ὀπλισθῆ scr.: ὀπλίσει A, pr. X, R a (S.); ὀπλίση X corr.¹. — τοῦ μὲν.. τοῦ δὲ] antea cum R. τὸν μὲν.. τὸν δὲ scr. — ἀλεξιτήριον AX al. — εὐθέως scr.: θεάσεται S., εἰ θεάσεται codd. (εἰ θεάσαιτο C). — ἐτάραξε] ἐ.. ἀραξε A pr. — πολλ. κινδύνου (ἀκινδ. RY a Bk.) τοῦ μέλλοντος ὄντος codd.; π. κινδ. μέλλ. οὐδέπω ὄντος Ald. — ἰσχυρῶς· ἡ γὰρ scr.: ἰσχυρὰ (ἰσχυρῶς Ald.) γὰρ ἡ. num autem αἰσχυρῶς? — νόμου] λόγου E (ed. I). — ἐξωκίσθη c. R. S.: εἰσωκίσθη. — ἀμελῆσαι ci. Bk. (S.): ἀμενῆσαι (ἀμνημονῆσαι ci. R.). — τοῦ post ἀγαθοῦ om. pr. A.

- 17 *νίκην γιγνομένου. ἤδη δέ τινες ἰδόντες φοβερά καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ φρονήματος ἐξέστησαν· οὕτως ἀπέσβεσε καὶ ἐξήλασεν ὁ φόβος τὸ νόημα. πολλοὶ δὲ καὶ ματαίοις πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περιέπεσον· οὕτως εἰκόνας τῶν ὀρωμένων πραγμάτων ἢ ὄψις ἐνέγραψεν ἐν τῷ φρονήματι.*
- 684 *καὶ τὰ μὲν δειματοῦντα | πολλὰ μὲν παραλείπεται, ὅμοια δ' ἐστὶ τὰ παραλειπόμενα οἷάπερ τὰ λεγόμενα.*
- 18 *ἀλλὰ μὴν οἱ γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων καὶ σωμάτων ἐν σῶμα καὶ σχῆμα τελείως ἀπεργάζονται, τέρπουσι τὴν ὄψιν. ἢ δὲ τῶν ἀνδριάντων ποιήσις καὶ ἢ τῶν ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσῃν ἡδονὴν παρέσχετο τοῖς ὄμμασιν! οὕτω τὰ μὲν λυπεῖν τὰ δὲ ποθεῖν <ποιεῖν> πέφυκε τὴν ὄψιν. πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα καὶ*
- 19 *πόθον ἐνεργάζεται πραγμάτων καὶ σωμάτων. εἰ οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμμα ἡσθὲν προθυμίαν καὶ ἄμιλλαν ἔρωτος τῇ ψυχῇ παρέδωκε, τί θαυμαστόν; ὅς εἰ μὲν θεὸς <ὦν ἔχει> θεῶν θείαν δύ-*

νίκην scr.: *δίκην*.

17. *χρόνῳ* om. Wx. — *ματαίοις πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις* A Bk.: *ματαίαις νόσοις καὶ δεινοῖς πόνοις*. — *περιέπεσαν* A. — ante *εἰκόνας* add. ci. R. *ἀνεκνίπτους* vel *δυσεξιτήλους*; simplicius *ἐναργεῖς*. — *φρονήματι*] *νοήματι* pr. X (corr.²) N, quod prob. Schoell. — *τὰ* ante *λεγόμενα* cum CV add. Bk.

18. *γραφῆς* scribendum sit. — *σωμάτων*] *σχημάτων* ego ed. I. sed ἐν *σῶμα* „universitas“ est. — *ὅσῃν ἡδονὴν* scr.: *ὅσον ἡδεῖαν* v. (*ὅσον ἡδεῖαν ὄψιν* R a, *ὀπόσῃν τινὰ τέρψιν* H); post *ὄμμασιν* add. *ὄψιν* Ald., *τὴν ὄψιν* add. ci. S.; *νόσον ἡδεῖαν* ci. D. — *ποιεῖν* addidi; S. pro *πέφ. τ. ὅ. ci. πεποίηκε*. — *τὴν* ante *ὄψιν* add. AHW Bk. — *ἐργάζονται* A. — *καὶ σωμάτων* add. A Bk.

19. *ὄμμα*] *σῶμα* AERY a. — *ὦν* add. ci. R., *θεὸς ὦν θείαν ἔχει δύν.* D., post *θεῶν* ins. *ἔχει* S. (*θεὸς κατὰ θεῶν* RY a cum Gothano).

X 16. d

100 1000 10000 100000
1000 10000 100000 1000000

It's only human nature, after all.

ναμιν, πῶς ἂν ὁ ἦσσαν εἶη τοῦτον ἀπώσασθαι καὶ ἀμύνασθαι δυνατός; εἰ δ' ἐστὶν ἀνθρώπινον νόσημα καὶ ψυχῆς ἀγνόημα, οὐχ ὡς ἀμάρτημα μεμπτέον ἀλλ' ὡς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ οἷς ἦλθε τύχης ἀγρευμασιν, οὐ γνώμης βουλευμασι, καὶ ἔρωτος ἀνάγκαις, οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

Πῶς οὖν χρὴ δίκαιον ἠγήσασθαι τὸν τῆς Ἑλένης ²⁰ μῶμον, ἥτις εἴτ' ἐρασθεῖσα εἴτε λόγῳ πεισθεῖσα εἴτε βία ἀρπασθεῖσα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης ἀναγκασθεῖσα ἐπραξεν ἢ ἐπραξε, πάντως διαφεύγει τὴν αἰτίαν;

Ἀφείλον τῷ λόγῳ δύσκληϊαν γυναικός, ἐνέμεινα ²¹ τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπειράθην καταλῦσαι μώμου ἀδικίαν καὶ δόξης ἀμαθίαν, ἐβουλήθην γράψαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν δὲ παίγνιον.

Γ Ο Ρ Γ Ι Ο Υ

ΤΗΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

Ἡ μὲν κατηγορία καὶ [ἡ ἀπολογία] κρίσις οὐ περὶ ¹ θανάτου γίννεται· θάνατον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανερωῖ

ὃ ἦσσαν C, et δυνατόν CE; unde τὸ ἦσσαν — δυνατόν ego ed. I coll. § 6. — τοῦτον] τούτων X pr. (corr.¹) KMN. — νομιστέον suspectum: οἰκτιστέον ci. Weidner; <ἄξιον ἐλέου> νομιστ. R. — οἷς scr.: ὡς. — τύχης cum R. S.: ψυχῆς.

20. ἐπραξεν ἢ add. A Bk. (ci. R.).

21. νόμῳ] μώμῳ A. — ὃν ἐθέμην] ita etiam A pr., ον ενεθέμην corr. — ἐν ἀρχῇ A Bk. (ci. R.): ἐπ' ἀρχῇ. — μώμου <τ'>?

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ] Codd. Bekkeri A et ex eo derivati BLZ [MP], quorum in universum rationem non habebō.

1. γίννεται Ald. Bk.: γίννεσθαι codd. S., qui pro κρίσις ci. ἔοικεν vel simile quid. — φανερωῖ τῷ A pr.

τῇ ψήφῳ πάντων κατεψηφίσατο τῶν θνητῶν, ἥπερ
 ἡμέρα <τις> ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ τῆς τιμῆς
 ὁ κίνδυνός ἐστι, πότερά με χρὴ . . . δικαίως ἀποθανεῖν,
 ἢ μετ' ὄνειδῶν μεγίστων καὶ τῆς αἰσχίστης αἰτίας
 2 βιαίως ἀποθανεῖν. Δισσῶν δὲ τούτων ὄντων τοῦ μὲν
 ὑμεῖς ὅλου κρατεῖτε, τοῦ δ' ἐγώ, τῆς μὲν δίκης ἐγώ,
 685 τῆς δὲ | βίας ὑμεῖς. ἀποκτεῖναι μὲν γὰρ με δυνήσεσθε
 βουλόμενοι ῥαδίως· κρατεῖτε γὰρ καὶ τούτων, ὧν οὐ-
 3 δὲν ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. Εἰ μὲν οὖν ὁ κατήγορος
 Ὀδυσσεὺς ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος προδιδόντα με τὴν
 Ἑλλάδα τοῖς βαρβάροις ἢ δοξάζων οὕτω ταῦτ' ἔχειν
 ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος, ἄρι-
 στος ἂν ἦν [ὁ] ἀνὴρ· πῶς γὰρ <οὐχ> ὁ γε σῶζων πα-
 τρίδα, τοκέας, τὴν πᾶσαν Ἑλλάδα, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις
 τὸν ἀδικοῦντα τιμωρούμενος; εἰ δὲ φθόνῳ καὶ κακο-
 τεχνίᾳ καὶ πανουργίᾳ συνέθηκε ταύτην τὴν αἰτίαν,
 ὥσπερ δι' ἐκεῖνα κράτιστος ἂν ἦν ἀνὴρ, οὕτω διὰ
 4 ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ. Περὶ τούτων δὲ λέγων πόθεν
 ἄρξωμαι; τί δὲ πρῶτον εἶπω; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας
 τράπωμαι; αἰτία γὰρ ἀνεπίδεικτος ἔκπληξιν ἐμφανῆ

ἢ περ ἡμέρα] „scil. ἕκαστα“. R. — post χρὴ deesse videntur quae respondeant illis μετ' ὄνειδῶν κτέ.

2. ὅλου ὑμεῖς codd.; ὅλου del. auctore R. Bk. — μὲν post ἀποκτ. cum pr. A om. Bk. Sed quae sequuntur male mutilata esse apparet. Fort. κρ. γὰρ καὶ τοῦ <σώματος καὶ τῶν ὄντων ἀπάν>των· τοῦ δὲ . . . . ἐγὼ τ. κρ.

3. δοξάζων scripsi, δοξάζων γε auct. Steph. R.: δοξάζοντά με. — οὐ add. auct. Steph. R.; ὁ γε σῶζων scripsi pro ὅς γε σῶζει, coll. τιμωρούμενος. — malim τὴν Ἑλλ. πᾶσαν (propter hiatum). — καὶ κακοτεχν. καὶ scripsi: ἢ κακοτ. ἢ (c. hiatibus).

4. περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ codd. (π. τούτων δ' ἐγὼ λέγων ci. R., π. τ. δὲ ἔγωγε S.). — hiatuum trium qui sunt in hac § certam medelam non reperio.

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

ἐμποιεῖ, διὰ δὲ τὴν ἔκπληξιν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ, ἂν μὴ τι παρ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρουσίας ἀνάγκης μάθω, διδασκάλων ἐπικινδυνότερων ἢ ποριμωτέρων τυχάν. Ὅτι μὲν οὖν οὐ σαφῶς <εἰδῶς> ὁ 5 κατήγορος κατηγορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· σύννοια γὰρ ἔμαυτῷ σαφῶς οὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκώς· οὐδ' ἔοιχ' ὅπως ἂν εἰδείη τις εἶναι τὸ μὴ γενόμενον. εἰ δ' οἰόμενος οὕτω ταῦτ' ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγειν διὰ δισσῶν ὑμῖν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουληθεὶς ἐδυνάμην ἂν οὔτε δυνάμενος ἐβουλήθη ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἴμι πρῶτον, ὡς ἀδύνα- 6 τός εἴμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γὰρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἢ δ' ἀρχὴ λόγος ἂν εἴη· πρὸ γὰρ τῶν μελλόντων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πῶς ἂν γένοιτο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πέμψαντος μήτε <του> παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνον ἐλθόντος; οὐδὲ <γὰρ> παραγγελία διὰ γραμμάτων ἀφίκοιτ' ἂν ἄνευ τοῦ φέροντος. Ἄλλὰ 7 δὴ τοῦτο τῷ λόγῳ δυνατὸν γενέσθω. καὶ δὴ τοίνυν

5. εἰδῶς auct. R. add. S. — οὐδὲ οὐχ ὅπως ἂν εἰδείη (ειδ. A pr.) τις ἢ (ἢ. A pr.) τὸ κτέ. codd.; οὐδὲ ἔστιν del. οὐχ et ἢ R.; οὐδέ που ἔστιν del. ἢ S. Quod ego scripsi ita explicandum: οὐδ' ἔοικεν εἶναι ὅπως ἂν εἰδ. τις τὸ μὴ γενόμεν. — ἂν post ἐδυνάμην om. pr. A.

6. τοῦτο] nonne ταῦτα sicut § 13. 17. 19. 20? — μητεμοῦ om. παρ' pr. A. του post μήτε ipse addidi („subaudi τινὸς“ R.). S. hic quaedam intercidisse putat: μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ <ἐλθόντος μὴτ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνον, μὴτ' ἄγγελον ἐκείνου πρὸς ἐμὲ> πέμψ. κτέ. — <γὰρ> addidi (γὰρ ἀγγελία ci. R.). — γραμματων pr. A, unde γραμματείων conieceteris. — ἀφίκοιτ' ἂν scr.: ἀφίκται.

7. γενέσθω Bk.: γενέσθαι.

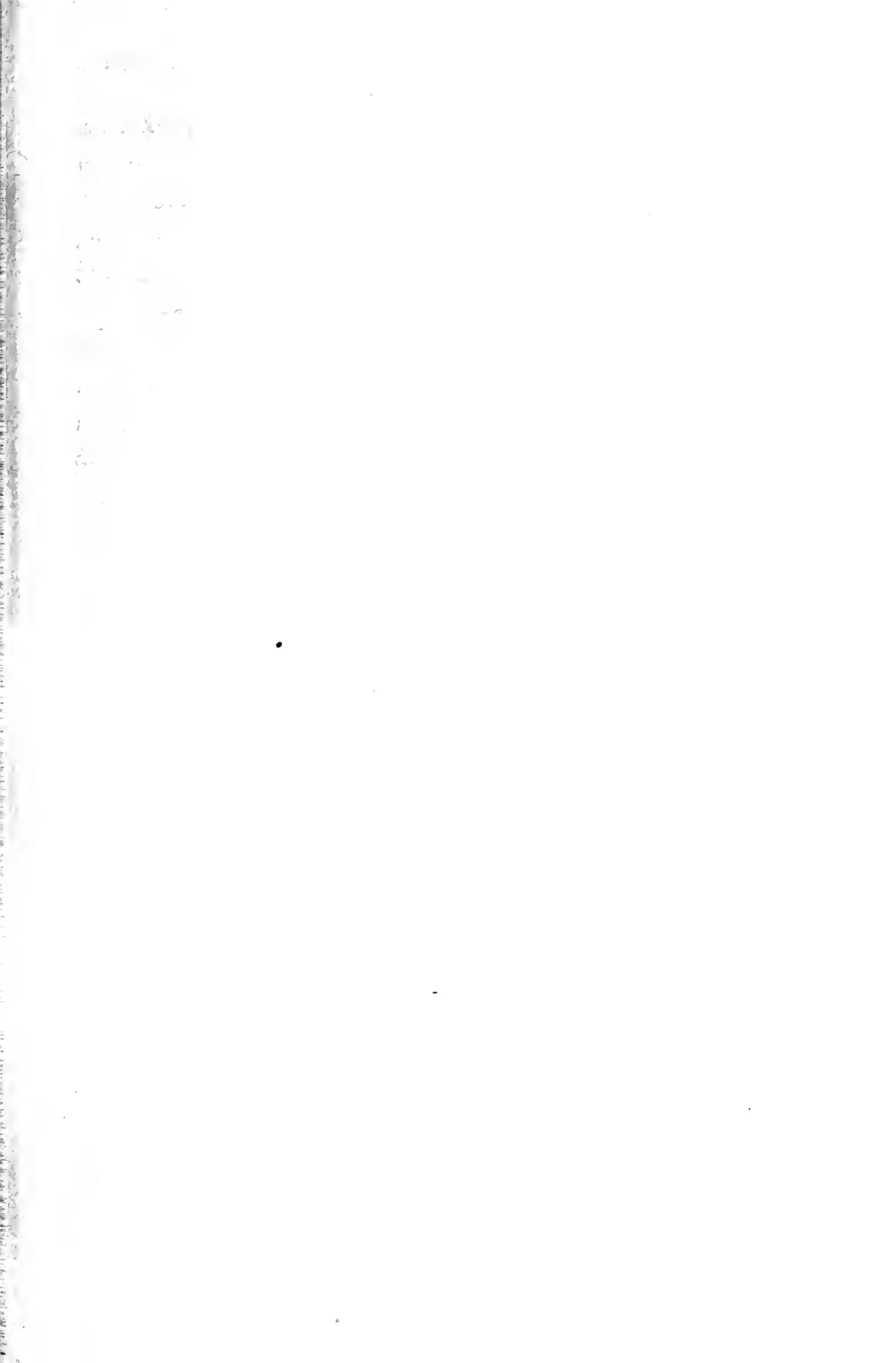
σύνειμι καὶ σύνεστι κἀκεῖνος ἐμοὶ κἀκείνω ἐγώ. τίνα
 τρόπον; τίμι τίς ὢν; Ἑλληνα βαρβάρῳ. πῶς ἀκούων
 καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνῳ; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς
 ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἐρμηνέως; τρίτος ἄρα
 8 μάρτυς γίννεται τῶν κρύπτεσθαι δεομένων. Ἀλλὰ δὴ
 καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμενον. ἔδει δὴ μ'
 ἐπὶ τούτοις πίστιν δοῦναι καὶ δέξασθαι. τίς οὖν ἂν
 ἦν ἡ πίστις; πότερον ὄρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῷ προδότῃ
 πιστεύειν ἔμελλεν; ἀλλ' ὄμηροι; τίνες; οἷον ἐγὼ τὸν
 ἀδελφὸν ἔδωκ' ἂν, οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον, ὁ δὲ βάρβαρος
 686 τῶν υἱέων τινά· πιστότατα | γὰρ ἂν ἦν οὕτως ἐμοὶ τε
 παρ' ἐκείνου κείνω τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνόμενα
 9 πᾶσιν ὑμῖν ἂν ἦν φανερά. Φήσει τις ὡς χρήμασι
 τὴν πίστιν ἐποιοῦμεθα, κείνος μὲν διδούς, ἐγὼ δὲ λαμ-
 βάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς ἀντὶ με-
 γάλων ὑπουργημάτων ὀλίγα χρήματα λαμβάνειν. ἀλλὰ
 πολλά; τίς οὖν <ἂν> ἦν ἡ κομιδή; πόσοι δ' ἂν ἐκόμι-
 σαν; <εἷς> ἢ πολλοί; πολλῶν <μὲν> γὰρ κομιζόντων
 πολλοὶ ἂν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλῆς, ἐνὸς δὲ
 10 κομίζοντος οὐκ ἂν πολὺ τι τὸ φερόμενον ἦν. πότερα
 δ' ἐκόμισεν ἡμέρας ἢ νυκτός; ἀλλὰ πολλαὶ καὶ πυκναὶ

τίνα τρόπον; del. Rosbg. — malim κἀγὼ κείνω et paullo
 post μόνῳ μόνος. — ἀγνοήσωμεν AL.

8. δὴ μ' ἐπὶ τούτοις scr.: δὲ μετὰ τούτους (δέ με τούτοις
 St., δὲ μετὰ ταῦτα vel δέ με τούτῳ ci. R., δ' ἐμὲ τούτων S.).
 — ὄμηροι; τίνες; scr.: ὄμηροί τινες. cf. § 11. — ἐγὼ <μὲν>? —
 ἂν post πιστότατα γὰρ add. A pr. Bk. — παρ' ἐκείνω ABLZ.
 — κείνω scr.: ἐκείνω. item κείνος § 9. — malim γεγεννημένα.

9. πόσοι δ' ἂν ἐκόμισαν scripsi: πῶς δ' ἂν ἐκόμισεν. —
 εἷς auct. Steph. add. S.

10. ἐκόμισεν scr.: ἐκόμισαν. Sequitur κείνος ὁ φέρων. —
 νυκτός; <νυκτός>; ἀλλὰ auct. R. Bk.; νυκτός; ἀλλὰ νυκτός W.
 coll. § 13.

φυλακαί, δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἀλλ' ἡμέρας; ἀλλά γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις. εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξεληθὼν ἐδεξάμην, ἢ κείνος ὁ φέρων εἰσῆλθεν; ἀμφοτέρα γὰρ ἄπορα. λαβῶν δὲ δὴ πῶς ἂν ἔκρουσα καὶ τοὺς ἔνδον καὶ τοὺς ἔξω; ποῦ δ' ἂν ἔθηκα; πῶς δ' ἂν ἐφύλαξα; χρώμενος δ' ἂν φανερός ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ τί ἂν ὠφελούμην ἀπ' αὐτῶν; Καὶ δὴ τοίνυν γε- 11
 νέσθω καὶ τὰ μὴ γενόμενα. συνήλθομεν, εἶπομεν, ἠκούσαμεν, χρήματα παρ' αὐτῶν ἔλαβον, ἔλαθον λαβῶν, ἔκρουσα. ἔδει δήπου πράττειν ὧν ἔνεκα ταῦτ' ἐγένετο. τοῦτο τοίνυν ἔτι τῶν εἰρημένων ἀπορῶτερον. πότερα μὲν γὰρ αὐτὸς ἔπραττον ἢ μεθ' ἑτέρων; ἀλλ' οὐχ ἑνὸς ἢ πρᾶξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν συνόντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ξύνοιδε; λεγέτω. δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἐκόντες <τε> γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ χειμαζόμενοί τε δι' ἀνάγκην κατηγοροῦσιν. ἢ δὲ πρᾶξις πῶς <ἂν> ἐγένετο; δηλον- 12
 ὅτι τοὺς πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει κρείττονας ὑμῶν ὅπερ ἀδύνατον. πῶς <δ'> ἂν οὖν εἰσῆγαγον; πότερα διὰ πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμὸν τάυτας οὔτε κλήειν οὔτ' ἀνοίγειν, ἀλλ' ἠγεμόνες κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπὲρ

κεῖνος scripsi: ἐκεῖνος. — χρώμ. μὲν γὰρ ci. R.

11. εἶπομεν pr. A. — παρ' αὐτῶν] παρ' αὐτοῦ S. cum hiatu. — ἔλαβον cum R. S.: ἐλάβομεν. — πότερα μὲν scr.: πράττομεν codd., πράττων μὲν v. — αὐτὸς] οὗτος ALZ. — ἔπραττον auct. Steph. R.: ἔπραττεν. — συνόντων R. S.: νῦν ὄντων. — ἄπιστον] ἠπίστουν mal. R., sed cf. e. gr. Aristoph. Lys. 629. — τε post ἐκόντες addi iubet R.

12. ἐμὸν auct. R. Bk.: ἐμοὶ. — τάυτας auctore Steph. R.: ταῦτα. — κλήειν scr.: κλείειν. — ἀλλ' οἱ ἠγεμόνες auct. Steph. R. Bk. S., sed cf. Il. IX, 80 sqq.

τειχῶν <διὰ> κλίμακος; οὐκοῦν . . . . . ἅπαντα γὰρ πλήρη φυλακῶν. ἀλλὰ διελὼν τοῦ τείχους; ἅπασιν ἄρα φανερὰ γένοιτ' ἄν. ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρατόπεδον γὰρ ἔστιν <ἐν> ὄπλοις, ἐν ᾧ <πάντες> πάντας ὁρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὁρῶνται. πάντως ἄρα καὶ πάντη ταῦτα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.

- 13 Σκέψασθε τοίνυν καὶ τόδε. τίνος ἔνεκα προσῆκέ <μοι> βουληθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ μάλιστα πάντων ἐδυνάμην; οὐδεὶς γὰρ βούλεται προῖκα τοὺς μεγίστους κινδύνους κινδυνεύειν οὐδὲ τὴν μεγίστην κακότητ' εἶναι | 687 κάκιστος, ἀλλ' ἔνεκά του. <τίμος ἄν> οὖν; καὶ αὐτίς πρὸς τόδ' ἐπάνειμι. πότερον <ἄν τοῦ> τυραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύνατον τοσοῦτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει πάντα <τὰ> μέγιστα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλήθος, ἀριστεῖαι 14 <μαχῶν>, ἀκμὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ τῶν <βαρβάρων>; ὁ δὲ παραδώσω τίς; ἐγὼ δὲ ποία δυνάμει παραλήψομαι Ἕλληνας βαρβάρους, εἷς ὢν πολ-

τειχῶν scr.: τειχέων. — διὰ auct. R. add. Bk. — ft. οὐκοῦν καὶ τοῦτ' ἄπορον. Bk. pro οὐκοῦν (ita libri) ci. οὐ μὲν οὖν, quod rec. S.; ἀλλ' οὐχ οἷον τε λαθεῖν ci. W. — φυλακῶν scr. coll. § 10: φυλάκων. — malim φανερὸν ἐγένετ' ἄν. — ἐν ante ὄπλοις om. codd.; an ἔστ' ἐν ὄπλοις (= ἔστέ)? — ἐν ᾧ scripsi: ἐν οἷς. — πάντες auct. R. add. S. — πάντας scripsi: πάντα. — ταῦτα ci. R.: πάντα.

13. τοίνυν ci. R.: κοινῇ. — καὶ ante μάλιστα add. Ald., om. cum codd. Bk. — ἀλλ' ἔνεκά του. τίμος ἄν οὖν; ci. R.; ἀλλ' ἔνεκα τοῦ; S. Codd. ἀλλ' ἔνεκα τούτων. — τοῦ ante τυραννεῖν auct. R. add. S.; ipse ἄν addidi, v. ad § 26. — ἀλλ' ante ἀδύνατον iterant AB. — πάντα scr.: ἅπαντα. — τὰ ante μέγιστα addidi coll. § 20. — ante ἀριστεῖαι genetivum desiderabat W.; sed etiam hiatus medendum erat. — ἀκμὴ scr.: ἀκμῆ. — βασιλεῖαι F. Leo.

14. βαρβάρων add. Steph. — παραλάβοιμ' ἄν?

1947-1948

1948-1949

1949-1950

1950-1951

1951-1952

λούς; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῆναι
 βούλονται ἄν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δυναίμην. ἀλλ'
 ἴσως ἐκόντες ἐκόντι παραδώσουσιν <ἐαυτούς>, μισθὸν
 τῆς προδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλὰ γε ταῦτα πολλῆς μω-
 ρίας καὶ πιστεῦσαι καὶ λέξαι· τίς γὰρ ἄν ἔλοιτο δου-
 λείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ κάκιστον;
 Εἶποι τις ἄν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων ἐρασθεὶς ἐπε- 15
 χείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μέτρια μὲν κέκτημαι,
 πολλῶν δ' οὐδὲν δέομαι. πολλῶν γὰρ δέονται χρημά-
 των οἱ πολλὰ δαπανῶντες, ἀλλ' οὐχ οἱ . . . . , <οὐδ'
 οἱ> κρείττονες τῶν τῆς φύσεως ἡδονῶν, ἀλλ' οἱ δου-
 λεύοντες ταῖς ἡδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου καὶ
 μεγαλοπρεπείας τὰς τιμὰς κτᾶσθαι. τούτων δ' ἐμοὶ
 πρόσεστιν οὐδέν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα πιστὸν
 παρέξομαι τὸν παροιχόμενον βίον· τῷ δὲ μάρτυρι μάρτυρες
 ὑμεῖς ἐστε· σύνεστε γὰρ μοι, διὸ σύνιστε ταῦτα. Καὶ μὴν 16
 οὐδ' ἄν τιμῆς ἔνεκα τοιούτοις ἔργοις ἀνὴρ ἐπιχειρήσειε
 καὶ μέσως φρόνιμος. ἀπ' ἀρετῆς γὰρ ἀλλ' οὐκ ἀπὸ κακό-
 τητος αἱ τιμαί· προδότῃ δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἄν γέ-
 νοιτο τιμή; πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τιμῆς ἐτύγχανον ἐνδεῆς
 ὦν· ἐτιμώμην γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐν-
 τιμοτάτων, ὑφ' ὑμῶν ἐπὶ σοφία. Καὶ μὴν οὐδ' ἀσφα- 17

ἐαυτούς add. ci. R. — λέξαι scr.: δέξασθαι. — ἐλευθερίας]
 βασιλείας AB. Fort. igitur βασιλείαν pro δουλείαν olim fuit.

15. εἶποι S.: εἶπη. — μέτρια μὲν scripsi: μὲν μέτρια. —
 οὐδὲν δέομαι S.: οὐδὲν δ. — ἀλλ' οὐχ οἱ . . . <οὐδ' οἱ> scr.:
 . . . οὐχ οἱ A pr., οὐχ οἱ v. — πρόσεστιν οὐδέν S. cum Z:
 πρόσεστιν οὐδέν. — ἐστε scr.: ἦτε (an ἄν εἴητε?).

16. ἐπὶ τοῖς praeunte Steph. ci. R. (Bk.): ἐν τοῖς AB,
 om. v.

17. οὐδ' ἀσφαλείας scripsi: οὐκ ἀσφαλές, ὦν (quibus ser-
 vatis S. pro οὔνεκα scr. οὖν ἔνεκα).

λείας οὐνεκά τις ἂν ταῦτα πράξαι. πᾶσι γὰρ ὃ γε
 προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς θεοῖς,
 τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μὲν γε νόμον παρα-
 βαίνει, τὴν δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει,
 τὸ δὲ πλήθος διαφθείρει. τῷ δὲ τοιούτῳ βίῳ περὶ
 18 κινδύνων τῶν μεγίστων οὐδ' ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ
 δὴ φίλους ὠφελεῖν βουλόμενος ἢ πολεμίους βλάπτειν;
 καὶ γὰρ τούτων ἔνεκά τις ἂν ἀδικήσειεν. ἔμοι δὲ πᾶν
 τοῦναντίον ἐγίγνετο· τοὺς μὲν φίλους κακῶς ἐποιοῦν,
 τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφέλουν. ἀγαθῶν μὲν οὐκ κτῆσιν
 οὐδεμίαν εἶχεν ἢ πρᾶξις· κακῶς δὲ παθεῖν οὐδὲ εἰς
 19 ἐπιθυμῶν πανουργεῖ. Τὸ δὲ λοιπὸν ἐστίν, ἢ τινα φό-
 βον ἢ πόνον ἢ κίνδυνον φεύγοντα πράξαι ταῦτα·
 <τούτων> δ' οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προσῆκεν.
 δισσῶν γὰρ τούτων ἔνεκα πάντες πάντα πράττουσιν,
 ἢ κέρδος τι μετιόντες ἢ ζημίαν φεύγοντες· ὅσα δὲ τού-
 των ἔξω πανουργεῖται . . . . <ὅσα δὲ> κακῶς ἑμαυτὸν
 ἐποιοῦν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον· προδιδοὺς γὰρ
 688 τὴν Ἑλλάδα προὔδιδουν | ἑμαυτόν, τοκέας, φίλους,

δὲ ante δίκην add. A Bk. (R.). — τὸ δὲ πλήθος διαφθ.,
 τὸ δὲ θεῖον ἀτιμ. codd. v. — οὐδ' οὐδὲν R. ci.; idem etiam
 κίνδυνος περὶ τῶν μεγίστων οὐδ'; S. scripsit πέρι (h. e. περι-
 εστι) κινδύνων τ. μ. οὐδ'. an τ. δ. τ. βίος ἐπὶ (vel πλήρης cum
 F. Leone) κινδύνων τ. μ. οὐδ' ἔχων ἀσφ.?

18. κτῆσιν ci. R.: ἔκτισιν.

19. ἢ τινα . . φεύγοντα πράξαι scripsi: εἴ τινα — φεύγων
 ἔπραξα (ζητεῖν vel σκοπεῖν ante εἴ add. ci. R.). cf. § 24. —
 ταῦτα· <τούτων> ci. R.; cf. § 6. (12.) 13. 17. 19. 20. — οὐδεὶς
 S.: οὐθεὶς. — ἔχει BLZ et fort. A. — προσῆκεν scripsi (προσ-
 ἦκει ci. W.): προσήκειν. — πανουργεῖται ὡς δὲ κακῶς Ald.;
 om. ὡς δὲ libri. S. haec fere excidisse putat: μανίας ἐστίν.
 ὅσα δὲ, et similiter R. — γὰρ ante πράττων add. ABLZ, om.
 Ald. Bk. — προδιδοὺς auct. R. S.: προὔδιδουν.

1888

1888

Empire

ἀξίωμα προγόνων, ἱερὰ πατρῶα, τάφους, πατρίδα τὴν
 μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἃ δὲ πᾶσι περὶ παντός ἐστι,
 ταῦτ' ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἐνεχείρισα. Σκέψασθε δὲ 20
 καὶ τόδε. πῶς οὐκ ἂν ἀβίωτος ἦν ὁ βίος μοι πράξαντι
 ταῦτα; ποῖ γὰρ τραπέσθαι με χρῆν; πότερον εἰς τὴν
 Ἑλλάδα; δίκην δώσοντα τοῖς ἠδικημένοις; τίς δ' ἂν
 ἀπείχετό μου τῶν κακῶς πεπονθότων; ἀλλὰ μένειν ἐν
 τοῖς βαρβάροις; παραμελήσαντα πάντων τῶν μεγίστων,
 ἐστερημένον τῆς καλλίστης τιμῆς, ἐν αἰσχίστη δυσκλείᾳ
 διάγοντα, τοὺς ἐν τῷ παροιχομένῳ βίῳ πόρους ἐπ'
 ἀρετῇ πεπονημένους ἀπορρίψαντα; καὶ ταῦτα δι' ἑμαυ-
 τόν, ὅπερ αἰσχιστον ἀνδρὶ, δυστυχεῖν δι' αὐτόν. οὐ 21
 μὴν οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πιστῶς ἂν διεκείμην·
 πῶς γάρ, οἵτινες ἀπιστότατον ἔργον συνηπίσταντό μοι
 πεποιηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς παραδεδωκότι;
 βίος δ' οὐ βιωτὸς πίστεως ἐστερημένῳ. χρήματα μὲν
 γὰρ ἀποβαλὼν <ἢ> τυραννίδος ἐκπεσῶν ἢ τὴν πατρίδα
 φυγῶν ἀναλάβοι τις ἂν· ὁ δὲ πίστιν ἀποβαλὼν οὐκ ἂν
 ἔτι κτήσαιο. ὅτι μὲν οὖν οὕτ' ἂν <ἐδυνάμην οὕτ'
 ἂν> ἐβουλόμην προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προ-
 ειρημένων δέδεικται.

Βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατήγορον δια- 22
 λεχθῆναι. τίνι ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ὢν τοιούτου

προγόνων in proclivi est post τάφους transponere, sed cf.
 § 13. — μεγίστην] „aut adde aut subaudi certe πόλιν“ R. —
 ἐνεχείρισα pr. A et LZ.

20. τίς δ' ἂν] num τίς γὰρ ἂν? — παραμελήσαντα et
 ἐστερημένον auct. R. S.: παραμελήσαντι et ἐστερημένῳ.

21. συνηπίσταντο] . . νηπίσταντο pr. A. — προδεδωκότι mal.
 S. — ἀποβαλὼν ἢ, ἐκπεσῶν, φυγῶν auct. R. S.: ἀποβαλόντα,
 ἐκπεσόντα, φυγόντα. — ἀναλάβῃ ABLZ. — οὕτ' ἂν] οὐδ' ἂν
 Ald. Bk. — ἐδυνάμην οὕτ' addi iubet S. (ἐδ. βουλόμενος οὕτ'
 ἂν δυνάμενος add. F. Leo coll. § 5).

κατηγορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ὢν οἷα λέγεις, ὡς ἀνάξιος ἀναξίῳ. πότερα γὰρ μου κατηγορεῖς εἰδῶς ἀκριβῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδῶς, οἷσθ' ἰδῶν ἢ μετέχων ἢ του <μετέχοντος> πυθόμενος. εἰ μὲν οὖν ἰδῶν, φράσον τούτοις <τὸν τρόπον>, τὸν τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων, ἔνοχος εἶ ταῖς ἀνταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ του μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ἐστίν, αὐτὸς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω. πιστότερον γὰρ οὕτως ἔσται τὸ κατηγορήμα μαρτυρηθέν· ἐπεὶ νῦν γ' οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται
 23 μάρτυρα. φήσεις ἴσως ἴσον εἶναι τὸ σέ τε τῶν γενομένων, ὡς σὺ φῆς, μὴ παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν τε μὴ γενομένων ἐμέ. τὸ δ' οὐκ ἴσον ἐστί· τὰ μὲν γὰρ ἀγένητα πῶς <οὐκ> ἀδύνατα μαρτυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον οὐκ ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ ῥᾶδιον, οὐδὲ μόνον ῥᾶδιον, ἀλλὰ . . . . σοὶ μὲν οὖν ἦν οἷόν <τε> μόνῳ <μὴ μόνον> μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὐρεῖν, ἐμοὶ δ' οὐδέτερον εὐρεῖν τούτων
 24 δυνατόν. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ οἷσθ' ἂν κατηγορεῖς, φανε-

22. οἷος ὢν οἷδάς γε ἴσως ἀνάξιος ἀναξίῳ codd.; οἷος οἷῳ ἀνείδισας, ὡς ἀνάξ. ἀν. Jacobs; οἷος οἷῳ ἐγκαλεῖς, ὡς ἀν. ἀν. ci. S. Sed ΟΙΔΑΓΓΕΙΩΘ perperam olim lectum esse videtur pro ΟΙΑΛΕΓΕΙΩΘ. — οἷσθ' scripsi pro οἷσθα; sed fort. οἷσθας verum, v. Antisth. Od. 3. item § 24. — οὖν ἰδῶν codd. St.: ο. εἰδῶς. — πυθόμενος] π. . θόμενος A pr. — εἰ δὲ του μετ. scr.: εἰ δὲ τοῦ μετέχ.

23. ἴσον ci. R.: σὸν. — τὸ σέ τε scripsi: τοὺς γε (σὲ μὲν τῶν γενομ. ci. R.). — τῶν τε scripsi: τῶν δὲ. — <οὐκ> ἀδύνατα scr.: ἀδύνατα codd. (. ἀδύνατα A pr.), ἂν εἴη δυνατὰ Ald. Bk. — ἀλλὰ <καὶ δίκαιον καὶ πάνυ ἀναγκαῖον> ci. R. — οὖν ci. R.: οὐκ. — οἷόν <τε> μόνῳ <μὴ μόνον> scripsi: οἷον μόνον Ald. S., οὐ μόνον ci. R. — νν. ἐμοὶ — εὐρεῖν in mg. A. — δυνατόν auct. R. S.: ἀδύνατον.

24. οἷσθας? v. ad § 22.

George Washington ...

The first part of the document
 discusses the general principles
 of the system and its
 objectives. It is followed by
 a detailed description of the
 various components and their
 functions. The final section
 provides a summary of the
 findings and conclusions.

ρόν· τὸ δὴ λοιπὸν <οὐκ> εἰδότα σε δοξάζειν. εἴτ', ὃ πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε, δόξη πιστεύσας, ἀπιστοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδώς, τολμᾶς ἄνδρα περὶ θανάτου διώκειν; ᾧ τί τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ σύνοισθα; ἀλλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κοινὸν ἅπασι περὶ πάντων, καὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ | τῶν 689 ἄλλων σοφώτερος. ἀλλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσι δεῖ πιστεύειν ἀλλὰ τοῖς εἰδόσιν, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νομίζειν, ἀλλὰ τὰναντία τὴν ἀλήθειαν τῆς δόξης.

Κατηγόρησας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων 25 δύο τὰναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν, ὥπερ οὐχ οἶόν τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γάρ με φῆς εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόριμον, σοφίαν μου κατηγορεῖς, ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὔδιδουν τὴν Ἑλλάδα, μανίαν· μανία γάρ ἐστιν ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀδυνάτοις, ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν <τις> τοὺς μὲν φίλους βλάβει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελήσει, τὸν δ' αὐτοῦ βίον ἐπονείδιστον καὶ σφαλερὸν καταστήσει. καίτοι πῶς χρὴ ἀνδρὶ τοιοῦτῳ πιστεύειν, ὅστις τὸν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας περὶ τῶν αὐτῶν τὰναντιώτατα λέγει; Βουλοίμην δ' ἂν παρὰ σοῦ πυθέ- 26 σθαι, πότῃρα τοὺς σοφοὺς ἄνδρας νομίζεις ἀνοήτους

τὸ δὴ λοιπὸν AB: τὸ δὲ λοιπὸν. cf. Gebauer. Lys. p. 251. — <οὐκ> εἰδότα S.: μὴ εἰδότα Ald. Bk. — σύνοισθας? — ἀλλὰ μὴν τό γε δοξ. κτέ.] eadem sententiae conformatio est ap. Demosth. 18, 192. — οὔτε τὴν Ald. Bk.: οὐδὲ τὴν.

25. τὰναντιώτατα scr.: τὰ ἐναντιώτατα. item infra. — ὥπερ corr. L (ci. R.) Bk.: ὡπερ Z, ὅπερ L pr. et AB, ὥσπερ Ald., ἄπερ vel ἄσπερ Steph. — τις post ἀφ' ὧν add. Ald. (om. Bk.). — num ἀνδρὶ χρὴ?

26. πότῃρα scripsi: πότερον. constanter G. illa forma ante

ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γὰρ ἀνοήτους, καινὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δὲ φρονίμους, οὐ δήπου προσήκει τοὺς γε φρονοῦντας ἐξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἁμαρτίας καὶ μᾶλλον αἰρεῖσθαι κακὰ πρὸ τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμι σοφός, οὐχ ἥμαρτον· εἰ δ' ἥμαρτον, οὐ σοφός εἰμι. ὥστε δι' ἀμφοτέρ' ἂν εἴησ ψευδής.

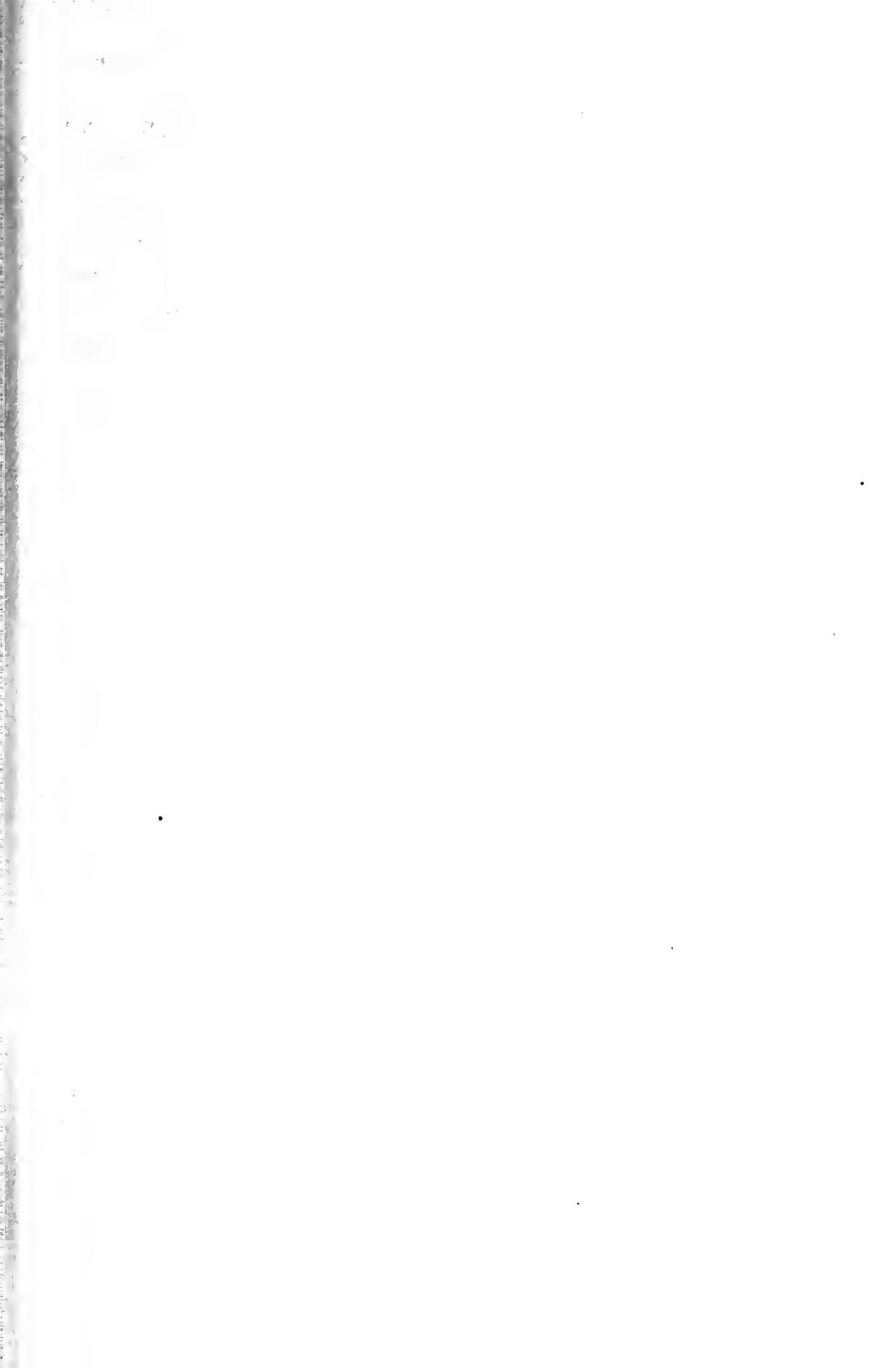
27 Ἀντικατηγορηῆσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα προσόντα δυνάμενος οὐ βούλομαι· <βούλομαι> γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲν οὖν σὲ ταῦτα.

28 Πρὸς δ' ὑμᾶς ὧ ἄνδρες κριταὶ περὶ ἑμαυτοῦ βούλομαι <λόγον> εἰπεῖν ἐπίφθονον μὲν ἀληθῆ δέ, <μὴ> κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτόν, κατηγορουμένῳ δὲ προσήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας καὶ λόγον ὑπέχω τοῦ παροιχομένου βίου. δέομαι οὖν ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθονῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἡγήσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδῆ καὶ τι τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν· ὅπερ ἡδιστόν

consonantem, hac ante vocalem utitur. cf. §§ 1. 7. 10. 11. 12. 22; 8. 9. 11. 20. nam § 13 lacuna est. — καινὸς S.: κενὸς. — τοὺς γε Ald. Bk.: τοὺς τε. — πρὸ scr.: πρότερον (an πρὸ τούτων ἀγ. scribendum? cf. § 19). — εἴησ] εἴη A.

27. μεγάλα <κακὰ>? — προσόντα scripsi: πράσσοντος. — βούλομαι alterum om. ABLZ.

28. ἑμαυτοῦ scripsi: ἐμοῦ. — ἀληθῆ et ἀνεκτόν scripsi: ἀληθῆς et ἀνεκτά. — μὴ κατηγορημένου scripsi: κατηγορημένου Ald. Bk., κατηγορημένῳ codd. — κατηγορουμένῳ δὲ scr. cum ALZ: κατηγορουμένου δὲ οὐ. — ὑπομνήσω ., ἐμοὶ πεπραγμένων pr. A. — δεινὰ auct. Steph. R.: δεῖν. — ὅπερ ἡδιστόν R.: ὑπερήδιστον.

μοι. πρῶτον μὲν οὖν καὶ δεύτερον καὶ μέγιστον, διὰ 29
παντὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος ἀναμάρτητος ὁ παροιχόμε-
νος βίος ἐστὶ μοι, καθαρὸς πάσης αἰτίας· οὐδεὶς γὰρ
ἂν οὐδεμίαν αἰτίαν κακότητος ἀληθῆ πρὸς ὑμᾶς περὶ
ἐμοῦ εἶπεῖν ἔχοι. καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς ὁ κατήγορος
οὐδεμίαν ἀπόδειξιν εἴρηκεν ὧν εἴρηκεν· οὕτω λοιδο-
ρίαν οὐκ ἔχουσαν ἔλεγχον ὁ λόγος αὐτῷ δύναται. φή- 30
σαιμι δ' ἂν, καὶ φήσας οὐκ ἂν ψευδαίμην οὐδ' ἂν
ἐλεγχθεῖην, οὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ καὶ μέγας
εὐεργέτης ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ἀπάντων
ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῶν νῦν ὄντων ἀλλὰ <καὶ> τῶν
μελλόντων, εἶναι. τίς γὰρ ἄλλος ἐποίησε τὸν ἀνθρώ-
πινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου καὶ κεκοσμημένον ἐξ
ἀκόσμου, τάξεις τε πολεμικὰς εὐρών, μέγιστον εἰς
πλεονεκτήματα, νόμους τε γραπτούς, | φύλακας τοῦ 690
δικαίου, γράμματά τε, μνήμης ὄργανον, μέτρα τε καὶ
σταθμά, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλαγάς, ἀριθμὸν τε,
χρημάτων φύλακα, πυρσούς τε, κρατίστους καὶ ταχί-
στους ἀγγέλους, πεσσοὺς τε, σχολῆς ἄλυπον διατριβήν;
τίνος οὖν ἔνεκα ταῦθ' ὑμᾶς ὑπέμνησα; δηλῶν <μὲν> 31
ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω, σημεῖον δὲ ποιού-

29. καὶ ante μέγιστον add. AB Bk. (ci. R.). — num περὶ ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς?

30. τῶν <ἄλλων> Ἑλλ.? — οὐ μόνον τῶν auct. R. S.: οὐκ ὄντων τῶν. malim autem pro οὐ οὐδὲ coll. § 23. — καὶ post ἀλλὰ addidi auct. R. — τῶν <ἔσεσθαι> μελλ. ci. R. — ἄλλος S.: ἂν. — πολεμικὰς Ald., sicut est Alcid. Odys. 22: πολεμίας codd. Bk. — πλεονέκτημα Z, et ci. R. — φύλακας τοῦ auct. R. Bk.: φύλακας τε τοῦ. — συναλλαγῶν] συλλαβῶν A pr. διαλλακτὰς ci. R. et Valckenaer. Ceterum versuum iambicorum in his vestigia facile agnoscas.

31. δηλῶν ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω ci. R.: δηλῶν οὐ τ. τ. τ. ν. προσέχων.

μενος ὅτι τῶν ἀίσχρῶν καὶ τῶν κακῶν ἔργων ἀπέχομαι· τὸ γὰρ ἐκείνοις τὸν νοῦν προσέχοντα τοῖς τοιοῦτοις προσέχειν ἀδύνατον. ἀξιῶ δ', εἰ μηδὲν αὐτὸς
 32 ὑμᾶς ἀδικῶ, μηδ' αὐτὸς ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι. καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων οὔνεκ' ἄξιός εἰμι κακῶς πάσχειν, οὔθ' ὑπὸ νεωτέρων οὔθ' ὑπὸ πρεσβυτέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις ἄλυπός εἰμι, τοῖς δὲ νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· τοῖς εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερός, τῶν δυστυχοῦντων οἰκτίρμων· οὔτε πενίας ὑπερορῶν, οὔτε πλοῦτον ἀρετῆς ἀλλ' ἀρετὴν πλούτου προτιμῶν· οὔτ' ἐν βουλαῖς ἄχρηστος οὔτ' ἐν μάχαις ἀργός, ποιῶν τὸ τασσόμενον, πειθόμενος τοῖς ἄρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἐμαυτὸν ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρῶν καιρὸς ἠνάγκασε καὶ ταῦτα, κατηγορημένον πάντως ἀπολογήσασθαι.

33 Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ μοι λόγος, ὃν εἰπὼν παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἶκτος μὲν οὖν καὶ λιταὶ καὶ φίλων παραίτησις ἐν ὄχλῳ μὲν οὔσης τῆς κρίσεως χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις οὔσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν, οὐ φίλων βοηθείαις οὐδὲ λιταῖς οὐδ' οἴκτοις δεῖ πείθειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῷ σαφεστάτῳ

τὸ γὰρ codd. Bk.: τὸν γὰρ Ald. — fort. ἀδύνατον· ἀξιῶν δ'.

32. cf. Antiph. 3 β 10: οὐδὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων εἴνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιοῦσθαι ἔσμεν. — ἄλυπος] λ a corr. A. — οὔτε πενίας et οὔτε πλοῦτον ci. R.: οὐδὲ π. et οὐδὲ πλ. — ἀργός auct. R. S.: ἀργῶς. — προστασσομένον auct. R. Bk. — καὶ πειθόμενος S. — καὶ <εἰς> ταῦτα κατηγ. ci. R. Sustuli interpunct. ante καὶ et πάντως, addidi post ταῦτα. num <δέον> πάντως?

33. λοιπὸν AZ, quod defendi potest coll. § 19. 24. — λιταὶ] τι ABL. — χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν Ald. Bk.: χρήμασι παρὰ δύνάμιν. — οὔσης addi mal. R.

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

δικαίῳ, διδάξαντα τᾶληθές, οὐκ ἀπατήσαντά με δεῖ
 διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶς δὲ χρὴ μὴ τοῖς 34
 λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προσέχειν τὸν νοῦν, μηδὲ
 τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνειν, μηδὲ τὸν ὀλίγον
 χρόνον τοῦ πολλοῦ σοφώτερον ἡγεῖσθαι κριτήν, μηδὲ
 τὴν διαβολὴν τῆς πείρας πιστοτέραν νομίζειν. ἅπαντα
 <μὲν> γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι μεγάλης εὐλαβείας
 ἀμαρτάνειν, τὰ δ' ἀνήκεστα τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον·
 ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν ἀδύνατα, μετανοήσασι δ'
 ἀνίατα. τῶν δὲ τοιούτων ἐστίν, ὅταν ἄνδρες ἄνδρα
 περὶ θανάτου κρίνωσιν· ὅπερ ἐστὶ νῦν παρ' ὑμῖν. εἰ 35
 μὲν οὖν ἦν διὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων
 καθαρῶς γενέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὖπορος ἂν
 ἦ κρίσις ἦν ἀπὸ τῶν εἰρημένων· ἐπειδὴ δ' οὐχ οὕτως
 ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοῦμόν φυλάξατε, τὸν δὲ πλείω
 χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν
 ποιήσατε. ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος, ἀδίκους φα-
 νεῖσι δόξαν τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ κτήσασθαι.
 τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἰρετώτερος θάνατος δόξης
 αἰσχροῦ· τὸ μὲν γὰρ τοῦ βίου τέλος, ἢ δὲ τῷ βίῳ νόσος.
 ἂν δ' ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, πολλοῖς γενήσεται φα- 36

ἀπατήσαντα] ἀπα . . . ἦσαντα pr. A (ἀπαραιτήσαντα?).

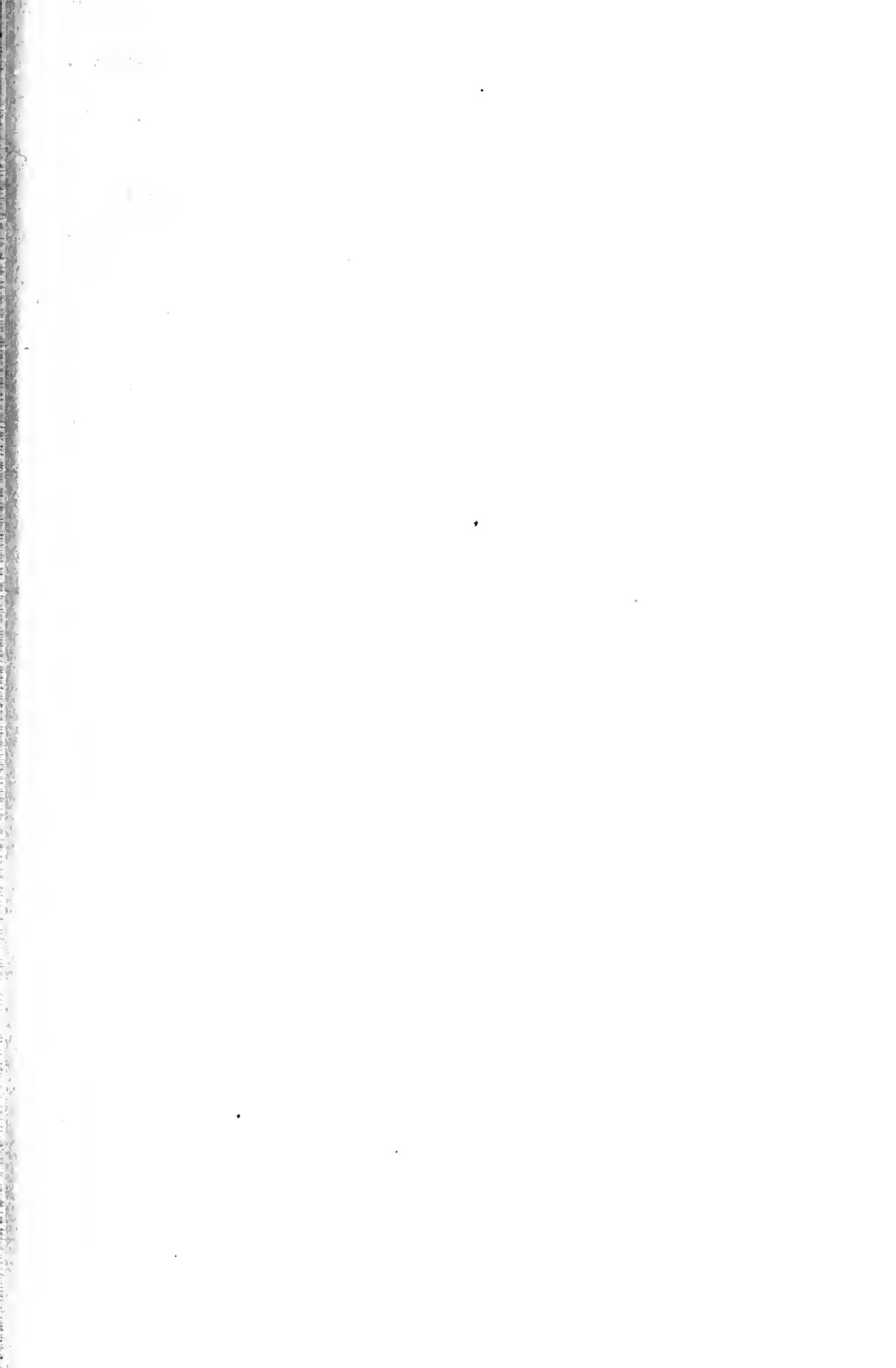
34. μὲν post ἅπαντα addi iub. R. — μεγάλους A. — ἀκε-
 στῶν auct. Steph. R.: ἀνηκέστων. — ἀδύνατα S.: δυνατά (φυ-
 λάξασθαι δυνατά ci. R.). — cf. autem Antiph. 5, 91.

35. His quoque similia profert Mytilenaeus ap. Ant. 5, 86.
 — καθαρῶς S.: καθαρὰν γε codd., καθαρὰν Ald. — ἡ κρίσις
 ἦν ἀπὸ scripsi: εἴη κρ. ἤδη ἀπὸ A, εἴη κρ. ἢ διὰ ν., ἢ κρ. εἴη
 διὰ ci. R. — τὴν μὲν <οὔσαν> καταβ., τὴν δ' <οὐκ οὔσαν>
 κτήσ. R. — τὸ μὲν] ὁ μὲν Ald. Bk. — τῷ βίῳ] τοῦ βίου
 A pr.

νερόν· ἐγὼ τε γὰρ <οὐκ> ἀγνώσ, ὑμῖν τε <παρά> πᾶ-
 σιν Ἑλλησι γνώριμος ἢ κακότης καὶ φανερά. καὶ τὴν
 αἰτίαν [φανεράν] ἅπασαν ὑμεῖς ἔξετε τῆς ἀδικίας, οὐχ
 ὁ κατήγορος· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ τέλος ἐστὶ τῆς δίκης.
 ἁμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μό-
 νον εἰς ἐμὲ καὶ τοκέας τοὺς ἐμοὺς ἁμαρτήσεσθε δικά-
 σαντες ἀδίκως, ἀλλ' ὑμῖν αὐτοῖς δεινὸν ἄθεον ἄδικον
 ἄνομον ἔργον συνεπιστήσεσθε πεπονηκότες, ἀπεκτονό-
 τες ἄνδρα σύμμαχον, χρήσιμον ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς
 Ἑλλάδος, Ἑλληνες Ἑλληνα, φανεράν οὐδεμίαν ἀδικίαν
 οὐδὲ πιστὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

37 Εἴρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύομαι. τὸ γὰρ
 ὑπομνησάμενα τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως πρὸς
 μὲν φαύλους δικαστὰς ἔχει λόγον· τοὺς δὲ πρώτους
 τῶν πρώτων Ἑλληνας Ἑλλήνων οὐκ ἄξιον οὐδ' ἀξιῶ-
 σαι μήτε προσέχειν τὸν νοῦν μήτε μεμνησθῆναι τὰ
 λεχθέντα.

36. οὐκ ἀγνώσ cum Steph. R. S.: ἀγνός. — παρά om.
 ABLZ S., qui pro ὑμῖν ci. ἐκείνου (h. e. Ulixis). — cum his
 conferas quae Plataeenses dicunt ap. Thucyd. 3, 57: οὐ γὰρ
 ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ'
 ἡμῶν μεμπτῶν. — ἅπασιν auct. Steph. R. S. (ἐν ἅπασιν mal.
 R.); ego φανεράν potius secludendum duxi. — ἐστὶ ci. R. (vel
 ἔχω): ἔχει. S. ex eiusdem con. ἢ δίκη pro τῆς δίκης scripsit.
 Similiter autem Antipho 5, 89 et 6, 6: ἢ μὲν γὰρ τούτων
 αἰτίαισιν οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστι καὶ τῆ δίκη. —
 ἀπεκτενότες AL.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΑΙΑΣ.

Ἐβουλόμην ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν οἷπερ⁶⁶³
καὶ ἐν τοῖς πράγμασι παρῆσαν· οἶδα γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν¹
ἔδει σιωπᾶν, τούτῳ δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλέον | λέγουσι·⁶⁶⁴
νῦν δὲ οἱ μὲν παραγενόμενοι τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἄπει-
σιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν εἰδότες δικάζετε. καίτοι ποία
τις ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδότεων γένοιτο, καὶ ταῦτα
διὰ λόγων; τὸ δὲ πράγμα ἐγίγνετο ἔργῳ. Τὸ μὲν οὖν²
σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκόμισα ἐγὼ φέρων, τὰ δὲ ὅπλα
ὄδε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὀπλων μᾶλλον ἐπεθύμουν
οἱ Τρῶες ἀλλὰ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν γὰρ εἰ
ἐκράτησαν, ἠκίσαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ λύτρα τοῦ
Ἑκτορος ἐκομίσαντο· τὰ δὲ ὅπλα τάδε οὐκ ἂν ἀνέθε-
σαν τοῖς θεοῖς ἀλλ' ἀπέκρουσαν, δεδιότες τόνδε τὸν³
ἀγαθὸν ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ἱεροσυλήσας αὐτῶν τὸ
ἄγαλμα τῆς θεοῦ νύκτωρ ὥσπερ τι καλὸν ἐργασάμενος
ἐπεδείκνυτο τοῖς Ἀχαιοῖς. καὶ γὰρ μὲν ἀξιῶ λαβεῖν ἴν'
ἀποδῶ τὰ ὅπλα τοῖς φίλοις, οὗτος δὲ ἴν' ἀποδῶται,
ἐπεὶ χρῆσθαί γε αὐτοῖς οὐκ ἂν τολμήσειε· δειλὸς γὰρ
οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὀπλοῖς χρήσαιοτο, εἰδὼς ὅτι τὴν
δειλίαν αὐτοῦ ἐκφαίνει τὰ ὅπλα.

Σχεδὸν μὲν οὖν ἐστὶν ἅπαντα ὅμοια. οἷ τε γὰρ⁴

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. Codd. Bekkeri X et ex eo derivati CJMN [P],
quibus accedit b.

Inscr. ΑΙΑΣ codd. Bk.: ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ (Αἴας ἢ Αἴαντος
λόγος Diog. La. 6, 15).

1. τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ci. R.: τοῖς αὐτοῖς ἔ. (αὐτοῖς τοῖς ἔ.
auct. Bk. S., quod propter gravem hiatum nunc reieci). — ποία
τις] ποία ποτ' Gebauer arg. ex contr. p. XVI.

2. ἀλλὰ τοῦ S.: ἀλλ' ἢ τοῦ.

3. αὐτῶν] αὐτὸν pr. X (corr.²).

διαθέντες τὸν ἀγῶνα φάσκοντες εἶναι βασιλεῖς περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἳ τε οὐδὲν εἰδότες δικάσειν ὑπισχνεῖσθε περὶ ὧν οὐκ ἴστε. ἐγὼ δὲ ἐπίσταμαι τοῦτο, ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὧν περὶ ἀρετῆς κρίνειν ἐπιτρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον ἢπερ ἀγαθὸς ἰατρὸς διαγνῶναι νοσήματα ἄλλῳ παρεῖη.

- 5 Καὶ εἰ μὲν ἦν μοι πρὸς ἄνδρα ὁμοιότροπον, οὐδ' ἂν ἠττάσθαι μοι διέφερε· νῦν δ' οὐκ ἔστιν ὃ διαφέρει πλέον ἐμοῦ καὶ τοῦδε. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν ὅτι ἂν δράσειε φανερώς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρα τολμήσαιμι προᾶξαι. καὶ γὰρ μὲν οὐκ ἂν ἀνασχοίμην κακῶς ἀκούων, οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχων, ὁ δὲ κἂν κρεμᾶμενος, εἰ κερ-
- 6 δαίνειν τι μέλλοι· ὅστις γε μαστιγοῦν παρεῖχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν ξύλοις τὰ νῶτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόσωπον, κἄπειτα περιβαλόμενος ῥάκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰσθὺς τῶν πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθε. καὶ ταῦτα ὁμολογήσει ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέπρακται. ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὀπλων ὅδε ὁ μαστιγίας καὶ ἱερόσυλος ἀξιοῖ κρατῆσαι;
- 7 Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδόσι κριταῖς καὶ δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ ἀρετῆς κρίνοντας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μᾶλλον. καὶ γὰρ ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ· οὐδ' ἀντιλέγειν ἔξεστι

4. φάσκοντες εἶναι βασ. Jernstedt (obs. Antiph. p. 19): οὐκ ὄντες εἶναι βασ. codd., βασ. ἐκόντες εἶναι Ald. Bk., οὐκ ὄντες ἱκανοὶ βασ. ci. R., ἐκόντες εἶναι om. βασ. S.

5. ἦν μοι] addi vult Steph. ἀγῶν (ὁ λόγος R., cf. Odys. § 1), Winckelmann διαφορὰ; S. confert Isocr. 4, 12. — οὐκ ἔστιν ἂν διαφέρει; — κακῶς πάσχων, οὐδὲ γὰρ <ἂν> κ. ἀκούων Jernstedt (obs. Antiph. p. 19). num γ' ἂν pro γὰρ reponendum? Versus est senarius κακ. ἀκ. οὐδὲ γὰρ (γ' ἂν) πάσχων κακῶς (cf. ad Odys. 9). — εἰ X C J b: εἴ γε.

1875

1875

1875

1875

1875

πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἢ μαχομένους <δεῖ> κρατεῖν ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς ταῦτα ἀθρεῖτε καὶ σκοπεῖτε ὡς, εἰ μὴ δικάσετε καλῶς, γνώσεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύν, οὐδ' ἔστιν ὑμᾶς ὅτι λέγων 8 ἀνὴρ ὠφελήσει, εἴσεσθε δὲ ἀκριβῶς, ὅτι δι' ἀπορίαν ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ λόγοι | λέγονται. ἀλλ' ἢ 665 λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ δικάζετε ὀρθῶς. καὶ ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ φανερωῶς, ἵνα γνῶτε ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτεὰ δίκη ἐστίν, ἂν μὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. κἄπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι οὐ κριταὶ τῶν λεγομένων ἀλλὰ δοξασταὶ κἀθησθε. ἐγὼ δὲ διαγιγνώσκειν μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ 9 καὶ τῶν ἐμῶν ἐπιτρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω, καὶ ταῦτα περὶ ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἑκὼν ἀλλ' ἄκων ἀφῖκται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ ὃς πρῶτος ἀεὶ καὶ μόνος [καὶ] ἄνευ τείχους τέταγμα.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγαθὰ πεποίηκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες. καὶ

7. σκοπεῖτε ὡς] cf. e. gr. Aesch. Prom. 1030. — γνώσεσθε C Bk. (ci. R.): γνωσθήσεσθε (γνώσετε JMN). — ἀνὴρ scripsi: ἀνῆρ.

8. ὅτι οὐ κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ δοξασταὶ XCJ b Bk.: ὅτι κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ μὴ δοξασταὶ.

9. malim περὶ τ' ἀνδρὸς vel π. ἀ. <θ'>. — καὶ ante ἄνευ delendum, cf. Odys. § 7.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Inscr. ΑΝΤΙΣΘ. om. X (in quo ὄδυσσεύς pr. bis scriptum est); ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ Ald.; Ὀδυσσεύς ἢ ὑπὲρ Ὀδυσσεώς Diog. La. I. c.

ταῦτα καὶ ζῶντος ἂν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεῶ-
 τος λέγω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλην
 μάχην μεμάχησθε, ἣν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν· ἐμοὶ
 δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύνοιδε.
 2 καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, οὐδὲ εἰ καλῶς ἀγω-
 νίζοισθε, πλεον ἐγίγνετο οὐδέν· ἐν δὲ τοῖς ἐμοῖς κιν-
 δύνουσι, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνευον, εἰ μὲν κατορθώ-
 σαιμι, ἅπαντα ἡμῖν ἐπετελεῖτο ὧν ἔνεκα δεῦρο ἀφίγμεθα,
 εἰ δ' ἐσφάλην, ἐμοῦ ἂν ἐνὸς ἀνδρὸς ἐστέρησθε. οὐ
 γὰρ ἵνα μαχοίμεθα τοῖς Τρωσὶ δεῦρ' ἀφίγμεθα, ἀλλ'
 ἵνα τὴν τε Ἑλένην ἀπολάβοιμεν καὶ τὴν Τροίαν ἔλοι-
 3 μεν. ταῦτα δ' ἐν τοῖς ἐμοῖς κινδύνουσι ἐνῆν ἅπαντα.
 ὅπου γὰρ ἦν κεχρημένον ἀνάλωτον εἶναι τὴν Τροίαν,
 εἰ μὴ πρότερον τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλα-
 πέν παρ' ἡμῶν, τίς ἐστὶν ὁ κομίσας δεῦρο τὸ ἄγαλμα
 ἄλλος ἢ ἐγώ; ὃν σύ γε ἱεροσυλίας κρίνεις. σὺ γὰρ οὐ-
 δὲν οἶσθας, ὅστις τὸν ἄνδρα τὸν ἀνασώσαντα τὸ ἄγαλ-
 μα τῆς θεοῦ, ἀλλ' οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν Ἀλέ-
 4 ξανδρον, ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον. καὶ τὴν Τροίαν μὲν
 ἄλῶναι ἅπαντες εὐχεσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως
 ἔσται τοῦτο ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; καίτοι εἶπερ καλόν
 γε ἦν ἐλεῖν τὸ Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὐρεῖν τὸ τούτου
 αἴτιον. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὄνει-
 δίζεις ἐμοί· ὑπὸ γὰρ ἀμαθίας ὧν εὖ πέπονθας οὐδὲν
 5 οἶσθα. καὶ γὰρ μὲν οὐκ ὄνειδίζω σοι τὴν ἀμαθίαν· ἄκων

2. οὐδὲ εἰ auct. R. Bk.: οὔτε εἰ. — ἡμῖν auct. R. S.: ὑμῖν.
 — δ' ἐσφάλην Spengel: δὲ σφαλείην.

3. σὺ γὰρ auct. R. S.: σύ γε. — οἶσθας X, οἶσθας MNb:
 οἶσθα.

4. num εἶπερ καλὸν ἐλεῖν τὸ Ἴλιον, καλόν γε ἦν κτέ.?

Diomedes?

Who with the sword with the ...

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

γὰρ αὐτὸ καὶ σὺ καὶ <οἱ> ἄλλοι πεπόνθασιν ἅπαντες· ἄλλ' ὅτι διὰ τὰ ὄνειδη τὰ ἐμὰ σωζόμενος οὐχ οἷός τε εἶ πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡς κακὸν δράσων τι τούσδε, ἐὰν | ἐμοὶ τὰ ὄπλα ψηφίσωνται. καὶ πολ- 666
λάκις γε ἀπειλήσεις καὶ πολλά, πρὶν καὶ σμικρόν τι ἐργάσασθαι· ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῶν εἰκότων τι χρὴ τεκμαί-
ρεσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἶομαί σε κακὸν τι σεαυ-
τὸν ἐργάσεσθαι.

Καὶ ἐμοὶ μὲν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα, 6
δειλίαν ὄνειδίζεις· σὺ δὲ ὅτι φανερώς ἐμόχθεις καὶ
μάτην ἠλίθιος ἦσθα, ὅτι μετὰ πάντων τοῦτο ἔδρασας,
οἷε βελτίων εἶναι; ἔπειτα περὶ ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέ-
γεις; ὅς πρῶτον μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ' ὅπως ἔδει μά-
χεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ὕς ἄγριος ὀργῆ φερόμενος τάχ' ἄν
ποτε ἀποκτενεῖς σεαυτὸν κακῶς περιπεσὼν τῷ <ξίφει>.
οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν οὐθ' ὑφ' αὐτοῦ
χρὴ οὐθ' ὑφ' ἑτέρου οὐθ' ὑπὸ τῶν πολεμίων κακὸν
οὐδ' ὀτιοῦν πάσχειν; σὺ δὲ ὥσπερ οἱ παῖδες χαίρεις 7
ὅτι σέ φασιν οἶδε ἀνδρεῖον εἶναι· ἐγὼ δὲ δειλότατόν

5. οἱ auct. Bk. add. S. — πεπόνθα X (i. e. πεπόνθατε vel πεπόνθασιν); πεπόνθατε J (Bk.); πεπόνθαται M, πέπονθα Nb. — δράσων τι auct. Steph. R.: δράσαντι codd. — ἐγὼ δ' οἶδα ὡς post ψηφίσ. cum C add. Bk. (om. S.). — γε om. C (Bk.); δὲ S. — ἐργάσεσθαι Ald.: ἐργάσασθαι hic quoque codd. (Bk. S.).

6. τοὺς πολεμίους] adde λάθρα. — εἴ τι φανερώς ci. R. — ὅτι ante μετὰ del. S.; olim ἢ addidi, commate post μάτηνposito, puncto post ἦσθα, interrog. signis post εἶναι et λέγεις. — τοῦτο δράσας X v. S.; τοῦτ' ἔδρασας C R. Bk. (οἷε τούτῳ β. εἶναι om. τοῦτο Ald.). — σεαυτὸν X: σεαυτὸν. — κακῶς codd.: κακῶ Ald. Bk. — περιπεσὼν τῷ XJb Ald. Bk. (περιπεσόντα C, περιπεσόντων M). — καὶ ante οὐκ οἶσθα add. C (οὐδ' S.). — ὑφ' αὐτοῦ Steph. R.: ὑπ' αὐτοῦ. — ante οὐθ' ὑπὸ τῶν πολ. desideratur οὐθ' ὑπὸ τῶν φίλων.

γε ἀπάντων τε καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα· ὅστις
 γε πρῶτον ὄπλα ἔχεις ἄρρηκτα καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ
 σέ φασιν ἄτρωτον εἶναι. καίτοι τί ἂν δράσαις, εἴ τις
 σοὶ τῶν πολεμίων τοιαῦτα ὄπλα ἔχων προσέλθοι; ἢ που
 καλόν τι καὶ θαυμαστὸν ἂν εἴη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν
 μηδὲν δράσαι δύναίτο. ἔπειτα οἶει τι διαφέρειν τοι-
 αῦτα ὄπλα ἔχειν ἢ ἐντὸς τείχους καθῆσθαι; καὶ σοὶ
 μόνῳ δὴ τείχος οὐκ ἔστιν, ὡς σὺ φῆς· μόνος μὲν οὖν
 8 σὺ γε ἑπταβόειον περιέρχῃ τείχος προβαλλόμενος ἑαυ-
 τοῦ· ἐγὼ δὲ ἄοπλος οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων
 ἀλλ' εἰς αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τείχη, καὶ τῶν πολεμίων
 τοὺς προφύλακας ἐρηγορότας αὐτοῖς ὄπλοισιν αἰρῶ,
 καὶ εἰμι στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπάντων, καὶ οἶδα τὰ τ' ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πολε-
 μίοις, οὐχὶ πέμπων κατασκευζόμενον ἄλλον, ἀλλ' αὐτὸς
 <ἰών>· ὡσπερ <δὲ> οἱ κυβερνῆται τὴν νύκτα καὶ τὴν
 ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι τοὺς ναύτας, οὕτω
 δὲ καὶ ἐγωγε καὶ σέ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας σώζω.
 9 οὐδ' ἔστιν ὄντινα κίνδυνον ἔφυγον αἰσχρὸν ἠγησάμε-
 νος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δράσειν·
 οὐδ' εἰ μὲν ὄψεσθαι μέτινες ἔμελλον, γλιχόμενος ἂν
 τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων· ἀλλ' εἴτε δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ

7. τε post ἀπάντων cum C om. Bk. ἐγὼ δὲ γε δειλότατον
 τε ἀπάντων σὲ ci. R. — ἄτρωτον XC: πρῶτον JMNb, οὐ τρω-
 τὸν edd. — δράσαις] δράσης codd. — μηδὲ ἕτερος X. — ἔχειν
 auct. R. S.: ἔχων.

8. πρὸς τὰ τείχη] πρὸς τὰ τείχει X. — προσέρχομαι ante
 ἀλλ' εἰς addi mal. R. — ὄπλοισι C Bk. (mal. iam St.). — πέμπω
 XJMNb.

9. si deleatur πτωχὸς, et versus existat et offensio tollatur,
 quam praebent πτωχὸς et μαστιγ. iuncta et v. δοῦλος opposita.
 sequuntur certe versus: οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δρᾶν
 αἰεὶ | κἂν ἡμέρα κἂν νυκτὶ — — φιλεῖ.

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

THE HISTORY OF THE

μαστιγίας ὧν μέλλοιμι τοὺς πολεμίους κακόν τι δράσειν, ἐπεχείρουν ἄν, καὶ εἰ μηδεὶς ὀρώη. οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δραῖν ἀεὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ φιλεῖ τι. οὐδὲ ὄπλα ἐστὶ μοι τεταγμένα, ἐν οἷς προκαλοῦμαι τοὺς πολεμίους μάχεσθαι, ἀλλ' ὄντινα ἐθέλει τις | τρόπον, καὶ πρὸς ἓνα καὶ πρὸς 667 πολλοὺς ἔτοιμός εἰμ' ἀεὶ. οὐδ' ἠνίκ' <ἄν> κάμνω 10 μαχόμενος, ὥσπερ σύ, τὰ ὄπλα ἑτέροις παραδίδωμι, ἀλλ' ὅποταν ἀναπαύωνται οἱ πολέμιοι, τότε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτίθεμαι, ἔχων τοιαῦτα ὄπλα ἃ ἐκείνους βλάψει μάλιστα. καὶ οὐδὲ νύξ πώποτε με ἀφείλετο, ὥσπερ σὲ πολλάκις μαχόμενον ἄσμενον πέπανκεν· ἀλλ' ἠνίκα ἄν ῥέγγῃς σύ, τηνικαῦτα ἐγὼ σῶζω σέ, καὶ τοὺς πολεμίους ἀεὶ κακόν τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα ὄπλα καὶ τὰ ῥάκη καὶ τὰς μαστιγας, δι' ἃς σὺ ἀσφαλῶς καθεύδεις.

Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρόν, ἀνδρεῖος 11 οἷει εἶναι; ὃν εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἄνδρες ἂν ἐφερέτην. κἄπειτα κἀκεῖνοι περὶ ἀρετῆς ἴσως ἂν ἡμῖν ἠμφισβήτουν. κάμοι μὲν ὁ αὐτὸς ἂν πρὸς αὐτοὺς ἦν λόγος· σὺ δὲ τί ἂν ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς αὐτούς; ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἂν φροντίσαις, ἐνὸς δ' ἂν αἰσχύνοιο ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ οἶσθ' ὅτι οὐ τοῦ νε- 12 κροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὄπλων ἔμελεν ὅπως λάβοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ δὲ ὄπλα

ὧν] δοκῶν ci. R. — προκαλ. τοὺς πολεμίους auct. R. S.: πρ. τοῖς πολεμίοις. — ἐθέλοι Ald.; mal. ἄν ἐθέλη. — senarius sit πρὸς ἓνα τε πρὸς πολλοὺς θ' ἔτ. εἰμ' ἀεὶ.

10. καὶ οὐδὲ S.: καὶ οὔτε.

11. ἴσως scripsi: πως (πῶς X). — τί ἄν] malim τί κἄν.

12. ἔμελεν] ἔμελλεν X.

ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς θεοῖς. τοὺς γὰρ νεκροὺς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις αἰσχροῦν, ἀλλὰ τοῖς μὴ ἀποδιδουῖσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἔτοιμα ἐκόμισας· ἐγὼ δὲ τὰ ὄνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

- Φθόνον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, κακῶν ἐναντιώ-
 13 τατα αὐτοῖς· καὶ ὁ μὲν σε ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν καλῶν, ἢ δὲ ἀποτρέπει. ἀνθρώπινον μὲν οὖν τι πέπονθας· διότι γὰρ ἰσχυρός, οἶει καὶ ἀνδρεῖος εἶναι, καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφία περὶ πόλεμον καὶ ἀνδρεία οὐ ταῦτόν ἐστιν ἰσχυῖσαι, ἀμαθία δὲ κακὸν μέγιστον τοῖς ἔχουσιν.
 14 οἶμαι δέ, ἂν ποτέ τις ἄρα σοφὸς ποιητῆς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὲ μὲν ποιήσει πολύτλαντα καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πολίπορθον καὶ μόνον τὴν Τροίαν ἐλόντα, σὲ δέ, ὡς ἐγῶμαι, τὴν φύσιν ἀπεικάζων τοῖς τε νωθέσιν ὄνοις καὶ βουσί τοῖς φορβάσιν, ἄλλοις παρέχουσι δεσμεύειν καὶ ζευγνύναι αὐτούς.

ἀναιρουμένους X sec. Lampr.

13. κακῶ ἐναντιωτάτω C Bk. (ci. aliquando R.). — διότι] δότι XJMb (διὰ γὰρ τὸ εἶναι ἰσχυρὸς Ald.). — εἶ post ἰσχ. cum corr. N add. Bk. — καὶ ante οὐκ add. C Bk. (οὐκ οἶσθα δὲ J).

14. π. ἀρετῆς] κρίνειν add. R. — ποιήση X. — πολύτλαντα Bk.: πολύτλαν τε. — ὄνοις] v. Il. XI, 558. — ταῖς φορβ. Ald. R. Bk. V. Il. XIII, 703. — παρέχουσι auct. R. et Toup. S.: ὑπάρχουσι. — αὐτούς auct. R. S.: αὐτούς.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
CHICAGO, ILL.

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

[ΑΛΚΙΑΔΑΜΑΝΤΟΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ.

Πολλάκις ἤδη ἐνεθυμήθη καὶ ἐθαύμασα ᾧ ἄνδρες 667
 Ἕλληνες τὰς γνώμας τῶν λεγόντων, τί ποτε ἄρα βου-
 λόμενοι ῥαδίως δεῦρο παριόντες | συμβουλεύουσιν ὑμῖν, 668
 ἄφ' ᾧν ὠφέλεια μὲν οὐδεμία ἐστὶ τῷ κοινῷ, λοιδοραὶ
 δὲ πλεῖσται γίνονται ἐν ἀλλήλοις, εἰκῆ τε λόγους ἀνα-
 λίσκουσιν ἀκαίρους περὶ ᾧν ἂν τύχῃσι. λέγουσι δὲ 2
 τὴν αὐτῶν δόξαν ἕκαστος βουλόμενοί τι λαβεῖν· οἱ δὲ
 καὶ μισθὸν πραττόμενοι συναγορεύουσι παρ' ὀποτέρων
 ἂν νομίζῃσι πλείω λήψεσθαι. καὶ εἰ μὲν τις ἐν τῷ
 στρατοπέδῳ πλημμελεῖ ἢ βλάπτει τὸ κοινὸν χρήματα
 ἑαυτῷ ποριζόμενος, τούτων μὲν <ὀρῶμεν> μηδένα τὸν
 φροντίζοντα εἶναι· εἰ δέ τις ἡμῶν αἰχμάλωτον ἀγαγὼν
 ἐκ τῶν πολεμίων, ἢ γέρας <λαχῶν> εἴληφε πλεόν ἕτε-
 ρος ἐτέρου, τούτων <δ'> ἔνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν
 ἡμῖν αὐτοῖς ἔχομεν διὰ τὰς τούτων σπουδὰς. ἐγὼ δὲ 3
 ἡγοῦμαι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μῆτε ἔχθρας
 ἰδίας φροντίζειν, μῆτε ἰδίαν φιλειταιρίαν, φιλοτιμίαν

ΑΛΚΙΑΔ. ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Codd. Bk. A et ex eo derivati BZ [LM] (quorum in universum nullam rationem habebō), X et ex eo derivati CJMN, quibus accessit b. (De nota x v. ad Gorg. Hel.)

Inscr. ΟΔΥΣΣΕΥΣ AX Bk.: ὀδυσσέως JMNb (et X in indice orationum); λόγος Ὀδυσσέως v.

1. λεγόντων] λεγομένων A. — παριόντες] πάριτε A. — ὠφέλεια μὲν] μὲν ὠφ. ὑμῖν A. — ἐν ante ἀλλήλοις del. S. — τε λόγους AS.: λόγους τε. — ἀκεραίους A.

2. num <οὐ> τὴν αὐτῶν δ., <ἀλλ'> ἕκ. β. κτέ.? — ἕκαστοι ci. R. — πλεῖον A Bk. — ὀρῶμεν auct. R. add. S. — ἡμῶν] ὑμῶν A. — ἢ ante γέρας del. Scheibe; ipse λαχῶν addere maluit. — ἔνεκα AJ Bk.: ἔνεκεν.

3. ἰδίας φιλειταιρίαν (φιλ. . . ταιρειάν pr.) φιλοτιμίαν A: ἰδία φιλειταιρία (ἰδίας φιλειταιρίας, φιλοτιμίαν S., ἰδία φιλειταιρία ἢ φιλοτιμίαν Scheibe).

χρησάμενον ἔνεκα ἀνδρὸς ἐνός, [χρήματα] περὶ πλείονος <ἄν> ποιήσασθαι, καὶ μὴ ὅτι ἂν μέλλῃ τῷ πλήθει συνοίσειν . . . . . οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπῶν τοὺς ἀρχαίους πόρους τε καὶ λόγους, πειράσομαι Παλαμήδη
 4 τόνδε ἐν ὑμῖν εἰς κρίσιν δικαίως καταστῆσαι. ἔστι δὲ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἂν εἰδῆτε, προδοσία· ἐφ' ἧ δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ἐπικείμεναι. καίτοι, ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδεμία πώποτ' ἔχθρα οὐδ' ἔρις ἐνεγένετο περὶ οὐδενὸς χρήματος, καὶ μὴν οὐδ' ἐν παλαιστρα οὐδ' ἐν συμποσίῳ, ἔνθα φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀνήρ ἐστι φιλόσοφος τε καὶ δεινός, οὗ μέλλω κατηγορεῖν, ὥστε εἰκότως <ἄν> τὸν νοῦν προσέχειν ὑμᾶς καὶ μὴ ἀμελῆσαι περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.

5 Σχεδὸν μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἴῳ κινδύνῳ ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευγότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς τὰς τάφρους, ἐνέπιπτόν τε εἰς τὰς σκηναὶς οἱ πολέμιοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν ποῖ ποτε προβήσοιτο ἢ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. ἔχει δὲ ὧδε ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλησίον τῶν πυλῶν ἐν τῷ αὐτῷ συντασσόμενοι ἐγὼ τε καὶ Διομήδης, πλησίον
 6 δ' ἦν Παλαμήδης καὶ Πολυποίτης. συνιόντων δὲ ἡμῶν

ἢ χρήματα S. — lacunam esse post συνοίσειν e sequentibus perspicitur. — δικαίως εἰς κρίσιν CZ Bk.

4. προδοσίας A. — δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων εἰσὶν ἐπικείμεναι A: δεκαπλασία τῶν ἄ. ζημία ἐστὶν ἐπικειμένη. — ἐνεγένετο AS.: ἐγένετο. — χρήματος A: πράγματος. — προσχεῖν?

5. μὲν post σχεδὸν om. A pr. Ald. — ἡμῶν] ὑμῶν A. — τε εἰς scripsi: εἰς τε. — ποῖ A Bk.: ποῦ. — ποτε] τότε A. — ἔχει δὲ ὧδε A Bk.: ὡς δ' (εἶχε δὲ ὧδε ὑμῖν, καὶ ἐτυγχάν. S.; fort. εἶχε μὲν δὴ ὧδε ὑμ., ἐτ. δὲ). — πλησίον δ'] πλ. τ' A.

6. συνιόντων] νῦν. ἰόντων A.

What connection has P with the equilibrium?

The following information was obtained from the records of the
 Department of the Interior, Bureau of Land Management, on
 the subject of the proposed acquisition of the land
 described in the accompanying map. The land is
 situated in the County of [County Name], State of [State Name].
 The land is owned by [Owner Name] and is being
 offered for sale to the Government. The land is
 situated in the [Township Name] Township, [County Name] County,
 State of [State Name]. The land is being offered for sale
 to the Government for the purpose of [Purpose]. The land
 is situated in the [Township Name] Township, [County Name] County,
 State of [State Name]. The land is being offered for sale
 to the Government for the purpose of [Purpose].

ὁμόσε τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμῶν τοξότης ἐκ τῶν πολε-
 μίων ἐστοχάσατο τούτου, ἄμαρτῶν δὲ αὐτοῦ βάλλει
 ἐγγὺς ἐμοῦ· οὗτός τε λόγχην ἀφίησιν ἐπ' αὐτόν, καὶ
 ἐκεῖνος ἀνελόμενος ὄρχετο εἰς τὸ στρατόπεδον. ἐγὼ δὲ
 ἀνελῶν τὸν οἰστὸν δίδωμι Εὐρυβάτη δοῦναι Τεύκρω,
 ἵνα χρῶτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγον
 χρόνον, δείκνυσί μοι τὸν οἰστὸν ὑπὸ τοῖς | πτεροῖς ⁶⁶⁹
 γράμματα ἔχοντα. ἐκπλαγεῖς δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, 7
 προσκαλεσάμενος Σθένελόν τε καὶ Διομήδη ἐδείκνυον
 αὐτοῖς τὰ ἐνόητα. ἡ δὲ γραφὴ ἐδήλου τάδε· „Ἀλέξαν-
 δρος Παλαμῆδει. ὅσα συνέθου Τηλέφῳ, πάντα σοι
 ἔσται, ὅ τε πατὴρ Κασάνδραν γυναιῖκα δίδωσί σοι,
 καθάπερ ἐπέστειλας· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ σοῦ πραττέσθω διὰ
 τάχους“. ἐνεγέγραπτο μὲν ταῦτα· καὶ μοι προσ-
 ελθόντες μαρτυρήσατε οἱ λαβόντες τὸ τόξευμα.

⟨ΜΑΡΤΥΡΕΣ.⟩

Ἐπέδειξα δὲ ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τόξευμα ὑμῖν, ὡς 8
 ἀληθὲς ἦν· νῦν δὲ ἐν τῷ θορούβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Τεῦ-
 κρος ἀποτοξεύσας. δεῖ δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελθεῖν ὡς
 ἔχει, μῆδ' εἰκῆ οὕτως ἄνδρα σύμμαχον περὶ θανάτου
 κρίνειν, αἰσχίστην αἰτίαν προστιθέντα, καὶ ταῦτα πρό-
 τερον ἐν ὑμῖν ἠὺδοκιμηκότα. Ἡμεῖς μὲν γὰρ πρὶν 9

αὐτοῦ] τούτου A. — οἰστὸν M Bk.: οἰστὸν. — δείκνυσί
 μοι] subiectum desiderare videtur R. — οἰστὸν MZ Bk.: οἰστὸν.

7. προσκαλέσας A. — Διομήδη CZ: Διομήδην. — κασσάν-
 δραν X Bk. S. — καθάπερ A Bk.: ὥσπερ. — ἐνεγέγραπτο μὲν
 ταῦτα om. pr. A. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ add. C Bk. (ci. R.).

8. δὲ post ἐπέδειξα add. A S. — ἀποτοξεύσας A Bk.:
 ἀπολέσας. — δεῖ auct. R. S.: ἔδει. — μῆδ' εἰκῆ οὕτως Bk.:
 μῆδ' εἰκὸς οὕτως A, μὴ ἀδίκως xZ (με νομίσητε post κρίνειν
 add. C), μὴ δόξωμεν ἀδίκως Ald. — προστιθέντα ACMb Bk.:
 προτιθέντα X, προτιθέντες v. — ὑμῖν] ἡμῖν A. — ἠὺδοκιμ.
 scripsi: εὺδοκιμ.

ἐμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταύτῳ ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδεν ἔχοντα τοῦτον σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο, τρίαίναν ἐπεγράψατο. τίνος ἔνεκα; ἵνα δῆλος εἴη τῷ ἐπιγράμματι, ὃ τε ἀντι-
 10 τεταγμένος τοῦτον τοξεύοι διὰ τὸ σύνθημα, οὗτός τε εἰς ἐκεῖνον ἔσακοντίζοι. Τεκμαίρεσθαι δὲ δεῖ ἐκ τού-
 των εἰκότως καὶ τὴν ἄφεσιν τῆς λόγχης. φημὶ γὰρ καὶ ἐν ἐκείνῃ γράμματα εἶναι, πηνίκα τε καὶ πότε
 προδώσει· πιστὰ γὰρ ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμ-
 11 πόμενα, οὗτός τε ἐκείνοις ἐκεῖνοί τε τούτῳ πέμποντες διὰ τοιούτου εἶδους καὶ μὴ δι' ἀγγέλων. Ἔτι δὲ καὶ
 τόδε σκεψώμεθα. ψήφισμα ἡμῶν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλος
 τι λάβῃ ἐκ τῶν πολεμίων, ἀποφέρειν πρὸς τοὺς ἡγε-
 μόνας, διὰ τὸ σπανίοις αὐτοῖς χρῆσθαι ἡμᾶς· καὶ οἱ
 μὲν ἄλλοι πειθαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις, οὗτος δὲ
 βέλη ἀνελόμενος πέντε [τοξεύειν], φανερός ἐστιν οὐδὲ
 12 ἔν πρὸς ὑμᾶς ἐνηνοχῶς, ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. ἄρά γε ἐνδυμεῖσθε
 ὧ ἄνδρες Ἕλληνες, ὅτι ταῦτα τοῦ σοφιστοῦ τῆς δια-

9. καὶ ante πρὶν add. C Bk. (om. S.). — πρὶν] πλὴν x (praeter C) Z, eidem mox ὑμῶν pro ἡμῶν, hoc recte fort. — εἶδεν] οἶδε C. — ἔχοντα τοῦτον A Bk.: τοῦτον ἔχοντα. — ἐπεγρα. α. το A pr. — ὃ τε Bk. (ὅ τ' ci. R.), ὅ,τε C, ὅτε A: ὅταν (ὅτε ὃ τε mal. S.). — mal. <εἰς> τοῦτον. — ἔσακοντίζοι AMb (ἔσάκοντίζοι X) Bk.: εἶσακ. v.

10. δὲ post τεκμ. add. AC Bk. — ἐκ τούτων εἰκότως καὶ scripsi: καὶ ἐκ τούτων εἰκότως. Quamquam etiam εἰκότως displicet. — πηνίκα τε] πηνίκα A, πηνικάδε Ald. (πηνίκα τε iam R.). — πότε] πῶς ci. R. — προδώσει C Bk. — οὗτος] αὐτός A. — ἐκεῖνοί τε A S.: καὶ ἐκεῖνοι. — μὴ supra vers. A.

11. σπανίοις Bk.: σπανίως. — χρῆσθαι A Bk.: χρήσασθαι. — τοῖς ἐψηφισμένοις om. pr. A. — οὗτος scripsi: αὐτός. — τοξεύειν del. S. — οὐδὲν A. — δοκῆ A.

12. ὅτι add. A Bk., εἰ C.

... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

something to do with P.

... the ... as part of a ...
 ... the ... of ...
 ... the ... of ...

νοίας καὶ τοῦ φρονήματος αὐτοῦ τυγχάνει, ὃς φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἦκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττει; Τά τε πράγματα τὰ περιεστηκότα καὶ τὴν στρατείαν πᾶσαν ἐπιδείξω αἴτιον γεγονότα ἡμῖν τὸν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ καὶ διὰ μακροτέρων λόγων ῥηθῆναι τὰ γενόμενα.

Τούτῳ πατήρ ἐστι πένης, ὄνομα Ναύπλιος, τέχνην ἔχων ἀλιείαν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων ἠφάνικε, 13
 χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν ὑφήρηται, κακὰ τε πλείστα τοὺς ναυτίλους εἴργασται, πανουργίας τε οὐδεμιᾶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προϊόντος τοῦ λόγου, τὰς ἀληθείας ἀκούσαντες τῶν γενομένων. Ἄλεω γὰρ 14
 τῷ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ἐκ τῆς θυγατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ τούτου δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεωσ διὰ τάχους ἀφικνεῖται οἰκαδε, καὶ καθίστησι τὴν θυγατέρα ἰέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς, εἰπὼν, εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενήσεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφικνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' Ἀυγέαν εἰς Ἥλιον, καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ 15

ὃς ante τυγχάνει ponit A Bk., om. v. — πράττει scr.: πράττειν. — τά τε] τοῦ τε τὰ Ald. Bk., τά τε γὰρ S. (τοῦ τε γὰρ ci. R.). — πρ. τὰ περιεστηκότα ci. R.: πρ. τὰ περηστηκότα A, πρ. τὰ παρεστηκότα BJ Bk., πρ. παρεστ. X al. — γενέσθαι ante καὶ τὴν add. Ald, ante ἐπιδείξω add. C, om. S., coniciens πράγμ. ταῦτα παρεστηκέναι. — στρατείαν Z Bk.: στρατιάν. — ὑμῖν A C. — καὶ post δὲ add. A.

13. Ναύπλιος] ναυτίλος A. — ἀλιείαν A Bk. (ci. R.): ἀλείαν. — οὗτος] αὐτός A. — πλείστους <τε> Fuhr. — ὑφήρηται A Bk.: ὑφήρηκε. — τὰς ἀλ. ἀκ. τῶν γενομ. A Bk.: ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας τῶν τότε γενομένων.

14. ἄλεω et ἄλέος A et hic et infra (ὁ ἄλέος § 14). „Pausaniae est Ἄλεός, Apollodoro Ἄλεος“ Bk. — ἐκ τῆς A Bk.: ὑπὸ τῆς. — δεῖ Ald. — εἰπὼν] εἶποτε pr. A.

15. στρατευόμενος om. A. — ἀυγείαν C.

"Αλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς. ἰδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς
 τὴν παῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης συνεγένετο. ἐπεὶ δὲ
 κύνουσαν αὐτὴν ὁ πατὴρ ἤσθετο "Αλεως, μεταπέμπεται
 τὸν τούτου πατέρα, πνθόμενος πορθμέα τε εἶναι αὐ-
 τὸν καὶ δεινόν. ἀφικομένου δὲ τοῦ Ναυπλίου δίδωσιν
 16 αὐτῷ τὴν παῖδα καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἤγεν
 αὐτήν, καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκει
 Τηλέφον. ἀμελήσας δὲ ὢν ὁ "Αλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν,
 ἄγων αὐτὴν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον ἐς Μυσίαν Τεύ-
 θραντι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἄπαις ὢν τὴν μὲν
 Αὔγην γυναῖκα ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐπονο-
 μάσας Τηλέφον τίθεται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε Πριάμῳ
 17 αὐτὸν εἰς τὸ Ἴλιον παιδεῦσαι. χρόνου δὲ προϊόντος
 Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδ' ἀφικέσθαι, τό-
 τε ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλόμενος, ἅμα δὲ
 καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων δηλονότι, καὶ τὴν
 τοῦ Τηλέφου γένεσιν ἀκηκοώς, ὁπόθεν τε εἶη καὶ τίνα
 671 τρόπον | καὶ ὑπὸ τίνος ἐπράθη. ὥστε Ἀλέξανδρος
 οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποιεῖτο διὰ προφάσεις τοιαύτας
 εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖ-
 δες ἀφικνοῦνται ἐκ Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐ-
 τούς τε διαλλάξαι καὶ διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι

νεῷ] ἱερῷ A. — κύνουσαν C. — ὁ πατὴρ ἤσθετο A S.: ἤσθ.
 ὁ πατὴρ. — τε εἶναι αὐτὸν A S.: τε (τὸν C) αὐτὸν εἶναι. —
 ναυτίλου A.

16. ὡς] ὅτε A. — ὁ ante "Αλεως add. A Bk. — ἀπέστειλεν
 A. — αὐτήν (τ') W. — εἰς Μυσ. Ald. — ἄπαις ὢν auct. R.
 Bk.: ἀπιδῶν. — αὐτῆς post παῖδα bis habet pr. A. — Πριάμῳ
 αὐτὸν S.: πριάμῳ αὐτῷ A, αὐτὸν Πριάμῳ v. — εἰς τὸ Ἴλιον
 ci. R.: εἰς τι ὀλίγον A, εἰς τὸ ὀλ. v.

17. γένεσιν A: γέννησιν. — προφάσεις τοιαύτας ci. R.:
 προφάσεως τοιαύτης.

X No. 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

In the year 1879, the State of New York
 was visited by a severe winter, and the
 crops were much injured, and the
 people were in want of food and
 clothing, and the State was
 in a state of distress.

The State of New York
 is a large and fertile State, and
 is one of the most important
 States in the Union.

εἴη ὁ πατήρ τετελευτηκῶς αὐτοί τε στασιάζοιεν περὶ
 τῶν πατρώων χρημάτων. εἶεν· τί οὖν γίγνεται; πλεῖν 18
 αὐτῷ ἔδοξε, καὶ ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελ-
 φοῖς <αὐτῆς> ἐπιμελεῖσθαι τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς
 ἔσοιντο ἐνδεεῖς, ἕως ἂν αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν
 ᾤχετο· Ἀλέξανδρος δὲ αὐτοῦ τὴν γυναικὰ ἐξαπατήσας,
 ἐκ τῶν οἴκων λαβὼν ὅσα πλεῖστα ἐδύνατο, ἀποπλέων
 ᾤχετο, οὐκ αἰδεσθεὶς οὔτε Δία ξένιον οὔτε θεῶν οὐ-
 δένα, ἄνομα καὶ βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἄπιστα
 πᾶσι καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἀκούσαι. ἀφικομένου δὲ 19
 αὐτοῦ, <καὶ> πάλιν εἰς Ἀσίαν ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ
 τὴν γυναικὰ, ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοῆν ἐσή-
 μηνας τοῖς περιοίκους ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις
 εἰπεῖν, ἀλλὰ περιεῖδες Ἕλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὑβρι-
 σθέντας. ἐπεὶ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἀρπαγὴν καὶ 20
 Μενέλεως ἦσθετο, ἦγειρε τὴν στρατιὰν καὶ διέπεμπεν
 ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρατόν.
 καὶ δὴ τοῦτον ἔπεμψεν εἰς Χίον πρὸς Οἰνοπίωνα καὶ
 εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ Κινύραν τε ἔπεισε μὴ
 συστρατεύειν ἡμῖν, δῶρά τε πολλὰ παρ' αὐτοῦ λαβὼν

τε post αὐτούς add. A S.

18. ἔλθοι X al. — καὶ ante ὁ μὲν add. A. — ἐκ τῶν οἴκων
 λαβὼν A (οἴκων extra versum): καὶ λαβὼν ἐκ τῶν οἴκων. —
 ὅσα A Bk.: ἄ. — οὔτε θεῶν] οὐ θεῶν codd. (praeter JZ?). —
 οὐδένα CZS.: οὐθέννα.

19. ἀφικομένου] scil. εἰς τὴν Ἑλλάδα (v. § 17), quod fort.
 addendum est. — βοῆν A: βοῆ. cf. Aesch. Agam. 1349 κηρύ-
 σσειν βοῆν, et Suppl. 730. — οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν om. A.

20. στρατόν] στρατιάς A. — καὶ δὴ καὶ τοῦτον C Bk. —
 ἔπεμψεν] ἔπεμπεν A. — οἰνωπίωνα x. — κινύραν et κινύρας
 § 21 A. — Oenopionis mentio in sequentibus aegre desideratur:
 ft. interciderit post ἦκουσαν § 21. — συστρατεύειν AC al. (ci.
 R.): στρατεύειν. — πολλὰ add. A Bk.

21 ἀποπλέων ᾤχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι μὲν ἀποδίδωσι χαλκοῦν θώρακα, ὅστις οὐδενὸς ἄξιός ἦν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς εἶχε χρήματα. ἀπήγγελλε δὲ ὅτι ἑκατὸν ναῦς ἀποπέμψει ὁ Κινύρας· ὁρᾶτε δὲ καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ ἤκουσαν. ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι, εἰ ἄρα γε κολάσασθαι ἄξιόν ἐστι τὸν σοφιστήν, ὃς ἐπὶ τοῖς φίλοις τὰ αἰσχίστα μηχανώμενος πέφανται.

22 Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν ἃ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπικεχρίρηκεν ἕξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπείθων, φάσκων τάξεις ἐξευρηκένας πολεμικάς, γράμματα, ἀριθμούς, μέτρα, σταθμούς, πεττούς, κύβους, μουσικήν, νόμισμα, πυρσοῦς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται ὅταν αὐτίκα ἐλέγχηται φανερώς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. | Νέστῳ γὰρ ὄδε, ⁶⁷² ₂₃ πρεσβύτατος <ὦν> ἡμῶν ἀπάντων, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Πειρίθου γάμοις μετὰ Λαπιθῶν ἐμαχέσατο Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ τάξει· Μενεσθεὺς δὲ πρῶτος λέγεται κοσμησαι τάξεις καὶ λόχους καὶ φάλαγγας συστήσαι, ἠνίκα Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος ἐπ' Ἀθηναίους ἐστράτευσε Θοῤῃκας ἄγων· ὥστ' οὐ Παλαμήδους τὸ ἐξεύρημά ἐστιν, ₂₄ ἀλλ' ἄλλων πρότερον. γράμματα μὲν δὴ πρῶτος Ὀρ-

21. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς A S.: αὐτὸς δὲ τὰ ἄλλα. — ἀπήγγελλε ci. R.: ἀπηγγέλλετο A Ald.; ἐπηγγέλλετο x. — ἀποπέμψαι A. — καὶ ante αὐτοὶ add. A Bk. — δοκεῖ R.: δοκῆ AC, δοκοίη v. cf. § 11. — εἰ ἄρα γε κολ. ἄξιόν ἐστι A S.: ἄξιον γὰρ κολάσαι.

22. καὶ post δὲ add. A. — καὶ post ἃ om. pr. A. — φάσκων om. pr. A. — τάξεις ἐξευρηκ. A Bk.: ἐξευρηκ. τάξεις. — νόμισμα X. vv. μουσικ., νόμ. transponenda esse post ἀριθμούς ci. S. — πυρσοί οὐδὲ (om. καὶ) A.

23. ὄδε A S.: ὁ. — πρεσβύτερος A S. — ὑμῶν A. — φάλακι A. — καὶ ἐν τάξει X.

φεὺς ἐξήνεγκε, παρὰ Μουσῶν μαθῶν, ὡς καὶ τὰ ἐπὶ
τῷ μνήματι αὐτοῦ δηλοῖ ἐπιγράμματα·

Μουσάων πρόπολον τῆδ' Ὀρφέα Θορήκες ἔθηκαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει,
Οἰάγρου φίλον υἷόν, ὃς Ἡρακλῆ ἔξεδίδαξεν,
εὐρὼν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Λίνος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φουεῦει. 25
ἀριθμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν, Ἀθη-
ναῖος, ὡς καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ·

ὄρθιον ἑξαμερὲς τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων. —
ὡς δεκάτην γενεὴν ἑκατὸν βιοτευέμεν ἀνδρας.

νομίσματα δὲ οὐ Φοίνικες ἐξηῦρον, λογιώτατοι καὶ 26
δεινότατοι ὄντες τῶν βαρβάρων; ἐξ ὀλοσφύρου γὰρ
ἴσον μερισμὸν διείλοντο, καὶ πρῶτοι χαρακτῆρα ἔβαλον
εἰς τὸν σταθμὸν, <δηλοῦντες> τὸ πλεόν καὶ τὸ ἔλατ-
τον. παρ' ὧν οὗτος ἐλθὼν σοφίζεται τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν.

24. Μουσῶν] μουσ. . ὦν pr. A. — τὰ ἐπιγράμμ. om. τὰ
ante ἐπὶ A S. — θράκες A, θορήκες x. — Ζεὺς] ζεύς που A. —
βέλει Ald. (v. La. Diog. I, 5; A. P. VII, 617): βαλῶν C, κεραυνῶ
cett. cod. et γρ. C. — ὑάγρου A. — ἠρακλῆ Z cum Burneiano
96 (Bk.): ἠρακλῆα A, ἠρακλῆν v. — ἐδίδαξεν pr. AN Ald.

25. Λίνος S.: λίνος A, Τέννος v. — duos qui afferuntur
versus coniungendos non esse vidit S. Prior tanquam Orphei
vel Pythiae affertur a Longino fr. III; intellegitur de hexa-
metro. — τετόρων X. — ὡς δεκάτην] ἐς δ. Z, ὥστε δ. AX al.
— βιοτευέμεν scripsi Sauppium secutus, qui βιοτεύειν: βιοῦν codd.

26. οὐ] οἶ A. — ἐξεῦρον omnes. — λογιώτατοι J. Fr. Fischer
et Lobeck (S.): λογικώτατοι. — δεινότατοι] . . . . . τατοι pr. A.
— καὶ πρῶτοι A S.: πρῶτοί τε C Bk., πρῶτοι v. — χαρακτῆρες
x. — ἔβαλον] ἐπέβαλλον Hemsterh. — δηλοῦντες addidi, haud
ignarus locum sic nondum persanari. — παρ' ὧν] ὁ παρῶν δ'
A. — ἐλθὼν] ἐλὼν S. — τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν (i. e. τρόπον)] τὸν
ῥυθμὸν A S., τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ῥυθμὸς C Bk.

- ὥστε αὐτοῦ ταῦτα πάντα πρεσβύτερα φαίνεται, ὧν
 27 οὗτος προσποιεῖται εὐρετῆς εἶναι. μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ
 ἐξεῦρε καπήλοις καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώποις ἀπάτας καὶ
 ἐπιουρίας, πεττούς γε μὴν τοῖς ἀργοῖς τῶν ἀνδρῶν
 ἔριδας καὶ λαιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν
 κατέδειξε, τοῖς μὲν ἠττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς
 δὲ νενικηκόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν
 κύβων προσγιγνόμενα ἀνόνητα γίνονται, τὰ δὲ πλεῖ-
 28 στα καταναλίσκεται παραχοῆμα. πυρσοὺς αὖ ἔσοφίσατο,
 ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ κακῷ, ὃ διανοεῖτο ποιεῖν, χρήσι-
 μον δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ δὲ ἐστὶν ἀνδρὸς τοῖς
 673 ἡγεμόσι προσέχειν καὶ τὸ | προσταττόμενον ποιεῖν καὶ
 τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντί, αὐτόν τε παρέχειν ἄνδρα
 πανταχοῦ ἀγαθόν, τοὺς τε φίλους εὖ ποιοῦντα καὶ
 τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν τάναντία πάντων οὗτος ἐπί-
 σταται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους
 κακῶς ποιεῖν.
- 29 Ἄξιῳ δ' ὑμᾶς ἔγωγε κοινῇ σκεψαμένους βουλευ-
 σασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφείναι αὐτὸν ὑποχείριον
 λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δεινό-
 τητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία γενή-
 σεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκαστος
 ὅτι καὶ Παλαμῆδης περιφανῶς τοσαῦτα ἡμαρτηκῶς οὐ-

ταῦτα add. A Bk.

27. ἐξεῦρε omnes. — κατέδειξε A Bk. (. . τέδειξε pr. A.):
 ἐδίδαξε. — νενικηκόσι A Bk.: νικῶσι. — ἀπὸ τῶν κύβων γενό-
 μενα A S., τῶν om. X. — ἀνόνητα A.

28. ἀλλ' om. A. — ἐπὶ τῷ ἡμετ. A S.: ἐφ' ὑμετ. C, ἐφ'
 ἡμετέρῳ v. — ὃ scripsi: ἄ (om. C). — χρήσιμον A: χρήσιμα.
 — πάντων] πάντα Z.

29. ἐ. τῷ στρατεύματι pr. A. — καὶ ante Παλαμ. om. A.
 — δέδωκε?

Openly silly.

Book: Suppose the 4 p. with the 100. long for
the 100. long for?

The usual argument of the 100. long for

Handwritten text, possibly a header or address, mostly illegible due to fading.

Handwritten text in a cursive script, possibly a name or address, including the word "Lahore" at the end.

δεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσονται ἀδικεῖν. ὥστε εἰν νοῦν ἔχητε, ψηφιεῖσθε τὰ βέλτισθ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν οὔνεκα παράδειγμα ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΤΕ ΓΡΑΠΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ
Ἡ ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Ἐπειδὴ τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ἱστορίας 1 μὲν καὶ παιδείας ἡμελήκασι καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ἰδιώταις ἀπείρωσ ἔχουσι, γράφειν δὲ μεμελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὐτῶν σοφίαν σεμνύνονται καὶ μέγα φρονοῦσι, καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμεως τῆς ὅλης τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὡς ἀλλοτρίαν ἔμαντοῦ τὴν δύναμιν αὐτῶν 2 ἡγούμενος, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑτέροις μεῖζον φρονῶν καὶ τὸ γράφειν ἐν παρέργῳ μελετᾶν οἰόμενος χρῆναι, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλίσκοντας ἀπολελεῖσθαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπειληφώς, καὶ

οὔνεκα AJ S.: οὔνεκεν. — ποιήσασθε A.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ Π. ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Codd. Bk. X et ex eo derivati CKM (ab initio et in extrema parte etiam N) [P], quibus post Bk. accessit b; Paris. T, quem praeterea ille contulit, ne ipse quidem quicquam proprii habet.

1. διὰ βιβλίων R.: δι' ἀβεβαίων XC, διὰ βεβαίων v.

2. μελετᾶν J. Strangius S.: τοῦ μελετᾶν. cf. §§ 1. 35.

πολὺ δικαιότερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς προσαγορευέ-
σθαι νομίζων.

- 3 Πρῶτον μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἂν τις καταφρονήσειε
τοῦ γράφειν, ἐξ ὧν ἐστὶν εὐεπίθετον καὶ ῥάδιον καὶ
τῆ τυχούσῃ φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ
παραντίκα περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπιεικῶς, καὶ ταχεῖα
χρήσασθαι τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων εὐ-
πορία, καὶ τῷ καιρῷ τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς ἐπιθυ-
μίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστόχως ἀκολουθεῖν καὶ τὸν
προσῆκοντα λόγον εἰπεῖν, οὔτε φύσεως ἀπάσης οὔτε
4 παιδείας τῆς τυχούσης ἐστίν· ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ γρά-
ψαι καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ παραθέμενον τὰ
τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγγράμματα πολλαχόθεν
674 εἰς ταῦτὸν ἐνθυμήματα συναγεῖραι καὶ μιμήσασθαι τὰς |
τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας, καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς τῶν
ἰδιωτῶν συμβουλίας ἐπανορθῶσασθαι, τὰ δ' αὐτὸν ἐν
ἐαυτῷ πολλακίς ἐπισκεψάμενον ἀνακαθεῖναι καὶ μετα-
5 γράψαι, καὶ τοῖς ἀπαιδέυτοις ῥάδιον πέφυκεν. ἔστι δ'
ἅπαντα τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ
διὰ πόνων εἰωθότα γίνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ
φαῦλα ῥάδιαν ἔχει <τὴν> κτῆσιν· ὥστ' ἐπειδὴ τὸ γρά-
φειν τοῦ λέγειν ἐτοιμότερον ἡμῖν ἐστίν, εἰκότως ἂν
αὐτοῦ καὶ τὴν κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζοιμεν.
- 6 Ἐπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς οὐδεὶς ἂν φρονῶν
ἀπιστήσειεν, ὡς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἔξιν μεταρ-
ρυθμίσαντες ἐπιεικῶς λογογραφήσουσι, τοῖς δὲ γρά-

3. παραντίκα X CMb (cf. 8. 9. 18. 24. 28): παραχρῆμα (§ 33).

4. γράψαι S.: γράψαι ἂν. — ταῦτὸν S. (praeunte R. et D.): τὰ αὐτῶν (τὰ αὐτῶν Xb). — ἀνακαθεῖναι scr.: ἀνακαθεῖναι.

5. ἀξίας Xb.

Oh?

Notable expansion of the ⁴th
Heterotopya idiom.

Something in this, but too
 misleading. And what happens
 administratively before it departs
 later & returns, but only if it
 returns only if it returns.

... *Christiana* ...

...

Book

...

φειν ἡσκημένοις οὐδείς ἂν πιστεύσειεν, ὡς ἀπὸ τῆς αὐ-
 τῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἷοί τ' ἔσονται. τοὺς μὲν
 γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκός, ὅταν
 ἐπὶ τὰ ῥάω τὴν γνώμην μεταστήσωσιν, εὐπόρως μετα-
 χειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργασίαν· τοῖς
 δὲ τὰ ῥάδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος καὶ προσάντης
 ἢ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια καθίσταται. γνοίη δ'
 ἂν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμάτων. ὁ μὲν γὰρ ἄραι 7
 μέγα φορτίον δυνάμενος ἐπὶ τὰ κουφότερα μετελθὼν
 ῥαδίως μεταχειρίσασθαι ἂν· ὁ δὲ πρὸς τὰ κοῦφα τῆ δυ-
 νάμει διικνούμενος οὐδὲν ἂν τῶν βαρυτέρων οἷός τ'
 εἶη φέρειν. καὶ πάλιν ὁ μὲν ποδώκης δρομεὺς ῥαδίως
 παρέπεσθαι τοῖς βραδυτέροις δύναται ἂν· ὁ δὲ βραδὺς
 οὐκ ἂν οἷός τ' εἶη τοῖς θάσσοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ
 πρὸς τούτοις ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκόπως
 ἀκοντίζειν ἢ τοξεύειν καὶ τῶν ἐγγὺς τεύξεται ῥαδίως·
 ὁ δὲ τὰ πλησίον βάλλειν ἐπιστάμενος οὔπω δῆλον εἶ
 καὶ τῶν πόρρω δυνήσεται τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὲ 8
 τρόπον καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ μὲν ἐκ τοῦ παραυτίκα
 καλῶς αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἄδηλον ὅτι μετὰ χρόνου
 καὶ σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διαφέρων ἔσται λογοποιός·
 ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐκ
 ἀφανὲς ὅτι μεταβὰς ἐπὶ τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λό-
 γους ἀπορίας καὶ πλάνου καὶ ταραχῆς ἔξει πλήρη
 τὴν γνώμην.

Ἡγοῦμαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ μὲν 9
 λέγειν αἰεὶ τε καὶ διὰ παντὸς χρήσιμον εἶναι, τοῦ δὲ

6. ἀπὸ τῆς αὐτῆς auct. R. S.: ἐπὶ τῆς αὐτῆς.

7. οἷός τ' εἶη (s. οἷός τε εἶη) utrobique S.: οἷός τε ἦ. —
 θάττοσιν?

γράφειν ὀλιγάκις εὐκαιρον τὴν δύναμιν αὐτῷ καθ-
 ἴστασθαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ
 παραυτίκα καὶ δημηγοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ τὰς
 ἰδίας ὀμιλίας ποιοῦσιν ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ πολλάκις
 ἀπροσδοκῆτως καιροὶ πραγμάτων παραπίπτουσιν, ἐν
 οἷς οἱ μὲν σιωπῶντες εὐκαταφρόνητοι δόξουσιν εἶναι,
 τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἰσόθεον τὴν γνώμην ἔχοντας ὑπὸ
 10 τῶν ἄλλων τιμωμένους ὁρῶμεν. ὅταν γὰρ νουθετηῆσαι
 675 δέη τοὺς ἀμαρτάνοντας ἢ παραμυθῆσασθαι | τοὺς
 δυστυχοῦντας ἢ πρᾶναι τοὺς παρωξυμμένους ἢ τὰς
 ἐξαίφνης ἐπενεχθείσας αἰτίας ἀπολύσασθαι, τηνικαῦθ'
 ἢ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ χρεῖα τῶν ἀνθρώπων ἐπικου-
 ρεῖν οἷα τ' ἐστίν· ἢ δὲ γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μα-
 κροτέρους ποιεῖται τοὺς χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν
 γὰρ ταχεῖαν τὴν ἐπικουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγῶνων ἀπαιτοῦ-
 σιν, ἢ δὲ κατὰ σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτελεῖ τοὺς λό-
 γους. ὥστε τίς ἂν φρονῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώ-
 11 σειεν, ἢ τῶν καιρῶν τοσοῦτον ἀπολείπεται; πῶς δ' οὐ
 καταγέλαστον, εἰ τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος „τίς ἀγο-
 ρεύειν βούλεται τῶν πολιτῶν;“ ἢ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις ἤδη ῥέοντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ ῥή-
 τωρ πορεύοιτο συνθήσων καὶ μαθησόμενος λόγον; ὡς
 ἀληθῶς γὰρ εἰ μὲν ἡμεν τύραννοι τῶν πόλεων, ἐφ'
 ἡμῖν ἂν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ περὶ τῶν

9. αὐτῷ auct. R. Bk.: αὐτοῦ (ante τὴν δύναμιν hab. C Bk.). — λέγειν] λέγουσι XKMb.

10. δέη C Bk.: δεῖ. — παρωξυμμένους scripsi: ἀπολλυμένους X al., ὀργιζομένους C Bk., ἐπιτεθυμένους ci. S., θυμουμένους Vahlen. — <εὐ> φρονῶν? cf. §§ 26. 35, sed etiam 6. — ἀπολείπεται Bk.: ὑπολείπεται.

11. πῶς δ'] δ' add. XC Bk. (ci. R.).

late, sure,

The first part of the document
 contains a list of names and
 addresses. The names are
 written in a cursive hand
 and are somewhat difficult to
 read. The addresses are
 also written in cursive and
 are located on the right side
 of the page.

κοινῶν βουλευέσθαι πραγμάτων, ὥσθ' ὅποτε γράψαι-
 μεν τοὺς λόγους, τηνικαῦτα τοὺς ἄλλους πολίτας ἐπὶ
 τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ δ' ἕτεροι κύριοι τούτων
 εἰσὶν, ἄρ' οὐκ εὐήθες ἡμᾶς ἄλλην τινὰ ποιεῖσθαι με-
 λέτην λόγων ἐναντίως ἔχουσαν; <καὶ> γὰρ οἱ τοῖς 12
 ὀνόμασιν ἀκριβῶς ἐξεργασμένοι καὶ μᾶλλον ποιήμασιν ἢ
 λόγοις ἐοικότες, καὶ τὸ μὲν αὐτόματον καὶ πλέων ἀλη-
 θείας [ὅμοιον] ἀποβεβληκότες, μετὰ παρασκευῆς δὲ
 πεπλάσθαι καὶ συγκεῖσθαι δοκοῦντες, ἀπιστίας καὶ
 φθόνου τὰς τῶν ἀκούοντων γνώμας ἐμπιπλάσι. τε- 13
 κμήριον δὲ μέγιστον· οἱ γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς
 λόγους γράφοντες φεύγουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμοῦν-
 ται τὰς τῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἐρμηνείας, καὶ τότε
 κάλλιστα γράφειν δοκοῦσιν, ὅταν ἤκιστα γεγραμμένοις
 ὁμοίους πορίσωνται λόγους. ὅποτε δὲ καὶ τοῖς λογο-
 γράφοις τοῦτο πέρασ τῆς ἐπεικειίας ἐστίν, ὅταν τοὺς
 αὐτοσχεδιάζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρὴ καὶ τῆς
 παιδείας ἐκείνην μάλιστα τιμᾶν, ἀφ' ἧς πρὸς τοῦτο τὸ
 γένος τῶν λόγων εὐπόρως ἔξομεν;

Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιον εἶναι τοὺς γραπτοὺς 14
 λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μεταχειριζο-
 μένων ἀνώμαλον καθιστᾶσι. περὶ πάντων μὲν γὰρ
 τῶν πραγμάτων γεγραμμένους ἐπίστασθαι λόγους ἐν

κύριοι τούτων scripsi (propter hiatum): τούτων κύριοί (κυ-
 ριεύουσιν pro κύριοί εἰσιν Benseler). — μελέτην ποιεῖσθαι λό-
 γων C Bk. — ἔχουσιν scr.: ἔχουσιν ἀκριβῶς (ἔχουσιν ἀκρ.
 Ald.). Vocem ἀκρ. transposui post ὀνόμασιν § 12; nam ad
 istud CIN librarius a CΔN aberrasse videtur. cf. § 25. post
 ἔχουσιν fortasse exciderit dativus.

12. καὶ γὰρ scripsi: εἰ γὰρ. cf. § 15. — πλέων ἀληθείας
 scripsi: πλέον ἀληθείαις. — ἐμπιπλάσι scripsi: ἐμπιπλώσι X al.,
 ἐμπιμπλώσι v.

13. κάλλιστα Bk.: μάλιστα. — ἀφ' ἧς C Bk. S. (ci. R.): ἀφ' οὗ.

τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δ' ἐστίν, ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάζη τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον ἀνόμοιον ὄντα ψόγον τῷ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ ῥαψωδία παραπλήσια δοκεῖν εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν ἐκείνων ἀκριβειαν. |

15

676

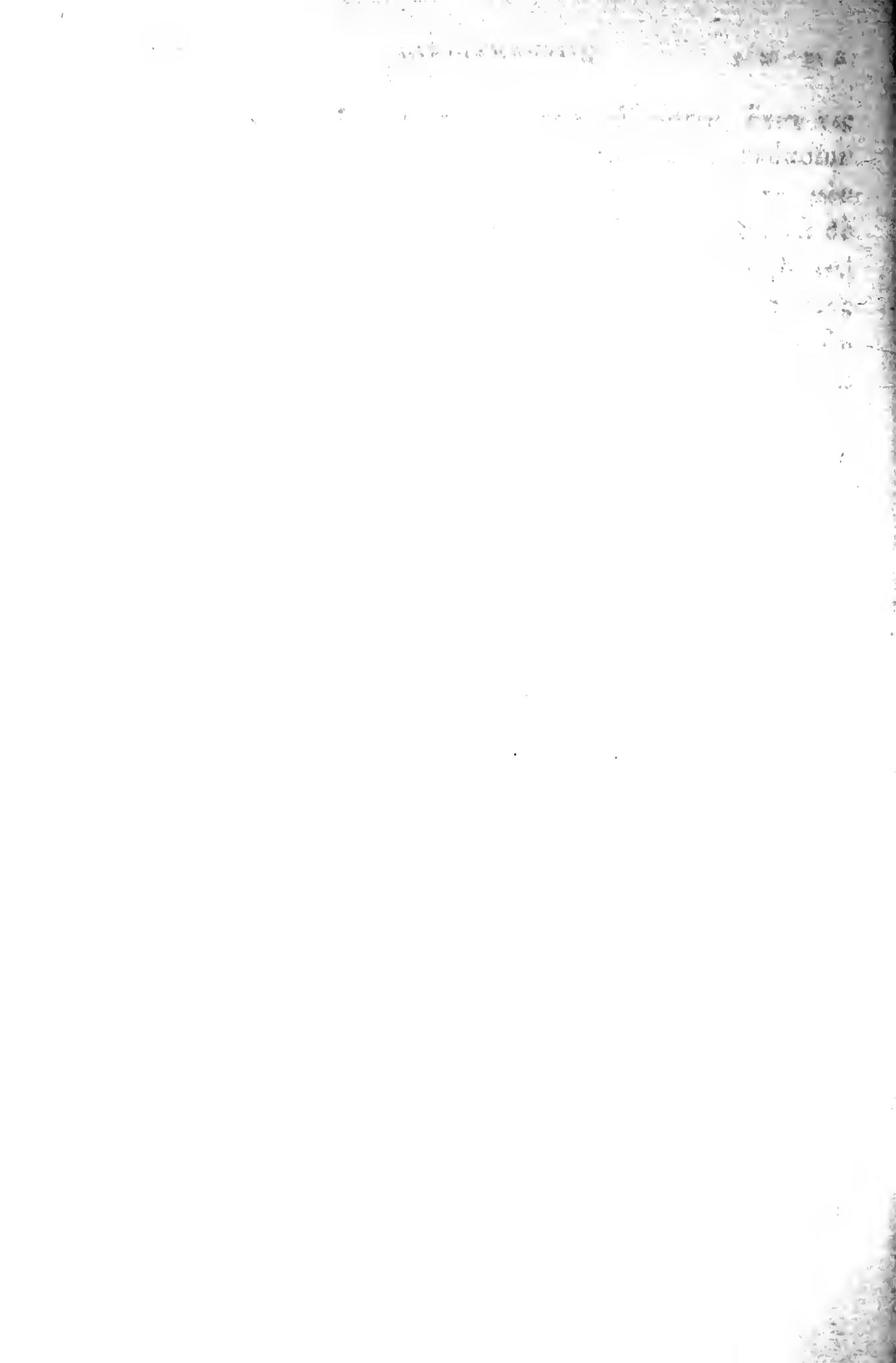
Δεινὸν δ' ἐστὶ τὸν ἀντιποιοῦμενον φιλοσοφίας [ἀντιλέγειν] καὶ παιδεύσειν ἑτέρους ὑπισχνούμενον, ἂν μὲν ἔχη γραμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύναι δύνασθαι τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδύτων βελτίω καθεστάναι, καὶ χρόνου μὲν δοθέντος δύνασθαι λόγον ἐξενεγκεῖν, εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφωρότερον εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι, τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντ' ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν τοῦ λέγειν πλείστην
16 παραδίδωσιν. ὅταν γὰρ τις ἐθισθῆ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετ' ἀκριβείας καὶ ῥυθμοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι, καὶ βραδεία τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν τὴν ἐρμηρείαν, ἀναγκαῖόν ἐστὶ τοῦτον, ὅταν εἰς τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πρᾶσσοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶ θοροῦβου πλήρη τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυσχεραίνειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχυροφώνων, οὐδέποτε δ' εὐλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγκινοία χρώμενον ὑγρῶς καὶ φιλανθρώπως μεταχειρίζεσθαι τοὺς

14. αὐτοσχεδιάζοι X al. — τὸν λόγον R. C Bk.: τῶν λόγων — δοκεῖν R. X Bk.; δοκεῖ.

15. ἀντιλέγειν cum Vahleno circumscripti; ἐν τῷ λέγειν C, τῆς τοῦ λέγειν Ald. Bk. an καὶ λέγειν παιδεύσειν? — εὐθέως δὲ <λέγειν δέον> ci. R.

16. πράττοντα? — ἰσχυρόνων mal. Bk. — „φιλανθρώπως]

Quintilian

λόγους· ἀλλ' ὥσπερ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν 17
 λυθέντες οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι
 τὴν ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς
 ῥυθμοὺς ἀποφέρονται, μεθ' ὧν καὶ δεδεμένοις αὐτοῖς
 ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ γραφὴν
 βραδείας τὰς διαβάσεις τῆ γνώμη παρασκευάζουσα καὶ
 τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις ἔθεσι ποιουμένη τὴν ἄσκη-
 σιν, ἄπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν καθίστησι, καὶ
 τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας ἀπάσης ἐπίπρο-
 σθεν γίγνεται.

Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λόγων 18
 χαλεπὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπουρον καὶ τὴν λήθην αἰ-
 σχρὰν ἐν τοῖς ἀγῶσι γίνεσθαι. πάντες γὰρ ἂν ὁμο-
 λογήσειαν τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ τῶν
 ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι μαθεῖν καὶ μνημονεῦσαι.
 περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἐπὶ τῶν ἐνθυμη-
 μάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς δ' ὀνόμασιν
 ἐκ τοῦ παραυτίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γραπτοῖς λόγοις
 καὶ τῶν ὀνομάτων [καὶ τῶν ἐνθυμημάτων] καὶ συλλα-
 βῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν μνήμην καὶ τὴν
 μάθησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν οὖν ὀλίγα καὶ με- 19
 γάλα τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ
 καὶ ταπεινὰ καὶ μικρὸν ἀλλήλων διαφέροντα, καὶ τῶν
 μὲν ἐνθυμημάτων ἅπαξ ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνό-

h. e. *φιλανῶς*. Fort. *ἐλαφῶς*.“ S. At hiatus hoc modo existet. Neque melius *ἐλαφῶς* D.; bene *φιλανθρ.* defendit Vahlen p. 527.

17. *γνώμη]* *μνήμη* pr. X (corr.¹). — *εὐροίας]* *εὐπορίας* Sandys.

18. <καὶ> *μαθεῖν*? — καὶ τῶν *ἐνθυμημ.* del. Dobr. (ante καὶ τῶν ὀνομάτων transp. S.). — *ἀκριβῆ* num ante *ποιεῖσθαι* transponendum? hiatus quidem minime tolerandus.

μασι πολλάκις τοῖς αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ
 τῶν μὲν εὐπορος ἢ μνήμη, τῶν δὲ δυσανάληπτος ἢ
 20 μνήμη καὶ δυσφύλακτος ἢ μάθησις καθέστηκεν. ἔτι
 τοίνυν αἰ λῆθαι περὶ μὲν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἄδη-
 677 λον | τὴν αἰσχύνην ἔχουσιν. εὐλύτου γὰρ τῆς ἐρμη-
 νείας οὔσης καὶ τῶν ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεξεσμέ-
 νων, ἂν ἄρα καὶ διαφύγη τι τῶν ἐνθυμημάτων, οὐ
 χαλεπὸν ὑπερβῆναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐνθυμη-
 μάτων ἀψάμενον μηδεμιᾶ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβα-
 λειν· ἀλλὰ καὶ τῶν διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνη-
 21 σθῆ, ῥάδιον ποιήσασθαι τὴν δήλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμ-
 μένα λέγουσιν, ἂν κατὰ μικρὸν ὑπὸ τῆς ἀγωνίας
 ἐκλίπωσί τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν ἀνάγκη καὶ
 πλάνον καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροὺς μὲν χρό-
 νους ἐπίσχειν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάνειν τὸν
 λόγον, ἀσχήμονα δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυσεπικού-
 ρητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.

22 Ἡγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκροατῶν
 ἄμεινον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γεγραμ-
 μένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγώνων τὰ
 συγγράμματα διαπονήσαντες ἐνίοτε τῶν καιρῶν ἀμαρ-
 τάνουσιν· ἢ γὰρ μακρότερα τῆς ἐπιθυμίας λέγοντες
 ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένων ἔτι τῶν
 ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσι τοὺς λόγους.

19. τῶν δὲ post ἢ μνήμη scripsi: τοῖς δὲ, quod ex prae-
 gressis ortum videtur (τῶν μὲν ἐνθ. — τοῖς δ' ὀνόμασι). — ἢ
 μνήμη post δυσαναλ. cum Ald. del. Bk., reduxit S. videtur
 autem transponendum esse: δυσανάληπτος ἢ μάθησις καὶ δυσ-
 φύλακτος ἢ μνήμη.

20. λῆθαι] ἀλήθειαι XKMTb.

21. <καὶ> κατὰ μικρὸν? — ἐγγίνεσθαι auct. Bk. S. — ἐπ-
 ίσχειν B.: ἐπισχεῖν.

much more plausible.

ADMINISTRATION

The following information is for the use of the
 Bureau of the Census, Department of Commerce,
 Washington, D. C. 20543. It is to be used
 for the purpose of determining the
 number of persons who are
 employed in the various
 occupations in the
 United States.

χαλεπὸν γάρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀνθρωπίνην 23
 πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥστε προῖδεῖν ἀκρι-
 βῶς, τίνα τρόπον αἰ γινῶμαι τῶν ἀκουόντων πρὸς τὰ
 μήκη τῶν λεγομένων ἔξουσιν. ἐν δὲ τοῖς αὐτοσχε-
 διασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγουσι γίνεται ταμιεύεσθαι τοὺς
 λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀποβλέποντι, καὶ τὰ
 <τε> μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντόμως ἐσκεμμένα διὰ
 μακροτέρων δηλοῦν.

Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοῖς παρ' αὐτῶν τῶν 24
 ἀγώνων ἐνθυμήμασι διδομένοις ὁμοίως ὀρῶμεν ἑκατέ-
 ρους χρῆσθαι δυναμένους. τοῖς μὲν γὰρ ἄγραφα λέ-
 γουσιν, ἂν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λάβωσιν
 ἢ διὰ τὴν συντονίαν τῆς διανοίας αὐτοὶ παρὰ σφῶν
 αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὐπορόν ἐστιν ἐν τάξει θεῖναι·
 τοῖς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραντίκα περὶ ἀπάντων
 δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένων λέγωσιν,
 οὐδαμοῦ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη καθιστᾶσι·
 τοῖς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνιζομένοις, ἂν 25
 ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα δοθῆ, χαλε-
 πὸν ἐναρμόσαι καὶ χρῆσασθαι κατὰ τρόπον· αἰ γὰρ
 ἀκρίβειαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ παραδέχον-
 ται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἢ μηδὲν χρῆ-
 σθαι τοῖς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι δοθεῖσιν, ἢ χρώ-

23. τὰς δυνάμεις αὐτῶν scripsi: τὰς δυν. τῶν λόγων v.,
 τὰς δυν. τῶν γνωμῶν C Bk. S.; τ. δ. τῶν καιρῶν s. τῶν πρα-
 γμάτων s. τῶν ἀκροατῶν R., τ. δ. τῶν ἀκουόντων Vahlen coll.
 [Dem.] Erot. 27. Nisi quidem etiam δυνάμεις corruptum est:
 τὰς ἐπιθυμίας τῶν ἀνθρώπων (ἀκροατῶν, ἀκουόντων)? conf.
 § 3. 22.

24. αὐτοὶ scr.: αὐτῶν (αὐτῶν Xb). — περὶ πάντων W. —
 οὐδαμῆ C Bk.

25. καὶ χρῆσασθαι scr.: καὶ χρῆσθαι C Bk., καὶ κερῆσθαι v.

μενον διαλύειν καὶ συνερείπειν τὴν τῶν ὀνομάτων οἰκοδομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ δ' εἰκῆ λέγοντα ταραχώδη καὶ διάφωνον καθιστάναι τὴν ἐρμηνείαν.

26 καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδέξαιτο τὴν τοιαύτην μελέτην, ἥτις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγαθῶν ἐπίπροσθεν τῇ χρήσει καθέστηκε καὶ χείρω τῆς | τύχης ἐνίοτε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰδισμένων αὐτῇ καὶ τοῖς αὐτομάτοις εὐπορήμασιν ἐμποδῶν ἐστίν.

27 Ἐγούμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὥσπερ εἶδωλα καὶ σχήματα καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰκότως ἂν δόξαν ἔχοιμεν, ἥνπερ καὶ κατὰ τῶν χαλκῶν ἀνδριάντων καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων καὶ γεγραμμένων ζώων. ὥσπερ γὰρ ταῦτα μιμήματα τῶν ἀληθινῶν σωμάτων ἐστί, καὶ τέρψιν μὲν ἐπὶ τῆς θεωρίας ἔχει, χρῆσιν δ' οὐδεμίαν τῶ τῶν ἀνθρώπων βίῳ παραδίδωσι, 28 τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος λόγος, ἐνὶ σχήματι καὶ τάξει κεχημένος, ἐκ βιβλίου <μὲν> θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν καιρῶν ἀκίνητος ὢν οὐδεμίαν ὠφέλειαν τοῖς κεκτημένοις παραδίδωσιν· ἀλλ' ὥσπερ ἀνδριάντων καλῶν ἀληθινὰ σώματα πολὺ χεί-

οἰκοδομίαν scr.: οἰκονομίαν. — διάφωνον auct. R. S.: ἄφωνον.

26. αὐτῇ S.: αὕτη.

27. ἔχοιμι Bk. cum C (ἔχοι^μ X). — καὶ post ἥνπερ om. Bk. cum C.

28. μιᾶ τάξει ci. R. — κεχημένος codd. Bk.: γεγραμμένος. — μὲν post βιβλίου addendum ci. S. — displicet παραδίδωσι quater intra has tres paragraphos in membrorum fine repetitum.

MEMORANDUM

TO : [Illegible]

FROM : [Illegible]

SUBJECT : [Illegible]

[Illegible text follows, including a date and possibly a reference number.]

ρους τὰς εὐπρεπείας ἔχοντα πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς ὠφελείας παραδίδωσιν, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἀπ' αὐτῆς τῆς διανοίας ἐν τῷ παραυτίκα λεγόμενος ἔμψυχός ἐστι καὶ ζῆ καὶ τοῖς πράγμασιν ἔπεται καὶ τοῖς ἀληθέσιν ἀφωμοίωται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκόνι λόγου τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἀπάσης ἐνεργείας ἄμοιρος καθέστηκεν.

Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις ὡς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν 29 μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, αὐτὸν δὲ διὰ ταύτης φαίνεσθαι τὰς ἐπιδείξεις ποιούμενον, καὶ προδιαβάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην, δι' ἧς εὐδοκιμεῖν παρασκευάζεται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φιλοσοφίαν διατρίβοντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λόγους ἐπαινεῖν, καὶ προουργιαίτερον ἠγεῖσθαι τὴν τύχην τῆς προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῆ λέγοντας τῶν μετὰ παρασκευῆς γραφόντων. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν οὐ παντελῶς 30 ἀποδοκιμάζων τὴν γραφικὴν δύναμιν, ἀλλὰ χεῖρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἠγούμενος εἶναι, καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἰόμενος χρῆναι ποιεῖσθαι, τούτους εἶρηκα τοὺς λόγους· ἔπειτα προσχρῶμαι τῷ γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον φρονῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνάμει σεμνυνομένοις, ὅτι μικρὰ πονήσαντες ἡμεῖς ἀποκρούψαι καὶ καταλῦσαι τοὺς λόγους αὐτῶν οἰοί τ' ἐσόμεθα. πρὸς δὲ τούτοις καὶ 31

εὐπρεπείας Vahlen: εὐπορίας (εὐμορφίας D.). — ἀπ' αὐτῆς τ. διαν. ci. R.: ἐπ' αὐτῆς τ. δ. (S. pro διαν. requirit ἀνάγκης vel simile quid; ἀγωνίας ipse pridem conieci). — ἐνεργείας R. S.: εὐεργεσίας.

29. αὐτὸν auct. Bk. S.: ἐαυτὸν. — ἐπιδείξεις Bk.: ἀποδείξεις. — προδιαβάλλειν C Bk. (ci. R.): προσδιαβάλλειν.

30. καταλῦσαι] κατακλύσαι ci. R.

- τῶν ἐπιδείξεων εἴνεκα τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομέ-
νων ἄπτομαι τοῦ γράφειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλάκις ἡμῖν
ἐντυγχάνουσιν ἐξ ἐκείνου τοῦ τρόπου παρακελεύομαι
679 πείραν ἡμῶν | λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ
προτεθέντος εὐκαίρως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν οἰοί τ'
ᾧμεν· τοῖς δὲ διὰ χρόνου μὲν ἐπὶ τὰς ἀκροάσεις
ἀφιγμένοις, μηδεπώποτε δὲ πρότερον ἡμῖν ἐντετυ-
χηκόσιν, ἐπιχειροῦμέν τι δεικνύναι τῶν γεγραμμένων·
εἰδισμένοι γὰρ ἀκροᾶσθαι τῶν ἄλλων γραπτοὺς λόγους,
ἴσως ἂν ἡμῶν αὐτοσχεδιαζόντων ἀκούοντες ἐλάττονα
32 τῆς ἀξίας δόξαν καθ' ἡμῶν λάβοιεν. χωρὶς δὲ τούτων
καὶ σημεῖα τῆς ἐπιδόσεως, ἣν εἰκὸς ἐν τῇ διανοίᾳ
γίγνεσθαι, παρὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἐναργέστατα κατ-
ιδεῖν ἔστιν. εἰ μὲν γὰρ βέλτιον αὐτοσχεδιάζομεν νῦν
ἢ πρότερον, οὐ ῥάδιον ἐπικρίνειν ἐστὶ· χαλεπαὶ γὰρ αἱ
μνημαὶ τῶν προειρημένων λόγων καθεστήκασιν· εἰς δὲ
τὰ γεγραμμένα κατιδόντας ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ θεωρῆ-
σαι τὰς τῆς ψυχῆς ἐπιδόσεις ῥάδιόν ἐστιν. ἔτι δὲ καὶ
μνημεῖα καταλιπεῖν ἡμῶν αὐτῶν σπουδάζοντες καὶ τῇ
φιλοτιμίᾳ χαριζόμενοι λόγους γράφειν ἐπιχειροῦμεν.
- 33 Ἄλλὰ μὴν οὐδ' ὡς εἰκῆ λέγειν παρακελευόμεθα,
τὴν αὐτοσχεδιαστικὴν δύναμιν τῆς γραφικῆς προτι-
μῶντες, ἄξιόν ἐστι πιστεύειν. τοῖς μὲν γὰρ ἐνθυμή-
μασι καὶ τῇ τάξει μετὰ προνοίας ἡγούμεθα δεῖν χρῆ-
σθαι τοὺς ῥήτορας, περὶ δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων δήλωσιν
αὐτοσχεδιάζειν· οὐ γὰρ τοσαύτην ὠφέλειαν αἱ τῶν

31. εἴνεκα XC: ἔνεκα. — nonne παρακελευόμεθα? — προ-
ταθέντος pr. X. — ἀκροάσεις] scil. τῶν ἄλλων, v. quae sequi.
— γραπτοὺς Dobr. (vel τοιούτους): τοὺς.

33. χρᾶσθαι codd. praeter C.

γραπτῶν λόγων ἀκριβείαι παραδιδόασιν, ὅσῃν εὐκαι-
 ρίαν αἱ τῶν ἐκ τοῦ παραχρημα λεγομένων δηλώσεις
 ἔχουσιν. Ὅστις οὖν ἐπιθυμεῖ ῥήτωρ γενέσθαι δεινός 34
 μᾶλλον ἢ ποιητῆς λόγων ἱκανός, καὶ βούλεται μᾶλλον
 τοῖς καιροῖς χρῆσθαι καλῶς ἢ τοῖς ὀνόμασι λέγειν ἀκρι-
 βῶς, καὶ τὴν εὐνοϊαν τῶν ἀκροωμένων ἐπίκουρον ἔχειν
 σπουδάζει μᾶλλον ἢ τὸν φθόνον ἀνταγωνιστήν, ἔτι δὲ
 καὶ τὴν γνώμην εὐλυτον καὶ τὴν μνήμην εὐπορον καὶ
 τὴν λήθην ἄδηλον καθεστάναι βούλεται, καὶ τῇ χρείᾳ
 τοῦ βίου σύμμετρον τὴν δύναμιν τῶν λόγων κεκτῆσθαι
 πρόθυμός ἐστιν, εἰκότως ἂν τοῦ μὲν αὐτοσχεδιάζειν 35
 αἰεὶ τε καὶ διὰ παντὸς ἐνεργὸν τὴν μελέτην ποιοῖτο,
 τοῦ δὲ γράφειν ἐν παιδιᾷ καὶ παρέργως ἐπιμελούμενος
 εὖ φρονεῖν κριθεῖη παρὰ τοῖς εὖ φρονούσιν.

34. μᾶλλον ἢ scr.: ἀλλὰ μὴ (ἀλλὰ καὶ C, ἅμα καὶ edit. I).
 — χρῆσθαι C Bk.: χρᾶσθαι. — τὴν γνώμην εὐλυτον καὶ τὴν
 μνήμην εὐπορον scripsi coll. §§ 16 et 19: τὴν γνώμην (μνήμην
 ci. S.) εὐπορον καὶ τὴν μνήμην (ἐρμηνείαν ci. S.) εὐλυτον.

35. εἰκότως C: οὐκ εἰκότως cett. codd., οὗτος εἰκότως Ald.
 Bk. — παρέργως Benseler: παρέργω cum hiatu.

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIMUM.

A.

- Ἄβυδος fr. 67 (Abydenae mulieres).
 ἄγαλμα de Palladio Antisth. 1, 3. 2, 3; ἀγάλματα signa marmorea Gorg. 1, 18; Alc. 2, 27.
 Ἀγαμέμνων Alc. 1, 21.
 Ἀθηνᾶ 6, 39; Alc. 1, 14. 15.
 Ἀθηνᾶ Βουλαία 6, 45.
 Ἀθηναῖοι 5, 47; 6, 12; Alc. 1, 23. 25.
 Ἄϊας Antisth. or. 1.
 Αἶνος 5, 20. 22. 25. 29. 52. 78.
 Ἀλέξανδρος (Paris) G. 1, 19; Alc. 1, 7. 17 sqq.
 Ἄλεως Tegeae rex Alc. 1, 14 sqq.
 ἀλιτήριοι sc. δαίμονες 4 α 3. 4 β 8. γ 7. δ 10.
 Ἀλκιβιάδης Cliniae f. fr. XX.
 Ἀλκιβιάδης Phegusius fr. 8.
 Ἀμπελῖνος ab eo qui or. 6 verba facit accusatus 6, 35.
 Ἀμυνίας (Ἀμεινίας?) trib. Erechth. 6, 13.
 Ἀμφίπολις fr. 25.
 ἀνδραποδισμός fr. II.
 ἀνδριάντες signa aenea Gorg. 1, 18. Alc. 2, 27 sq. cf. ἀγάλματα.
 Ἄνδρων psephismatis in Antiphontem auctor fr. 14.
 ἀντομνύναι 1, 8.
 ἀπαγωγή dicitur causa quae or. 5 agitur 5, 9, et ἀπάγειν de eadem 38. 85; cf. ἐνδεικνύναι.
 ἀπογράφεσθαι (φόνου δίκην) 6, 35 sqq. passim.
 Ἀπόληξις Antiphontis accusator fr. 1.

- ἀπολογησαμένω τὴν προτέραν ἐξεῖναι ἐξελθεῖν 5, 13 cf. 4 δ 1; 2 δ 1.
 ἀπόταξις fr. 55; cf. συντέλεια.
 ἄργυροκοπεῖον fr. 36.
 ἄριθμός a Palamede inventus G. 2, 30; Alc. 1, 22. a Musaeo ibd. 25.
 Ἄριστίων cf. Ἀμπελῖνος 6, 12. 21. 35.
 Ἄριφρων Alcibiadis tutor fr. 66.
 ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 4 β 1 cf. 2. 3. 6 pass.
 Ἀσία Alc. 1, 19.
 ἀστέγαστον πλοῖον opp. ἐστεγασμένον 5, 22.
 ἄστν urbs Ath. 1, 14.
 ἀτιμοῦσθαι de fals. testium punitione 2 δ 7.
 Ἀυγέας Elidis rex Alc. 1, 15.
 Ἀύγη Alei f. Alc. 1, 16.
 αὐθέντης qui se ipse interfecit 3 γ 4. 11. δ 4. 9. 10; i. qu. φονεύς 5, 11.
 αὐτοσχεδιάζειν, αὐτοσχεδιαστός (αὐτοσχεδιαστικός) λόγος, αὐτοσχεδιασμός opp. γράφειν etc. Alc. 2. pass.
 αὐτόχειρ qui manu caedem perpetrat 5, 62.
 Ἀφροδίτη Venus fr. 88.
 Ἀχαιοί Antisth. 1, 3.
 Ἀχιλλεύς Antisth. 1, 2. 6; 2, 1.

B.

- βάρβαροι G. 1, 7; 2, 7. 14 pass. Alc. 1, 19. 26.
 βάσανος et βασανίζειν 1, 6 sqq.; 2 β 7. γ 4. δ 7 sq.; 5, 29 pass.; 6, 23. βασανιστής

qui quaestioni praeest 1, 10 sq.; 5, 32.

βάσανος lapis fr. 157.

βασιλεύς rex sacrorum 6, 38 pass.

βῆμα 6, 40.

βιβλίον Alc. 2, 1. 15. 28.

βουλευῶσαι (τὸν θάνατον) opp.

χειρὶ ἐργάσασθαι 6, 16; i.

qu. ἐκ προνοίας ἀποκτείνειν

6, 18; 1, 26 (4 α 7).

βουλευταί senatores 6, 45. —

β. τοῦ θανάτου i. qu. ἐπι-

βουλεύσας (quod v.) 4 γ 4. δ 5.

βουλευτήριον 6, 40. 45. 49.

βουλή senatus Quingentorum

6, 12. 35. 40. 45.

Γ.

Γαληψός fr. 22.

γνώμας λέγειν 6, 45.

γοητεία G. 1, 10.

γράμματα invenit Palamedes

G. 2, 30; Alc. 1, 22. Orpheus

ibd. 24.

γραμματείδιον i. qu. γραμμα-

τεῖον 5, 53—56.

γραμματεῖον tabulae 1, 10;

Alc. 2, 11. 15.

γράφειν, γραφικὴ δύναμις,

γραπτοὶ λόγοι opp. αὐτοσχε-

διάζειν etc. Alc. 2 pass. —

γράφεσθαι ἱερῶν κλοπῆς 2 α

6. de qua causa γραφή ibd. 7

passim; de aliis accusationi-

bus 2 α 5; fr. 48; de libello

in caedis actione 1, 2.

γραφῆς pictores G. 1, 18.

γυμνάσιον 3 α 1 passim.

Δ.

δεκατενταί fr. 10.

Δελφοί Alc. 1, 14. 17.

δημόκοινος 1, 20.

Δημοκράτης Alcibiadis ama-

tor fr. 66.

Δῆμος ὁ Πυριλάμπος fr. 57.

Δημοσθένης Alcisth. f. fr. III.

Δημοσθένης orator 6 argum.

διὰ μέσον τεῖχος fr. 37.

διδάσκειν chorum 6, 11. δι-

δάσκαλος i. qu. χοροδιδάσκα-

λος ibd. et 13. διδασκα-

λεῖον 11.

Διιπόλεια 2 δ 8 (et cf. adn.

6, 39).

δίκαι ἀπὸ ξυμβόλων 5, 78.

Διόδοτος Philocratis frater

6, 16.

Διομήδης Alc. 1, 5. 7.

διομόσασθαι (in caedis ac-

tionem) 1, 28; 5, 11 pass.; 6,

16. 49. 51. διωμοσία 5, 88; 6, 6.

Διονύσια 6, 11.

δοκιμάζεσθαι de adolescente

fr. 67.

δορυφόροι tyrannorum satel-

lites fr. 1.

Ε.

ἐγγύας ἀποτίνειν 2 β 12.

ἐγγνητὰς τρεῖς καθιστάναι

(quominus in vincla reus

coniciatur) 5, 17.

εἶργειν ὧν ὁ νόμος εἶργει τὸν

ἀποκτείναντα 3 α 2. γ 11.

εἶργεσθαι τῶν οὐ προσηκόν-

των de homicida 3 γ 11. εἶργ.

τῶν νομίμων de caedis reo

6, 35 sq. cf. 4.

εἰσαγγέλλειν (εἰς τὴν βουλήν)

6, 12. 35 sq.

εἰσάγειν δίκην de magistratu

6, 42. εἰσάγειν de accusa-

tore 49.

εἰσφοραί 2 β 12. γ 8.

Ἐκατομβαιῶν 6, 44.

ἐκλογῆς in socia civitate

fr. 52.

Ἐκτορος λύτρα Antisth. 1, 2.

ἐκφέρεσθαι de mortuo 6, 34.

Ἐλένη G. 1; Antisth. 2, 2; Alc. 1, 17.
 Ἑλλάς et Ἑλληνες 5, 13; 6, 51; G. 2 pass.; Alc. 1 pass.; 2, 29.
 Ἑλληνοταμίαι 5, 69.
 Ἔλος nomen actori or. V falso tributum 5 argum.
 ἐνδεδειγμένος 5, 9 de eadem causa quae et ἀπαγωγή dicitur. — ἐνδειξις fr. VII.
 ἐνδεκα 5, 70.
 ἐνέχυρα 6, 11; metaph. 5, 76.
 ἐνθνυμήματα opp. ὀνόματα Alc. 2, 3. 4. pass.
 ἐνθύμιον, τό (piaculum) 3 (α 2?) δ 9. ἐνθύμιος ὁ ἀποθανόντων γενήσεται 2 γ 10.
 τὸν ἐπιβουλεύσαντα φονέα εἶναι lex 4 β 5 (δ 4), rectius βουλεύσαντα (qu. v.). — ἐπιβουλή caedis intentio 2 β 8; 5, 68; ἐξ ἐπιβουλῆς (καὶ προβουλῆς) dolo malo 1, 3; 2 α 5 (5, 25).
 ἐπίγραμμα carmen sepulcrum Alc. 1, 24, scuti insigne ibd. 9.
 ἐπιγραφῆς σίτου (οἶ) fr. 166.
 ἐπιδείξεις sophistarum Alc. 2, 29. 31.
 ἐπιμελεῖται τῶν κακουργῶν i. qu. οἶ ἐνδεκα 5, 17.
 ἐπισκήπτεσθαι caedis actionem intendere fr. 4.
 ἐπίσκοποι Atheniensium in sociis civitatibus fr. 23. 30.
 ἐπιψηφίζειν 6, 45.
 ἐπταβόειον τεῖχος de Aiakis scuto Antisth. 2, 7.
 ἐπῶδαί G. 1, 10.
 ἔρανον συλλέγειν 2 β 9. ἔρα- νίζειν τινί ibd. 12.
 Ἐρασίστρατος fr. XVI.
 Ἐρεχθίδης tribus 6, [11]. 13.
 ἐρήμην ὀφλεῖν τὴν δίκην 5, 13.
 ἐρμηνεύς G. 2, 7.

Ἐρωῶν στοά Athenis fr. 38.
 εὐδυναί 6, 43.
 Εὐμολπος ὁ Ποσειδῶνος Alc. 1, 23. — Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν ibd. 25.
 Εὐρυβάτης Ulixis praeco Alc. 1, 6.
 Ἐφιάλης Periclis socius; eius mors 5, 68.

Z.

Ζεὺς Helenae pater G. 1, 3. Orphea interficit Alc. 1, 24. ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες 6, 40. νῆ Δία frg. 68.
 Ζεὺς Βουλαῖος 6, 45.
 Ζεὺς Κτήσιος 1, 16. 18.
 Ζεὺς Ξένιος Alc. 1, 18.
 ζημιῶν pecunia mulctare 6, 11.
 ζῶα γεγραμμένα Alc. 2, 27.

H.

Ἡετιώνεια fr. 5.
 ἠλιαία ἡ τῶν θεσμοθετῶν 6, 21.
 Ἥλις Alc. 1, 15.
 ἠπειρος i. qu. Ἀσία 5, 52. 58.
 Ἡρακλῆς cum Augea bellum gerit Alc. 1, 15. Telephi pater ibd. Orphei discipulus ibd. 24. Linum interficit ibd. 25.
 Ἡρώδης or. 5.
 ἠρώες 1, 27.

Θ.

Θαργήλια 6, 11.
 Θαργηλιῶν 6, 42.
 θεοὶ οἱ κάτω 1, 31.
 θεσμοθετεῖται 6, 21.
 Θετταλία fr. 57.
 θῆτες fr. 61.
 Θραῖνες 5, 20. Ath. duce Eumolpo bellum inferunt Alc. 1, 23. Orphea sepe-

liunt (Θρηῆες) ibd. 24. —
Θράκη fr. 49.

I.

ιδιωῖται opp. δικασταί 6, 24.
opp. σοφισταί Alc. 2, 1. 4. 15.
ἱερά τὰ νομιζόμενα stata sa-
crificia 5, 82.
ἱεροποιεῖν 6, 45.
ἱεροσυλεῖν 5, 10 (ἱερωῶν κλοπή
dicitur 2 α 6); Antisth. 1,
3. 6; 2, 3 sq. ἱεροσυλία ibd.
Ἴλιον Antisth. 2, 4; Alc. 1, 16.
Ἴπποκράτης medicus fr. VI.

K.

καθῆραι τὴν οἰκίαν post ela-
tum mortuum 6, 37.
κακοῦργοι i. qu. λωποδύται,
κλέπται κτέ. 2 α 4; δ 5 sq.;
5, 9 sq. 16. κακουργία 2 γ
1. κακουργεῖν ibd. 2. κακούρ-
γημα ibd.; 5, 10.
Καλλίας fr. VII.
Καλλιόπη Lini mater Alc.
1, 25.
Καλλίστρατος fr. IV.
Κασάνδρα Alc. 1, 7.
Κερροπίς (φυλή) 6, 11. 13.
Κένταυροι cum Lapithis pu-
gnant Alc. 1, 23.
Κεραμεικός fr. 40.
κῆρυξ in contione Alc. 2, 11.
κηρύσσειν κακούρημα s. κα-
κούργους 2 γ 2; δ 6, de qua
re κήρυγμα ibd. — ἀποκη-
ρύττειν et κήρυγμα (puerum
quo quid factum sit ignora-
tur) fr. 66.
Κινύρας Cypri rex Alc. 1, 20 sq.
κλέπται 5, 9.
κληρουχία fr. 7.
Κλυταιμνήστρα dicitur mulier
quae maritum interemit 1, 17.
Κρήτη Alc. 1, 17 sq.

ANTIPHON, ed. Fr. Blass.

κύβους Palamedes invenit Alc.
1, 22. 27.
Κύπρος Alc. 1, 20.

Λ.

Λαισποδίας fr. VIII.
Λακεδαίμων fr. 57.
Λαπίθαι cum Centauris pu-
gnant Alc. 1, 23.
λέσχει fr. 41.
Λήδα Helenae mater G. 1, 3.
λητουργία 5, 77.
λιβανωτὸν ἐπιτιθέναι 1, 18.
Λίνδιοι fr. IX.
Λίνος Calliopes f. musices in-
ventor Alc. 1, 25.
λογογράφοι i. qu. οἱ εἰς τὰ
δικαστήρια τοὺς λόγους γρά-
φοντες Alc. 2, 13. λογο-
γραφεῖν opp. αὐτοσχεδιάζειν
ibd. 6.
λογοποιός orationum artificio-
sarum scriptor Alc. 2, 8. cf.
ποιητῆς λόγων.
λόχους Menestheus invenit Alc.
1, 23.
Λυκῖνος Ath. 5, 53. 60. 62 sq.
Λυσίας πρὸς Μικίνην 2 α
argum.
Λυσίστρατος 6, 36.
λωποδύται 5, 9.

M.

μαγεία G. 1, 10.
Μακροκέφαλοι gens in fabulis
fr. 116.
Μενέλαος (-λεως) Alc. 1, 17. 20.
Μενεσθεύς rem militarem ex-
coluit Alc. 1, 23.
μεσεγγυησάμενοι παρ' οἷς ἐτέ-
θη τὰ χρήματα 6, 50.
Μεταγειτνιών 6, 44.
μετεωρολόγοι G. 1, 13.
μέτρα (καὶ σταθμά) Palame-
des invenit G. 2, 30; Alc.

1, 22. 27. — μέτρον in carminibus G. 1, 9.
 Μηθρυναία sc. χώρα 5, 21.
 μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως (h. e. nullo modo, cf. Lys. fr. 152) ἀπουτείνειν lex 3 β 9 (δ 7); 4 β 3; δ 8.
 Μόλος Merionae pater; eius filii Menelaum adeunt Alc. 1, 17.
 Μοῦσαι Alc. 1, 24.
 Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν numerorum inventor Alc. 1, 25. citatur ibd.
 μουσικὴν Palamedes invenit Alc. 1, 22; Linus ibd. 25.
 Μύρρος fr. X.
 Μυσία Alc. 1, 16.
 Μυτιλήνη et Μυτιληναῖοι or. 5 passim.

N.

Νάξος 1, 16.
 Ναύπλιος Palamedis pater Alc. 1, 13. 15.
 Νέστωρ Alc. 1, 23.
 Νικοκλῆς fr. XI.
 νόμισμα Palamedes invenit Alc. 1, 22; Phoenices ibd. 26.
 νόμοι γραπτοί a Palam. inventi G. 2, 30.
 νουμηνία fr. 57.

O.

Ὀδυσσεύς G. 2, 3; Antisth. 2; Alc. 1.
 Οἶαγρος Orphei p. Alc. 1, 24.
 Οἰνοπίων Chii rex Alc. 1, 20.
 Οἰσύμη fr. 24.
 ὀλυμπιονίκαι victoriae Olymp. fr. 131.
 ὄμηροι G. 2, 8.
 ὀνόματα opp. ἐνθυμήματα Alc. 2, 3 passim. ὄν. καὶ ῥήματα ibd. 19.

ὄρκωτής in iudicio 6, 14.
 ὄροι fr. XI.
 Ὀρφεύς Alc. 1, 24.

Π.

παιδαγωγοί 3 γ 7.
 παιδοτρίβης 3 γ 6. δ 4.
 παλαιστρα Alc. 1, 4. ἢ Σιβυρτίον fr. 66.
 Παλαμήδης G. 2; Alc. 1.
 παλλανή 1, 14. 17. 19.
 Παντακλῆς chorodidasculus 6, 11.
 παράβυστον (δικαστήριον τῶν ἰα') fr. 42.
 παραδοῦναι φόνον δίκην de magistratu qui successori tradit 6, 42.
 παρανόμων fr. III. XII.
 Παρθένιον ὄρος Alc. 1, 16.
 Πειραιεύς 1, 16 sq.
 Πειρίθου γάμοι Alc. 1, 23.
 Περικλῆς fr. 66.
 πεττούς Palamedes invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27.
 πλῆθος τὸ ὑμέτερον i. qu. iudicia populi s. heliastarum 5, 8. 78. 80.
 ποιητῆς λόγων i. qu. λογοποιός (qu. v.) Alc. 2, 34.
 ποιητοὶ παῖδες fr. 15.
 ποινή ultio divina 2 α 3. δ 11.
 πόλις i. q. ἀκρόπολις 6, 39.
 Πολύευκτος fr. XIII.
 Πολυποίτης Alc. 1, 5.
 πορισταί 6, 49.
 πορνεῖον 1, 14.
 Ποσειδῶν Eumolpi p. Alc. 1, 23.
 πράκτορες 6, 49.
 Πρίαμος Alc. 1, 16.
 προαγορεύειν εἶργεσθαι τῶν νομίμων 6, 34 sq. 48; 5, 10; cf. πρόρρησις.

ἐκ προβουλήs i. q. ἐκ προ-
νοίας 1, 3. 5.
προδιδόναι τὴν πόλιν 5, 10.
προδοσία Alc. 1.
προδικασίαι τρεῖs in caedis
actionibus 6, 42.
προκαλεῖσθαι et πρόκλησις 1,
6; 6, 23 sq. 27 sq.
προκεῖσθαι de mortuo 6, 34.
πρόνοια caedis intentio 5, 57.
59. ἐκ προνοίας de caede
dolo malo facta 1, 22. 25.
27; 6, 19.
προξενία fr. 67.
προρρήσεις in caedis actioni-
bus 5, 88; 6, 6; cf. προ-
αγορεύειν.
προσκαλεῖσθαι in ius vocare
5, 13.
προστρόπιος ὁ ἀποθανόντων
ἔσται (cf. ἐνθύμιος) 2 γ 10;
4 δ 10. προστρόπιος (sc.
δαίμων) τοῦ ἀποθανόντος
4 α 4. β 8. τὸ προστρόπιον
(cf. ἐνθύμιον) 3 δ 9.
πρυτανεύειν prytanis munere
fungi 6, 45. 49. πρυτανεία
(ἢ πρώτη) ibd. 45; fr. 43.
Πρύτανις (an πρώτηνις?) fr.
XIV.
πτερά in sagitta Alc. 1, 6.
πυθιονίκαι victoriae Pyth. fr.
131.
πυρσούς Palam. invenit G. 2,
30; Alc. 1, 22. 28.
πωληταί 6, 49.

P.

δαψωδία Alc. 2, 14.
δήματα opp. ὀνόματα Alc.
2, 19.
δήτωρ Alc. 2, 11. 33. opp.
ποιητῆs λόγων 34. — γραφαὶ
κατὰ τῶν δητόρων fr. 48.

— δητορικὴ (δύναμις) Alc.
2, 1 sq.
δυσθμός in oratione Alc. 2, 16
(cf. 17).*

Σ.

Σαμοθράκες fr. XV.
Σάμος et Σάμιοι fr. 49.
σημεῖα ἀπὸ τῶν θεῶν 5, 81.
84. σημ. ἐν τῇ ἀσπίδι Alc.
1, 9.
Σθένελος Capanei f. Alc. 1, 7.
Σιβυρτίου παλαιστρα fr. 66.
Σκιάποδες gens in fabulis
fr. 117.
Σκιροφοριών 6, 42.
σοφιστής Palam. ab accusa-
tore dicitur Alc. 1, 12. 21.
οἱ καλούμενοι σοφισταί Alc.
2, 1.
Σπάρτωλος fr. 16.
σπονδαί libationes 1, 18 sq.
σταθμούς s. σταθμά Palam.
invenit G. 2, 30; Alc. 1,
22. 27.
στασιώτης tyrannidis fautor fr. 1.
Στεφανηφόρου ἠρώων Ath.
fr. 44.
στρεβλοῦν de quaestione de
servis 5, 32. 50.
συνήγοροι fr. 13. 32.
συντέλεια civitatum sociarum
in tributo pendendo (opp.
ἀπόταξις) fr. 56.
σφάγια in caedis iudicio 5, 12.
Σωσίας (ἐλληνοταμίας) 5, 70.

T.

τάξεις πολεμικὰς invenit Pa-
lamedes G. 2, 30; Alc. 1,
22; Nestor et Menestheus Alc.
1, 23.
ταῶs fr. XVI cf. 57.
Τεγέα Alc. 1, 14.
τέλη κατατιθέναι 5, 77.

τεμένη (τῶν θεῶν) 2 α 10; β 11.
 τετρακόσιοι Athenis fr. 6.
 Τεύθρας Mysiae rex Alc. 1, 16.
 Τεῦκρος Aiakis fr. Alc. 1, 6. 8.
 τέχνας λόγων ἐπαγγέλλεσθαι Alc. 2, 15.
 Τήλεφος Herculis f. Alc. 1, 7. 16 sq.
 τιμησίν μοι ἐποίησαν h. e. ἀγῶνα τιμητόν 5, 10. ἐτιμήθη sc. ὑπὸ τῶν δικαστῶν 6, 38.
 Τιμοκράτης fr. V.
 τιμωροί cognati ad quos ultio caedis pertinet 1, 2. 4; 2 δ 2; 4 α 4.
 τίς ἀγορεύειν βούλεται praeconium in contione Alc. 2, 11.
 τόμια in caedis iudicio 5, 88; 6, 6.
 τριηραρχεῖν 2 β 12.
 Τροία et Τρωῆς G. 1, 5; Antisth. pass.
 τροχός eculeus 5, 40. 42. τροχισθῆναι 1, 20.
 Τυνδάρεως Helenae p. G. 1, 3.

Υ.

ὔδαρ in iudicio Alc. 2, 11.
 Ὑέρβολος (δημαγωγός) fr. 45.
 ὑπερήμερος ἐγένετο 5, 63.
 ὑπερῶον 1, 14.
 ὑπεύθυνοι 6, 43.
 ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες gens in fabulis fr. 118.
 ὑπογραμματεὺς τῶν θεσμοθετῶν 6, 35. poristarum etc. ibd. 49. — ὑπογραμματεύειν 6, 49.

ὑπόκρισις Alc. 2, 14.
 ὕστερος λόγος in caedis iudicio orr. 2. 3. 4. 6, 14.

Φ.

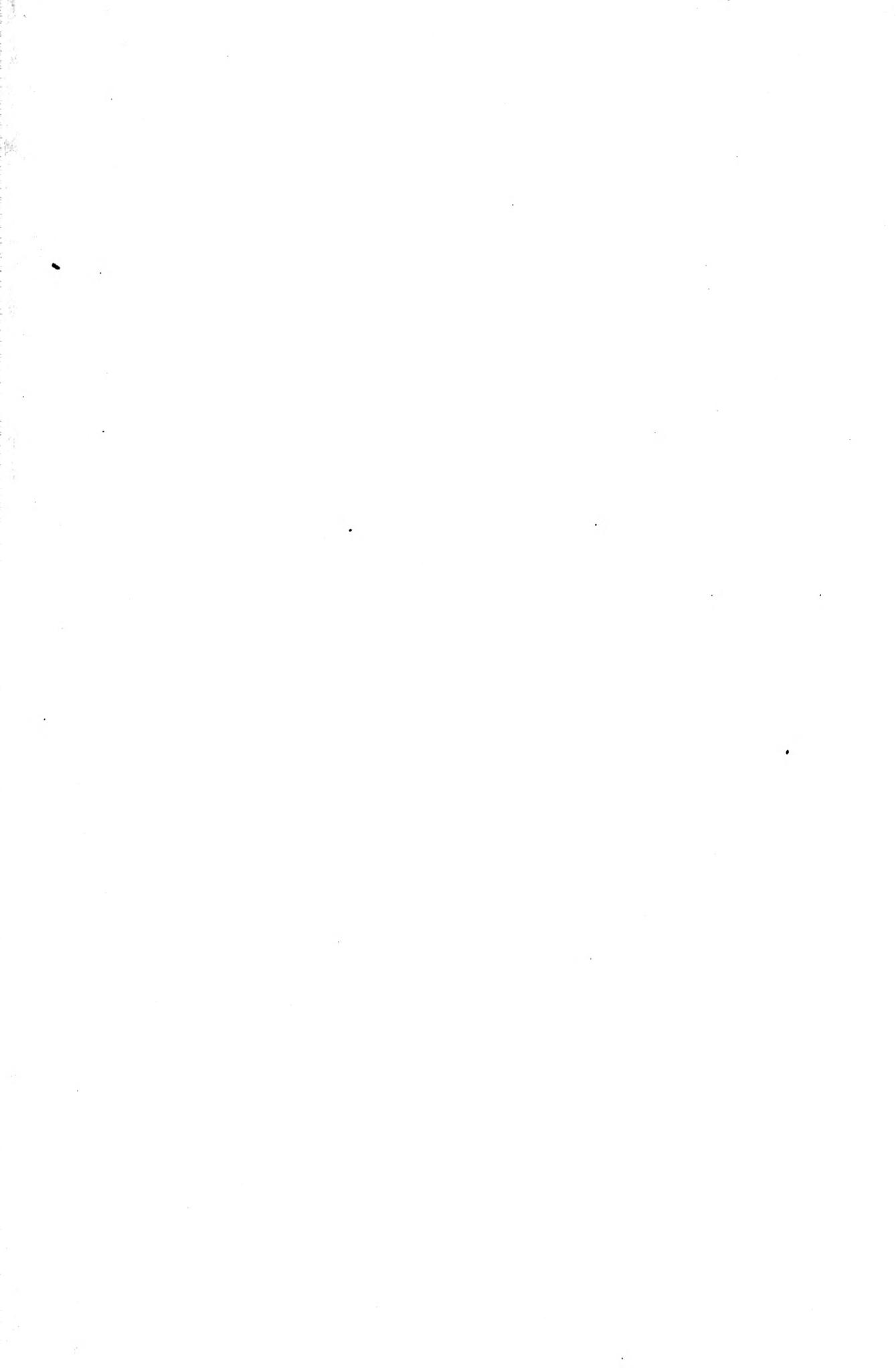
φάλαγγας Menestheus (Nestor) invenit Alc. 1, 23.
 Φανόστρατος gener eius qui or. 6 verba facit: 6, 12.
 φαρμακείας γραφή 1 argum.
 Φιλίνος cf. Ἀριστίων 6, 12. 21. 35 sq.; fr. XVIII.
 Φίλιππος 6, 13. alius fr. XIX.
 Φιλοκράτης accusator in or. 6: 21. 40. 43.
 Φιλόνεως 1, 14 pass.
 φιλόσοφοι λόγοι altercationes dialecticae G. 1, 13. φιλόσοφος et φιλοσοφεῖν de Palamede Alc. 1, 4. 22. φιλοσοφία sensu Isocratis Alc. 2, 2. 15. 29.
 φίλτρα 1, 9.
 Φοίνικες monetam invenerunt Alc. 1, 26.
 φυλέται tribules 6, 13.

Χ.

χαρακτήρ in moneta Alc. 1, 26.
 χειρὶ ἐργάσασθαι opp. βουλεῦσαι (de caede) 6, 16.
 Χίος Alc. 1, 20.
 χορευτής or. 6 inscr.
 χορηγός, χορηγεῖν 2 β 12. γ 8; 5, 77; 6, 9 pass.
 χορὸν συλλέγειν 6, 11.

Ψ.

ψήφων ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γενόμενος reo prodest 5, 51.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA   Antiphon, orator
3869   Antiphontis Orationes et
A2   fragmenta
1892

